

Euroopan unionin virallinen lehti

C 117 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
6. toukokuuta 2010

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot	
	PÄÄTÖSLAUSELMAT	
	Euroopan parlamentti	
	ISTUNTOKAUSI 2008–2009	
	Istunto 24.–26. maaliskuuta 2009	
	Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 236 E, 1.10.2009	
	HYVÄKSYTYT TEKSTIT	
	Tiistai 24. maaliskuuta 2009	
2010/C 117 E/01	Euroopan unionin painopisteet YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 24. maaliskuuta 2009 Euroopan unionin painopisteistä YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten (2009/2000(INI))	1
2010/C 117 E/02	Afrikan ja EU:n kumppanuus vuosi Lissabonin jälkeen Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 Afrikan ja EU:n kumppanuudesta vuosi Lissabonin jälkeen (2008/2318(INI))	7
2010/C 117 E/03	Vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 vuosituhattavoitteita koskevista sopimuksista (2008/2128(INI))	15
2010/C 117 E/04	Taidealan koulutus Euroopan unionissa Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 taidealan koulutuksesta Euroopan unionissa (2008/2226(INI))	23
2010/C 117 E/05	Aktiivinen EU-asioita käsittelevä vuoropuhelu kansalaisten kanssa Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 aktiivisesta EU-asioita käsittelevästä vuoropuhelusta kansalaisten kanssa (2008/2224(INI))	27

FI

2010/C 117 E/06	AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toiminta vuonna 2008 Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toiminnasta vuonna 2008 (2008/2303(INI))	33
2010/C 117 E/07	Aluepolitiikan parhaat käytännöt ja rakennerahastojen käytön esteet Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 aluepolitiikan parhaista käytännöistä ja rakennerahastojen käytön esteistä (2008/2061(INI))	38
2010/C 117 E/08	Koheesiopolitiikan täydentävyys ja sen yhteensovittaminen maaseudun kehitystoimien kanssa Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 koheesiopolitiikan täydentävyydestä ja sen yhteensovittamisesta maaseudun kehitystoimien kanssa (2008/2100(INI))	46
2010/C 117 E/09	EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunta Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta (2008/2071(INI))	52
2010/C 117 E/10	Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 monikielisyyydestä: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus (2008/2225(INI))	59
2010/C 117 E/11	Alueellista koheesiota koskeva vihreä kirja ja koheesiopolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tila Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesiopolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta (2008/2174(INI))	65
2010/C 117 E/12	Koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuus uudella ohjelmakaudella Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuudesta uudella ohjelmakaudella (2008/2130(INI))	73
2010/C 117 E/13	Rakennerahastoasetuksen täytäntöönpano vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostратегииа ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanosta vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostратегииа ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset (2008/2183(INI))	79
2010/C 117 E/14	Mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskeva eurooppalainen aloite Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 suosituksista komissiolle mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta (2008/2122(INI))	85
	LIITE	89
Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009		
2010/C 117 E/15	Toimintoperusteinen budjetointi ja toimintojohtaminen talousarviomäärärahojen kohdentamisen hallinnointivälineenä Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 toimintoperusteisesta budjetoinnista ja toimintojohtamisesta talousarviomäärärahojen kohdentamisen hallinnointivälineenä (2008/2053(INI))	91
2010/C 117 E/16	Vuosien 2007–2013 rahoituskehityksen väliarviointi Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 vuosien 2007–2013 rahoituskehityksen väliarviointista (2008/2055(INI))	95

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Euroopan unionin painopisteet YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten

P6_TA(2009)0150

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 24. maaliskuuta 2009 Euroopan unionin painopisteistä YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten (2009/2000(INI))

(2010/C 117 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Alexander Graf Lambsdorffin ALDE-ryhmän puolesta esittämän ehdotuksen suositukseksi neuvostolle Euroopan unionin painopisteistä YK:n yleiskokouksen 64. istuntoa varten (B6-0034/2009),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin 9. heinäkuuta 2008 antaman suosituksen neuvostolle Euroopan unionin painopisteistä YK:n yleiskokouksen 63. istuntoa varten ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 16. kesäkuuta 2008 vahvistamat Euroopan unionin painopisteet YK:n yleiskokouksen 63. istuntoa varten (9978/2008),
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 63. istunnon ja erityisesti sen päätöslauselmat YK:n ja parlamenttien välisen liiton yhteistyöstä ⁽²⁾, ydinaseiden käytön kieltävästä yleissopimuksesta ⁽³⁾, kattavasta ydin-koekieltosopimuksesta ⁽⁴⁾, bakteriologisten (biologisten) ja toksiiniaseiden kehittämisen, tuottamisen ja varastoimisen kieltämiseksi ja niiden hävittämiseksi tehdystä yleissopimuksesta ⁽⁵⁾, kuolemanrangaistuksen käytön keskeyttämisestä ⁽⁶⁾, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelusta terrorismin torjunnan yhteydessä ⁽⁷⁾, Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeustilanteesta ⁽⁸⁾, Iranin islamilaisen tasavallan ihmisoikeustilanteesta ⁽⁹⁾, kehitysrahoitusta koskevasta Dohan julistuksesta ja Monterrey

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0339.

⁽²⁾ A/RES/63/24.

⁽³⁾ A/RES/63/75.

⁽⁴⁾ A/RES/63/87.

⁽⁵⁾ A/RES/63/88.

⁽⁶⁾ A/RES/63/168.

⁽⁷⁾ A/RES/63/185.

⁽⁸⁾ A/RES/63/190.

⁽⁹⁾ A/RES/63/191.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

konsensuksen tarkistamista käsitelleen kansainvälisen kehitysrahoituskonferenssin loppuasiakirjasta ⁽¹⁾, Burman/Myanmarin ihmisoikeustilanteesta ⁽²⁾, kehitystä tukevista toimista ⁽³⁾, poliittisen osaston vahvistamisesta ⁽⁴⁾, kaksivuotiskauden 2008–2009 ohjelmabudjetista ⁽⁵⁾ ja kaksivuotiskauden 2010–2011 ohjelmabudjettiehdotuksesta ⁽⁶⁾,

- ottaa huomioon 14. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman YK:n ihmisoikeusneuvoston kehityksestä, mukaan lukien EU:n asema ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman rauhanrakentamista ja valtiorakenteiden kehittämistä konfliktin jälkeisissä tilanteissa koskevista kehitysnäkymistä ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan ja 90 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A6-0132/2009),
- A. katsoo, että nyt neljän vuoden kuluttua olisi muistutettava YK:n jäsenvaltioita niiden sitoutumisesta toteuttamaan vuoden 2005 huippukokouksen New Yorkissa 16. syyskuuta 2005 hyväksytyyn päätösaasiakirjaan kirjatut kunnianhimoiset tavoitteet,
- B. katsoo, että ainoastaan maailmanlaajuisella, tehokkaalla ja kattavalla monenvälisellä järjestelmällä voidaan puuttua niihin monilukuisiin ja keskenään kytköksissä oleviin kansakunnille, yhteiskunnille ja kansalaisille aiheutuviin haasteisiin ja uhkiin, jotka liittyvät rauhaan, vakauteen ja ihmisten turvallisuuteen, köyhyyden, ilmastonmuutoksen ja energiahuollon asettamiin vaatimuksiin ja maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksiin,
- C. toteaa, että YK:n yleiskokouksen 63. istunnossa tehtiin tärkeitä päätöksiä monista uudistusohjelmaa koskevista asioista, mukaan lukien parannukset inhimillisten voimavarojen hallinnoinnissa ja lainkäytössä, poliittisen osaston osittainen vahvistaminen ja turvallisuusneuvoston uudistamista koskevien hallitusten välisten neuvottelujen käynnistäminen,
- D. ottaa huomioon, että YK:n yleiskokous on hyväksynyt kolmannen komiteansa ehdotuksesta joukon tärkeitä päätöslauselmia ihmisoikeuksista ja sosiaalisista ja humanitaarisista asioista, kolme maapäätöslauselmaa mukaan luettuina, sekä taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan,
- E. toteaa, että Delivering as One -aloitteen ja kahden yhteyshenkilön toiminnan ansiosta on edistytty konkreettisesti joidenkin YK:n systeemikoherenssiuudistusten toteutuksessa; katsoo, että saavutukset on vakiinnutettava ja että tarvitaan lisäedistystä muilla 63. istunnossa yksilöidyllä aloilla,
- F. toteaa, että ellei onnistuta uudistamaan esimerkiksi YK:n turvallisuusneuvostoa ja talous- ja sosiaalineuvostoa (ECOSOC), epäviralliset ryhmät, kuten G8 tai G20, saattavat pyrkiä ottamaan maailmanlaajuisen institutionaalisten järjestelyjen paikan,
- G. katsoo, että Euroopan unionin on edistettävä sitä, mitä se pitää vakaasti yleismaailmallisina arvoina, ja pyrittävä estämään kantojen polaroituminen,
- H. toteaa kuitenkin, että YK:n sihteeristön ja EU:n toimielinten yhteistyö on tiiviimpää kuin koskaan aikaisemmin ja ilmentää kummankin organisaation yhteisiä arvoja, tavoitteita ja etuja,

⁽¹⁾ A/RES/63/239.

⁽²⁾ A/RES/63/245.

⁽³⁾ A/RES/63/260.

⁽⁴⁾ A/RES/63/261.

⁽⁵⁾ A/RES/63/264 A–C.

⁽⁶⁾ A/RES/63/266.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0021.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0639.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- I. katsoo, että YK:n toimintavalmiuksia rauhan ja turvallisuuden aloilla on vahvistettava edelleen ja että EU:n ja YK:n rauhanturvayhteistyö on yksi kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden kulmakiviä,
- J. toteaa, että yhä useampi YK:n rauhanturvaaja on menettänyt henkensä rauhanturvaamistehtävässään, ja katsoo, että on tehtävä kaikki voitava näiden työntekijöiden suojelemiseksi,
- K. katsoo, että Euroopan unioni ja Yhdysvallat ovat strategisia kumppaneita ja että on niiden molempien etujen mukaista käsitellä yhdessä uusia yhteisiä maailmanlaajuisia uhkia ja haasteita kansainvälisen oikeuden ja monenvälisten instituutioiden, erityisesti YK:n, puitteissa; katsoo, että Yhdysvaltain uuden pysyvän YK-edustajan Susan Ricen lausunnot antavat viitteitä maan uudesta sitoutumisesta rakentavaan YK-yhteistyöhön,
- L. toteaa Euroopan unionin esittäneen 19. syyskuuta 2008 YK:n ihmisoikeusneuvostolle antamassaan julkilausumassa, että EU ei voi hyväksyä seuraavia neljää Durbanin tarkistuskonferenssin päätösasiakirjan kohtaa: 1) maailman yhden alueen ottaminen erilleen; 2) vuoden 2001 Durbanin julistuksen avaaminen uudelleen lisäämällä siihen uskonnon halventamiskielto, jolla halutaan rajoittaa sananvapautta ja luoda sensuuri, joka kuuluu olennaisesti islamilaisiin jumalanpilkan kieltäviin lakeihin; 3) uhreja koskevan tärkeysjärjestyksen laatiminen; 4) keskustelun politisointi tai polarisointi,
- M. katsoo, että maailmanlaajuisen taantuman syvetessä kehitysmaat voivat ajautua kehityksessä vuosikymmeniä taaksepäin, kun hyödykkeiden hinnat laskevat, investoinnit vähenevät, rahoitusmarkkinoiden vakaus huononee ja rahalähetykset vähenevät, ja toteaa, että EU:n nykyisten avustussitoumusten arvo putoaa lähes 12 miljardia Yhdysvaltain dollaria vuodessa, koska sitoumukset ilmaistaan prosenttiosuutena jäsenvaltioiden bruttokansantuotteesta,
1. suosittaa neuvostolle, että:

Euroopan unioni YK:ssa

- a) esiinnyttään YK-järjestelmässä rehellisenä välittäjänä eri jäsenryhmien etujen ja arvojen välillä, jotta voidaan lisätä yhteisymmärrystä ja yhtenäisyyttä YK:n kolmen toisiinsa kytköksissä olevan perusparan eli rauhan ja vakauden, taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen ja ihmisoikeuksien asioiden käsittelyssä;
- b) varmistetaan yhdessä komission kanssa, että monenväliseen toimintasuunnitelmaan kuuluvia kysymyksiä käsitellään kahdenvälisissä vuoropuheluissa, joita EU ja sen jäsenvaltiot käyvät muiden maiden ja alueellisten ryhmien kanssa;
- c) tarkastellaan yhdessä Yhdysvaltain uuden hallinnon kanssa huolellisesti keinoja lujittaa EU:n ja Yhdysvaltain yhteistyötä molemmille yhteisten painopistealojen edistämiseksi YK:ssa;

Rauha ja turvallisuus

- d) edistetään YK:n pääsihteerin käynnistämää keskustelua suojeluvastuun periaatteesta (Responsibility to Protect, R2P), jotta voidaan lujittaa yhteisymmärrystä tästä YK:n doktriinin kulmakivistä ja kehittää toiminnallisempia tapoja käsitellä sitä vähentämättä sen merkitystä;
- e) varmistetaan, että suojeluvastuun ennalta ehkäisevä luonne korostuu asianmukaisesti edellä mainitussa keskustelussa ja että huolehditaan asianmukaisesti haavoittuvassa asemassa olevien ja epävakaiden maiden auttamisesta kehittämään kykyään kantaa tällaista vastuuta ja keskitytään tässä erityisesti alueellisiin toimijoihin, koska ne ovat tehokkaimpia neuvottelukumppaneita epävakaisissa oloissa;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- f) varmistetaan, että suojeluvastuun periaatetta sovelletaan kriisitilanteissa, joissa jokin maa ei itse kykene suojelemaan väestöään kansanmurhalta, sotarikoksilta, etnisiltä puhdistuksilta ja rikoksilta ihmisyyttä vastaan;
- g) kannustetaan Afrikan unionia kehittämään edelleen kriisinhallintavalmiuksiaan ja kehottaa EU:n ja YK:n toimijoita tukemaan näitä ponnisteluja ja syventämään Afrikan unionin kanssa tehtävää yhteistyötä Afrikan mantereen rauhan ja turvallisuuden aikaansaamiseksi;
- h) kehoitetaan EU:n jäsenvaltioita tekemään kaikkensa sen puolesta, että saadaan vietyä päätökseen neuvottelut kansainvälistä terrorismia koskevasta kattavasta yleissopimuksesta;

Ihmisoikeudet

- i) annetaan kaikissa YK:n yleiskokouksen käsittelemissä ja hyväksymissä päätöslauselmissa vahvan tuki kansainvälisen humanitaarisen oikeuden periaatteille ja tuomitaan jyrkästi kaikki tämän oikeuden loukkaukset, erityisesti YK:n ja muiden humanitaarisen avun järjestöjen työntekijöiden turvallisuuden loukkaukset;
- j) toimitaan yhteistyössä muiden alueellisten ryhmien kanssa tietoisuuden ja ymmärryksen lisäämiseksi niistä periaatteista, jotka sisältyvät 66 YK:n jäsenvaltion antamaan ja EU:n tukemaan julkilausumaan sukupuolisesta suuntautumisesta ja sukupuoli-identiteetistä;
- k) kehoitetaan YK:n pääsihteeriä raportoimaan YK:n yleiskokouksen 65. istunnossa siitä, miten jäsenvaltiot ovat noudattaneet nuorten kuolemanrangaistusta koskevaa kieltoa, ja sisällyttämään raporttiinsa tiedot siitä, kuinka paljon on tällä hetkellä kuolemaan tuomittuja nuorisorikollisia ja kuinka monta tuomiota on pantu täytäntöön viimeisten viiden vuoden aikana;
- l) käynnistetään YK:n ihmisoikeusneuvoston vuoden 2011 uudistamista ajatellen keskustelu, jossa korostetaan yleiskokouksen kolmannen komitean eli elimen, johon kaikki voivat osallistua, ja ihmisoikeusneuvoston, jonka kokoonpano on rajoitettu ja jonka mandaatti on toiminnallisempi, täydentävyyttä;
- m) kehoitetaan jäsenvaltioita harkitsemaan uudelleen osallistumistaan Genevessä huhtikuussa 2009 pidettävään Durbanin tarkistuskonferenssiin, mikäli 20. helmikuuta 2009 laadittuun päätössiakirjaluonnokseen sisältyvät EU:n arvostelemat neljä kohtaa vahvistetaan konferenssiin johtavissa jatko-neuvotteluissa;
- n) edistetään ja tuetaan ponnisteluja, joilla pyritään varmistamaan, että YK:n terrorismia koskevassa seuraamusjärjestelmässä sovelletaan avoimia ja oikeudenmukaisia menettelyjä, joihin kuuluu erityisesti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä vastaavasti tehokas ilmoitusmenettely ja riippumaton muutoksenhakumenettely;
- o) kehoitetaan turvallisuusneuvostoa ja sen terrorismin torjuntaa käsittelevää komiteaa toimimaan yhteistyössä YK:n ihmisoikeuselinten kanssa, jotta voidaan seurata jatkuvasti kansainvälisten ihmisoikeuksien, pakolaisoikeuden ja humanitaarisen oikeuden velvoitteiden noudattamista;
- p) vaaditaan, että kaikki YK:n jäsenvaltiot, alkaen turvallisuusneuvoston jäsenistä, ratifioivat Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja että ne kyseistä tuomioistuinta käsittelevää vuoden 2009 tarkistuskonferenssia ajatellen tukevat aktiivisesti yksimielisyyden saavuttamista vielä avoinna olevista hyökkäysrikoksen määrittelystä ja niiden ehtojen täsmentämisestä, joilla tuomioistuin käyttää Rooman perussäännön 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua toimivaltaansa;

YK-reformi

- q) tuetaan meneillään olevaa prosessia, jolla pyritään siihen, että Delivering as One -aloitteen maa-kohtaisessa täytäntöönpanossa saavutetun edistyksen ja YK:n järjestöjen ja ohjelmien erilaisten toimintatapojen, jotka ovat tähän mennessä vaikeuttaneet paikan päällä tapahtuvaa yhteistyötä ja koordinoitua, välille saataisiin aikaan johdonmukaisuus;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- r) kehitetään EU:n toimien ja avunantajien toimien yhteensovittamista YK:n järjestöjen, rahastojen ja ohjelmien sekä päätoimipaikoissa että maatasolla toteuttamiin toimiin, mukaan lukien osallistuminen YK-johtoisiin useamman rahoittajan rahastoihin, ja ulotetaan YK:n pääsihteeristön kanssa jo vakiintuneen vuoropuhelun myös YK:n järjestöihin ja ohjelmiin;

Ympäristö

- s) edistetään keskustelua ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen sopimuspuolten Kööpenhaminassa joulukuussa 2009 pidettävästä kokouksesta (COP15), jotta voidaan päästä yksimielisyyteen ja vauhdittaa vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevan uuden kansainvälisen ilmastonmuutosopimuksen hyväksymistä; asetutaan tässä yhteydessä kannattamaan kehitysmaille suunnattavaa taloudellista ja teknologista pakettia, jolla on tarkoitus helpottaa uuden sitovan sopimuksen täytäntöönpanoa kehitysmaissa;
- t) annetaan tuki sille, että YK:n yleiskokouksen seuraavassa istunnossa hyväksytään yhtenäisempi rakenne ympäristöalan kansainvälisen hallinnon järjestelmälle, jonka puolesta on puhunut YK:n ympäristöohjelman hallintoneuvosto/maailmanlaajuinen ympäristöä koskeva ministerikokous ja jonka avulla kyettäisiin kohtaamaan edessä olevat valtavat haasteet;

Globaali hallintotapa

- u) toimimaan suunnannäyttäjänä keskustelussa, jota käydään globaalista hallintotavasta, myös talous- ja rahoitushallinnosta, jotta voidaan lujittaa Kansainvälisen valuuttarahaston ja Maailmanpankin mandaattia ja tehostaa niiden toimintatapoja ja elvyttää samalla YK:n talous- ja sosiaali-neuvoston toimintaa;
- v) käyttämään tulevia hallitustenvälisiä neuvotteluja, joita käydään turvallisuusneuvoston uudistamisesta YK:n yleiskokouksen työjärjestyksen mukaisesti, tilaisuutena keskittyä yhtymäkohtiin ja saada aikaan konkreettista edistystä kysymyksissä, jotka koskevat turvallisuusneuvoston toimivaltaa suhteessa YK:n muihin elimiin, uusien pysyvien ja vaihtuvien jäsenten määrän lisäämistä – mahdollisesti väliaikaisesti – turvallisuusneuvoston edustavuuden ja legitimitetin parantamiseksi ja turvallisuusneuvoston toimintatapojen tarkistamista;
- w) korostamaan, että Euroopan unionin pitkän aikavälin tavoitteena on edelleen saada EU:lle paikka turvallisuusneuvostossa;

Aseiden leviämisen estäminen ja aseistariisunta

- x) auttamaan suotuisten edellytysten luomisessa ydinsulkusopimuksen sopimuspuolten vuoden 2010 tarkistuskonferenssin onnistumiselle edistämällä erityisesti ehdotetun ydinaseita koskevan malliyleis-sopimuksen toteutusta, myötävaikuttamaan yhteisymmärryksen aikaansaamiseen ehdotetusta fissiilimateriaalin tuotantokieltoa (FMCT) koskevasta sopimuksesta, auttamaan aseriisuntakonferenssia hyväksymään vakuuttavan työohjelman, jotta siitä tulisi toimiva elin, käymään kahden- ja monenvälisiä keskusteluja YK:n jäsenvaltioiden kanssa kaikkien ydinkokeiden kieltämistä koskevan sopimuksen ratifiointimenettelyn käynnistämiseksi uudelleen ja kannustamaan lisäponnisteluihin, jotta voitaisiin käynnistää neuvottelut asekauppaa koskevasta sopimuksesta;

Hallinnon uudistaminen

- y) hyödyntämään täysimääräisesti taloudellista vaikutusvaltaansa YK:ssa sen varmistamiseksi, että vuosien 2010–2011 budjetissa otetaan paremmin huomioon järjestön pakottavat toiminnalliset tarpeet ja että YK:n pääsihteerin saa suuremmat valtuudet inhimillisten voimavarojen jakamiseen näiden tarpeiden ja YK:n relevanttien elinten, erityisesti turvallisuusneuvoston ja yleiskokouksen, operatiivisten päätösten mukaisesti;
- z) osoittamaan YK:n menojen jakamisen arviointiasteikkojen tarkistamisesta käytävän keskustelun yhteydessä selkeän yhteyden YK:n eri elimissä toteutuvan edustuksen ja taloudellisen taakan oikeudenmukaisemman jakautumisen välille;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- aa) laatimaan paremmin koordinoitun henkilöstöpolitiikan YK:ssa toimivaa EU-henkilöstöä varten, jotta rekrytointimenettelyistä saadaan entistä avoimempia ja tehokkaampia ja jotta varmistetaan, että rekrytointiehtot ovat tarpeeksi houkuttelevia EU-kansalaisille;

Vuosituhanen kehitystavoitteet

- ab) toimimaan maailmanlaajuisena johtajana pyrittäessä saamaan alulle kansainvälisiä toimia vuosituhanen kehitystavoitteiden toteuttamiseksi tilanteessa, jossa on yhä enemmän viitteitä siitä, että maailmassa ei kyetä täyttämään vuosituhanen kehitystavoitteissa annettuja lupauksia;
- ac) kannattamaan vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamista käsittelevän työryhmän aloitetta kehitysapua, kauppaa, velkojen mitätöintiä ja tärkeimpien lääkkeiden ja tekniikan saatavuutta koskevien maailmanlaajuisen sitoumusten valvonnasta;
- ad) kehittämään järjestämään pikaisesti korkean tason YK-konferenssin maailman rahoitus- ja talouskriisistä ja sen vaikutuksista kehitykseen, kuten sovittiin kehitysavun rahoitusta käsitelleessä vuoden 2008 Dohan kokouksessa;
- ae) viemään eteenpäin keskustelua Business Call to Action -aloitteesta ja vuosituhanen kehitystavoitteiden rahoitusta ja tukemista koskevista sitoumuksista sekä siitä, miten asiaa voitaisiin edistää lisäämällä yrityssektorin vastuuta;
- af) kannattamaan sitä, että kaikkien näiden aloitteiden ohella sitoudutaan avun tehokkuutta koskevan Pariisin julistuksen periaatteisiin sekä Accran toimintaohjelmaan avun laadun parantamiseksi ja sen toimittamisen tehostamiseksi;
- ag) käyttämään YK:n 64. yleiskokousta tilaisuutena raportoida edistymisestä vuosituhanen kehitystavoitteita koskevan EU:n toimintaohjelman kriteerien täyttämiseksi;
- ah) kehittämään komissiota raportoimaan vuosituhanen kehitystavoitteisiin liittyvien sopimusten täytäntöönpanossa saavutetusta edistymisestä ja kannustamaan muita avunantajia antamaan suuremman osan avustaan ennustettavissa olevana pitkän aikavälin talousarviotukena;

Loppusuositukset

- ai) kehottamaan EU:n jäsenvaltioita noudattamaan sitoutumistaan tehokkaaseen monenvälisyyteen ja varmistamaan kaikkien YK:n yleissopimusten ja muiden YK-sopimusten järjestelmällisen ja nopean ratifioinnin;
- aj) tukemaan YK:n yleiskokouksen edellä mainitussa YK:n ja parlamenttien välisen liiton yhteistyötä antamassa päätöslauselmassa tekemää päätöstä luoda yleiskokouksen 65. istunnon alustavaan esityslistaan erillinen kohta YK:n, kansallisten parlamenttien ja parlamenttien välisen liiton yhteistyöstä edellyttäen, että kohdan otsikossa mainitaan myös alueelliset parlamentit, ja edistämään keskustelua siitä, miten parlamenttien jäsenet, kansalliset parlamentit ja alueelliset parlamenttien yleiskokoukset voivat ottaa aktiivisemmän roolin YK:ssa;

*

* *

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle ja tiedoksi komissiolle.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Afrikan ja EU:n kumppanuus vuosi Lissabonin jälkeen

P6_TA(2009)0151

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 Afrikan ja EU:n kumppanuudesta vuosi Lissabonin jälkeen (2008/2318(INI))

(2010/C 117 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Afrikan ja EU:n yhteisen strategian (jäljempänä ”yhteinen strategia”) sekä ensimmäisen EU:n ja Afrikan strategisen kumppanuuden täytäntöönpanoa koskevan toimintasuunnitelman (2008–2010), jonka EU:n ja Afrikan valtion- tai hallitusten päämiehet hyväksyivät Lissabonissa 8. ja 9. joulukuuta 2007 pitämässään kokouksessa,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Afrikan ja EU:n kumppanuus vuosi Lissabonin jälkeen” (KOM(2008)0617),
- ottaa huomioon yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston 10. marraskuuta 2008 antamat päätelmät tiedonannosta ”Afrikan ja EU:n kumppanuus vuosi Lissabonin jälkeen”,
- ottaa huomioon Afrikan ja EU:n yhteisen strategian ja sitä koskevan ensimmäisen toimintasuunnitelman (2008–2010) täytäntöönpanoa koskevan yhteisen edistymiskertomuksen, jonka Afrikan ja EU:n ministertroikka hyväksyi Addis Abebassa Etiopiassa 21. marraskuuta 2008,
- ottaa huomioon yleisafrikkalaisen parlamentin suhteista Euroopan parlamentin kanssa vastaavan väliaikaisen komitean ja suhteista yleisafrikkalaiseen parlamenttiin vastaavan Euroopan parlamentin tilapäisen valiokunnan 17. joulukuuta 2008 Afrikan unionin (AU) ja Euroopan unionin (EU) puheenjohtajavaltioille sekä Euroopan komissiolle ja AU:n komissiolle osoittaman muistion, jossa käsiteltiin yleisafrikkalaisen parlamentin ja Euroopan parlamentin roolia yhteisen strategian täytäntöönpanossa ja seurannassa,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2007 antamansa päätöslauselman EU:n ja Afrikan suhteiden nykytilasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 17. marraskuuta 2005 antamansa päätöslauselman Afrikan kehitysstrategiasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen ⁽³⁾ sellaisena kuin se on muutettuna 25. kesäkuuta 2005 Luxemburgissa allekirjoitetulla kumppanuussopimusta muuttavalla sopimuksella ⁽⁴⁾ (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 177 ja 181 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A6-0079/2009),

⁽¹⁾ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 633.

⁽²⁾ EUVL C 280 E, 18.11.2006, s. 475.

⁽³⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- A. ottaa huomioon, että köyhyyden poistamisen tavoitteen on oltava jatkossakin erittäin keskeinen osa yhteistä strategiaa,
- B. ottaa huomioon, että puolet Afrikan väestöstä elää edelleen köyhyydessä ja että Afrikka on ainoa manner, joka ei ole edistynyt vuosittain asetettujen saavuttamisessa, erityisesti köyhyyden vähentämisen, lapsikuolleisuuden, odottavien äitien terveyden sekä HIV:n/aidsin ja malarian torjunnan osalta,
- C. ottaa huomioon, että yhteisellä strategialla pyritään kehitysyhteistyötä pidemmälle, Afrikan rajojen ulkopuolelle ja instituutioiden ulkopuolelle, jotta sillä voidaan kattaa aikaisempaa useampia Afrikkaa ja koko maailmaa koskevia kysymyksiä, kuten energia, ilmastonmuutos ja turvallisuus, ja jotta sen toteuttamiseen osallistuisi entistä laajempi joukko instituutioiden ulkopuolisia toimijoita,
- D. ottaa huomioon, että viime vuonna saatiin valmiiksi suurin osa Afrikan ja EU:n yhteisen strategian institutionaalista arkkitehtuurista sekä sen innovatiivisista työmenetelmistä, mutta että konkreettinen edistyminen paikan päällä on ollut vähäistä,
- E. ottaa huomioon, että yhteisessä strategiassa tunnustetaan yksiselitteisesti yleisafrikkalaisen parlamentin ja Euroopan parlamentin perustehtävä saavutetun edistyksen arvioinnissa ja kumppanuuden poliittisessa ohjauksessa, mutta parlamentit eivät ole kuitenkaan edelleenkään voineet osallistua järjestelmällisellä tai tarkoituksenmukaisella tavalla yhteisen strategian laatimiseen, mukauttamiseen tai seurantaan,
- F. ottaa huomioon, että varsinkin Afrikan puolella kansalaisyhteiskunta ja paikallisviranomaiset ovat osallistuneet yhteisen strategian täytäntöönpanoon vain hyvin vähäisessä määrin,
- G. ottaa huomioon, että yhteisen strategian täytäntöönpanoon on osoitettu hyvin vähän uutta rahoitusta ja että itse asiassa asianomaiset rahoituslähteet olivat jo täysin ohjelmoidut ennen kuin yhteinen strategia hyväksyttiin,
- H. ottaa huomioon, että Euroopan kehitysrahaston (EKR) sisällyttäminen EU:n talousarvioon, mitä parlamentti on toistuvasti vaatinut, mahdollistaisi johdonmukaisemman politiikan ja kehitysyhteistyövarojen parlamentaarisen valvonnan,
- I. ottaa huomioon, että Afrikan osuus maailmankaupasta pienenee ja että Afrikka on jäämässä vaille globalisaation tarjoamia mahdollisuuksia,
- J. ottaa huomioon, että pääomapako ja etenkin laitton pääomapako aiheuttaa Afrikan talouksille miljardien eurojen menetykset vuosittain, samalla kun maanosa menettää "aivovuodon" myötä suuren osan sen tulevan kehityksen kannalta olennaisesta älyllisestä kapasiteetista,
- K. ottaa huomioon, että elintarviketuotannon ja -turvan merkitys politiikan ensisijaisena tavoitteena on hiipunut ja että niihin suunnatut investoinnit ovat olleet täysin riittämättömiä viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana, millä voi olla katastrofaalisia seurauksia, kuten äskettäinen elintarvikkeiden hintakriisi osoitti,
- L. ottaa huomioon, että Afrikka on aliedustettuna kansainvälisissä järjestöissä ja monenvälisillä foorumeilla, jotka päättävät monista maanosan tulevaisuuteen vaikuttavista asioista,
- M. ottaa huomioon, että EU:n ja Afrikan pitkäaikaiset suhteet saavat uudenlaista merkitystä, kun toimijoiden joukko laajenee muilla kuin perinteisillä avunantajilla, joiden Afrikkaa koskevat ohjelmat ja painopisteet merkitsevät uusia riskejä ja haasteita,
- N. katsoo, että on olennaisen tärkeää löytää synergioita ja välttää päällekkäisyyksiä yhteisen strategian instituutioiden ja Cotonoun sopimuksen, Euro-Välimeri-strategian ja Etelä-Afrikan ja EU:n strategisen kumppanuuden kaltaisten olemassa olevien rakenteiden välillä,
- O. katsoo, että Cotonoun sopimuksen uudelleenarvioinnilla vuonna 2009 pyritään selkiyttämään AKT-maiden ja AU:n tulevia suhteita,
- P. katsoo, että tietoisuus yhteisen strategian tavoitteista ja toimista on huolestuttavan vähäistä, ja ottaa huomioon, että (etupäässä Afrikassa) yleinen tietoisuus Afrikan ja EU:n strategisesta kumppanuudesta ja siihen sitoutuminen riippuu suoraan yhteisen strategian kyvystä tuottaa välittömiä ja kouriintuntuvia tuloksia, joiden avulla Afrikan kansojen elintaso voidaan nostaa,

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- Q. katsoo, että kumppanuudessa olisi otettava huomioon, että vaikka "tasavertainen kumppanuus" tarkoittaa EU:n ja AU:n tasavertaisuutta keskusteluun osallistumisessa ja politiikan muotoilemisessa, siinä olisi myös käsiteltävä karua todellisuutta, jossa nämä maanosat ja niiden instituutiot ovat yhä hyvin kaukana tasavertaisuudesta institutionaalisen kehityksen, päätöksentekovalmiuksien ja voimavarojen osalta,

EU–Afrikka-rakenteiden luominen

1. pitää myönteisenä, että vuosi yhteisen strategian hyväksymisen jälkeen sen täytäntöönpanoon tarvittavan institutionaalisen arkkitehtuurin pääosat ovat vihdoin valmiit ja ovat aloittaneet toimintansa tavoitteita ja määräaikoja sisältävän toimintasuunnitelman perusteella, ja että yhteisen strategian ja sen temaattisten kumppanuuksien täytäntöönpano on edistynyt jonkin verran; pahoittelee kuitenkin sitä, että täytäntöönpanon ensimmäisen vuoden päättyessä joissakin kumppanuuksissa määritellään edelleen työmenetelmiä eikä ole vielä vahvistettu tavoitteita, määräaikoja ja talousarviomäärärahoja;
2. pitää myönteisenä, että ensimmäisenä yhteisen strategian allekirjoittamisen jälkeisenä vuonna EU:n ja AU:n tapaamisia on ollut useammin kuin koskaan aiemmin;
3. kehottaa EU:n ja AU:n komissioita ja EU:n ja AU:n jäsenvaltioita ottamaan ensisijaiseksi tavoitteeksi kyseisen institutionaalisen arkkitehtuurin päätökseen saattamisen kehittämällä sen parlamentaarisia ja kansalaisyhteiskuntaa sekä paikallisviranomaisia koskevia osia, joiden pitäisi viedä prosessia eteenpäin ja ylläpitää sitä tekemällä siitä avoimen, omavastuullisen ja demokraattisesti uskottavan;
4. pitää myönteisenä, että EU:ssa on perustettu täytäntöönpanoryhmiä, joihin asianosaiset jäsenvaltiot osallistuvat, koska yhteisen strategian rahoittaminen on huomattavassa määrin riippuvainen jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista ja koska jäsenvaltioiden suora osallistuminen myös edistää toimintasuunnitelmaan sisältyvien toimien jatkuvuutta ja kestävyyttä sekä niitä koskevan tietoisuuden lisääntymistä;
5. pyytää yhteisen strategian instituutioita keskittymään tinkimättä tarpeellisiin tavoitteisiin ottaen huomioon, että ensimmäisen toimintasuunnitelman toteuttamiseen on varattu ainoastaan kolme vuotta (2008–2010);

Parlamenttien rooli

6. toistaa EU:n ja AU:n komissioille osoittamansa pyynnön ryhtyä aktiivisiin toimiin, jotta Euroopan parlamentti ja yleisafrikkalainen parlamentti saadaan osallistumaan yhteisen strategian täytäntöönpanoon ja seurantaan sekä sen poliittiseen ohjaukseen, mitä niiden asema yhteisen strategian institutionaalisen rakenteen keskeisinä osina edellyttää;
7. korostaa, että Euroopan parlamentin ja afrikkalaisten parlamenttien väliset elimet (kuten AKT:n ja EU:n yhteinen parlamentaarinen edustajakokous sekä EU:n ja Välimeren alueen maiden yhteinen parlamentaarinen edustajakokous) ovat tärkeitä rauhan ja turvallisuuden sekä hyvän hallintotavan ja demokratian edistämisen kannalta sekä tehokkaita foorumeja yhteistyölle ja yhteisiin huolenaiheisiin puuttumiselle;
8. panee merkille, että Afrikan ja EU:n ministeritroikan 11. kokouksessa hyväksyttiin ensimmäinen yhteisen strategian täytäntöönpanon edistymistä koskeva vuosikertomus sekä sen täytäntöönpanoa koskeva ensimmäinen toimintasuunnitelma, jonka EU-osuuden edellä mainittu komission tiedonanto muodostaa;
9. pitää kuitenkin valitettavana, että kyseinen kertomus laadittiin kuulematta Euroopan parlamenttia tai yleisafrikkalaista parlamenttia tai pyytämättä niiltä minkäänlaista muodollista panosta;
10. ehdottaa, että yleisafrikkalaisen parlamentin ja Euroopan parlamentin puhemiehet osallistuvat järjestelmällisesti kaikkiin EU–Afrikka-huippukokouksiin esitelläkseen näiden parlamenttien päätelmät toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta ja ehdotukset yhteisen strategian tulevista suuntaviivoista;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

11. pyytää, että ministeritroikan jäsenet keskustelevat juuri ennen ministeritroikan kevätkokousta yleisafrikkalaisen parlamentin ja Euroopan parlamentin toimivaltaisten elinten edustajien kanssa, jolloin parlamentit voivat tehdä yhteistä vuotuista edistymiskertomusta koskevia ehdotuksia ja suosituksia; ehdottaa, että parlamenttien ehdotuksista ja suosituksista keskusteleminen otetaan kyseisen ministeritroikan kokouksen esityslistalle; odottaa, että seuraavassa, seuraavan syksyn ministeritroikan kokouksessa hyväksytyssä yhteisessä vuotuisessa edistymiskertomuksessa esitetään, miten ehdotukset ja suositukset on otettu huomioon; pyytää, että parlamenttien edustajat tapaavat ministeritroikan ministereitä myös troikan syyskokouksen yhteydessä;

12. katsoo, että yleisafrikkalaisen parlamentin ja Euroopan parlamentin pitäisi osallistua asianmukaisella tasolla sekä yhteisten asiantuntijaryhmien että AU-EU-työryhmän toimintaan;

13. pitää myönteisenä sitä, että Euroopan komissio on luonut yhdeksännessä Euroopan kehitysrahastossa AU:n toimielinten valmiuksien parantamista koskevan tukiohjelman, johon on otettu 55 miljoonaa euroa; vaatii jälleen, että osa kyseisistä määrärahoista on osoitettava yleisafrikkalaisen parlamentin hallinnollisten valmiuksien ja toimintakyvyn vahvistamiseen, ja kehottaa komissioita laatimaan toimintasuunnitelmat näiden varojen käyttöä varten yleisafrikkalaista parlamenttia kuullen ja yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa;

14. suosittaa, että yleisafrikkalainen parlamentti hallinnoi suoraan talousarviossa sille varattuja määrärahoja sitten, kun se on kehittänyt itselleen siihen tarvittavat hallinnolliset valmiudet ja kun se täyttää EY:n varainhoitoasetuksessa⁽¹⁾ (erityisesti sen 56 artiklassa) vahvistetut vaatimukset sille, että komissio voi toteuttaa talousarviota välillisen keskitetyn hallinnoinnin avulla;

15. kehottaa EU:n ja AU:n komissioita selkeyttämään menettelyitä parlamenttien kanssa käytävän suoran ja tehokkaan vuoropuhelun varmistamiseksi, jotta vältetään perusteettomat viiveet, ottaen asianmukaisesti huomioon komissioiden menettelytapoihin liittyvät erityispiirteet;

16. kehottaa jälleen sisällyttämään Euroopan kehitysrahaston talousarvioon ja pyytää komissiota tällä välin pitämään Euroopan parlamentin ja yleisafrikkalaisen parlamentin aja tasalla kaikissa budjettiprosessin vaiheissa;

Kansalaisyhteiskunta ja muut kuin valtiolliset toimijat

17. katsoo, että jotta yhteisestä strategiasta kehittyvä laajapohjainen ja laaja-alainen ihmiskeskeinen kumppanuus, siihen on otettava kansalaisyhteiskunta ja paikallisviranomaiset tehokkaasti mukaan ja sillä on edistettävä niiden tehokasta osallistumista täytäntöönpanevien elinten toimintaan;

18. pahoittelee sitä, että vaikka toimintasuunnitelman mukaan jokaisessa Afrikan ja EU:n kumppanuudessa voidaan toteuttaa monia erilaisia toimia, pääpaino on selkeästi valtion toimissa; korostaa, että parlamenttien ja muiden kuin valtiollisten toimijoiden, kuten kansalaisjärjestöjen, paikallisviranomaisten ja muiden tällaisten toimijoiden, panosta ja osallistumista prosessiin on syvennettävä ja selvennettävä entisestään;

19. suhtautuu myönteisesti Afrikan unionin talous-, sosiaali- ja kulttuurineuvostoon (ECOSOC) välineenä luoda kumppanuus Afrikan hallitusten ja kansalaisyhteiskunnan välille; on kuitenkin huolestunut Afrikan kansalaisyhteiskunnan vähäisestä osallistumisesta yhteisen strategian täytäntöönpanoon ja kehottaa erityisesti afrikkalaista osapuolta ryhtymään viipymättä toimiin luodakseen tiivistä yhteistyötä asianosaisten sidosryhmien kanssa tehden menettelyitä, joilla tunnustetaan ja kartoitetaan Afrikkaa edustavat muut kuin valtiolliset toimijat ja varmistetaan niiden tehokas osallistuminen;

20. kehottaa Euroopan komissiota kehittämään afrikkalaisia kansalaisjärjestöjä varten asianmukaiset valmiuksien lisäämisen välineet, joilla pyritään erityisesti vahvistamaan niiden valmiuksia osallistua yhteisen strategian täytäntöönpanoon;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, annettu 25. kesäkuuta 2002, yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta (EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1).

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Kumppanuudet

21. toteaa, että yhteisellä strategialla olisi puututtava myös kysymyksiin, joilla, vaikka ne muodollisesti kuuluvatkin toisen institutionaalisen rakenteen piiriin, on merkittävä vaikutus Afrikan tulevaisuuteen ja jotka muokkaavat näiden mannerten välisiä suhteita, kuten talouskumppanuussopimukset ja alueellisten talouskumppanuussopimusryhmittymien ja muiden afrikkalaisten alueellisten ryhmittymien (alueelliset talousyhteisöt mukaan lukien) välinen suhde, Cotonoun sopimuksen toinen uudelleenarviointi, Euro-Välimeri-strategia, Etelä-Afrikan ja EU:n strateginen kumppanuus sekä Afrikan suhteet Kiinan ja Brasilian kaltaisiin uusiin maailmanlaajuisiin toimijoihin;

22. katsoo, että kestävää taloudellista, sosiaalista ja ympäristöä koskevaa kehitystä voi tapahtua vain maissa, jotka antavat takeet rauhasta, demokratiasta ja ihmisoikeuksista;

23. kehottaa Euroopan komissiota, neuvostoa ja afrikkalaista osapuolta varmistamaan, että tämä strategia on johdonmukainen muiden sellaisten politiikkojen kanssa, joilla voi olla kielteinen vaikutus EU:n ja Afrikan uuden strategisen kumppanuuden edistämiseen, erityisesti kauppaa-, ympäristö-, maahanmuutto- ja maatalouspolitiikan kanssa; korostaa, että näitä kysymyksiä olisi käsiteltävä EU:n ja Afrikan välisessä poliittisessa vuoropuhelussa;

24. korostaa, että köyhyyden tehokas torjuminen, minkä on pysyttävä yhteisen strategian ydintavoitteena, edellyttää, että EU:n ja Afrikan strategisella kumppanuudella tuetaan kestävää taloudellista ja sosiaalista kehitystä, houkutellessaan investointeja ulkomailta, edistetään oikeudenmukaista kansainvälistä kauppaa ja edesautetaan sellaisten olosuhteiden luomista, joissa Afrikan maat voivat vaiheittain ottaa oman paikkansa maailmantaloudessa;

Rauha ja turvallisuus

25. pitää myönteisenä rauhan ja turvallisuuden kumppanuuden osalta saavutettua edistystä; panee merkille AU:n ja EU:n välisen poliittisen vuoropuhelun kriisitilanteista Afrikassa ja muualla; korostaa, että kyseisessä vuoropuhelussa on käsiteltävä rauhaa ja turvallisuutta koskevien kysymysten koko kirjoa konfliktien ehkäisystä ja konfliktien ratkaisemisesta konfliktien jälkeiseen jälleenrakentamiseen ja rauhan rakentamiseen, mukaan lukien perusteellinen vuoropuhelu suojeluvastuun periaatteen toteuttamisesta;

26. kehottaa pitämään Afrikan rauhan ja turvallisuuden rakenteiden täytäntöönpanoa ensisijaisena tavoitteena; painottaa jälleen, että Euroopan kehitysrahasto ei ole soveltuva rahoituslähde Afrikan rauhanrahastoa varten; katsoo, että Euroopan kehitysrahaston menojen olisi vastattava taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean (OECD/DAC) vahvistamia julkisen kehitysavun kriteereitä; toistaa kehotuksensa etsiä lopullinen ratkaisu Afrikan rauhanrahaston rahoitusta koskevaan kysymykseen;

27. pitää myönteisenä, että YK:n pääsihteeri Ban Ki-Moon perusti syyskuussa 2008 korkea-arvoisista henkilöistä koostuvan AU:n ja YK:n paneelin, jotta löydetään tapoja, joilla kansainvälinen yhteisö voi tukea YK:n valtuuttamia AU:n rauhanturvaoperaatioita;

Hallinto ja ihmisoikeudet

28. huomauttaa, että hallinnon käsitteen pitäisi ilmentää, miten hyvin yhteiskunta toimii pitämällä yllä lakia ja järjestystä, noudattamalla ja edistämällä aktiivisesti ihmisoikeuksia, torjumalla lahjontaa torjuntaa sekä luomalla vaurautta ja jakamalla vaurautta ja olennaisia terveys- ja sosiaalipalveluja avoimesti ja oikeudenmukaisesti; tähdentää, että ulkoisten toimijoiden ei pidä arvioida hallintoa yksinomaan ulkoapäin asetettujen kriteereiden perusteella, vaan yhteisesti sovittujen ja jaettujen arvojen ja standardien pohjalta;

29. pitää tärkeänä kestävää demokratiaa, hyvää hallintoa ja demokraattiset vaalit mukaan luettuina, jossa on tuettava parlamentaaristen valmiuksien lisäämistä sekä kansalaisyhteiskunnan ja paikallisviranomaisten osallistumista poliittiseen vuoropuheluun;

30. korostaa, että molempien osapuolten on parannettava hallintoaan: se ei ole ensisijainen tavoite vain Afrikassa vaan myös Euroopan unionissa, jonka on parannettava hallintoa ja vastuullisuutta avustussitoumusten ja avunantajien toimien paremman yhteensovittamisen osalta tavoitteena ottaa paremmin huomioon apua vaille jääneet alueet; korostaa, että kansallisilla ja maanosan parlamenteilla, muilla kuin valtiollisilla toimijoilla ja paikallisviranomaisilla on tärkeä rooli tällä alalla;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

31. kehottaa tukemaan enemmän olemassa olevia afrikkalaisia aloitteita, kuten Afrikan valtioiden vertaisarviointijärjestelmää (APRM), joka on Afrikan maiden toistaiseksi vakavin pyrkimys parantaa maanosan hallintoa, ja AU:n luomia useita muita välineitä, joilla lisätään afrikkalaisten sitoutumista prosessiin;

32. on erittäin huolestunut siitä, että komission kaikille AKT-maille kehittämien ”hallintoprofiilien”, jotka toimivat suuntaviivoina kehitysavun ohjelmoinnille 10. Euroopan kehitysrahastoon sisältyvien 2 700 miljoonan euron lisävarojen osalta, valmisteluun ei ole otettu mukaan muita toimijoita; toteaa, että edunsaajamaiden edellytyksiä saada lisävaroja on arvioitu kriteereillä, joista vain yksi liittyy suoraan vuosittuuhattavoitteisiin; on tyrmistynyt siitä, että Euroopan komission ”profiilit” uhkaavat heikentää APRM-prosessia; kehottaa Euroopan komissiota kuulemaan Euroopan parlamenttia ja neuvostoa sekä tiedottamaan niille näiden varojen käytöstä ja sen seurannasta, jotta varmistetaan, että ne osoitetaan hallintoa koskeviin aloitteisiin sekä AU:n hallintoa koskevan ohjelman ja APRM-prosessin tukemiseen;

33. kehottaa käsittelemään hallinto- ja ihmisoikeuskumppanuuteen liittyvässä vuoropuhelussa ihmisoikeusloukkausten rankaisematta jäämistä ja tarkastelemaan tässä yhteydessä kansallisen ja kansainvälisen lainsäädännön mukaisia parhaita käytäntöjä, Sierra Leoneen ja Ruandaan perustettujen kansainvälisten rikostuomioistuinten toiminta mukaan lukien;

Kauppa, talouskehitys ja alueellinen integraatio

34. katsoo kauppaa ja alueellista integraatiota koskevan kumppanuuden osalta, että suotuisten olosuhteiden vallitessa kaupan lisääntyminen on talouskasvua olennaisesti edistävä voima, edellyttäen että kaupapolitiikka on johdonmukaista kehitystavoitteiden kanssa; pitää siten myönteisinä tämän kumppanuuden tavoitteita tukea Afrikan alueellista integraatiota ja vahvistaa maanosan kaupallista toimintakykyä;

35. odottaa, että Maailman kauppajärjestön (WTO) Dohan kehityskierros saadaan pikaisesti päätökseen, mutta vaatii, että sen on säilyttävä pohjimmiltaan ”kehityskierroksena”, jossa asetetaan etusijalle Afrikan kansakuntien integroiminen maailmantalouteen, vähennetään tehokkaasti kauppaa vääristäviä maataloustuukia ja luovutaan maatalouden vientituista;

36. katsoo, että EU:n pitäisi auttaa Afrikan valtioita varmistamaan maataloutensa omavaraisuus sekä edistämään keskeisiä palveluja ja heikossa asemassa olevaa kotimaista teollisuutta;

37. vaatii, että Afrikan valtioiden kanssa allekirjoitettujen lopullisten talouskumppanuussopimusten on oltava ennen muuta kehityksen välineitä, joilla otetaan huomioon edunsaajien erilaiset valmiudet ja kehitystasot;

38. korostaa, että talouskumppanuussopimuksilla on edistettävä Afrikan alueellista integraatiota sen heikentämisen sijaan; tukee AU:n pyrkimyksiä vahvistaa alueellisia talousyhteisöjä mantereen alueellisen integraation kehittämisen keskeisinä osatekijöinä;

39. vaatii, että Euroopan komissio ja jäsenvaltiot pitävät kiinni sitoumuksestaan osoittaa vuoteen 2010 mennessä vuosittain vähintään 2 000 miljoonaa euroa aitoon kauppaan tukevaan apuun (Aid for Trade), josta suurin osa on osoitettava Afrikalle; kehottaa määrittämään ja osoittamaan hyvissä ajoin kyseisen osan kauppaan tukevan avun varoista; korostaa, että näiden varojen olisi oltava lisärahoitusta eikä pelkästään Euroopan kehitysrahaston rahoituksen uudelleenjärjestelyä;

40. kehottaa kumppanuusosapuolia tarkastelemaan kauppaa tukevaan apuun liittyviä tavoitteita kokonaisvaltaisesti, infrastruktuurin kehittäminen, yritystoiminnan edistäminen ja sääntelyn parantaminen, myös yksinkertaisemmat ja käyttäjätystävälliset alkuperäsäännöt, mukaan lukien;

41. kehottaa kumppanuusosapuolia käsittelemään myös sellaisia talouden näkökohtia, jotka eivät välttämättä liity kauppaan, mutta joilla on merkittäviä seurauksia Afrikan kansantalouksien kannalta, kuten toimenpiteiden toteuttamisen välttämättömyys pääomien laittoman paon pysäyttämiseksi sekä veroparatiiseja koskevan kansainvälisen sääntelyn edistämiseksi;

42. kehottaa tunnustamaan yhteisessä strategiassa siirtolaisten ja diaspora-ilmion merkityksen asianomaisten henkilöiden kotimaiden kehityksen edistämiseksi ja tehostamaan sitä helpottamalla heidän investointejaan niihin maihin ja alentamalla rahansiirtojen kustannuksia;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Kehityksen kannalta keskeiset kysymykset

43. on voimakkaasti sitä mieltä, että mitä tulee vuosituhattavoitteita koskevaan kumppanuuteen, kyseisten tavoitteiden saavuttaminen on vaikeaa, vaikka apua lisättäisiin ja parannettaisiin, ja kehottaa näin ollen EU:n jäsenvaltioita pitämään kiinni hiljan Dohan kehitysrahoituskonferenssissa sekä avun tuloksellisuudesta Accrassa järjestetyssä korkean tason foorumissa uudelleen antamistaan sitoumuksista, erityisesti kun on kyse niiden myöntämisen avun määrästä, politiikkojen johdonmukaisuudesta ja omavastuusta, avoimuudesta sekä lahjoittajien välisestä työnjaosta;

44. toteaa, että perusterveydenhuolto sekä ensimmäisen ja toisen asteen koulutus edesauttavat olennaisesti vuosituhattavoitteiden saavuttamista; rohkaisee näin ollen Afrikan valtioita nostamaan kyseiset alat niiden köyhyyden vähentämisstrategioiden ensisijaisten tavoitteiden joukkoon; kehottaa kumppanuusosapuolia edistämään tällaista kehitystä, kun otetaan huomioon Euroopan komission sitoumus käyttää vähintään 20 prosenttia yhteisön kehitysyhteistyövaroista näillä aloilla; kehottaa komissiota laajentamaan tämän sitoumuksen koskemaan myös Euroopan kehitysrahastoa; muistuttaa, että kaikkiin tähän liittyviin toimiin olisi sisällytettävä vammaiset; pitää tässä yhteydessä myönteisenä ensimmäisen yhteisen asiantuntijaryhmän tapaamisen tulosta ja kehottaa mukana olevia sidosryhmiä varmistamaan, että edistystä tapahtuu tulevana vuonna;

45. kehottaa Euroopan komissiota ryhtymään pikaisesti toimiin noudattaakseen sitoumuksiaan terveydenhuollon alalla Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tammikuussa 2009 julkistamassa erityiskertomuksessa "Terveydenhuoltopalveluihin liittyvä EY:n kehitysyhteistyötuki Saharan eteläpuolisen Afrikan maille" esitettyjen päätelmien ja suositusten osalta; korostaa, että on tärkeää lisätä Euroopan komission tukea terveydenhuoltoalalle Saharan eteläpuolisessa Afrikassa 10. Euroopan kehitysrahaston väliarvioinnin yhteydessä, jotta tuetaan sen sitoutumista terveydenhuoltoon koskeviin vuosituhattavoitteisiin;

46. kannustaa EU:n ja AU:n jäsenvaltioita antamaan enemmän painoarvoa Afrikan elintarviketurvalle ja elintarvikeomavaraisuudelle, tukemaan toimia Afrikan maatalouden tuottavuuden ja kilpailukyyn lisäämiseksi, erityisesti paikallismarkkinoita palvelevaa elintarviketuotantoa, ja edistämään kaupunkeja ympäröiviä "vihreitä vyöhykkeitä";

47. kehottaa jäsenvaltioita käsittelemään sekä yhteisen strategian yhteydessä että muissa yhteyksissä käymissään keskusteluissa luonnonvarojen hyödyntämisestä syntyvän vaurauden oikeudenmukaista jakamista; vaatii, että luonnonvaroista saatavat kansalliset tulot on ensi tilassa osoitettava oikeudenmukaisemmin väestön perustarpeiden tyydyttämiseen, erityisesti terveydenhuollon, koulutuksen sekä luonnonvarojen ja ympäristön suojelun aloilla, jotta edistetään vuosituhattavoitteiden saavuttamista;

48. ilmaisee huolensa siitä, että Afrikan viimeaikainen ennätysellinen talouskasvu kääntyy maailmanlaajuisen talouden hidastumisen myötä laskuun, ja korostaa, että maanosa voi taantua vuosikymmeniä hyödykkeiden laskevien hintojen, investointien vähenemisen, rahoituksen epävakauden ja rahalähetysten vähenemisen seurauksena;

Muut strategiaan sisältyvät näkökohdat

49. palauttaa ilmastonmuutoksen osalta mieleen, että kehittyneet valtiot kantavat suurimman vastuun ilmaston muuttumisesta, mutta että siitä johtuvat kielteiset vaikutukset tuntuvat voimakkaimmin kehitysmaissa; vaatii siksi lisää rahoitusta, mikäli halutaan, että Afrikan valtiot välttyvät maksamasta suhteettoman korkeaa hintaa sopeutumisesta sen vaikutuksiin ja sen vaikutusten lieventämisestä; tukee lisäksi EU:n ja Afrikan yhteistä poliittista julistusta ilmastonmuutoksesta, joka esitettiin ilmastonmuutosta koskevasta YK:n puitesopimuksesta Poznanissa joulukuussa 2008 järjestetyssä kokouksessa;

50. vaatii, että maahanmuuttoa ja työllisyyttä koskevassa kumppanuudessa löydetään oikeudenmukainen ja toteuttamiskelpoinen ratkaisu "aivovuotoon", joka riittää monilta Afrikan valtioilta suuren joukon ammattitaitoisia työntekijöitä etenkin terveydenhoidon alalla;

51. kehottaa ehkäisemään EU:n uudessa "sinisen kortin" järjestelmässä kehitysmaista peräisin olevien ammattitaitoisten työntekijöiden laajamittaista käyttöä aloilla, joilla näissä maissa vallitsee työvoimapula, erityisesti terveydenhuollossa ja koulutuksessa;

52. kehottaa Euroopan komissiota hyödyntämään Afrikan ja EU:n kumppanuutta auttaakseen Afrikan maita käyttämään teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyviä näkökohtia koskevasta sopimuksesta (TRIPS-sopimus) ja kansanterveydestä annettuun Dohan julistukseen sisältyviä joustoja, jotta helpotetaan kohtuuhintaisten keskeisten lääkkeiden saatavuutta Afrikassa;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

53. kannustaa molempia osapuolia tiedettä ja teknologiaa koskevan kumppanuuden yhteydessä kaventaamaan digitaalista kuilua tehostamalla teknologian kehittämistä ja siirtoa koskevaa yhteistyötä, erityisesti puhelinliikenteen ja internetin osalta;

54. odottaa, että yhteisessä strategiassa toteutetaan erityisiä toimia naisten, lasten ja vammaisten mahdollisuuksien parantamiseksi Afrikassa, koska nämä ryhmät kohtaavat erityisen vakavia vaikeuksia kehitysmaissa;

55. korostaa, että jotta yhteinen strategia ulottuisi Afrikan rajojen ulkopuolelle ja jotta se johtaisi EU:n ja Afrikan yhteistyön tiivistymiseen kansainvälisissä elimissä kaupan, ihmisoikeuksien ja ilmastonmuutoksen kaltaisista kysymyksistä käytävissä monenvälisissä neuvotteluissa olisi EU:n ja Afrikan pyrittävä muuttamaan kansainväliset instituutiot, kuten Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailman kauppajärjestö, demokraattisemmiksi ja edustuksellisemmiksi sekä varmistettava, että Afrikka voi vihdoin käyttää vaikutusvaltaa kokonsa ja asemansa mukaisesti;

56. kehottaa jälleen EU:n toimielimiä luomaan yhteisen strategian täytäntöönpanoa varten erityisen rahoitusvälineen, johon keskitetään kaikki olemassa olevat rahoituslähteet, selkeällä, ennakoitavalla ja ohjelmoitavalla tavalla; tiedustelee, missä määrin yhteisellä strategialla voidaan saavuttaa sen ylevät tavoitteet tai tarjota todellista lisäarvoa ilman minkäänlaista uutta rahoitusta tai edes nykyisen rahoituksen uudelleenohjelmointia;

57. kehottaa EU:n jäsenvaltioiden ja Afrikan maiden hallituksia tiedottamaan kansalaisilleen tehokkaammin ja järjestelmällisemmin yhteisen strategian toimista ja saavutuksista sekä pyrkimään saamaan niille lisää näkyvyyttä tiedotusvälineissä;

Tulevaisuudennäkymät

58. odottaa, että Euroopan parlamentti ja yleisafrikkalainen parlamentti sekä kansalaisyhteiskunnan järjestöt ja paikalliset viranomaiset voivat osallistua tarkoituksenmukaisella tavalla, Lissabonissa 8. ja 9. joulukuuta 2007 järjestetyn EU–Afrikka-huippukokouksen kokemusten mukaisesti, vuonna 2010 järjestettävän kolmannen Afrikka–EU-huippukokouksen valmisteluihin sekä ottaa aktiivisesti osaa itse huippukokoukseen;

59. kehottaa EU:n ja AU:n komissioita ja puheenjohtajavaltioita kannattamaan edellä esitettyjä ehdotuksia, joilla pyritään lisäämään parlamenttien osallistumista yhteisen strategian täytäntöönpanoon ja seurantaan;

60. aikoo varmistaa, että Euroopan parlamentissa koordinointi ja synergia eri elinten välillä ovat yhteisen strategian täytäntöönpanon ja seurannan edellyttämällä tasolla; toistaa tässä yhteydessä aikeensa muuttaa suhteista yleisafrikkalaiseen parlamenttiin vastaava tilapäinen valiokunta täysiarvoiseksi parlamenttien väliseksi valiokunnaksi;

*

* *

61. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, Afrikan unionin talous-, sosiaali- ja kulttuurineuvostolle, Afrikan unionin komissiolle ja toimeenpanevalle neuvostolle, yleisafrikkalaiselle parlamentille, AKT-ministerineuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaaraiselle edustajakokoukselle.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset

P6_TA(2009)0152

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 vuosituhattavoitteita koskevista sopimuksista (2008/2128(INI))

(2010/C 117 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien 18. syyskuuta 2000 antaman vuosituhatjulistuksen, jossa kansainvälinen yhteisö sitoutuu saavuttamaan vuosituhtavuoden kehitystavoitteet päämääränään puolittaa maailman köyhyys vuoteen 2015 mennessä ja joka on vahvistettu useissa Yhdistyneiden Kansakuntien kokouksissa, erityisesti Monterreyn kehitysrahoituskokouksessa,
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden sitoumukset Barcelonassa 15. ja 16. maaliskuuta 2002 järjestetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa,
- ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman vuosituhtavuoden kehitystavoitteista: puolimatassa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2005 allekirjoitetun neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: ”Eurooppalainen konsensus” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission vuonna 2005 esittämän vuosituhtavuoden kehitystavoitteita koskevan ehdotuskokonaisuuden,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kehityksen vauhdittaminen vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi – Kehityksen rahoittaminen ja avun tuloksellisuus” (KOM(2005)0133),
- ottaa huomioon komission vuosikertomuksen ”Kehitysyhteistyön rahoitusta koskevien Euroopan unionin lupauksen pitäminen” (KOM(2007)0164),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n kehitysavun määrän lisääminen, laadun parantaminen ja täytäntöönpanon nopeuttaminen” (KOM(2006)0087),
- ottaa huomioon 23. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman vuonna 2002 pidetyn Monterreyn kehitysrahoituskokouksen seurannasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Monterreyn konsensuksen täytäntöönpanon tarkastelemiseksi järjestetyn kansainvälisen kehitysrahoituskokouksen seurantakokouksen tulokset ja päätösasiakirjan (Doha, Qatar, 29. marraskuuta–2. joulukuuta 2008) ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman avun tuloksellisuudesta vuonna 2005 annetun Pariisin julistuksen seurannasta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon komission 19. kesäkuuta 2007 antaman keskusteluasiakirjan ”MDG Contract: A Proposal for Longer-Term and More Predictable General Budget Support”,
- ottaa huomioon Afrikan ja Euroopan unionin välisen uuden strategisen kumppanuuden,

⁽¹⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 232.

⁽²⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0420.

⁽⁴⁾ A/Conf.212/L.1/Rev1, 9. joulukuuta 2008.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0237.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2007 antamansa päätöslauselman EU:n ja Afrikan suhteiden nykytilasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2005 annetun Pariisin julistuksen avun tuloksellisuudesta sekä Pariisin julistuksen seurannasta Accrassa 2.–4. syyskuuta 2008 järjestetyn korkean tason foorumin päätelmät julistuksen seurannasta,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman kehitysavun tehokkuudesta ja korrup-tiosta kehitysmaissa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 4. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman äitiyskuolleisuudesta ennen vuosituhannen kehitystavoitteiden tarkistamista 25. syyskuuta 2008 pidettävässä YK:n korkean tason tapaa-misessa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon asiakirjan "Aid Delivery Methods. Guidelines of the Programming, Design & Manage-ment of General Budget Support" ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 23. kesäkuuta 2000 tehdyn Cotonoun sopimuksen määräykset ja erityisesti sen 58 artiklan, jota on tarkistettu vuonna 2005 ja jossa luetellaan rahoituskelpoiset elimet,
- ottaa huomioon OECD:n ohjeet talousarviotuen hyvistä käytännöistä asiakirjassa "Harmonising Donor Practices for Effective Aid Delivery" ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 2/2005 EKR:n talousar-viotuesta AKT-maille: komission tapa hallinnoida julkistalouden uudistusta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 10/2008 "Terveydenhu-oltopalveluihin liittyvä EY:n kehitysyhteistyötuki Saharan eteläpuolisen Afrikan maille" ja sen liitteenä olevat komission vastaukset,
- ottaa huomioon toukokuussa 2006 julkaistun kertomuksen "Evaluation of General Budget Support: Synthesis Report" ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman uusista kehitysyhteistyön rahoitusvä-lineistä vuosituhannen kehitystavoitteiden yhteydessä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden allekirjoittaman vammaisten henkilöiden oikeuksista 13. joulukuuta 2006 tehdyn YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A6-0085/2009),

⁽¹⁾ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 633.

⁽²⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 316.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0406.

⁽⁴⁾ Komissio julkaissut englanniksi vuonna 2007 – yhteistyötoimisto EuropeAid, kehitysyhteistyön pääosasto, ulkosuh-teiden pääosasto.

⁽⁵⁾ OECD:n kehitysapukomitean laatima asiakirja, DAC Reference Document, Volume 2, 2006.

⁽⁶⁾ EUVL C 249, 7.10.2005, s. 1.

⁽⁷⁾ IDD and Associates, toukokuu 2006.

⁽⁸⁾ EUVL C 290 E, 29.11.2006, s. 396.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- A. katsoo, että Euroopan unioni on vuonna 2000 annetun vuosituhatjulistuksen seurauksena sitoutunut yhdessä koko kansainvälisen yhteisön kanssa puolittamaan äärimmäisessä köyhyydessä elävien ihmisten määrän maailmassa vuoteen 2015 mennessä keskittämällä toimensa kahdeksaan vuosituhannen kehitystavoitteeseen,
- B. toteaa, että tuoreiden arvioiden mukaan noin 1,4 miljardia ihmistä elää yhä köyhyysrajan (1,25 dollaria/päivä) alapuolella, mikä vastaa yli neljäsosaa kehitysmaiden väestöstä,
- C. ottaa huomioon komission ja unionin jäsenvaltioiden vuonna 2007 antamat uudet sitoumukset, joiden avulla pyritään merkittävästi kuroma kiinni viivettä tavoitteiden saavuttamisessa,
- D. toteaa, että terveydenhuollon ja muiden peruspalvelujen puute aiheuttaa miljoonien ihmisten kuoleman ja pitää ihmiset köyhyysloukussa, vaikka terveydenhoidon ja peruskoulutuksen saanti on ihmisoikeus, jonka noudattamisen ja toteutumisen varmistaminen on hallitusten vastuulla,
- E. katsoo, että vuosituhattavoitteita koskevia sopimuksia voidaan kehitysmaissa käyttää muiden välineiden ohella maailmanlaajuisen elintarvikekriisin asettamiin haasteisiin vastaamiseksi erityisesti maatalouden alalla,
- F. huomauttaa, että tähän mennessä toteutetuista lukuisista toimista huolimatta suurimmalla osalla kehitysmaista ei ole riittävästi voimavaroja vastata terveydenhuollon ja koulutuksen haasteisiin, minkä vuoksi ulkopuolinen apu on välttämätöntä,
- G. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin tehtävänä on myöntää Euroopan kehitysrahastoa koskeva vastuuvapaus,
- H. toteaa, että komissio aikoo lisätä huomattavasti talousarviotuen käyttöä kymmenennen Euroopan kehitysrahaston aikana tehostaakseen tuen tuloksellisuutta ja saavuttaakseen asettamansa tavoitteet,
- I. toteaa, että kehitysmaiden opettajat ja terveydenhoitoalan työntekijät työskentelevät kurjissa olosuhteissa, että vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan lähes kaksi miljoonaa opettajaa ja yli neljä miljoonaa terveydenhoitoalan työntekijää ja että heidät voitaisiin palkata ja kouluttaa vuosituhattavoitteita koskevien sopimusten osana annettavan riittävän talousarviotuen avulla,
- J. panee merkille, että terveydenhoitoalan ja opettajien toistuva puute on pahentunut rikkaiden maiden järjestämän aivoviennin seurauksena,
- K. panee merkille unionin aikomuksen jatkaa talousarviotukimenojensa kasvattamista lisäämällä merkittävästi etenkin terveydenhuollon ja koulutuksen alakohtaista talousarviotukea erityisesti Afrikan maissa,
- L. toteaa, että vuosituhattavoitteita koskevissa sopimuksissa asetetaan konkreettisia tavoitteita, jotka pyritään saavuttamaan terveydenhuoltoa ja peruskoulutusta koskeviin vuosituhattavoitteisiin liittyen, mutta vuosituhattavoitteita koskevaan sopimukseen voitaisiin sisällyttää muitakin ensisijaisina pidettyjä aloja,
- M. toteaa, että Euroopan parlamentti esitti kehitysapua koskevan virallisen kantansa edellä mainitun 16. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman 6 kohdassa uusista kehitysyhteistyön rahoitusvälineistä vuosituhannen kehitystavoitteiden yhteydessä ja sen mukaan ”määrän lisääminen on käytävä käsi kädessä laadun lisäämisen kanssa, toisin sanoen avun tehokkuutta on lisättävä koordinoinnin, täydentävyyden ja johdonmukaisuuden avulla sekä vähentämällä kehitysavun siirtämisen aiheuttamia kuluja, luomalla entistä ennustettavampia ja kestävämpiä avustuskansioita, nopeuttamalla kehitysavun jakamista, poistamalla edelleen kehitysavulle asetettuja ehtoja, etsimällä ratkaisuja kestävämpiin velkataakoihin, edistämällä hyvää hallintoa, taistelemalla korruptiota vastaan ja lisäämällä avunsaajien kykyä ottaa kehitysapua vastaan”,
- N. uskoo, että ennakoitavissa oleva pitkän aikavälin tuki voi edistää suoraan ja tehokkaasti vuosituhannen kehitystavoitteissa määritettyjen köyhyyden vähentämisstrategioiden konkreettista täytäntöönpanoa,

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- O. ottaa huomioon, että huolimatta Monterreyssä (2002), Gleneaglesissa (2005), Pariisissa (2005) ja Accrassa (2008) antamistaan sitoumuksista lisätä kehitysavun määrää ja parantaa sen laatua monet unionin jäsenvaltiot eivät anna lupaamaansa tukea täysimääräisenä ja silloinkin, kun tukea annetaan, osa siitä on epäasianmukaista,
- P. huomauttaa, että 30 prosentissa tapauksista komission antaman talousarviotuen maksaminen myöhästyy raskaiden hallintomenettelyjen vuoksi,
- Q. toteaa, että talousarviotuen ennakoitavuuden puute johtuu erityisesti siitä, että suurin osa tuen antamisen ehdoista on vuosiluonteisia, ja että ennakoitavuuden puute pakottaa tuensaajamaat toisinaan käyttämään tuen ennen sen saamista tietämättä varmasti, annetaanko se niille jossain vaiheessa,
- R. toteaa, että unionin kehitysapua ei kyetä ennakoimaan myöskään tuensaajamaissa, joissa on tietty oikeusvarmuus ja vakaa sääntely-ympäristö,
- S. huomauttaa, että komissio on suurin kehitysavun monenvälinen antaja ja yksi suurimmista talousarviotuen antajista ja että se yhä useammin turvautuu viimeksi mainittuun tukeen, joka on muodostanut viidenneksen sen viime vuosina myöntämän tuen kokonaismäärästä,
- T. katsoo, että sikäli kun talousarviotuki on jo yksi unionin tukea parantavista välineistä, olisi hyödyllistä tehdä siitä ennakoitavampi ja myöntää sitä pidemmäksi aikaa,
- U. toteaa, että nykyisin komission antama talousarviotuki ohjelmoidaan tavallisesti kolmeksi vuodeksi tai joidenkin virastojen tapauksessa vuodeksi kerrallaan,
- V. huomauttaa, ettei ehdotuksella vuosituhattavoitteita koskevasta sopimuksesta ole talousarviovaikutuksia eikä mainittu sopimus ole uusi väline vaan olemassa olevien välineiden täytäntöönpanokeino,
- W. panee merkille, että tällä hetkellä vuosituhattavoitteita koskevia sopimuksia koskevan komission asiakirjan asema ei ole selvä,
- X. toteaa komission olevan nyt sitä mieltä, että on aika toteuttaa sopimus, jossa asetetaan konkreettiset vuosituhattavoitteita koskevat tavoitteet, sen sijaan että kukin avunantaja tarkistaisi omat ehtonsa vuosittain,
- Y. ottaa huomioon, että sopimukseen sisältyy sekä rahoitussitoumus, jolla tuenantajamaa takaa paremman ennakoitavuuden, että tämän vastineena tuensaajamaan vankempi sitoutuminen konkreettisten tavoitteiden saavuttamiseen,
- Z. ottaa huomioon, että komissio aikoo tehdä ensimmäiset vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset kuudeksi vuodeksi eli kymmenennen Euroopan kehitysrahaston loppuun,
- AA. huomauttaa, että komission ehdotus tehdä sopimuksia kuudeksi vuodeksi menee pidemmälle kuin muiden maailmanlaajuisten rahoittajien nykyisuuntaus,
- AB. ottaa huomioon komission jäsenvaltioille esittämän kehotuksen yhteisrahoittaa vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset Euroopan kehitysrahastoon maksettavien vapaaehtoisten lisämaksujen avulla,
- AC. toteaa, että koska vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset kuuluvat Cotonoun sopimuksen periaatteiden perusteella laaditun yleisen talousarviotukivälineen alaisuuteen, parhaillaan käynnissä olevien ohjelmien päätöksiä tai yleisen talousarviotuen toimeenpanoehdojen eroja ei tarvitse muuttaa, että vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset eivät edellytä uuden rahoitusvälineen perustamista vaan perustuvat edelleen Cotonoun sopimukseen sisältyviin talousarviotukea koskeviin määräyksiin ja että vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset ovat äskettäin valmiiksi saatujen yleistä talousarviotukea koskevien sisäisten suuntaviivojen mukaisia,

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- AD. huomauttaa, että vuosituhattavoitteita koskevan sopimuksen tekemisen edellytyksenä on ihmisoikeuksia sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden kunnioittamista koskevan Cotonoun sopimuksen 9 artiklan noudattaminen,
- AE. arvelee, että tehokkaan talousarviotuen avulla tuensaajien pitäisi pysyä rahoittamaan omia konkreettisia strategioitaan ja ohjelmiaan, joilla parannetaan toimivien julkisten palvelujen saatavuutta terveydenhuollon ja koulutuksen aloilla,
- AF. huomauttaa, ettei komissio ole pitänyt lupaustaan ottaa parlamentin jäsenet ja kansalaisjärjestöjen edustajat järjestelmällisesti mukaan kehitysmaiden hallitusten kanssa käytävään vuoropuheluun, ja toteaa lisäksi, että nykykäsityksen mukaan tehokkuuden takaamiseksi kehitysyhteistyötä ei pitäisi jättää täysin hallitusten käsiin vaan myös kehitysmaiden parlamenttien ja kansalaisjärjestöjen olisi voitava osallistua siihen,
- AG. panee merkille, että komission mukaan sopimuskelpoisia ovat maat, joissa talousarviotuen täytäntöönpanoa koskevat tulokset ovat makrotalouden tasolla sekä varainhoidon osalta tyydyttäviä, ja että tässä komissio erottuu edukseen muista talousarviotuen antajista, kuten Kansainvälisestä valuuttarahastosta tai Maailmanpankista, jotka liittävät lukuisia ehtoja tukeensa, mikä on vastoin tuensaajamaata koskevaa omavastuullisuuden periaatetta,
- AH. toteaa, että monet maat, joilla olisi kiireellinen tarve saada enemmän tehokkaampaa apua voidakseen nopeuttaa edistymistään vuosituhtaan kehitystavoitteissa, eivät täytä komission määrittämiä nykyisiä edellytyksiä vuosituhattavoitteita koskevien sopimusten tekemiselle,
- AI. toteaa, että nyky muodossaan vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset on tarkoitettu ainoastaan AKT-valtioille,
- AJ. huomauttaa, että komission talousarviotuki kärsii pahasti avoimuuden sekä köyhien maiden omavastuullisuuden puutteesta ja että rahoitussopimukset julkistetaan vain harvoin,
- AK. huomauttaa, että kehitysyhteistyön peruseriaatteena on tarjota apua niille, jotka tarvitsevat sitä kiipeimmin siellä, missä se on tuloksellisinta,
- AL. toteaa, että esimerkiksi Burkina Fason tapauksessa paikan päällä kukaan ei ollut tietoinen käynnissä olevista Burkina Fason ja komission neuvotteluista vuosituhattavoitteita koskevan sopimuksen tekemisestä ja että asiasta ei ole saatavilla mitään tietoa komission Burkina Fason edustuston verkkosivulla,
- AM. huomauttaa, että kehitysyhteistyötä koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa unioni sitoutuu käyttämään tuloksiin ja suorituskykyä mittaaviin indikaattoreihin perustuvaa toimintatapaa,
- AN. pitää tarpeellisena, että komissio kytkee talousarviotuen jatkossakin tuensaajamaan tuloksiin tasa-arvoa ja naisten oikeuksien edistämistä koskevissa kysymyksissä,
- AO. ottaa huomioon, että talousarviotukea koskevat sopimukset on jo tehty komission ja Burkina Fason (2005–2008), Etiopian (2003–2006), Ghanan (2007–2009), Kenian (2004–2006), Madagaskarin (2005–2007), Malawin (2006–2008), Malin (2003–2007), Mosambikin (2006–2008), Tansanian (2006–2008), Ugandan (2005–2007) ja Sambian (2007–2008) välillä,
- AP. ottaa huomioon, että maailmassa on 650 miljoonaa vammaista henkilöä, joista 80 prosenttia elää kehitysmaissa ja viidesosa äärimmäisessä köyhyydessä; ottaa huomioon, että he muodostavat yhden suurimmista syrjäytyneiden ja köyhien ryhmistä ja kohtaavat monenlaisesta syrjintää ja saavat harvoin koulutusta ja terveydenhoitoa,

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- AQ. toteaa, että yleisten velvoitteiden ja erityisesti edellä mainitun vammaisten oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen 32 artiklan mukaisesti kyseisen yleissopimuksen allekirjoittaneiden on otettava vammaisuus huomioon kehitysyhteistyössään,
- AR. arvelee, että vuosituhattavoitteita ei saavuteta vuoteen 2015 mennessä, jos vammaisten osallistamista ja osallistumista ei oteta asianmukaisesti huomioon,
- AS. ottaa huomioon 22. marraskuuta 2008 laaditun kertomuksen Afrikan ja EU:n kumppanuuden toimeenpanemisesta ja erityisesti sen 37 kohdan, jossa korostetaan vammaisten henkilöiden hyväksi tehtyjen toimien räikeää puutetta ponnisteluissa vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi,

Vuosituhtahunen kehitystavoitteet ja kehitysyhteistyö

1. vahvistaa, että kehitysavun olisi perustuttava tarpeisiin ja tuloksiin ja että kehitysyhteistyöpolitiikkaa olisi suunniteltava yhteistyössä tuensaajamaiden kanssa;
2. vahvistaa, että vuosituhtahunen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi tuenantajamaiden on täytettävä kaikki sitoumuksensa ja parannettava antamansa tuen laatua;
3. painottaa, että on kehitettävä uusia mekanismeja, jotta tuesta saadaan ennakoitavampaa ja pysyvää;
4. muistuttaa Abujan julistuksen tavoitteesta myöntää 15 prosenttia kansallisesta talousarviosta terveydenhuoltoalalle sekä maailmanlaajuisen koulutuskampanjan tavoitteesta myöntää 20 prosenttia kansallisesta talousarviosta koulutuslalle;

Ensisijaiset alat

5. kehottaa komissiota kytkemään jatkossakin tukensa terveydenhuollon ja koulutuksen, erityisesti perusterveydenhuollon ja peruskoulutuksen, aloille kyseisillä aloilla ja erityisesti perusterveydenhuollossa ja peruskoulutuksessa saavutettuihin tuloksiin; kehottaa komissiota myös tarkentamaan, mikä merkitys näillä aloilla saavutetuille tuloksille annetaan suhteessa kattavampaan indikaattorien kokonaisuuteen ja miten se aikoo arvioida näillä aloilla edistymistä;

Tuen tehokkuus, vakaus ja ennakoitavuus

6. kehottaa komissiota parantamaan talousarvion ennakoitavuutta ottamalla käyttöön vuosituhattavoitteita koskevia sopimuksia ja ulottamalla sopimusten periaatteet koskemaan useampia maita sekä alakohtaista talousarvion tukea;
7. muistuttaa komissiota tarpeesta vähentää merkittävästi sen ylen määrin raskaista hallintomenettelyistä johtuvia tarpeettomia viivästyksiä;
8. kehottaa kehitysmaiden hallituksia kasvattamaan terveydenhuoltomenojaan 15 prosenttiin kansallisesta talousarviosta Abujan julistuksen suositusten mukaisesti ja koulutusmenojaan 20 prosenttiin kansallisesta talousarviosta, kuten maailmanlaajuisessa koulutuskampanjassa vaaditaan;

Talousarvion tuke

9. pyytää komissiota varmistamaan talousarvion tukimenojen korkean tason ja pyrkimään erityisesti lisäämään huomattavasti talousarvion tukea AKT-maiden sosiaalialalle ja kasvattamaan alakohtaista talousarvion tukea muilla alueilla;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset

10. panee tyytyväisenä merkille, että komission vuosituhattavoitteita koskevien sopimusten tekemisellä taataan sopimuskelpoisille maille vähimmäistuki (70 prosenttia kokonaissitoumuksesta);
11. pitää kuitenkin valitettavana, ettei vuosituhattavoitteita koskevia sopimuksia koskevassa asiakirjassa aseteta mitään aikataulua näiden pääasiassa kymmenennen Euroopan kehitysrahaston kuusivuotiskaudeksi tehtävien sopimusten täytäntöönpanolle, ja pyytääkin komissiota laatimaan tarkan aikataulun;
12. panee merkille, että vuosituhattavoitteita koskevan sopimuksen pääasiallisena tavoitteena on parantaa tuen tehokkuutta ja nopeuttaa edistymistä vuosituhtaan kehitystavoitteissa maissa, joissa tarve on suurin;
13. pyytää komissiota antamaan tiedonannon, jossa vuosituhattavoitteita koskevia sopimuksia koskeva aloite esitetään virallisesti, ja laajentamaan aloitteen koskemaan AKT-valtioiden lisäksi myös muita edellytykset täyttäviä maita;

Parlamentit ja kansalaisyhteiskunta, omavastuullisuus ja avoimuus

14. pyytää komissiota ja tuensaajamaita valvomaan, että tuensaajamaiden parlamentit ja kansalaisyhteiskunta, vammaisjärjestöt mukaan lukien, saavat osallistua talousarviotuesta käytävän vuoropuhelun kaikkiin vaiheisiin, myös vuosituhattavoitteita koskevista sopimuksista vahvistettavan ohjelman valmisteluun, täytäntöönpanoon ja arviointiin;
15. korostaa, että tuenantajien pitäisi sitoutua tuensaajia koskevien yksipuolisten ehtojen asettamisen sijasta edistämään hyvää hallintoa, demokratiaa ja vakautta tuensaajamaissa asianomaisten maiden kanssa määritettyjen avoimien kriteerien pohjalta;
16. katsoo, että avoimuuden edistämiseksi muuttuvan maksuerän maksamisen ehtojen pitäisi perustua tuloksiin siten, että tämä kannustaa tuenantajia ja -saajia analysoimaan käytetyn rahan todellista vaikutusta ja lisää julkisten varojen käytön avoimuutta;
17. kehottaa komissiota valvomaan säännöllisin väliajoin ohjelmiensa tuloksia ja kertomaan tuloksista Euroopan parlamentille;
18. suosittaa, että komissio pyrkisi vahvistamaan tuenantajien ja tuensaajien välistä vuoropuhelua erityisesti määrittääkseen todelliset tarpeet ja alat, joilla tukea tarvitaan;
19. pyytää AKT:n ja EU:n yhteistä parlamentaarista edustajakokousta olemaan aktiivisempi ensisijaisten alojen määrittelemisessä vuosituhattavoitteita koskevista sopimuksista neuvoteltaessa sekä prosessin kaikissa muissakin vaiheissa;

Valintaperusteet – luovuus ja joustavuus

20. pyytää komissiota asettamaan talousarviotuen edellytykseksi tulosten saavuttamisen hyvän hallinnon ja avoimuuden sekä ihmisoikeuksien – erityisesti köyhimpien ja syrjäytyneimpien, kuten vammaisten, vähemmistöjen, naisten ja lasten – puolustamisen ja kunnioittamisen aloilla sekä valvomaan, ettei talousarviotukea käytetä muilla kuin vuosituhattavoitteita koskevista sopimuksista määritetyillä aloilla;
21. toistaa, että kansalliset maaohjelmat olisi vahvistettava yhteistyössä asianomaisten valtioiden parlamenttien, yhteisen AKT-EU-edustajakokouksen ja kansalaisyhteiskunnan kanssa;
22. panee merkille, ettei vuosituhattavoitteita koskevia sopimuksia koskevassa ehdotuksessa mainita, mitkä maat ovat mukana vuosituhattavoitteita koskevien sopimusten ensimmäisellä kierroksella; panee lisäksi merkille, että nykymuodossaan vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset on tarkoitettu yksinomaan AKT-maille;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

23. pitää valitettavana, että kehitysmaille suunnatussa unionin talousarviotukipolitiikassa edellytetään yhä useammin Kansainvälisen valuuttarahaston asettamien ehtojen täyttämistä unionin kehitysavun saamiseksi; katsoo lisäksi, että tällaisten ehtojen asettaminen on vastoin tuensaajamaiden omavastuullisuuden periaatetta koskevaa politiikkaa;
24. painottaa, että on kehitettävä muita talousarviotuen toimintatapoja niitä maita varten, jotka eivät täytä vuosituhattavoiteita koskevien sopimusten tekemisen edellytyksiä, ja erityisesti niitä maita varten, joissa tilanne on epävakaa; korostaa, että on ilmeistä, etteivät maat, joissa tilanne on kaikkein epävakain, pysty täyttämään nykyisiä sopimuskelpoisuuden edellytyksiä;
25. suosittelee, että vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset olisivat mahdollisia myös kehitys yhteistyön rahoitusvälineen piiriin kuuluvien maiden kanssa;
26. pyytää komissiota ilmoittamaan selkeästi, miten se on aikonut yhdistää ehdotetut vuosituhattavoitteita koskevat sopimukset muihin tuenjakovälineisiin;
27. varoittaa, ettei vuosituhattavoitteita koskevia sopimuksia pidä tehdä harkitsemattomasti eikä liikaa siten, että ne nähdään ainoana todella tehokkaana tuenjakotapana, ja kehottaa komissiota valitsemaan aina kuhunkin tilanteeseen parhaiten sopivan tuenjakomenetelmän;
28. pyytää komissiota vahvistamaan tuensaajamaiden parlamenttien valmiuksia osallistua talousarviomenettelyihin sekä parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan valmiuksia osallistua kansallisten toimintalinjojen laadintaan antamalla enemmän rahoitustukea, painottamalla tällaista osallistumista tuensaajamaiden kanssa käytävissä poliittisissa vuoropuheluissa ja keskittymällä julkisen varainhoidon indikaattoreihin, joilla pyritään parantamaan hallitusten kansalaisiin kohdistamaa vastuullisuutta;

Arviointi – suorituskykyä koskevat indikaattorit

29. pyytää komissiota liittämään yhteistyössä kumppanimaiden kanssa jokaiseen vuosituhattavoitteita koskevaan sopimukseen joukon suorituskykyä koskevia indikaattoreita, joiden perusteella voidaan arvioida sopimuksen täytäntöönpanon avulla saavutettua edistystä ja vammaisten henkilöiden ja vammaisten lasten osallistamista;

Sukupuoliulottuvuus

30. kiinnittää komission huomiota siihen, että sen olisi jatkossakin ehdottomasti kytkettävä talousarviotukensa tuensaajamaan saavuttamiin tuloksiin miesten ja naisten tasa-arvoa ja naisten oikeuksien edistämistä koskevissa kysymyksissä, ja pyytää, että suorituskykyä koskevia indikaattoreita tiukennettaisiin tältä osin vuosituhattavoitteita koskevissa sopimuksissa niiden ulottamiseksi käsittämään myös muita aloja, kuten naisten ja vammaisten henkilöiden oikeudet; pyytää komissiota vahvistamaan talousarviotukeen liittyviä sukupuoliulottuvuutta koskevia suorituskykyindikaattoreita ja ulottamaan ne esimerkiksi seuraaville aloille: vammaisten henkilöiden oikeudet ja naisten oikeudet sekä erityisesti toimet, joilla edistetään kaikkien naisten mahdollisuuksia saada tietoa ja kattavia palveluja seksuaali- ja lisääntymisterveyden alalla, perhesuunnittelu- menetelmien saatavuuden ja käyttömahdollisuuksien parantaminen, naisten koulutuksen edistäminen ja heidän asemansa pysyvä vahvistaminen sekä syrjinnän torjuminen sukupuolten välisen tasa-arvon edistämiseksi;

*

* *

31. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, AKT-ministeri-neuvostolle sekä jäsenvaltioiden ja AKT-maiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Taidealan koulutus Euroopan unionissa

P6_TA(2009)0153

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 taidealan koulutuksesta Euroopan unionissa (2008/2226(INI))

(2010/C 117 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 149 ja 151 artiklan,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2006/962/EY elinikäisen oppimisen avaintaidoista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1350/2008/EY Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodesta (2009) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 24. ja 25. toukokuuta 2007 annetut neuvoston päätelmät kulttuuri- ja luovan alan mahdollisuuksista edistää Lissabonin tavoitteiden saavuttamista sekä 21. ja 22. toukokuuta 2008 koontuneen neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpanon edistymistä koskevan neuvoston ja komission yhteisen raportin vuonna 2008 – ”Tietoa, luovuutta ja innovointia elinikäisen oppimisen ansiosta” ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman taiteilijoiden sosiaalisesta asemasta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kulttuuria kansainvälistyvässä maailmassa koskevasta Euroopan toimintasuunnitelmasta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan kulttuuriteollisuudesta ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon suositukset, jotka annetaan kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä 20. lokakuuta 2005 tehdyssä Unescon yleissopimuksessa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A6-0093/2009),
- A. katsoo, että ”moninaisuudessaan yhtenäinen” -tunnuslauseensa mukaisesti Euroopan unionin on tunnistettava yhteinen historia ja tehtävä se eurooppalaisen taiteen historian pohjalta, sillä se on luonteeltaan yleismaailmallista,
- B. katsoo, että koulusta olisi tultava jälleen tärkein kulttuurin saatavuuden demokratisoinnin paikka,
- C. katsoo, että taide- ja kulttuurikasvatus, josta kuvakasvatus on osa, on jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmien tärkeä elementti,

⁽¹⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 115.

⁽³⁾ EUVL C 86, 5.4.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 125 E, 22.5.2008, s. 223.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0124.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0123.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- D. katsoo, että taide- ja kulttuurikasvatus on tärkeä osatekijä lasten ja nuorten koulutuksessa, koska se myötävaikuttaa vapaan tahdon, toisten ihmisten huomioon ottamisen ja heitä kohtaan osoitetun avoimuuden kehittymistä; katsoo, että se on avainkysymys, mitä tulee yhtäläisiin mahdollisuuksiin, ja kulttuurin saatavuuden todellisen demokratisoinnin edellytys,
- E. katsoo, että kulttuurin saatavuuden demokratisoinnin muodostaman haasteen kohtaamiseksi on välttämätöntä edistää taidetietoisuutta kaikilla tasoilla ja kaikissa ikäryhmissä, tunnustaa taidealan ryhmä- ja harrastelijatoimintojen merkitys ja edistää taidekoulutukseen pääsyä,
- F. pitää valitettavana sitä, että jäsenvaltiot usein katsovat taloudellisten syiden pakottavan ne vähentämään taideaineille yleisessä koulutuspolitiikassa annettua tilaa,
- G. katsoo, että taidekasvatus on taidealan ammatillisen koulutuksen perusta ja että se edistää sekä luovuutta että fyysistä ja henkistä kehitystä tällä alalla luomalla tiiviimpiä ja hedelmällisempiä suhteita koulutuksen, kulttuurin ja taiteiden välille,
- H. katsoo, että taide- ja muotoilualojen koulut ja oppilaitokset auttavat kehittämään uusia ajattelumalleja sekä luomaan uudenlaisia tyylejä ja suuntauksia taiteen alalla ja avaamaan pääsyn erilaisiin kulttuurimaailmoihin, mikä vahvistaa Euroopan unionin imagoa maailmalla,
- I. katsoo, että koulutus on hyvin tärkeää ammattilaisten menestymisen kannalta taiteen ja luovan työn alalla,
- J. katsoo, että taidealan opinnot, joiden tavoitteena on ammatin hankkiminen ja uran kehittäminen, edellyttävät opiskelijoilta lahjakkuuden lisäksi vankkaa kulttuurin tuntemusta, joka voidaan saavuttaa ainoastaan monialaisella ja järjestelmällisellä koulutuksella; katsoo, että tällaisella koulutuksella lisätään myös mahdollisuuksia päästä alan työmarkkinoille, koska se tarjoaa opiskelijoille yleistä kulttuurin ja tutkimusmenetelmien tuntemusta, yrittäjätaitoja ja tietoa liiketoiminnasta sekä pätevyyttä nykytaiteeseen liittyvillä erilaisilla toiminnan aloilla,
- K. katsoo, että ne talouteen ja työllisyyteen liittyvät mahdollisuudet, joita luova teollisuus, kulttuuri- ja taideteollisuus sekä näiden alojen yritykset tarjoavat Euroopan unionissa, vaikuttavat merkittävästi taidealan kehitykseen,
- L. ottaa huomioon, että tekninen vallankumous on lisännyt kilpailukykyä sekä maiden sisällä että niiden välillä ja nostanut älyllisen kyvyn ja luovuuden erittäin tärkeään asemaan Lissabonin strategian yhteydessä,
- M. katsoo, että yhteiskunnissamme tapahtuvat nopeat ja jatkuvat muutokset edellyttävät ihmisiltä työelämässä yhä parempaa sopeutumiskykyä, joustavuutta, luovuutta sekä innovointi- ja viestintäkykyä; katsoo, että jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmien olisi kehitettävä näitä ominaisuuksia edellä mainitun Koulutus 2010 -työohjelman tavoitteiden mukaisesti,
- N. katsoo, että olisi otettava huomioon, että taideopetuksen muodoissa on suuria eroja jäsenvaltioiden välillä,
- O. katsoo, että olisi otettava huomioon, että globalisaation ja kansalaisten lisääntyneen liikkuvuuden sekä Euroopan unionin peräkkäisten laajentumisten seurauksena kulttuuria ja sen monimuotoisuutta koskevalla koulutuksella on tärkeä merkitys identiteetin säilyttämisessä ja kulttuurien ja uskontojen välisen ymmärryksen edistämiseksi; katsoo, että Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden tavoitteena olevaa kulttuuritietoisuuden lisäämistä ja kulttuurin tukemista olisi jatkettava myös vuoden 2008 jälkeen,
1. katsoo, että taidekasvatuksen pitäisi olla pakollinen osa opetusohjelmia koulutuksen kaikilla tasoilla, jotta edistettäisiin kulttuurin saatavuuden demokratisointia;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

2. korostaa, että on tärkeää sekä koulujen opetusohjelmissa että ammatillisen koulutuksen ja elinikäisen oppimisen ohjelmissa jatkuvasti järjestää kursseja, joilla edistetään ja kehitetään luovuutta kaikissa ikäryhmissä osana elinikäistä oppimista;
3. muistuttaa, että yksi taide- ja kulttuurikasvatuksen tavoitteista on osallistua kansalaisyhteiskuntaan ja että se osaltaan vahvistaa kykyämme ajatella ja edistää yksilön kehitystä älyllisellä, emotionaalisella ja fyysisellä tasolla;
4. tunnustaa taiteiden tehtävän tärkeänä innovoinnin edistäjänä yhteiskunnassa ja taloudessa Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuoden 2009 puitteissa;
5. kiinnittää neuvoston ja jäsenvaltioiden huomiota siihen rooliin, joka eurooppalaisella kulttuurilla ja sen monimuotoisuudella on Euroopan yhdentymistä edistävänä tekijänä, sekä taide- ja kulttuurikasvatuksen merkitykseen yhteisössä, muun muassa perinteisten kulttuuriarvojen turvaamisessa eri alueilla;
6. toteaa, että yhä useammat taidealan opiskelijat haluavat suorittaa opintonsa toisessa jäsenvaltiossa, ja kehottaa tämän vuoksi jäsenvaltioita koordinoimaan taideopetusta koskevaa politiikkaansa Euroopan unionin tasolla, vaihtamaan parhaita käytäntöjä ja lisäämään sekä opiskelijoiden että opettajien liikkuvuutta tällä alalla;
7. ehdottaa taidealan ammattilaisten liikkuvuuden parantamista kiinnittämällä enemmän huomiota pätevyyden tunnustamiseen; tämä olisi tehtävä kannustamalla koulutuslaitoksia ja työnantajia olemaan yhteydessä eurooppalaiseen tutkintojen viitekehukseen, jotta alan tutkintoja ja pätevyyskriteerejä voidaan verrata Euroopan tasolla;
8. kehottaa tässä yhteydessä komissiota tekemään jäsenvaltioiden kanssa yhteistyötä eurooppalaisten taiteilijoiden ja luovan työn tekijöiden liikkuvuuden puitteiden suunnittelemisessa, painottaen erityisesti nuorten taiteilijoiden ja taidealan opiskelijoiden liikkuvuutta;
9. katsoo, tosin tunnustaen, että tämä on jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluva asia, että taidekasvatusta koskevaa politiikkaa olisi koordinoitava EU:ssa erityisesti seuraavilla osa-alueilla:
 - taidealan koulutuksen luonteen, sisällön ja keston kuvaileminen eri yleisöryhmille,
 - taidekasvatuksen, luovuuden ja innovoinnin välinen yhteys,
 - taidekasvatusta koskevan politiikan tehokkuus, kun otetaan huomioon sen sosioekonomiset vaikutukset,
 - teoreettisten opintojen ja käytännön perehdytyksen välisen tasapainon luominen, jotta varmistetaan, ettei taideopetus jää epähavainnolliseksi,
 - taideopetuksen menetelmien ja strategioiden soveltaminen ja kehittäminen tietoyhteiskunnan vaatimusten mukaisesti,
 - taidealan opettajien koulutus ja uusiin viestimiin perehtyneiden ”taiteilijainsinöörien” kouluttaminen perinteisten taidealan opettajien ohella;
10. kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita
 - tunnustamaan Lissabonin strategian mukaisesti, että tietoon perustuvassa taloudessa on tärkeää edistää taidekasvatusta ja luovuutta,

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- määrittelemään taidekasvatuksen tehtävän keskeisenä pedagogisena välineenä, jolla voidaan lisätä kulttuurin arvoa globaalistuneessa ja monikulttuurisessa maailmassa,
 - laatimaan yhteisiä strategioita, joiden avulla edistetään taidekasvatusta ja taidealan opettajankoulutusta koskevaa politiikkaa,
 - tunnustamaan taiteilijoiden tärkeän tehtävän yhteiskunnassa ja tarpeen määrittellä taideopetusta koskeva erityisnäkökulma koulutusprosessissa,
 - kannustamaan äskettäin perustetun koulutusta ja kulttuuria käsittelevän työryhmän kansallisia edustajia kulttuurialan avoimen koordinoitimenetelmän puitteissa keskustelemaan taiteiden tehtävästä erilaisissa koulutusyhteisissä (virallinen, vapaamuotoinen ja epävirallinen koulutus) ja kaikilla koulutuksen tasoilla (esiasteen koulutuksesta taidealan korkea-asteen ja sen jälkeiseen ammatilliseen koulutukseen) ja myös taideopettajilta vaadittavasta koulutuksesta,
 - kannustamaan avoimen koordinoitimenetelmän kulttuuriteollisuuden työryhmiin kuuluvia kansallisia edustajia pitämään ammatillista koulutusta ja taiteilijoiden, managerien, opettajien, toiminnan edistäjien ja muiden kulttuurialan ammattilaisten jatkuvaa ammatillista kehitystä keskeisenä aiheena,
 - pyytämään asiaan kuuluvia kansalaisyhteiskunnan sidosryhmiä jakamaan keskenään tämän alan tietonsa ja asiantuntemuksensa pitäen silmällä avoimen koordinoitimenetelmän yhteydessä käynnissä olevaa prosessia,
 - parantamaan ammatillisen koulutuksen tarjoamista taidealalla tunnustamalla korkea-asteen taidekoulutuksen kaikilla kolmella tasolla Bolognan julistuksen käynnistämässä prosessissa määritettyjen linjojen mukaisesti (kandidaatti, maisteri, tohtori) ja siten parantamaan taiteilijoiden liikkuvuutta EU:ssa,
 - ottamaan kulttuurialan monivuotisen ohjelman puitteissa käyttöön erityisen toimen taidekoulutusta koskevien ohjelmien tukemiseksi,
 - tunnustamaan taidealan ryhmä- ja harrastelijatoiminnan merkityksen;
11. vaatii, että taidehistorian opetukseen on sisällytettävä myös taiteilijoiden tapaamisia ja vierailuja kulttuurikohteisiin, jotta opiskelijoiden uteliaisuus herätettäisiin ja jotta heidän pohdinnalleen annettaisiin virikkeitä;
12. korostaa, että kun taideaineet otetaan mukaan koulujen opetusohjelmiin, on tärkeää hyödyntää uusien viestintä- ja tietotekniikoiden sekä internetin tarjoamia mahdollisuuksia nykyaikaisen ja ajanmukaisen opetuksen välineinä;
13. korostaa tässä yhteydessä sellaisten hankkeiden keskeistä merkitystä kuten Euroopan digitaalkirjasto, Europeana;
14. suosittaa, että kehitetään yhdessä taide- ja kulttuurikasvatuksen eurooppalainen portaali ja että taidekasvatus sisällytetään jäsenvaltioiden opetussuunnitelmiin, jotta voidaan varmistaa kansainvälisesti arvostetun eurooppalaisen kulttuurimallin kehittäminen ja edistäminen;
15. pyytää neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita seuraamaan, miten taidekasvatuksen sisällyttämisessä opetusohjelmiin edistytään; ehdottaa erityisesti, että komissio tekisi tarvittavat selvitykset, jotta saataisiin luotettavaa tietoa taideaineiden opetuksen vaikutuksista opiskelijoiden opintojen tasoon ja ammattitaitoon Euroopan unionissa;
16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Aktiivinen EU-asioita käsittelevä vuoropuhelu kansalaisten kanssa

P6_TA(2009)0154

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 aktiivisesta EU-asioita käsittelevästä vuoropuhelusta kansalaisten kanssa (2008/2224(INI))

(2010/C 117 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2008 allekirjoitetun Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen julkilausuman ”Kumppanuuteen perustuva EU-viestintä” ⁽¹⁾;
- ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Debate Europe – hyödynnetään ’K-suunnitelmasta’ (kansanvalta, kuunteleminen ja keskustelu) saatua kokemusta” (KOM(2008)0158),
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2008 annetun komission tiedonannon audiovisuaalisesta EU-viestinnästä (Communicating Europe through audiovisual media, SEC(2008)0506),
- ottaa huomioon 21. joulukuuta 2007 annetun komission tiedonannon EU-viestinnästä internetin kautta (Communicating about Europe via the Internet – Engaging the citizens, SEC(2007)1742),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2007 annetun komission valmisteluasiakirjan ehdotuksesta toimielintenväliseksi sopimukseksi kumppanuuteen perustuvasta EU-viestinnästä (KOM(2007)0569),
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1904/2006/EY ⁽²⁾ aktiivisen Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi vuosina 2007–2013 toteutettavasta Kansalaisten Eurooppa -ohjelmasta,
- ottaa huomioon 1. helmikuuta 2006 annetun komission valkoisen kirjan eurooppalaisesta viestintäpolitiikasta (KOM(2006)0035),
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Komission panos Euroopan tulevaisuutta koskevaan pohdintaan ’K-suunnitelma’: kansanvalta, kuunteleminen ja keskustelu” (KOM(2005)0494),
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2006 antamansa päätöslauselman komission valkoisesta kirjasta eurooppalaisesta viestintäpolitiikasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin tiedotus- ja viestintästrategian toteuttamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan, ulkoasiainvaliokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, naisten oikeuksien ja tasa-arvoasioiden valiokunnan ja vetoamusvaliokunnan lausunnot (A6-0107/2009),

⁽¹⁾ EUVL C 13, 20.1.2009, s. 3.⁽²⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 32.⁽³⁾ EUVL C 314 E, 21.12.2006, s. 369.⁽⁴⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 403.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- A. ottaa huomioon, että demokraattinen ja avoin Euroopan unioni vaatii tehokkaampaa vuoropuhelua kansalaisten ja Euroopan unionin toimielinten välillä, parlamentti mukaan lukien, välillä ja myös jatkuvaa EU-asioita koskevaa keskustelua, jota käydään Euroopan tasolla sekä kansallisesti ja paikallisesti,
- B. ottaa huomioon, että Ranskan ja Alankomaiden hylättyä Euroopan perustuslaista tehdyn sopimuksen 53,4 prosenttia irlantilaisista äänesti kansanäänestyksessä Lissabonin sopimuksen ratifiointia vastaan ja että riittämättömästi Euroopan unionin poliitikoista tai sopimuksista tietävät vastustavat niitä muita todennäköisemmin,
- C. ottaa huomioon, että Eurobarometri 69 -kysely osoitti, että 52 prosenttia unionin kansalaisista pitää kotimaansa EU-jäsenyyttä hyvänä asiana ja ainoastaan 14 prosenttia on vastakkaista mieltä,
- D. katsoo, että Euroopan unionin, sen politiikkojen ja sen toiminnan sekä perussopimusten takaamien oikeuksien tuntemus on perusta kansalaisten luottamuksen palauttamiselle Euroopan unionin toimiin,
- E. ottaa huomioon, että vuonna 2004 nimitettiin ensimmäisen kerran erityinen viestintästrategiasta vastaava komission jäsen, vaikka toistaiseksi minkäänlaista viestintäpolitiikkaa ei ole voitu hyväksyä, koska perussopimuksista puuttuu tarvittava oikeusperusta,

Yleinen mielipide

1. muistuttaa, että kyselyt osoittavat, että mitä vähemmän koulutusta ja varallisuutta unionin kansalaisella on, sitä todennäköisemmin hän vastustaa Euroopan integraation syventymistä, mikä puolestaan osoittaa, että kaikista aiemmista ponnisteluista huolimatta Euroopan aate on lähinnä tavoittanut Euroopan yhteiskuntien hyvin koulutetut ja varakkaat ryhmät; pitää Euroopan unionin ja sen kansalaisten välistä aktiivista vuoropuhelua olennaisena EU-hankkeen periaatteiden ja arvojen toteuttamiseksi käytännössä, mutta myöntää, että toistaiseksi vuoropuhelu ei ole ollut kovin tuloksekasta;
2. pahoittelee, että komission toimista ja hyvistä ajatuksista huolimatta unionin kansalaisten tietoisuutta unionin asioista ja kiinnostusta niihin ei juuri ole onnistuttu lisäämään, mistä Irlannin kansanäänestys on valitettava osoitus;
3. korostaa, että on erityisen tärkeää luoda yhtenäisiä, sisällöltään kohdennettuja tiedotuskanavia niin EU:n ja erityispiirteitä omaavien alueiden välille kuin EU:n ja yhteiskunnan erityisryhmien välille;
4. huomauttaa, että äskettäisten mielipidetutkimusten mukaan eurooppalaisten suuri enemmistö kannattaa Euroopan unionia, joka puhuu yhdellä äänellä ulkopolitiikkaa koskevissa asioissa; tähdentää, että tätä koskeva lausuma sisällytettiin Euroopan kansalaisten pyynnöstä suosituksiin, jotka 9. joulukuuta 2007 järjestetyn, "K-suunnitelmaan" kuuluvien kuuden kansalaishankkeen päätöskonferenssin osallistujat esittivät avoimen kirjeen muodossa; korostaa, että avoimen kirjeen 27 suosituksen joukossa on kehoitus, jonka mukaan unionin olisi toimittava tehokkaammin sosiaalipolitiikan ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden alalla ja sen olisi etenkin vähennettävä miesten ja naisten välisiä palkkaeroja, edistettävä sukupuolten välistä tasa-arvoa ja yleisemmin kiinnitettävä erityistä huomiota tasa-arvokysymyksiin, jotka usein laiminlyödään; katsoo, että siksi on myös tärkeää ottaa huomioon toiminnasta välittyvät viestit ja arvioida, missä määrin ne ovat ristiriidassa sen viestin kanssa, jota EU pyrkii välittämään kansalaisilleen;
5. muistuttaa, että enemmistö naisista äänesti "ei" viimeisimmissä Euroopan unionia koskeneissa kansanäänestyksissä: 56 % Ranskassa (Flash Eurobarometri 171), 63 % Alankomaissa (Flash Eurobarometri 172) ja 56 % Irlannissa (Flash Eurobarometri 245); katsoo, että kielteinen äänestystulos johtuu muun muassa Euroopan unionin toimielinten vähäisestä osallistumisesta politiikkoihin, jotka suoraan koskevat naisia ja joiden johdosta miehillä ja naisilla ei edelleenkään ole yhtäläisiä mahdollisuuksia, kuten työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen tai toisten avusta riippuvaisten henkilöiden auttaminen;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Perussopimuksiin liittyvät ja toimielinten väliset näkökohdat

6. korostaa tarvetta saattaa päätökseen Lissabonin sopimuksen ratifiointi, sillä sopimus lisäisi EU:n avoimuutta ja kansalaisten osallistumista päätöksentekoon; muistuttaa tässä yhteydessä, että Lissabonin sopimus tarjoaisi uusia mahdollisuuksia osallistuvaan demokratiaan etenkin kansalaisaloitteen muodossa;

7. korostaa, että kommunikointi unionin kansalaisten kanssa EU-asioista edellyttää kaikkien unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden koordinoitua ja yhteisiä toimia; pitää tervetulleena ja merkille pantavana edellä mainittua 22. lokakuuta 2008 annettua yhteistä julkilausumaa, jossa asetetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioille selvät tavoitteet EU-viestinnän parantamiseksi; on sitä mieltä, että se voisi olla kunnianhimoisempi, koska parlamentti oli pyytänyt kaikkien toimielinten välistä yhteistä sopimusta viestintäpolitiikasta;

8. katsoo, että EU:n toimielinten olisi käynnistettävä EU-aiheisia keskusteluja ja välittömästi toteutettava käytännössä ajatukset, jotka on esitetty edellä mainituissa yhteisessä julkilausumassa, 1. helmikuuta 2006 annetussa komission tiedonannossa sekä 3. lokakuuta 2007 annetussa komission valmisteluasiakirjassa;

9. katsoo komission tavoin, että osallistuva demokratia voi hyödyllisesti täydentää edustuksellista demokratiaa; korostaa kuitenkin, että osallistuva demokratia ei merkitse pelkästään kansalaisten kuuntelemista vaan myös sitä, että heille annetaan todellisia mahdollisuuksia vaikuttaa unionin politiikkaan; muistuttaa, että nämä tavoitteet vaativat toimielimiltä huomattavaa avoimuuden lisäämistä sekä sellaisten toimintatapojen omaksumista, jotka mahdollistavat kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen tehokkaan osallistumisen unionin asioiden käsittelyyn kaikissa vaiheissa; muistuttaa niin ikään, että mahdollisimman kattava toimielinten asiakirjojen julkisuus on yksi vaikuttamisen perusedellytyksistä;

10. korostaa kuulemismenettelyn merkitystä ja arvoa tehokkaana välineenä kansalaisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi, sillä sen avulla he voivat vaikuttaa suoraan EU:n tason politiikkaprosesseihin; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin tiedon levittämiseksi hyvissä ajoin tulevista EU-tason kuulemisista tiedotusvälineissä ja muilla tavoin kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti, pyrkimään mahdollisimman monipuolisten näkemysten saamiseen eri toimijoilta EU:n lainsäädäntöä käsittelevissä kuulemisissa ja julkistamaan laajemmin EU-politiikkaa ja aloitteita koskevat internet-kuulemiset, jotta kaikki toimijat ja erityisesti pienet ja keskiuuret yritykset sekä paikalliset kansalaisjärjestöt saataisiin mukaan keskusteluun; korostaa eri alojen ammattilaisten ja kuluttajien verkostojen ja muiden kansalaisyhteiskunnan edustajien suurta merkitystä kaikilla tasoilla ylikansallisesta paikalliseen, sillä ne tarjoavat foorumeja tietoon perustuvaan näkemysten vaihtoon EU:n toimintalinjoista ja edistävät samalla EY:n lainsäädännön laadun parantamista; tunnustaa ongelmat lainsäädännön täytäntöönpanossa ja valvonnassa sekä kannustaa kuluttajia ja yrityksiä käyttämään oikeuksiaan ja ilmoittamaan esiintyvistä ongelmista EU:n toimielimille;

11. katsoo, että EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden olisi sovitettava yhteen tiedotustoimintansa ja toimittava kumppaneina kansalaisyhteiskunnan kanssa mahdollisten synergiaetujen hyödyntämiseksi; korostaa toimielinten välisen koordinoinnin tarpeellisuutta ja Euroopan parlamentin ja komission televisiokanavien välisten yhteyksien luomisen etuja; kehottaa komissiota parantamaan yhteistyötä ja koordinaatiota jäsenvaltioissa toimivien edustustojensa ja Euroopan parlamentin tiedotustoimistojen välillä; kehottaa komission ja parlamentin edustustojen jäsenvaltioissa parantamaan yhteistyötään kansalaisten kuulemisissa, tietojen, tietämyksen ja ideoiden vaihtamisessa EU:hun liittyvistä asioista kansalaisten kanssa sekä tapaamisten järjestämisessä äänestäjien sekä eri maista valittujen Euroopan parlamentin jäsenten ja EU:n virkamiesten välillä;

12. pitää myönteisenä, että komissio tukee parlamentin ja eurooppalaisten poliittisten puolueiden roolia ja tunnustaa tarpeen kuroa umpeen kiulu kansallisen tason ja Euroopan tason politiikan välillä erityisesti Euroopan parlamentin vaalien yhteydessä;

13. kehottaa kolmea suurinta toimielintä tutkimaan mahdollisuutta järjestää yhteisiä avoimia keskusteluja, jotka täydentäisivät parlamentin avoimia keskusteluja ja joissa käsiteltäisiin kuluttajiin ja heidän arkipäiväänsä liittyviä kysymyksiä pyrkimyksenä vahvistaa heidän luottamustaan sisämarkkinoihin ja kuluttajan suojaan; korostaa, että Euroopan parlamentin eri puolueiden edustajista koostuvat ryhmät toimivat välittäjinä kansalaisten suuntaan ja siten täyttävät täysin tehtävänsä politiikan maailman ja kansalaisyhteiskunnan yhdistäjinä;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

14. panee tyytyväisenä merkille, että komissio on ottanut huomioon monet parlamentin aiemmin esittämät ajatukset muun muassa sekä unionin että kansallisen tason kansalaisfoorumeista, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen merkityksen korostamisesta sekä uusmedian innovatiivisesta käytöstä;

Paikallinen toiminta

15. kehottaa komissiota laajentamaan vuoropuheluaan kaikille tasoille mukauttamalla viestiään eri kohderyhmille näiden sosiaalisen taustan mukaisesti; ehdottaa näin ollen, että vahvistetaan EU:n ja sen kansalaisten välistä vuoropuhelua tarjoamalla kaikille samat tiedot eri kohderyhmille räätälöityinä ja edistämällä keskustelumahdollisuuksia asiaan perehtyneiden kansalaisten kanssa ja heidän välillään; katsoo, että EU:n toimielinten olisi sisällytettävä "K-suunnitelman" puitteissa järjestettyjen paikallisten keskustelujen johtopäätökset politiikkaansa ja otettava kansalaisten EU:ta koskevat odotukset huomioon uudesta lainsäädännöstä päätettäessä;

16. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään tehokkaita EU:ta koskevia tiedotuskampanjoita kaikilla tasoilla eli kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti; kehottaa komissiota levittämään tällaisissa kampanjoissa löydettyjä hyviä käytäntöjä ja ehdottaa pysyvän vuorovaikutteisen viestintäjärjestelmän luomista Euroopan unionin toimielinten ja kansalaisten välille ja tämän järjestelmän puitteissa EU:n säännöllisesti järjestämiä paikallisesti ja alueellisesti toteutettuja kampanjoita, alueellisten tiedotusvälineiden tukemista sekä kansalaisyhteiskunnan, kansalaisjärjestöjen, kauppakamarien, työntekijäjärjestöjen ja eri ammattialojen edunvalvontajärjestöjen aktiivista osallistumista;

17. korostaa, että EU:n koheesiopolitiikka on Euroopan yhdentymisen ja sosiaalisen yhteisvastuun perusta; katsoo siksi, että EU:n politiikan pyrkimyksiä ja sen vaikutuksia kansalaisten arkeen olisi tuotava kansalaisten tietoisuuteen EU:n panosta ja yhteisen eurooppalaisen hankkeen etuja korostaen; toivoo tässä yhteydessä, että paikallisviranomaiset tiedottavat aiempaa paremmin Euroopan unionilta saadusta tuesta; korostaa, että paikallisten ja alueellisten vaaleilla valittujen edustajien sitoutuminen on olennaisen tärkeää tiedotuksen ja koulutuksen kehittämiseksi, ja on tässä suhteessa tyytyväinen paikallisia ja alueellisia edustajia varten perustettuun Erasmus-ohjelmaan;

18. korostaa, että kumppanien mukaan ottaminen vuosien 2007–2013 rakennerahastoista annetun yleisen asetuksen 11 artiklan mukaisesti toimintaohjelmien valmisteluun ja täytäntöönpanoon edistää merkittävästi EU:n koheesiopolitiikkaa ja tuo sen lähemmäksi kansalaisia; korostaa, että näillä kumppaneilla on ainutlaatuinen mahdollisuus todeta omakohtaisesti kansalaisten suurimmat konkreettiset huolenaiheet; kehottaa näin ollen komissiota huolehtimaan, että kumppanuuden periaatetta sovelletaan oikein kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti; korostaa, kuinka tärkeää on, että kansalliset ja alueelliset viranomaiset hyödyntävät Euroopan sosiaalirahaston tarjoamia rahoitusmahdollisuuksia, jotta näiden kumppaneiden taitoja voidaan parantaa erityisesti koulutuksen suhteen; toteaa, että rakennerahastoilla on ollut merkittävä asema rajatylittävän yhteistyön lisäämisessä yhteisön hankkeiden ja ohjelmien välityksellä ja että tämä on kannustanut kehittämään aktiivista kansalaisuutta ja osallistuvaa demokratiaa; kehottaa komissiota edelleen tukemaan tällaisia hankkeita ja ohjelmia ja toimimaan niiden yhteistyökumppanina;

19. korostaa, että tuleviin Euroopan parlamentin vaaleihin liittyen tarvitaan erityisesti nuorille ja ensimmäistä kertaa äänestäville mutta myös muille kansalaisille suunnattua paikallis- ja aluetason tiedotusta; korostaa myös yleisemmin sen tärkeyttä, että Euroopan parlamentin jäsenet osallistuvat yhteistyössä paikallisten ja alueellisten vaaleilla valittujen edustajien kanssa alueidensa kansalaisten kuulemiseen, sillä he ovat näiden kansalaisten ääni EU:ssa; tukee alueiden komitean ponnisteluja aluetason kuulemisten vahvistamiseksi sekä alueellisten verkostojen ja tärkeiden paikallisten ja alueellisten toimijoiden ottamista niihin mukaan, jotta edistettäisiin lähellä kansalaisia käytävää keskustelua ja jotta heidän mielipiteensä ja etunsa otettaisiin huomioon;

20. korostaa, että Euroopan parlamentin jäsenet on saatava tiiviimmin mukaan yhteydenpitoon EU:n kansalaisten kanssa ja että parlamentin työn järjestämisessä on tehtävä muutoksia, jotta parlamentin jäsenet voisivat osallistua nimenomaan paikallisesti toteutettuun vuoropuheluun kansalaisten kanssa; toivoo, että Euroopan parlamentin jäsenet osallistuvat poliittisten puolueiden kampanjoiden rinnalla tiiviisti myös jäsenvaltioissa paikan päällä toteutettavaan Euroopan parlamentin vaalikampanjaan;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

21. kehottaa komissiota käynnistämään paikallisia pienimuotoisia viestintäkampanjoita, joihin paikalliset toimijat osallistuvat, ja edistämään toimia, joiden avulla kansalaiset saavat enemmän tietoa maahanmuuttajien alkuperämaista, sekä tiedottamaan myös maahanmuuttajille nykyistä paremmin heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan unionin kansalaisina, koska nämä ovat tehokkaimpia ja mielekkäimpiä keinoja saavuttaa viestintätavoitteet, sekä jatkamaan Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuoden 2008 yhteydessä toteutettuja toimia;

Koulutus, tiedotusvälineet, tietotekniikka ja aktiivinen kansalaisuus

22. korostaa, että on tärkeää sisällyttää Eurooppa-politiikka ja Euroopan historia kunkin jäsenvaltion koulujen opetusohjelmaan eurooppalaisten arvojen lujittamiseksi ja perustaa Eurooppa-tutkimuksen osastoja yliopistojen koulutusohjelmiin; kehottaa komissiota tarjoamaan rahoitustukea näiden hankkeiden edistämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita edistämään Euroopan yhdentymisen historiaa ja EU:n toimintaa käsittelevää kurssia siten, että se muodostaa yhteisen Eurooppa-tiedon perustan;

23. korostaa kansalaisvalistuksen erityistä roolia erittäin tärkeänä aktiivista kansalaisuutta edistävänä voimana; panee merkille tarpeen tukea kansalaisvalistuksen aktiivista mallia, joka tarjoaa nuorille ihmisille tilaisuuden solmia suoraan yhteydet julkiseen elämään, poliittisiin edustajiinsa kansallisella tasolla, paikallistasolla ja Euroopan tasolla sekä kansalaisjärjestöjen edustajiin ja kansalaisaloitteisiin; ehdottaa, että komissio tukee pilottihankkeita, joilla edistetään tällaista kansalaisvalistuksen mallia jäsenvaltioissa;

24. suosittaa Erasmus-, Leonardo da Vinci-, Grundtvig- ja Comenius-ohjelmien kaltaisten ohjelmien tehokkaampaa esille tuomista tiedotusta lisäämällä ja niiden järjestämistä siten, että mahdollisimmat monia kannustettaisiin osallistumaan ja että vähemmän varakkaiden kansalaisten osallistumista voitaisiin lisätä ja helpottaa heidän liikkuvuuttaan EU:n sisällä; kiinnittää huomiota siihen, että juuri nämä ohjelmat ovat saaneet hyvin myönteisen vastaanoton nuorten keskuudessa ja että ne edistävät merkittävästi Euroopan yhdentymisen onnistumista;

25. pitää myönteisenä edellä mainittua 21. joulukuuta 2007 annettua komission tiedonantoa, jossa määritellään selvät tavoitteet, kuinka Eurooppa-sivustosta voidaan tehdä palvelukeskeinen "web 2.0" -sivusto; kehottaa komissiota huolehtimaan uuden sivuston valmistumisesta jo vuonna 2009 ja katsoo, että sille pitäisi luoda foorumi, jolla kansalaiset voisivat vaihtaa mielipiteitä ja osallistua verkkokyselyihin ja jossa kaikki kansalaisjärjestöt, julkiset elimet ja yksittäiset ihmiset voivat vaihtaa kokemuksiaan EU:n viestintähankkeista; kehottaa komissiota keräämään ja julkaisemaan tällä sivustolla "K-suunnitelman" mukaisesti rahoitetuista toimista hyötyneiden kokemuksia;

26. katsoo, että EU Tube on hyvä ajatus, koska se on lähes 1,7 miljoonan katsojansa vuoksi ainutlaatuinen tapa kertoa EU-politiikasta internetin käyttäjille; kehottaa lisäksi komissiota laatimaan tehokkaiden verkkokampanjojen ohjeet ja antamaan ne myös muiden toimielinten käyttöön;

27. kehottaa komissiota hyödyntämään enemmän Europe by Satellite -palvelun audiovisuaalista aineistoa luomalla yhteyksiä aineiston lähettämisestä kiinnostuneiden paikallisten televisiokanavien ja tiedotusvälineiden kanssa, jotta voitaisiin tavoittaa laajempi yleisö;

28. katsoo, että Europe Direct -verkosto on tärkeä tapa vastata EU:n eri puolilla asuvien kansalaisten postitse tai ilmaisen puhelinlinjan kautta tekemiin kyselyihin ja että sitä pitäisi tehdä paremmin tunnetuksi;

29. katsoo, että toiminta kuluttajansuojan ja sisämarkkinoiden alalla vaikuttaa ratkaisevasti kuvaan, joka Euroopan unionista välittyy kuluttajille ja yrityksille; kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan tehokkaammin yhtenäismarkkinoiden eduista kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja lujittamaan interaktiivista viestintää ja tiedotusta, jotta kuluttajien, yritysten ja toimielinten välillä syntyisi todellista vuoropuhelua, jossa hyödynnetään erilaisia edistyneimmän tekniikan mukaisia sähköisiä välineitä, sekä tukemaan sähköisen kaupankäynnin kehittämistä;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

30. pyytää komissiota vahvistamaan koordinoituitoimiaan kuluttajien oikeuksia ja velvollisuuksia koskevan valistuksen ja tiedottamisen alalla lisäämällä toiminnan rahoitusta ja henkilöresursseja; pyytää jäsenvaltioita lisäämään EU-kuluttajaneuvontaverkoston rahoitusta ja henkilöresursseja, jotta voidaan lisätä tietoisuutta EU:n kuluttajien oikeuksista ja huolehtia niiden toteutumisesta, ja kehottaa jäsenvaltioita nykyisen maailmanlaajuisen talouskriisin ja kuluttajien lisääntyvän velkaantumisen vuoksi edistämään kuluttajien ”taloudellista lukutaitoa”, etenkin heidän säästö- ja laina-asioihin liittyvien oikeuksiensa ja velvollisuuksiensa sekä muutoksenhakumahdollisuuksiensa suhteen;

31. pyytää jäsenvaltioita osoittamaan lisää henkilöresursseja ja rahoitusta SOLVIT-verkostolle, jonka avulla yhteisön lainsäädännön puutteelliseen täytäntöönpanoon tai täytäntöönpanon laiminlyömiseen liittyviä ongelmia voidaan ratkaista maksutta; pyytää komissiota nopeuttamaan yhtenäismarkkinoita koskevien eri tiedotus- ja neuvontapalveluiden yhtenäistämistä; kannattaa sen vuoksi 20. marraskuuta 2007 annetussa komission tiedonannossa ”2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinat” (KOM(2007)0724) esitettyä yhtenäistä toimintamallia, jossa yhtenäismarkkinoiden erilaisille neuvontapalveluille kehitetään yhteinen internet-palvelupiste; panee merkille hallintotaakan keventämistä ja sääntelyn parantamista koskevat komission aloitteet; vaatii erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä tukevia parannuksia, koska ne ovat tärkeitä työllistäjiä Euroopassa;

32. huomauttaa, että vapaaehtoistyön eurooppalainen teemavuosi olisi EU:lle ihanteellinen tilaisuus luoda yhteyksiä kansalaisiin; toteaa, että koko EU:ssa on yli sata miljoonaa vapaaehtoistyöntekijää, ja kehottaa komissiota valmistelemaan vuoden 2011 julistamista Euroopan teemavuodeksi tekemällä tarvittavat sää-dösehdotukset mahdollisimman pian;

33. korostaa, että on tärkeää tarkastella kansalaisten mielipiteitä EU:sta maailmanlaajuisena toimijana ja ottaa huomioon erityisesti Euroopan parlamentin yhä merkittävämpi rooli tässä kysymyksessä; kannustaa näin ollen Euroopan parlamentin ja neuvoston jäseniä osallistumaan komission jäsenten ”K-suunnitelmaan” liittyviin vierailuihin, koska niillä on tärkeä asema yhteyksien luomisessa kansallisiin parlamentteihin, kansalaisyhteiskuntaan, liike-elämän ja ammattijärjestöjen johtoon sekä jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisiin;

34. on hyvillään siitä, että muu maailma osoittaa yhä suurempaa mielenkiintoa eurooppalaista hanketta kohtaan ja että Euroopan unioni ja sen kansalaiset myös tiedostavat aiempaa voimakkaammin edut, joita koituu ylikansallisten kokemusten jakamisesta muiden valtioiden sekä alueiden ja erityisesti Euroopan unionin naapurimaiden kanssa; kehottaa näin ollen komissiota kehittämään kolmansissa maissa olevien edustustojensa avulla keinoja saavuttaa näiden maiden kansalaiset ja tiedottaa heille Euroopan unionin tarjoamista mahdollisuuksista, esimerkiksi tiedotusvälineistä ja muista kulttuurimuodoista, koulutuksesta, kielten oppimisesta ja liikkuvuudesta tai Erasmus Munduksen kaltaisista vaihto-ohjelmista;

35. huomauttaa, että ottaen huomioon erityisesti kolmansien maiden kansalaisten kasvavan määrän EU:ssa ja monikulttuuristen yhteiskuntien muotoutumisen, johon myös kolmansien maiden kansalaiset ovat antaneet panoksensa, olisi tehostettava pyrkimyksiä maahanmuuttajien kotouttamiseksi EU:hun ja annettava heille konkreettiset mahdollisuudet saada tietoa siitä, mitä unionin kansalaisuus pitää sisällään, esimerkiksi vahvistamalla eri hallintotasojen (paikallisen, alueellisen ja kansallisen) ja valtiosta riippumattomien toimijoiden (esim. työnantajien, kansalaisyhteiskunnan, maahanmuuttajien yhdistysten, tiedotusvälineiden ja maahanmuuttajia tukevien kansalaisjärjestöjen) välistä kumppanuutta; katsoo, että onnistunut kotouttaminen tukee suvaitsevaisuuteen, vuoropuheluun ja tasa-arvoon perustuvan monikulttuurisen eurooppalaisen tietoisuuden edelleen kehittämistä;

36. kehottaa komissiota edistämään ohjelmia ja kampanjoita (kuten ”maailma naisten silmin”) naisten sosiaalisen, poliittisen ja kulttuurisen aktiivisuuden kannustamiseksi ottaen huomioon naisten rooli sukupuolien välisessä vuoropuhelussa sekä yhteiskunnallinen kestävyys ja hyvinvointi; kehottaa siksi tiedottamaan paremmin tytöille ja naisille Euroopan kansalaisuuden käsitteestä ja siihen liittyvistä oikeuksista, etenkin sosiaalisesti ja maantieteellisesti eristäytyneillä alueilla; korostaa, että näiden tiedotuskampanjoiden tavoitteena on oltava naisten laajempi osallistuminen poliittiseen elämään ja päätöksentekoon; korostaa, että on edistettävä toimia sukupuolten välisen digitaalisen kuilun poistamiseksi, jotta naisille tarjottaisiin yhtäläisin edellytyksin välineet osallistua Euroopan unionista käytävään keskusteluun; katsoo komission

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

onnistuneen hyvin valitessaan hankkeita, joiden rahoittamiseen osana ”K-suunnitelmaa” komission edustustot osallistuvat ja joista monet ovat naisjärjestöjen toteuttamia ja joista moniin naiset osallistuvat; katsoo, että on edistettävä kansalaisten osallistumista, kun on kyse sellaisista asioista kuin sukupuoleen perustuva väkivalta tai ihmiskauppa, joissa yhteiskunnan puuttuminen on välttämätöntä ongelman ratkaisemiseksi; tunnustaa naisten ongelman- ja kriisiratkaisukyvyt ja vaatii komissiota ottamaan enemmän naisia mukaan erikoisyksiköihin ja työryhmiin, joissa käsitellään perhe-elämää, lastenhoitoon, koulutukseen jne. liittyviä asioita;

*

* *

37. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, komissiolle, neuvostolle, yhteisöjen tuomioistuimelle, tilintarkastustuomioistuimelle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toiminta vuonna 2008

P6_TA(2009)0155

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toiminnasta vuonna 2008 (2008/2303(INI))

(2010/C 117 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen ⁽¹⁾ (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon 3. huhtikuuta 2003 hyväksytyyn AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työjärjestyksen ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Port Moresbyssä (Papua-Uusi-Guinea) 28. marraskuuta 2008 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1905/2006 kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 22. marraskuuta 2007 hyväksymän Kigalin (Ruanda) julistuksen kehitysmuonteisista talouskumppanuussopimuksista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 28. marraskuuta 2008 hyväksymän Port Moresbyn julistuksen maailmanlaajuisesta elintarvi- ja rahoituskriisistä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen vuonna 2008 hyväksymät päätöslauselmat:
 - rakenteellista mukauttamista koskevien ohjelmien sosiaalisista vaikutuksista ja ympäristövaikutuksista ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUVL C 231, 26.9.2003, s. 68.

⁽³⁾ AKT-EU/100 291/08/lopullinen.

⁽⁴⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

⁽⁵⁾ EUVL C 58, 1.3.2008, s. 44.

⁽⁶⁾ EUVL C 61, 16.3.2009, s. 42.

⁽⁷⁾ EUVL C 271, 25.10.2008, s. 20.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- Euroopan yhdentymisprosessista saaduista AKT-maiden kannalta olennaisista kokemuksista ⁽¹⁾,
 - elintarviketurvaan liittyvistä kysymyksistä AKT-maissa ja AKT:n ja EU:n yhteistyön asemasta ⁽²⁾,
 - Kenian tilanteesta ⁽³⁾,
 - siviilien suojelemisesta YK:n ja alueellisten järjestöjen rauhanturvaoperaatioiden yhteydessä ⁽⁴⁾,
 - avun tuloksellisuudesta ja virallisen kehitysavun määritelmästä ⁽⁵⁾,
 - lapsityön yhteiskunnallisista seurauksista ja torjuntastrategioista ⁽⁶⁾,
 - Mauritanian tilanteesta ⁽⁷⁾,
 - Zimbabwen tilanteesta ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 29. huhtikuuta 2008 hyväksymän Windhoekin (Namibia) julkilausuman ⁽⁹⁾,
 - ottaa huomioon yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 1. joulukuuta 2008 hyväksymän Port Vilan julkilausuman (Vanuatu) ⁽¹⁰⁾,
 - ottaa huomioon yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työvaliokunnan 25. marraskuuta 2008 antaman Euroopan unionin puheenjohtajavaltiota Ranskaa koskevan julkilausuman ⁽¹¹⁾,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2007 allekirjoitetun humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen ⁽¹²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A6-0081/2009),
- A. ottaa huomioon talouskumppanuussopimuksien allekirjoittamisen tiettyjen AKT-alueiden ja valtioiden kanssa vuonna 2008 sekä yhteisessä parlamentaarisessa edustajakokouksessa maaliskuussa 2008 Ljubljanassa (Slovenia) ja marraskuussa 2008 Port Moresbyssä kädyt keskustelut talouskumppanuussopimusta koskevien neuvotteluiden edistymisestä,
- B. ottaa huomioon, että hyväksyttiin asetus (EY) N:o 1905/2006, jonka mukaan aihepiirikohtaisia ohjelmia sovelletaan myös AKT-valtioihin ja johon sisältyy liittämisestä sokeria koskevan pöytäkirjan allekirjoittaneille AKT-valtioille,
- C. ottaa huomioon kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaavan komission jäsenen yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen istunnossa kesäkuussa 2007 Wiesbadenissa antaman sitoumuksen saattaa AKT-maiden maa- ja aluekohtaiset strategia-asiakirjat (vuosilta 2008–2013) parlamenttien demokraattiseen valvontaan ja pitää myönteisenä, että tätä sitoumusta on noudatettu,

⁽¹⁾ EUVL C 271, 25.10.2008, s. 27.

⁽²⁾ EUVL C 271, 25.10.2008, s. 32.

⁽³⁾ EUVL C 271, 25.10.2008, s. 37.

⁽⁴⁾ EUVL C 61, 16.3.2009, s. 19.

⁽⁵⁾ EUVL C 61, 16.3.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ EUVL C 61, 16.3.2009, s. 31.

⁽⁷⁾ EUVL C 61, 16.3.2009, s. 37.

⁽⁸⁾ EUVL C 61, 16.3.2009, s. 40.

⁽⁹⁾ APP 100.288.

⁽¹⁰⁾ APP 100.452.

⁽¹¹⁾ APP 100.448.

⁽¹²⁾ Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteinen julkilausuma "Humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus" (EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1).

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- D. katsoo, että Cotonoun sopimuksen uudelleentarkistaminen, joka on määrä toteuttaa vuonna 2010, on tärkeä tilaisuus kehittää yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen alueellista ulottuvuutta ja parlamentaarista valvontaa AKT-alueiden tasolla sekä lujittaa yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen tehtävää ja toimintaa instituutiona,
- E. pitää onnistuneena yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen vuonna 2008 Namibiassa ja Vanua-tussa pitämää kahta alueellista kokousta, jotka johtivat edellä mainittujen Windhoekin ja Port Vilan julkilausumien hyväksymiseen,
- F. ottaa huomioon Zimbabwen tilanteen, joka on entisestään huonontunut vuoden 2008 aikana huolimatta heinäkuussa 2008 pidetyistä vaaleista, mutta on kuitenkin tyytyväinen, että Zimbabwea koskevasta päätöslauselmasta päästiin sopuun yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 16. istunnossa Port Moresbyssä,
- G. ottaa huomioon jatkuvan konfliktin Kongon demokraattisessa tasavallassa sekä siellä esiintyvät vakavat ja toistuvat ihmisoikeusloukkaukset ja palauttaa mieliin sen, että kansainvälisen yhteisön humanitaarisen avun on oltava tehokasta ja sitoutumisen vahvaa,
- H. ottaa huomioon yleisafrikkalaisen parlamentin työn sekä kyseisen parlamentin ja Euroopan parlamentin välisten suhteiden virallistamisen ja Euroopan parlamentin puhemiehen yleisafrikkalaisen parlamentin kymmenennessä istunnossa 28. lokakuuta 2008 esittämässä puheenvuorossa ilmoittaman aikomuksen perustaa parlamenttien välisistä suhteista vastaava valtuuskunta seuraavalla lainsäädäntökaudella,
- I. ottaa huomioon, että yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen 16. istunnon (Port Moresby) ja kehitysavun rahoittamista koskevan kansainvälisen konferenssin (Doha) järjestäminen lähes yhtä aikaa aiheutti sen, että tiettyjen Euroopan parlamentin jäsenten piti tehdä hankala valinta osallistumisen suhteen,
- J. ottaa huomioon Euroopan unionin puheenjohtajavaltion Slovenian (tammikuusta kesäkuuhun 2008) ja Papua-Uuden-Guinean hallituksen merkittävän työn edellä mainituissa yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen istunnoissa Ljubljanassa ja Port Moresbyssä,
- K. ottaa huomioon yhteisen edustajakokouksen työvaliokunnan tiedonkeruumatkat vuonna 2008:
- Seychelleille ja
 - Surinamiin, Saint Vincentille sekä Saint Lucialle,
1. on tyytyväinen, että yhteinen parlamentaarinen edustajakokous on tarjonnut vuonna 2008 puitteet avoimelle, demokraattiselle ja perusteelliselle neuvottelulle EU:n ja AKT-maiden välisistä talouskumppanuussopimuksista;
 2. korostaa yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen ilmaisemia huolenaiheita monista neuvotteluiden osatekijöistä, jotka koskevat sekä muotoa että sisältöä; muistuttaa, että keskustelu jatkuu talouskumppanuussopimusten hyväksymisen jälkeen Cariforumin (Karibian alueen valtioiden foorumin) kanssa sekä väliaikaisten sopimusten hyväksymisen jälkeen muilla alueilla sijaitsevien valtioiden kanssa;
 3. pitää tervetulleena uuden kaupasta vastaavan komission jäsenen myönteistä vastausta useiden AKT-maiden ja -alueiden pyyntöön kiistakysymyksiin palaamisesta, mikä käy yksiin komission puheenjohtajan esittämien lausuntojen kanssa;
 4. painottaa, että parlamentin läheistä valvontaa tarvitaan talouskumppanuussopimuksia koskevien neuvotteluiden ja niiden täytäntöönpanon aikana; pahoittelee sitä, että yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen roolia uhkaa mahdollinen uuden elimen, eli parlamentaarisen komitean, perustaminen talouskumppanuussopimusten puitteissa ja että tämän elimen ja yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen suhde ei ole selvä; kehottaa parlamentaarista komiteaa toimimaan osana yhteistä parlamentaarista edustajakokousta, jotta vältyttäisiin kalliilta ja hankalilta kokouksilta ja voitaisiin käyttää edustajakokouksen alueellisten kokousten järjestelmää ja jotta voitaisiin hyödyntää edustajakokouksen kokemusta ja levittää synergiaetuja kaikille talouskumppanuussopimusalueille; korostaa, että tämän komitean olisi toimittava joustavasti, jotta siinä pystyttäisiin käyttämään talouskumppanuussopimuksen tutkimiseen komiteoissa osallistuneiden Euroopan parlamentin jäsenten asiantuntemusta sekä kauppaa että kehitystä koskevista kysymyksistä;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

5. korostaa erityisesti AKT-valtioiden parlamenttien, valtiosta riippumattomien toimijoiden ja paikallisviranomaisten merkittävää asemaa talouskumppanuussopimusten seurannassa ja hallinnoimisessa ja vaatii komissiota takaamaan, että kyseiset tahot otetaan mukaan käynnissä oleviin neuvotteluihin ja että siten tuleville neuvotteluille laaditaan selkeä toimintaohjelma, jonka AKT-maat ja Euroopan unioni hyväksyvät ja joka perustuu osallistavaan menettelytapaan;
6. korostaa yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen huolta nykyisen rahoituskriisin vaikutuksista ja panee tyytyväisenä merkille, että yhteisessä parlamentaarisessa edustajakokouksessa hyväksyttiin Port Moresbyn julkilausuma maailman rahoitus- ja elintarvikekriisistä; kehottaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta keskustelemaan säännöllisesti tästä aiheesta;
7. on tyytyväinen kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaavan komission jäsenen edellä mainitussa Kigalin istunnossa tekemästä sitoumuksesta toimittaa maa- ja aluekohtaiset strategia-asiakirjat AKT-valtioille (ajanjaksolla 2008-2013), jotta parlamentit voivat valvoa niitä demokraattisesti; on tyytyväinen tiettyjen AKT-valtioiden parlamenttien näiden asiakirjojen tarkastelua koskevaan työhön;
8. muistuttaa tässä yhteydessä tarpeesta saada parlamentit osallistumaan tiiviisti demokratiakehitykseen sekä kansallisiin kehitysstrategioihin; korostaa niiden perustavanlaista työtä kehitysyhteistyötä koskevien toimintalinjojen seuraamisessa ja valvomisessa;
9. pyytää, että AKT-valtioiden parlamentit vaativat hallituksiaan osallistumaan Euroopan unionin ja niiden omien valtioidensa kansallisten ja alueellisten strategia-asiakirjojen valmistelu- ja täytäntöönpanoprosessiin (ajanjaksolla 2008-2013), sekä pyytää komissiota osallistumaan tähän työhön;
10. kehottaa komissiota toimittamaan kaikki saatavissa olevat tiedot AKT-valtioiden parlamenteille sekä avustamaan niitä tässä demokraattisessa valvontatehtävässä myös kapasiteettia tukemalla;
11. tukee Euroopan kehitysrahaston (EKR) sisällyttämistä EU:n talousarvioon kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden, avoimuuden ja tehokkuuden parantamiseksi ja sen demokraattisen valvonnan takaamiseksi; painottaa, että EKR:n sisällyttäminen EU:n talousarvioon tarjoaa lisäksi kaivatun ratkaisun peräkkäisten EKR:jen toteuttamiseen ja ratifioimiseen liittyviin ongelmiin;
12. kehottaa parlamentteja harjoittamaan tarkasti parlamentaarista valvontaa EKR:n osalta; korostaa yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen etuoikeutettua asemaa tässä keskustelussa ja pyytää yhteistä parlamentaarista edustajakokousta sekä AKT-valtioiden parlamentteja osallistumaan aktiivisesti keskusteluun Cotonoun sopimuksen uudelleentarkastelua koskevassa prosessissa, jota suunnitellaan vuodeksi 2010; vaatii, että yhteinen parlamentaarinen edustajakokous osallistuu uudelleentarkastelua koskevan prosessin kaikkiin keskusteluihin;
13. panee tyytyväisenä merkille yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhä parlamentaarisemman luonteen, sen edustajien vankemman sitoutumisen ja keskustelujen laadun parantumisen ja katsoo, että tämä edistää merkittävästi AKT-valtioiden ja EU:n välistä kumppanuutta;
14. katsoo, että edellä mainitut yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselmat Kenian ja Zimbabwen tilanteesta ovat esimerkkejä tästä vahvistuneesta vuoropuhelusta;
15. kehottaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta puuttumaan edelleen tilanteeseen Sudanissa, erityisesti Darfurin alueella, ja arvioimaan EU:n ja AKT-maiden kantoja kansainvälisen rikostuomioistuimen rikossyytteisiin;
16. kehottaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta puuttumaan edelleen Somalian tilanteeseen, jonka vuoksi Somalian asukkaiden elämä on vaarassa ja alueen turvallisuus on uhattuna ja joka edistää maailmanlaajuisia epävakautta rikollisuuden, ääriliikkeiden ja merirosvouden lisääntyessä;
17. kehottaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta jatkamaan keskustelua Zimbabwen huolestuttavasta tilanteesta, sillä heinäkuussa 2008 järjestetyt vaalit eivät palauttaneet demokratiaa, ja taloudellinen tilanne on todellinen uhka miljoonien kansalaisten terveydelle ja elämälle sekä katsoo, että Zimbabwen tilanne uhkaa vakautta koko alueella;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

18. kehottaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta jatkamaan pyrkimyksiä saattaa kansainvälisen yhteisön tietoisuuteen konfliktit Kongon demokraattisen tasavallan itäosissa sekä edistämään poliittista ratkaisua neuvotteluteitse ja tukemaan kaikkia toimia, joita mahdollisesti ehdotetaan neuvotteluilla aikaansaadun ratkaisun puitteissa;
19. kehottaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta jatkamaan ja syventämään yleisafrikkalaisen parlamentin ja alueellisten järjestöjen kanssa käymäänsä vuoropuhelua, koska alueellinen yhdentyminen on tärkeää rauhan ja AKT-valtioiden kehityksen kannalta;
20. pitää valitettavana, että yhteistä parlamentaarista edustajakokousta ei ole kuultu tarpeeksi Euroopan unionin ja Afrikan välisen yhteisen kehitysstrategian valmistelussa, ja toivoo, että yhteinen parlamentaarinen edustajakokous voi osallistua aktiivisesti tämän strategian täytäntöönpanoon;
21. on tyytyväinen, että Cotonoun sopimuksen ja yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työjärjestyksen mukaisia alueellisia kokouksia on järjestetty vuodesta 2008 lähtien; katsoo, että näissä kokouksissa voidaan käydä todellista vuoropuhelua alueellisista haasteista, mukaan lukien konfliktien ehkäisytöistä ja ratkaisemisesta, ja että EU:n toimintalinjoilla edistetään osaltaan alueellista yhteenkuuluvuutta; korostaa, että nämä kokoukset järjestetään erityisen otolliseen aikaan juuri nyt, kun taloudellisista kumppanuussopimuksista neuvotellaan, niitä tehdään ja toteutetaan ja katsoo, että tämän on oltava painopistealue; onnittelee kahden erittäin onnistuneen kokouksen järjestäjiä Namibiassa ja Vanuatussa sekä tukee seuraavien kokousten järjestämistä Karibian ja Länsi-Afrikan alueella vuonna 2009;
22. kannustaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta vahvistamaan sen poliittisten asioiden valiokunnan tehtävää todellisena konfliktien ehkäisemisen ja ratkaisemisen foorumina AKT-valtioiden ja EU:n välisen yhteistyön puitteissa sekä järjestämään säännöllisesti keskusteluja tietyn valtion hätätilanteesta; on tyytyväinen siviilihenkilöiden suojelun alalla tehtyyn työhön rauhanturvaoperaatioissa sekä aikomukseen työskennellä hallintotapaa koskeissa kysymyksissä AKT-valtioissa;
23. suhtautuu myönteisesti myös Euroopan alueellisesta yhdentymisprosessista saatuja AKT-maiden kannalta olennaisia kokemuksia koskevaan yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen poliittisten asioiden valiokunnan mietintöön, joka annettiin Ljublanassa maaliskuussa 2008 ja jossa korostetaan yhdentymisen tärkeimpiä etuja, esimerkiksi rauhaa ja turvallisuutta, mahdollisten selkkausten torjumista ennen kuin ne kärjistyvät aseelliseksi konflikteiksi, vaurautta, hyvinvointia, demokratiaa ja ihmisoikeuksien kunnioittamista;
24. panee tyytyväisenä merkille yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen taloudellisen kehityksen, rahoituksen ja kaupan valiokunnan ilmaisevan aikomuksen aloittaa AKT-alueiden aluekohtaisten strategia-asiakirjojen tarkastelu;
25. korostaa yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen taloudellisen kehityksen, rahoituksen ja kaupan valiokunnan roolia lapsityövoiman torjunnan alalla sekä sen aikomusta jatkaa AKT-valtioiden nuorten sosiaalisen tilanteen analysointia;
26. suhtautuu myönteisesti myös rakennesopeutusohjelmien sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia koskevaan sosiaali- ja ympäristöasioiden valiokunnan mietintöön, joka annettiin Ljublanassa ja jossa todetaan, että Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston lainojen asettaminen talouspoliittisten ehtojen alaisiksi on aiheuttanut tuhoisia sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia AKT-maille ja että järjestelmä olisi korvattava maakohtaisella lainamenettelyllä, jonka painopisteala on köyhyyden vähentäminen;
27. kehottaa yhteistä parlamentaarista edustajakokousta osallistumaan tiiviisti Cotonoun sopimuksen uudistamista koskevaan prosessiin, joka alkaa vuonna 2009, jotta varmistetaan, että yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen tehtävää ja toimia vahvistetaan tulevaisuudessa;
28. panee tyytyväisenä merkille valtioihin liittymättömien osanottajien lisääntyvän osallistumisen yhteiseen parlamentaariseen edustajakokoukseen, mikä tuli esiin erityisesti keskustelussa, joka johti nykyistä kansainvälistä rahoitus- ja elintarvikekriisiä käsittelevään edellä mainittuun Port Moresbyn julkilausumaan marraskuussa 2008, sekä talouskumppanuussopimuksia koskevassa talous- ja sosiaalikumppanuusraportissa, jotka esitettiin Ljublanassa maaliskuussa 2008 pidetyssä yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen istunnossa;
29. katsoo, että AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toimintaa koskevan vuosikertomuksen lisäksi AKT-valtioiden sihteeristön ja Euroopan parlamentin olisi hyvä laatia yhteiset näkymät yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toimintaedellytyksistä, erityisesti erillisestä äänestyksestä, parlamentin jäsenten yhdenvertaisesta kohtelusta sekä yhteisistä tiedustelu- ja vaalitarkkailuoperaatioista;
30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, AKT:n ministerineuvostolle, yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työvaliokunnalle sekä Slovenian ja Papua-Uuden-Guinean hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Aluepolitiikan parhaat käytännöt ja rakennerahastojen käytön esteet

P6_TA(2009)0156

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 aluepolitiikan parhaista käytännöistä ja rakennerahastojen käytön esteistä (2008/2061(INI))

(2010/C 117 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon osana Urban-aloitetta toteutettavan Urbact-ohjelman, joka edistää ja kehittää hyviä käytäntöjä ja kokemustenvaihtoa kaikkiaan yli 200:ssa Euroopan unionin kaupungissa,
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 158 ja 159 artiklan,
- ottaa huomioon Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen kevään Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Viides taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta käsittelevä kertomus – Kasvavat alueet, kasvava Eurooppa” (KOM(2008)0371),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Vihreä kirja alueellisesta koheesiosta Euroopassa – Alueellisen moninaisuuden kääntäminen vahvuudeksi” (KOM(2008)0616),
- ottaa huomioon 8. marraskuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Alueet talouden muutosten edistäjinä” (KOM(2006)0675),
- ottaa huomioon rakenne- ja koheesiopolitiikasta vastaavan osastonsa tutkimuksen aiheesta ”Aluepolitiikan parhaat käytännöt ja rakennerahastojen käytön esteet”,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin aluekehitysvaliokunnan 17. heinäkuuta 2008 järjestämän julkisen kuulemisen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A6-0095/2009),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0492.

⁽²⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽³⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- A. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikka kuuluu Euroopan unionin merkittävimpiin politiikan aloihin, ei pelkästään siksi, että sen osuus talousarviosta on huomattava, vaan ennen kaikkea siksi, että se on keskeinen osa Euroopan yhdentymisprosessia ja sillä on hyvin tärkeä merkitys Euroopan unionin yhteiskunnallisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden sekä yhteensä 268 alueen kehityksen kannalta, koska se vähentää kehitysongelmia ja alueiden välisiä eroja sekä parantaa kaikkien EU:n kansalaisten elämänlaatua,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin alueilla on keskenään paljolti samankaltaisia haasteita, vaikka niiden vaikutukset vaihtelevat huomattavasti alueittain, kun otetaan huomioon niiden erityispiirteet ominaisuuksiensa (esimerkiksi saari- tai vuoristoalueet) ja väestönsä suhteen, kuten globalisaatio ja siihen liittyvä nopeutunut talouselämän rakennemuutos, kauppasuhteiden avaaminen, teknisen vallankumouksen seuraukset, ilmastonmuutos, osaamistalouden kehitys, väestörakenteen muutos, väestökato sekä lisääntyvä maahanmuutto,
- C. katsoo, että hankkeissa päästään usein parhaisiin, osaamisperustaa vahvistaviin ja kilpailukykyä parantaviin tuloksiin julkisen sektorin, yritysten, koulutussektorin ja paikallisten toimijoiden yhteistyöllä,
- D. katsoo, että koheesiopolitiikka ei voi käyttää kaikkea potentiaaliaan näihin haasteisiin vastaamiseen, sillä Euroopan unionin rakennerahastoista tukea mahdollisesti hakevat tahot kohtaavat suuria esteitä, joita ovat
- liiallinen byrokratia
 - liialliset ja monimutkaiset säännökset, jotka ovat toisinaan saatavilla vain verkossa, mikä sulkee monilta tuensajaehdokkailta pääsyn näihin resursseihin
 - joidenkin jäsenvaltioiden tapa muuttaa toistuvasti tukikelpoisuusperusteita ja asiakirjavaatimuksia
 - avoimuuden puute päätöksentekoprosesseissa ja yhteisrahoitussäännöksissä sekä maksuviivästykset
 - jäsenvaltioiden keskushallintovetoinen hidas ja kankea hallinnointi ja nykyistä byrokratiaa lisäävä sekä riittämättömään tiedottamiseen johtava säännösten soveltaminen
 - riittämätön hajautettu hallintokapasiteetti ja jäsenvaltioiden erilaiset alueellisen järjestäytymisen mallit, jotka estävät vertailukelpoisten tietojen keräämisen ja parhaiden käytäntöjen vaihdon
 - riittämättömät järjestelyt alueiden väliseen koordinointiin
 - kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten välisen toimivan yhteistyöjärjestelmän puute
- E. katsoo, että jotkin koheesiopolitiikan virheistä johtuvat näistä olemassa olevista esteistä,
- F. ottaa huomioon, että rakennepoliittikan täytäntöönpanon viiveet johtuvat osittain menettelyjen liiallisesta jäykkyydestä ja että tämän vuoksi olisi mietittävä, miten menettelyjä voisi yksinkertaistaa ja vastuun ja toimivallan jakaa selkeästi Euroopan unionin, jäsenvaltioiden ja alueellisten sekä paikallisten viranomaisten kesken,
1. korostaa, että vaikka on otettava huomioon hyvien käytäntöjen levittämisestä laajemmalle yleisölle saatava erityinen lisäarvo parempana tiedottamisena ja kustannushyötynä, pyrkimykset soveltaa näitä käytäntöjä EU:n aluepolitiikassa olisi suunnattava etupäässä hallintoviranomaisiin ohjaten niitä laatimaan rakennerahastovarojen saantia koskevia sääntöjä, jotta tietoja ja kokemuksia vaihtaan saadaan merkittävästi kohennettua hankkeiden laatua, tarjoamalla ratkaisuja yhteisiin ongelmiin ja auttamalla valitsemaan tehokkaita ja paremmin kohdennettuja tukitoimia;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

2. kiinnittää huomiota tarpeeseen yksinkertaistaa rakennerahastohankkeiden ja -ohjelmien täytäntöönpanoa sääteleviä menettelyjä, etenkin hallinto- ja valvontajärjestelmiä; pitää sen vuoksi tässä yhteydessä myönteisenä rakennerahastoa koskevien säännösten tarkistuspakettia vastauksena nykyiseen finanssikriisiin; odottaa innolla asiaa koskevia komission lisäehdotuksia, joista on määrä ilmoittaa lähikuukausien aikana;

Esteiden poistaminen

3. kehottaa komissiota poistamaan edellä mainitut esteet, muun muassa seuraavin keinoin:
- luodaan pitkäkestoiset arviointikriteerit Euroopan unionin rakennerahastojen varoilla yhteisrahoitettuja hankkeita varten;
 - innovatiivisia hankkeita ei arvioida sellaisten arviointikriteerien mukaisesti, jotka koskevat muita hankkeita, laaditaan erityiset arviointikriteerit, toisin sanoen innovatiivisiin hankkeisiin mukautetut kriteerit, jotka sallivat suuremman virheosuuden;
 - hankkeita koskevien asiakirjojen enimmäissäilytysaikaa komission valvontatarkoituksiin lyhennetään tämänhetkisestä kymmenestä vuodesta kolmeen vuoteen;
 - laaditaan erityistoimenpiteitä ja uusia laatuindikaattoreita alueille, joilla on erityisiä maantieteellisiä piirteitä, kuten vuoristoseuduille ja harvaan asutuille alueille, syrjäisimmille alueille, raja-alueille ja saarialueille, ja vastaavasti mukautetaan politiikkaan sisältyvien tukitoimien alueellista soveltamisalaa Euroopan unionin alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi;
 - yksinkertaistetaan valvontajärjestelmää ja pyritään ottamaan käyttöön yksi yhtenäinen valvontajärjestelmä;
 - julkisiin hankintoihin liittyviä standardeja mukautetaan niiden yksinkertaistamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi;
 - menojen tukikelpoisuutta koskevat säännöt koordinoidaan jäsenvaltioiden kanssa;
 - tuensaajille suoritettavista ennakkomaksuista huolehditaan entistä paremmin;
 - parannetaan koheesio politiikan ja YMP:n toisen pilarin (maaseudun kehittäminen) puitteissa toteutettujen ja osarahoitettujen toimenpiteiden koordinoitua;
 - teknisen avun ohjelmista tehdään joustavampia;
 - otetaan käyttöön verkostoyhteistyötä edistäviä mekanismeja ja helpotetaan ryhminä toteutettavaa projektinhallintaa;
 - näiden hankkeiden hallinnollista taakkaa kevennetään ja se suhteutetaan hankkeen kokoon;
 - yksinkertaistetaan, selkeytetään ja nopeutetaan hanketoiminnan käytäntöjä ja lisätään tuloshakuisuutta;
 - jäsenvaltioita kannustetaan aktiivisesti luomaan tehokas yhteistyö- ja vastuunjakojärjestelmä kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason välille;
 - varojen saantia helpotetaan tekemällä tiiviimpää yhteistyötä jäsenvaltioiden hallitusten kanssa käsittelyaikojen lyhentämiseksi;
 - laaditaan aikataulu aktiivisille toimille esteiden poistamiseksi ja varojen saatavuuden parantamiseksi;
4. suosittelee, että komissio kehittäisi lisäksi alueiden välisessä vaihdossa käytettyihin menettelyihin (parhaat käytännöt) perustuvan yhteisen, yleisesti käytettävissä olevan lähestymistavan, jonka tavoitteena olisi, että koheesio politiikan toimijat voivat käyttää hyväkseen muiden kokemuksia;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

5. huomauttaa nimenomaisesti, että parhaiden käytäntöjen määrittäminen ei saa lisätä hakijoiden ja hankkeiden vetäjien hallinnollista raskautta;
6. vaatii käyttämään rakennerahastoja mahdollisimman epäbyrokraattisesti ja huolehtimaan siitä, että byrokratiaa ei lisätä tarpeettomasti jäsenvaltioiden asettamilla omilla ehdoilla;
7. vahvistaa tukevuksensa käytäntöä, jonka tavoitteena on, että jokainen jäsenvaltio toimittaa vuosittain kansallisen tarkastuslausuman yhteistyössä hallinnoitavista yhteisön varoista, ja katsoo, että tämä käytäntö on otettava yleisesti käyttöön;

Yleisiä ja aihekohtaisia kriteerejä parhaiden käytäntöjen määrittämiseen

8. arvostaa aloitteeseen "Alueet talouden muutosten edistäjinä" liitettyä tehtävää, jonka mukaan määritetään parhaat käytännöt, joille myönnetään vuosittainen "Regio Stars"-tunnustus ja joista tiedotetaan julkisesti, sekä lisäksi perustetaan parhaita käytäntöjä käsittelevä verkkosivusto; kiinnittää huomiota siihen, että pelkän verkkosivuston teho on rajallinen;
9. suhtautuu kriittisesti siihen, että komission objektiivisista perusteista parhaiden käytäntöjen määrittämistä varten puuttuu avoimuus;
10. koska käsitettä "parhaat käytännöt" käytetään monilla eri tavoilla ja koska rinnalla käytetään usein käsitteitä "hyvät käytännöt" (good practices) tai "menestystarinat" (success stories), kehottaa komissiota laatimaan selkeän, koheesiopolitiikkaa varten suunnitellun kriteeriluettelon, jossa parhaat käytännöt voidaan erottaa muista hankkeista;
11. suosittelee komissiolle parhaiden käytäntöjen tunnistamisessa käytettäväksi seuraavia seikkoja:
 - hankkeen laatu
 - kumppanuusperiaatteen takaaminen
 - kyseessä olevan toimenpiteen kestävyys
 - myönteinen vaikutus tasavertaisten mahdollisuuksien ja sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen toteutumiseen
 - hankkeen innovatiivisuus
 - EU:n alakohtaisten ja alueellisten politiikkojen välinen integroitu lähestymistapa
 - resurssien käytön tehokkuus
 - hankkeen kesto sen täytäntöönpanon aloittamiseen asti
 - hankkeen toteutus ajallaan ja suunnitelmien mukaisesti
 - merkittävä sykäys alueelle tai koko Euroopan unionille
 - vaikutus työllisyyteen
 - pk-yrityksille tarjottavat mahdollisuudet
 - alueiden välisen verkottumisen ja alueellisen yhteistyön helpottaminen
 - hankkeen siirrettävyys siinä mielessä, että se voidaan toteuttaa myös Euroopan unionin muilla alueilla
 - toiminnan tuoma lisäarvo Euroopan unionin politiikkaan
 - hankkeen myönteiset vaikutukset kansalaisiin, alueisiin ja jäsenvaltioihin sekä yhteiskuntaan kokonaisuudessaan;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

12. korostaa, että kaikkien parhaiden käytäntöjen korostamiseksi käytettävien kriteerien on oltava selkeästi mitattavissa ja luotettavia, jotta vältetään hankaukset, epätoivotut vaikutukset ja subjektiiviset tulkinnat, jotka voivat murentaa koko näihin kriteereihin perustuvan hankkeiden luokitusmenettelyn; kehottaa näin ollen komissiota kuvaamaan selkeästi näiden kriteerien sisällön ja niiden täytäntöönpanotavan;

13. suosittaa luettelemaan muita tekijöitä parhaiden käytäntöjen määrittämiseksi, koska Euroopan unionin monilla alueilla toteutetaan analyyseja lukuisista hankkeista koheesiopolitiikan alalla, ja nämä hankkeet ovat erityisen merkittäviä paitsi yksittäisten alueiden myös koko EU:n kehityksen kannalta ja näitä leimaa huomattavan moninainen toteutus;

14. suosittelee, että tutkimuksen ja kehityksen/innovaatioiden alalla otetaan huomioon seuraavat tekijät:

- laadullisesti merkittävä investointi tieteeseen ja tutkimukseen
- talouden, tieteen ja tutkimusinstituuttien väliset yhteydet painottaen erityisesti pk-yritysten vahvistamista, eritoten keinona edistää aluekehitystä
- tiede- ja tutkimuslaitosten väliset yhteydet
- tulevaisuuteen suuntautuneiden teknologioiden kehitys ja/tai innovointi ja/tai niiden käytännön sovellutukset
- uusien teknologioiden soveltaminen perinteisillä aloilla
- soveltaminen liike-elämään
- ratkaisut EU:n avainaloilla, esimerkiksi ympäristön ja energian alalla;

15. suosittelee, että ympäristönsuojelun, ilmastonuojelun ja kestävän energiapolitiikan alalla otetaan huomioon seuraavat tekijät:

- erityisen uhanalaisille alueille tarkoitettujen suojatoimenpiteet, jotka ovat näille sopivia (sensitiivisyys), erityisesti vesistöt
- niukkojen raaka-aineiden suojeleminen ja tehokas käyttö
- raaka-aineiden vastuullinen käsittely
- toimenpiteet energiaköyhyyden poistamiseksi
- energiatehokkuuden huomattava lisääminen
- energiankulutuksen huomattava vähentäminen
- uusiutuvien energialähteiden osuuden lisääminen
- hiilidioksidipäästöjä vähentävät toimenpiteet
- niukkoja tai uhanalaisia raaka-aineita säästävät menetelmät ja/tai menettelyt;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

16. suosittelee, että arvokkaiden työpaikkojen luomisen yhteydessä otetaan huomioon seuraavat tekijät:

- työolojen parantaminen
- arvokkaiden työpaikkojen lisääminen
- tulevaisuuteen suuntautuneiden kestävien työpaikkojen luominen
- yhdenvertaisen työmarkkinoille pääsyn takaaminen molemmille sukupuolille
- tuotannon lisääminen
- kilpailukyvyyn parantaminen
- paikkakunnasta riippumattomien työpaikkojen, esimerkiksi sähköisen liiketoiminnan, luominen
- toimenpiteet työvoiman erikoistumisasteen nostamiseksi
- uudenaikaisten tiedotus- ja viestintävälineiden käyttö
- perhe- ja työelämän yhteensovittaminen
- haavoittuvimmille väestöosille (esimerkiksi nuoret, naiset, vammaiset henkilöt, maahanmuuttajat, pitkäaikaistyöttömät, yli 45-vuotiaat työttömät, muodollisesti kouluttamattomat henkilöt) suunnatut toimenpiteet
- liikenne-, televiestintä-, koulutus- ja terveyspalveluiden saavutettavuuden ja saatavuuden parantaminen;

17. suosittelee, että elinikäisessä oppimisessa otetaan huomioon seuraavat tekijät:

- koulutusolosuhteiden laadun parantaminen ja tarjonnan määrän lisääminen ottaen ennen kaikkea huomioon erityisen syrjäytyneiden tai haavoittuvien väestöryhmien mahdollisuudet (esimerkiksi nuoret, naiset, vammaiset henkilöt, maahanmuuttajat, pitkäaikaistyöttömät, yli 45-vuotiaat työttömät, kouluttamattomat henkilöt)
- koulutuksen, jatkokoulutuksen ja työelämän tiivis yhteys
- laadullisesti ja määrällisesti soveltuvien hankkeiden vaatimukset jatkokoulutuksen alalla
- modernien teknologioiden ja menettelyjen käyttöönotto ja käyttö
- jatkokoulutusvalmiuden luominen ja ylläpito
- jatkokoulutuksen osallistumisasteen nostaminen
- elinikäinen kielten oppiminen;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

18. suosittelee, että integroidussa kaupunkisuunnittelussa otetaan huomioon seuraavat tekijät:
- joukkoliikennettä, jalankulkua, pyöräilijöitä ja autoliikennettä koskeva pitkän aikavälin integroitu politiikka siten, että yksityisen ja julkisen liikenteen eri muodot saadaan integroitua tehokkaasti
 - tehokas liikenteenhallinta
 - kaupunkien talouskehityksen edistäminen
 - yritysinvestointien lisääminen, työllisyyden elvyttäminen ja ylläpito – keskittyen erityisesti nuorisotyöllisyyteen ja yrittäjyyteen – sekä yhteiskunnallisen toiminnan parantaminen
 - taantuvien kaupunginosien ja teollisuusalueiden elvytys ja integrointi
 - kaupunkielämän laadun parantaminen; esimerkiksi julkisten palvelujen saatavuus ja saavutettavuus
 - viher- ja virkistysalueiden perustaminen ja parempi vesi- ja energiatehokkuus, erityisesti asuntoalalla
 - vammaispalvelut
 - sellaisten toimien edistäminen, joilla väestö ja erityisesti nuoret sitoutetaan kaupunkeihinsa
 - elinympäristön huomioiminen: kaupunki- ja esikaupunkiympäristö sekä läheinen maaseutu ympäristö
 - maan tehokäytön vähentäminen elvyttämällä tähänastista huomattavasti paremmin tyhjiä maa-alueita ja välttämällä kaupunkien laajenemista
 - kaupunki- ja liikennepalveluiden saavutettavuuden parantaminen liikuntarajoitteisten henkilöiden kannalta
 - kaupunkien ja maaseudun välisen vuorovaikutuksen lisääminen
 - yhdenntyn lähestymistavan käyttäminen;
19. suosittelee, että väestörakenteen kehityksen alalla otetaan huomioon seuraavat tekijät:
- yhtäläinen pääsy palveluihin
 - tehostetut toimenpiteet ammattitaitoisen työvoiman houkuttelemiseksi
 - haavoittuvimpien väestöosien osallistumismahdollisuuksien parantaminen tehostamalla koulutusta ja jatkokoulutusta
 - joustavaa työaika koskevat toimenpiteet
 - toimenpiteet työssäkäyvien vanhempien elämän helpottamiseksi, jotta helpotetaan perhe- ja työelämän yhteensovittamista
 - toimenpiteet maahanmuuttajien kotoutumisen helpottamiseksi
 - vammaisten henkilöiden ja iäkkäiden kansalaisten erityistarpeiden huomioiminen
 - väestömäärää ylläpitävät toimet (väestökadon vaivaamilla alueilla);

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

20. suosittelee, että rajatylittävissä yhteistyössä otetaan huomioon seuraavat tekijät:

- rajatylittävien yhteyksien laadullinen ja määrällinen lisääminen
- kestävien verkostojen tai pitkän aikavälin yhteistyökumppanuuksien luominen
- toisistaan poikkeavien järjestelmien ja menettelyjen yhdenmukaistaminen
- uusien kumppanien ottaminen mukaan toimintaan
- taloudellisen riippumattomuuden luominen
- kestävä rajatylittävä tiedonsiirto ja tietojen vaihto
- kumppanuusalueiden potentiaalin kehittäminen yhdessä
- kumppanuusalueiden infrastruktuurien yhdistäminen;

21. suosittelee, että julkisen ja yksityisen alan kumppanuuksien yhteydessä otetaan huomioon seuraavat tekijät:

- hankkeiden toteutuksen laadullinen parantaminen tehokkuuden ja tuottavuuden osalta
- hankkeiden täytäntöönpanon nopeuttaminen
- avoin riskinhajuttamisjärjestelmä
- projektinhallinnan parantaminen
- paikallis- ja alueviranomaisien ja toimijoiden lisääntynyt osallistuminen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin
- selkeät ja avoimet käytäntönsäännöt julkisen sektorin elinten ja yritysten toiminnalle;

22. kehottaa komissiota ottamaan huomioon tarpeen edistää parhaita käytäntöjä rahoitusjärjestelyissä, etenkin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien yhteydessä sekä Euroopan investointipankin ja Euroopan investointirahaston tuella toteutettavissa hankkeissa;

23. on tietoinen siitä, että hankkeen on poikkeuksellisen vaikeaa täyttää yhtäaikaaisesti kaikki edellä mainitut kriteerit; kehottaa komissiota sen vuoksi ennen näiden ehtojen soveltamista asettamaan ne tärkeysjärjestykseen ja määrittämään ne ehdot, jotka ovat tärkeimpiä, jotta on helpompaa määrittää tärkeät hankkeet parhaiksi käytännöiksi; korostaa, että on käytettävä parhaita käytäntöjä koskevia yhteisesti sovittuja ehtoja avoimella tavalla, mikä mahdollistaa parhaiden käytäntöjen paremman hallinnon, hyväksyttävyyden ja vertailtavuuden ja estää sekaannukset muiden vastaavien käsitteiden kanssa;

24. kehottaa komissiota laatimaan näiden tekijöiden pohjalta käsitteiden "parhaat käytännöt", "hyvät käytännöt" sekä "menestystarinat" tulevaa käyttöä varten selvän ja avoimen alajaottelun tai jaksotuksen, jota voidaan käyttää hankkeiden laadun määrittämisessä;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Parhaiden käytäntöjen vaihto

25. kehottaa komissiota järjestämään ja koordinoimaan parhaiden käytäntöjen vaihtoa alueiden verkoston kautta ja luomaan tätä tarkoitusta varten kaikilla Euroopan unionin kielillä toimivan julkisen verkkosivuston, joka sisältää tärkeää tietoa näistä hankkeista;

26. suositaa komissiota nykyisen hallintokehityksen aikana luomaan aluepolitiikasta vastaavaan pääosastoon yksikön, jonka tavoitteena olisi parhaiden käytäntöjen pitkäkestoinen, jatkuva, luotettava ja menestyksenkäs vaihto koheesiopolitiikan alalla yhteistyössä parhaiden käytäntöjen arviointia, keräämistä sekä vaihtoa toteuttavan alueiden verkoston kanssa ja joka olisi yhteyshenkilön ominaisuudessa aina käytettävissä niin tarjontaa kuin kysyntääkin koskevista asioista; kehottaa komissiota levittämään hyvien käytäntöjen kulttuuria kaikkiin osastoihinsa;

27. ehdottaa tässä yhteydessä, että arviointijärjestelmissä tutkittaisiin ja otettaisiin huomioon kokeiltuja ja hyviksi havaittuja menetelmiä, jotka ovat jo olleet käytössä; uskoo, että erityinen painoarvo olisi annettava yhteistyölle alueviranomaisten ja asiantuntijalaitosten verkoston kanssa, joilta on parhaiten saatavissa parhaita käytäntöjä koskevaa perusmateriaalia arvioitavaksi;

28. muistuttaa, että vaikka Euroopan unioni huolehtii rahoituksen ja hyvien käytäntöjen tarjoamisesta, on kansallisten, alueellisten ja paikallisten päättäjien tehtävä ottaa niistä hyöty irti; pitää tässä yhteydessä myönteisenä vaaleilla valittujen paikallisten edustajien Erasmus-ohjelman perustamista;

29. suosittelee, että komissio käyttää käytettävissä olevia alueiden komitean välineitä, erityisesti Lissabonin strategian seurantafoorumia ja toissijaisuusperiaatteen toteutumista seuraavaa verkostoa, parhaiden käytäntöjen vaihtoon alueiden ja jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan yksilöidä ja yhdessä määrittää koheesiopolitiikan tavoitteet, sen jälkeen suunnitella toimet ja lopulta toteuttaa vertaileva arvio politiikan tuloksista;

*

* *

30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Koheesiopolitiikan täydentävyys ja sen yhteensovittaminen maaseudun kehitystoimien kanssa

P6_TA(2009)0157

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 koheesiopolitiikan täydentävyydestä ja sen yhteensovittamisesta maaseudun kehitystoimien kanssa (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 158 ja 159 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽¹⁾ ja etenkin sen 9 artiklan,

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20. päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/702/EY ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) 20. helmikuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/144/EY ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin alueellisen ohjelman ja sen täytäntöönpanoa koskevan ensimmäisen toimintasuunnitelman,
 - ottaa huomioon 6. lokakuuta 2008 päivätyn komission vihreän kirjan alueellisesta koheesiosta Euroopassa – Alueellisen moninaisuuden kääntäminen vahvuudeksi (KOM(2008)0616),
 - ottaa huomioon Euroopan aluesuunnittelun ja aluekehityksen seurantaverkon (ESPON) selvityksen Euroopan tulevaisuudesta ja alueellisista näkymistä ("Territorial futures: Spatial scenarios for Europe"),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A6-0042/2009),
- A. ottaa huomioon, että OECD on määritellyt maaseutualueen käsitteen, joka sisältää sellaiset piirteet, kuten alhainen väestötiheys ja palvelujen saatavuuden puute, ja että komissio käyttää tätä määritelmää valitessaan ja hahmotellessaan kehitystavoitteita näille alueille,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin maaseutualueet ovat hyvin erilaisia jäsenvaltiosta riippuen ja että vaikka joillakin alueilla ja joissakin jäsenvaltioissa maaseutualueilla on ollut talouskasvua ja väestö on lisääntynyt, monien maaseutualueiden asukkaat muuttavat kaupunkeihin tai pyrkivät löytämään uusia elinkeinoja, mikä synnyttää valtavia haasteita näille alueille,
- C. ottaa huomioon, että maaseutualueet kattavat jopa 80 prosenttia Euroopan unionin pinta-alasta,
- D. ottaa huomioon, että maaseudun välialueilla, joille on tyypillistä niihin rajoittuvien kaupunkialueiden kaltainen taloudellinen rakenne, on erilaiset tarpeet kuin alueilla, jotka ovat puhtaasti maaseutua, syrjäisiä tai eristyneitä,
- E. ottaa huomioon, että yksi unionin tavoitteista on tukea taloudellista ja sosiaalista edistystä, edistää työllisyyden korkeaa tasoa ja saavuttaa tasapainoinen ja kestävä kehitys,
- F. katsoo, että Euroopan unionin taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota on mahdollista vahvistaa taloudellisen kehityksen avulla, tukemalla työllistymismahdollisuuksia maaseutu- ja kaupunkialueilla sekä varmistamalla julkisten palvelujen yhtäläinen saatavuus,
- G. toteaa, että rakennepolitiikan uudistus kaudella 2007–2013 toi mukanaan muutoksia rahastojen rakenteisiin ja niiden kautta jaettavien tukien jakoperusteisiin sekä sen myötä perustettiin myös yhteiseen maatalouspolitiikkaan (YMP) liittyvä ja koheesiopolitiikasta erotettu uusi Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto (maaseuturahasto),
- H. katsoo, että LEADER-ohjelmat ovat osoittaneet jo aikaisemmin, miten maaseudun kehittämistä voidaan menestyksekkäästi tukea aluepolitiikan välineillä,

⁽¹⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUVL L 55, 25.2.2006, s. 20.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- I. katsoo, että maaseuturahaston onnistumisen kannalta on olennaisen tärkeää, että maaseuturahastosta ja rakennerahastoista yhteisrahoitetut toimet täydentävät toisiaan, eli on otettava käyttöön eri rahastoista, erityisesti Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR), koheesiorahastosta ja Euroopan sosiaalirahastosta (ESR), myönnettävien tukien koordinointi ja valvottava, että nämä rahastot täydentävät toisiaan,
- J. katsoo, että maaseuturahaston perustaminen ja maaseudun kehittämisen rahoituksen erottaminen koheesiopolitiikasta ja laajemmin aluekehityspolitiikasta eivät saa johtaa siihen, että tietyt tavoitteet (esimerkiksi ympäristönsuojelu, liikenne tai koulutus) ovat päällekkäisiä tai että ne jätetään kokonaan huomiotta,
- K. katsoo, että jatkuva varojen siirtäminen Euroopan maatalouden tukirahaston ja maaseuturahaston välillä johtaa suunnittelun epävarmuuteen sekä maanviljelijöiden että maaseudun kehittämishankkeiden toteuttajien osalta,
- L. katsoo, että talousarvion rajoitteista johtuen on olemassa riski, että EAKR:sta saatavat varat käytetään suuressa määrin taloudellisen kilpailukyvyn parantamiseen suurimmissa kaupunkikeskuksissa tai erittäin dynaamisilla alueilla, kun taas maaseuturahaston varoja käytetään lähinnä maatalouden kilpailukyvyn parantamiseen, joka edelleen on maaseutualueiden kehityksen moottori, ja että ne suunnataan myös muun kuin maataloustoiminnan tukemiseen ja maaseutualueilla sijaitsevien pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) kehittämiseen; tästä syystä koordinointia on tiukennettava sen varmistamiseksi, etteivät mitkään alueet jää ilman tukea,
- M. katsoo, että pk-yritykset, erityisesti mikroyritykset ja käsityöläisyritykset, ovat tärkeässä asemassa taloudellisen ja sosiaalisen elämän säilyttämisessä ja vakaan tilanteen takaamisessa maaseudulla,
- N. katsoo, että maaseudun kehittämissä politiikan tavoitteiden ei tarvitse olla ristiriidassa Lissabonin tavoitteiden kanssa, kun kehittäminen perustuu suhteellisen kilpailukyvyn mekanismin käyttöön (parempi kustannustehokkuus), erityisesti paikallisessa elintarvikejalostuksessa ja pk-yritysten sekä infrastruktuurin ja palvelujen, kuten matkailun, koulutuksen ja ympäristönsuojelun, kehittämiseen liittyen,
- O. katsoo, että olisi tunnustettava maatalouspolitiikan ja maaseudun kehittämissä politiikan välinen luonnollinen yhteys ja niiden täydentävyys,
1. katsoo, että perinteiset kriteerit maaseutualueiden erottamiseksi kaupunkialueista (matalampi väestötiheys ja kaupungistumisen taso) eivät ehkä aina riitä antamaan kattavaa kuvaa tilanteesta; katsoo tämän vuoksi, että olisi tutkittava mahdollisuutta lisätä muita kriteerejä, ja kehottaa komissiota analysoimaan asiaa ja laatimaan siitä konkreettisia ehdotuksia;
 2. on vakuuttunut, että koska Euroopan unionin maaseutualueet, jotka muodostavat jopa 80 prosenttia sen pinta-alasta, ovat hyvin erilaisia jäsenvaltiosta riippuen, olisi tarpeen hyväksyä ja panna täytäntöön mukautettu ja yhdenmety lähestymistapa niiden kehittämiseksi kestäväällä tavalla sekä pyrittävä tasoittamaan kaupunki- ja maaseutualueiden eriarvoisuutta ja edistettävä niiden taloudellista dynamiikkaa; tähdentää, että tähän liittyvään toimintaan on myönnettävä riittävät varat;
 3. muistuttaa tässä yhteydessä, että kaikkien alueiden koko Euroopan unionissa, mukaan lukien maaseutualueet ja syrjäiset alueet, olisi voitava hyötyä periaatteessa samoista kehitysmahdollisuuksista, jotta vältetään heikoimmassa asemassa olevien alueiden alueellinen syrjäytyminen entisestään;
 4. korostaa, että hyvin monilla maaseutualueilla etenkin nuorten ja naisten kehitysmahdollisuuksia heikentävät vaikeudet hyödyntää julkisia palveluja, työpaikkojen puute ja ikäpyramidi;
 5. huomauttaa, että tietyillä alueilla tarjolla ei ole vaihtoehtoja tietyn tyyppiselle maataloustuotannolle, joka on monissa tapauksissa ympäristö- ja aluepoliittisista syistä säilytettävä hinnalla millä hyvänsä, etenkin kun on kyse syrjäisistä alueista ja yläköjen viljelyalueista, joita uhkaa aavikoituminen;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

6. muistuttaa, että 15. ja 16. kesäkuuta 2001 järjestetty Göteborgin Eurooppa-neuvosto laajensi Lissabonin tavoitteita, niin että ne käsittävät kestävyuden ja koheesion, ja että maaseudun kehittämispolitiikan tavoitteena on nimenomaan kestävä maatalous, maaseudulla harjoitettavan muun kuin maataloustoiminnan säilyttäminen, paikallisten kehitysmahdollisuuksien maksimointi, ympäristönsuojelu, tasapainoinen aluesuunnittelu ja pk-yritysten kehittäminen;
7. katsoo, että maaseudun kehittämispolitiikan moitteeton täytäntöönpano maaseutualueiden pitkän aikavälin kestävä kehityksen kannalta edellyttää, että otetaan huomioon kunkin alueen luonnonvarat ja erityispiirteet, mukaan lukien maaseudun perintöarvojen suojeleminen, kohentaminen ja hallinnointi, sekä yhteistyön ja yhteistoiminnan kehittäminen kaupunkialueiden kanssa;
8. korostaa myös vaihtoehtoisen taloudellisen toiminnan alojen arvioinnin merkitystä ja niiden tarjoamia mahdollisuuksia väestön ammatillisen toiminnan monipuolistamiseksi;
9. katsoo, että maaseudun kohtaamat tulevaisuuden haasteet edellyttävät tasapainoista kehittämispolitiikkaa, johon osallistuvat kaikki sosiaaliset ja taloudelliset toimijat, mukaan lukien tuotanto- ja palvelualueiden pienyritykset ja mikroyritykset, kun otetaan huomioon niiden merkitys alueiden integroidun kehityksen kannalta;
10. katsoo, että uusissa jäsenvaltioissa maaseudun kehittämispolitiikan on tähdättävä maatalouden tehokkuuden parantamiseen ja maaseudun ja kaupunkien välisten taloudellisten kehityserojen kaventamiseen, esimerkiksi tukemalla muuta kuin maanviljelystoimintaa, ja että tähän tavoitteeseen voidaan pyrkiä myös rakennerahastojen avulla;
11. on tyytyväinen Salzburgissa vuonna 2003 pidetyn maaseudun kehittämistä käsitelleen toisen konferenssin kunnianhimoisiin tavoitteisiin, mutta pitää valitettavana sitä, että YMP:n toisen pilarin rahoitusta on merkittävästi heikennetty, mikä uhkaa aiheuttaa tehottomuutta ja tehdä eron viljelijöiden ja maaseudun muiden asukkaiden välille;
12. huomauttaa, että on kehitettävä johdonmukainen, pitkän aikavälin maaseudun kehittämisstrategia, jotta helpotetaan kaiken käytettävissä olevan rahoituksen mahdollisimman tehokasta käyttöä;
13. pyytää jäsenvaltioita ja alueviranomaisia laatimaan komission kanssa tekemänsä yhteistyön ja kaikkien toimivaltaisten viranomaisten ja kansalaisyhteiskuntaa edustavien elinten kanssa harjoittamansa kumppanuuden puitteissa avoimen, pitkäkestoisien ja kestävä maaseudun kehittämisstrategian sekä kansallisella että alueellisella tasolla, jotta voidaan määritellä selkeästi maaseudun kehittämisen painopistealueet ja tavoitteet ja varmistaa eri lähteistä peräisin olevien tukien mukauttaminen, koordinointi ja täydentävyys;
14. pyytää komissiota, jäsenvaltioita ja alueviranomaisia ottamaan näiden painopistealueiden arviointiin mukaan pk-yrityksiä, mikroyrityksiä ja käsityöläisyrityksiä edustavat järjestöt, jotta voidaan paremmin vastata näiden yritysten tarpeisiin ja odotuksiin;
15. myöntää, että maaseudun kehittämispolitiikalla on erityisen tärkeä tehtävä maaseutualueille tyypillisten ongelmien tunnistamisessa ja niihin puuttumisessa, ja uskoo, että maaseuturahaston perustaminen YMP:n toista pilaria varten edustaa pyrkimystä lähestyä joustavasti, strategisesti, temaattisesti ja yhtenäisesti EU:n maaseutualueita kohtaavia erilaisia tilanteita ja lukuisia haasteita sekä yksinkertaistaa rahoitusmenettelyjä ja varmistaa, että varat suunnataan näille alueille;
16. palauttaa mieliin, että jäsenvaltioita on pyydetty valmistelemaan nykyistä ohjelmakautta varten kaksi strategista asiakirjaa: maaseudun kehittämisen kansallinen strategiasuunnitelma (maaseuturahasto) ja aluepolitiikan kansallinen strateginen viitekehys (rakennerahastot); muistuttaa, että jäsenvaltioita on pyydetty lisäämään synergiaetuja ja perustamaan toiminnallisia koordinoituneita mekanismeja eri rahastojen välillä; pahoittelee kuitenkin, että tässä prosessissa korostetaan etupäässä eri rahastojen ja ohjelmien erottamista toisistaan sen sijaan, että niistä saataisiin synergiaetuja;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

17. katsoo, että tehokas maaseudun kehittämisspolitiikka voidaan saada aikaiseksi vain, jos maaseuturahaston ja aluekehitysspolitiikan mukaisia toimia koordinoidaan ja ne täydentävät toisiaan, niin että vältetään päällekkäistä rahoitusta ja aukkoja; toteaa huolestuneena riittämättömän koordinoinnin yksittäisissä jäsenvaltioissa kuluvalle ohjelmakaudella toteutettujen kyseisten toimenpiteiden välillä; kehottaa näin ollen komissiota esittämään uudistusehdotuksia koheesiospolitiikan ja YMP:n puitteissa rahoitettujen toimenpiteiden suunnittelun ja toteuttamisen paremman koordinoinnin takaamiseksi; toteaa, että vuoden 2013 jälkeinen YMP:n ja rakennerahastojen uudistus antaa mahdollisuuden arvioida uudelleen maaseudun kehittämisen sekä maatalouspolitiikan ja koheesiospolitiikan välistä suhdetta;

18. myöntää, että maaseudun kehittämisspolitiikan tärkein tehtävä on saada väestö pysymään edelleenkin maaseudulla ja varmistaa heille kohtuullinen elintaso;

19. katsoo, että tätä lähestymistapaa, jossa maaseudun kehittäminen erotettiin koheesiospolitiikasta perustamalla maaseuturahasto, on seurattava hyvin tarkasti, jotta voidaan arvioida sen todellisia vaikutuksia maaseutualueiden kehitykseen; toteaa, että uusi järjestelmä otettiin käyttöön vuonna 2007 ja että tämän vuoksi on liian aikaista tehdä johtopäätöksiä tämän yhteisön politiikan suhteen;

20. korostaa, että yksi maaseudun kehittämisspolitiikan painopistealueista on ehdottaa toimia, jotka eivät johda siihen, että maaseutuväestön on jätettävä maanviljely, ja jotka auttavat myös tukemaan muun muassa kilpailukykyisiä tiloja sekä esimerkiksi luonnonmukaisten tuotteiden ja perinteisten korkealaatuisten elintarvikkeiden ja juomien tuotantoa;

21. panee mielenkiinnolla merkille, että YMP:n toisen pilarin (maaseudun kehittämisspolitiikka) toimintalinjat 3 ja 4 (LEADER), jotka ovat 15 prosenttia maaseuturahaston kaikista menoista, koskevat muuta kuin maataloustoimintaa ja keskittyvät etupäässä maaseudun talouden monipuolistamiseen; katsoo, että kun otetaan huomioon näistä välineistä rahoitettujen toimien luonne, jotka muistuttavat joitakin rakennerahastoista rahoitettuja toimia, on olemassa riski politiikkojen päällekkäisyydestä;

22. korostaa kuitenkin tarvetta ottaa huomioon ennen kaikkea maatalouden alalla työskentelevien tulevaisuudennäkymät, joiden olisi pysyttävä maaseudun kehittämisspolitiikan tukitoimien keskipisteinä;

23. korostaa, kuinka tärkeää on tukea nuoria viljelijöitä, jotta he eivät jätä maitaan, vaikka he eivät harjoitakaan pelkästään maataloustuotantoa, ja tarjota heille kannustimia kehittämiseen ja muuhun toimintaan, kuten maaseutumatkailu, ja korostaa myös pk-yritysten vahvistamisen merkitystä maaseudulla;

24. toteaa, että maaseudun kehittämisspolitiikan tärkeimmät tavoitteet voidaan saavuttaa vain, jos sille myönnetään tarvittavat varat, joita käytetään maaseutualueille määritettyjen painopistealueiden mukaisesti, ja että tuen mukauttamisen kautta kerätyt varat olisi aina jaettava takaisin toimiville viljelijäyhteisöille;

25. katsoo, että rakennepolitiikan ja maaseudun kehittämisen koordinointi mahdollistaa hankkeet, joilla on enemmän eurooppalaista lisäarvoa; näkee tässä mahdollisuuden maaseudun arvon pysyvään nostamiseen muun muassa infrastruktuuritoimenpiteillä tai ympäristönsuojelutoimenpiteillä;

26. pyytää komissiota esittämään tarkat tiedot ja ennusteita maaseuturahaston ja rakennerahastojen varojen käytöstä maaseutualueilla ja tarkastelemaan yhteisvaikutuksia, joita voidaan luoda maaseuturahaston ja rakennerahastojen avulla maaseutualueilla käytettävissä olevien varojen puitteissa;

27. kehottaa komissiota tarkastelemaan, voivatko aluepoliittiset ohjelmat auttaa tarjoamaan maanviljelijöille varman toimeentulon, esimerkiksi ympäristön- ja luonnonnsuojeluun sekä maisemanhoitoon liittyvien toimien toteuttamisen avulla;

28. korostaa, että koheesiospolitiikan alalla suurimmat haasteet ovat edelleenkin kestävä kehitys, tulotaso asukasta kohden, saavutettavuus, julkisten hyödykkeiden ja palvelujen saatavuus ja maaseudun väestökato ja että niitä voidaan tehokkaimmin parantaa muun muassa tukemalla taloudellista toimintaa maaseutualueilla;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

29. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan maaseudun järjestelmällisesti huomioon yhteisön politiikoissa ja tukemaan asianmukaisella tavalla inhimillisen pääoman kehittämiseen tarkoitettuja hankkeita, erityisesti tarjoamalla koulutusmahdollisuuksia maatalousyrittäjille ja muiden alojen yrittäjien maaseutualueilla kiinnittäen erityistä huomiota maaseudulla asuviin nuoriin naisiin ja tavoitteena työllisyyden ja työpaikkojen luomisen tukeminen;
30. korostaa, että maaseutualueiden kehittämisessä on kiinnitettävä enemmän huomiota luonnon- ja maaseutumaiseman säilyttämiseen, ekomatkailuun, uusiutuvan energian tuotantoon ja käyttöön ja paikallisiin aloitteisiin, kuten paikalliset elintarvikkeiden laadunparannusjärjestelmät ja paikallisten maataloustuottajien harjoittama suoramyyni;
31. korostaa pk-yritysten merkitystä maaseudun kehittämisessä ja niiden osuutta alueellisessa ja paikallisessa lähentymisessä; pyytää komissiota, jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia painottamaan kilpailukyvyyn vahvistamista tukemalla myös muita tuotannonaloja ja kannustamaan yrittäjyyteen maaseutualueilla, muun muassa poistamalla hallinnolliset, oikeudelliset ja suunnitteluun liittyvät esteet, tarjoamalla riittävän tietotekniikkainfrastruktuurin ja lisäämällä kannustimia uuden yritystoiminnan käynnistämiseksi, sekä tarjoamaan myös enemmän tukea muuhun kuin maataloustoimintaan ja samalla edistämään näiden alueiden talouden monipuolistamista;
32. toistaa vetoamuksensa neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille ja paikallisviranomaisille liittyen siihen merkittävään haasteeseen, jonka aiheuttaa useiden miljoonien pienyritysten katoaminen maaseudulta, millä on huomattava vaikutus maaseudun työllisyydelle ja siten vakaalle tilanteelle; pyytää, että ryhdyttäisiin kaikkiin toimenpiteisiin kaikilla tasoilla läheisessä yhteistyössä taloudellisten toimijoiden ja työmarkkinaosaosapuolten kanssa;
33. myöntää, että maaseudun kehittämissä politiikan täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet johtuvat alakohdistaisten politiikkojen ja alueellisen koheesipolitiikan sekä niiden taloudellisten ja sosiaalisten ulottuvuuksien yhteensopimattomuudesta, erilaisista toimivallan jaon organisaatiomalleista ja erilaisesta toimien koordinoimisesta jäsenvaltioiden tasolla; korostaa tähän liittyen jälleen kerran tarvetta luoda yhteisvaikutusta maaseuturahaston ja rakenne- ja koheesiorahastojen välillä sekä kehottaa komissiota lisäämään näiden rahoitusvälineiden tarjoamien mahdollisuuksien tiedostamista kansallisten, alue- ja paikallisviranomaisten keskuudessa; pyytää jäsenvaltioita varmistamaan vuoropuhelun hallintoviranomaisten välillä yhteisvaikutusten luomiseksi eri rahastojen toimien välillä ja niiden tehokkuuden lisäämiseksi;
34. katsoo, että maaseudun kehittämisen rahoitusuudistus edellyttää, että komissio tekee ensin perusteellisia tutkimuksia kaikista alakohtaisista politiikoista, joilla on vaikutusta maaseutualueilla, ja eritoten YMP:sta ja aluepolitiikasta koheesipolitiikan puitteissa ja että määritetään maaseudun kehittämissä politiikkaa kokonaisuudessaan koskevia hyviä käytäntöjä;
35. pyytää neuvostoa kutsumaan kokoon yhteiseen epäviralliseen neuvoston kokoukseen maataloudesta ja aluepolitiikasta vastaavat ministerit ja keskustelemaan parhaista keinoista koordinoida koheesipolitiikkaa ja maaseudun kehittämisen toimia sekä kutsumaan tähän kokoukseen Euroopan unionin neuvoo-antavat elimet (alueiden komitea ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitea) sekä alue- ja paikallisviranomaisten edustajia;
36. pyytää, että komissio perustaa osana YMP:n terveystarkastusta vuoteen 2011 mennessä korkean tason työryhmän, joka laatii ehdotuksia maaseudun talouden ja kaikkien maaseutualueilla asuvien tulevaisuuden turvaamiseksi vuoden 2013 jälkeen;
37. kehottaa komissiota perustamaan todellisen hallinnon ja kumppanuuden kaikilla tasoilla tai vahvistamaan sitä ja ottamaan suoraan tähän mukaan kaikki toimijat, mukaan lukien pk-yritykset ja mikroyritykset sekä taloudelliset toimijat ja työmarkkinaosapuolet, jotta voidaan määrittellä maaseutualueiden kehitystarpeisiin parhaiten soveltuvat toiminnan painopistealueet;
38. toteaa, että maaseudun kehittämisen prosessi on sovitettava yhteen kaupunkien reuna-alueiden etujen kanssa ja koordinoitava tiukasti kaupunkialueiden kehittämisen kanssa, ja korostaa, että kaupunki- ja maaseutualueiden kehittämissä politiikkojen synergia ei ole riittävää eikä toimivaa;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

39. tunnustaa maaseutuyhteisöjen mahdollisuudet edistää ympäristönsuojelua sitoutumalla ympäristöystävälliseen toimintaan ja kehittämällä vaihtoehtoisia energialähteitä, kuten biopolttoaineita, ottaen huomioon erityisesti neljä uutta haastetta, jotka on esitetty terveystarkastuksen maaseudun kehittämissä politiikassa, muun muassa luonnon monimuotoisuus ja uusiutuvat energialähteet;

40. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunta

P6_TA(2009)0161

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 EU:ssa harjoitetun naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnasta (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 1948 hyväksytyyn ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 2, 3 ja 5 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1966 hyväksytyyn Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen sopimuksen 2, 3 ja 26 artiklan,
- ottaa erityisesti huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta vuonna 1979 tehdyn yleissopimuksen (CEDAW) 5 artiklan a kohdan,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 20. marraskuuta 1989 hyväksymän lapsen oikeuksien yleissopimuksen 2 artiklan 1 kohdan, 19 artiklan 1 kohdan, 24 artiklan 3 kohdan sekä 34 ja 39 artiklan,
- ottaa huomioon kidutuksen ja muun epäinhimillisen tai halventavan kohtelun ja rangaistusten vastaisen YK:n yleissopimuksen vuodelta 1989,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksien ja hyvinvoinnin afrikkalaisen peruskirjan vuodelta 1990,
- ottaa huomioon YK:n vuonna 1992 hyväksymän, naisten syrjinnän poistamista käsittelevän komitean yleisen suosituksen n:o 19 1 artiklan, 2 artiklan f kohdan, 5 artiklan, 10 artiklan c kohdan sekä 12 ja 16 artiklan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien maailmankonferenssissa kesäkuussa 1993 hyväksytyyn Wienin julistuksen ja toimintaohjelman,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen joulukuussa 1993 hyväksymän naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan julistuksen, joka on ensimmäinen kansainvälinen ihmisoikeuksia koskeva asiakirja, joka käsittelee yksinomaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa,
- ottaa huomioon YK:n väestö- ja kehityskonferenssissa Kairossa 13. syyskuuta 1994 hyväksytyyn julistuksen ja toimintasuunnitelman,

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon Pekingissä 15. syyskuuta 1995 järjestetyn naisten maailmankonferenssin julistuksen ja toimintaohjelman,
- ottaa huomioon aiheesta Neljäs naisten maailmankonferenssi Pekingissä: ”Tasa-arvo, kehitys ja rauha” 15. kesäkuuta 1995 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon naisten oikeuksien loukkauksista 13. maaliskuuta 1997 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon YK:n naisten asemaa käsittelevän toimikunnan 12. maaliskuuta 1999 hyväksymän, kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevaan yleissopimukseen liitetyn valinnaisen pöytäkirjan,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston tasa-arvoasiain komitean 12. huhtikuuta 1999 antaman päätöslauselman naisten sukupuolielinten silpomisesta,
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 1999 hyväksymänsä kannan muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntatoimenpiteitä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (Daphne-ohjelma) (vuosille 2000–2004) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2000 antamansa päätöslauselman Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman seurannasta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2000 antamansa päätöslauselman 5.–9. kesäkuuta 2000 pidetyn YK:n yleiskokouksen erityisistunnon ”Naiset 2000: sukupuolten tasa-arvo, kehitys ja rauha 2000-luvulla” tuloksista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden ryhmän ja EU:n välisen kumppanuussopimuksen ja siihen liitetyn rahoituspöytäkirjan,
- ottaa huomioon neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission Nizzan Eurooppa-neuvostossa 7. joulukuuta 2000 yhdessä julistaman perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2000 tekemänsä päätöksen sisällyttää naisten sukupuolielinten silpomisen torjunta vuoden 2001 talousarvion Daphne-ohjelman rahoitukseen tarkoitettuun budjettikohtaan B5-802,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 22. toukokuuta 2001 antaman päätöslauselman 1247 (2001) naisten sukupuolielinten silpomisesta,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 3. toukokuuta 2001 hyväksymän raportin naisten sukupuolielinten silpomisesta,
- ottaa huomioon naisten sukupuolielinten silpomisesta 20. syyskuuta 2001 antamansa päätöslauselman ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeustoimikunnan 22. huhtikuuta 2003 antaman päätöslauselman 2003/28, jossa helmikuun 6. päivä julistetaan naisten sukupuolielinten silpomisen kieltäväksi kansainväliseksi ”nollatoleranssipäiväksi”,
- ottaa huomioon vuonna 2003 hyväksytyyn Afrikan ihmis- ja kansalaisoikeuksien peruskirjan pöytäkirjan (ns. Maputon pöytäkirja), joka tuli voimaan 25. marraskuuta 2005, 2, 5, 6 ja 19 artiklan,

⁽¹⁾ EYVL C 166, 3.7.1995, s. 92.

⁽²⁾ EYVL C 115, 14.4.1997, s. 172.

⁽³⁾ EYVL C 219, 30.7.1999, s. 497.

⁽⁴⁾ EYVL C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽⁵⁾ EYVL C 67, 1.3.2001, s. 289.

⁽⁶⁾ EYVL C 77 E, 28.3.2002, s. 126.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon Cristiana Muscardinin 27. maaliskuuta 2007 esittämän vetoomuksen nro 298/2007,
 - ottaa huomioon aiheesta ”Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia” 16. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevat 6 ja 7 artiklan (yleiset periaatteet) ja EY:n perustamissopimuksen 12 ja 13 artiklan (syrjintäkielto),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön (A6-0054/2009),
- A. ottaa huomioon, että Maailman terveysjärjestön (WHO) tietojen mukaan 100–140 miljoonaa naista ja tyttöä maailmassa on joutunut sukupuolielinten silpomisen kohteeksi ja että WHO:n ja YK:n väestöra-haston lukujen mukaan vuosittain noin 2–3 miljoonalla naisella on potentiaalinen riski joutua näiden vakavasti invalidisoivien käytäntöjen kohteeksi,
- B. ottaa huomioon, että vuosittain noin 180 000 Eurooppaan muuttanutta naista joutuu tai on vaarassa joutua sukupuolielinten silpomisen kohteeksi,
- C. ottaa huomioon, että WHO:n mukaan naisten sukupuolielinten silpominen on yleinen käytäntö ainakin 28 Afrikan maassa, joissakin Aasian maissa ja Lähi-idässä,
- D. ottaa huomioon, että naisiin kohdistuva väkivalta, mukaan luettuna sukupuolielinten silpominen, pe-rustuu sosiaalisiin rakenteisiin, joiden taustalla ovat sukupuolten välinen epätasa-arvo ja valta-, hallinta- ja valvontasuhteiden epätasapaino, jolloin sosiaalinen ja perheen aiheuttama paine johtaa siihen, että loukataan perusoikeutta eli ihmisen koskemattomuuden kunnioittamista,
- E. katsoo, että tyttöjen sukupuolielinten silpomiset on tuomittava mitä jyrkimmin ja että niillä rikotaan selkeästi kansainvälisiä ja kansallisia säännöksiä lasten ja heidän oikeuksiensa suojelemisesta,
- F. ottaa huomioon, että WHO on yksilöinyt naisten ympärileikkauksissa neljä tyyppiä klitoridektomiasta (klitoriksen poistaminen osittain tai kokonaan) ja ns. excisiosta (klitoriksen ja pienten häpyhuulten poistaminen), joka kattaa noin 85 prosenttia naisten sukupuolielinten silpomisista, aina kaikkein ää-rimmäiseen muotoon eli infibulaatioon (klitoriksen ja pienten häpyhuulten sekä isojen häpyhuulten sisäpinnan poistaminen ja vulvan ompeleminen kiinni pientä vaginan aukkoa lukuun ottamatta) sekä ns. rituaaliseen ympärileikkaukseen (klitoriksen tai häpyhuulten pistely, lävistäminen tai viiltely),
- G. katsoo, että kaikenlaista naisten sukupuolielinten silpomista, olipa se minkä asteista tahansa, on pidet-tävä naisiin kohdistuvana väkivaltana, jolla rikotaan heidän perusoikeuksiaan – erityisesti oikeutta hen-kilökohtaiseen koskemattomuuteen ja ruumiin ja mielen terveyteen – sekä heidän lisääntymis- ja sek-suaaliterveyttään; katsoo, että tällaista oikeuksien polkemista ei missään tapauksessa voida perustella erilaisten kulttuuriperinteiden kunnioittamisella tai siirtymäriiteillä,
- H. ottaa huomioon, että sukupuolielinten silpominen koskee Euroopassa noin 500 000 naista ja että tämä ympärileikkaus on yleistä ennen kaikkea maahanmuuttaja- ja pakolaisperheissä ja että tyttöjä jopa lähetetään takaisin kotimaihinsa sitä varten,
- I. toteaa, että sukupuolielinten silpominen aiheuttaa niin lyhyellä kuin pitkälläkin aikavälillä erittäin vaka-via ja peruuttamattomia vammoja sen kohteeksi joutuvien naisten ja tyttöjen psyykkiselle ja fyysiselle terveydelle ja loukkaa syvästi heidän henkilökohtaista koskemattomuuttaan ja voi toisinaan johtaa jopa kuolemaan; toteaa, että alkeellisten instrumenttien käytöllä ja hygieenisten varotoimien puutteella on vakavia vaikutuksia, joiden johdosta sukupuoliyhteys ja synnytykset voivat olla tuskallisia, elimet vahin-goittuvat peruuttamattomasti ja voi ilmetä komplikaatioita, kuten verenvuoto, shokki, infektiot, AIDS-viruksen leviäminen, jäykkäkouristus ja hyvänlaatuiset kasvaimet, sekä vakavia komplikaatioita raskau-den ja synnytyksen yhteydessä,

(1) EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 24.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- J. ottaa huomioon, että naisten sukupuolielinten silpominen, jolla loukataan erilaisissa kansainvälisissä sopimuksissa vahvistettuja naisten ja tyttöjen oikeuksia, on kielletty jäsenvaltioiden rikoslainsäädännössä, ja se on Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteiden vastaista,
- K. ottaa huomioon, että parlamentti kehotti 16. tammikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa jäsenvaltioita antamaan erityisiä säännöksiä naisten sukupuolielinten silpomisesta, jotta lasten sukupuolielimiä silpovat henkilöt voidaan asettaa syytteeseen,
- L. ottaa huomioon, että kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevassa yleissopimuksessa edellytetään, että osapuolina olevat valtiot toteuttavat aiheelliset toimenpiteet muuttaakseen naisia syrjiviä olemassa olevia lakeja, tapoja ja käytäntöjä tai poistaakseen ne, ja että ne toteuttavat kaikki aiheelliset toimenpiteet muuttaakseen miesten ja naisten sosiaalisia ja sivistyksellisiä käyttäytymiskaavoja poistaakseen ennakkoluulot ja tapaan tai muuhun perustuvat käytännöt, joiden lähtökohtana on käsitys jomankumman sukupuolen alemmuudesta tai ylemmydestä tai kaavamainen miesten ja naisten roolijako,
- M. ottaa huomioon, että vuonna 1989 hyväksytyssä lapsen oikeuksien yleissopimuksessa määrätään, että sopimusvaltiot kunnioittavat ja varmistavat yleissopimuksessa tunnustetut oikeudet kaikille niiden lainkäyttövallan alaisille lapsille ilman sukupuoleen tai muuhun seikkaan perustuvaa erottelua ja ryhtyvät kaikkiin tehokkaisiin ja tarkoituksenmukaisiin toimiin kitkeäkseen lasten terveydelle vahingolliset perinteiset käytännöt,
- N. ottaa huomioon, että lapsen oikeuksien ja hyvinvoinnin afrikkalaisessa peruskirjassa kehoitetaan sen allekirjoittaneita valtioita luopumaan yhteiskunnallisista ja kulttuurisista käytännöistä, jotka ovat vahingollisia lapsen hyvinvoinnille, ihmisarvolle ja normaalille kasvulle ja kehitykselle,
- O. ottaa huomioon, että kesäkuussa 1993 hyväksytyin Wienin julistuksen ja toimintaohjelman 18 kohdassa julistetaan, että naisten ja tyttöjen ihmisoikeudet ovat yleismaailmallisten ihmisoikeuksien luovuttamaton, olennainen ja erottamaton osa,
- P. ottaa huomioon, että vuonna 1993 hyväksytyin naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan YK:n julistuksen 2 artiklassa viitataan nimenomaisesti naisten sukupuolielinten silpomiseen ja muihin naisia vahingoittaviin perinnekäytäntöihin,
- Q. ottaa huomioon, että kyseisen julistuksen 4 artiklassa valtioita vaaditaan tuomitsemaan naisiin kohdistuva väkivalta ja olemaan vetoamatta tapoihin, perinteisiin tai uskonnollisiin katsomuksiin väkivallan lopettamisvelvollisuudelta vältyäkseen,
- R. ottaa huomioon, että Kairossa vuonna 1994 pidetyn väestö- ja kehityskonferenssin toimintaohjelmassa hallituksia vaaditaan lakkauttamaan naisten sukupuolielinten silpominen kaikkialla, missä sitä tapahtuu, ja tukemaan kansalaisjärjestöjä ja uskonnollisia järjestöjä, jotka ponnistelevat tällaisten käytäntöjen lopettamiseksi,
- S. ottaa huomioon, että Pekingissä järjestetyssä YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyssä toimintaohjelmassa hallituksia kehoitetaan tiukentamaan lakejaan, uudistamaan toimielimiään ja edistämään määräyksiä ja käytäntöjä, jotka tähtäävät naisten syrjinnän – jota myös naisten sukupuolielinten silpominen edustaa – poistamiseen,
- T. katsoo, että AKT-maiden ja EU:n välinen kumppanuussopimus (Cotonoun sopimus) perustuu tällaisille yleismaailmallisille periaatteille ja sisältää naisten sukupuolielinten silpomisen kieltäviä määräyksiä (sopimuksen olennaisia osia koskeva 9 artikla, sosiaalista kehittämistä koskeva 25 artikla ja sukupuolikielisiä koskeva 31 artikla),
- U. ottaa huomioon, että Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 3. toukokuuta 2001 hyväksymässä raportissa vaaditaan kieltämään naisten sukupuolielinten silpominen ja pidetään sitä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuna epäinhimillisenä ja halventavana kohteluna; muistuttaa, että raportin mukaan kulttuurien ja perinteiden puolustamisessa raja kulkee perusoikeuksien kunnioittamisessa ja kidutukseen rinnastettavien käytäntöjen kieltämisessä,

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- V. ottaa huomioon, että komissio ja neuvosto tunnustavat yhteisen eurooppalaisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan yhteydessä, että naisten sukupuolielinten silpominen on ihmisoikeuksiin kohdistuva loukkaus; ottaa huomioon, että yhä useammassa turvapaikkahakemuksissa vanhemmat perustelevat hakemustaan uhalla, jonka kohteeksi he voivat joutua kotimaassaan, koska he eivät ole suostuneet tyttärensä sukupuolielinten silpomiseen,
- W. ottaa huomioon, että turvapaikanhakijan aseman myöntäminen vanhemmille ei valitettavasti takaa, että tytär välttyy sukupuolielinten silpomisuhalta, koska toisinaan silpominen toteutetaan sen jälkeen, kun perhe on asettunut vastaanottavaan EU-maahan,
- X. ottaa huomioon komission jäsenten Ferrero-Waldnerin ja Michelin 5. helmikuuta 2008 antaman lausunnon, jossa todetaan nimenomaisesti, ettei tällaisia käytäntöjä voida hyväksyä Euroopan unionissa eikä kolmansissa maissa, ja korostetaan, ettei naisten oikeuksien loukkaamista voida milloinkaan eikä missään olosuhteissa perustella kulttuurirelativismilla tai perinteillä,
- Y. ottaa huomioon, että nuorisoa ja perheitä varten tarkoitettujen kansallisten keskuksien ja laitosten voimalla ajoissa tarjota apua perheille, jotta voidaan toimia ehkäisevästi naisten sukupuolielinten silpomista vastaan,
1. tuomitsee jyrkästi naisten sukupuolielinten silpomisen perusihmisoikeuksien loukkauksena ja naisten ja tyttöjen henkilökohtaisen koskemattomuuden julmana loukkaamisena, ja pitää sitä siksi vakavana yhteiskunnallisena rikoksena;
 2. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan selkeän kokonaisstrategian ja toimintaohjelmia naisten sukupuolielinten silpomisen kieltämiseksi Euroopan unionissa sekä antamaan tarvittavat keinot eli oikeudelliset, hallinnolliset, ennaltaehkäisevät, kasvatukselliset ja yhteiskunnalliset keinot ja etenkin levittämään laajalti tietoa haavoittuville ryhmille tarjolla olevista suojelumekanismista, jotta uhrit ja mahdolliset uhrit voivat saada todellista suojelua;
 3. pitää välttämättömänä tutkia tapauskohtaisesti kaikki turvapaikkahakemukset, joissa vanhemmat perustelevat hakemustaan uhalla, jonka kohteeksi he joutuvat kotimaassaan kiellettyään tyttärensä sukupuolielinten silpomisen, sekä varmistaa, että hakemuksen tueksi esitetään perusteellinen näyttö, jossa on otettu huomioon hakemuksen laatu, turvapaikanhakijan persoona ja luotettavuus ja joka osoittaa hakemuksen motiivien aitouden;
 4. vaatii, että naisten ja tyttöjen, joille on myönnetty turvapaikka EU:ssa sukupuolielinten silpomisuhan takia, olisi ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä käytävä säännöllisin väliajoin terveysviranomaisen ja/tai lääkärin suorittamassa tarkastuksessa, jotta heitä voitaisiin suojella silpomisen toteuttamisuhalta myöhemmin EU:ssa; katsoo, ettei tämä toimenpide ole millään tavoin syrjivä näitä naisia ja tyttöjä kohtaan, vaan että se on keino, jolla voidaan varmistaa sukupuolielinten silpomiskiellon toteutuminen EU:ssa;
 5. kehottaa toteuttamaan tämän kokonaisstrategian yhteydessä koulutusohjelmia sekä järjestämään kansallisia ja kansainvälisiä valistuskampanjoita;
 6. tukee Europolin tekemää aloitetta Euroopan poliisivoimien yhteiskokouksen järjestämisestä tavoitteena tehostaa naisten sukupuolielinten silpomisen torjuntatoimia ja käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät rikosilmoitusten vähäiseen määrään ja vaikeuteen löytää todisteita sekä saada todistajanlausuntoja, ja toteuttaa tehokkaita toimia rikoksiin syyllistyneiden asettamiseksi syytteeseen; kehottaa jäsenvaltioita tätä varten harjoittamaan mahdollisia lisätoimia ilmoittautuneiden uhrien suojelemiseksi;
 7. toteaa, että edellä mainitussa Maputon pöytäkirjassa tarkoitettujen toimenpiteiden sukupuolielinten silpomisen kaltaisten vahingollisten käytäntöjen kitkemiseksi sisältävät seuraavaa: tietoisuuden yleinen lisääminen informaation, muodollisen ja vapaamuotoisen koulutuksen ja kampanjoiden avulla, naisten sukupuolielinten silpomisen kaikkien muotojen (mukaan luettuna lääkintähenkilöstön suorittamat operaatiot) kieltäminen laeilla ja sanktioilla, uhrien tukeminen terveydenhoitopalveluilla, oikeusavulla, psykologisella avulla ja koulutuksella sekä vahingollisten käytäntöjen tai muiden väkivallan, väärinkäytön tai suvaitsemattomuuden muotojen mahdollisina kohteina olevien naisten suojeleminen;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

8. kehottaa jäsenvaltioita selvittämään kussakin maassa sukupuolielinten silpomiskäytännön uhriksi joutuneiden naisten määrän sekä niiden naisten määrän, jotka ovat vaarassa joutua uhreiksi, pitäen mielessä, että monista maista ei ole vielä tietoja, koska niissä ei ole yhdenmukaistettua tietojenkeruujärjestelmää;
9. kehottaa luomaan "eurooppalaisen terveystietokirjan" ilmiön seuraamiseksi ja sitä koskevan, tilastoinnin kannalta hyödyllisen tietokannan, jota voidaan käyttää myös tiedotuskampanjoiden toteuttamiseen niille maahanmuuttajayhteisöille, joita asia koskee;
10. kehottaa jäsenvaltioita keräämään tieteellistä tietoa, jolla voitaisiin tukea WHO:ta sen järjestäessä tukitoimia naisten sukupuolielinten silpomiskäytännön lopettamiseksi Euroopassa ja kaikilla mantereilla;
11. kehottaa komissiota sisällyttämään asianomaisten maiden kanssa käytäviin yhteistyöneuvotteluihin ja tehtäviin yhteistyösopimuksiin naisten sukupuolielinten silpomisen lopettamista koskevan lausekkeen;
12. kehottaa kokoamaan eri tasoilla sovellettavia parhaita käytäntöjä ja analysoimaan niiden vaikutusta (mahdollisesti Daphne III -ohjelmasta rahoitettujen hankkeiden ja niistä saatujen tulosten avulla) sekä huolehtimaan tämän tiedon levittämistä mahdollisimman laajalle ja ottamaan huomioon asiantuntijoiden käytännöstä ja teoriasta saamat kokemukset;
13. toteaa, että kansallisilla keskuksilla ja instituutioilla on tärkeä rooli uhrien tunnistamisessa ja naisten sukupuolielinten silpomisen estämiseksi tarkoitettujen toimien toteuttamisessa;
14. vaatii vahvistamaan jo olemassa olevia eurooppalaisia verkostoja vahingollisten perinneikäntöjen ennaltaehkäisemiseksi, esimerkiksi järjestämällä kursseja ja koulutusta kansalaisjärjestöille, alueellisille voitto tavoittelemattomille yhteisöille ja alan toimijoille sekä edistämään tällaista verkostoitumista;
15. pitää tervetulleena monien kansainvälisten ja kansallisten hallituksista riippumattomien järjestöjen, tutkimuslaitosten, naisten sukupuolielinten silpomisen ehkäisemisen eurooppalaisen verkoston ja asialle omistautuneiden ihmisten tärkeää panosta näiden kehittäessä muun muassa YK:n elinten ja Daphne-ohjelman rahoituksen turvin erilaisia hankkeita, jotka palvelevat tietoisuuden lisäämistä sekä naisten sukupuolielinten silpomisen ehkäisemistä ja lopettamista; katsoo, että hallituksista riippumattomien järjestöjen sekä yksittäisiin yhteisöihin perustuvien järjestöjen välisten verkostojen kehittäminen kansallisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla on epäilemättä perustavalla tavalla tärkeää naisten sukupuolielinten silpomisen lopettamisen sekä tietojen ja kokemusten vaihtamisen kannalta;
16. katsoo, että kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai kansainvälistä suojelua muutoin tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY (1) 10 artiklassa säädetään, että sukupuoleen liittyvät seikat voidaan ottaa huomioon, mutta ne eivät yksinään johda tämän artiklan soveltamiseen;
17. kehottaa niin Euroopan perusoikeusvirastoa kuin Euroopan tasa-arvoinstituuttia ottamaan monivuotisten ja/tai vuotuisten työohjelmiansa puitteissa johtavan roolin naisten sukupuolielinten silpomisen torjunnassa; katsoo, että nämä tahot voivat toteuttaa ensisijaisia tutkimus- ja/tai tiedotustoimia, jotka auttavat lisäämään ihmisten ymmärrystä ilmiöstä Euroopassa;
18. pitää tarpeellisena, että maissa, joita asia koskee, järjestetään keskustelufoorumeja, uudistetaan perinteisiä säännöksiä, otetaan naisten sukupuolielinten silpomisen esille kouluopetuksessa ja edistetään yhteistyötä leikkaamattomien naisten kanssa;
19. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita ihmisoikeuksien, henkilökohtaisen koskemattomuuden, omantunnonvapauden ja ihmisten terveyttä koskevan oikeuden turvaamiseksi tekemään yhteistyötä nykyisen lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi, ja jos nykyinen lainsäädäntö osoittautuu epäasianmukaiseksi, ehdottamaan asiaa koskevaa erityislainsäädäntöä;

(1) EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

20. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön nykyiset naisten sukupuolielinten silpomisen kieltävät lait tai säätämään silpomisesta aiheutuvan vakavan ruumiinvamman tuottamisen rangaistusseuraamuksista tällaisen käytännön harjoittamisesta Euroopan unionissa ja edistämään silpomisen ennaltaehkäisyä ja lopettamista tekemällä asiaa tunnetuksi keskeisille ammattiryhmille (sosiaalityöntekijät, opettajat, poliisit, terveydenhoitoalan ammattihenkilöt) niin, että nämä tunnistaisivat tällaiset tapaukset, sekä ryhtymään toimiin Euroopan unionin 27 jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien yhdenmukaistamiseksi mahdollisimman pitkälle;
21. kehottaa jäsenvaltioita velvoittamaan yleis- ja erikoislääkärit ja sairaaloiden terveydenhoitohenkilökunnan ilmoittamaan naisten sukupuolielinten silpomisesta terveysviranomaisille ja/tai poliisille;
22. kehottaa jäsenvaltioita joko antamaan erityislainsäädäntöä naisten sukupuolielinten silpomisesta tai asettamaan voimassa olevan lainsäädäntönsä nojalla syytteeseen kaikki henkilöt, jotka suorittavat sukupuolielinten silpomisia;
23. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita tekemään näiden käytäntöjen harjoittamisesta rangaistavaa, tuomitsemaan ne ja rankaisemaan niistä noudattaen kokonaisstrategiaa, jossa otetaan huomioon oikeudelliset, terveydelliset, sosiaaliset ja maahanmuuttajien kotouttamiseen liittyvät näkökohdat; vaatii erityisesti maahanmuuttoa koskevien yhteisön direktiivien osalta, että sukupuolielinten silpominen katsotaan rikokseksi ja että säädetään tällaisen rikoksen tekijöille määrättävistä asianmukaisista rangaistuksista, mikäli näitä käytäntöjä harjoitetaan Euroopan unionissa;
24. kehottaa luomaan pysyviä jäsenvaltioiden välisiä ja jäsenvaltioiden ja afrikkalaisten instituutioiden välisiä teknisiä harmonisointi- ja yhteistyöneuvottelukuntia; katsoo, että näihin neuvottelukuntiin tulisi kuulla alan asiantuntijoita sekä keskeisten eurooppalaisten ja afrikkalaisten naisjärjestöjen edustajia;
25. kehottaa torjumaan päättäväisesti klitoriksen pistelyn ja kaikenlaisen lääketieteellistämisen, joita esitetään eräänlaisena keskittien ratkaisuna ympärileikkauksen ja identiteetin kannalta tärkeiden perinteiden kunnioittamisen välillä, koska tällä ainoastaan oikeutettaisiin ja hyväksyttäisiin naisten sukupuolielinten silpominen unionin alueella; tuomitsee ehdottoman jyrkästi naisten sukupuolielinten silpomisen, koska mitkään yhteiskunnalliset, taloudelliset, etniset, terveydelliset tai muut syyt eivät oikeuta siihen;
26. kehottaa tekemään lopun naisten sukupuolielinten silpomisesta kehittämällä politiikkoja, joilla tuetaan ja kotoutetaan tällaisia perinteitä vaalivia naisia ja perheitä, jotta voidaan varmistaa naisten suojeleu kaikilta väärinkäytön ja väkivallan muodoilta lakeja tiukasti noudattaen sekä perusoikeuksia ja sukupuolista itsemääräämisoikeutta kunnioittaen;
27. toteaa, että sille, joita lukuisat yhteisöt esittävät naisten ja tyttöjen terveyden kannalta haitallisten perinteisten käytäntöjen säilyttämisen tueksi, ei ole mitään perusteita;
28. kehottaa jäsenvaltioita
- pitämään kaikkea naisten sukupuolielinten silpomista rikoksena riippumatta siitä, onko kyseiseltä naiselta saatu siihen jonkinlainen suostumus vai ei, sekä rankaisemaan kaikkia, jotka tarjoavat apua, kannustusta, neuvoja tai tukea henkilölle, joka suorittaa tällaisia toimenpiteitä naiselle tai tytölle,
 - saattamaan rikosoikeudelliseen vastuuseen, syytteeseen ja rangaistavaksi kaikki maan vakinaiset asukkaat, jotka ovat syyllistyneet naisten sukupuolielinten silpomisrikokseen, vaikka rikos olisi tapahtunut jäsenvaltioiden rajojen ulkopuolella (rikoksen eksterritoriaalisuus),
 - antamaan säädöksiä, jotka tarjoavat tuomareille tai syyttäjille mahdollisuuden toteuttaa varotoimenpiteitä tai ehkäiseviä toimenpiteitä, jos he saavat tiedon tapauksista, joissa naiset tai tytöt ovat vaarassa tulla silvotuiksi;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

29. kehottaa jäsenvaltioita luomaan valtiollisten ohjelmien ja sosiaalisten palvelujen avulla alaikäisten suojelua varten tarkoitettua ehkäisevää strategiaa, joka ei stigmatsoi maahanmuuttajayhteisöjä ja jolla pyritään sekä estämään nämä käytännöt vaaranalaisten väestöryhmien koulutuksen, opetuksen ja tietoisuuden lisäämisen avulla että auttamaan sen kohteeksi joutuneita uhreja psykologisella ja lääkinällisellä tuella, mukaan luettuna mahdollisuuksien mukaan maksuton korjaava lääkärinhoito; kehottaa jäsenvaltioita lisäksi tutkimaan, voisiko sukupuolielinten silpomisen uhka tai riski muodostaa viranomaisille oikeuden puuttua asiaan lastensuojelusäädösten nojalla;

30. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan terveydenhoitohenkilöstölle, opettajille ja sosiaalityöntekijöille ohjeita, joilla pyritään tiedottamaan ja kertomaan vanhemmille kunnioittavasti ja tarvittaessa tulkin avulla naisten sukupuolielinten silpomisen aiheuttamista valtavista vaaroista sekä siitä, että tällaiset käytännöt muodostavat Euroopan unionin maissa rangaistavan teon, ja myös tarjoamaan yhteistyötä ja rahoitusta verkostoille ja hallituksista riippumattomille järjestöille, jotka tekevät naisten sukupuolielinten silpomista koskevaa koulutus-, tiedotus- ja välitystyötä tiiviissä yhteydessä perheiden ja yhteisöjen kanssa;

31. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan täsmällistä ja ymmärrettävää tietoa lukutaidottomalle väestölle erityisesti jäsenvaltioiden konsulaattien kautta viisumien myöntämisen yhteydessä; katsoo, että maahanmuuttoviranomaisten on tiedotettava myös vastaanottajamaahan saapumisen yhteydessä lakiin sisältyvän kiellon syistä, jotta perheet ymmärtävät, että perinteisen tavan kieltämistä ei missään tapauksessa ole tarkoitettu hyökkäykseksi kulttuuria vastaan vaan että se muodostaa oikeudellisen suojan naisille ja tytöille; katsoo, että perheille on tiedotettava rikosoikeudellisista seuraamuksista, joihin voi kuulua vankeusrangaistus, jos silpominen voidaan todeta;

32. kehottaa parantamaan naisten ja tyttöjen oikeudellista asemaa maissa, joissa sukupuolielinten silpomista harjoitetaan, naisten itseluottamuksen, oma-aloitteisuuden ja omakohtaisen vastuun vahvistamiseksi;

33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus

P6_TA(2009)0162

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 monikielisydestä: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 149 ja 151 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 22 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 2003 tehdyn aineettoman kulttuuriperinnön säilyttämistä koskevan UNESCO:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon komission 18. syyskuuta 2008 antaman tiedonannon ”Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus” (KOM(2008)0566) sekä siihen liittyvät komission valmisteluasiakirjat (SEC(2008)2443, SEC(2008)2444 ja SEC(2008)2445),
- ottaa huomioon komission 13. huhtikuuta 2007 antaman tiedonannon ”Eurooppalaisen kielitaitotutkimuksen puitteet” (KOM(2007)0184),

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon komission 15. marraskuuta 2007 antaman valmisteluasiakirjan ”Kertomus kielten oppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistämistä koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta” (KOM(2007)0554) ja siihen liittyvän sisäisen valmisteluasiakirjan (SEC(2007)1222),
 - ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kulttuuria kansainvälistyvissä maailmassa koskevasta Euroopan toimintasuunnitelmasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 15. marraskuuta 2006 antamansa päätöslauselman uudesta monikielisyiden puitteista ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman toimenpiteistä monikielisyiden ja kielten oppimisen edistämiseksi Euroopan unionissa: eurooppalainen kielitaitoindikaattori ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 4. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle alueellisista ja vähemmän käytetyistä eurooppalaisista kielistä – vähemmistökielet Euroopan unionissa laajentumiseen ja kulttuurin monimuotoisuuteen liittyen ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan kielten teemavuodesta 2001 17. heinäkuuta 2000 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1934/2000/EY ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 15. ja 16. maaliskuuta 2002 kokoontuneen Barcelonan Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 21. ja 22. toukokuuta 2008 kokoontuneen koulutus-, nuoriso- ja kulttuuriasioiden neuvoston päätelmät etenkin monikielisydestä,
 - ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 20. marraskuuta 2008 antamat päätelmät kulttuurisen monimuotoisuuden ja kulttuurienvälisen vuoropuhelun edistämisestä unionin ja sen jäsenvaltioiden ulkosuhteissa ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 18. ja 19. kesäkuuta 2008 antaman lausunnon monikielisydestä ⁽⁷⁾ ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18. syyskuuta 2008 antaman lausunnon monikielisydestä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A6-0092/2009),
- A. katsoo, että liikkuvuuden, maahanmuuton ja globalisaation lisääntyessä kielellisellä ja kulttuurisella monimuotoisuudella on tiedotuksen runsauden vuoksi merkittävä vaikutus Euroopan unionin kansalaisten jokapäiväiseen elämään,
- B. katsoo, että laajan kielitaidon hankkimisella on mitä suurin merkitys kaikille EU:n kansalaisille, sillä sen avulla kansalaiset voivat hyödyntää täysimääräisesti EU:n vapaaseen liikkumiseen ja suhteisiin kolmansien maiden kanssa liittyvät taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuurilliset edut,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0124.

⁽²⁾ EUVL C 314 E, 21.12.2006, s. 207.

⁽³⁾ EUVL C 296 E, 6.12.2006, s. 271.

⁽⁴⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2004, s. 374.

⁽⁵⁾ EYVL L 232, 14.9.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL C 320, 16.12.2008, s. 10.

⁽⁷⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 30.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- C. katsoo, että monikielisyydellä on yhä enenevässä määrin merkitystä paitsi jäsenvaltioiden välisten suhteiden, myös yhteiselämän kannalta monikulttuurisissa yhteiskunnissamme sekä Euroopan unionin yhteisten politiikkojen kannalta,
- D. katsoo, että monikielisyyttä on arvioitava tunnustettujen välineiden, kuten yhteisen eurooppalaisen kielivitekehityksen ja muiden välineiden avulla,
- E. katsoo, että jotkut eurooppalaiset kielet toimivat merkittävänä siltana suhteissa kolmansiin maihin sekä maailman useiden eri alueiden kansojen ja kansakuntien välillä,
- F. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 21 ja 22 artiklassa kielellinen monimuotoisuus on tunnustettu yhdeksi kansalaisten oikeuksista ja että monikielisyyden tavoitteena olisi oltava myös monimuotoisuuden ja suvaitsevaisuuden kunnioittamisen edistäminen, jotta voidaan välttää mahdollisten aktiivisten tai passiivisten konfliktien syntyminen eri kieliyhteisöjen välillä jäsenvaltioissa,
1. on tyytyväinen komission monikielisyyttä koskevaan tiedonantoon ja neuvoston sitä kohtaan osoittamaan mielenkiintoon;
 2. toistaa jo aiemmin esittämänsä näkemykset monikielisyydestä ja kulttuurillisesta monimuotoisuudesta;
 3. vaatii, että EU:n virallisten kielten tasa-arvoisuus tunnustetaan kaikessa julkisessa toiminnassa;
 4. katsoo, että Euroopan kielellisellä monimuotoisuudella on suuri kulttuurinen merkitys ja että olisi väärin, että Euroopan unioni kiinnittyisi yhteen ainoaan pääkieleen;
 5. katsoo, että EU:n toimielimet ovat merkittävässä asemassa kielten tasa-arvoisuuden periaatteen kunnioittamisessa paitsi jäsenvaltioiden välisissä suhteissa ja EU:n toimielimissä myös EU:n kansalaisten ja kansallisten viranomaisten tai yhteisön taikka kansainvälisten järjestöjen ja elinten välisissä suhteissa;
 6. muistuttaa, että monikielisyyden merkitys ei rajoitu taloudellisiin ja sosiaalisiin näkökohtiin, vaan huomioon on niin ikään otettava luova kulttuurillinen ja tieteellinen toiminta sekä kulttuurin ja tieteen levittäminen sekä kaunokirjallisen ja asiatekstien kääntämisen merkitys kansalaisten elämässä ja EU:n pitkän aikavälin kehityksen kannalta; katsoo, että viimeisenä muttei vähämerkityksisimpänä on myös mainittava kielten tehtävä identiteetin muodostumisessa ja vahvistamisessa;
 7. korostaa, että monikielisyys on monia aloja koskeva aihe, jolla on huomattava vaikutus EU:n kansalaisten elämään; pyytää näin ollen jäsenvaltioita sisällyttämään monikielisyyden myös muihin kuin koulutusta koskeviin politiikkoihin, esimerkiksi elinikäistä oppimista, sosiaalista osallisuutta, työllisyyttä, mediaa ja tutkimusta koskeviin politiikkoihin;
 8. katsoo, että on erityisen tärkeää luoda käännöstyötä ja monikielisten terminologisten tietokantojen verkottamista tukevia erityisohjelmia;
 9. muistuttaa, että tieto- ja viestintätekniikoita on käytettävä monikielisyyden edistämiseen ja tähdentää siksi tarkoituksenmukaisen kansainvälisen standardin (ISO 10646) – joka mahdollistaa kaikkien kielten aakkosten esittämisen – merkitystä ja käyttöä EU:n ja jäsenvaltioiden hallintojärjestelmissä ja tiedotusvälineissä;
 10. ehdottaa eurooppalaisen kääntäjien ja tulkkien päivän perustamista tai että nämä ammatit otetaan huomioon ja niille annetaan näkyvämpi asema joka vuosi 26. syyskuuta vietettävän Euroopan kielten päivän yhteydessä;
 11. toteaa, että on ehdottomasti turvattava monikielisyys maissa ja alueilla, joissa on kaksi tai useampia virallisia kieliä;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

12. korostaa, että jäsenvaltioissa, joiden alueilla käytetään useita virallisia kieliä, on tärkeää varmistaa kielten välinen ymmärrettävyys etenkin vanhuksia koskevilla sekä oikeuden, terveydenhuollon, hallinnon ja työelämän aloilla;
13. kannustaa virkamiehiä, jotka työssään ovat kontaktissa muiden jäsenvaltioiden kansalaisten kanssa, opiskelemaan Euroopan unionin jonkin toisen jäsenvaltion kieltä;
14. pitää välttämättömänä ja asianmukaisena luoda mahdollisuuksia vieraiden kielten oppimiseen aikuisiässä ja ammatillisen koulutuksen ja elinikäisen oppimisen ohjelmien kautta ja pyrkiä siten henkilökohtaiseen ja ammatilliseen kehittymiseen;
15. korostaa, että on keskeisen tärkeää tarjota erityistä huomiota ja tukea kouluissa oppilaille, joille ei voida antaa opetusta heidän äidinkielellään, ja pitää ilahduttavana komission ehdotusta äidinkielen ja kahden vieraan kielen edistämisestä koulutuksessa;
16. pahoittelee sitä, että komissio ei ole vielä käynnistänyt kielellistä monimuotoisuutta koskevaa monivuotista ohjelmaa eikä perustanut kielellistä monimuotoisuutta ja kielten oppimista käsittelevää eurooppalaista virastoa, johon kehoitettiin edellä mainitussa päätöslauselmassa, joka annettiin 4. syyskuuta 2003 parlamentin suuren enemmistön tukemana;
17. korostaa niin ikään, miten tärkeää vastaanottajavaltion virallisten kielten hyvä hallinta on maahanmuuttajien ja heidän perheidensä täydellisen kotoutumisen kannalta, ja painottaa, että kansallisten hallitusten on tehokkaalla tavalla edistettävä erityiskielikursseja varsinkin naisille ja ikääntyneille henkilöille; kehottaa jäsenvaltioita toimimaan vastuullisesti maahanmuuttajia kohtaan ja tarjoamaan heille tarvittavat keinot oppia isäntämaan kieli ja kulttuuri samalla sallien heidän säilyttää oma kieltensä ja rohkaisten siihen;
18. muistuttaa, että koulutuksen laadun varmistaminen, mukaan luettuna asianmukainen opettajien koulutus, on tämän vuoksi erittäin tärkeää;
19. katsoo, että on painotettava esikouluikässä tapahtuvan kieltenopetuksen merkitystä, erityisesti sen maan kansallisen kielen opetuksen, jossa lapsi käy koulua;
20. katsoo, että lasten olisi oman etunsa vuoksi kyettävä puhumaan sen maan kieltä, jossa he asuvat, jotta voidaan varmistaa, että he eivät joudu syrjityksi kouluaikana tai myöhemmässä ammatillisessa koulutuksessa ja kykenevät yhtäläisesti osallistumaan kaikkeen toimintaan;
21. ehdottaa jäsenvaltiolle, että ne tutkisivat mahdollisuutta opetushenkilöstön vaihtamisesta eri koulutustasoilla, jotta eri kouluaineita opetettaisiin eri kielillä, ja katsoo, että tällaista mahdollisuutta voitaisiin hyödyntää erityisesti rajaseuduilla ja parantaa siten työntekijöiden liikkuvuutta ja kansalaisten kielitaitoa;
22. katsoo, että kieltenopettajien ja -opiskelijoiden liikkuvuuden ja vaihto-ohjelmien edistäminen on välttämätöntä; korostaa, että kieltenopettajien liikkuminen Euroopan unionissa auttaa varmistamaan, että näistä ammattilaisista mahdollisimman moni pääsee tutustumaan opettamiensa kielten alkuperäiseen ympäristöön;
23. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita edistämään opettajien ammatillista liikkuvuutta sekä koulujen ja valtioiden välistä yhteistyötä teknologisesti ja kulttuurisesti innovatiivisten opetushankkeiden toteuttamisessa;
24. kannustaa ja tukee äidinkielenä puhuttavien vähemmistö-, alkuperäis- ja vieraiden kielten sisällyttämistä vapaaehtoisena koulutusohjelmiin ja/tai kaikille avoimeen vapaa-ajan kieltenopiskeluun;
25. kehottaa neuvostoa laatimaan vuosittaisen edistymiskertomuksen monikielisyydestä virallisissa ja epävirallisissa koulutusjärjestelmissä, ammatillisessa koulutuksessa ja aikuiskoulutuksessa jäsenvaltioissa, kiinnittäen erityistä huomiota kansallisten, alueellisten ja vähemmistökielten yleisyyden sekä maahanmuuton suhteeseen;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

26. toistaa olevansa pitkäaikaisesti sitoutunut edistämään kielten oppimista, monikielisyttä ja kielellistä monimuotoisuutta Euroopan unionissa, mukaan lukien alueelliset ja vähemmistökielet, jotka ovat kulttuurivararoja ja joita pitää suojella ja vaalia; katsoo, että monikielisyys on oleellinen osa tehokasta viestintää ja tapa edistää yksilöiden välistä ymmärrystä ja siten monimuotoisuuden ja vähemmistöjen hyväksymistä;
27. suosittelee, että jäsenvaltioiden opetusohjelmiin sisällytettäisiin valinnainen kolmannen vieraan kielen opiskelu yläkouluasteelta alkaen;
28. painottaa naapurimaiden kielten opiskelun merkitystä tapana helpottaa viestintää ja tehostaa keskinäistä ymmärtämistä ja vahvistaa Euroopan unionia;
29. suosittelee tukea naapurimaiden ja -alueiden kielten oppimiselle erityisesti raja-alueilla;
30. toistaa, että on tärkeää edistää ja tukea innovatiivisten pedagogisten mallien ja lähestymistapojen kehittämistä kielenopettamisessa, jotta voidaan edistää kielitaidon hankkimista sekä lisätä kansalaisten tietoisuutta ja motivaatiota;
31. ehdottaa, että jokaisella koulutuksen tasolla, maantieteellisestä ympäristöstä riippumatta, olisi oltava päteviä vieraan kielen opettajia;
32. suosittelee, että Euroopan nykykielten opettajien liittoja ja yhdistyksiä kuullaan sovellettavista ohjelmista ja menetelmistä keskusteltaessa;
33. korostaa voimakkaasti lukemiseen innostavien ja luovaan kirjoittamiseen kannustavien toimintaohjelmien merkitystä näiden tavoitteiden toteutumisessa;
34. panee tyytyväisenä merkille komission suunnitelman käynnistää joukkoviestimiä ja uusia teknologioita hyödyntäviä tiedotus- ja valistuskampanjoita kielten oppimisen hyödyistä; vaatii komissiota hyödyntämään päätelmiä kuulemisista, jotka koskevat maahanmuuttajalasten kielen oppimista sekä lähtövaltion kielen ja kulttuurin opettamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa;
35. suosittelee ja kannustaa tieto- ja viestintäteknikoiden käyttöä kieltenopetuksen välttämättömänä välineenä;
36. toistaa antavansa poliittisen etuaseman kielitaidon hankkimiselle oppimalla muita EU-kieliä, joista yhden pitäisi olla naapurimaan kieli ja toisen kansainvälinen "lingua franca"; katsoo, että se antaisi kansalaisille kyvyt ja taidot osallistua demokraattiseen yhteiskuntaan aktiivisen kansalaisuuden, työllistettävyyden ja muiden kulttuurien tuntemisen osalta;
37. ehdottaa, että myös tiedotusvälineiden ja internetissä levitetävän sisällön monikielisyys varmistetaan tyydyttävästi, ennen kaikkea Europeana- ja muiden Euroopan unioniin liittyvien sivustojen ja portaalien kielipolitiikassa, joissa Euroopan monikielisyttä on noudatettava täysimääräisesti ainakin Euroopan unionin 23 virallisen kielen osalta;
38. toteaa, että tekstityksen käyttö televisio-ohjelmissa helpottaa EU-kielten oppimista ja käyttöä sekä tukee audiovisuaalisten tuotteiden kulttuuritaustan parempaa ymmärtämistä;
39. kehottaa EU:ta hyödyntämään Euroopan kieliä ulkosuhteissaan ja toivoo, että tätä lisäarvoa vaalitaan kulttuurillisen, taloudellisen ja yhteiskunnallisen vuoropuhelun luomisessa muiden maiden kanssa EU:n kansainvälisen aseman ja sen lisäarvon vahvistamiseksi ja edun tuottamiseksi kolmansille maille EU:n ajaman kehitysyhteistyöpolitiikan hengessä;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

40. ehdottaa, että neuvosto järjestää yhdessä kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa ensimmäisen eurooppalaisen konferenssin kielten monimuotoisuudesta, jotta kysymyksestä voidaan keskustella perusteellisesti sen mukaisesti mitä Yhdistyneiden Kansakuntien alkuperäiskieliä käsittelevä kansainvälinen asiantuntijaryhmä on suositannut raportissa, joka hyväksyttiin alkuperäiskansojen pysyvän foorumin seitsemännessä istunnossa toukokuussa 2008 (seitsemättä istuntoa koskeva raportti (E/2008/43));
41. katsoo, että elinikäisen oppimisen kontekstissa kaikkia kansalaisia iästä riippumatta pitäisi auttaa riittävästi kielitaidon jatkuvassa kehittämisessä tarjoamalla heille sopivaa kielen opetusta tai muita viestintää helpottavia välineitä – kielen oppimista varhaisella iällä unohtamatta – jotta parannettaisiin samalla heidän sosiaalista osallisuuttaan, työllistymismahdollisuuksiaan ja hyvinvointiaan;
42. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään heikossa asemassa olevien henkilöiden, kansallisten vähemmistöjen edustajien ja maahanmuuttajien kielten oppimista helpottavia toimenpiteitä, jotta näiden ihmisten olisi mahdollista oppia vastaanottavan maan ja/tai seudun kieli tai kielet sosiaalisen integraation saavuttamiseksi ja syrjäytymisen estämiseksi; korostaa, että maahanmuuttajien on tärkeää voida käyttää pääkieltään kehittäessään kielitaitoaan; vaatii jäsenvaltioita näin ollen edistämään sekä henkilön pääkielen käyttöä että kansallisen kielen tai kansallisten kielten oppimista;
43. katsoo, että Euroopan kielten kansainvälisen levityksen tukea on vahvistettava, sillä Euroopan yhdentymisen lisäarvona pidettävät kielet ovat keskeisessä asemassa EU:n ja kolmansien maiden välisten kielellisten, historiallisten ja kulttuurillisten siteiden ylläpitämisessä, toimien samalla demokraattisten arvojen edistämisen hengessä kyseisissä maissa;
44. katsoo, että erityisesti eurooppalaisille pk-yrityksille on tarjottava tehokasta tukea kielten opiskeluun ja käyttöön, mikä edistää yritysten pääsyä maailmanmarkkinoille ja erityisesti nopeasti kehittyvien talouksien markkinoille;
45. korostaa kuluttajien oikeutta saada tietoa asuinpaikkansa markkinoilla myytävistä tuotteista kyseisen alueen virallisella kielellä tai virallisilla kielillä;
46. kiinnittää erityistä huomiota vaaroihin, joita saattaa liittyä viestintäkuiluun erilaisista kulttuuritaustoista tulevien yksilöiden välillä sekä yhteiskunnalliseen jakolinjaan monikielisten ja yksikielisten ihmisten välillä; muistuttaa, että kielitaidon puute on monissa jäsenvaltioissa yhä vakava este toisesta valtiosta tulleen työntekijän sosiaaliselle integroitumiselle ja pääsulle työmarkkinoille; vaatii näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimenpiteisiin, joilla kavennetaan kiilua monikielisten, monia mahdollisuuksia Euroopan unionissa omaavien henkilöiden, sekä yksikielisten, tällaisten mahdollisuuksien ulkopuolelle jäävien henkilöiden, välillä;
47. katsoo, että olisi tuettava kolmansien maiden kielten oppimista myös EU:n sisällä;
48. vaatii, että kielitaitoindikaattoreita on alettava soveltaa mahdollisimman pian kaikkiin EU:n virallisiin kieliin, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta indikaattoreiden soveltamiseen muihin Euroopan unionissa puhuttuihin kieliin;
49. kiinnittää huomiota siihen, että tietojen arvioimiseksi on laadittava testejä neljästä kielitaidon osa-alueesta: luetun ja kuullun ymmärtämisestä sekä kirjallisesta ja suullisesta esityksestä;
50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan osuuttaan jäsenvaltioiden välisen yhteistyön lisäämisessä hyödyntäen avointa koordinoitimenetelmää, jotta monikielisyyttä koskevien kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtaminen helpottuisi, huomioiden taloudelliset hyödyt esimerkiksi monikielisissä yrityksissä;
51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Alueellista koheesiota koskeva vihreä kirja ja koheesiopoliitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tila

P6_TA(2009)0163

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesiopoliitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta (2008/2174(INI))

(2010/C 117 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2008 esitetyn komission tiedonannon ”Viides taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta käsittelevä kertomus – Kasvatat alueet, kasvava Eurooppa” (KOM(2008)0371),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2008 esitetyn komission tiedonannon ”Vihreä kirjan alueellisesta koheesiosta Euroopassa – Alueellisen moninaisuuden kääntäminen vahvuudeksi” (KOM(2008)0616),
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2008 esitetyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Regions 2020 – an assessment of Future Challenges for EU Regions” (alueet vuonna 2020 – arvio EU:n alueiden tulevista haasteista) (SEC(2008)2868),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 158, 159 ja 299 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2007 esitetyn komission neljännen kertomuksen taloudellisesta ja sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta (KOM(2007)0273),
- ottaa huomioon EU:n alueellisen agendan (Towards a More Competitive and Sustainable Europe of Divers Regions (Territorial Agenda) ja kestävää kaupunkikehitystä käsittelevän Leipzigin peruskirjan sekä alueellisen agendan ensimmäisen täytäntöönpano-ohjelman,
- ottaa huomioon 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman neljännessä kertomuksesta taloudellisesta ja sosiaalista yhteenkuuluvuudesta ⁽¹⁾ sekä 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman alueellisen agendan ja Leipzigin peruskirjan seurannasta – kohti eurooppalaista aluekehityksen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden toimintaohjelmaa ⁽²⁾ ja 21. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan aluesuunnittelun seurantaverkon (ESPON) raportin ”Territorial Futures – Spatial scenarios for Europe” ja Euroopan parlamentin selvityksen ”Regional Disparities and Cohesion: what Strategies for the Future?”,
- ottaa huomioon Pariisissa 30. ja 31. lokakuuta 2008 pidetyn alueellista koheesiota ja tulevaa koheesiopoliitikkaa käsitelleen konferenssin päätelmät,
- ottaa huomioon 28. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman alueellisen yhteenkuuluvuuden roolista aluekehityksessä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A6-0083/2009),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0068.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0492.

⁽⁴⁾ EUVL C 227 E, 21.9.2006, s. 509.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- A. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimusta, jossa alueellinen koheesio otetaan Euroopan unionin keskeiseksi tavoitteeksi taloudellisen ja sosiaalisen koheesion ohella, ei ole vielä ratifioitu kaikissa unionin jäsenvaltioissa,
- B. ottaa huomioon, että alueellisen koheesion käsite on kuulunut implisiittisesti koheesiopolitiikkaan sen luomisesta saakka ja sen kehityksen ytimeen; katsoo, että Lissabonin sopimus ja vihreä kirja ovat tehneet tästä käsitteestä entistä näkyvämmän ja selkeämmän,
- C. toteaa, että EU:n koheesiopolitiikka on edelleen keskeinen osa Euroopan yhdentymisprosessia ja se on yksi EU:n menestyksekkäimmistä politiikanaloista, sillä se on edistänyt yhä erilaisempien alueiden lähenytymistä stimuloiden kasvua ja työllisyyttä; toteaa, että EU:n koheesiopolitiikka on näkyvin, konkreettisin ja kvantifioitavin Euroopan yhteisvastuun ja oikeudenmukaisuuden ilmaus ja että alueellinen yhteenkuuluvuus, joka on keskeinen osa EU:n koheesiopolitiikkaa, perustuu samoille periaatteelle,
- D. katsoo, että vaikka lähentymisessä onkin saavutettu merkittävää edistystä Euroopan unionissa, uusien koheesiokertomus tuo esiin suuntauksen kohti EU:n alueiden välisten erojen suurenemista entisestään esimerkiksi pääsyn suhteen erityisesti rakenteellisesti muita huonommassa asemassa olevien EU:n alueiden osalta, mutta myös alueiden välillä ja EU:n alueiden sisällä, mikä voi johtaa alueellisen eriytymisen ilmiöihin ja kasvattaa hyvinvoinnin eroja EU:n alueiden välillä,
- E. ottaa huomioon, että EU:n koheesiopolitiikka on jo onnistunut joidenkin merkittävien synergioiden luomisessa muiden EU:n politiikkojen kanssa pyrittäessä lisäämään niiden vaikutusta käytännössä ja unionin kansalaisten hyväksi; katsoo, että esimerkiksi synergia, jota on luotu koheesiopolitiikan sekä tutkimuksen, innovaatioiden tai Lissabonin strategian välille, sekä rajat ylittävä synergia on tuottanut konkreettisia myönteisiä tuloksia, joita on vahvistettava ja laajennettava,

EU:n koheesiopolitiikan tulevaisuutta koskevan keskustelun tila

1. tukee Euroopan unionin tulevaa koheesiopolitiikkaa koskevan yleisen kuulemisen keskeisiä päätelmiä, jotka on esitetty viidennessä väliraportissa; panee tyytyväisenä merkille aluepolitiikan eri toimijoiden, erityisesti paikallis- ja alueyhteisöjen, tätä keskustelua kohtaan jo tähän mennessä osoittaman kiinnostuksen;
2. pitää myönteisenä, että nämä päätelmät vastaavat hyvin suurelta osin näkemystä, jonka parlamentti esitti neljättä edistymiskertomusta käsittelevässä päätöslauselmassaan;
3. toteaa, että neljättä edistymiskertomusta käsitelleessä päätöslauselmassa esitettyihin näkemyksiin sisältyy seuraavia suosituksia: ensinnäkin kaikki uudelleenkansallistamisyrittäykset tulisi torjua ja tulisi sitoutua yhteen joustavaan EY:n politiikkaan, jonka avulla voidaan mukautua sopivimpaan toimien mittakaavaan ja jonka avulla voidaan myös käsitellä yhteisiä haasteita, kuten globalisoitumista, ilmastonmuutosta, demografista muutosta (ikäntyminen, muuttoliike ja väestökato mukaan lukien) köyhyyttä ja energiansaantia; katsoo toiseksi, että EU:n koheesiopolitiikan tulisi kattaa kaikki EU:n alueet ja myös erityisiä maantieteellisiä ominaispiirteitä omaavat alueet ja sen tulisi tuoda lisäarvoa kaikille; toteaa kolmanneksi, että on asetettava prioriteetteja EU:n rakennepoliitikan ja -toimien menoilille ja hyväksyttävä varauksin varojen ns. korvamerkintä; toteaa neljänneksi, että on myös olemassa tarve saada aikaan synergiaetuja ja yhtenäinen lähestymistapa eri alakohtaisten politiikkojen välille, jotta käytännön kasvu- ja kehitystulokset olisivat mahdollisimman hyviä.
4. katsoo, että alueellinen koheesio on peruspilari Euroopan unionin koheesiopolitiikan tavoitteiden saavuttamisen kannalta, sillä se vahvistaa sekä taloudellista että sosiaalista yhteenkuuluvuutta; korostaa, että alueellinen koheesio auttaa merkittävästi pyrittäessä kuromaamaan umpeen jäsenvaltioiden ja alueiden väliset mutta myös niiden sisäiset kehityserot; katsookin, että EU:n aluepolitiikan tulevassa uudistuksessa on otettava huomioon vihreästä kirjasta käydystä keskustelusta tehdyt johtopäätökset;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Alueellista koheesiota koskevan vihreän kirjan arviointi

5. pitää myönteisenä, että komissio on hyväksynyt vihreän kirjan vastauksena parlamentin pitkään esittämään pyyntöön; tukee täysimääräisesti päätöstä jatkaa aluepolitiikkaa koskevien keskustelujen etulinjassa jo pitkään olleen alueellisen koheesion käsitteen analysointia, vaikka Lissabonin sopimusta ei ole vielä ratifioitu;

6. katsoo kuitenkin, että vihreästä kirjasta puuttuu kunnianhimoisuutta, koska siinä ei ehdoteta selvää alueellisen koheesion tavoitteen määritelmää eikä siinä edistetä merkittävästi tämän uuden käsitteen ymmärtämistä niin, että todella alueiden välisten erojen pahoittelee lisäksi, ettei vihreässä kirjassa selitetä, miten alueellinen yhteenkuuluvuus yhdistetään koheesiopolitiikan nykyiseen kehykseen tai millaisiin metodologisiin välinein tai resurssien se muutetaan periaatteiden muodostamasta kehyksestä toimiviksi mekanismeiksi, joita voidaan soveltaa konkreettisesti eri kohteissa seuraavan ohjelmakauden aikana;

7. panee tyytyväisenä merkille vihreässä kirjassa esitetyn analyysin, jossa määritellään kolme avainkäsitettä, joiden pitäisi olla keskeisellä sijalla alueellisen yhteenkuuluvuuden kehittämisessä: keskittäminen, yhteyksien luominen ja yhteistyö; katsoo, että nämä käsitteet voivat auttaa ratkaisemaan tiettyjä perusongelmia, jotka estävät Euroopan unionin sopusointuisen, tasapainoisen ja kestäväen kehityksen ja joita ovat erityisesti tiettyihin valtioiden ja alueiden pääkaupunkeihin keskittyvän taloudellisen toiminnan kielteiset vaikutukset, epätasa-arvoisuus markkinoille pääsyssä ja palvelujen saannissa etäisyyksien tai keskittymisen tai infrastruktuurin puuttumisen takia sekä jäsenvaltioiden mutta myös alueiden rajojen asettamat jaot;

8. katsoo, että vihreässä kirjassa ei oteta tarpeeksi huomioon alueellisen agendan ja Leipzigin peruskirjan sitoumuksia, jotka antavat alueelliselle koheesiolle strategisen ja toiminnallisen näkökulman etenkin liittyen monikeskisuuden periaatteeseen tai uuteen kaupunkien ja maaseudun väliseen kumppanuuteen; katsoo, että näiden tavoitteiden on oltava keskeisellä sijalla keskusteltaessa alueellisesta yhteenkuuluvuudesta;

9. panee tyytyväisenä merkille alueellista koheesiota koskevan julkisen kuulemisen aloittamisen, jota vihreässä kirjassa pyydettiin; katsoo, että minkä tahansa julkisen kuulemisen onnistuminen riippuu suoraan siihen osallistuvien toimijoiden ja kansalaisyhteiskunnan edustajien mahdollisimman laajamittaisesta osallistumisesta; kehottaa toimivaltaisista kansallisista, alueellisista ja paikallisista viranomaisista jakamaan viipymättä asiaa koskevaa tietoa, jotta lisätään tietoisuutta tämän uuden käsitteen merkityksestä;

10. katsoo, että niiden EU:n alakohtaisten politiikkojen, joilla on vahva alueellinen vaikutus, koordinointi on keskeisessä asemassa alueellisen koheesion kehityksessä sekä taloudellisen ja sosiaalisen koheesion vahvistamisen kannalta; pahoittelee siksi, että vihreän kirjan asiaa koskevassa analyysissä rajoitutaan luettelemaan näitä EU:n politiikkoja ilman, että ehdotetaan tapoja, joiden avulla voidaan parantaa niiden välistä synergiaa tai joilla voidaan itse asiassa edes mitata näiden politiikkojen alueellista vaikutusta;

11. hyväksyy lähestymistavan, jossa kaikki viittaukset alueellisen koheesion mahdollisiin talousarvio- ja rahoitusvaikutuksiin jätetään pois tästä vihreästä kirjasta ja julkisesta keskustelusta; katsoo, että tällainen analyysi olisi ennenaikainen, koska käsitettä itseään ei ole vielä määritelty selkeästi eivätkä kaikki toimijat ymmärrä sitä; katsoo kuitenkin, ettei tätä asiaa koskevaa keskustelua voida erottaa EU:n tulevaa koheesiopolitiikkaa koskevasta neuvottelu- ja suunnitteluprosessista; vaatii, että tämän keskustelun tulosta käytetään seuraavan rahoituskehityksen pohjana;

12. katsoo, että vahva ja hyvin rahoitettu EU:n aluepolitiikka on välttämätön edellytys toisiaan seuraavien laajentumisten onnistumiselle ja sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden toteutumiseksi laajentuneessa Euroopan unionissa;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Alueellisen koheesion käsitteen analyysi

13. kannattaa vihreän kirjan kantaa, jonka mukaan alueellisella yhteenkuuluvuudella, joka perustuu yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteeseen, pyritään takaamaan Euroopan unionin monikeskuksinen kehitys kokonaisuutena sekä tasapainoinen ja kestävä kehitys alueilla, joilla on erilaisia ominaisuuksia ja erityispiirteitä, säilyttäen niiden monimuotoisuus; kannattaa myös näkemystä, jonka mukaan alueellisen yhteenkuuluvuuden tulisi taata, että kansalaiset voivat hyödyntää ja kehittää täysin alueidensa voimavaroja ja mahdollisuuksia; korostaa, että alueellinen yhteenkuuluvuus on horisontaalinen käsite, joka tukee Euroopan unionin kehitystä; uskoo voimakkaasti, että alueellisen yhteenkuuluvuuden tulee tukea tehokkaasti Euroopan unionin alueiden välisten ja niiden sisäisten erojen vähentämistä ja estää näin epäsymmetrisyyttä; katsoo, että alueellisella koheesiolla on sekä maa- että meriulottuvuus;

14. katsoo alueellisen yhteenkuuluvuuden olevan erityinen käsite, joka tuottaa taloudelliselle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle konkreettista lisäarvoa ja ratkaisun EU:n alueiden yhä kasvaviin haasteisiin; korostaa, että koheesion kolmen osa-alueen (taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen koheesio) olisi täydennettävä ja vahvistettava toisiaan mutta säilytettävä kuitenkin omat erilliset tavoitteensa yhden yhtenäisen käsitteen sisällä; katsoo siksi, että näiden osa-alueiden välillä ei pitä olla hierarkiaa tai kompromisseja; korostaa, että alueellinen yhteenkuuluvuus tulisi sisällyttää nykyiseen kehykseen aiheuttamatta EU:n koheesiotiikan alakohtaista hajautumista;

15. panee tyytyväisenä merkille EPSONin raportissa olevat päätelmät Euroopan alueen tulevista kehitysskenaarioista vuoteen 2030 asti, sillä päätelmät tarjoavat konkreettista tietoa tueksi keskusteluun EU:n ja jäsenvaltioiden poliitikkojen muotoilusta, jotta voidaan luoda oikeita välineitä ja vastata niiden avulla sellaisiin uusiin haasteisiin, joilla on voimakasta paikallista tai alueellista vaikutusta, kuten väestörakenteen muutos, asutuksen keskittyminen kaupunkeihin, muuttoliikkeet ja ilmastonmuutos, sekä kehittää kansalaisten hyvän elämänlaadun kannalta optimaaliset olosuhteet;

16. korostaa, että yksi alueellisen koheesion keskeisistä tavoitteista on varmistaa, että yhdessä paikassa aikaan saatu edistyminen ja kasvu tuottaa hyötyä koko alueelle ja koko Euroopan unionille; katsoo tässä suhteessa, että huippuosaamiskeskukset ja tutkimus- ja innovointityypit voivat olla yksi keino taata taloudellinen menestys, tieteelliset keksinnöt, tekninen innovointi sekä työpaikat ja alueellinen kehitys, ja kehottaa vahvistamaan yhteistoimintaa ja tietojen siirtoa näiden keskusten, yliopistojen liike-elämän organisaatioiden ja yksittäisten yritysten välillä, myös pienimmät niistä mukaan lukien; kehottaa komissiota esittämään arvion ryppäiden ja osaamiskeskusten vaikutuksesta niitä ympäröiviin alueisiin;

17. korostaa, että alueellisen yhteenkuuluvuuden käsite kattaa myös alueiden sisäisen yhteenkuuluvuuden, ja ehdottaa, että etusijalle asetetaan kaikki sellainen politiikka, jolla edistetään alueiden aitoa monikeskuksista kehitystä, jotta pääkaupunkeihin kohdistuvaa painetta voitaisiin vähentää ja toissijaisten keskusten syntymistä edistää; korostaa, että näin pitäisi myös torjua keskittymisestä kaupungeille aiheutuvia kielteisiä seurauksia kuten ruuhkia, saastumista, sosiaalista syrjäytymistä ja köyhyyttä tai hallitsematonta kaupungistumista, joka vaikuttaa kaupunkien asukkaiden elämänlaatuun; katsoo, ettei tässä yhteydessä pitä unohtaa maaseutualueiden tukemista eikä näillä alueilla sijaitsevien pienten ja keskiuurten kaupunkien tärkeää merkitystä;

18. korostaa sisämarkkinoiden suurta merkitystä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion kannalta; korostaa julkisten palvelujen merkitystä kestäväen taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen yhteydessä sekä tarvetta sosiaalisesti ja alueellisesti yhdenvertaiseen julkisten palvelujen ja erityisesti julkisten koulutus- ja terveydenhuoltopalvelujen saantiin; korostaa tässä yhteydessä, että "yhdenvertainen saanti" ei koske pelkästään maantieteellistä etäisyyttä, vaan myös näiden palveluiden saatavuutta ja käytettävyyttä, ja katsoo, että toissijaisuusperiaate ja EY:n kilpailuoikeus huomioon ottaen vastuun, joka koskee julkisten palvelujen määrittämistä, järjestämistä, rahoitusta ja valvontaa, tulisi säilyä kansallisilla, alueellisilla ja paikallisilla viranomaisilla; katsoo kuitenkin, että kansalaisten yhdenvertainen palvelujen saanti pitäisi huomioida myös alueellista koheesiota koskevassa keskustelussa;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

19. panee merkille, että vihreässä kirjassa tunnustetaan suuret kehityshaasteet, joita on tiettyjä maantieteellisiä piirteitä omaavien alueiden kolmella erityistyyppillä; toteaa, että kyse on vuoristoalueista, saarialueista ja harvaan asutuista alueista; toteaa, että väheksymättä merkitystä, joka alueellisella koheesiolla voi olla näiden alueiden ongelmien tarkastelussa, alueellisen koheesion ei pitäisi olla yksinomaan maantieteellisistä haitoista kärsiviin alueisiin kohdistuvaa politiikkaa; katsoo kuitenkin, että tulisi miettiä erityisesti, miten näiden alueiden haittatekijät voidaan neutralisoida ja miten alueet voisivat muuntaa alueellisen potentiaalinsa voimavaroiksi ja todelliseksi mahdollisuudeksi ja edistää kasvua, mikä on keskeistä Euroopan unionille kokonaisuudessaan;

20. panee myös merkille, että muilla alueilla on erityisiä toimintahaasteita taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen, saavutettavuuden ja kilpailukyvyn osalta; nämä haasteet koskevat EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan mukaisia kaikkein syrjäisimpiä alueita, raja-alueita, reuna-alueita, rannikkoalueita sekä väestökadosta kärsiviä alueita; katsoo erityisesti, että syrjäisyyden erityisluonne pitäisi tunnustaa erityiseksi maantieteelliseksi piirteeksi, joka edellyttää näitä alueita koskevaa erityistä poliittista lähestymistapaa; panee merkille erityiset haasteet, joita liittyy myös pienten saarijäsenvaltioiden, kuten Kyproksen ja Maltaan, kehitykseen;

21. katsoo, että alueellisen koheesion ei pitäisi rajoittua ainoastaan Euroopan unionin aluepolitiikan vaikutuksiin Euroopan unionin alueella, vaan siinä tulisi keskittyä myös muiden sellaisten alakohtaisten EU:n politiikkojen alueelliseen ulottuvuuteen, joilla on vahva alueellinen vaikutus; korostaa alueellisen koheesion yhteydessä EU:n eri politiikkojen välisen synergian lisäämistä, jotta koordinoidaan ja maksimoidaan niiden alueellinen konkreettinen vaikutus; panee kuitenkin merkille, että kaikkien EU:n politiikkojen riippumattomuus tulee aina säilymään ja että tämä prosessi ei tarkoita yhden politiikan olevan alisteinen toiselle politiikalle;

Tulevaisuuden alueellista koheesiota koskevia suosituksia

22. odottaa julkisen kuulemisen tuloksena alueellisen koheesion selkeää ja riittävän joustavaa määrittelyä, josta sovitaan ja joka jaetaan yhteisesti, jonka kaikki alan toimijat ymmärtävät samalla tavalla ja joka tuo käsitteelle selkeyttä ja avoimuutta; panee tässä yhteydessä merkille puheenjohtajavaltio Ranskan tekemän määrittelyehdotuksen; katsoo kuitenkin, että alueelliseen koheesioon tulee soveltaa toissijaisuusperiaatetta kaikilla aloilla; uskoo myös, että alueellisen koheesion määrittelyn ja ymmärtämisen parantaminen edellyttää myös yhteisten määritelmien käyttöönottoa "alueelle", "maaseutualueelle" ja "vuoristoalueelle";

23. katsoo, että alueellisen koheesion tulevassa määritelmässä pitäisi asettaa keskeiselle sijalle monta seikkaa, myös ajatus siitä, että alueellinen koheesio menee taloudellista ja sosiaalista koheesiota pidemmälle ja että sen monialainen luonne ja kokonaisvaltainen lähestymistapa edistävät eri alueiden keskinäistä ja rajat ylittävää toimintaa; katsoo, että alueellisen koheesion avulla pyritään vähentämään jäsenvaltioiden ja alueiden välisiä eroja, ja sen avulla tulisi taata sopusointuinen ja kestävä kehitys erilaisia ominaispiirteitä ja erityispiirteitä omaavien maantieteellisten alueiden välillä niin, että arvioidaan, miten EU:n koheesiopolitiikka ja muu alakohtainen politiikka voidaan parhaiten sovittaa näiden alueiden tilanteeseen; korostaa, että kaikissa tulevissa määritelmissä on myös selvennettävä, että alueellisessa koheesiossa on keskityttävä voimakkaasti hyvään hallintotapaan ottaen huomioon myös julkisen, yksityisten ja kansalaisyhteiskuntaa edustavien toimijoiden kumppanuudet niin, että unionin kansalaiset saavat asianmukaiset elinoloihin ja elämänlaatuun liittyvät mahdollisuudet;

24. kehottaa voimakkaasti komissiota julkaisemaan alueellista koheesiota koskevan valkoisen kirjan sen kuulemisprosessin päätyttyä; katsoo, että valkoinen kirja olisi tärkeä väline, jonka avulla määritellään selvästi ja vakiinnutetaan alueellisen koheesion käsite ja sen lisäarvo koheesiopolitiikan kannalta, ja haluaisi ehdottaa konkreettisia säännöksiä ja poliittisia toimia, joiden avulla voitaisiin ratkaista EU:n alueiden kasvavat ongelmat ja joita tulisi ottaa käyttöön rakennerahastoja ja niihin liittyvää rahoituskehystä koskevassa vuoden 2013 jälkeisessä lainsäädäntöpaketissa; katsoo, että tällaiseen valkoiseen kirjaan tulisi sisällyttää myös alustava lausunto alueellisen koheesion mahdollisista budjetti- ja rahoitusvaikutuksista;

25. pitää myönteisenä alueita vuonna 2020 koskevan komission kertomuksen julkaisemista; pyytää komissiota sisällyttämään alueellista koheesiota koskevaan valkoiseen kirjaansa tässä työasiakirjassa esitetyt havainnot ja analyysit erityisesti liittyen taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion kuvaukseen;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

26. katsoo, että kolmea keskeistä käsitettä – keskittäminen, yhteyksien luominen ja yhteistyö – joihin alueellista koheesiota koskevassa vihreässä kirjassa tehty analyysi perustuu, on vielä kehitettävä ja että ne on muunnettava konkreettisiksi toimintavaihtoehtoiksi; kehottaa komissiota selvittämään, miten nämä käsitteet integroidaan vuoden 2013 jälkeiseen lainsäädäntökehykseen;

27. kehottaa vahvistamaan Euroopan alueiden välisen yhteistyön tavoitetta merkittävästi seuraavalla ohjelmakaudella; on vakuuttunut tämän tavoitteen lisäarvosta Euroopan unionille muun muassa siksi, että alueelliset ja paikalliset viranomaiset osallistuvat suoraan suunnitteluun ja toteutukseen merkityksellisten rajatylittävää, ylikansallista ja alueiden välistä yhteistyötä koskevien ohjelmien yhteydessä; katsoo kuitenkin, että tätä ei pidä tehdä kahden muun tavoitteen kustannuksella; korostaa siksi merialueiden ja rajat ylittävän ulottuvuuden tärkeyttä sekä asiaan liittyviä toimintaohjelmia Euroopan naapuruuspolitiikassa, joka on erityisen tärkeä tekijä EU:n tulevien laajentumisten kannalta;

28. katsoo, että alueellisen koheesion pitäisi kehittyä horisontaalisena periaatteena ja olla kaikkien EU:n politiikkojen ja toimien taustalla; katsoo, että kestävä kehityksen ja ympäristönsuojelun periaatteiden kehittymisen pitäisi olla esimerkkinä siitä, miten alueellinen koheesio integroidaan kaiken asiaa koskevan EU:n politiikan tulevaan kehitykseen, sillä sen on ilmevä kaikilla koheesioon liittyvillä politiikan aloilla; katsoo kuitenkin, että alueellisen koheesion horisontaalisen ulottuvuuden ei pidä johtaa sen rajoittumiseen yleiseksi ja abstraktiksi arvokehykseksi; kehottaa EU:ta tekemään kaikkia tarvittavia aloitteita, joiden avulla alueellinen koheesio voidaan muuntaa lainsäädäntöä ja politiikkaa koskeviksi ehdotuksiksi;

29. muistuttaa, kuinka tärkeää on ottaa sukupuolinäkökulma, yhtäläiset mahdollisuudet sekä vammaisten ja ikääntyneiden erityistarpeet huomioon EU:n koheesiopolitiikan täytäntöönpanon ja arvioinnin kaikissa vaiheissa;

30. korostaa tarvetta määrittellä alueellisen koheesion yhteydessä lisää laatuilmaita, jotta voidaan paremmin suunnitella ja toteuttaa kyseisiä konkreettisia politiikkoja, ottaen huomioon erilaiset alueelliset ominaispiirteet; kehottaa tämän vuoksi komissiota toteuttamaan viipymättä tarvittavat tutkimukset ja selvittämään mahdollisuutta määrittää uusia, luotettavia ilmaismuotoja sekä tapoja, jolla ne sisällytettäisiin järjestelmään alueellisten erojen arvioimiseksi;

31. toteaa, että BKT on ollut ainoa peruste määrittäessä alueiden tukikelpoisuutta tavoitteen 1 yhteydessä (lähentymisen), samalla kun muita indikaattoreita voidaan jo käyttää alueilla, jotka ovat tukikelpoisia alueellista kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevan tavoitteen mukaisesti; korostaa olevansa huolestunut siitä, että maiden lähentymisessä tapahtunut kiistaton edistys kätkee usein taakseen alueiden välisiä ja sisäisiä jatkuvasti kasvavia eroja, ja korostaa siksi, että on pohdittava perusteellisesti sitä, kuinka hyvä BKT on tärkeimpänä rakennerahastojen käyttöä koskevana valintaperusteena;

32. katsoo, että alueiden sisäisten erojen ongelmaa NUTS II -alueilla voidaan tarkkailla paremmin NUTS III:n tasolla; kehottaa siksi komissiota tutkimaan, missä määrin NUTS II -alueiden sisäisten kehityserojen ongelmaan voidaan tulevaisuudessa vastata myös NUTS III -tason tukialueiden määrittelyn avulla; pitää alueellisen koheesion yhteydessä tärkeänä, että jäsenvaltiot määrittelevät, mikä alueellinen yksikkö vastaa asianmukaista toimien tasoa rakennerahasto-ohjelmia määrittäessä ja toteutettaessa; suosittelee siksi, että kunkin ohjelmakauden alussa tehdään alueanalyysi koko EU:n alueesta;

33. katsoo, että EU:n alakohtaisten politiikkojen alueellisen vaikutuksen koordinoimiseksi paremmin nämä vaikutukset on ymmärrettävä ja niitä on mitattava paremmin; kehottaa komissiota siksi tekemään näiden politiikanalojen alueellista vaikutusta koskevan arvion ja laajentamaan nykyiset vaikutustenarviointimekanismit, kuten strategisen ympäristöarvioinnin, käsittämään alueellisia näkökohtia; kehottaa komissiota myös esittämään konkreettisia tapoja luoda synergiaa tällaisen alueellisen ja alakohtaisen politiikan välillä ja arvioimaan Lissabonin ja Göteborgin strategioiden vaikutusta alueelliseen koheesioon;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

34. toistaa pitkäaikaisen pyyntönsä siitä, että kehitetään kattava Euroopan unionin strategia alueille, joilla on erityisiä maantieteellisiä piirteitä, jotta ne voivat paremmin kohdata ongelmiaan ja haasteitaan; katsoo, että Euroopan unionin strategiassa pitäisi korostaa koheesiopolitiikan alueellista ulottuvuutta ja käsitellä sitä, miten EU:n politiikat mukautetaan näiden alueiden erityistarpeisiin ja -etuihin; korostaa, että tällaisen strategian toteuttaminen on näiden alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen keskeinen edellytys; katsoo, että uusien indikaattorien kehittäminen käytännön tilanteen ja ongelmien kuvaamiseksi entistä paremmin on hyvin tärkeää asiaa koskevan EU:n strategian toteuttamisen kannalta;

35. korostaa kuitenkin, että lisäilmaisimien luominen ja alueellisten arviointien toteuttaminen eivät saisi johtaa byrokratian lisääntymiseen tai lisäviivästyksiin alueellista koheesiota tukevien uusien politiikkojen ja toimien täytäntöönpanossa; korostaa tarvetta saada aikaan välittömiä tuloksia alueellisen koheesion ottamisesta seuraaviin rakennerahasto-ohjelmiin;

36. muistuttaa pk-yritysten ja mikroyritysten sekä käsiteollisuusyritysten tärkeästä roolista taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen koheesion kannalta, ja pitää niitä tärkeinä alueiden kilpailukyyn ja työllisyyden parantamisen kannalta; kehottaa siksi komissiota tekemään erityisen tutkimuksen alueiden pk-yrityksiin kohdennettujen rakennerahastojen ja EU:n politiikkojen vaikutuksesta ja tehokkuudesta sekä näiden pk-yritysten kohtaamista hallinto- ja rahoitusongelmista;

37. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja alueita lisäksi toteuttamaan aktiivista politiikkaa, joka tukee yritysten innovointia ja kilpailukykyä ja joka sallii yritysten, julkisen sektorin, koulujen ja yliopistojen välisen keskinäisen yhteistyön, ja kehottaa takaamaan, että pk-yrityksiä edustavat organisaatiot voivat osallistua suoraan aluepolitiikan määrittelyyn;

38. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan Euroopan unionin alueellisen agendan ensimmäisen täytäntöönpano-ohjelman otsakkeen 4 tavoitteiden saavuttamiseksi, jotta luodaan tietoa alueellisesta koheesiosta ja kestävästä aluesuunnittelusta sekä luodaan näkökantoja ja analysoidaan vaikutuksia; tunnustaa ESPONin keskeisen roolin tässä prosessissa;

39. toteaa, että ilmastonmuutoksella voi olla merkittäviä alueelliseen koheesioon kohdistuvia vaikutuksia; pyytää komissiota tekemään analyysin ilmastonmuutoksen kielteisistä vaikutuksista eri alueilla, kun otetaan huomioon, että vaikutuksen odotetaan olevan erilainen eri puolilla Euroopan unionia; katsoo, että alueellisen koheesion yhteydessä tulisi ottaa asianmukaisella tavalla huomioon ilmastonmuutostavoitteet, ja sen tulisi edistää kestävä kehitys malleja EU:n alueilla; tunnustaa, että ilmastonmuutosta vastaan on kamppailtava suurelta osin myös muiden EU:n politiikkojen avulla;

40. panee mielenkiinnolla merkille viidennen väliraportin, jossa mainitaan ensimmäistä kertaa erikseen siirtymäalueet, jotka sijaitsevat lähentymisalueiden ja kilpailukyky- ja työllisyysalueiden välissä; tunnustaa tarpeen käsitellä erikseen näitä alueita, jotka ovat nyt hajallaan tuen vaiheittaisen käyttöönoton tai tuen vaiheittaisen lakkauttamisen alueina näiden kahden tavoitteen välillä; kehottaa komissiota luomaan alueellisen koheesion yhteydessä kattavamman järjestelmän asteittaisen siirtymäavun antamiseksi alueille, jotka ylittävät pian BKT:n 75 prosentin rajan, jotta niille annetaan selvempi status ja enemmän turvaa liittyen niiden kehitykseen; katsoo, että on perustettava siirtymäjärjestelmä myös koheesiorahaston ulkopuolelle jääville jäsenvaltioille;

41. katsoo, että integroidulla lähestymistavalla on paremmat mahdollisuudet onnistua, jos Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 (1) 11 artiklan mukaiset alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä eri sidosryhmät, mukaan lukien taloudelliset, sosiaaliset ja muut kumppanit, jotka voivat antaa kokonaiskuvan ja käsityksen tietyn alueen tarpeista ja erityispiirteistä, saadaan mukaan alusta lähtien kunkin alueen kehitysstrategian määrittämiseen ja toteuttamiseen; kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivoja, joiden avulla jäsenvaltiot ja alueelliset sekä paikalliset viranomaiset voivat toteuttaa integroitua lähestymistapaa mahdollisimman tehokkaasti ja luoda tehokkaita kumppanuuksia näiden alueiden tulevien strategioiden kehittämistä varten;

(1) EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

42. tunnustaa, että alueellisen koheesion pitäisi parantaa koheesiopolitiikan hallinnointia; on samaa mieltä siitä, että eri ongelmiin tarvitaan erilaiset alueelliset tasot ja että siksi todellisten kumppanuuksien luominen kaikkien alue- ja paikalliskehityksessä niin EU:n tasolla kuin kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla mukana olevien osapuolten välille on ennakoedellytys alueellisen koheesion suunnitteluprosessin kannalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään kaikkensa tällaisen monitasoisen aluehallinnon kehittämiseksi; katsoo, että alueellisessa koheesiossa pitäisi keskittyä asianmukaisen aluetason määrittämiseen kunkin politiikan tai toimen toteuttamiselle tavalla, joka on mahdollisimman lähellä kansalaisia;

43. korostaa, että EU:n politiikat, erityisesti EU:n koheesiopolitiikka, ovat käynnistäneet hallinnon muutosprosessin usein keskitetystä järjestelmästä kohti yhä yhtenäisempää monitasoista järjestelmää; kehottaa sidosryhmiä, julkisia viranomaisia sekä kansalaisia perustamaan alueellisen hallinnon muodollisen järjestelmän, joka perustuu monialaiseen, alueelliseen ja integroituu alhaalta ylös -lähestymistapaan, jotta voidaan vastata johdonmukaisella ja tehokkaalla tavalla kansalaisten tai käyttäjien tiettyyn tarpeeseen tätä tarvetta vastaavalla alueella; muistuttaa tässä yhteydessä myönteisistä kokemuksista, joita on saatu EU:n aloitteista, kuten Urban I- ja Urban II -aloitteesta kaupunkialueilla ja Leader-aloitteesta maaseutualueilla;

44. muistuttaa, että rakennepoliitiikan täytäntöönpanon ongelmat johtuvat muun muassa liian jäykistä ja monimutkaisista menettelyistä, ja katsoo, että näitä menettelyjä on siis yksinkertaistettava ja että Euroopan unionin, jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten vastuualueet ja toimivaltuudet on erotettava selvästi toisistaan; katsoo, että alueellinen hallinto on voimakkaasti sidoksissa tällaisten selkeiden sääntöjen määrittämiseen; kehottaa jälleen komissiota esittämään viipymättä asiaa koskevia ehdotuksia;

45. suosittelee, että koska alueellisen koheesion merkitys on kasvanut paitsi aluepolitiikassa myös muissa EU:n alakohtaisissa politiikoissa, epämuodolliset rakenteet, jotka ovat hallinneet pitkään alueellista koheesiota ja aluesuunnittelua neuvostossa, korvataan muodollisilla ministeritapaamisilla, joihin osallistuisivat aluepolitiikasta vastaavat Euroopan unionin jäsenvaltioiden ministerit; katsoo, että tällainen institutionaalinen kehitys neuvostossa takaisi paremman tiedonkulun ja alueellisen koheesiopolitiikan nopean kehityksen;

46. kehottaa jäsenvaltioita pohtimaan, kuinka ne voivat vahvistaa ja toteuttaa alueellisen koheesion käsitettä entistä paremmin kansallisissa ohjelmissaan ja politiikoissaan; katsoo tässä yhteydessä, että monikeskuksisen kehityksen sekä kaupunkien ja maaseudun välisen kumppanuuden peruseriaatteen samoin kuin Natura 2000 -ohjelman täysi toteuttaminen pitäisi jo olla sisällytetty osaksi niiden aluesuunnittelua;

*

* *

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuus uudella ohjelmakaudella

P6_TA(2009)0164

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 koheesiopolitiikan kaupunkiulottuvuudesta uudella ohjelmakaudella (2008/2130(INI))

(2010/C 117 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 158 ja 159 artiklan,
- ottaa huomioon Ponta Delgadassa (Azoreilla) 23. ja 24. marraskuuta 2007 pidetyssä aluesuunnittelusta ja -kehityksestä vastaavien ministerien neuvoston epävirallisessa kokouksessa hyväksytyn ensimmäisen toimintaohjelman Euroopan unionin alueellisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi,
- ottaa huomioon EU:n alueellisen toimintasuunnitelman (Towards a More Competitive and Sustainable Europe of Diverse Regions) ja EU:n kestävästä kaupunkikehityksestä koskevan Leipzigin peruskirjan, jotka hyväksyttiin Leipzigin 24. ja 25. toukokuuta 2007 pidetyssä aluesuunnittelusta ja -kehityksestä vastaavien ministerien neuvoston epävirallisessa kokouksessa,
- ottaa huomioon Bristolissa 6. ja 7. joulukuuta 2005 pidetyssä epävirallisessa ministerineuvoston kokouksessa hyväksytyn kestäviä yhteisöjä koskevan nk. Bristolin sopimuksen,
- ottaa huomioon Rotterdamissa 29. marraskuuta 2004 pidetyssä alueellisesta yhteenkuuluvuudesta vastaavien ministerien neuvoston epävirallisessa kokouksessa hyväksytyn nk. Urban Acquis -asiakirjan,
- ottaa huomioon uuden Ateenan peruskirjan vuodelta 2003, jonka Euroopan kaupunkisuunnittelijoiden neuvosto hyväksyi Lissabonissa 20. marraskuuta 2003, sekä siinä esitetyn vision Euroopan kaupunkien tulevaisuudesta,
- ottaa huomioon Lillissä 3. marraskuuta 2000 pidetyssä kaupunkiasioista vastaavien ministerien neuvoston epävirallisessa kokouksessa hyväksytyn nk. Lillen toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Potsdamissa 11. toukokuuta 1999 pidetyssä aluesuunnittelusta vastaavien ministerien neuvoston epävirallisessa kokouksessa hyväksytyn Euroopan aluekehityssuunnitelman,
- ottaa huomioon Aalborgissa, Tanskassa 27. toukokuuta 1994 pidetyssä Euroopan kestävästä kaupunkikehityksen konferenssissa hyväksytyn Euroopan kaupunkien kestävästä kehityksen peruskirjan,
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Vihreä kirja alueellisesta koheesiosta Euroopassa – Alueellisen moninaisuuden kääntäminen vahvuudeksi” (KOM(2008)0616),
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Viides taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta käsittelevä kertomus – Kasvatat alueet, kasvava Eurooppa” (KOM(2008)0371),
- ottaa huomioon 14. toukokuuta 2008 annetun komission tiedonannon koheesiopolitiikan strategioita ja ohjelmia ohjelmakaudella 2007–2013 koskevien neuvottelujen tuloksista (KOM(2008)0301),
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Neljäs kertomus taloudellisesta ja sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta” (KOM(2007)0273),

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2007 hyväksytyt komission oppaan ”The urban dimension in Community policies for the period 2007–2013” (Kaupunkiulottuvuus yhteisön politiikassa vuosina 2007–2013),
 - ottaa huomioon komission toukokuussa 2007 laatiman valmisteluasiakirjan, jonka aiheena on ensimmäinen arviointi kansallisten strategisten viitekehysten ja toimintaohjelmien alue- ja kaupunkiulottuvuudesta (2007–2013),
 - ottaa huomioon 13. heinäkuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Koheesiopolitiikka ja kaupungit: kaupungit ja taajamat alueiden kasvun ja työllisyyden edistäjinä” (KOM(2006)0385),
 - ottaa huomioon yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/702/EY ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Kasvua ja työllisyyttä tukeva koheesiopolitiikka: yhteisön strategiset suuntaviivat vuosiksi 2007–2013” (KOM(2005)0299),
 - ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2002 annetun komission tiedonannon ”Rakennerahastojen ohjelmakausi 2000–2006: Urban-aloitteen alustava arviointi” (KOM(2002)0308),
 - ottaa huomioon 6. toukokuuta 1997 annetun komission tiedonannon ”Kohti kaupunkien toimintaohjelmaa Euroopan unionissa” (KOM(1997)0197),
 - ottaa huomioon Euroopan aluesuunnittelun seurantaverkon ESPONin vuoden 2006 ohjelman ja hyväksytyt ESPON 2013 -ohjelman tulokset,
 - ottaa huomioon Urban-pilottihankkeiden (1989–1999), Urban I -yhteisöaloitteen (1994–1999) ja Urban II -yhteisöaloitteen (2000–2006) tulokset,
 - ottaa huomioon Urban Audit -tietokannan 358 eurooppalaista kaupunkia koskevat tilastotiedot, jotka perustuvat 330 indikaattoriin,
 - ottaa huomioon 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman alueellisen agendan ja Leipzigin peruskirjan seurannasta – kohti eurooppalaista aluekehityksen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden toimintaohjelmaa ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 10. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman asuntoasioista ja aluepolitiikasta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 13. lokakuuta 2005 antamansa päätöslauselman kaupunkiulottuvuudesta laajentumisen yhteydessä ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A6-0031/2009),
- A. huomauttaa, että vaikka kaupunkikysymykset ovat kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten vastuulla, kaupunkialueilla tunnustetaan olevan tärkeä osa Lissabonin ja Göteborgin strategioiden tehokkaassa täytäntöönpanossa ja siten tärkeä asema koheesiopolitiikassa, josta EU:n toimitielimet vastaavat,

⁽¹⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ EUVL C 76 E, 27.3.2008, s. 124.

⁽⁴⁾ EUVL C 233 E, 28.9.2006, s. 127.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- B. toteaa, että Leipzigin peruskirjan mukaan EU:n tavoitteena on varmistaa yhdenmukainen lähestymistapa kaupunkien kehityspolitiikan täytäntöönpanoon, jotta voidaan luoda laadukkaita kaupunkialueita, nykyaikaista julkisia palveluja ja liikenne-, energia- ja tietoverkostoja sekä kannustaa elinikäiseen oppimiseen, koulutukseen ja innovaatioihin erityisesti epäsuotuisissa kaupunkikeskustoissa ja epäsuotuisilla alueilla,
- C. toteaa, että joustavan, olosuhteisiin mukautuvan ja dynaamisen ”muistilistan” laatiminen Leipzigin peruskirjan täytäntöönpanoa varten – joka on perusedellytys Euroopan kaupunkien moninaisten tarpeiden täyttämiseksi ja jonka puheenjohtajavaltio Ranska on jo aloittanut – ja toisaalta jäsenvaltiokohtaisten yhdenmukaisen kaupunkikehittämisen suunnitelmien laatiminen voivat osoittautua erittäin hyödyllisiksi keinoiksi hankkia tietoa eri tilanteista ja toteuttaa tarkkaan kohdennettuja aloitteita,
- D. katsoo, että kaupunkien ja kaupunkialueiden välille on tehtävä ero,
- E. huomauttaa, että vaikka 80 prosenttia EU:n 492 miljoonasta asukkaasta elää kaupungeissa ja unionille on ominaista monikeskuksinen kehitys, jäsenvaltioiden välillä on kuitenkin huomattavia eroja väestön jakautumisessa kaupunki-, esikaupunki- ja maaseutualueille, ja kaupunkiväestön etujen ja tarpeiden melko heikko edustus rakennerahastojen toimintaohjelmissa aiheuttaa ongelmia,
- F. muistuttaa, että kaupunkialueilla tuotetaan 70–80 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta ja kaupunkien on tunnustettu olevan innovaatiokeskuksia ja alueellisen, kansallisen ja EU:n kehityksen vetureita,
- G. toteaa kuitenkin, että kaupungit ovat myös vastuussa yli 75 prosentista maailman energiankulutuksesta ja niiden energiantuotanto, liikenne, teollisuus ja lämmitys synnyttävät 80 prosenttia kasvihuonekaasusta,
- H. toteaa, että kaupungistumista lisää sisäinen muuttoliike pääkaupunkeihin ja muihin suurkaupunkeihin ja että siitä johtuva väestönkasvu muodostaa valtavan taakan kasvaville kaupungeille, joiden on selvitettävä lisääntyvästä jätehuollosta, asuntotuotannosta, koulutuksesta ja työllisyyteen liittyvistä tarpeista, ja että lisääntyvä kaupungistuminen on valtava haaste maaseutualueille, joiden on selvitettävä inhimillisen pääoman, työntekijöiden, kuluttajien ja koululaisten vähenemisestä,
- I. katsoo, että EU:n hiljattain tapahtunut ennennäkemätön laajentuminen on lisännyt alueellisia eroja poikkeuksellisen paljon ja kasvattanut rappeutuneiden kaupunkien lukumäärää,
- J. toteaa, että jäsenvaltioiden erilaisista poliittisista, institutionaalisista ja perustuslaillisista järjestelyistä huolimatta EU:n kaupunkialueilla on yhteisiä haasteita ja mahdollisuuksia, mikä korostaa yhtäältä yksityiskohtaisten tilastotietojen ja toisaalta keskinäisen yhteistyön ja hyvien käytäntöjen vaihtamisen tarvetta, jotta Euroopan kaupungit pärjäisivät globaalissa kilpailussa,
- K. katsoo, että EU:n aluekehityksessä on haasteena talouden rakenneuudistus, työmarkkinoiden suuret vaihtelut, huonosti toimiva ja ruuhkainen liikenne, käyttökelpoisen alueen rajallisuus kaupunkirakenteen hajautumisen vuoksi, vähentyvä ja ikääntyvä väestö, maaseutualueiden ja pienten kaupunkien autioituminen väestön muuttaessa suuriin asutuskeskuksiin, sosiaalinen syrjäytyminen, rikollisuuden yleisyys ja sen jatkuva lisääntyminen, tiettyjen kaupunginosien slummiutuminen, kotitalouksien alhainen tulotaso, elämänlaadun heikkeneminen köyhillä alueilla, puistojen ja virkistysalueiden riittämätön määrä, ympäristön pilaantuminen, vesihuollon ja yhdyskuntajätteen ja jäännösmateriaalien käsittelyn hallinta sekä tarve turvata energiahuolto ja energian tehokas käyttö,
- L. katsoo, että koordinoitu hallinto, jossa hyödynnetään nykyaikaista sähköistä tekniikkaa, ja erityisesti sähköinen hallinto yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden kanssa voisi merkittävästi lieventää olemassa olevia ongelmia ja johtaa siihen, että kaupunkialueiden laajenemista käsitellään yhdenmukaisesti ja yhteistyössä maaseutualueisiin rajoittuvien esikaupunkialueiden kanssa ja ne huomioon ottaen sekä noudatetaan nykyaikaisia kaupunkisuunnittelutapoja, kuten älykästä kasvua, uutta maankäytön suunnittelua ja älykästä urbanismia,

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- M. toteaa, että kaupunkikehittämistoimet suosivat erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osallistumista etenkin palvelualalla ja koheesiopolitiikka suuntautuu nyt entistä enemmän kaupunkien kilpailuedun edistämiseen,
- N. huomauttaa, että pk-yritykset, eritoten pienet ja mikroyritykset sekä käsiteollisuus ja kaupallinen toiminta, ovat ratkaiseva vahvuus pyrittäessä turvaamaan toiminnan jatkuminen kaupunkikeskuksissa ja tasapaino tietyissä kaupunginosissa ja että kaupunkien liikennettä, kaupallista toimintaa, kiinteistökauppaa ja asuntomarkkinoiden hintojen nousua koskevat toimintalinjat, tai päinvastoin tasapainotetun politiikan puute kyseisillä aloilla, ovat usein johtaneet liiketoiminnan lakkaamiseen ja henkilöpalvelujen tarjonnan vähenemiseen,
- O. toteaa, että kaupunki- ja maaseutualueiden kumppanuutta on syytä edelleen lujittaa, sillä kaupunkialueilla on tärkeä tehtävä ympäröivien alueiden harmonisessa ja kokonaisvaltaisessa kehittämisessä alueellisen yhteenkuuluvuuden lisäämiseksi ja tasapainoisen aluekehityksen varmistamiseksi,
1. korostaa kestävän kaupunkikehittämisen merkitystä ja kaupunkialueiden osuutta aluekehityksessä ja kehottaa komissiota arvioimaan, mittaamaan ja vertailemaan säännöllisesti EU:n politiikan vaikutuksia kaupunkialueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseen – etenkin koulutus- ja kulttuuriongelmiin – sekä terveys-, liikenne, ympäristö- ja turvallisuustilanteeseen ja keskustelemaan niistä;
 2. pahoittelee, että jäsenvaltioita kannustetaan muttei pakoteta edistämään kestävää kaupunkikehittämistä ensisijaisena strategisena tavoitteena; ilmaisee tästä johtuvan huolensa, että joissakin jäsenvaltioissa kaupunkiuudistusta ei oteta riittävästi huomioon koheesiopolitiikan täytäntöönpanossa, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhteistyössä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa analysoimaan ja arvioimaan Urban-aloitteen valtavirtaistamisen vaikutuksia sekä säännöllisesti valvomaan ja tutkimaan EU:n varojen käytön vaikutuksia kaupunkialueilla;
 3. kiinnittää huomiota Urban-yhteisöaloitteesta saatuihin myönteisiin kokemuksiin – kumppanuuteen sekä yhdenmukaiseen ja alhaalta ylöspäin suuntautuvaan lähestymistapaan – jotka ovat osaltaan merkittävästi lisänneet tuettujen hankkeiden tehokkuutta ja tarkoituksenmukaisuutta; vaatii, että mainitut saavutukset rakennerahoituksen kaupunkiuudistuksessa otetaan huomioon ja että kestävä kaupunkikehittämiseen tarjolla olevassa yleisessä rahoituksessa otetaan käyttöön vastaavanlaisia järjestelyjä, jotta suurempi määrä kaupunkeja voisi hyötyä niistä;
 4. katsoo, että olisi epätarkoituksenmukaista ja jopa ongelmallista hyväksyä yhteinen ”kaupunkialueiden” ja yleisemmin ”kaupungin” määritelmä, koska jäsenvaltioiden ja alueiden monenlaisia tilanteita on vaikea kattaa tyhjentävästi, ja on siksi sitä mieltä, että kaikki kaupunkialueiden pakolliset määritelmät ja nimitykset on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jätettävä jäsenvaltioiden tehtäväksi yhteisten eurooppalaisten indikaattorien pohjalta;
 5. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet pääkaupunkien ja muiden suurkaupunkien tukemiseksi näiden pyrkimyksissä selviytyä uusista, kaupungistumisen ja väestön lisääntymisen aiheuttamista haasteista, etenkin jätehuollon, asuntotarjonnan, työllisyyden ja koulutuksen alalla; toteaa yleisemmin, että väestömäärän vaihtelu synnyttää sekä kaupunki- että maaseutualueille haasteita, jotka liittyvät työmarkkinoihin ja sitä kautta koulutukseen, työttömäksi jääneiden työntekijöiden uudelleen koulutukseen ja maaseudun autioitumiseen;
 6. toteaa tässä yhteydessä ja ottaen huomioon selviön, että jäsenvaltioiden erilaiset perustuslailliset järjestelyt eivät luonnostaan mahdollista yhdenmukaistetun metodiikan soveltamista eri hallintotasojen tehokkuudesta huolimatta, että jäsenvaltioiden olisi hyödyllistä määritellä kaupunkiuudistuvuus tarvittaessa julkisia kuulemisia käyttäen ja tapauskohtaisesti maan sisäisen yhdenmukaistamisen edistämiseksi ja vuorovaikutuksen tehostamiseksi komission kanssa;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

7. painottaa, että jäsenvaltioilla on mahdollisuus siirtää kaupunkien hallinnoitavaksi rakennerahastojen varat, jotka on tarkoitettu kestäväen kaupunkikehittämisen hankkeiden toteuttamiseen; katsoo, että valtuuksien siirto tuottaa kaksin kerroin lisäarvoa: yhtäältä on alueiden ja unionin kasvun kannalta paljon tehokkaampaa, jos kaupungit ottavat kantaakseen vastuun toimien suunnittelusta niiden täytäntöönpanoon, kun haasteet ovat yksinomaan paikallisia, ja toisaalta paikallishallinnon hallinnollisia valmiuksia voidaan näin merkittävästi lisätä; pitää kuitenkin valitettavana, että valtuuksien siirtomahdollisuutta kunnallisille viranomaisille mahdollisesti Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) rahoittamista toimintaohjelmista myönnettävillä kokonaistuilla ei tähän asti ole kaikilta osin hyödynnetty, ja on vakuuttunut siitä, että seuraavalla ohjelmakaudella kaupunkialueille olisi annettava selvä välittäjän rooli ja edellytykset sen hyödyntämiseen osana monitasoisen hallinnon lähestymistapaa, ja on sitä mieltä, että kaupunkiulottuvuuden ja valtuuksien siirtämisen pitäisi olla pakollisia aluepolitiikassa; pitää tärkeänä välttää, että valtuuksien siirto johtaa aluepolitiikan pirstoutumiseen, minkä vuoksi valtuuksien siirtämismenetelmä on määriteltävä tarkasti;
8. korostaa yhdennetyn lähestymistavan suurta merkitystä kaupunkisuunnittelussa; ehdottaa, että kaikki julkinen tuki kaupunkikehittämiselle perustuisi yhdennettyihin kaupunkikehittämisen suunnitelmiin; kehottaa tekemään yhdennetystä lähestymistavasta mahdollisimman pikaisesti ja viimeistään seuraavalla ohjelmakaudella sitovan ehdon rakennerahastojen varojen myöntämiselle ja täytäntöönpanolle sekä Euroopan investointipankin lainojen saamiselle; kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivat, joissa annetaan suosituksia ja esimerkkejä yhdennettyjä kaupunkikehittämisen suunnitelmia koskevista hyvistä käytännöistä, ja edistämään hyvien käytäntöjen vaihtoa kansallisten sekä alue- ja paikallisviranomaisten kesken;
9. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan viitteellisissä toimintakehyksissään ja kansallisissa toimintaohjelmissaan etusijalle sellaisten hankkeiden rahoituksen, joilla kestäväen kaupunkikehittämisen suunnitelmia toteutetaan käytännössä;
10. suosittaa, että kestäväen kaupunkikehittämisen suunnitelmiin sisällytetään vähintään joitain seuraavista: jätehuoltosuunnitelma, melukartoitus ja toimintasuunnitelmat, ilman ja ympäristön pilaantumista koskevat paikalliset ohjelmat, väestönkasvunäkymät, uusien alueiden kysyntä yhdyskuntasuunnittelua varten, joutomaiden ja hylättyjen rakennusten hyödyntäminen, taantuvien kaupunginosien ja teollisuusalueiden elvytys, julkisten palvelujen tarjonta ja saavutettavuus, kaupunkirakenne ja viheralueiden osuus, vammaispalvelut, kulttuuri-, kansallis- ja luonnonperinnön hyödyntäminen, vesi- ja energiahuollon tarvearviointi sekä vesi- ja energiavarojen tehokas käyttö, julkisen liikenteen saatavuus, tehokas liikennesuunnittelu, heikossa asemassa olevien ryhmien (siirtolaiset, vähemmistöt, matalan osaamistason työvoima, vammaiset, naiset jne.) sosiaalinen osallisuus, ihmisarvoisten ja edullisten asuntojen saatavuus sekä rikollisuuden torjuntasuunnitelmat;
11. uskoo, että yhdennettyjen kaupunkikehittämisen suunnitelmien laatiminen on tehokasta vain, jos kestäväen kaupunkikehittämiseen on käytettävissä riittävästi voimavaroja, ja suosittaa siksi käytettävissä olevien voimavarojen keskittämistä määrättyihin toimiin; ehdottaa rakennerahastosta myönnettäville varoille vähimmäistasoa, joka on määriteltävä kaupunkialueen asukasta kohti kullakin ohjelmakaudella siten, ettei saadun määrän varaaminen kyseiseen käyttöön aiheuta alueille suhteetonta taakkaa;
12. tunnistaa kiireellisen tarpeen lisätä vertikaalisen ja horisontaalisen kaupunkihallinnon hallinnollisia valmiuksia ja kiinnittää jäsenvaltioiden huomiota pakottavaan tarpeeseen hyväksyä yhdennetty lähestymistapa kaupunkikehittämissuunnittelun (jossa käsitellään kansalaisten jokapäiväiseen elämään liittyviä peruskysymyksiä, kuten liikennettä, julkisia palveluja, elämänlaatua, työpaikkoja ja paikallista taloudellista toimintaa, turvallisuutta ym.) täytäntöönpanoon ottamalla siihen mukaan kansalliset hallitukset sekä alue- ja paikallisviranomaiset ja kaikki muut asiaankuuluvat julkisen ja yksityisen sektorin toimijat kumppanuusperiaatteen mukaisesti;
13. tunnustaa, että kaupunkien viranomaisten on vaikea sovittaa yhteen Euroopan sosiaalirahastosta (ESR) rahoitettavia aloja, kun päämääränä on taloudellinen ja sosiaalinen kehitys, ja EAKR:sta rahoitettavia aloja, kun suunnitellaan investointeja fyysiseen infrastruktuuriin; uskoo, että ”yhden ohjelman, yhden rahaston” periaatetta pitäisi tarkistaa ja että alue- ja paikallisyhteisöjen olisi pyrittävä hyödyntämään EAKR- ja ESR-rahoituksen synergia vaikutuksia sekä lisäämään rahoitusmuotojen yhdistämistä; kehottaa komissiota tutkimaan pitkällä aikavälillä mahdollisuutta yhdistää nämä kaksi rahastoa, jos menettelyjä voitaisiin sen ansiosta yksinkertaistaa;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

14. tukee ajatusta Jessica-hankkeen varojen kierrättämisen periaatteesta ja sen mahdollisuuksista lisätä kaupunkialueiden talouskasvua ja katsoo, että seuraavalla ohjelmakaudella aluepolitiikan on perustuttava huomattavasti enemmän rahoitusjärjestelmekanismiin, kuten varojen kierrättämiseen ja edullisten lainojen tarjoamiseen, eikä pelkkiin tukiin kuten nykyään;
15. panee merkille yksityissektorin potentiaalin kaupunkikehittämisessä ja katsoo, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuushankkeita pitäisi järjestelmällisesti rohkaista ja kannustaa luomaan innovatiivisia rajoitusmalleja ja -hankkeita kaupunkialueiden huomattavien taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseksi ja eritoten infrastruktuurien ja asuntojen rakentamiseksi; korostaa, että tämä edellyttää selkeitä ja avoimia menettelysääntöjä, joita etenkin viranomaisten on sovellettava, kun ne tekevät toissijaisuusperiaatteen mukaisesti strategisia päätöksiä, jotka koskevat palvelujen tuottamismenetelmien valintaa, tarjousehtojen laadintaa sekä tietynasteisen valvonnan varmistamista;
16. korostaa kaupunkiulottuvuuden täytäntöönpanoa ja hallinnollisia näkökohtia ja kehottaa jatkamaan ponnisteluja koheesiopolitiikan täytäntöönpanon sääntöjen yksinkertaistamiseksi ja yleensä liiallisen byrokratian vähentämiseksi varojen ja yksittäisten hankkeiden hallinnassa ja valvonnassa;
17. panee merkille, että koheesiopolitiikan lisäksi on muita yhteisön politiikkoja, joiden puitteissa kaupunkialueille tarjotaan rahoitustukea, ja kehottaa siksi komissiota kehittämään ja ehdottamaan asiaan liittyvän eri alojen politiikan parempaa koordinoitua EU:n kaikkien kaupunkialueille kohdennettujen varojen yhdistämiseksi ja yhdenmisen lähestymistavan täytäntöönpanon varmistamiseksi käytännössä koheesiopolitiikan aina huomioon ottaen;
18. katsoo, että jäsenvaltioiden nykyiset hallintorakenteet eivät edistä monialayhteistyötä, ja kehottaa painokkaasti komissiota edistämään alojen välisen hallintorakenteen periaatteen soveltamista;
19. vaatii käyttämään olemassa olevat taloudelliset, henkilö- ja organisoitiresurssit tehokkaammin kaupunkien verkostojen luomiseen ja vahvistamiseen kestävästä kaupunkikehittämisestä, koska ne ovat tärkeä osa alueellista yhteistyötä; korostaa tässä yhteydessä sellaisen infrastruktuurin tarvetta, josta on apua tiettyjen ominaispiirteiden (esimerkiksi historialliset voimavarat) säilyttämisessä, modernisoinnissa (esimerkiksi innovaatiokeskukset), talouskasvussa (esimerkiksi pk-yritykset) ja kausiluonteisessa toiminnassa, ja kehottaa komissiota vahvistamaan kaupunkialueiden asemaa "Alueet talouden muutosten edistäjinä" -aloitteessa;
20. panee merkille, että aluekehityspoliittikan asianmukainen soveltaminen ja kestävä aluekehityksen strategia edellyttävät kaupunki-, esikaupunki- ja maaseutualueita koskevien toimintalinjojen tasapainottamista ja vaikuttavat tätä kautta myös todellisen alueellisen koheesion kehittymiseen, ja toistaa sen tosiasian, että maaseudun kehittämissä politiikalla on huomattava alueellinen vaikutus ja että kaupunkien ja maaseudun kehittämissä politiikkaa ei ole riittävästi yhdenmisen; korostaa tarvetta näiden alojen politiikan todelliseen synergiaan, mikä lopulta lisää alueiden todellisia kehitysmahdollisuuksia, kiinnostavuutta ja kilpailukykyä; kehottaa jäsenvaltioita ja alueita hyödyntämään kaupunki- ja maaseutualueiden kumppanuuksia keinona saavuttaa tavoiteltu tasapainoinen aluekehitys;
21. kehottaa komissiota kehittämään ja päivittämään säännöllisesti Urban Audit -tietokantaa ja samanaikaisesti tiedottamaan kaupunkien ja maaseutualueiden kehityseroista kaikille jäsenvaltioille, jotta saataisiin selvä kuva tilanteesta ja voitaisiin tunnistaa tasapuolisen kaupunki- ja maaseutukehittämisen erityistarpeet;
22. suosittaa, että komissio ja jäsenvaltiot perustavat kaupunkikehittämistä käsittelevän Euroopan unionin korkean tason ryhmän ja soveltavat avointa koordinoitua menetelmää kaupunkikehittämissä politiikkaan unionin tasolla;
23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamentteille.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Rakennerahastoasetuksen täytäntöönpano vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostrategioita ja toimenpideohjelmiä koskevien neuvottelujen tulokset

P6_TA(2009)0165

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanosta vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostrategioita ja toimenpideohjelmiä koskevien neuvottelujen tulokset (2008/2183(INI))

(2010/C 117 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti sen 2 artiklan ja 3 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon 14. toukokuuta 2008 annetun komission tiedonannon koheesiopolitiikan strategioita ja ohjelmia ohjelmakaudella 2007–2013 koskevien neuvottelujen tuloksista (KOM(2008)0301),
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/702/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon koheesiopolitiikan strategioita ja ohjelmia ohjelmakaudella 2007–2013 koskevien neuvottelujen tuloksia käsittelevät jäsenvaltiokohtaiset tiedot,
- ottaa huomioon neljännen kertomuksen taloudellisesta ja sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta (KOM(2007)0273),
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevan asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muuttamisesta tiettyjen varainhoitoa koskevien säännösten osalta (KOM(2008)0803),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1080/2006 muuttamisesta energiatehokkuuteen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön asuntokannassa tehtävien investointien tukikelpoisuuden osalta (KOM(2008)0838),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sosiaalirahastosta annetun asetuksen (EY) N:o 1081/2006 muuttamisesta uusien tukikelpoisten kustannustyyppien lisäämiseksi (KOM(2008)0813),
- ottaa huomioon 21. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman hallintotavasta ja kumppanuudesta kansallisella, alueellisella ja hankekohtaisella tasolla aluepolitiikan alalla ⁽³⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0108/2009),

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.⁽²⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0492.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- A. ottaa huomioon, että komissio on julkaissut edellä mainitun tiedonannon jäsenvaltioiden kanssa kansallisista strategisista viitekehyksistä ja toimenpideohjelmista käytyjen neuvottelujen tulosten perusteella,
- B. palauttaa mieliin, että perustamissopimuksen 158 artiklassa määrätään, että yhteisö pyrkii taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lujittamiseksi vähentämään alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikommassa asemassa olevien alueiden tai saarien jälkeenjääneisyyttä, maaseutu mukaan luettuna,
- C. katsoo, että Euroopan unionin kaksi edellistä laajentumista lisäsivät tuntuvasti yhteisön alueellisia eroja, joihin on asianmukaisesti puututtava sopusointuisen, tasapainoisen ja kestävän kehityksen edistämiseksi,
- D. ottaa huomioon, että uusimmissa kertomuksissa yhteenkuuluvuudesta korostetaan, että EU:n alueiden väliset alueelliset erot ja alueiden sisällä alueellisen eriytymisen kaltaiset ilmiöt ovat pahentuneet, mikä on edistänyt tietynlaisten ghettojen syntymistä, ja että joidenkin syrjäisten ja pääasiassa maatalousvaltaisten maaseutualueiden tilanne on jatkuvasti heikentynyt,
- E. toteaa, että neuvosto hyväksyi lokakuussa 2006 edellä mainitut koheesiopolitiikan strategiset suuntaviivat ohjeellisena kehyksenä jäsenvaltioille kansallisten strategisten viitekehysten ja toimenpideohjelmien laatimiseksi ohjelmakaudeksi 2007–2013,
- F. toteaa, että koheesiopolitiikan strategisissa suuntaviivoissa vahvistettujen kolmen ensisijaisen tavoitteen mukaan Euroopasta ja sen alueista tehdään entistä houkuttelevampi paikka sijoittajille ja työntekijöille, parannetaan osaamista ja innovointia kasvua varten ja luodaan lisää ja parempia työpaikkoja,
- G. katsoo, että alueiden pitäisi voida vastata globaalistumiseen, rakennemuutokseen, väestörakenteen muutokseen ja ilmastomuutokseen liittyviin haasteisiin sekä vahvistaa kestävästä kehityksestä, kun nämä ensisijaiset tavoitteet siirretään osaksi toimenpideohjelmia,
- H. palauttaa mieliin, että jäsenvaltiot ovat toimenpideohjelmissaan panneet edellä mainitut ensisijaiset tavoitteet täytäntöön varsin eri tavoin sen mukaan, minkä aluekehitystavoitteen – lähentymistavoitteen vai alueellisen kilpailukykyyn ja työllisyyden tavoitteen – piiriin tietty alue kuuluu,
- I. ottaa huomioon, että unioniin ennen 1. toukokuuta 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden on Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta ja koheesiorahastosta annetun yleisasetuksen nojalla pitänyt osoittaa 60 prosenttia lähentymistavoitteen kokonaismenoista ja 75 prosenttia alueellisen kilpailukykyyn ja työllisyyden tavoitteen kokonaismenoista Lissabonin strategiaan liittyviin ensisijaisiin tavoitteisiin ja että unioniin 1. toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneitä jäsenvaltioita on kehoitettu noudattamaan samaa lähestymistapaa,
- J. katsoo, että kestävyys, kaikenlaisen syrjinnän estäminen, hyvä hallinto ja kumppanuusperiaatteen soveltaminen yhdessä vahvojen institutionaalisten ja hallinnollisten valmiuksien kanssa ovat olennaisia koheesiopolitiikan onnistuneen täytäntöönpanon kannalta,
- K. toteaa, että koheesiopolitiikan on oltava riittävän vahvaa ja joustavaa, jotta sillä voi olla tärkeä asema unionin toimissa nykyisen maailmanlaajuisen talouskriisin vaikutusten torjumiseksi,
1. ottaa huomioon kaikkien jäsenvaltioiden toteuttamat toimet koheesiopolitiikan strategisissa suuntaviivoissa vahvistettujen, Lissabonin strategian tavoitteita vastaavien kolmen ensisijaisen tavoitteen sisällyttämiseksi niiden toimenpideohjelmiin;
 2. panee merkille uuden ohjelmakauden varsin hitaan aloittamisen monissa jäsenvaltioissa, mikä saattaa vaarantaa rahoituksen tehokkaan käytön; luottaa kuitenkin siihen, että toimenpideohjelmien neuvottelu- ja hyväksyntäprosessin aikana tehtyjä sitoumuksia kunnioitetaan alueiden ja koko unionin eduksi;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Alueellisten erojen vähentäminen

3. panee merkille, että jäsenvaltiot ovat määrätietoisesti vastanneet maantieteellisestä sijainnistaan sekä taloudellisesta ja institutionaalista kehityksestään aiheutuviin alueellisiin erityistarpeisiin laatimalla strategioita, joiden avulla vähennetään alueiden sisäistä ja välistä epätasapainoa; palauttaa tältä osin mieliin, että jäsenvaltiot ovat ehdottaneet toimenpiteitä kehityshaasteiden ratkaisemiseksi alueilla, joilla on maantieteellisiä erityispiirteitä, kuten vuoristo- ja saaristoalueilla, syrjäisimmillä alueilla, syrjäisissä rajakaupungeissa, alueilla, joita uhkaa väestökato, ja raja-alueilla; toistaa, että talouden ja ympäristön kannalta suotuisa kehitys sekä alueellisten erojen vähentäminen ovat edelleen EU:n aluepolitiikan pääasiallisia tavoitteita;

4. pahoittelee, että joissakin kansallisissa strategioissa ja toimenpideohjelmissä kestävyuden, yhtäläisten mahdollisuuksien ja syrjimättömyyden sekä kumppanuuden periaatteet on pantu täytäntöön ja esitetty puutteellisesti; arvostelee sitä, että komissio on hyväksynyt tällaisia puutteita sisältäviä toimenpideohjelmiä eikä ole vaatinut jäsenvaltioita tai alueita täydentämään niitä;

5. korostaa, että aiemmat kokemukset ovat osoittaneet, että maiden lähentyminen saattaa kätkeä taakseen erojen lisääntymisen alueiden välillä ja sisällä; toteaa lisäksi, että alueellisia ja paikallisia eroja voidaan havaita useilla aloilla, kuten työllisyydessä, tuottavuudessa, tulotasossa, koulutustasossa ja innovointikyvyssä; korostaa koheesion alueellisen ulottuvuuden merkitystä näiden ongelmien ratkaisemiseksi;

Lissabonin strategian toteuttaminen koheesiopolitiikan avulla

6. antaa tunnustusta kansallisten viranomaisten toteuttamille toimille, joiden avulla varmistetaan, että Lissabonin strategian toteuttamiseksi osoitettavat menot ovat keskimäärin 65 prosenttia lähentymisalueiden käytettävissä olevista määrärahoista ja 82 prosenttia alueellisen kilpailukyvyyn ja työllisyyden tavoitteen piiriin kuuluvien alueiden käytettävissä olevista määrärahoista, mikä on itse asiassa enemmän kuin alun perin pyydettiin;

7. on vakuuttunut siitä, että huomattavasti suuremmat investoinnit ovat tarpeen tällä alalla; katsoo, että rakennerahastojen toimeenpanon puolivälissä suoritettujen arviointien perusteella näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan määrätietoisempia EU:n suuntaviivoja ja enemmän varoja ja erityisesti vähintään viisi prosenttia rakennerahastotuesta pitäisi käyttää nykyisten asuinrakennusten energiatehokkuuden parantamiseen; kehottaa tässä suhteessa komissiota seuraamaan 9. ja 10. lokakuuta 2008 pidetyn kilpailukykyneuvoston energiatehokkuutta koskevia päätelmiä; korostaa, että uusiutuvilla energialähteillä on EU:n alueille suuri merkitys ja että ne tarjoavat kehitysmahdollisuuksia sekä luomalla työpaikkoja että edistämällä kestävää paikallista kehitystä;

8. kannustaa alueita niiden pyrkimyksissä saavuttaa Lissabonin tavoitteet toimenpideohjelmien perusteellisen ja tehokkaan täytäntöönpanon avulla; kehottaa myös komissiota seuraamaan tiiviisti toimenpideohjelmien täytäntöönpanoa, jotta voidaan varmistaa tavoitteiden siirtäminen käytäntöön, ja tiedottamaan parlamentille havaituista ongelmista;

9. pitää Euroopan laajuisille energiaverkoille varattuja varoja riittämättöminä, koska niillä on ratkaiseva merkitys energian sisämarkkinoiden toteutumiselle;

10. tuo esille pienten yritysten ja mikroyritysten, erityisesti käsityöyritysten, suuren merkityksen taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden kannalta, sillä niillä on merkittävä panos kasvuun ja työllisyyteen; kehottaa sen vuoksi harjoittamaan aktiivista politiikkaa kaikenlaisen innovoinnin tukemiseksi näissä yrityksissä ja pyytää komissiota luomaan mahdollisuuksia yritysten, julkisen sektorin, koulujen ja yliopistojen keskinäiseen yhteistyöhön alueellisten innovaatioklustereiden luomiseksi Lissabonin strategian hengessä;

Globaalistumiseen ja rakennemuutokseen vastaaminen

11. arvostaa sitä, että kaikki jäsenvaltiot ovat osoittaneet huomattavan osan kokonaisuusmäärärahoistaan tutkimus- ja kehitystoimia ja innovointia koskeviin investointeihin, tietoperustaisen palveluyhteiskunnan kehittämiseen sekä yrittäjyyden ja yritystukipalvelujen edistämiseen, samoin kuin siihen, että yrityksiä ja työntekijöitä autetaan sopeutumaan uusiin olosuhteisiin; huomauttaa, että useimmilla unionin lähentymisalueilla saavutettavuuden varmistaminen on edelleen merkittävä ongelma, sillä niiltä puuttuu liikenneinfrastruktuuria;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

12. katsoo, että rakennerahastojen avulla on tuettava teollisuuspolitiikkaa jäsenvaltioiden ja unionin kilpailukyvyyn parantamiseksi; tukee siksi näkemystä, jonka mukaan koheesiopolitiikan ensisijainen tehtävä on auttaa erityisesti pieniä ja keskusuuria yrityksiä käyttämään potentiaaliaan;

Väestörakenteen muutos ja osallisuutta edistävät työmarkkinat

13. suhtautuu myönteisesti jäsenvaltioiden pyrkimyksiin asettaa etusijalle investoinnit, joiden tavoitteena on nostaa työvoimaosuutta, varmistaa yhtäläiset mahdollisuudet ja siten edistää Euroopan sosiaalirahastosta ja Progress-ohjelmasta (2007–2013) tuettavia toimia, joiden tarkoituksena on osaltaan poistaa syrjintää ja parantaa naisten tilannetta työmarkkinoilla; arvostaa jäsenvaltioiden niiden Euroopan sosiaalirahastosta rahoitettavissa ohjelmissaan toteuttamia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on parantaa taitoja sekä torjua köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä; korostaa, että on tärkeää ja välttämätöntä jatkaa työllisyyden tukemiseen tähtäviä toimia talouskriisin syvetessä siten, että koheesiopolitiikan täytäntöönpanon ja arvioinnin kaikissa vaiheissa otetaan erityisesti huomioon vammaisten ja ikääntyneiden erityistarpeet;

14. tukee komission koheesiopolitiikassa toteuttamaa ”kumppanuusperiaatetta” ja pyytää komissiota ottamaan paikalliset ja kansalliset naisjärjestöt mukaan koheesiopolitiikkaa koskeviin neuvotteluihin ja sen täytäntöönpanoon;

Kestävään kehitykseen, ilmastonmuutokseen ja energiaan liittyviin haasteisiin vastaaminen

15. katsoo, että kaikkiin toimenpideohjelmiin olisi sisällytettävä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on suojella ympäristöä, torjua ilmastonmuutosta ja edistää energiatehokkuutta, ja arvostaa sitä, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneet puuttumaan näihin kysymyksiin osoittamalla niihin noin kolmasosan koheesiopolitiikan kokonaismäärärahoistaan; katsoo kuitenkin, etteivät ilmastonmuutoksen torjumiseen ja energiatehokkuuden edistämiseen tarkoitetut erityismäärärahat riitä täyttämään todellisia tarpeita;

16. katsoo, että kilpailukykykeskusten kehittäminen rakennerahastojen tuella on tärkeää, koska ne tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia hyväpalkkaisten työpaikkojen luomiseen ja kasvun aikaansaamiseen sekä toisaalta myös suuriin taajamiin kohdistuvan paineen lieventämiseen; pitää tässä suhteessa myönteisenä Urban-ohjelman jatkamista, koska kaupunkialueiden elvyttäminen ja vanhentuneiden kaupunki-infrastruktuurin kunnostaminen on välttämätöntä;

17. korostaa, että rakennerahastoasetuksissa todetaan, että jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että naisten ja miesten välistä tasa-arvoa ja tasa-arvonäkökohtien huomioonottamista edistetään varojen täytäntöönpanon eri vaiheissa;

18. pyytää jäsenvaltioita tiedottamaan kansalaisille, paikallisviranomaisille, kansalaisjärjestöille ja naisten järjestöille mahdollisuuksista saada rahoitusta ja erityisesti erityisohjelmia koskevista tiedoista, rakennerahastojen yhteisrahoituksen saatavuudesta, yhteisrahoitusta koskevista säännöistä, korvausten saamista koskevista säännöistä ja hankkeita koskevien ehdotusten löytämisestä ohjelmakauden 2007–2013 puitteissa;

19. pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että liialliset hallinnolliset esteet eivät estä kansalaisjärjestöjä hakemasta rahoitusta hankkeilleen, erityisesti niitä järjestöjä, jotka pyrkivät tukemaan huonossa taloudellisessa tilanteessa olevia naisia, maahanmuuttajaisia, etnisiin vähemmistöihin kuuluvia naisia ja vammaisia naisia sekä naisia, joilla on huollettavia, sekä väkivallan tai kidutuksen uhreina olevia naisia;

20. panee merkille, että 15 jäsenvaltion unionin ja 12 jäsenvaltion unionin muodostavat jäsenvaltiot ovat osoittaneet määrärahoja ympäristönsuojelun alalle varsin eri tavoin, ja tunnustaa, että uusien jäsenvaltioiden on käytettävä huomattavasti aiempaa enemmän määrärahoja saavuttaakseen yhteisön säännöstyössä vahvistetut ympäristöä, ilmastoa ja biologista monimuotoisuutta koskevat unionin tavoitteet;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

21. korostaa olevan tärkeää vahvistaa yhteistyökapasiteettia ja saatavilla olevien varojen tehokasta käyttöä kaikin mahdollisin keinoin, kuten vaihtamalla parhaita käytäntöjä, järjestämällä tiedotuskampanjoita, toimimalla yhdessä, vaihtamalla uutta tekniikkaa ja luomalla kumppanuuksia, koska se mahdollistaisi meneillään olevien yhteistyöohjelmien tehokkaan täytäntöönpanon ja erityisesti lisäisi uusien jäsenvaltioiden kykyä käyttää varoja;

22. katsoo, että taluskriisin aikana jäsenvaltioiden pitäisi hyödyntää ympäristönsuojelun ja työpaikkojen luomisen välisiä synergioita koheesiopolitiikan strategisten suuntaviivojen mukaisesti sekä osoittaa lisää määrärahoja hankkeisiin, joilla edistetään vihreää taloutta, ympäristöalan työpaikkoja ja vihreää innovointia;

Monitasoisen hallinnon ja kumppanuuden vahvistaminen

23. katsoo, että monitasoinen hallinto ja kumppanuusperiaate ovat keskeisiä tekijöitä toimenpideohjelmien legitimiuden, avoimuuden ja vaikuttavuuden kannalta ohjelmatyövaiheessa ja erityisesti täytäntöönpanoprosessin aikana; pitää sen vuoksi myönteisinä kaikkien jäsenvaltioiden omien institutionaalisten rakenteidensa ja perinteidensä mukaisesti toteuttamia toimia, joiden tarkoituksena on lujittaa kumppanuusperiaatetta niiden ohjelmissa nykyisellä kaudella Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan sosiaalirahastosta ja koheesiorahastosta annetun yleisasetuksen 11 artiklan mukaisesti; suosittelee erityisesti uusille jäsenvaltioille, joilla on vain vähän kokemusta tehokkaiden kumppanuuksien perustamisesta, että ne jatkuvasti vahvistaisivat kumppanuus- ja avoimuusperiaatteita pannessaan täytäntöön toimenpideohjelmiä;

24. pyytää jäsenvaltioita välttämään liiallista viivyttelyä loppuun suoritettujen hankkeiden kustannusten korvaamisessa ja huomauttaa, että tällaisten viivytysten aiheuttamat rahalliset vaikeudet estävät vastaanottajia, pääasiassa paikallisviranomaisia ja voittoa tavoittelemattomia yhteisöjä, ryhtymästä uusiin toimiin erityisellä toiminta-alallaan;

25. muistuttaa, että viivytykset rakennepolitiikan täytäntöönpanossa johtuvat osittain menettelyjen liiallisesta jäykkyydestä ja että kyseisiä menettelyjä pitäisi sen vuoksi yksinkertaistaa ottamalla käyttöön selkeä vastuun- ja toimivaltajako EU:n, jäsenvaltioiden sekä alueellisten ja paikallisten viranomaisten välille;

26. kehottaa jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa jo kansallisten strategisten viitekehysten suunnitteluvaiheessa, jotta kansalliset strategiat voidaan panna mahdollisimman hyvin täytäntöön ja jotta voidaan saavuttaa kaikki monitasoisen hallinnon tavoitteet;

27. painottaa, että yksityisen ja julkisen sektorin yhteistyötä on edistettävä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien muodossa, jotta voidaan toteuttaa monia avainhankkeita investointien vaikutusten tehostamiseksi;

28. huomauttaa, että on tarpeen arvioida rakennerahasto-ohjelmien koordinoitua ja täydentävyyttä maaseudun kehittämisohjelmien kanssa; toteaa, että paikan päällä saatujen kokemusten mukaan näiden ohjelmien välisiä synergioita ei hyödynnetä riittävästi;

Institutionaalisten valmiuksien kehittäminen

29. arvostaa sitä, että tietoisuus institutionaalisten ja hallinnollisten valmiuksien vahvistamisen merkityksestä politiikan tehokkaan täytäntöönpanon ja EU:n varojen hallinnoinnin kannalta on lisääntynyt; kehottaa toteuttamaan kaikilla lähentymisalueilla tuntuvia toimia institutionaalisten valmiuksien lujittamiseksi ja viranomaisten ammattitaidon lisäämiseksi;

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

30. korostaa niin ikään olevan tarpeen kohdistaa koheesiotoimia maaseutualueisiin, koska alueellinen koheesio voidaan saavuttaa ainoastaan luomalla kaupungin ja maaseudun välille tasapaino;

Onnistuneen politiikan valtavirtaistaminen, osaamisen lisääminen ja hyvien käytäntöjen levittäminen

31. arvostaa erityisesti sitä, että uudet jäsenvaltiot ovat sisällyttäneet Urban- ja Equal-yhteisöaloitteiden tulokset kauden 2007–2013 toimenpideohjelmiin; hyväksyy jäsenvaltioiden toteuttamat toimet, joiden tarkoituksena on ottaa käyttöön kokonaisvaltaisia kestävästä kaupunkikehityksestä suunnitelmia, sillä kaupunkien on keskittynyt teollisuutta ja ne ovat talouskasvun ja työpaikkojen luomisen perusta; katsoo edelleen, että eurooppalaisen alueellisen yhteistyön ohjelmien sekä Jessica-, Jaspers-, Jeremie- ja Jasmine-aloitteiden mahdollisuuksia olisi hyödynnettävä täysimääräisesti, jotta voidaan nopeuttaa kehitystä ja lisätä kasvua;

32. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan kaikissa rakennerahastohankkeissa huomioon naisiin kohdistuvat vaikutukset sekä tasa-arvonäkökohdat;

Päätelmät

33. katsoo, ettei sitä, millä tavoin jäsenvaltiot ovat päättäneet panna täytäntöön koheesipolitiikan strategisten suuntaviivojen muodostaman kehyksen laatiessaan kansallisia strategisia viitekehyksiä ja toimenpideohjelmiä, voida käyttää arvovalintojen perustana; arvostaa sitä, että kaikki jäsenvaltiot ovat toteuttaneet kaikissa vaiheissa tuntuvia toimia saavuttaakseen koheesipolitiikan ensisijaiset tavoitteet erityisten tarpeidensa ja rajoitustensa mukaisesti;

34. katsoo, että avoimuuden noudattaminen rahoituksen myöntämisessä sekä hallinnon yksinkertaistaminen, jotka helpottavat rakennerahastojen mahdollisten edunsaajien tiedonsaantia, ovat koheesipolitiikan kokonaistavoitteiden saavuttamisen kannalta olennaisia edellytyksiä;

35. kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan menettelyjä, joiden avulla varmistetaan, että koheesipolitiikan täytäntöönpanossa noudatetaan täysin toimivaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jolloin voidaan taata, että kunkin toimenpideohjelman kaikki näkökohdat otetaan asianmukaisesti huomioon;

36. kannustaa komissiota sen pyrkimyksissä varmistaa, että jäsenvaltioilla on tehokkaita valvontajärjestelmiä, jotta yhteisön menoihin voidaan soveltaa moitteettoman varainhoidon periaatetta;

37. huomauttaa, että nykyinen maailmanlaajuinen talouskriisi on synnyttänyt kaikissa jäsenvaltioissa uuden tilanteen, joka edellyttää investointien painopisteiden uudelleenarviointia ja mahdollista mukauttamista; suhtautuu myönteisesti komission edellä mainittuihin ehdotuksiin asetusten muuttamiseksi, jotta unionin tarpeisiin voidaan vastata näissä poikkeuksellisissa olosuhteissa, ja toistaa näkemyksensä, jonka mukaan koheesipolitiikka on talouden elpymisen kannalta keskeinen tekijä koko unionin alueella; torjuu sen vuoksi kaikki pyrkimykset tämän politiikan uudelleen kansallistamiseksi;

*

* * *

38. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskeva eurooppalainen aloite

P6_TA(2009)0166

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 suosituksesta komissiolle mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta (2008/2122(INI))

(2010/C 117 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2007 annetun komission tiedonannon mikroluottojen kehittämistä kasvun ja työllisyyden tukemiseksi koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta (KOM(2007)0708),
- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 35 kohdan,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. heinäkuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Yhteiset toimet kasvun ja työllisyyden hyväksi – Yhteisön Lissabon-ohjelma” (KOM(2005)0330),
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2005 annetun komission tiedonannon ”Kasvua ja työllisyyttä tukeva koheesiopolitiikka: yhteisön strategiset suuntaviivat vuosiksi 2007–2013” (KOM(2005)0299),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Kasvua ja työllisyyttä koskevan Lissabonin strategian toteutus jäsenvaltioissa ja alueilla EU:n koheesiopolitiikan kautta vuosina 2007–2013” (KOM(2007)0798),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Ehdotus yhteisön Lissabon-ohjelmaksi 2008–2010” (KOM(2007)0804),
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1639/2006/EY kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon: ”Pienet ensin” – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”) (KOM(2008)0394),
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti) ⁽⁴⁾ ja 1. lokakuuta 2008 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta (KOM(2008)0602),

⁽¹⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽²⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽³⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1998/2006 EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1535/2007 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 8. toukokuuta 2008 esittämänsä kannanoton mikroluottoihin ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 192 artiklan toisen kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 39 ja 45 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0041/2009),
 - A. ottaa huomioon, että komission nykyisen määritelmän mukaan mikroluotto on enintään 25 000 euron laina ja suosituksessa 2003/361/EY säädetään, että mikroyritys on yritys, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 10 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 000 000 euroa; ottaa huomioon, että näitä määritelmiä ei voitane soveltaa kaikkiin kansallisiin markkinoihin eikä niiden perusteella voida selkeästi erottaa toisistaan mikroluottoja ja mikrolainoja mikroyrityksille, mikroluottoja pankkipalveluiden ulkopuolelle jääville lainanottajille ja mikroluottoja pankkipalveluiden piiriin kuuluville mikroyrityksille,
 - B. ottaa huomioon, että vaikeutta saada asianmukaista rahoitusta pidetään usein huomattavana esteenä yrittäjyydelle ja että huomattavaan potentiaalisen mikroluottojen kysyntään Euroopan unionissa ei tällä hetkellä vastata,
 - C. ottaa huomioon, että komissio ei ole vienyt eteenpäin parlamentin 11. heinäkuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa esittämää pyyntöä laatia toimintasuunnitelma mikrorahoitukselle erilaisten poliittisten toimenpiteiden yhteensovittamiseksi ja hyvien käytäntöjen mahdollisimman tehokkaaksi hyödyntämiseksi Euroopan unionissa ja kolmansissa maissa,
 - D. ottaa huomioon, että parlamentti hyväksyi vuonna 2008 toiseksi peräkkäiseksi vuodeksi määrärahat pilottihankkeen ”Mikroluottojen kannalta suotuisamman toimintaympäristön edistäminen Euroopassa” rahoittamiseen ja että, vaikka edellä mainitussa 20. joulukuuta 2007 annetussa komission tiedonannossa tätä seikkaa ei mainita, nämä määrärahat voitaisiin hyödyllisesti kohdentaa oman pääoman muodostamiseen, niin että se voi toimia alkupääomana,

⁽¹⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽²⁾ EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ EUVL L 337, 21.12.2007, s. 35.

⁽⁴⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0199.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- E. ottaa huomioon, että useat piirteet erottavat mikroluoton tavallisesta luotosta, myös pienille ja keski-suurille yrityksille myönnettävästä luotosta, ja että yritykset hakevat tavallista luottoa yleensä kaiken-tyyppisistä rahoituslaitoksista, ja katsoo, että olisi pidettävä mielessä tärkeä perimmäinen tavoite eli kaikkien kansalaisten integroiminen viralliseen rahoitusjärjestelmään,
- F. ottaa huomioon, että mikroluotolla on korkeammat toimintakulut lainan pienen koon, riittävän vakuuden puuttumisen ja korkeiden käsittelykulujen takia,
- G. ottaa huomioon, että mikroluottojen myöntämiseen liittyy innovatiivisia ja subjektiivisia tekijöitä, kuten vaihtoehtoiset tai puuttuvat vakuusvaatimukset ja perinteisestä poikkeava luottokelpoisuuden arviointi, ja niitä myönnetään usein pelkän voiton tavoittelun lisäksi yhteenkuuluvuuden lisäämiseen pyrkimällä integroimaan heikossa asemassa olevat (uudelleen) yhteiskuntaan,
- H. ottaa huomioon, että mikroluotot ovat pieniä mutta mahdollisuus niiden ”kierrättämiseen” (myöntämällä uuden lainan takaisinmaksun jälkeen) luottojen yleensä lyhyestä laina-ajasta johtuen moninkertaistaa niiden vaikutuksen; katsoo, että olisi otettava huomioon tavoite tuoda saajat takaisin perinteisen pankkijärjestelmän piiriin,
- I. ottaa huomioon, että mikroluottoja voivat tarjota tai rahoituksen saantia voivat helpottaa useat tahot, kuten epäviralliset rahoituspalvelujen tarjoajat (sallittu yksityiseltä yksityiselle lainaus), jäsenten omistamat organisaatiot (esimerkiksi luotto-osuuskunnat), kansalaisjärjestöt, keskinäiset yhtiöt ja talousosuuskunnat, paikallisyhteisöjen kehittämistä edistävät rahoituslaitokset, takuupankit ja -rahastot sekä säästö-, osuus ja liikepankit ja että näiden eri toimijoiden välisestä yhteistyöstä voisi olla hyötyä,
- J. katsoo, että Euroopan unionissa olevien rahoituspalveluiden tarjoajien ainutlaatuinen rakenne on tunnistettava; toteaa, että näitä ovat muun muassa luotto-osuuskunnat, jotka ovat pankkien ulkopuolisia rahoituslaitoksia, jotka mobilisoivat jäsenten talletuksia mikrolainoihin; katsoo, että kyseisiä palvelujentarjoajia ei saisi niiden ainutlaatuisten rakenteiden vuoksi ennalta sulkea asianomaisten mikroluotto-ohjelmien ulkopuolelle,
- K. ottaa huomioon, että nykyinen taluskriisi ja sen mahdolliset jälkiseuraukset koko talouteen osoittavat monimutkaisten rahoitustuotteiden haitat ja sen, että on pohdittava keinoja, joilla voidaan tehostaa toimintaa ja saada käyttöön kaikki mahdolliset rahoituskanavat tilanteissa, joissa maksuvalmiuskriisi heikentää yritysten mahdollisuuksia pääoman saantiin etenkin taloudellisesti ja sosiaalisesti heikommassa asemassa olevilla alueilla, ja korostavat samaan aikaan niiden laitosten tärkeyttä, jotka keskittyvät liiketoiminnassaan paikalliseen kehitykseen, joilla on vahvat yhteydet paikkakuntaan ja jotka tarjoavat kattavia pankkipalveluja kaikille talouden toimijoille,
- L. katsoo, että yrittäjyyttä tulisi edistää,
- M. katsoo, että olisi tehtävä kaikki mahdollinen mikroyrityksiin kohdistuvan sääntelyrasituksen vähentämiseksi minimiin ja komission olisi toimittava tämän mukaisesti,
- N. ottaa huomioon, että korkokatto voi ehkäistä lainanantajia tarjoamasta mikroluottoja, jos rajoitukset estävät heitä kattamasta lainanantokulujaan,
- O. ottaa huomioon, että mikroluottojen tukemisen tulisi olla tärkeä osa tarkistettua Lissabonin strategiaa,
- P. ottaa huomioon, että on lukuisia tapauksia, joissa henkilöillä, jotka haluaisivat EU:n koheesiopolitiikan piiriin kuuluvaa rahoitusta perustaakseen pienen perheyriksen, saattaa olla vaikeuksia vaaditun yhteisrahoituksen hankinnassa,
- Q. ottaa huomioon, että heikossa asemassa olevien, kuten (pitkäaikais)työttömien, sosiaaliturvan varassa elävien, maahanmuuttajien, etnisten vähemmistöjen kuten romanien, pimeässä taloudessa toimivien tai köyhällä maaseudulla asuvien sekä naisten, jotka haluavat perustaa mikroyrityksen, tulisi olla mikroluottoja koskevan EU:n aloitteen kohderyhmässä,

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- R. ottaa huomioon, että julkiset toimenpiteet mikroluottojen myöntämisessä ovat tarpeen, vaikka yksityinen osallistuminen tulisi varmistaa mahdollisuuksien mukaan,
- S. ottaa huomioon, että on olemassa useita EU:n aloitteita, jotka tukevat mikroluottoja, ja että yksinkertaistetusta ja kohdistetummasta lähestymistavasta olisi hyötyä, kun nämä aloitteet koottaisiin yhdeksi järjestelmäksi,
- T. katsoo, että mikroyritysten perustajien on ehdottomasti saatava liiketoiminnan tukea (esimerkiksi koulutuksen, valmennuksen ja toimintaedellytysten kehittämisen muodossa) ja että koulutuksen tulisi olla pakollista mikroluoton saajille, sekä katsoo, että rahoitusta koskevan kuluttajavalistuksen ja vastuullisen luotonannon olisi oltava tärkeä osa kaikkien mikrorahoituslaitosten politiikkaa,
- U. katsoo, että mikroluottojen potentiaalisilla saajilla olisi oltava oikeus saada muun muassa luottosopimuksen tekemistä, yrityksen perustamista, velkojen perintää sekä teollis- ja tekijänoikeuksien hankintaa ja käyttöä koskevaa asianmukaista oikeudellista neuvontaa, erityisesti kun kyseinen mikroyritys aikoo tai sillä on mahdollisuus harjoittaa liiketoimintaa muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa,
- V. ottaa huomioon, että oikeus saada mahdollisten lainanottajien luottotiedot helpottaisi mikroluottojen tarjoamista,
- W. katsoo, että mikroluottoihin liittyvien hyvien käytäntöjen tutkimusta ja vaihtoa tulisi edistää, esimerkiksi mikroluottojen myöntämiseen, turvaamiseen ja riskien vähentämiseen liittyvissä innovatiivisissa tekniikoissa siinä laajuudessa ja niissä kohderyhmissä, joissa kyseiset lähestymistavat toimivat EU:ssa,
- X. katsoo, että välittäjien asemaa väärinkäytösten ehkäisemisessä tulisi tutkia ja olisi pohdittava vaihtoehtoisia keinoja varmistaa uskottavuus lainanottajien keskuudessa (esimerkiksi vertaistukiryhmien avulla),
- Y. katsoo, että olisi luotava EU:n puitteet pankkialan ulkopuolella toimiville mikrorahoituslaitoksille ja että komission olisi kehitettävä mikroluottojen tukemiseen tarkoitettu mekanismi, joka jää neutraaliksi mikroluottojen tarjoajien osalta,
- Z. katsoo, että henkilöitä, joilla ei ole pysyvää asuinpaikkaa tai henkilötodistusta, ei tulisi sulkea mikroluottojen myöntämisen ulkopuolelle rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä koskevan lainsäädännön perusteella,
- AA. katsoo, että EY:n kilpailusääntöjä tulisi mukauttaa mikroluottojen myöntämisen esteiden vähentämiseksi,
- AB. katsoo, että EY:n julkisia hankintoja koskevien sääntöjen tulisi tukea mikroluottojen saajia,
1. pyytää komissiota esittämään parlamentille EY:n perustamissopimuksen 44 artiklan, 47 artiklan 2 kohdan tai 95 artiklan nojalla lainsäädäntöehdotuksen tai -ehdotuksia liitteenä olevissa yksityiskohtaisissa suosituksissa käsitellyistä asioista;
 2. toteaa, että suosituksissa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta ja kunnioitetaan kansalaisten perusoikeuksia;
 3. katsoo, että pyydetyn ehdotuksen tai ehdotusten rahoitusvaikutukset on tarvittaessa katettava EU:n talousarvion määrärahoilla;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sekä liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset komissiolle ja neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

LIITE

PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET

1. Mikroluotoista tiedottamista koskeva suositus 1

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavassa säädöksessä olisi pyrittävä säätelemään seuraavia:

- a) Komission olisi huolehdittava mikroluottojen käyttöönotosta asianmukaisissa tilastoissa ja rahoituslaitoksia koskevassa lainsäädännössä. Mikroluottoja koskevissa tilastoissa olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden asukaskohtaiset BKT-luvut ja eroteltava itsenäiset ammatinharjoittajat tai perheyrietykset niistä, joissa on perheen ulkopuolisia työntekijöitä, jotta ensin mainituille voidaan varmistaa positiivinen erityiskohtelu.
- b) Komission olisi kehotettava jäsenvaltioita standardoimaan mikroluottoja koskeva tilastollinen esitystapa, mukaan luettuina sukupuolen, iän ja etnisen alkuperän mukaan jaoteltujen tietojen kerääminen ja analysointi.
- c) Komission olisi laadittava viestintästrategia, jolla itsenäistä ammatinharjoittamista tarjotaan vaihtoehdoksi palkkatyölle ja erityisesti keinoksi välttää työttömyys heikossa asemassa olevien kohderyhmien keskuudessa.
- d) Komission olisi kehotettava jäsenvaltioita ottamaan käyttöön verohelpotuksia yksityiselle osallistumiselle mikroluottojen myöntämiseen.
- e) Komission olisi kehotettava jäsenvaltioita rajaamaan korkokattojen käyttö kuluttajaluottoihin. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava soveltaa mekanismeja, jolla voidaan estää poikkeuksellisen korkeat korot.
- f) Komission olisi äskettäinen subprime-kriisi huomioon ottaen analysoitava erilaisten suorien mikroluottojen etuja ja haittoja verrattuna arvopaperistettuihin luottoihin.
- g) Komission olisi vaadittava jäsenvaltioita analysoimaan erityisesti mikroluottoihin liittyvät toimet ja tulokset ja raportoi-
maan niistä kansallisten uudistusohjelmien vuosikertomuksissa tarkistetun Lissabonin strategian mukaisten kasvun ja työllisyyden yhdenmukaisen suuntaviivojen yhteydessä. Komission olisi käsiteltävä nimenomaan mikroluottoja vuosit-
raisessa väliraportissaan.

2. EU:n rahoitusta koskeva suositus 2

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavassa säädöksessä olisi pyrittävä säätelemään seuraavia:

- a) Komission olisi huolehdittava seuraavia seikkoja koskevien hankkeiden (yhteis)rahoituksesta, kun kyseinen rahoitus on kohdistettu nimenomaisesti mikroluottojen tarjoamiseen kaikille henkilöille ja yrityksille, joiden ei ole mahdollista saada suoraan luottoa ja jotka jäsenvaltiot yleensä määrittävät toimivaltansa mukaisesti heikossa asemassa oleviksi kohderyhmiksi (kuten romaneille, maahanmuuttajille, köyhillä maaseutualueilla asuville, epävakaisissa työsuhteissa ole-
ville ja naisille):
 - i) vakuuksien tarjoaminen mikroluottojen tarjoajille kansallisista tai unionin rahastoista;
 - ii) liiketoiminnan tukipalveluiden tarjoaminen lisäpalveluina mikroluottojen saajille joko mikroluottojen tarjoajien tai kolmansien osapuolten toimesta, sisältäen pakollisen kohdistetun koulutuksen säännöllisine arviointineen mikro-
luottojen saajille ja mahdollisuuden rahoittaa tämä koulutus rakennerahastoista;
 - iii) toiminta-alueen parhaiden käytäntöjen tutkimus ja vaihto koskien esimerkiksi vaihtoehtoisia vakuusvaatimuksia,
perinteisestä poikkeavia luottokelpoisuuden arviointimenetelmiä, luokituspisteytysjärjestelmiä ja välittäjien asemaa;
 - iv) sellaisen verkkosivuston luominen, jolla potentiaaliset mikroluottojen saajat voivat esitellä hankkeensa niille, jotka
haluavat lainata rahaa tukeakseen näitä hankkeita, sekä
 - v) EU:n laajuisen tietokannan luominen mikroluottojen saajien positiivisista ja negatiivisista luottotiedoista.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

- b) Pällekkäisyyden välttämiseksi komission olisi
- i) nimitettävä yksi koordinoituyksikkö, johon kaikki mikroluottoja koskeva EU:n rahoitustoiminta yhdistetään, sekä
 - ii) (yhteis)rahoitettava hankkeita vain, jos tämä voidaan yhdistää sosiaaliturvatuksien, kuten työttömyyskorvauksen ja toimeentulotuen, säilyttämiseen, perustuen yrityspalvelujen tarjoajan analyysiin, jossa olisi otettava huomioon yrityksen saavutukset ja kansallinen vähimmäiselintaso.

3. Yhdenmukaistettuja EU:n puitteita pankkialalla ja pankkialan ulkopuolella toimiville mikrorahoituslaitoksille koskeva suositus 3

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavassa säädöksessä olisi pyrittävä säätelemään seuraavaa:

Komission olisi ehdotettava lainsäädäntöä, joka tarjoaa EU:n laajuiset puitteet pankkialalla ja pankkialan ulkopuolella toimiville mikrorahoituslaitoksille. Pankkialan ulkopuolella toimivien mikrorahoituslaitosten puitteiden tulisi sisältää

- a) selkeä mikroluottojen tarjoajien määritelmä, edellyttäen, että ne eivät vastaanota talletuksia eikä niitä siksi katsota direktiivin 2006/48/EY mukaisiksi rahalaitoksiksi;
- b) valmius harjoittaa pelkkää luottotoimintaa;
- c) valmius jällelainata; sekä
- d) yhdenmukaistetut riskeihin perustuvat valtuutuksen, rekisteröinnin, raportoinnin ja vakavaraisuusvalvonnan säännöt.

4. Direktiiviä 2005/60/EY koskeva suositus 4

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavassa säädöksessä olisi pyrittävä säätelemään seuraavaa:

Komission olisi direktiiviä 2005/60/EY tarkistettaessa varmistettava, että direktiivissä annetut säännökset eivät estä henkilöitä, joilla ei ole pysyvää asuinpaikkaa tai henkilötodistusta, saamasta mikroluottoa, sallimalla säännöksissä erityisen poikkeuksen, joka koskee asiakkaan tuntemisvelvollisuutta.

5. EY:n kilpailusääntöjä koskeva suositus 5

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavassa säädöksessä olisi pyrittävä säätelemään seuraavia:

- a) Komission olisi vähämerkityksistä tukea koskevia sääntöjä tarkistettaessa varmistettava
 - i) vähämerkityksisen tuen rajojen eriyttäminen jäsenvaltioiden välillä mikroluottojen tarjoajien rahoitustuessa;
 - ii) vähämerkityksisen tuen erottelun poistaminen myönnettäessä tukea maatalousalan yritykselle, jos tuki myönnetään mikroluoton yhteydessä, sekä
 - iii) hallinnollisen rasituksen väheneminen, jos tuki myönnetään mikroluoton yhteydessä.
- b) Komission olisi täsmennettävä, että mikroluottojen tarjoajien rooli ja tarvittaessa julkinen tuki, jonka laitokset saavat, ovat EY:n kilpailusääntöjen mukaiset.
- c) Komission olisi otettava käyttöön säännöt, jotka sallivat mikroluottojen saajien tuottamien tavaroiden tai palveluiden erityiskohtelun julkisissa hankintamenettelyissä.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Toimintoperusteinen budjetointi ja toimintojohtaminen talousarviomäärärahojen kohdentamisen hallinnointivälineenä

P6_TA(2009)0173

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 toimintoperusteisesta budjetoinnista ja toimintojohtamisesta talousarviomäärärahojen kohdentamisen hallinnointivälineenä (2008/2053(INI))

(2010/C 117 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A6-0104/2009),
- A. palauttaa mieliin, että Euroopan unionin toimielimet hyväksyivät toimintojohtamisen, toimintoperusteisen budjetoinnin sekä strategisen suunnittelun ja ohjelmoinnin kierroksen hallinnonuudistusta koskevan vuoden 2000 valkoisen kirjan jälkeen (Neil Kinnockin toteuttamat uudistukset) osana uusia pyrkimyksiä kohti komission ja yleensä EU:n ohjelmien entistä tulossuuntautuneempaa hallinnointia,
- B. huomauttaa, että kyseiset käsitteet otettiin siten käytännössä käyttöön Romano Prodin komission ja sen kaudeksi 2000–2005 vahvistettujen viisivuotisten strategisten tavoitteiden aikana ja että niihin sisältyy sekä vuotuinen strategisen suunnittelun ja ohjelmoinnin kierros että vastaava toimintojohtamisen ja toimintoperusteisen budjetoinnin kierros määrärahapuolella,
- C. toteaa, että kaikkien edellä mainittujen toimenpiteiden perimmäisenä tavoitteena oli epäilemättä varmistaa, että veronmaksajilta saatavia niukkoja määrärahoja käytetään mahdollisimman tehokkaasti sovittujen poliittisten painopistealueiden toteuttamiseksi siten, että toimintalinjojen ja määrärahojen kohdentamista koskevan prosessin välistä yhteyttä parannetaan, jolloin EU:n toimielinten piti ottaa käyttöön järjestelyjä, joiden avulla tämä voitaisiin toteuttaa epäbyrokraattisesti ja tehokkaasti,
- D. palauttaa mieliin, että uudistuksella pyrittiin samalla tehostamaan talousarvion hallinnointia ja toteutusta, lisäämään toimintavapautta sekä määrittelemään entistä selkeämmin henkilökohtainen tilivelvollisuus ja vastuu,
- E. huomauttaa, että budjettivallan käyttäjän mielestä oli luonnollisesti erittäin tärkeää käyttää niukat määrärahat tehokkaasti, ja katsoo, että nyt on tullut aika tarkastella tähänastista kehitystä ja antaa uusi kimmoke lisäparannuksille, jotta EU:n toimielinten käytettävissä olisi laadukkaita tulossuuntautuneita järjestelmiä,
- F. katsoo, että yleisessä lähestymistavassa ja asennoitumisessa näihin kysymyksiin on jo tapahtunut huomattavia myönteisiä muutoksia mutta että nykyisten määrärahojen hallinnoinnissa on vielä tuntuvasti parantamisen varaa,

Yleistä

1. katsoo, että toimintojohtamisen ja toimintoperusteisen budjetoinnin käyttöönotto on ollut menestys ja saanut komissiossa aikaan merkittävän kulttuurisen muutoksen ja että se on samalla osaltaan selkiyttänyt henkilökohtaista vastuuta ja tilivelvollisuutta sekä parantanut hallinnoinnin tehokkuutta, tulossuuntautuneisuutta ja avoimuutta;
2. huomauttaa, että byrokration vaara komissiossa on yhä todellinen, sillä raskaita sääntöjä ja työläitä menettelyjä on edelleen runsaasti; kehottaa sen vuoksi kehittämään edelleen menettelyjä ja hallinnointia kaikilla tasoilla komissiossa;
3. katsoo, että komission viisivuotiset strategiset tavoitteet, jotka viime kädessä muodostavat sen kokonaisohjelmoinnin poliittisen perustan, ja niiden vuotuinen siirtäminen osaksi vuotuista toimintastrategiaa pitäisi entistä paremmin liittää monivuotisiin rahoituskehyksiin, jotta voidaan tehostaa niiden ajoitusta ja hyväksymistä johdonmukaiseksi strategiaksi, joka sisältää vastaavat määrärahat, ja katsoo sen vuoksi, että monivuotisen rahoituskehysten keston olisi oltava viisi vuotta;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

4. katsoo, että EU:n ohjelmia valvotaan nykyisin kattavasti tarkastusten ja laillisuuden osalta mutta että niissä sovittuna ajanjaksona saavutettuihin tosiasiallisiin tuloksiin ei valitettavasti kiinnitetä yhtä paljon huomiota; katsoo, että saavutettuihin tuloksiin olisi kiinnitettävä selvästi nykyistä enemmän huomiota arvioitaessa komission vuotuisia kokonaistuloksia, myös vastuuvapausmenettelyssä;

Vastuut

5. korostaa, että on olennaisen tärkeää yksilöidä ja jakaa vastuut selkeästi, jotta EU:n toimintalinjoissa saavutettaisiin tuloksia ja talousarviomäärärahoille saataisiin vastinetta; tähdentää, että poliittinen vastuu kuuluu komission jäsenille; tähdentää lisäksi, että he ovat parlamentin suuntaan myös täysimääräisesti vastuussa moitteettoman ja tehokkaan varainhoidon täytäntöönpanosta omissa yksiköissään ja koko komissiossa; tähdentää, että toimielinten väliset hyvät suhteet vastavuoroisen luottamuksen ja avoimuuden hengessä ovat menestyksen kannalta keskeisiä tekijöitä;

6. pitää erittäin tärkeänä, että komissiolla täytäntöönpanosta vastaavana toimeenpanovalan käyttäjänä on riittävästi keinoja ja liikkumavaraa mutta että sen pitäisi erittäin selkeästi tiedottaa saavutetuista tavoitteista sekä kohdennettujen määrärahojen ja henkilöresurssien käytöstä; pitää – budjettivallan käyttäjän näkökulmasta – vähemmän tärkeänä sitä, miten kyseiset tavoitteet on saavutettu ja miten komissio on sisäisesti työskennellyt; kannattaa sen vuoksi toimintavapauden lisäämistä tältä osin; kehottaa komissiota analysoimaan nykyistä toimintoperusteisen budjetoinnin sekä strategisen suunnittelun ja ohjelmoinnin kierrosta, jotta voidaan varmistaa, että se on tältä osin johdonmukainen, sekä esittämään aiheellisia muutosehdotuksia;

7. katsoo, että komission olisi vahvistettava selkeitä määrällisiä ja laadullisia indikaattoreita, joiden avulla voidaan mitata poliittisten ja hallinnollisten tavoitteiden saavuttamista, ja että sen olisi tehtävä niistä ajallisesti vertailukelpoisia;

8. palauttaa mieleen, että jonkinasteinen johtamisvastuu ja hallinnollinen vastuu, sellaisena kuin se määrittellään asiaa koskevissa henkilöstösääntöjen säännöksissä ja varainhoitoasetukseen sisältyvässä moitteettoman varainhoidon periaatteessa, kuuluu lisäksi komission pääosastojen pääjohtajille (valtuutetuille tulojen ja menojen hyväksyjille) ohjelmien ja toimintalinjojen tehokkaan, vaikuttavan ja luonnollisesti myös oikeudellisesti asianmukaisen täytäntöönpanon osalta;

9. katsoo, että useimmilla aloilla selkeä vastuuketju, jossa ei ole liikaa tasoja ja joka ei ole liian byrokraattinen, voi edelleen merkitä "vastuunottamisen" puuttumista erityiskysymyksissä komissiossa, ja haluaisi tältä osin selkeitä suuntaviivoja, jotka koskevat ohjelmien ja talousarvion toteutusta sekä toimintojohtamisen ja toimintoperusteisen budjetoinnin vaikutusta tähän kysymykseen;

10. suhtautuu tältä osin myönteisesti lisätoimiin, joiden tarkoituksena on selkiyttää yksittäisten toimijoiden vastuuta ja lisätä vastuuntuntoa organisaation sisällä; katsoo myös tässä yhteydessä, että toimintojohtamisen ja toimintoperusteisen budjetoinnin tehokas käyttö ja integrointi pikemminkin "menestyksen avaimena" kuin hallinnollisena rasitteena voi olla olennaisen tärkeää; kehottaa komissiota jatkamaan tätä prosessia ja esittämään aiheellisia ehdotuksia sen edistämiseksi;

Palaute

11. katsoo, että vuotuisissa toimintakertomuksissa käytetty tulosten ja kohdennettujen määrärahojen käytännön esitystapa ja yhteenveto ovat yhä jäljessä verrattuna aikaan, joka käytetään tavoitteiden ja pyydettyjen määrärahojen esittelemistä koskeviin hallinnollisiin tehtäviin valmisteluvaiheissa eli vuotuisessa toimintastrategiassa, vuotuisissa hallintosuunnitelmissa ja toimintaselvityksissä; katsoo tältä osin, että tarvitaan lisätoimia, joiden perusteella komission yhteiset yksiköt ottavat myönteisen vastuun tästä prosessista;

12. korostaa, että tuloksista on saatava entistä parempia, helppokäyttöisiä kertomuksia, jotta parlamentti voi hoitaa talousarvion, lainsäädäntötyöhön ja tilintarkastukseen liittyvät tehtävänsä; katsoo, että parlamentille ja neuvostolle olisi vuotuisessa talousarviomenettelyssä toimitettava entistä tiiviimpi versio asiaa koskevista vuotuisista toimintakertomuksista ja niiden yhteenvetokertomus, joka sisältää tulokset ja kustannukset;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

13. pitää vakavana puutteena sitä, että vuotuisessa toimintastrategiassa ja alustavan talousarvioesityksen (ATE) perustana olevissa rinnakkaisissa talousarviotiedoissa on tähän saakka otettu käyttöön uusia painopistealueita yksilöimättä ”negatiivisia painopistealueita” ja että tämän seurauksena koko kierroksen aikana painopistealueisiin on ollut tapana lisätä uusia tekemättä poliittista päätöstä kysymyksistä, jotka veronmaksajilta saatavien rajallisten määrärahojen vuoksi on karsittava olennaisimpien painopistealueiden tieltä; korostaa, että tämä on selvästikin ristiriidassa uudistuksen peruseräpäätösten kanssa; panee huolestuneena merkille, että monivuotisen rahoituskehityksen tiukat rajat jättävät vain vähän liikkumavaraa;

14. panee merkille ehdotukset, joiden mukaan vuotuisten hallintosuunnitelmien ja ATE:n mukana julkaistavien toimintaselvitysten johdonmukaisuutta on parannettava, jotta voidaan vähentää strategista suunnittelua ja ohjelmointia koskevasta prosessista aiheutuvaa hallinnollista rasitetta ja samalla säilyttää tavoitteiden ja mitattujen ”tuotosten” välinen yhteys; katsoo, että vuotuista hallintosuunnitelmaa on tarpeen uudistaa ja pyytää komissiota toteuttamaan pikaisesti toimia tämän suhteen;

15. ei edelleenkaan ole vakuuttunut siitä, että strategista suunnittelua ja ohjelmointia sekä toimintojohtamista koskevassa prosessissa otetaan riittävästi huomioon aiemmat kokemukset ja tulokset sekä se, miten niiden perusteella kehitetään järjestelmää tulevina vuosina; huomauttaa, että tämä on yhteydessä myös siihen, miten komission toteuttamat lukuisat tutkimukset ja arvioinnit otetaan huomioon ja miten ne vaikuttavat – siten kuin niiden pitäisi vaikuttaa – määrärahojen kohdentamista koskevaan prosessiin; ehdottaa sen vuoksi, että arviointien toimeksiannoissa vaaditaan entistä selkeämmin yhteyttä ohjelmien tarkasteluun ja talousarviomenettelyyn; ehdottaa myös, että vuotuisen toimintakertomukseen sisällytetään saatuja kokemuksia käsittelevä luku;

16. katsoo, että strategisen suunnittelun ja ohjelmoinnin sekä toimintojohtamisen kierrokseen olisi sisällytettävä myös asetettujen poliittisten tavoitteiden saavuttamiseen liittyvien riskien arviointi;

17. pitää välttämättömänä, että nykyistä hallinnointi- ja talousarviomenettelyä hyödynnetään entistä paremmin uutta talousarviota valmisteltaessa, jotta EU:n ohjelmien tuloksia voidaan parantaa käytännössä; huomauttaa, että teknisellä tasolla se tarkoittaa, että nykyisessä menettelyssä (vuoden 2010 talousarvio) vuotta 2008 koskevien vuotuisten toimintakertomusten ja niiden yhteenvedon, joka sisältää tulokset siltä osin, missä määrin tavoitteet on saavutettu, on oltava saatavilla hyvissä ajoin ja että niitä on hyödynnettävä entistä kattavammin kaikissa komission vuoden 2009 aikana tekemissä ehdotuksissa; tähdentää, että aiempien painopistealueiden ja tavoitteiden edistymisestä pitäisi olla ”järjestelmällisiä seurauksia”; pitää valitettavana, että vuosi toisensa jälkeen kiinnitetään liian vähän huomiota siihen, miten näissä seikoissa on edistytty ja miten sen pitäisi heijastua tuleviin vuosiin;

18. suhtautuu myönteisesti tiettyihin parannuksiin ATE:n mukana toimitettavissa toimintaselvityksissä, joissa perustellaan pyydetty määräraha; pitää kuitenkin valitettavana, ettei tietojen laatu ole aina sellainen, että niiden avulla voitaisiin perustella esimerkiksi määrärahojen korotus, ja myös, ettei budjettivallan käyttäjä ole toistaiseksi katsonut tarpeelliseksi palkita ”hyvistä tuloksista” ja ettei se vastaavasti ole pitänyt ennallaan tai jopa pienentänyt niiden yksiköiden määrärahoja, joiden tulokset ovat riittämättömiä;

Komission sisällä

19. katsoo, että pitkän aikavälin tavoitteet ja suunnitelmat eli monivuotinen rahoituskehitys ja viisivuotiset strategiset tavoitteet sekä vuotuinen toimintastrategia on myös perusteltava entistä paremmin ja liitettävä yksittäisten pääosastojen ja yksiköiden työskentelyyn, sillä ne ovat tärkeä tekijä, jonka avulla voidaan motivoida henkilöstön jäseniä ja saada heidät tuntemaan itsensä osaksi koko organisaation ensisijaisia tavoitteita sekä edistämään niitä; pyytää sen vuoksi, että komissio liittäisi entistä selkeämmin vuotuisiin hallintosuunnitelmiin ja vuotuisiin toimintakertomuksiin sisältyvät positiiviset ja negatiiviset painopistealueet monivuotisiin ja strategisiin kokonaistavoitteisiin;

20. on myös yleisesti ottaen sitä mieltä, ettei näiden strategisten tavoitteiden edistymistä valitettavasti arvioida riittävästi; katsoo esimerkiksi, että strategisten tavoitteiden saavuttamisesta voitaisiin tehdä väliarviointi ja että kukin pääosasto voisi osallistua kyseiseen prosessiin ilmoittamalla, mitä toimia on toteutettu, mitä resursseja on käytetty ja miten tämä on edistänyt kokonaistavoitteiden saavuttamista; korostaa, että tämän saavuttamiseksi käytännössä myös tavoitteet ja tulosten mittaamiseksi käytettävät indikaattorit pitäisi mahdollisuuksien mukaan määrittellä samassa strategisessa yhteydessä;

21. tähdentää, että tällainen osallistuminen on viime kädessä keskeistä myös määrärahojen vastuullisessa hallinnoinnissa operatiivisella tasolla ja että se on lisäksi keskeinen tekijä esimerkiksi silloin, kun yksiköjä motivoidaan etsimään tehokkaita työskentelytapoja, löytämään mahdollisia säästöjä ja tekemään yhteistyötä muiden yksiköiden kanssa;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

22. katsoo, että toimintoperusteista budjetoimia ja toimintojohtamista on kehitettävä siten, että voidaan parantaa komission keskitettyjen ja hajautettujen tehtävien välisen vastuunjaon avoimuutta ja sitä koskevia selvityksiä sekä erityisesti antaa selkeitä tietoja hallinnollisiin tukitehtäviin ja koordinoituihin tehtäviin, toimintoperusteisen budjetoinnin ja toimintojohtamisen kierroksen tukitehtävät mukaan luettuina, varattujen henkilöresurssien määristä ja kustannuksista ja tällä tavoin helpottaa oikean tasapainon löytämistä keskitetyn ja hajautetun lähestymistavan välillä;

Loppuhuomioita

23. pyytää komissiota parantamaan strategisen suunnittelun ja ohjelmoinnin sekä toimintojohtamisen kierroksen integrointia ja yksinkertaistamaan sitä, jotta toimintalinjojen ja toimintojen toteutuksen tosiasialliset tulokset voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon henkilöresursseja ja määrärahoja kohdennettaessa; korostaa, että tämän seurauksena olisi lisäksi yksilöitävä mahdollisia "negatiivisia painopistealueita";

24. katsoo, että olisi pyrittävä siihen, että vuotuisessa toimintastrategiassa otetaan järjestelmällisesti huomioon edellisten vuosien tulokset, ja siten myös vähentämään komission hallinnollista rasitetta;

25. korostaa, että strategisen suunnittelun ja ohjelmoinnin sekä toimintojohtamisen kannalta keskeisten asiakirjojen, kuten komission vuotuisen toiminta- ja yhteenvetokertomusten, sisältöä ja esitystapaa olisi niin ikään yksinkertaistettava ja parannettava, jotta ne vastaisivat nykyistä paremmin budjettivallan käyttäjän ja vastuuvapauden myöntävän viranomaisen tarpeita;

26. tähdentää, ettei kyseinen muutos saisi lisätä hallinnollista työtaakkaa; pyytää komissiota sen vuoksi toteuttamaan strategisen suunnittelun ja ohjelmoinnin sekä toimintojohtamisen kierroksen hallintokulujen yksityiskohtaisen analyysin, jotta voidaan yksilöidä mahdolliset hallinnollisen yksinkertaistamisen kohteet, ja seuraamaan tiiviisti, kohdennetaanko henkilöresurssit asianmukaisesti, erityisesti ohjelmointi- ja budjetoimintoinnoissa;

27. pyytää komissiota tiedottamaan parlamentille tällaisten analyysien tuloksista seuraavassa henkilöstökartoituksessa sekä toteutetuista toimista ja edistymisestä tässä päätöslauselmassa esitettyjen pyyntöjen osalta ennen vuoden 2010 talousarviota koskevaa parlamentin ensimmäistä käsittelyä;

28. katsoo, että olisi entistä painokkaammin pyrittävä vahvistamaan laatuperusteet, jotka tuloksia koskevien tietojen olisi täytettävä;

29. pyytää edelleen komissiota tiedottamaan parlamentille toimista, joita on toteutettu organisaation tehokkuuden ja vaikuttavuuden arvioimiseksi ja parantamiseksi, erityisesti siltä osin kuin on kyse hallinnollisten tukitehtävien ja koordinoituihin tehtävien jakamisesta keskitetyn ja operatiivisen tason välillä komission sisällä;

30. korostaa, että vuotuisen toimintakertomusten, vuotuisen toimintastrategian ja komission ATE:n välillä olisi oltava entistä selkeämpi yhteys ja että ohjelmointi- ja budjetoimintotoimintojen yhteensovittamista monivuotisen kehyksen kanssa pitäisi edistää parantamalla monivuotisen rahoituskehyksen, komission strategisen suunnitelman ja vuotuisen toimintastrategian välistä yhteyttä;

31. katsoo, että kyseiset parannukset tekisivät toimintoperusteisesta budjetoinnista ja toimintojohtamisesta tehokkaan välineen tuloksiin keskittyvää talousarviota silmällä pitäen sekä edistäisivät vastuun ja tilivelvollisuuden kulttuuria komission sisällä;

32. katsoo, että parlamentin pitäisi tarkastella, miten se käyttää strategisen suunnittelun ja ohjelmoinnin sekä toimintojohtamisen asiakirjoissa olevia tuloksia koskevia tietoja lujittaakseen vuoropuheluaan komission kanssa;

*

* *

33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Vuosien 2007–2013 rahoituskehityksen väliarviointi

P6_TA(2009)0174

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 vuosien 2007–2013 rahoituskehityksen väliarvioinnista (2008/2055(INI))

(2010/C 117 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja etenkin sen 268–280 artiklan,
- ottaa huomioon käynnissä olevan Lissabonin sopimuksen ratifioimisprosessin,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman politiikan haasteista ja rahoitusmahdollisuuksista laajentuneessa unionissa 2007–2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 3. marraskuuta 2008 laaditun komission työasiakirjan ”Uudistettu talousarvio muuttuvassa Euroopassa” (SEC(2008)2739),
- ottaa huomioon komission isännöimän, 12. marraskuuta 2008 pidetyn konferenssin ”Uudistettu talousarvio muuttuvassa Euroopassa” tulokset,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2007 ⁽³⁾ antamansa päätöslauselman neuvoston muuttamasta esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2008 (kaikki pääluokat) ja 18. joulukuuta 2008 ⁽⁴⁾,
- antamansa päätöslauselman neuvoston muuttamasta esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2009 (kaikki pääluokat), ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin omien varojen järjestelmän tulevaisuudesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen muuttamisesta monivuotisen rahoituskehityksen osalta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 4. joulukuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rahoitusvälineen perustamisesta elintarvikkeiden jyrkkään hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehityksissa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman neljännestä kertomuksesta taloudellisesta ja sosiaalisesta yhteenkuuluvuudesta ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.⁽²⁾ EUVL C 124 E, 25.5.2006, s. 373.⁽³⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 454.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0622.⁽⁵⁾ EUVL C 27 E, 31.1.2008, s. 214.⁽⁶⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 263.⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0576.⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0068.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2008 antamansa päätöslauselman YMP:n ”terveystarkastuksesta” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 15. ja 16. joulukuuta 2005, 21. ja 22. kesäkuuta 2007 sekä 11. ja 12. joulukuuta 2008 kokoontuneiden Eurooppa-neuvostojen päätelmät,
 - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vastauksen komission tiedonantoon ”Uudistettu talousarvio muuttuvassa Euroopassa” (SEC(2007)1188),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitys yhteistyövaliokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A6-0110/2009),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio sopivat talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdystä toimielinten välisestä sopimuksesta intensiivisten neuvottelujen päätteeksi, jotka perustuivat Euroopan parlamentin 8. kesäkuuta 2005 omaksumaan neuvottelukantaan – joka puolestaan perustui tarpeiden kattavaan analysointiin ensisijaisten poliittisten tavoitteiden yksilöimiseksi – ja jäsenvaltioiden vuonna 2005 saavuttamaan yhteisymmärrykseen,
- B. ottaa huomioon, että 17. toukokuuta 2006 tehdystä toimielinten välisestä sopimuksessa määrätään, että komissio laatii vuoden 2009 loppuun mennessä kertomuksen toimielinten sopimuksen toiminnasta, ja pyytää komissiota tekemään kokonaisvaltaisen ja laaja-alaisen tarkistuksen, joka kattaa kaikki EU:n menot – yhteinen maatalouspolitiikka mukaan lukien – ja varat – Yhdistyneen kuningaskunnan jäsenmaksualennus mukaan lukien – ja esittämään siitä kertomuksen kaudella 2008–2009,
- C. ottaa huomioon, että komissio käynnisti syyskuussa 2007 laajan julkisen kuulemisen, johon saatiin panos yli 300 osallistujalta, ja järjesti 12. marraskuuta 2008 ”Uudistettu talousarvio muuttuvassa Euroopassa” -konferenssin, joka merkitsi tarkistusprosessin ensimmäistä vaihetta,
- D. ottaa huomioon, että komissio aikoo esittää tiedonannon, jossa hahmotellaan pääsuuntauksat seuraavan rahoituskehityksen laatimista varten viimeistään syksyllä 2009, ja että sen olisi esitettävä kertomus 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen toimivuudesta (prosessin toinen vaihe) kun taas seuraavaa monivuotista rahoituskehystä ja toimielinten välistä sopimusta koskevat ehdotukset komissio tekee vuoden 2010 aikana (kolmas vaihe),
- E. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessia ei ole vielä saatettu päätökseen,
- F. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen varainhoitoa koskevissa määräyksissä todetaan, että monivuotisella rahoituskehityksellä on oikeudellisesti sitova asema Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti ja että se vahvistetaan ”vähintään viiden vuoden jaksolle”,
- G. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella laajennetaan Euroopan unionin toimivaltaa, minkä seuraukset saattavat heijastua eräisiin uusiin politiikan aloihin, joille saatetaan tarvita asianmukaiset oikeusperustat ja rahoitus,
- H. katsoo, että toimielinten olisi varmistettava, että seuraavan rahoituskehityksen aikataulu mahdollistaa demokraattisen legitimiuden ja komission ja parlamentin valtuuksien yhteensovittamisen mahdollisimman pitkälti ottaen huomioon nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen mahdollisen jatkamisen ja mukauttamisen vuoteen 2015 tai 2016 saakka,
- I. katsoo, että uuden komission nimittäminen ja tässä yhteydessä järjestettävät kuulemiset antavat vastaavaltille parlamentille mahdollisuuden esittää kysymyksiä uusille komission jäsenille ja arvioida heitä ja heidän ensisijaisia poliittisia tavoitteitaan ja niiden toteuttamiseen tarvittavia määrärahoja,

(1) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0093.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

J. katsoo, että käynnissä olevien lainsäädäntöohjelmien väliarvioinnin, joka on määrä toteuttaa 2010–2011, olisi muodostettava tärkein perusta käynnissä olevien ohjelmien ja tulevien ensisijaisten tavoitteiden myöhemmille arvioinneille, ja se olisi otettava asianmukaisesti huomioon, kun nykyistä rahoituskehystä mahdollisesti jatketaan ja mukautetaan vuoden 2015 tai 2016 loppuun,

1. muistuttaa, että parlamentti on edistänyt tehokkaasti monivuotisen rahoituskehysten 2007–2013 ja 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen käyttöön ottamista samalla kun se on mahdollistanut yhteisön lainsäädännön jatkuvuuden käynnistämällä lukuisia monivuotisia ohjelmia; katsoo, että useimmat parlamentin päätöslauselman suosituksista ovat edelleen voimassa, koska ne perustuvat alhaalta ylöspäin etenevään lähestymistapaan, jossa tehtävät ja lupaukset yhdistettiin tarvittaviin määrärahoihin; katsoo tässä yhteydessä, että eräät aiempiin kokemuksiin perustuneet yleiset periaatteet ja suuntaviivat olisi välitettävä uudelle parlamentille;

Kolmen vaiheen lähestymistapa

2. pitää myönteisenä komission aloitetta laajan julkisen kuulemisen järjestämisestä uusien ideoiden ja suuntausten löytämiseksi; muistuttaa kuitenkin, että kullekin toimielimelle kuuluvien institutionaalisten valtuuksien rajoissa parlamentilla on oikeus tutkia muita ratkaisuja ja ajatusmalleja sen itse suunnittelemien neuvottelujen ja kuulemisten pohjalta;

3. katsoo, että nykyisen monivuotisen rahoituskehysten (2007–2013) ja 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen voimaantulon jälkeen kahden viime vuoden aikana on jonkin verran edistytty parlamentin 17. toukokuuta 2006 toimielinten välisen sopimuksen tekemisestä antamassa päätöslauselmassa ⁽¹⁾ kehittämän kolmen pilarin suhteen: ensisijaisten poliittisten tavoitteiden ja rahoitustarpeiden yhteensovittaminen, talousarvion rakenteen nykyaikaistaminen ja EU:n talousarvion toteutuksen laadun parantaminen; panee kuitenkin merkille, että vielä on parantamisen varaa esimerkiksi tuolloin sovitun tarkastuslausuman (DAS) antamisessa, sääntöjen yksinkertaistamisessa ja jo myönnettyjen, mutta erittäin heikosti käytettyjen määrärahojen käytön parantamisessa;

4. muistuttaa olevansa tietoinen siitä, että lopullisessa sopimuksessa ei kyetty ratkaisemaan eräitä puutteita, kuten alueellisten ja kansallisten hallintoa koskevien ilmoitusten käyttöönottoa; korostaa, että esille nousi tarve saada lisärahoitusta EU:n ensisijaisille poliittisille tavoitteille erityisesti Galileo-ohjelmaa, Euroopan teknologiainstituuttia ja elintarvikkeiden rahoitusvälinettä varten ja että ratkaisu kyettiin löytämään 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen välineiden avulla; toteaa, että neuvosto itse ei ole kyennyt panemaan täytäntöön Eurooppa-neuvoston sopimusta, jonka mukaan EU:n talousarviosta pyritään varaamaan 5 000 000 000 euroa talouden elvytys- ja tukiohjelmaan; usko, että nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä ja toimielinten välisessä sopimuksessa on tehtävä lisämukautuksia riittävän ja kunnianhimoisen uudelleenarvioinnin perusteella;

5. korostaa, että olisi erotettava toisistaan nykyisen monivuotisen rahoituskehysten tiettyjen ohjelmien uudelleenarviointi, joka perustuu vuosina 2010–2011 toteutettavaan lainsäädännön väliarviointiin, nykyiset otsakkeiden 4 ja 1a riittämättömästä rahoituksesta johtuvat haasteet ja uudet haasteet, kuten energia-asiat, ilmastonmuutos, kansalaisuus, vapaus, turvallisuus ja oikeus, rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden torjunta, yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ja muut politiikan alat, jotka kytkeytyvät Lissabonin sopimuksesta aiheutuvaan uuteen toimivaltaan, sekä uuden monivuotisen rahoituskehysten valmistelu; korostaa, että nykyisen monivuotisen rahoituskehysten jatkaminen tekisi väliarvioinnin vieläkin tarpeellisemmaksi;

6. tähdentää, että Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin nykyinen konteksti ja prosessiin liittyvät epävarmuustekijät, parlamentin nykyisen toimikauden päättymisen, Euroopan parlamentin vaalien loppuolos ja uuden komission muodostaminen nykyisessä taloudellisessa tilanteessa eivät mahdollista sellaisten yksityiskohtaisten kantojen omaksumista, joilla pyrittäisiin kunnianhimoiseen uudelleenarviointiin lähikoukkausina; painottaa kuitenkin, että kunnianhimoisen uudelleenarvioinnin pitäisi olla uuden parlamentin ja komission kiireellinen painopiste;

⁽¹⁾ EUVL C 297 E, 7.12.2006, s. 182.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

7. katsoo siksi, että realistinen väliarviointi olisi kehitettävä kolmessa vaiheessa:
- (a) (i) vuosittaisissa talousarviomenettelyissä ilmenneiden puutteiden ja avoimiksi jääneiden kysymysten ratkaiseminen mahdollisesti joustavuutta lisäämällä ja tarvittaessa käyttämällä osa omien varojen enimmäismäärään jääneestä liikkumavarasta
 - (ii) puoliväliarvioinnin tulokset
 - (b) (i) valmistautuminen nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen mahdolliseen mukautukseen ja jatkamiseen vuoteen 2015 tai 2016 saakka, mikä mahdollistaisi joustavan siirtymisen viisivuotisten monivuotisten rahoituskehysten järjestelmään, jossa kullekin parlamentille ja komissiolle annetaan toimikautensa keston ajan poliittinen vastuu kustakin monivuotisesta rahoituskehityksestä
 - (ii) mahdolliset mukautukset ja nykyisten ohjelmien jatkaminen lainsäädännössä edellytetyllä tavalla (2010–2011) ottaen huomioon monivuotisen rahoituskehityksen mahdollisen jatkamisen, jota parlamentti on jo useaan otteeseen pyytänyt
 - (c) vuoden 2016 tai 2017 jälkeisen kauden monivuotisen rahoituskehityksen valmistelu; tämä vaihe on vuonna 2014 valittavan parlamentin vastuulla;

Yleiset periaatteet

8. muistuttaa, että omien varojen enimmäismäärä on 1,31 prosenttia EU:n bruttokansantulosta maksusitoumusmäärärahoina ja 1,24 prosenttia EU:n bruttokansantulosta maksuumäärärahoina; muistuttaa myös, että rahoituskehityksessä vahvistetun enimmäismäärän alle jää vuosittain merkittävästi liikkumavaraa etenkin maksuina (2007: 8 300 000 000 euroa, 2008: 13 000 000 000 euroa ja 2009: 7 800 000 000 euroa); muistuttaa lisäksi, että monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärän ja EU:n omien varojen enimmäismäärän ⁽¹⁾ välillä on valtavasti liikkumavaraa (2010: 36 600 000 000 euroa, 2011: 44 200 000 000 euroa, 2012: 45 000 000 000 euroa ja 2013: 50 600 000 000 euroa) ⁽²⁾;

9. vahvistaa edellä mainitussa 29. maaliskuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa esittämänsä kannan, jossa korostettiin, että ”tulouudistuksen ja menotarkistuksen välinen poliittinen yhteys on väistämätön ja täysin perusteltu”; uskoo, että näiden kahden prosessin ohella on pyrittävä EU:n rahoituksen ja menojen järjestelmän kokonaisvaltaiseen ja integroituun uudistamiseen viimeistään vuonna 2016 tai 2017 alkavan monivuotisen rahoituskehityksen osalta, mikä tarkoittaisi, että valmistelutyöt, myös ratifiointi, on saatettava loppuun tätä ennen; kehottaa harkitsemaan järjestelmää, jonka avulla jäsenvaltioille koituvat hyödyt ja haitat saadaan yleisesti ottaen asianmukaisemmalle tasolle;

10. uskoo, että nykyinen maailmantalouden kriisi ei saa vaikuttaa EU:n varojen yleiseen tasoon, vaikka jäsenvaltioiden bruttokansantulo ei enää jatkaisikaan kasvuaan; uskoo siksi, että EU:n menoissa olisi keskityttävä selvää eurooppalaista lisäarvoa luoviin politiikan aloihin toissijaisuuden, suhteellisuuden ja solidaarisuuden periaatteita täydellisesti noudattaen; muistuttaa, että tämä lisäarvo luova toimenpide on kriisikoina paljolti Euroopan kansojen välisen solidaarisuuden periaatteen varassa;

11. korostaa, että moitteettoman varainhoidon, paremman hallinnon jäsenvaltioissa ja komissiossa sekä ensisijaisten poliittisten tavoitteiden ja rahoitustarpeiden yhteen sovittamisen olisi pysyttävä lähivuosien ensisijaisena tavoitteena, ja katsoo, että tähän päämäärään olisi pyrittävä yksilöimällä etukäteen myönteiset ja kielteiset ensisijaiset tavoitteet sen sijaan, että asettaisimme itsellemme enimmäismääriä, ja katsoo siksi, että monivuotisen rahoituskehityksen olisi oltava joustavampi; painottaa sitä, että unionin kohtaamat haasteet (kriisit elintarvike-, energia- ja rahoitusaloilla) ovat harvoin sen historiassa olleet yhtä merkittäviä; katsoo, että todella eurooppalainen vastaus näihin kriiseihin vaatii kansainvälisiä lainsäädäntö- ja budjettitoimia;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2000/597/EY, Euratom, tehty 29. syyskuuta 2000, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä (EYVL L 253, 7.10.2000, s. 42).

⁽²⁾ Omien varojen 1,24 prosentin enimmäismäärä vs. monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärä (perustuu arvioon 27 EU:n jäsenvaltion bruttokansantulosta vuonna 2009).

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

12. katsoo, että koska unionin poliittiset painopisteet muuttuvat jatkuvasti globalisoitumisen, demografisen muutoksen, teknologisen kehityksen, varmojen ja erilaisten energianlähteiden turvaamistarpeen ja ilmastomuutoksen vuoksi, on tärkeää tarkistaa ja optimoida EU:n varojen käyttö, jotta voidaan saavuttaa eniten lisäarvoa tuovat ja tehokkaimmat EU:n toimet;

13. on vakuuttunut, että joustavuuden lisääminen otsakkeissa ja niiden välillä on ehdottomasti tarpeen unionin toimintakyvyn kannalta, jotta EU voi kohdata uudet haasteet ja toimielinten päätöksentekoprosessia voidaan helpottaa; odottaa, että komissio käynnistää asian suhteen aloitteita tulevaisuudessa ehdotuksissaan, jotka perustuvat 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen julistukseen 1;

14. muistuttaa, että toimielinten välisen sopimuksen 21 kohdassa säädetään, että "rahoituskehystä voidaan omien varojen ylärajaa noudattaen tarkistaa komission ehdotuksesta, jos syntyy ennakoimaton tilanne"; arvostelee jälleen neuvoston epärationaalista toimintaa, kun se toistuvasti vastustaa tämän tarkistamismahdollisuuden käyttöä;

15. toistaa haluavansa havaita, kuinka EU:n politiikan alojen, ja erityisesti koheesio politiikan, toteuttaminen jäsenvaltioissa ja komissiossa paranee konkreettisesti ja nopeasti; odottaa, että komission ja neuvoston marraskuussa 2008 jäsenvaltioiden puolesta tekemä yhteinen sitoumus yksinkertaistaa menettelyjä (erityisesti hallinto- ja valvontajärjestelmiä), jotta maksuja voidaan nopeuttaa ja tuleviin talousarvioihin voidaan vaikuttaa myönteisesti; on valmis toteuttamaan poliittisia ja hallinnollisia toimia, jos nykyinen tilanne pysyy ennallaan; ehdottaa, että menettelyjen yksinkertaistaminen saisi etusijan myös muilla aloilla kuten tutkimuksessa ja innovoinnissa ja pk-yrityksiä koskevassa politiikassa;

16. toteaa, että EU:n varojen käytön tehokas hallinnointi olisi asetettava tärkeään asemaan; pitää lisäksi erityisen tärkeänä, että varojen myöntäminen perustuu objektiivisiin perusteisiin ja niiden tehokkuuden jatkuvaan arviointiin; katsoo, että tähän liittyen on tuettava vahvoja ja tehokkaita julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia;

17. pahoittelee hidasta edistymistä keskustelussa EU:n talousarvion rahoitusjärjestelmän uudistamisesta, joka on talouskriisin johdosta tullut yhä kiireellisemmäksi; pahoittelee erityisesti sitä, että kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmän käyttöönoton antamaa tilaisuutta ei käytetty hyväksi syvällisen poliittisen keskustelun käynnistämiseksi unionin päätöksillä luotujen uusien julkisten resurssien käytöstä; vaatii, että tämä keskustelu käynnistetään nykyisen rahoituskehyn väliarvioinnin yhteydessä;

18. panee merkille, että jäsenvaltiot ovat kansallisissa talousarvioissaan ottaneet huomioon suuren osan unionin tavoitteista; vaatii, että tällä tavalla käyttöönotetut määrärahat on kirjattava ja julkistettava jokaisessa jäsenvaltiossa, jotta voidaan paremmin mitata kunkin valtion ponnisteluja ja arvioida paremmin tarvittavat määrät, jotka on varattava EU:n talousarviossa aloille, joilla jäsenvaltioiden ponnisteluja on kannustettava ja täydennettävä;

Erityiset huomiot

19. haluaa päättäväisesti saada asianmukaisen rahoituksen uusille tai täydentäville politiikan aloille, jotka saattavat olla tarpeen, jos Lissabonin sopimus tulee voimaan (kuten energia- ja avaruuspolitiikka ja tutkimus otsakkeessa 1 a, oikeudellinen yhteistyö otsakkeessa 3 a, nuoriso, urheilu, informaatio- ja viestintäpolitiikka ja kansanterveys otsakkeessa 3 b, humanitaarinen apu ja Euroopan ulkosuhdehallinto otsakkeessa 4);

20. muistuttaa, että otsakkeet 1a, 3 ja 4 ovat jo alirahoitettuna nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä; korostaa, että täydentävillä politiikan aloilla ei pitäisi muuttaa nykyisen monivuotisen rahoituskehyn pääluokkien tasapainoa eikä vaarantaa nykyisiä ensisijaisia tavoitteita; tähdentää myös, että jos jotkut jäsenvaltiot pitävät edelleen kiinni "1 prosentin lähestymistavasta", uusien ensisijaisten tavoitteiden rahoittamiseen ei ole talousarviossa mahdollisuuksia, mitä neuvosto todennäköisesti vastustaa ja mitä parlamentti vastustaa jyrkästi;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

21. katsoo, että lyhyen aikavälin uudelleen arviointiin olisi Lissabonin sopimuksen voimaantulosta riippumatta sisällytettävä varojen järjestäminen unionille, jotta se voi saavuttaa poliittiset tavoitteensa energia-varmuuden ja ilmastonmuutoksen torjumisen aloilla; on valmis harkitsemaan erityisrahaston perustamista tätä tarkoitusta varten; painottaa, että tämän on oltava keskeisenä painopisteenä uudessa monivuotisessa rahoituskehityksessä mieluiten siten, että tehdään yleinen sopimus siitä, miten rahoitetaan ilmastonmuutosta käsittelevää politiikkaa; katsoo, että pitkällä aikavälillä on luotava uusi luokka, johon yhdistetään kaikki talousarvion kannalta merkitykselliset politiikan alat ilmastonmuutoksen torjumiseksi;

22. painottaa, että tässä suhteessa politiikan alojen olisi oltava yhdenmukaisia, ja toteaa, että kaikki merkittävät ohjelmat on testattava ilmastonmuutoksen kannalta, mukaan lukien maataloutta koskevat hankkeet, koheesio-ohjelmat, liikenne- ja energiaverkot sekä kehitysohjelmat;

23. toistaa olevansa valmis käymään neuvoston kanssa neuvotteluja komission ehdotuksista, jotka koskevat energia- ja verkkohankkeiden (laajakaista) rahoittamista EU:n elvytysuunnitelman yhteydessä;

24. korostaa, että nykyistä talouskasvun hidastumista ei pitäisi käyttää tekosyynä viivyttämiselle, vaan päinvastoin se olisi nähtävä mahdollisuutena lisätä investointeja ympäristöystävälliseen teknologiaan;

25. edellyttää, että tavoitteena on pidettävä tutkimuksen ja innovoinnin määrärahojen lisäämistä 3 prosenttiin EU:n bruttokansantulosta vuoteen 2010 mennessä; korostaa, että tieteellinen tutkimus, tiedeinfrastrukturi, tekninen kehitys ja innovoinnit muodostavat Lissabonin strategian ytimen ja että ne ovat päätekijöitä kasvun, työpaikkojen luomisen, kestäväen kehityksen ja EU:n kilpailukyvyyn kannalta;

26. painottaa koulutus-, kulttuuri- ja nuoriso-ohjelmien mahdollisuuksia Euroopan tuomisessa lähemmäs kansalaisia ja kulttuurisen monimuotoisuuden sekä keskinäisen ymmärtämisen vahvistamisessa sen roolin lisäksi, joka koulutuksella on Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa ja osaamisen saattamisessa niiden uusien haasteiden ja mahdollisuuksien mukaisiksi, joita syntyy rahoitus- ja talouskriisistä ja ilmastonmuutoksesta;

27. muistuttaa, että otsakkeen 4 (EU maailmanlaajuisena toimijana) alirahoitus jatkuu kroonisena; pyytää komissiota tekemään ehdotuksia pitkän aikavälin rahoitukseksi vuosittain asetettujen tavoitteiden saavuttamista varten, kansainvälisistä ilmastonmuutossopimuksista aiheutuviksi kehitysavusta riippumattomiksi sitoumuksiksi, konfliktien estämiseksi ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien edistämiseksi ja uskottavaksi naapuruuspolitiikaksi ja yhteiseksi ulko- ja turvallisuuspolitiikaksi/Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikaksi (joihin sovelletaan asianmukaista vastuuvapausmenettelyä), jotta voidaan välttää toistuvat ja loppumattomat neuvottelut neuvoston kanssa vuosittaisissa talousarviomenettelyissä; korostaa, että uudet tarpeet olisi rahoitettava lisämäärärahoilla;

28. muistuttaa, että jäsenvaltiot sitoutuivat vuonna 2005 pyrkimään siihen, että 0,7 prosenttia EU:n bruttokansantulosta kohdennettaisiin viralliseen kehitysapuun vuonna 2015; uskoo, että EU:n talousarviotuella voidaan kannustaa jäsenvaltioita tämän tavoitteen saavuttamiseen; toistaa haluavansa sisällyttää Euroopan kehitysrahaston yleiseen talousarvioon vahvistaakseen parlamentin seuraamien ja valvomien päätösten tekomenettelyjen avoimuutta;

29. kehottaa vuonna 2009 valittavaa parlamenttia avoimuussyistä sisällyttämään normaaliin talousarvion rakenteeseen varat, joita nykyisin käytetään talousarvion ulkopuolella;

*

* * *

30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Cariforum-valtioiden ja EY:n talouskumppanuussopimus

P6_TA(2009)0175

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Cariforumin jäsenvaltioiden sekä Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden välisestä talouskumppanuussopimuksesta

(2010/C 117 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽¹⁾, 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista WTO:n yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽²⁾, 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽³⁾, 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽⁴⁾, 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽⁵⁾, 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁶⁾, 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen keskeyttämisestä ⁽⁷⁾, 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁸⁾, 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman TRIPS-sopimuksesta ja lääkkeiden saatavuudesta ⁽⁹⁾, 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽¹⁰⁾ sekä 5. kesäkuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2002 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin suosituksista komissiolle talouskumppanuussopimusten neuvottelemisesta AKT-maiden ja -alueiden kanssa ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon Cariforum-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen talouskumppanuussopimuksen,
- ottaa huomioon yhteisen julistuksen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisesta,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2006, lokakuussa 2006, toukokuussa 2007, lokakuussa 2007, marraskuussa 2007 ja toukokuussa 2008 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät,

⁽¹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 591.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0252.

⁽¹²⁾ EUVL C 273 E, 14.11.2003, s. 305.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0051.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon talouskumppanuussopimuksista (KOM(2007)0635),
 - ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimus) ja erityisesti sen XXIV artiklan,
 - ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön neljännen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Dohassa 14. marraskuuta 2001,
 - ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Hongkongissa 18. joulukuuta 2005,
 - ottaa huomioon "Aid for Trade" -työryhmän kertomuksen ja suositukset, jotka WTO:n yleisneuvosto hyväksyi 10. lokakuuta 2006,
 - ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhannen julistuksen, jossa esitellään kansainvälisen yhteisön yhdessä laatimat vuosituhannen kehitystavoitteet köyhyyden poistamiseksi,
 - ottaa huomioon Gleneaglesin julkilausuman, jonka G8-maat hyväksyivät 8. heinäkuuta 2005,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan ja 103 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että 1. tammikuuta 2008 lähtien EU:n aiemmat kauppasuhteet AKT-maiden kanssa – AKT-maat saivat yksipuolisen etuuskohtelun EU:n markkinoilla – eivät olleet WTO:n sääntöjen mukaiset,
- B. katsoo, että talouskumppanuussopimukset ovat WTO:n sääntöjen mukaisia sopimuksia, joilla pyritään tukemaan AKT-maiden alueellista yhdentymistä ja edistämään niiden asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen, mikä edistää niiden yhteiskunnan ja talouden kestävästä kehitystä ja tukee yleisiä pyrkimyksiä poistaa köyhyys AKT-maista,
- C. katsoo, että talouskumppanuussopimuksilla pitäisi pyrkiä rakentamaan pitkäaikaisia suhteita, joissa kaupalla tuetaan kehitystä,
- D. katsoo tämänhetkisen talous- ja rahoituskriisin merkitsevän, että kauppapolitiikalla on kehitysmaille suurempi merkitys kuin koskaan ennen,
- E. katsoo, että sopimusten monitahoisten ja laaja-alaisten sitoumusten vaikutukset maihin ja alueisiin voivat olla huomattavat,
- F. katsoo, että talouskumppanuussopimus vaikuttaa vääjäämättä Cariforumin ja muiden kauppakumppaneiden välisten tulevien sopimusten soveltamisalaan ja sisältöön sekä alueen kantaan neuvotteluissa,
- G. ottaa huomioon, että kullekin Cariforum-valtiolle on laadittu erillinen vapauttamista koskeva aikataulu, jossa valtioiden välillä esiintyy tiettyä päällekkäisyyttä, joka kuitenkin ajan myötä kehittyy alueelliseksi aikatauluksi; ottaa huomioon, että Karibian yhteisö (Caricom) pyrkii saamaan aikaan yhteismarkkinat vuoteen 2015 mennessä,
- H. ottaa huomioon, että talouskumppanuussopimusten myötä aikaan saatavien kauppasääntöjen absoluuttinen vaikutus voi olla paljon suurempi kuin tullien poistamisella aikaansaatu vaikutus,
- I. katsoo, että kaupan sääntöjen tehostamisen lisäksi on lisättävä myös tukea kauppaan liittyvälle avulle,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- J. katsoo, että kaupan kehittämiseksi annettavaa apua (Aid for Trade) koskevalla EU:n strategialla pyritään tukemaan kehitysmaiden valmiuksia hyötyä uusista kauppamahdollisuuksista,
- K. toteaa, että sopimuksen 139 artiklan 2 kohdan viimeisessä lauseessa määrätään seuraavaa: "Minkään tässä sopimuksessa ei saa tulkita rajoittavan osapuolten ja allekirjoittaneiden Cariforum-valtioiden mahdollisuuksia tukea lääkkeiden saatavuutta",
- L. ottaa huomioon, että talouskumppanuussopimus sisältää julistuksen kehitysyhteistyöstä mutta ei laillisesti sitovia rahoitussitoumuksia,
1. korostaa, että talouskumppanuussopimuksia voidaan pitää tyydyttävänä vain, jos ne täyttävät seuraavat tavoitteet: AKT-maiden tukeminen kestävässä kehityksessä, niiden maailmankauppaan osallistumisen edistäminen, alueellistamisprosessin vahvistaminen, Euroopan unionin ja AKT-maiden välisen kaupan elvyttäminen ja AKT-maiden talouksien monipuolistamisen edistäminen;
 2. muistuttaa, että talouskumppanuussopimuksen on tuettava paitsi rakenteensa ja sisältönsä myös täytäntöönpanotapansa ja -henkensä puolesta Cariforum-valtioiden kehitystavoitteita, politiikkaa ja painopisteitä;
 3. huomauttaa, että talouskumppanuussopimuksen olisi edistettävä vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista;
 4. kehottaa komissiota selkeyttämään kantaansa veroparatiiseista luopumista koskeviin EU:n tavoitteisiin; muistuttaa tässä yhteydessä, että OECD on luokitellut neljästätoista Cariforumin talouskumppanuussopimuksen allekirjoittajavaltiosta kahdeksan veroparatiiseiksi ja että Cariforumin talouskumppanuussopimuksessa edellytetään kaikkien maassa oleskelevien käyttötilien vapauttamista (122 artikla), investoijien pääomatilien vapauttamista (123 artikla) sekä lähes rajoittamatonta rajat ylittävän rahoituspalvelutoiminnan sallimista, mukaan lukien "trust services" -toiminta ja "over-the-counter" -johdannaiskauppa (103 artiklan B-6 kohta);
 5. korostaa, että EY:n ja Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimuksen päätavoitteena on kehitystavoitteiden toteuttamisen, köyhyyden vähentämisen ja perusoikeuksien kunnioittamisen avulla edistää vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamista;
 6. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen uudelleen käynnistämiseksi ja varmistamaan, että kaupan vapauttamiseksi tehdyillä sopimuksilla edistetään edelleenkin köyhien maiden kehitystä;
 7. on vakuuttunut siitä, että kattavien talouskumppanuussopimusten tulisi olla AKT-maille Dohan kehitysohjelmaan liittyvää sopimusta täydentäviä eikä sen vaihtoehtoja;
 8. korostaa alueiden välisen kaupan merkitystä ja tarvetta lisätä alueellisia kauppayhteyksiä kestävä kasvun turvaamiseksi alueella; painottaa erilaisten alueellisten yksiköiden välisen yhteistyön ja yhdenmukaisuuden merkitystä;
 9. on huolestunut siitä, että huolimatta talouskumppanuussopimusta koskevista komission neuvotteluvaltuuksista, jotka neuvosto hyväksyi 17. kesäkuuta 2002 ja joissa todettiin, että neuvotteluissa otetaan huomioon yhteisön syrjäisimpien alueiden erityiset etunäkökohdat ja että tältä osin talouskumppanuussopimuksilla voidaan määrätä erityistoimista, joilla suositetaan näiltä alueilta peräisin olevia tuotteita tavoitteena edistää kyseisten alueiden yhdentymistä alueiden väliseen kauppaan lyhyellä aikavälillä WTO:n määräysten mukaisesti, ei yhteisön syrjäisimpien alueiden etuja ole kuitenkaan otettu riittävästi huomioon monien sellaisten näkökohtien osalta, jotka alueelliset neuvostot olivat saattaneet komission tietoon, ja että sen seurauksena syrjäisimpien alueiden yhdentymisen lyhyellä aikavälillä alueiden väliseen kauppaan on jäänyt huomioon ottamatta;
 10. kannustaa kehitysmaita ja alueellisia ryhmittymiä, joiden välisen kaupan osuus kaupan arvosta on tällä hetkellä 15–25 prosenttia, alentamaan edelleen tulleja eteläisten maiden keskinäisen kaupan, taloudellisen kasvun ja alueellisen yhdentymisen edistämiseksi edelleen;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

11. muistuttaa, että talouskumppanuussopimuksen täytäntöönpanon onnistuminen edellyttää perustakseen aitoja alueellisia markkinoita ja että alueellinen yhdentyminen ja yhteistyö ovat välttämättömiä Cariforum-valtioiden sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen kannalta;
12. korostaa, että sopimuksen täytäntöönpanossa on kiinnitettävä asianmukaisesti huomiota Cariforumin yhdentymisprosesseihin, myös Caricomin yhtenäismarkkinoiden ja talouden tavoitteisiin sellaisina kuin ne asetetaan tarkistetussa Chaguaramasin sopimuksessa;
13. panee merkille, että ne Cariforum-valtiot, jotka ovat Caricomin jäseniä, ovat tehneet sitoumuksia aloilla, joista ei ole vielä sovittu Cariforumin yhtenäismarkkinoiden ja talouden tavoitteissa tai joita ei ole vielä pantu täysimääräisesti täytäntöön, mukaan luettuna rahoituspalvelut, muut palvelut, sijoitukset, kilpailu, julkiset hankinnat, sähköinen kaupankäynti, teollis- ja tekijänoikeudet, tavaroiden vapaa liikkuvuus ja ympäristö; kehottaa kiinnittämään asianmukaista huomiota Caricomin yhtenäismarkkinoihin ja talouteen näitä aloja koskevien määräysten täytäntöönpanossa EY:n ja Cariforum-valtioiden talouskumppanuussopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
14. kehottaa asianomaisia maita antamaan selkeää ja läpinäkyvää tietoa maansa taloudellisesta ja poliittisesta tilanteesta sekä tapahtuneesta kehityksestä Euroopan yhteisön kanssa tehtävän yhteistyön helpottamiseksi;
15. kehottaa komissiota selvittämään, miten kasvatetun Aid for Trade -talousarvion määrärahat tosiasiallisesti jakautuvat koko AKT-alueella, ottaen huomioon ensisijaiset menot, joihin on sitouduttu;
16. vaatii, että tuen tehokkuutta koskevien Pariisin periaatteiden mukaisesti tuen on oltava muun muassa kysyntään perustuvaa, ja kehottaa siksi AKT-maita tekemään ehdotuksia tarvittavasta talouskumppanuussopimukseen liittyvästä lisärahoituksesta erityisesti seuraavilla aloilla: sääntelykehykset, suoja-toimenpiteet, kaupan edistäminen, tuki kansainvälisiä terveys- ja kasvinsuojelutoimia sekä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien normien noudattamiseen sekä talouskumppanuussopimusten seurantamekanismin perustaminen;
17. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin EU:n Aid for Trade -strategia, jossa EU:n kollektiivista kauppaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon vuodessa (miljardi yhteisöltä, miljardi jäsenvaltioilta); vaatii, että Cariforum-valtioille annetaan asianmukainen ja kohtuullinen osuus;
18. kehottaa komissiota selvittämään sitä, miten varoja jaetaan koko alueella, ja pyytää EU:n jäsenvaltioita suunnittelemaan lisärahoitusta vuosien 2008–2013 talousarviota koskevien sitoumusten jälkeen;
19. kehottaa määrittelemään ja varaamaan varhaisessa vaiheessa kohtuullisen osan "Aid for Trade" -varoista; korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että nämä varat ovat lisävaroja eivätkä ainoastaan Euroopan kehitysrahaston (EKR) rahoituksen uudelleenkäyttöä, että ne ovat Cariforumin prioriteettien mukaisia, että niiden maksaminen kanavoidaan mahdollisimman pitkälle aluekehitysrahaston kautta ja että ne maksetaan hyvissä ajoin, ennakoitavasti ja kansallisten ja alueellisten strategisten kehitysuunnitelmien täytäntöönpanoaikataulujen mukaisesti; suosittelee komissiolle ja Cariforum-valtioille näiden varojen tehokasta käyttöä, jotta niillä voidaan auttaa korvaamaan tullitulojen mahdollista menetystä ja vastata kilpailukyyn parantamisen ja kehityksen edistämisen tarpeisiin;
20. kehottaa komissiota selvittämään, mitä varoja käytetään 10. Euroopan kehitysrahaston rahoituksen lisänä; kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki kehitysyhteistyötä koskevat toimet, mukaan lukien niiden rahoitusta koskevat toimet, pannaan täytäntöön pikaisesti, asianmukaisesti ja tehokkaasti;
21. panee merkille, että Bahamalle, Antigualle ja Barbadoselle kaupan vapauttamisesta aiheutuva tullitulojen menetys on etupainotteinen; myöntää, että suuri osa muiden Cariforum-valtioiden EU:n viennistä on jo vapautettu kaupan esteistä tai valtaosa vapauttamisesta toteutetaan täytäntöönpanoaikataulun vuosina 10-15;
22. korostaa, että tarvittaessa alkuperäsääntöihin tehtäviin merkittäviin muutoksiin olisi yhdistettävä tullivapautta ja kiintiövapautta koskeva aloite, jotta tavaroiden vienti kasvaisi huomattavasti; pitää tässä yhteydessä myönteisinä komission äskettäin antamia lausuntoja, joiden mukaan alkuperäsääntöjä voitaisiin ajantasaisesti 10 artiklan nojalla rahoitusvälineiden yhdistämistä koskevan periaatteen mukaisesti;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

23. kehottaa komissiota tiedottamaan Euroopan parlamentille säännöllisesti patenttilyhteistyösopimuksen piiriin kuuluvien patenttihakemusten ja -riitojen määrästä; kehottaa komissiota antamaan säännöllisen selvityksen sopimukseen sisältyvistä teknologian siirtoa koskevista sitoumuksista; vaatii komissiota, että se ei pyri lähentämään teollis- ja tekijänoikeuksien standardeja tiukentamalla niitä enemmän kuin tasolle, joka soveltuu Cariforum-valtioiden kehitystasolle; korostaa, että Cariforum-valtioita on avustettava lääkealan kilpailun vastaisten toimien valvonnassa;
24. vaatii neuvottelijoita tähdentämään lopullisista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa luonnonvarojen avointa hallinnointia sekä tekemään selkoa tarvittavista parhaista käytännöistä, jotta maat voi hyötyä mahdollisimman paljon kyseisistä luonnonvaroista;
25. kehottaa komissiota varmistamaan, että teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoa koskevia määräyksiä ei käytetä rinnakkaislääkkeiden tuottajien legitimiin kilpailun tukahduttamiseen ja/tai estämään valtion hankintaelimiä hankkimasta rinnakkaislääkkeistä;
26. hyväksyy kaupan suojaamista kahdenvälisillä suojatoimenpiteillä koskevan luvun tarpeellisuuden ja merkityksen; kehottaa molempia osapuolia välttämään näiden suojatoimenpiteiden käyttöä;
27. hyväksyy sellaisen kehitysyhteistyötä koskevan luvun sisällyttämisen laajaan talouskumppanuussopimukseen, joka kattaa yhteistyön tavarakaupan alalla, tarjontapuolen kilpailukyvyyn, liiketoimintaa edistävän infrastruktuurin, palvelukaupan, kauppaan liittyvät asiat, institutionaalisten toimintavalmiuksien parantamisen ja julkisen talouden sopeuttamisen; kehottaa molempia osapuolia noudattamaan sitoumustaan saattaa kilpailua ja julkisia hankintoja koskevat neuvottelut päätökseen vasta, kun riittävät toimintavalmiudet on saavutettu;
28. painottaa, että talouskumppanuussopimuksessa olisi otettava huomioon molempien osapuolten pienten ja keskisuurten yritysten erityisedut;
29. kehottaa Euroopan unionia soveltamaan suosituimmuskohtelun periaatetta kaikkiin AKT:n alueellisiin ryhmittymiin;
30. panee merkille, että Cariforum ja muut alueelliset ryhmittymät soveltavat valikoivasti suosituimmuskohtelua Euroopan unioniin;
31. katsoo, että on otettava huomioon talouskumppanuussopimuksen 5 artiklaan sisältyvät erityis- ja erilliskohtelua koskevat säännökset ja että köyhyyden vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi sopivilla talouskumppanuussopimuksen kehitysindikaattoreilla on kolme keskeistä tavoitetta: käynnistää talouskumppanuussopimusten velvoitteiden täytäntöönpano Cariforum-valtioissa tai saada niille poikkeuksia, seurata talouskumppanuussopimusten täytäntöönpanon vaikutusta kestäväan kehitykseen ja köyhyyden vähentämiseen sekä valvoa EU:n sitoumusten toteuttamista ja erityisesti luvatus taloudellisen ja teknisen avun maksamista ja tehokasta toimittamista;
32. korostaa tarvetta laatia kehitysindikaattorit käytettäväksi odotettavien taloudellisten ja sosiaalisten tulosten (kuten köyhyyden vähentäminen, elinolojen parantaminen ja talouden avoimuus) mittaamiseen talouskumppanuussopimuksen täytäntöönpanossa;
33. panee merkille suuret erot maataloustukiin sekä rahoitus- ja tekniseen tukeen suunnatuissa julkisissa menoissa;
34. panee merkille, että tämä asettaa AKT-maiden viljelijät epäedulliseen asemaan vähentämällä heidän kilpailukykyään sekä kotimaassa että ulkomailla, kun heidän tuotteidensa reaali hinnat ovat EU:n ja Yhdysvaltojen tuettuun tuotantoon verrattuna korkeammat;
35. kannattaa siksi tullinimikkeisiin sovittuja poikkeuksia, jotka kohdistuvat maataloustuotteisiin ja joihinkin jalostettuihin maataloustuotteisiin, koska ne perustuvat pääasiallisesti tarpeeseen suojella varhaisessa kehitysvaiheessa olevaa teollisuutta tai arkoja tuotteita näissä maissa;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

36. vaatii luomaan asianmukaisia ja avoimia valvontamekanismeja – joilla on selkeä asema ja vaikutus – talouskumppanuussopimusten vaikutusten seuraamiseksi siten, että AKT:n osallistuminen kasvaa ja sidosryhmiä kuullaan laajasti;
37. kehottaa komissiota tukemaan sitä, että Cariforum-valtioihin perustettaisiin riippumaton seurantamekanismi, jolla olisi tarvittavat resurssit tehdä analyysi sen määrittelemiseksi, missä määrin talouskumppanuussopimuksella on saavutettu siinä asetetut tavoitteet;
38. pitää tärkeänä, että talouskumppanuussopimusten täytäntöönpanoon liittyisi sellaisen asianmukaisen seurantajärjestelmän perustaminen, jota koordinoi asiaa käsittelevä parlamentaarinen valiokunta, jossa on mukana kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitys yhteistyövaliokunnan jäseniä, varmistaen tasapainon kansainvälisen kaupan valiokunnan johtavan aseman säilyttämisen ja kauppa- ja kehitys yhteistyöpolitiikan yleisen johdonmukaisuuden välillä; katsoo, että tämän parlamentaarisen valiokunnan olisi toimittava joustavasti ja aktiivisesti koordinoitava työtään AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen kanssa;
39. korostaa Cariforum-valtioiden parlamenttien ja muiden kuin valtiollisten toimijoiden keskeistä asemaa talouskumppanuussopimusten seurannassa ja hallinnoinnissa; toteaa, että niiden tehokas osallistuminen edellyttää EU:n ja Cariforum-valtioiden välistä selkeää ja kattavaa asialistaa;
40. kehottaa Eurooppa-neuvostoa kuulemaan Karibian alueella sijaitsevien Euroopan unionin syrjäisimpien alueiden (Martinique, Guadeloupe ja Ranskan Guayana) alueellisia neuvostoja ennen Cariforum-valtioiden ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisen talouskumppanuussopimuksen ratifioimista;
41. pitää myönteisenä edellä mainittua yhteistä julistusta ja sitä, että sopimusta on tarkistettava kattavasti viimeistään viiden vuoden kuluttua sen allekirjoittamisesta ja tämän jälkeen viiden vuoden välein sopimuksen vaikutusten, myös sen täytäntöönpanosta aiheutuneiden kustannusten ja seurausten, määrittelemiseksi; panee merkille, että osapuolet ovat sitoutuneet tarkistamaan sopimuksen määräyksiä ja muuttamaan niiden soveltamista tarvittaessa; kehottaa ottamaan Euroopan parlamentin ja Cariforum-valtioiden parlamentit mukaan mahdolliseen talouskumppanuussopimuksen tarkistamiseen;
42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja AKT-maiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n ministerineuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle.

EY:n ja Norsunluurannikon ensivaiheen talouskumppanuussopimus

P6_TA(2009)0176

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Norsunluurannikon sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä

(2010/C 117 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimus) ja erityisesti sen XXIV artiklan,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),

Keski viikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhajulistuksen, jossa asetetaan vuosituhannen kehitystavoitteet kansainvälisen yhteisön yhteisesti sopimaksi köyhyyden poistamisen perusteeksi,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön neljännen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Dohassa 14. marraskuuta 2001,
- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön (WTO) viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista WTO:n yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Gleneaglesin julkilausuman, jonka G8-maat hyväksyivät 8. heinäkuuta 2005,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Hongkongissa 18. joulukuuta 2005,
- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen keskeyttämisestä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon "Aid for Trade" -työryhmän kertomuksen ja suositukset, jotka WTO:n yleisneuvosto hyväksyi 10. lokakuuta 2006,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 ⁽⁸⁾ ja 12. joulukuuta 2007 ⁽⁹⁾ antamansa päätöslauselmat talouskumppanuussopimuksista,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon talouskumppanuussopimuksista (KOM(2007)0635),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2006, lokakuussa 2006, toukokuussa 2007, lokakuussa 2007, marraskuussa 2007 sekä touko- ja kesäkuussa 2008 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät,

⁽¹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen Norsunluurannikon sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan ja 103 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että aiemmin, 31. joulukuuta 2007 asti, Euroopan unionin kauppasuhteet AKT-maihin, jotka nauttivat yksipuolisesta etuuskohtelusta EU:n markkinoilla, olivat poikkeus WTO:n yleissääntöihin,
- B. ottaa huomioon, että talouskumppanuussopimukset ovat WTO:n sääntöjen mukaisia sopimuksia, joilla pyritään tukemaan AKT-maiden alueellista yhdentymistä ja edistämään niiden asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen, mikä edistää niiden yhteiskunnan ja talouden kestävästä kehitystä ja tukee yleisiä pyrkimyksiä poistaa köyhyyttä ja luoda vaurautta AKT-maihin,
- C. ottaa huomioon, että väliaikaiset talouskumppanuussopimukset (IEPA) ovat luonteeltaan WTO:n sääntöjen mukaisia, tavaroiden kauppaa koskevia sopimuksia, joihin sisältyy merkittäviä sitoumuksia ja joilla on tarkoitus ehkäistä keskeytykset AKT-maiden ja Euroopan unionin välisessä kaupassa, ja katsoo, että niitä olisi pidettävä väliaikaisena ratkaisuna sillä välin, kun neuvottelut laajan talouskumppanuussopimuksen tekemisestä Länsi-Afrikan alueen kanssa ovat käynnissä,
- D. katsoo, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen muodostamien kauppasääntöjen myötä olisi annettava enemmän tukea kauppaan liittyvälle avulle, kuten hallinnollisten toimintavalmiuksien luomiselle ja hyvää hallintotapaa edistäville toimenpiteille,
- E. ottaa huomioon, että Norsunluurannikko on 163 maan joukossa sijalla 151 Transparency International -järjestön vuoden 2008 korruptioindeksissä,
- F. ottaa huomioon, että kaupan kehittämiseksi annettavaa apua (Aid for Trade) koskevalla EU:n strategialla pyritään tukemaan kehitysmaiden valmiuksia hyötyä uusista kauppamahdollisuuksista,
- G. ottaa huomioon, että jotkin AKT-maat ovat talouskumppanuussopimusneuvottelujen yhteydessä halunneet sisällyttää sopimukseen suosituimmuuskohtelua koskevan lausekkeen (MFN-lauseke), jolla vahvistetaan tavanomaiset ja syrjimättömät tullit tavaroiden tuonnille, tavoitteenaan varmistaa, että kaikkia viejiä kohdellaan samalla tavoin kuin suosituimmuusasemassa olevaa viejää,
- H. ottaa huomioon, että Euroopan unionin ja AKT-maiden välinen kilpailu on vähäistä, koska suurin osa EU:n viennistä koostuu pääasiassa tuotteista, joita AKT-maat eivät tuota mutta joita ne tarvitsevat joko suoraan kulutukseen tai kotimaisen teollisuuden raaka-aineeksi; katsoo, että tämä ei päde maataloustuotteiden kauppaan, jossa EU:n vientituet haittaavat vakavasti AKT-maiden maatalous-, kotieläin- ja meijerituottajien toimintaa häiritsemällä paikallis- ja aluemarkkinoiden toimintaa ja usein tuhoamalla ne, ja että sen vuoksi EU:n olisi viipymättä lakkautettava asteittain kaikki vientituet,
- I. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisö ja AKT-maat ovat keskenään neuvotelleet uusista, paremmista ja joustavammista alkuperäsäännöistä, joista voi oikein toteutettuina olla AKT-maille huomattavaa hyötyä, jos AKT-maiden alhaisempi suoritustaso otetaan asianmukaisesti huomioon,
1. korostaa, että talouskumppanuussopimukset voivat olla tyydyttäviä ainoastaan, jos niillä saavutetaan seuraavat kolme tavoitetta: tuetaan AKT-maiden kestävästä kehitystä, edistetään AKT-maiden osallistumista maailmankauppaan ja vahvistetaan alueellistumisprosessia;
 2. korostaa, että sopimuksen päätavoitteena on kaupan ja kehityksen, köyhyyden vähentämisen ja perusoikeuksien kunnioittamisen avulla edistää vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista;

(1) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0252.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

3. muistuttaa, että vaikka väliaikainen sopimus on WTO:n sääntöjen mukainen ja se voidaan katsoa sopimusprosessin ensimmäiseksi vaiheeksi, se ei johda automaattisesti "täysimääräiseen" talouskumppanuussopimukseen;
4. suosittelee joustavaa ja käytännöllistä lähestymistapaa käynnissä olevissa neuvotteluissa täysimääräisestä talouskumppanuussopimuksesta; kehottaa komissiota tässä yhteydessä ottamaan erityisesti huomioon Norsunluurannikon pyynnön, joka koskee sopimuksen kehitysnäkökohtia; suhtautuu tässä mielessä myönteisesti toukokuussa 2008 annettuihin yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmiin;
5. kehottaa komissiota ottamaan huomioon Norsunluurannikon pyynnöt neuvotella uudelleen niistä kiistakysymyksistä, joita se haluaa muuttaa tai jotka se haluaa perua;
6. kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti sopimukseen liittyvää taluskehitystä; tukee tästä syystä komission aikomusta tarkastella uudelleen sopimuksen kaikkia näkökohtia täysimääräistä talouskumppanuussopimusta koskevien neuvottelujen aikana; korostaa, että täysimääräiseen talouskumppanuussopimukseen olisi sisällytettävä tarkistuslauseke ja vaikutustenarviointi, joka olisi toteutettava 3–5 vuoden kuluessa sopimuksen allekirjoittamisesta sopimuksen sosioekonomisten vaikutusten, myös sen täytäntöönpanosta aiheutuneiden kustannusten ja seurausten, määrittämiseksi; kehottaa ottamaan parlamentin mukaan mahdolliseen sopimuksen tarkistamiseen;
7. muistuttaa, että talouskumppanuussopimusten on vastattava WTO:n sääntöjä, joissa ei edellytetä tai kiellä palvelujen vapauttamissitoumuksia tai sääntelyä koskevia velvoitteita, teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa eikä niin kutsuttuja "Singaporen kysymyksiä";
8. kehottaa ottamaan käyttöön sääntelykehyksen siirtymäkauden aikana, jolloin siirrytään väliaikaisesta täysimittaiseen talouskumppanuussopimukseen; pyytää mahdollisuuksien mukaan varmistamaan, että yleis- palveluita koskevat säännökset ovat käytössä, välttämättömät yleishyödylliset palvelut mukaan luettuina; toistaa tässä yhteydessä 4. syyskuuta 2008 palvelukaupasta antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾ esittämänsä mielipiteet;
9. katsoo, että täysimääräiseen talouskumppanuussopimukseen on sisällytettävä poliittista vuoropuhelua ja ihmisoikeuksien puolustamista käsittelevä osa;
10. ilmaisee toiveensa siitä, että Norsunluurannikolle saadaan mahdollisimman pian vastuullinen ja demokraattisesti valittu hallitus; tästä syystä panee tyytyväisenä merkille riippumattoman vaalilautakunnan (CEI) tekemät valmistelut, mutta vaatii vaalilautakuntaa julkistamaan uuden ja realistisen vaalikaataulun mahdollisimman nopeasti; katsoo, että parlamentin tuessa EU:n ja Norsunluurannikon täysimääräiselle talouskumppanuussopimukselle pitäisi ottaa huomioon, onko vaalit pidetty ja onko vallassa demokraattisesti valittu hallitus; pyytää tulla kuulluksi mahdollisimman aikaisin;
11. antaa sopimuksen allekirjoittaneille tunnustusta siitä, että he ovat helpottaneet tulliuudistusten edistämistä Länsi-Afrikan alueella, erityisesti ottaen huomioon Norsunluurannikon aseman Länsi-Afrikan alueella yhtenä sen edistyneimmistä ja vauraimmista talouksista ja myös kauppaa- ja taluskehityksen johtajana;
12. suhtautuu myönteisesti tulliliiton kehittämiseen Länsi-Afrikan alueellisessa ryhmittymässä ja pitää myönteisinä erityisesti hyötyjä, joita Norsunluurannikolle koituisi Länsi-Afrikan alueella tapahtuvasta synkronoinnista, joka johtaisi laajempiin markkinoihin, kaupan kasvuun ja parempiin mahdollisuuksiin hyötyä suuruotannon eduista;
13. muistuttaa alueiden välisen kaupan muodostavan vain pienen osan Norsunluurannikon kaupasta ja korostaa tarvetta lisätä alueellisia kauppayhteyksiä kestävä kasvun turvaamiseksi alueella; kehottaa tästä syystä komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon Länsi-Afrikan valtioiden talusyhteisön (ECOWAS) alueellisen ryhmittymän harjoittaman politiikan;

(1) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0407.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

14. korostaa, että Länsi-Afrikan kanssa mahdollisesti tehtävä alueellinen talouskumppanuussopimus ei saa missään tapauksessa vaarantaa näiden maiden yhteenkuuluvuutta eikä heikentää niiden alueellista yhdentymistä;

15. katsoo, että täysimääräisen talouskumppanuussopimuksen olisi edistettävä jalostettujen tuotteiden vientiä yksinkertaistettujen ja parannettujen alkuperäsääntöjen avulla, erityisesti tekstiili-, kalastus- ja maatalousalan kaltaisilla avainaloilla;

16. kehottaa Euroopan unionia tarjoamaan Norsunluurannikolle riittävästi teknistä ja hallinnollista lisäapua, sen yksityistä sektoria ja kansalaisyhteiskuntaa unohtamatta, Norsunluurannikon talouden mukauttamisen helpottamiseksi väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisen jälkeen;

17. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin EU:n "Aid for Trade" -strategia, jossa EU:n kollektiivista kauppaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon vuodessa (miljardi euroa yhteisöltä, miljardi euroa jäsenvaltioilta); vaatii, että Norsunluurannikolle annetaan asianmukainen ja kohtuullinen osuus; kehottaa määrittelemään ja myöntämään varhaisessa vaiheessa osuuden kauppaa tukevan avun varoista; korostaa, että näiden varojen pitäisi olla lisävaroja eikä ainoastaan uuteen muotoon pakattua Euroopan kehitysrahaston rahoitusta, että niiden pitäisi vastata Norsunluurannikon ensisijaisia tavoitteita ja että maksut pitäisi suorittaa oikeaan aikaan, ennakoitavalla tavalla sekä kansallisten ja alueellisten strategisten kehitysuunnitelmien täytäntöönpanoaikataulujen mukaisesti; vastustaa kaikkia Euroopan yhteisön tuen myöntämiseen sovellettavia tämän talouskumppanuussopimuksen ratifiointiin liittyviä ehtoja ja pyytää komissiota takaamaan, että 10. Euroopan kehitysrahaston varojen saanti ei ole sidottu neuvottelujen tuloksiin ja tahtiin;

18. korostaa luonnonvarojen avoimen hallinnoinnin tärkeyttä, sillä luonnonvarat ovat keskeinen tekijä kehityksen kannalta; vaatii neuvottelijoita tähdentämään lopullisista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa tällaista mekanismia sekä ehdottamaan parhaita käytäntöjä, jotta Norsunluurannikko voi hyötyä mahdollisimman paljon omista luonnonvaroistaan; toistaa tässä yhteydessä näkemyksensä, jonka se esitti yritysten yhteiskuntavastuusta 13. maaliskuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että Euroopan unionissa sijaitsevat, rajojen yli toimivat yritykset, joilla on tuotantolaitoksia AKT-maissa, noudattavat Kansainvälisen työjärjestön (ILO) keskeisiä standardeja, yhteiskunta- ja ympäristösopimuksia ja kansainvälisiä sopimuksia, jotta voitaisiin saavuttaa globaali tasapaino talouskasvun ja parannettujen yhteiskunta- ja ympäristöstandardien välillä;

19. vaatii Norsunluurannikon viranomaisia kannustamaan ja suojelemaan pieniä ja keskisuuria yrityksiä väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisen huomioon ottaen; antaa väliaikaiselle talouskumppanuussopimukselle tunnustusta siitä, että siinä annetaan pienille ja keskisuurille yrityksille 15 vuotta aikaa mukautua muutoksiin;

20. katsoo, että alueen henkilöresurssien kehittäminen on äärimmäisen tärkeää tarkistetusta kauppajärjestelmästä saatavien hyötyjen turvaamiseksi, ja rohkaisee kehittämään kannustimia, jotta Norsunluurannikon työvoima jatkossakin koostuu pätevistä ja koulutetuista työntekijöistä;

21. kannattaa edelleen täysimääräistä talouskumppanuussopimusta Euroopan yhteisön ja Norsunluurannikon välillä; katsoo, että tärkeimpiin neuvoteltaviin asioihin kuuluvat

- i) säännöt varhaisessa kehitysvaiheessa olevan merkittävän paikallisen teollisuuden suojaamiseksi kehitystarkoituksiin;
- ii) keskeiset teollis- tai tekijänoikeusneuvottelut, jotka eivät kata ainoastaan länsimaista teknologiaa vaan myös biologisen monimuotoisuuden ja perinteisen tietämyksen; teollis- tai tekijänoikeusneuvottelut eivät myöskään saa ylittää WTO:n sääntöjä, eikä Länsi-Afrikan WTO-jäseniltä tai WTO:hon kuulumattomilta mailta saa vaatia TRIPS+ -velvoitteita;

iii) ihmisoikeuslauseke;

⁽¹⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 45.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- iv) luku biologisen monimuotoisuuden ja Guineanlahden metsien suojelemisesta, joka vahvistaisi FLEGT-mekanismeja (metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa koskeva toimintasuunnitelma);
- v) sallitaan verojen käyttäminen kehitystarkoituksiin perustelluissa tapauksissa;
- vi) julkisten hankintojen avoimuus eurooppalaisten urakoitsijoiden kannalta sellaisessa vaiheessa, joka sopii Norsunluurannikon tarpeisiin;
- vii) työviisumien saatavuus Norsunluurannikon kansalaisille vähintään 24 kuukaudeksi, jotta he voivat työskennellä hoitotehtävissä ja muissa vastaavissa ammateissa;
22. pahoittelee, että monet tuotteet, kuten sementti, bensiini ja autot, joiden alhaiset tuontikustannukset saattavat olla olennaisen tärkeitä paikallisyrittäjille ja arvoketjun yläpäässä oleville uusille teollisuusyrityksille, on jätetty vapauttamisen ulkopuolelle;
23. tähdentää, että kaikkiin täysimääräisiin talouskumppanuussopimuksiin olisi sisällytettävä hyvään hallintotapaan, avoimuuteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyviä perusnormeja koskevia määräyksiä;
24. uskoo, että Norsunluurannikon kansalaiset saavat täyden hyödyn täysimääräisestä talouskumppanuussopimuksesta, jos maassa toimii vastuullinen ja demokraattisesti valittu hallitus; ilmaisee toiveensa siitä, että Norsunluurannikolle saadaan ajan mittaan tällainen hallitus;
25. pitää tärkeänä, että talouskumppanuussopimuksia täytäntöön pantaessa perustettaisiin asianmukainen seurantajärjestelmä, jota koordinoi asianmukainen parlamentaarinen valiokunta, jossa on mukana kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan jäseniä, varmistaen tasapainon kansainvälisen kaupan valiokunnan johtavan aseman säilyttämisen ja kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikan yleisen johdonmukaisuuden välillä; katsoo, että tämän parlamentaarisen valiokunnan olisi toimittava joustavasti ja aktiivisesti koordinoitava työtään AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen kanssa; katsoo, että tällaisen seurannan olisi käynnistytävä jokaisen väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisen jälkeen;
26. kehottaa neuvostoa ja komissiota tiedottamaan Euroopan parlamentille hyvissä ajoin siirtymäkauden neuvotteluprosessin aikana;
27. kehottaa komissiota tarjoamaan käyttökelpoisia vaihtoehtoja, joilla taataan markkinoillepääsy niille maille, jotka eivät halua sitoutua täysimääräiseen talouskumppanuussopimukseen;
28. korostaa erityisesti AKT-maiden parlamenttien ja valtiosta riippumattomien toimijoiden keskeistä roolia talouskumppanuussopimusten seurannassa ja hallinnoinnissa ja kehottaa komissiota edistämään niiden osallistumista meneillään oleviin neuvotteluprosesseihin; huomauttaa, että tämä edellyttää Euroopan unionin ja AKT-maiden välistä selkeää asialistaa, joka perustuu osallistavaan lähestymistapaan;
29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja AKT-maiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n ministerineuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariselle edustajakokoukselle.
-

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

EY:n ja Ghanan ensivaiheen talouskumppanuussopimus

P6_TA(2009)0177

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Ghanan sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta

(2010/C 117 E/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽¹⁾, 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista WTO:n yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽²⁾, 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽³⁾, 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽⁴⁾, 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽⁵⁾, 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁶⁾, 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen keskeyttämisestä ⁽⁷⁾, 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁸⁾, 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁹⁾ ja 5. kesäkuuta 2008 vahvistamansa kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen Ghanan sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2006, lokakuussa 2006, toukokuussa 2007, lokakuussa 2007, marraskuussa 2007, toukokuussa 2008 ja marraskuussa 2008 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon komission 23. lokakuuta 2007 päivätyn tiedonannon ”Talouskumppanuussopimukset” (KOM(2007)0635),
- ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) ja erityisesti sen XXIV artiklan,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Hongkongissa 18. joulukuuta 2005,
- ottaa huomioon ”Aid for Trade” -työryhmän kertomuksen ja suositukset, jotka WTO:n yleisneuvosto hyväksyi 10. lokakuuta 2006,

⁽¹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0252.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhanen julistuksen, jossa esitellään kansainvälisen yhteisön yhdessä laatimat vuosituhanen kehitystavoitteet köyhyyden poistamiseksi,
 - ottaa huomioon G8-ryhmän 8. heinäkuuta 2005 hyväksymän Gleneaglesin tiedotteen,
 - ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön neljännen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Dohassa 14. marraskuuta 2001,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan ja 103 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että aiemmin, 31. joulukuuta 2007 asti, Euroopan unionin kauppasuhteet AKT-maihin, jotka nauttivat yksipuolisesta etuuskohtelusta EU:n markkinoilla, eivät olleet WTO:n sääntöjen mukaiset,
- B. katsoo, että talouskumppanuussopimukset ovat WTO:n sääntöjen mukaisia sopimuksia, joilla pyritään tukemaan AKT-maiden alueellista yhdentymistä ja edistämään niiden asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen, mikä edistää niiden yhteiskunnan ja talouden kestävästä kehitystä ja tukee yleisiä pyrkimyksiä poistaa köyhyys AKT-maista,
- C. katsoo, että WTO:n säännöissä ei vaadita talouskumppanuussopimusmaita sitoutumaan palvelujen, investointien, julkisten hankintojen, teollis- ja tekijänoikeuksien, kilpailun, kaupan edistämisen, tietosuojan, pääoman liikkumisen tai verohallinnon vapauttamiseen ja että näitä kysymyksiä koskeviin keskusteluihin ryhdytään vasta, kun molemmat osapuolet ovat siihen halukkaita; katsoo, että talouskumppanuussopimuksissa todettuihin kehityksen tukemista ja köyhyyden vähentämistä koskeviin tavoitteisiin on pyrittävä vähittäisellä ja asianmukaisesti suunnitellulla viitearvoihin perustuvalla kaupan vapauttamisella, mikä voi osaltaan edistää markkinoiden monimuotoisuutta, talouden kasvua ja kehitystä,
- D. ottaa huomioon, että 26. ja 27. toukokuuta 2008 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmissä korostettiin, että tarvitaan joustava lähestymistapa samalla kun turvataan riittävä edistyminen, ja kehoitettiin komissiota käyttämään kaikkea WTO-yhteensopivaa joustavuutta ja epäsymmetriaa, jotta voidaan ottaa huomioon AKT-maiden ja -alueiden erilaiset tarpeet ja kehitystasot,
- E. katsoo, että aiemmilla kaupan etuusjärjestelmillä ei kyetty edistämään merkittävästi näiden maiden taloudellista tilannetta,
- F. ottaa huomioon, että väliaikaiset talouskumppanuussopimukset (IEPA) ovat tavaroiden kauppaa koskevia sopimuksia, joilla on tarkoitus välttää keskeytykset AKT-maiden ja unionin välisessä kaupassa, ja niitä olisi pidettävä väliaikaisena ratkaisuna niin kauan kuin neuvottelut kattavan talouskumppanuussopimuksen aikaansaamiseksi Länsi-Afrikan alueen kanssa jatkuvat,
- G. ottaa huomioon, että talouskumppanuussopimusten myötä aikaan saatavien kauppasääntöjen yleinen vaikutus voi olla paljon suurempi kuin tullien poistamisella,
- H. ottaa huomioon, että Cotonoun sopimuksen 37 artiklan 6 kohdan mukaisesti AKT-mailla on oikeus tarkastella talouskumppanuussopimuksille vaihtoehtoisia mahdollisuuksia,
- I. katsoo, että väliaikaiset talouskumppanuussopimukset ovat ponnahtuslautoja kohti täysimääräisiä talouskumppanuussopimuksia,
- J. ottaa huomioon, että unioni tarjoaa AKT-maiden tuotteille kiintiöistä ja tulleista täysin vapaan pääsyn EU:n markkinoille huomioiden riisille (2010) ja sokerille (2015) määrätty siirtymäkaudet,
- K. ottaa huomioon, että eri AKT-maiden välillä ja AKT:n ja unionin välillä on huomattavia eroja suorituskyvyssä,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- L. katsoo, että kilpailu EU:n ja AKT-maiden talouksien välillä on rajallista, sillä suurin osa EU:n viennistä koostuu tuotteista, joita AKT-maissa ei tuoteta mutta joita ne tarvitsevat joko suoraan kulutettaviksi tai oman tuotantonsa panoksiksi,
- M. katsoo tämänhetkisen talous- ja rahoituskriisin merkitsevän kehitysmaiden kannalta, että kauppapolitiikalla on niille suurempi merkitys kuin koskaan ennen välineenä saavuttaa täysi hyöty kansainvälisen kaupan mahdollisuuksista,
- N. ottaa huomioon, että talouskumppanuussopimuksen teksteihin sisältyy suosituimmuuskohtelua koskeva lauseke, jolla vahvistetaan tavanomaiset ja syrjimättömät tullit tavaroiden tuonnille, tavoitteenaan varmistaa, että kaikkia viejiä kohdellaan yhtä hyvin kuin suosituimmuusasemassa olevaa viejiä,
- O. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisö ja AKT-maat ovat neuvotelleet uusista paremmista alkuperäsäännöistä, joista voisi oikein toteutettuina olla AKT:lle huomattavaa hyötyä, jos AKT-maiden alhaisempi suoritustaso otetaan asianmukaisesti huomioon,
- P. katsoo, että kaupan kehittämiseksi annettavaa apua (Aid for Trade) koskevalla EU:n strategialla pyritään tukemaan kehitysmaiden valmiuksia hyötyä uusista kauppamahdollisuuksista,
- Q. katsoo, että täysimääräinen talouskumppanuussopimus vaikuttaa vääjäämättä AKT-maiden ja muiden kauppakumppaneiden välisten tulevien sopimusten soveltamisalaan ja sisältöön sekä alueen kantaan neuvotteluissa,
- R. ottaa huomioon, että unionin ja Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECOWAS) alueiden välisessä kaupassa vallitsee kauppataaseen tasapaino,
- S. ottaa huomioon, että Ghana kuuluu viidestätoista valtiosta muodostuvaan ECOWASiin; ottaa huomioon, että valtioiden koossa ja BKT:ssa on suuria eroja alueen sisällä,
- T. ottaa huomioon, että viidestätoista ECOWASin jäsenvaltiosta kahdentoista katsotaan kuuluvan vähiten kehittyneiden maiden joukkoon,
- U. ottaa huomioon, että Ghanaa, Norsunluurannikkoa ja Nigeriä ei luokitella vähiten kehittyneiksi maiksi; ottaa näin ollen huomioon, että erot ECOWASin alueelliseen ryhmittymään kuuluvien valtioiden resursseissa ja valmiuksissa voivat johtaa ongelmiin, sillä valtaosa sen jäsenistä luokitellaan vähiten kehittyneisiin maihin,
1. toistaa näkemyksensä, että talouskumppanuussopimukset ovat oikein toteutettuina mahdollisuus elvyttää AKT:n ja EU:n kauppasuhteita, edistää AKT-maiden taloudellista monimuotoisuutta ja alueellista yhdentymistä sekä vähentää köyhyyttä AKT-maissa;
 2. tunnustaa, että Cotonoun sopimuksen mukaisen tullietuuskohtelun päätyttyä 31. joulukuuta 2007 viejät ovat hyötynet Euroopan yhteisön ja AKT-maiden välisistä väliaikaisista talouskumppanuussopimuksesta, sillä sopimusten ansiosta vientimahdollisuudet Euroopan unioniin ovat laajentuneet ja Ghanan vientimahdollisuudet unioniin ovat siten säilyneet ja huomattavasti laajentuneet sekä täysimääräisen markkinoille pääsyn että parannettujen alkuperäsääntöjen avulla;
 3. pitää tervetulleena Euroopan yhteisön AKT-maille tarjoamaa täysin tulleista ja kiintiöistä vapaata pääsyä unionin markkinoille, mikä koskee valtaosaa tuotteista, tavoitteena edistää kaupan vapauttamista AKT:n ja unionin välillä;
 4. korostaa, että Ghanan kanssa tehtävä talouskumppanuussopimus ei saa missään tapauksessa vaarantaa ECOWASin yhteenkuuluvuutta eikä heikentää sen alueellista yhdentymistä;
 5. muistuttaa, että vaikka väliaikainen sopimus noudattaa WTO:n sääntöjä ja se voidaan katsoa sopimusprosessin ensimmäiseksi vaiheeksi, se ei johda automaattisesti täysimääräiseen talouskumppanuussopimukseen;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

6. muistuttaa, että WTO:n säännöt eivät edellytä eivätkä estä sopimuksen tekemistä palveluista ja niin sanotuista Singaporen kysymyksistä;
7. ottaa huomioon väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen sisällytetyn määräyksen siirtymäkausista pienille ja keskisuurille yrityksille, jotta ne voivat siirtymäkausien aikana sopeutua sopimuksen aiheuttamiin muutoksiin, ja kehottaa asianomaisten valtioiden viranomaisia ajamaan edelleen pienten ja keskisuurten yritysten etuja kattavasta talouskumppanuussopimuksesta neuvoteltaessa;
8. kehottaa AKT-maita edistämään liberalisointiprosessia ja kannustaa ulottamaan uudistukset tavarakaupan ulkopuolelle, palvelukaupan vapauttamisen edistämiseksi;
9. vaatii komissiota olemaan painostamatta kohtuuttomasti Ghanaa hyväksymään liberalisointisitoumuksia julkisten palvelujen ja niin sanottujen Singaporen kysymysten aloilla;
10. kehottaa unionia helpottamaan AKT-maiden talouksien siirtymävaihetta väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisen jälkeen tarjoamalla sekä niiden viranomaisille että yksityiselle sektorille riittävästi lisäapua;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita selvittämään, miten kasvatetun Aid for Trade -talousarvion määrärahat tosiasiallisesti jakautuvat koko AKT-alueella huomioiden ensisijaiset menot, joihin on sitouduttu;
12. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin EU:n "Aid for Trade" -strategia, jossa EU:n kollektiivista kauppaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon (2 000 000 000) vuodessa (miljardi euroa yhteisöltä, miljardi euroa jäsenvaltioilta); vaatii, että Länsi-Afrikan alueelle annetaan asianmukainen ja kohtuullinen osuus;
13. kehottaa määrittelemään ja varaamaan varhaisessa vaiheessa osan "Aid for Trade" -varoista; korostaa, että näiden varojen pitäisi olla lisävaroja eikä ainoastaan uuteen muotoon pakattua Euroopan kehitysrahaston (EKR) rahoitusta, että niiden pitäisi vastata Ghanan ensisijaisia tavoitteita ja että maksut pitäisi suorittaa oikeaan aikaan, ennakoitavalla tavalla sekä kansallisten ja alueellisten strategisten kehityssuunnitelmien täytäntöönpanoaikataulujen mukaisesti; vastustaa kaikkia talouskumppanuussopimuksiin liittyviä ehtoja, jotka koskevat yhteisön tuen saantia, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että varojen myöntäminen kymmenennestä EKR:stä pidetään erillään neuvottelutuloksesta ja -tahdistä;
14. kehottaa asianomaisia maita antamaan selkeää ja läpinäkyvää tietoa maansa taloudellisesta ja poliittisesta tilanteesta sekä tapahtuneesta kehityksestä Euroopan unionin kanssa tehtävän yhteistyön helpottamiseksi;
15. korostaa luonnonvarojen avoimen hallinnoinnin tärkeyttä, sillä luonnonvarat ovat keskeinen tekijä kehityksen kannalta; vaatii neuvottelijoita vastaamaan täysimääräisistä talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa tällaisesta järjestelmästä sekä tekemään selkoa tarvittavista parhaista käytännöistä, jotta Ghana voi hyötyä mahdollisimman paljon omista luonnonvaroistaan; ottaa huomioon Euroopan parlamentin 13. maaliskuuta 2007 antaman päätöslauselman "Yritysten yhteiskuntavastuu: uusi kumppanuus" ⁽¹⁾ ja kehottaa komissiota huolehtimaan siitä, että EU:hun sijoittautuneet monikansalliset yritykset, joilla on tuotantolaitoksia kolmansissa maissa, noudattavat Kansainvälisen työjärjestön (ILO) perusnormeja ja yhteiskunnallisia ja ympäristökysymyksiä koskevia sitoumuksia ja kansainvälisiä sopimuksia ja mahdollistamaan siten maailmanlaajuisen tasapainon taloudellisen kasvun ja korkeiden sosiaalisten normien ja ympäristönormien välillä;
16. korostaa alueiden välisen kaupan merkitystä ja tarvetta lisätä alueellisia kauppayhteyksiä kestäväen kasvun turvaamiseksi alueella; painottaa erilaisten alueellisten yksiköiden välisen yhteistyön ja yhdenmukaisuuden merkitystä;
17. kannustaa kehitysmaita ja alueellisia ryhmittymiä, joiden välisen kaupan osuus kaupan arvosta on tällä hetkellä 15–25 prosenttia, alentamaan edelleen tulleja eteläisten maiden keskinäisen kaupan, taloudellisen kasvun ja alueellisen yhdentymisen edistämiseksi edelleen;

(1) EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 45.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

18. pitää tervetulleena tulliliiton kehittämistä Länsi-Afrikan maiden kesken ja pyrkimyksiä luoda rahanliitto, erityisesti niiden hyötyjen kannalta, joita yrityksille koituisi Länsi-Afrikan alueella tapahtuvasta synkronoinnista, joka johtaisi laajempiin markkinoihin, kaupan kasvuun ja parempiin mahdollisuuksiin hyötyä suurtuotannon eduista;

19. vaatii luomaan asianmukaisia ja avoimia valvontamekanismeja – joilla on selkeä asema ja vaikutus – talouskumppanuussopimusten vaikutusten seuraamiseksi siten, että AKT:n osallistuminen kasvaa ja sidosryhmiä kuullaan laajasti; korostaa, että viimeistään viiden vuoden kuluttua väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamispäivästä on tarkasteltava kattavasti sen yhteiskunnallis-taloudellisia vaikutuksia, täytäntöönpanon kustannukset ja seuraukset mukaan lukien, mikä mahdollistaa sopimuksen määräysten ja niiden soveltamisen tarkistamisen;

20. vaatii, että tuen tehokkuutta koskevien Pariisin periaatteiden mukaisesti tuen on oltava muun muassa kysyntään perustuvaa, ja kehottaa siksi AKT:tä erittelemään talouskumppanuussopimukseen liittyvän lisärahoituksen tarpeet erityisesti seuraavien osalta: sääntelykehykset, suoja-toimenpiteet, kaupan edistäminen, tuki kansainvälisiä terveys- ja kasvinsuojelutoimia sekä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien normien noudattamiseen sekä talouskumppanuussopimusten seurantamekanismin perustaminen;

21. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen uudelleen käynnistämiseksi ja varmistamaan, että kaupan vapauttamiseksi tehdyillä sopimuksilla edistetään edelleenkin köyhien maiden kehitystä;

22. on vakuuttunut siitä, että täysimääräisten talouskumppanuussopimusten tulisi olla AKT-maille Dohan kehitysohjelmaan liittyvää sopimusta täydentäviä eikä sen vaihtoehtoja;

23. hyväksyy kaupan suojaamista kahdenvälisillä suoja-toimenpiteillä koskevan luvun tarpeellisuuden; kehottaa molempia osapuolia välttämään näiden suoja-toimenpiteiden tarpeetonta käyttöä; kehottaa komissiota hyväksymään kattavista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa väliaikaisten talouskumppanuussopimusten turvakeiden tarkistamisen, jolla voidaan varmistaa asianmukainen, avoin ja nopea hyödyntäminen edellyttäen, että soveltamiskriteerit täyttyvät;

24. panee merkille suuret erot maataloustuotteen suunnatuissa julkisissa menoissa: EU käyttää niihin 55 miljardia euroa vuodessa ja Yhdysvallat 55 miljardia dollaria vuodessa, kun taas Ghana ei ole maksanut viljelijöilleen/maataloustuottajilleen lainkaan tukia 1980-luvulta lähtien;

25. katsoo, että huolimatta Ghanan maataloustuotteiden etuoikeutetusta pääsystä EU:n markkinoille, talouskumppanuussopimus ei johda Ghanan maataloustuotannon kehittymiseen, ellei tuotantokapasiteettia vahvisteta ja nykyaikaisteta teknisillä ja taloudellisilla investoinneilla;

26. panee merkille, että tämä asettaa AKT-maiden viljelijät epäedulliseen asemaan vähentämällä heidän kilpailukykyään sekä kotimaassa että ulkomailla, koska heidän tuotteidensa reaali-hinnat ovat korkeammat kuin EU:n ja Yhdysvaltojen tuetut tuotteet;

27. kannattaa siksi tullinimikkeisiin sovitut poikkeuksia, jotka kohdistuvat maataloustuotteisiin ja joihinkin jalostettuihin maataloustuotteisiin, koska ne perustuvat pääasiallisesti tarpeeseen suojella varhaisessa kehitysvaiheessa olevaa teollisuutta tai arkoja tuotteita näissä maissa;

28. panee merkille, että Ghanalle on myönnetty tullinimikkeisiin liittyviä poikkeuksia kananlihan ja muun lihan, tomaattien, sipulien, sokerin, tupakan ja oluen osalta;

29. korostaa, että täysimääräisellä talouskumppanuussopimuksella olisi kannustettava jalostettujen tuotteiden vientiä yksinkertaistettujen ja parannettujen alkuperäsääntöjen avulla, eritoten maatalouden kaltaisilla avainaloilla;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

30. myöntää, että väliaikainen talouskumppanuussopimus sisältää jo kehitysyhteistyötä koskevan luvun (osasto 2), joka kattaa kehitysyhteistyön, verotuksen sopeuttamisen, tarjontapuolen kilpailukyyn, liiketoimintaa edistävän infrastruktuurin ja jota on sovellettava täysimääräisesti; korostaa, että täysimääräisen alueellisen sopimuksen puitteissa palveluja, investointeja ja kauppasääntöjä koskevat luvut on saatava päätökseen pikaisesti; kehottaa molempia osapuolia noudattamaan sitoumustaan saattaa kilpailua ja julkisia hankintoja koskevat neuvottelut päätökseen vasta, kun riittävät toimintavalmiudet on saavutettu;
31. tähdentää, että kaikkiin täysimääräisiin talouskumppanuussopimuksiin on sisällytettävä myös hyvää hallintotapaa, poliittisten virkojen avoimuutta ja ihmisoikeuksia koskevia määräyksiä;
32. huomauttaa, että talouskumppanuussopimusten olisi edistettävä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista;
33. kehottaa neuvotteluosapuolia sisällyttämään sopimukseen sellaisia investointeja, kilpailua ja julkisia hankintoja koskevia sitovia järjestelyjä, jotka voisivat lisätä kiinnostusta liiketoimintaan ja investointeihin Ghanassa, ja koska sääntöjä sovellettaisiin kaikkiin, niistä hyötyisivät sekä kuluttajat että paikallishallinto;
34. panee merkille ECOWAS-alueen valtioista riippumattomien toimijoiden ja muiden asianomaisten sidosryhmien panoksen suuren merkityksen sekä täysimääräisten talouskumppanuussopimusten vaikutuksia koskevan selvityksen, joista on apua sellaisen aidon kumppanuuden rakentamisessa, jota tarvitaan talouskumppanuussopimusten seurannassa;
35. pyytää nopeaa ratifiointimenettelyä, jotta kumppanuusmaat pääsisivät hyötymään väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen eduista ilman tarpeetonta viivytystä;
36. suosittelee joustavaa, räätälöityä ja käytännöllistä lähestymistapaa käynnissä olevissa neuvotteluissa täysimääräisestä talouskumppanuussopimuksesta; kehottaa komissiota tässä yhteydessä ottamaan erityisesti huomioon Ghanan pyynnön, joka koskee sopimuksen kehitysnäkökohtia; suhtautuu tässä mielessä myönteisesti yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston toukokuussa 2008 antamiin päätelmiin;
37. kannustaa neuvotteluosapuolia saattamaan neuvottelut päätökseen suunnitelmien mukaan vuoden 2009 aikana; kannustaa osapuolia tekemään kaikkensa, jotta AKT-maiden ja Euroopan unionin välinen täysimääräinen talouskumppanuussopimus saataisiin tehtyä suunnitelmien mukaan ennen vuoden 2009 päättymistä;
38. korostaa, että täysimääräisen talouskumppanuussopimuksen olisi sisällettävä tarkistuslauseke ja kattava vaikutustenarviointi, joka olisi suoritettava 3–5 vuoden kuluessa sopimuksen allekirjoittamisesta; vaatii, että Euroopan parlamentti ja Ghanan parlamentti otetaan mukaan, jos sopimusta tarkistetaan;
39. korostaa erityisesti AKT-maiden parlamenttien ja valtiosta riippumattomien toimijoiden keskeistä roolia talouskumppanuussopimusten seurannassa ja hallinnoinnissa ja kehottaa komissiota varmistamaan niiden osallistumisen meneillään oleviin neuvotteluprosesseihin; katsoo, että tämä edellyttää selkeää esityslistaa, josta AKT-maat ja unioni sopivat ja joka perustuu osallistavaan lähestymistapaan;
40. pitää tärkeänä, että talouskumppanuussopimusten täytäntöönpanon yhteydessä perustetaan tarkoituksenmukainen seurantajärjestelmä, jota koordinoi parlamentin valiokunta, johon osallistuu kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan jäseniä, ja jonka avulla turvataan riittävä tasapaino kansainvälisen kaupan valiokunnan johtavan roolin ylläpitämisen ja kauppapolitiikan ja kehitysyhteistyöpolitiikan yleisen johdonmukaisuuden välillä; katsoo, että tämän parlamentaarisen valiokunnan on toimittava joustavasti ja tehtävä yhteistyötä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen kanssa; katsoo, että edellä mainittu seuranta on aloitettava kunkin väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen hyväksymisen jälkeen;
41. vaatii, että Euroopan parlamentti pidetään kaikilta osin ajan tasalla ja että se otetaan mukaan siirtymäkauden neuvotteluprosessiin;
42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja AKT-maiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n ministerineuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariselle edustajakokoukselle.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Tyyntenmeren valtioiden ja EY:n tilapäinen talouskumppanuussopimus

P6_TA(2009)0178

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 väliaikaisesta kumppanuussopimuksesta Tyyntenmeren valtioiden ja Euroopan yhteisön välillä

(2010/C 117 E/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽¹⁾, 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista WTO:n yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽²⁾, 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽³⁾, 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽⁴⁾, 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽⁵⁾, 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁶⁾, 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen keskeyttämisestä ⁽⁷⁾, 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁸⁾, 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁹⁾ ja 5. kesäkuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen Tyyntenmeren valtioiden ja Euroopan yhteisön välillä,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyyntenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2006, lokakuussa 2006, toukokuussa 2007, lokakuussa 2007, marraskuussa 2007 ja toukokuussa 2008 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon komission 23. lokakuuta 2007 antaman tiedonannon talouskumppanuussopimuksista (KOM(2007)0635),
- ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) ja erityisesti sen XXIV artiklan,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön neljännen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Dohassa 14. marraskuuta 2001,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Hongkongissa 18. joulukuuta 2005,

⁽¹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0252.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon "Aid for Trade" -työryhmän kertomuksen ja suositukset, jotka WTO:n yleisneuvosto hyväksyi 10. lokakuuta 2006,
 - ottaa huomioon YK:n 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhannen julistuksen, jossa asetetaan kansainvälisen yhteisön yhdessä sopimat vuosituhannen kehitystavoitteet köyhyyden poistamiseksi,
 - ottaa huomioon Gleneaglesin julkilausuman, jonka G8-maat hyväksyivät 8. heinäkuuta 2005,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan ja 103 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että 1. tammikuuta 2008 lähtien Euroopan unionin aiemmat kauppasuhteet AKT-maihin, jotka nauttivat yksipuolisesta etuuskohtelusta EU:n markkinoilla, eivät ole enää Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukaiset,
- B. katsoo, että talouskumppanuussopimukset ovat WTO:n sääntöjen mukaisia sopimuksia, joilla pyritään tukemaan AKT-maiden alueellista yhdentymistä ja edistämään niiden asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen, mikä edistää niiden yhteiskunnan ja talouden kestävästä kehitystä ja tukee yleisiä pyrkimyksiä poistaa köyhyys AKT-maista,
- C. katsoo, että talouskumppanuussopimuksilla pitäisi pyrkiä rakentamaan pitkäaikaisia suhteita, joissa kaupalla tuetaan kehitystä,
- D. ottaa huomioon, että väliaikaiset talouskumppanuussopimukset (IEPA) ovat tavaroiden kauppaa koskevia sopimuksia, joilla on tarkoitus välttää keskeytykset AKT-maiden ja Euroopan unionin välisessä kaupassa,
- E. katsoo tämänhetkisen talous- ja rahoituskriisin merkitsevän, että kauppapolitiikalla on kehitysmailla suurempi merkitys kuin koskaan ennen,
- F. ottaa huomioon, että väliaikainen talouskumppanuussopimus keskittyy tavaroiden kauppaan ja yhteensopivuuteen Maailman kauppajärjestön sääntöjen kanssa,
- G. katsoo, että WTO:n säännöissä ei vaadita talouskumppanuussopimusmaita sitoutumaan palvelujen vapauttamiseen, eikä sitä myöskään kielletä,
- H. katsoo, että sopimukseen sisältyvien sitoumusten vaikutukset maille ja alueille voisivat olla merkittävät,
- I. ottaa huomioon, että 14 + 1:stä (Itä-Timor) Tyynenmeren AKT-maista tähän mennessä ainoastaan Papua-Uusi-Guinea ja Fidžin tasavalta ovat parafoineet väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen,
- J. ottaa huomioon, että väliaikainen talouskumppanuussopimus vaikuttaa todennäköisesti Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin tasavallan sekä muiden kauppakumppaneiden välisten tulevien sopimusten laajuuteen ja sisältöön ja alueen neuvotteluasemaan,
- K. ottaa huomioon, että Euroopan unionin ja Tyynenmeren valtioiden välinen kilpailu on vähäistä, sillä valtaosa unionin viennistä koostuu pääosin tuotteista, joita Tyynenmeren valtiot eivät tuota, mutta joita ne tarvitsevat usein joko suoraan kulutukseen tai kotimaisen teollisuuden käyttöön,
- L. ottaa huomioon, että nykyisessä poliittisessa tilanteessa, jossa Fidžiä johtaa sotilashallitus, täysimittaisen talouskumppanuussopimuksen ehtona olisi oltava Fidžin tärkeimpien poliittisten ryhmien hyväksymä yhteisesti sovittu suunnitelma etenemisestä kohti demokraattisia vaaleja,
- M. ottaa huomioon, että neuvosto vaati palauttamaan demokratian pikaisesti ja täysimääräisesti sekä palaamaan mahdollisimman pian siviilihallintoon,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- N. ottaa huomioon, että AKT-maiden Tyynenmeren alueellinen ryhmittymä koostuu 14:stä täysin hajallaan olevasta saarivaltiosta ja Itä-Timorista ja että sen yhteenlaskettu väestö on suuruudeltaan alle kahdeksan miljoonaa; ottaa huomioon, että Tyynenmeren alueen valtiot ovat kooltaan ja erityispiirteiltään vaihtelevampia kuin minkään muun alueen maat ja että suurin valtio, Papua-Uusi-Guinea, on 3 000 kertaa pienimmän valtion, Niuen, kokoinen,
- O. ottaa huomioon, että kalastuksen ja siihen liittyvän toiminnan sekä kalatalousteollisuuden aloilla on parhaat mahdollisuudet kasvattaa vientiä tulevaisuudessa,
- P. katsoo, että uusien kauppasääntöjen myötä on annettava enemmän tukea kauppaan liittyvälle avulle,
- Q. katsoo, että kaupan kehittämiseksi annettavalla avulla (Aid for Trade) pyritään tukemaan kehitysmaiden valmiuksia hyötyä uusista kauppamahdollisuuksista,
- R. ottaa huomioon, että Euroopan unionin ja AKT-maiden kesken on neuvoteltu uudet, entistä joustavammat ja paremmat alkuperäsäännöt, joista tulee olemaan huomattavaa etua, jos ne pannaan moitteettomasti täytäntöön ja jos kapasiteetin vähentäminen otetaan asianmukaisesti huomioon,
- S. ottaa huomioon, että väliaikaisesta täysimittaiseen talouskumppanuussopimukseen siirtymistä koskevien Euroopan unionin ja Tyynenmeren valtioiden neuvottelujen aikataulu perustuu siihen, että sopimus saadaan aikaan vuoden 2009 loppuun mennessä,
1. korostaa, että sopimukset voivat olla tyydyttäviä ainoastaan, jos niillä saavutetaan kolme tavoitetta: annetaan AKT-maille keinot kestäväan kehitykseen, edistetään niiden yhdentymistä maailmankauppaan ja lujitetaan niiden alueellistumiskehitystä;
 2. korostaa, että kyseisen sopimuksen pääasiallisena tarkoituksena on kehitystavoitteiden, köyhyyden vähentämisen ja perusoikeuksien kunnioittamisen kautta vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttaminen ja saavuttaa seuraavat tavoitteet: AKT-maiden tukeminen kestävässä kehityksessä, niiden maailmankauppaan osallistumisen edistäminen, alueellistamisprosessin vahvistaminen, Euroopan unionin ja AKT-maiden välisen kaupan elvyttäminen ja AKT-maiden talouksien monipuolistamisen edistäminen;
 3. korostaa, että suojellakseen Tyynenmeren valtioita niiden talouksien avaamisen mahdollisilta kielteisiltä vaikutuksilta Euroopan unionin tuella on autettava niitä hyötymään kunnolla etuuskohtelusta sekä rakennettava niiden taloudellisesta ja sosiaalista kehitystä;
 4. katsoo, että talouskumppanuussopimuksen on edistettävä ja tehostettava kauppaa, talouskasvua, alueellista yhdentymistä, talouden monipuolistamista ja köyhyyden vähentämistä;
 5. kannustaa neuvotteluosapuolia saattamaan neuvottelut päätökseen suunnitelmien mukaan vuoden 2009 aikana; kannustaa osapuolia tekemään kaikkensa, jotta AKT-maiden ja Euroopan unionin välinen täysimittainen talouskumppanuussopimus saataisiin suunnitelmien mukaan tehdyksi vuoden 2009 aikana;
 6. panee merkille, kuinka tärkeää ja hyödyllistä on tehdä Euroopan unionin ja AKT-maiden välillä kumppanuussopimukset, jotka ovat WTO:n sääntöjen mukaiset, sillä muutoin kauppasuhteet ja niiden kehittyminen keskeytyvät vakavasti; tämän on havaittu hyödyttävän vientiä Euroopan unioniin suuntautuvan kaupan puitteissa sen jälkeen, kun Cotonoun kauppajärjestelmän mukaisen tullietuuskohtelun voimassaolo lakkasi 31. joulukuuta 2007;
 7. pitää tervetulleena Euroopan unionin AKT-maille tarjoamaa täysin tulleista ja kiintiöistä vapaata pääsyä Euroopan unionin markkinoille, mikä koskee valtaosaa tuotteista, tavoitteena edistää kaupan vapauttamista AKT:n ja Euroopan unionin välillä;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

8. painottaa, että väliaikaisten talouskumppanuussopimusten allekirjoittaminen on tarpeellinen askel pyrittäessä kestäväan kasvuun koko tällä alueella, ja korostaa, että on tärkeää jatkaa neuvotteluja kattavasta sopimuksesta kaupan kasvun, investointien ja alueellisen yhdentymisen edistämiseksi;
9. tunnustaa väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen sisällytetyn määräyksen siirtymäkausista pienille ja keskisuurille yrityksille, jotta ne voivat siirtymäkautien aikana sopeutua sopimuksen aiheuttamiin muutoksiin, ja kehottaa Tyynenmeren valtioiden viranomaisia ajamaan edelleen pienten ja keskisuurten yritysten etuja kattavasta talouskumppanuussopimuksesta neuvoteltaessa;
10. vetoaa komissioon, ettei se painostaisi Tyynenmeren valtioita antamaan palvelujen vapauttamista ja niihin sanottuja Singaporen kysymyksiä koskevia sitoumuksia;
11. kehottaa AKT-maita edistämään liberalisointiprosessia ja kannustaa ulottamaan uudistukset tavara-kaupan ulkopuolelle, palvelukaupan vapauttamisen edistämiseksi;
12. pyytää, että palveluista neuvoteltaessa otetaan käyttöön yhtenäinen sääntelykehys yleispalvelujen tarjoamisen takaamiseksi ja että julkiset peruspalvelut pidetään neuvottelupuitteiden ulkopuolella;
13. kehottaa Euroopan unionia helpottamaan AKT-maiden talouksien siirtymävaihetta väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisen jälkeen tarjoamalla sekä niiden viranomaisille että yksityiselle sektorille riittävästi lisäapua;
14. kehottaa asianomaisia maita antamaan selkeää ja läpinäkyvää tietoa maansa taloudellisesta ja poliittisesta tilanteesta sekä tapahtuneesta kehityksestä komission kanssa tehtävän yhteistyön helpottamiseksi;
15. kehottaa neuvottelijoita tähdentämään kattavista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa luonnonvarojen avointa hallinnointia sekä tekemään selkoa tarvittavista parhaista käytännöistä, jotta asianomaiset maat voivat hyötyä mahdollisimman paljon omista luonnonvaroistaan;
16. korostaa alueiden välisen kaupan merkitystä ja tarvetta lisätä alueellisia kauppayhteyksiä kestäväan kasvun turvaamiseksi alueella; painottaa erilaisten alueellisten yksiköiden välisen yhteistyön ja yhdenmukaisuuden merkitystä;
17. kannustaa kehitysmaita ja alueellisia ryhmittymiä, joiden välisen kaupan osuus kaupan arvosta on tällä hetkellä 15–25 prosenttia, alentamaan edelleen tulleja eteläisten maiden keskinäisen kaupan, taloudellisen kasvun ja alueellisen yhdentymisen edistämiseksi edelleen;
18. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa Dohan kehitysohjelman koskevien neuvottelujen uudelleen käynnistämiseksi ja varmistamaan, että kaupan vapauttamiseksi tehdyillä sopimuksilla edistetään edelleenkin köyhien maiden kehitystä;
19. on vakuuttunut siitä, että kattavien talouskumppanuussopimusten tulisi olla AKT-maille Dohan kehitysohjelmaan liittyvää sopimusta täydentäviä eikä sen vaihtoehtoja;
20. hyväksyy kaupan suojaamista kahdenvälisillä suojatoimenpiteillä koskevan luvun tarpeellisuuden ja merkityksen; kehottaa molempia osapuolia välttämään näiden suojatoimenpiteiden käyttöä; kehottaa komissiota hyväksymään kattavaa talouskumppanuussopimusta koskevissa neuvotteluissa väliaikaisen talouskumppanuussopimukseen sisältyvien suojatoimien tarkistuksen sen takaamiseksi, että niiden käyttö on asianmukaista, avointa ja nopeaa siinä tapauksessa, että niiden soveltamisedot täyttyvät;
21. kannattaa tullinimikkeisiin sovitut poikkeukset, jotka kohdistuvat maataloustuotteisiin ja joihinkin jalostettuihin maataloustuotteisiin, koska ne perustuvat pääasiallisesti tarpeeseen suojella varhaisessa kehitysvaiheessa olevaa teollisuutta tai arkoja tuotteita näissä maissa;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

22. pyytää nopeaa ratifiointimenettelyä, jotta kumppanuusmaat pääsisivät hyötymään väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen eduista ilman tarpeetonta viivytystä;
23. muistuttaa, että vaikka väliaikainen sopimus voidaan katsoa sopimusprosessin ensimmäiseksi vaiheeksi, se on oikeudellisesti täysin erillinen kansainvälinen sopimus, joka ei automaattisesti johda täysimittaiseen talouskumppanuussopimukseen eikä siihen, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen kaikki alkuperäiset allekirjoittajat allekirjoittaisivat täysimittaisen talouskumppanuussopimuksen;
24. kehottaa komissiota olemaan mahdollisimman joustava meneillään olevissa neuvotteluissa yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston tästä asiasta toukokuussa 2008 ja marraskuussa 2008 tekemien päätelmien mukaisesti;
25. kehottaa komissiota harkitsemaan Tyynenmeren valtioiden pyyntöjä sellaisten väliaikaisen sopimuksen kiistanalaisten kysymysten neuvottelemisesta uudelleen, jotka se haluaisi muuttaa tai poistaa täysimittaisesta talouskumppanuussopimuksesta;
26. huomauttaa, että Papua-Uusi-Guinea ja Fidžin tasavalta ovat tähän mennessä olleet ainoat Tyynenmeren alueryhmittymän jäsenet, jotka ovat tehneet sopimuksen, ja että muut ryhmittymän jäsenet ovat päättäneet olla allekirjoittamatta, koska niillä on vähemmän tavaroiden kauppaa Euroopan unionin kanssa;
27. muistuttaa, että aidot alueelliset markkinat ovat talouskumppanuussopimuksen menestyksellisen täytäntöönpanon välttämätön perusta ja että alueellinen yhdentyminen ja yhteistyö ovat ensiarvoisen tärkeitä Tyynenmeren valtioiden sosiaaliselle ja taloudelliselle kehitykselle;
28. korostaa olevan tarpeen varmistaa, ettei väliaikainen talouskumppanuussopimus vähennä poliittista kiinnostusta ja yleisön hyväksyntää taloudellista yhdentymistä kohtaan Tyynenmeren alueella;
29. korostaa tästä syystä, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen täytäntöönpanossa ja täysimääräisen talouskumppanuussopimuksen neuvotteluissa on kiinnitettävä asianmukaista huomiota Tyynenmeren alueen yhdentymisprosesseihin;
30. suosittelee täysimääräisestä talouskumppanuussopimuksesta parhaillaan käytäviin neuvotteluihin joustavaa, epäsymmetristä ja käytännönläheistä lähestymistapaa; pyytää komissiota ottamaan tässä yhteydessä erityisesti huomioon sopimuksen kehitysyhteistyönäkökohtia koskevat Tyynenmeren valtioiden pyynnöt; suhtautuu tässä mielessä myönteisesti toukokuussa 2008 annettuihin yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmiin;
31. huomauttaa, että sopimuksella saattaa myös olla vaikutuksia Tyynenmeren alueen suhteisiin sen läheisimpien ja suurimpien kauppakumppaneiden, Australian ja Uuden-Seelannin, kanssa ja että on varmistettava, että nykyisen sopimuksen määräykset eivät ole este tuleville kauppasopimuksille näiden maiden kanssa;
32. hyväksyy sen, että sellainen kehitysyhteistyötä koskeva luku on sisällytetty kattavaan talouskumppanuussopimukseen, joka kattaa yhteistyön tavarakaupan alalla, tarjontapuolen kilpailukyvyyn, liiketoimintaa edistävän infrastruktuurin, palvelukaupan, kauppaan liittyvät asiat, institutionaalisten toimintavalmiuksien parantamisen ja julkisen talouden sopeuttamisen; kehottaa molempia osapuolia noudattamaan sitoumustaan saattaa kilpailua ja julkisia hankintoja koskevat neuvottelut päätökseen vasta, kun riittävät toimintavalmiudet on saavutettu;
33. muistuttaa, että talouskumppanuussopimuksen on paitsi rakenteeltaan ja sisällöltään myös täytäntöönpanotavaltaan ja -hengeltään oltava sellainen, että se tukee Tyynenmeren valtioiden kehitystavoitteita, -politiikkaa ja -painopisteitä;
34. huomauttaa, että talouskumppanuussopimuksen olisi edistettävä vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamista;
35. tunnustaa, että Euroopan unioni soveltaa suosituimmuusperiaatetta valikoivasti kaikkien AKT-maiden alueellisten ryhmittymien keskuudessa;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

36. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin EU:n "Aid for Trade" -strategia, jossa EU:n kollektiivista kauppaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon vuodessa (miljardi euroa yhteisöltä, miljardi euroa jäsenvaltioilta); vaatii, että Tyynenmeren alueelle annetaan asianmukainen ja kohtuullinen osuus;
37. kehottaa määrittelemään ja varaamaan varhaisessa vaiheessa osan "Aid for Trade" varoista; korostaa, että tämän tuen olisi oltava lisäresurssi eikä vain Euroopan kehitysrahaston tukea uudessa paketissa, että sen olisi sovittava Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin tasavallan ensisijaisiin tavoitteisiin ja että se olisi maksettava oikea-aikaisesti, ennakoitavasti ja linjassa kansallisten ja alueellisten strategisten kehityssuunnitelmien toteuttamisaikataulujen kanssa; muistuttaa, että talouskumppanuussopimuksen on paitsi rakenteeltaan ja sisällöltään, myös täytäntöönpanotavaltaan ja -hengeltään oltava sellainen, että se tukee Tyynenmeren valtioiden kehitystavoitteita, -politiikkaa ja -painopisteitä;
38. kehottaa komissiota, ottaen huomioon neuvoston syyskuussa 2007 antamat sitoumukset, jotka koskevat teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista (TRIPS) tehtyä sopimusta ja lääkkeiden saatavuutta, olemaan neuvottelematta lääkkeisiin liittyvistä TRIPS+-määräyksistä, joilla on vaikutuksia kansanterveyteen ja lääkkeiden saatavuuteen täysimääräisessä talouskumppanuussopimuksessa, pidättäytymään patenttiyhteistyösopimukseen ja patenttilakisopimukseen liittymisestä tai niissä asetettujen veloitteiden hyväksymisestä, pidättäytymään direktiivin 2004/48/EY⁽¹⁾ säännösten sisällyttämisestä sopimukseen ja olemaan ottamatta täysimääräisiin talouskumppanuussopimuksiin muun kuin alkuperäisen tietokantasuojaus- kaltaisia sääntöjä;
39. kannattaa edelleen Euroopan yhteisön sekä Tyynenmeren valtioiden välistä kattavaa talouskumppanuussopimusta, joka kattaa myös teollis- ja tekijänoikeusneuvottelujen keskeisen alueen, joka käsittää paitsi länsimaiset teknologiset tuotokset myös luonnon monimuotoisuuden ja perinnetiedon;
40. vaatii luomaan asianmukaisia ja avoimia valvontamekanismeja – joilla on selkeä asema ja vaikutus – talouskumppanuussopimusten vaikutusten seuraamiseksi siten, että AKT:n osallistuminen kasvaa ja sidosryhmiä kuullaan laajasti;
41. pitää tärkeänä, että talous- ja kumppanuussopimusten täytäntöönpanon yhteyteen perustetaan asianmukainen seurantajärjestelmä, jota koordinoi asiasta vastaava parlamentin valiokunta yhdessä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan jäsenen kanssa, millä varmistetaan riittävä tasapaino kansainvälisen kaupan valiokunnan johtavan roolin säilyttämisen sekä kauppa- ja kehityspolitiikan yleisen johdonmukaisuuden välillä; pitää tärkeänä, että tämä parlamentin valiokunta toimii joustavasti ja koordinoi toimintaansa aktiivisesti AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen kanssa; katsoo, että tämä seuranta olisi aloitettava kunkin väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen hyväksymisen jälkeen;
42. korostaa erityisesti, että AKT-maiden parlamentilla ja valtiosta riippumattomien toimijoiden osallistumisella on ratkaisevan tärkeä asema talouskumppanuussopimusten valvonnassa ja hallinnassa, ja kehottaa komissiota edistämään niiden osallistumista meneillään olevaan neuvotteluprosessiin; tämä edellyttää EU:n ja AKT-maiden välistä selvää suunnitelmaa, joka perustuu osallistavaan lähestymistapaan;
43. korostaa, että täysimittaisen talouskumppanuussopimuksen pitäisi sisältää tarkistuslauseke ja vaikutusten yleisarviointi, jotka pitäisi toteuttaa 3–5 vuoden kuluessa sopimuksen allekirjoittamisesta, jotta sopimuksen yhteiskunnalliset-taloudelliset vaikutukset, kuten täytäntöönpanon kustannukset ja seuraukset, voitaisiin määritellä; pyytää Euroopan parlamentin ja Tyynenmeren valtioiden parlamenttien ottamista mukaan sopimuksen tarkistamiseen;
44. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja AKT-maiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n ministerineuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/48/EY, annettu 29. huhtikuuta 2004, teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta (EUVL L 157, 30.4.2004, s. 45).

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

EY:n ja SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden väliaikainen talouskumppanuussopimus

P6_TA(2009)0179

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä

(2010/C 117 E/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista WTO:n yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen keskeyttämisestä ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä eteläisen Afrikan kehitysyhteisön (SADC) talouskumppanuussopimusvaltioiden väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden (AKT-maat) ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),

⁽¹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0252.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon huhtikuussa 2006, lokakuussa 2006, toukokuussa 2007, lokakuussa 2007, marraskuussa 2007 ja toukokuussa 2008 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 23. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon talouskumppanuussopimuksista (KOM(2007)0635),
 - ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimus) ja erityisesti sen XXIV artiklan,
 - ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön neljännen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Dohassa 14. marraskuuta 2001,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan ja 103 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että 1. tammikuuta 2008 lähtien Euroopan unionin aiemmat kauppasuhteet AKT-maihin, jotka nauttivat yksipuolisesta etuuskohtelusta EU:n markkinoilla, eivät ole enää Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukaiset,
- B. katsoo, että talouskumppanuussopimukset ovat WTO:n sääntöjen mukaisia sopimuksia, joilla pyritään tukemaan AKT-maiden alueellista yhdentymistä ja edistämään niiden asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen, mikä edistää niiden yhteiskunnan ja talouden kestävästä kehitystä ja tukee yleisiä pyrkimyksiä poistaa köyhyys AKT-maista,
- C. katsoo tämänhetkisen talous- ja rahoituskriisin merkitsevän, että kauppapolitiikalla on kehitysmaille suurempi merkitys kuin koskaan ennen,
- D. katsoo, että aiemmillä kaupan etuusjärjestelmillä ei kyetty edistämään ratkaisevasti näiden maiden taloudellista tilannetta,
- E. ottaa huomioon, että väliaikaiset talouskumppanuussopimukset ovat tavaroiden kauppaa koskevia sopimuksia, joilla on tarkoitus välttää keskeytykset AKT-maiden ja Euroopan yhteisön välisessä kaupassa, ja että näissä sopimuksissa on monia kiistanalaisia määräyksiä,
- F. ottaa huomioon, että Euroopan unioni tarjoaa AKT-maiden tuotteille kiintiöistä ja tulleista täysin vapaan pääsyn EU:n markkinoille ja että riisille (2010) ja sokerille (2015) on määrätty siirtymäkaudet,
- G. ottaa huomioon, että hyvin suunniteltu kaupan vapauttaminen voi edistää markkinoiden monimuotoisuutta, talouden kasvua ja kehitystä,
- H. ottaa huomioon, että jotkin AKT-maat ovat pyytäneet suosituimmuuskohtelua (MFN) koskevan lausekkeen soveltamista talouskumppanuussopimusneuvotteluissa ja pyrkivät näin varmistamaan sen, että kaikkia viejiä kohdellaan yhtä hyvin kuin suosituimmuusasemassa olevaa kauppakumppania, mikä merkitsee tavanomaisia, syrjimättömiä tulleja tavaroiden tuonnille,
- I. katsoo, että kilpailu Euroopan unionin ja AKT-maiden talouksien välillä on rajallista, sillä suurin osa Euroopan unionin viennistä koostuu pääasiassa tuotteista, joita AKT-maissa ei tuoteta mutta joita ne tarvitsevat joko suoraan kulutettaviksi tai oman tuotantonsa panoksiksi, katsoo, että tämä ei päde maataloustuotteiden kauppaan, jossa EU:n vientituet häiritsevät AKT-maiden maatalous-, kotieläin- ja meijerituottajien toimintaa, häiritsevät paikallis- ja aluemarkkinoiden toimintaa ja usein tuhoavat ne, ja sen vuoksi EU:n olisi lakkautettava asteittain kaikki vientituet,
- J. ottaa huomioon, että Euroopan unioni ja SADC-valtiot ovat neuvotelleet uusista paremmista alkuperäsäännöistä, jotka koskevat erityisesti tekstiilejä, vaatteita, kalastusta ja eräitä maataloustuotteita, ja joista voisi oikein toteutettuina olla SADC-valtioille huomattavaa hyötyä, jos niiden valtioiden alhaisempi suoritustaso otetaan asianmukaisesti huomioon; katsoo, että olisi korostettava, että jos talouskumppanuussopimuksilla halutaan kannustaa alueellista kumulaatiota ja edistää investointeja, tarvitaan yksinkertaisempia ja parempia alkuperäsääntöjä, jotta AKT-maiden yritykset voivat kehittää jalostettujen tuotteiden vientiä ja hyötyä talouskumppanuussopimusten tarjoamista uusista markkinamahdollisuuksista,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

1. toistaa näkemyksensä, että talouskumppanuussopimusten tulee määräytyä AKT-maiden tarpeiden mukaisesti ja että ne on laadittava niin, että ne elvyttävät AKT:n ja EU:n kauppasuhteita, edistävät AKT-maiden taloudellista monimuotoisuutta sekä alueellista yhdentymistä, köyhyyden vähentymistä, perusihmisoikeuksien kunnioittamista ja näin ollen kokonaisuutena vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista;
2. korostaa, että suojeltaessa SADC-alueita talouden avautumisen mahdollisilta kielteisiltä vaikutuksilta Euroopan unionin on annettava tukea tarjotakseen todellisia hyötyjä etuuskohtelun kautta sekä edistääkseen taloudellista ja sosiaalista kehitystä;
3. tunnustaa, että sen jälkeen, kun Cotonoun sopimuksen mukainen tullietuuskohtelu päättyi 31. joulukuuta 2007, viejät ovat hyötäneet väliaikaisten talouskumppanuussopimusten ratifiointista, sillä sopimusten ansiosta vienti Euroopan unioniin on säilynyt entisellään ja AKT-maiden viejät ovat siten säästyneet vahingoilta, joita heille olisi voinut aiheutua, jos he olisivat joutuneet toimimaan vähemmän suotuisien kauppajärjestelyjen alaisina;
4. pitää tervetulleena Euroopan yhteisön AKT-maille tarjoamaa täysin tulleista ja kiintiöistä vapaata pääsyä Euroopan unionin markkinoille, mikä koskee niiden tuotteita, tavoitteena edistää kaupan vapauttamista AKT-maiden ja Euroopan unionin välillä;
5. pitää ilahduttavina yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston toukokuussa, kesäkuussa ja marraskuussa 2008 antamia päätelmiä, joissa korostetaan tarvetta tukea olemassa olevia alueellisia integraatioprosesseja ja edistää kehitystä, ja kehottaa komissiota noudattamaan tätä valtuutusta neuvotteluissa; korostaa, että tässä suhteessa on tärkeää estää eteläisen Afrikan tulliliiton (SACU) hajoaminen;
6. painottaa, että väliaikaisten talouskumppanuussopimusten allekirjoittaminen on tarpeellinen askel pyrittäessä kestäväan kasvuun alueilla ja näillä alueilla kokonaisuutena, ja korostaa, että on tärkeää jatkaa neuvotteluja kattavasta sopimuksesta kaupan kasvun, investointien ja alueellisen yhdentymisen edistämiseksi;
7. kehottaa Euroopan unionia helpottamaan AKT-maiden talouksien siirtymävaihetta väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisen jälkeen tarjoamalla sekä niiden viranomaisille että yksityiselle sektorille riittävästi lisäapua;
8. katsoo, että nykyisessä väliaikaisessa sopimuksessa ei ole käsitelty eikä huomioitu erityisesti kysymyksiä, jotka koskevat elintarvikeomavaraisuutta ja oikeutta ruokaan, eikä niissä suosita maatalous- ja kauppapoliittisia välineitä, jotka mahdollistaisivat markkinoiden sääntelyn ja kestävien perheviljelmien suojelun; korostaa, että nämä asiat on otettava neuvottelujen keskipisteeksi sen varmistamiseksi, että kauppapolitiikka ja EU:n kaikki muut toimintalinjat ovat sopusoinnussa elintarvikeomavaraisuutta ja oikeutta ruokaan koskevien periaatteiden kanssa;
9. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita selvittämään, miten kasvatetun Aid for Trade -budjetin määrärahat tosiasiallisesti jakautuvat koko AKT-alueella; muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin EU:n "Aid for Trade" -strategia, jossa EU:n kollektiivista kauppaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon vuodessa (miljardi euroa yhteisöltä, miljardi euroa jäsenvaltioilta); korostaa, että SADC-alueen on saatava tästä sopiva ja kohtuudenmukainen osuus;
10. kehottaa määrittelemään ja myöntämään varhaisessa vaiheessa kauppaa tukevan avun osuuden varoista; korostaa, että näiden varojen pitäisi olla lisäresursseja eikä ainoastaan Euroopan kehitysrahaston rahoituksen uudelleenkäyttöä, lisäksi niiden pitäisi olla SADC-valtioiden prioriteettien mukaisia ja ne pitäisi jakaa hyvissä ajoin, ennakoitavasti ja kansallisten ja alueellisten strategisten kehityssuunnitelmien mukaisesti; vastustaa kaikkia talouskumppanuussopimukseen liittyviä ehtoja, jotka koskevat yhteisön tuen saantia, ja kehottaa komissiota takaamaan, että mahdollisuus 10. Euroopan kehitysrahaston varojen saantiin erotetaan neuvottelujen tuloksista ja edistymisestä;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

11. vaatii neuvottelijoita tähdentämään lopullisista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa luonnonvarojen avointa hallinnointia sekä tekemään selkoa tarvittavista parhaista käytännöistä, jotta AKT-maat voivat hyötyä mahdollisimman paljon kyseisistä luonnonvaroista;
12. kehottaa komissiota varmistamaan, että Euroopan unionissa sijaitsevat monikansalliset yritykset, joilla on tuotantolaitoksia AKT-maissa, noudattavat Kansainvälisen työjärjestön (ILO) keskeisiä standardeja, yhteiskunta- ja ympäristösopimuksia ja kansainvälisiä sopimuksia, jotta voidaan saavuttaa globaali tasapaino talouskasvun ja parempien yhteiskunta- ja ympäristöstandardien välillä;
13. korostaa alueiden välisen kaupan merkitystä ja tarvetta lisätä alueellisia kauppayhteyksiä kestäväen kasvun turvaamiseksi alueella; painottaa erilaisten alueellisten yksiköiden välisen yhteistyön ja yhdenmukaisuuden merkitystä; kehottaa komissiota olemaan vahingoittamatta alueellista ulottuvuutta;
14. pitää tärkeänä, että talouskumppanuussopimuksia täytäntöön pantaessa perustettaisiin asianmukainen valvontajärjestelmä, jota koordinoi asianmukainen parlamentaarinen valiokunta, jossa on mukana kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan jäseniä, varmistaen tasapainon kansainvälisen kaupan valiokunnan johtavan aseman säilyttämisen ja kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikan yleisen johdonmukaisuuden välillä; katsoo, että tämän parlamentaarisen valiokunnan on toimittava joustavasti ja aktiivisessa yhteistyössä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen kanssa; katsoo, että tällaisen seurannan on käynnistytävä jokaisen väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisen jälkeen;
15. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen uudelleen käynnistämiseksi ja varmistamaan, että kaupan vapauttamiseksi tehdyillä sopimuksilla edistetään edelleenkin köyhien maiden kehitystä;
16. on vakuuttunut siitä, että täysimääräisten talouskumppanuussopimusten tulisi olla Dohan kehitysohjelmaan liittyvää sopimusta täydentäviä eikä niitä pitäisi pitää sen vaihtoehdona;
17. hyväksyy kaupan suojaamista kahdenvälisillä suojatoimenpiteillä koskevan luvun tarpeellisuuden ja merkityksen; kehottaa molempia osapuolia välttämään näiden suojatoimenpiteiden väärinkäyttöä; kehottaa komissiota hyväksymään kattavista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa väliaikaisten talouskumppanuussopimusten turvatakeiden tarkistamisen, jolla voidaan varmistaa asianmukainen, avoin ja nopea hyödyntäminen edellyttäen, että soveltamiskriteerit täyttyvät;
18. kannattaa tullinimikkeisiin sovitut poikkeuksia, jotka kohdistuvat maataloustuotteisiin ja joihinkin jalostettuihin maataloustuotteisiin, koska ne perustuvat pääasiallisesti tarpeeseen suojella varhaisessa kehitysvaiheessa olevaa teollisuutta tai arkoja tuotteita näissä maissa;
19. kehottaa komissiota osoittamaan joustavuutta käsitellessään sopimusten sisältöä koskevia Angolan, Namibian ja Etelä-Afrikan keskeisiä huolenaiheita, kuten suosituimmuuskohtelua koskevaa lauseketta sekä vientiveroja ja varhaisessa kehitysvaiheessa olevan teollisuuden suojelua;
20. kannustaa neuvottelukumppaneita toimimaan neuvotteluissa joustavasti, epäsymmetrisesti ja käytännönläheisesti, jotta saadaan molempia osapuolia tyydyttävä alueellinen talouskumppanuussopimus, jotta ei aseteta epärealistisia määräaikoja ja jotta SADC-maille annetaan mahdollisuus neuvotella uudelleen niistä kiistanalaisista kohdista, joita ne haluavat muuttaa tai joista ne haluavat luopua;
21. panee tyytyväisenä merkille Namibian Swakopmundissa maaliskuussa 2009 käydyissä teknisissä neuvotteluissa saavutetun edistymisen ja pitää myönteisenä komission kantaa, että kiistanalaiset asiat olisi käsiteltävä ennen väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamista; kehottaa ratkaisemaan avoimna olevat kysymykset, kuten suosituimmuuskohtelua koskeva lauseke, osapuolten oikeudellinen määrittelmä ja maatalousmarkkinoille pääsy, niin että kaikki SADC:n talouskumppanuussopimusryhmän jäsenet voivat allekirjoittaa väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

22. hyväksyy sen, että kehitysyhteistyötä koskeva luku on sisällytetty EY:n ja SADC-valtioiden väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen, joka kattaa tavaroiden yhteistyökaupan, tarjontapuolen kilpailukyvyyn, liiketoimintaa edistävän infrastruktuurin, palvelujen kaupan, kauppaan liittyvät asiat, institutionaalisten toimintavalmiuksien parantamisen ja julkisen talouden sopeuttamisen; kehottaa molempia osapuolia noudattamaan sitoumustaan saattaa kilpailua ja julkisia hankintoja koskevat neuvottelut päätökseen vasta, kun riittävät toimintavalmiudet on saavutettu; kehottaa komissiota toimimaan läheisessä yhteistyössä SADC-valtioiden kanssa tässä kehitysyhteistyötä koskevassa luvussa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi;
23. tähdentää, että kaikkiin täysimääräisiin talouskumppanuussopimuksiin on sisällytettävä myös hyvän hallintotavan yleisesti hyväksyttyä määritelmää, poliittisten virkojen avoimuutta ja ihmisoikeuksia koskevia määräyksiä Cotonoun sopimuksen 11 b, 96 ja 97 artiklan mukaisesti, sekä heikoimmassa asemassa olevia ryhmiä, kuten paikallisia maanviljelijöitä ja naisia, koskevia erityismääräyksiä;
24. panee merkille, että aikataulu meneillään oleville neuvotteluille, jotka koskevat siirtymistä väliaikaisesta talouskumppanuussopimuksesta EU:n ja SADC-maiden lopulliseen talouskumppanuussopimukseen, perustuu oletukseen, että sopimus saadaan tehtyä vuoden 2009 loppuun mennessä; kehottaa komissiota pidättymään painostamasta SADC-maita hyväksymään palveluja koskevia vapautussitoumuksia ja sääntelyvelvoitteita sekä niin kutsuttuja Singaporen kysymyksiä;
25. pyytää, että palveluista neuvoteltaessa otetaan käyttöön vahva sääntelykehys yleispalvelujen tarjoamisen takaamiseksi;
26. tukee molempien osapuolten yritystä varmistaa Etelä-Afrikan aktiivinen osallistuminen koko neuvotteluprosessin aikana; myöntää, että Etelä-Afrikan osallistuminen on oleellista taloudellisen johdonmukaisuuden edistämiseksi, alueelliselle yhdentymiselle sekä kaupan ja sijoitussuhteiden edelleen kehittämiseksi kyseisen alueen ja Euroopan unionin välillä; kehottaa komissiota ylläpitämään ja vahvistamaan tätä yhteyttä neuvoteltaessa täysimääräisestä ja kattavasta talouskumppanuussopimuksesta;
27. panee merkille SADC-alueen aikomuksen osallistua uuden vapaakauppa-alueen perustamiseen Itä-Afrikan yhteisön (EAC) alueen sekä itäisen ja eteläisen Afrikan yhteismarkkinajärjestön (COMESA) kanssa; kehottaa komissiota seuraamaan kehitystä täysimääräisen talouskumppanuussopimuksen yhteensopivuuden varmistamiseksi;
28. pitää myönteisenä uudelleentarkastelulausekkeen sisällyttämistä EU:n ja SADC:n väliseen väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen, jolla vahvistetaan, että sopimusta on tarkistettava kattavasti viimeistään viiden vuoden kuluttua sen allekirjoittamisesta ja tämän jälkeen viiden vuoden välein, mukaan lukien analyysi kauppasitoumusten täytäntöönpanosta aiheutuneista kustannuksista ja seurauksista; tarvittaessa on tehtävä muutoksia sopimuksen säännöksiin ja mukautuksia niiden soveltamiseen WTO:n sääntöjen ja menettelyn mukaisesti;
29. kannustaa neuvotteluosapuolia saattamaan täysimääräistä talouskumppanuussopimusta koskevat neuvottelut loppuun suunnitellusti vuoden 2009 aikana;
30. vaatii, että Euroopan parlamentti on pidettävä täysin ajan tasalla ja otettava mukaan siirtymävaiheen prosessiin; toivoo, että tämä tapahtuu neuvoston ja komission kanssa aktiivisesti käytävien epävirallisten kolmikantaneuvottelujen kautta; pyytää neuvostoa toimittamaan asian parlamentin käsiteltäväksi mahdollisimman pian;
31. korostaa erityisesti AKT-maiden parlamenttien ja valtiosta riippumattomien toimijoiden keskeistä roolia talouskumppanuussopimusten seurannassa ja hallinnoinnissa ja kehottaa komissiota varmistamaan niiden osallistumisen meneillään oleviin neuvotteluprosesseihin; katsoo, että tämä edellyttää selkeää esityslistaa, josta AKT-maat ja EU sopivat ja joka perustuu osallistavaan lähestymistapaan;
32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja AKT-maiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n ministerineuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden ja EY:n talouskumppanuussopimus

P6_TA(2009)0180

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden talouskumppanuussopimuksen puitteet muodostavan väliaikaisen sopimuksen tekemisestä

(2010/C 117 E/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽¹⁾, 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista WTO:n yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽²⁾, 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽³⁾, 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽⁴⁾, 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽⁵⁾, 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁶⁾, 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen keskeyttämisestä ⁽⁷⁾, 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁸⁾, 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁹⁾ ja 5. kesäkuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen Komorien, Madagaskarin, Mauritiuksen, Seychellien, Zimbabwen ja Sambian sekä Euroopan yhteisön välillä,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2006, lokakuussa 2006, toukokuussa 2007, lokakuussa 2007, marraskuussa 2007 ja toukokuussa 2008 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon talouskumppanuussopimuksista (KOM(2007)0635),
- ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimus) ja erityisesti sen XXIV artiklan,
- ottaa huomioon Dohassa 14. marraskuuta 2001 hyväksytyyn WTO:n ministerikokouksen neljännen kokouksen julistuksen,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Hongkongissa 18. joulukuuta 2005,

⁽¹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0252.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon "Aid for Trade" -työryhmän kertomuksen ja suositukset, jotka WTO:n yleisneuvosto hyväksyi 10. lokakuuta 2006,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien 8. syyskuuta 2000 antaman vuosituhattajulistuksen, jossa vahvistetaan vuosituhannen kehitystavoitteet eli kansainvälisen yhteisön yhdessä asettamat kriteerit köyhyyden poistamiseksi,
 - ottaa huomioon Gleneaglesin julkilausuman, jonka G8-maat hyväksyivät 8. heinäkuuta 2005,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan ja 103 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että aiemmin, 31. joulukuuta 2007 asti, Euroopan unionin kauppasuhteet AKT-maihin, jotka nauttivat yksipuolisesta etuuskohtelusta EU:n markkinoilla, eivät olleet WTO:n sääntöjen mukaiset,
- B. katsoo, että talouskumppanuussopimukset ovat WTO:n sääntöjen mukaisia sopimuksia, joilla pyritään tukemaan AKT-maiden alueellista yhdentymistä ja edistämään niiden asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen, mikä edistää niiden yhteiskunnan ja talouden kestävä kehitystä ja tukee yleisiä pyrkimyksiä poistaa köyhyyttä ja sairauksia AKT-maissa,
- C. katsoo tämänhetkisen talous- ja rahoituskriisin merkitsevän, että oikeudenmukaisella ja kehitystä tukevalla kauppapolitiikalla on kehitykselle suurempi merkitys kuin koskaan ennen,
- D. katsoo, että aiemmillä kaupan etuusjärjestelmillä ei kyetty edistämään merkittävästi näiden maiden taloudellista tilannetta,
- E. ottaa huomioon, että "väliaikaiset" talouskumppanuussopimukset (IEPA) ovat tavaroiden kauppaa koskevia sopimuksia, joilla on tarkoitus välttää keskeytykset AKT-maiden ja Euroopan unionin välisessä kaupassa,
- F. katsoo, että väliaikaiset talouskumppanuussopimukset ovat täysin itsenäisiä, WTO:n sääntöjen mukaisia kansainvälisiä sopimuksia, joita voidaan pitää ensimmäisenä askeleena kohti talouskumppanuussopimuksia,
- G. ottaa huomioon, että Euroopan unioni tarjoaa jo ensimmäisestä vuodesta alkaen AKT-maiden muille tuotteille paitsi riisille (2010) ja sokerille (2015) kiintiöistä ja tulleista täysin vapaan pääsyn EU:n markkinoille,
- H. ottaa huomioon, että AKT-maiden ja Euroopan unionin välillä on huomattavia eroja suorituskyvyssä,
- I. ottaa huomioon, että Euroopan unionin ja AKT-maiden välinen kilpailu on vähäistä, koska suurin osa EU:n viennistä koostuu pääasiassa tuotteista, joita AKT-maat eivät tuota mutta joita ne tarvitsevat joko suoraan kulutukseen tai kotimaisen teollisuuden raaka-aineeksi,
- J. ottaa huomioon, että hyvin suunniteltu kaupan vapauttaminen voi edistää markkinoiden monimuotoisuutta, talouden kasvua ja kehitystä,
- K. ottaa huomioon, että jotkut AKT-maat ovat hakeneet talouskumppanuussopimusneuvottelujen yhteydessä suosituimmuuskohtelua (MFN-lauseke), jolla vahvistetaan tavanomaiset ja syrjimättömät tullit tavaroiden tuonnille, tavoitteenaan varmistaa, että kaikkia viejiä kohdellaan yhtä hyvin kuin suosituimmuusasemassa olevaa viejää,
- L. ottaa huomioon, että AKT-maiden kanssa on neuvoteltu uusista paremmista alkuperäsäännöistä, joista voi oikein toteutettuina olla AKT-maille huomattavaa hyötyä, jos AKT-maiden alhaisempi suoritustaso otetaan asianmukaisesti huomioon,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- M. katsoo, että kaupan sääntöjen tehostamisen lisäksi on lisättävä myös tukea kauppaan liittyvälle avulle,
- N. katsoo, että EU:n Aid for Trade -strategialla pyritään tukemaan kehitysmaiden valmiuksia hyötyä uusista kauppamahdollisuuksista,
- O. katsoo, että täysimääräinen talouskumppanuussopimus vaikuttaa vääjäämättä AKT-maiden ja muiden kauppakumppaneiden välisten tulevien sopimusten soveltamisalaan ja sisältöön sekä alueen kantaan neuvotteluissa,
- P. ottaa huomioon, että itäisen ja eteläisen Afrikan (ESA) AKT-maiden ryhmä muodostuu hyvin erikokoisista valtioista, joiden BKT vaihtelee suuresti alueen sisällä,
- Q. ottaa huomioon, että itäisen ja eteläisen Afrikan (ESA) maiden ryhmässä on viisi valtiota, joiden yhteenlaskettu väestömäärä on 33,5 miljoonaa ja jotka eroavat kukin toisistaan kokonsa ja ominaispiirteidensä suhteen, niin että suurimman valtion eli Madagaskarin väestö on 250-kertainen pienimmän valtion eli Seychellien väestömäärään nähden,
- R. ottaa huomioon, että ESA-alue, joka jakautuu Itä-Afrikan yhteisön ryhmään (EAC) ja itäisen ja eteläisen Afrikan ryhmään (ESA), voi jälleen yhdistyä niin pian kuin nämä ryhmittymät ovat siihen halukkaita,
1. toistaa näkemyksensä, että talouskumppanuussopimukset ovat oikein toteutettuina ja tehokkaalla kehitykseen tähtävällä politiikalla täydennettyinä mahdollisuus elvyttää AKT:n ja EU:n kauppasuhteita, edistää AKT-maiden taloudellista kehitystä ja monimuotoisuutta sekä alueellista yhdentymistä ja vähentää köyhyyttä AKT-maissa;
 2. korostaa, että talouskumppanuussopimukset voivat olla tyydyttäviä ainoastaan, jos niillä saavutetaan kolme tavoitetta: tuetaan AKT-maiden kestävä kehitystä, edistetään AKT-maiden osallistumista maailman-kauppaan ja vahvistetaan alueellistumisprosessia;
 3. korostaa, että kyseisen sopimuksen eräänä keskeisenä tarkoituksena on kehitystavoitteiden, köyhyyden vähentämisen ja perusoikeuksien kunnioittamisen kautta edesauttaa vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista;
 4. tunnustaa, että sen jälkeen, kun Cotonoun sopimuksen mukainen tullietuuskohtelu päättyi 31. joulukuuta 2007, viejät ovat hyötynet väliaikaisten talouskumppanuussopimusten allekirjoittamisesta Euroopan unionin ja asianosaisten maiden välillä, sillä sopimusten ansiosta vienti Euroopan unioniin on säilynyt entisellään ja ESA-maat ovat säilyttäneet ja kasvattaneet huomattavasti vientimahdollisuuksiaan Euroopan unioniin sekä täysipainoisten markkinasääntöjen että parempien alkuperäsääntöjen avulla;
 5. panee merkille, kuinka tärkeää on tehdä Euroopan unionin ja AKT-maiden kesken kumppanuussopimukset, jotka ovat WTO:n sääntöjen mukaiset, sillä muutoin niiden väliset kauppasuhteet ja AKT-maiden kehitys keskeytyvät vakavasti;
 6. pitää tervetulleena Euroopan yhteisön ESA-maille tarjoamaa niiden tuotteiden täysin tulleista ja kiintiöistä vapaata pääsyä Euroopan unionin markkinoille, tavoitteena edistää kaupan vapauttamista ESA-maiden ja Euroopan unionin välillä;
 7. painottaa, että väliaikaisten talouskumppanuussopimusten allekirjoittaminen on tarpeellinen askel pyrittäessä kestäväan kasvuun tällä alueella, ja näillä alueilla kaiken kaikkiaan, ja korostaa, että on tärkeää jatkaa neuvotteluja täysimääräisestä sopimuksesta kaupan kasvun, investointien ja alueellisen yhdentymisen edistämiseksi;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

8. kehottaa komissiota varmistamaan, että jos tämä on ESA-alueen toive, se voi neuvotella uudelleen niistä kiistakysymyksistä, joita se haluaa muuttaa tai jotka se haluaa perua;
9. pitää tervetulleena väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen sisällytettyä määräästä siirtymäkausista pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka voivat siirtymäkausien aikana sopeutua sopimuksen aiheuttamiin muutoksiin, ja kehottaa asianomaisten valtioiden viranomaisia ajamaan edelleen pienten ja keskisuurten yritysten etuja täysimääräisestä talouskumppanuussopimuksesta neuvoteltaessa;
10. huomauttaa, että EU:n jäsenvaltioiden ja ESA-maiden talouksien välillä vallitsee suunnaton epätasapaino, jota ei voida koskaan korjata – edes osittain – yksinomaan vapaakauppapolitiikalla;
11. kehottaa AKT-maita edistämään liberalisointiprosessia ja kannustaa ulottamaan uudistukset tavara-kaupan ulkopuolelle, kehittämään myös palvelujen kaupan vapauttamista;
12. kehottaa Euroopan unionia helpottamaan AKT-maiden talouksien siirtymävaihetta väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisen jälkeen tarjoamalla sekä niiden viranomaisille että yksityiselle sektorille riittävästi lisäapua sekä varmistamaan, että heikoimmassa asemassa olevien ryhmien (ikäntyneiden, vammaisten, yksinhuoltajaäitien) suojelemiseksi toteutetaan toimia talouden siirtymäkauden aikana;
13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita selvittämään, miten kasvatetun Aid for Trade -budjetin määrät rahat tosiasiallisesti jakautuvat koko AKT-alueella, ottaen huomioon ensisijaiset menot, joihin on sitouduttu;
14. kehottaa määrittelemään ja myöntämään varhaisessa vaiheessa kauppaa tukevan avun (Aid for Trade) osuuden varoista;
15. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin EU:n "Aid for Trade" -strategia, jossa EU:n kollektiivista kauppaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon vuodessa (miljardi euroa yhteisöltä, miljardi euroa jäsenvaltioilta); vaatii, että Länsi-Afrikan alueelle annetaan asianmukainen ja kohtuullinen osuus;
16. kehottaa asianomaisia maita antamaan selkeää ja läpinäkyvää tietoa maansa taloudellisesta ja poliittisesta tilanteesta sekä tapahtuneesta kehityksestä Euroopan unionin kanssa tehtävän yhteistyön helpottamiseksi;
17. vaatii neuvottelijoita tähdentämään täysimääräisistä talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa luonnonvarojen avointa hallinnointia sekä tekemään selkoa tarvittavista parhaista käytännöistä, jotta AKT-maat hyötyvät mahdollisimman paljon luonnonvaroista, myös rahanpesun torjunnan osalta;
18. korostaa alueiden välisen kaupan merkitystä ja tarvetta lisätä alueellisia kauppayhteyksiä kestäväen kasvun turvaamiseksi alueella; painottaa erilaisten alueellisten yksiköiden välisen yhteistyön ja yhdenmukaisuuden merkitystä; vaatii, etteivät Euroopan unionin ja itäisen ja eteläisen Afrikan maiden väliset sopimukset saa olla keskenään ristiriidassa tai estää alueellista yhdentymistä tällä laajemmalla alueella;
19. vaatii luomaan asianmukaisia ja avoimia valvontamekanismeja – joilla on selkeä asema ja vaikutus – talouskumppanuussopimusten vaikutusten seuraamiseksi siten, että AKT:n osallistuminen kasvaa ja sidosryhmiä, myös kansalaisyhteiskuntaa, kuullaan laajasti; korostaa, että itäisen ja eteläisen Afrikan kanssa tehty väliaikaista talouskumppanuussopimusta on tarkistettava kattavasti viimeistään viiden vuoden kuluttua sen allekirjoittamisesta, jolloin tarkastellaan sopimuksen sosioekonomisia vaikutuksia, myös sen täytäntöönpanosta aiheutuneita kustannuksia ja seurauksia, ja voidaan tarkistaa sopimuksen määräyksiä ja muuttaa niiden soveltamista;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

20. pitää tärkeänä, että talouskumppanuussopimuksia täytäntöön pantaessa perustettaisiin asianmukainen valvontajärjestelmä, jota koordinoi asianmukainen parlamentaarinen valiokunta, jossa on mukana kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan jäseniä, varmistaen tasapainon kansainvälisen kaupan valiokunnan johtavan aseman säilyttämisen ja kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikan yleisen johdonmukaisuuden välillä; katsoo, että tämän parlamentaarisen valiokunnan olisi toimittava joustavasti ja aktiivisesti koordinoitava työtään AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen työn kanssa; katsoo, että tällaisen seurannan on käynnistytävä jokaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisen jälkeen;
21. korostaa erityisesti AKT-maiden parlamenttien ja valtiosta riippumattomien toimijoiden keskeistä roolia talouskumppanuussopimusten seurannassa ja hallinnoinnissa ja kehottaa komissiota edistämään niiden osallistumista meneillään oleviin neuvotteluprosesseihin, jotka edellyttävät EU:n ja AKT-maiden välisiä neuvotteluja varten selkeää esityslistaa, joka perustuu osallistavaan lähestymistapaan;
22. vaatii, että noudatettaessa tuen tehokkuutta koskevia Pariisin periaatteita tuen on oltava esimerkiksi kysyntään perustuvaa, ja kehottaa AKT:tä siksi esittämään, tarvittaessa asianmukaisen EU:n tuen kanssa, yksityiskohtaisia ehdotuksia kustannusarvioineen siitä, miten ja mitä varten tarvitaan lisää talouskumppanuussopimuksiin liittyvää rahoitusta, erityisesti seuraaville aloille: sääntelykehykset, suojelutoimet, kaupan helpottaminen, tuki kansainvälisten terveys- ja kasvinsuojelutoimien sekä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien normien noudattaminen sekä talouskumppanuussopimusten seurantamekanismin perustaminen;
23. tuo esiin kannattavansa edelleen Euroopan yhteisön sekä itäisen ja eteläisen Afrikan alueen maiden välistä kattavaa talouskauppasopimusta, joka kattaa myös teollis- ja tekijänoikeuksien keskeisen alueen, joka käsittää paitsi länsimaiset teknologiset tuotokset myös luonnon monimuotoisuuden ja perinnetiedon;
24. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen uudelleen käynnistämiseksi ja varmistamaan, että kaupan vapauttamiseksi tehdyillä sopimuksilla edistetään edelleenkin köyhien maiden kehitystä;
25. on vakuuttunut siitä, että täysimääräisten talouskumppanuussopimusten tulisi olla Dohan kehitysohjelmaan liittyvää sopimusta täydentäviä eikä sen vaihtoehtoja;
26. hyväksyy kaupan suojaamista kahdenvälisillä suojatoimenpiteillä koskevan luvun tarpeellisuuden ja merkityksen; kehottaa molempia osapuolia välttämään näiden suojatoimenpiteiden väärinkäyttöä; kehottaa komissiota hyväksymään kattavista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa väliaikaisten talouskumppanuussopimusten turvatakeiden tarkistamisen, jolla voidaan varmistaa asianmukainen, avoin ja nopea hyödyntäminen edellyttäen, että soveltamiskriteerit täyttyvät;
27. katsoo, että täysimääräisen talouskumppanuussopimuksen olisi edistettävä jalostettujen tuotteiden vientiä yksinkertaistettujen ja parannettujen alkuperäsääntöjen avulla, erityisesti tekstiili- ja maatalousalan kaltaisilla avainaloilla;
28. kannattaa tullinimikkeisiin sovitut poikkeuksia, jotka kohdistuvat maataloustuotteisiin ja joihinkin jalostettuihin maataloustuotteisiin, koska ne perustuvat pääasiallisesti tarpeeseen suojella varhaisessa kehitysvaiheessa olevaa teollisuutta tai arkoja tuotteita näissä maissa, ja muistuttaa, että EU sitoutui Dohan kehityskierroksella poistamaan maatalouden vientituet vähitellen käytöstä;
29. toteaa, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen muuttamista täysimääräiseksi koskevien Euroopan unionin ja ESA-alueen neuvottelujen aikataulu perustuu siihen, että sopimus saadaan aikaan vuoden 2009 loppuun mennessä; pyytää komissiolta, ettei se painostaisi kohtuuttomasti itäisen ja eteläisen Afrikan aluetta hyväksymään vapauttamista ja ottamaan tässä huomioon ESA-maiden parlamentin näkemykset;
30. katsoo, että olisi tehtävä ero kaupallisten ja julkisten palvelujen välillä; painottaa, että olisi ylläpidettävä julkisia palveluja, joilla vastataan ihmisten perustarpeisiin tai joilla on merkittävä tehtävä kulttuurisen monimuotoisuuden säilyttämisessä, ja jätettävä ne pois kaikista neuvotteluista;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

31. panee merkille sellaisen kehitysyhteistyötä koskevan luvun sisällyttämisen täysimääräiseen talouskumppanuussopimukseen, joka kattaa yhteistyön tavarakaupan alalla, tarjontapuolen kilpailukyvyyn, liiketoimintaa edistävän infrastruktuurin, palvelukaupan, kauppaan liittyvät asiat, institutionaalisten toimintavalmiuksien parantamisen ja julkisen talouden sopeuttamisen; kehottaa molempia osapuolia noudattamaan sopimaansa sitoumusta saattaa loppuun kilpailua ja julkisia hankintoja koskevat neuvottelut ottaen huomioon ESA-maiden toimintavalmiudet;
32. tähdentää, että kaikkiin täysimääräisiin talouskumppanuussopimuksiin on sisällytettävä myös hyvää hallintotapaa, poliittisten virkojen avoimuutta ja ihmisoikeuksia koskevia määräyksiä Cotonoun sopimuksen 11 b, 96 ja 97 artiklan mukaisesti;
33. kehottaa komissiota puuttumaan "kiistanalaisiin kysymyksiin", joita ovat sopimuksen kaupallinen kattavuus, suosituimmuuskohtelulauseke, vientiverot, suoja-toimenpiteet ja alkuperäsäännöt, neuvotteluissa täysimääräisestä alueellisesta talouskumppanuussopimuksesta tavalla, joka on Euroopan yhteisön ja sen kansalaisten etujen mukainen ja tukee kestävästä kehitystä EU:ssa ja AKT-maissa;
34. korostaa, että täysimääräisillä talouskumppanuussopimuksilla on tärkeää edistää alueiden välisiä suhteita AKT-maiden ja Euroopan yhteisön välisten kauppasopimusten yhdenmukaistamisen avulla;
35. ilmaisee olevansa syvästi huolestunut siitä, että Zimbabwen nykyinen ihmisoikeus-, demokratia- ja taloustilanne uhkaa vakavasti maan kansalaisia ja kuormittaa raskaasti Euroopan unionin ja Zimbabwen välistä nykyistä ja tulevaa yhteistyötä;
36. pitää tervetulleena tulliliiton kehittämistä ESA-maiden kesken ja pyrkimyksiä luoda rahaliitto, erityisesti niiden hyötyjen kannalta, joita yrityksille koituisi ESA-alueella tapahtuvasta sääntöjen yhdenmukaistamisesta, joka johtaisi laajempiin markkinoihin, kaupan kasvuun ja parempiin mahdollisuuksiin hyötyä suurtuotannon eduista;
37. kehottaa neuvotteluosapuolia sisällyttämään sopimukseen sellaisia julkisiin hankintoihin, investointeihin ja kilpailuun liittyviä sitovia järjestelyjä, jotka voisivat lisätä kiinnostusta liiketoimintaan ja investointeihin ESA-maissa, sillä mikäli säännöt ovat kaikkia varten, niistä hyötyvät sekä kuluttajat että paikallishallinto ja ne auttavat siten houkuttamaan yrityksiä ja investointeja;
38. vaatii nopeaa ratifiointimenettelyä, jotta kumppanuusmaat pääsisivät hyötymään väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen eduista viivytyksettä;
39. kannustaa osapuolia saattamaan neuvottelut ESA-maiden ja Euroopan yhteisön täysimääräisestä talouskumppanuussopimuksesta päätökseen, mikäli molemmat osapuolet tunnustavat selvästi tällaisen sopimuksen vastavuoroiset edut;
40. vaatii, että parlamentille on tiedotettava kattavasti ja sen on voitava osallistua täysimääräisesti siirtymävaiheen neuvotteluprosessin aikana; toivoo, että tämä tapahtuu neuvoston ja komission kanssa aktiivisesti käytävien epävirallisten kolmikantaneuvottelujen kautta; pyytää neuvostoa saattamaan asian parlamentin käsiteltäväksi mahdollisimman pian;
41. panee merkille Chagossaarten kansan ahdingon: heidät on pakotettu lähtemään saariltaan, ja nykyään he elävät köyhyydessä Mauritiuksen ja Seychellien saarilla, ja katsoo, että EU:n pitäisi yrittää löytää chagossaarelaisten tilanteeseen ratkaisu, jotta he voisivat palata kotisaarilleen, jotka kuuluvat heille;
42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja AKT-maiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n ministerineuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

EY:n ja Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden talouskumppanuussopimus

P6_TA(2009)0181

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden talouskumppanuussopimuksen puitteet muodostavan sopimuksen tekemisestä

(2010/C 117 E/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽¹⁾, 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista WTO:n yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽²⁾, 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽³⁾, 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽⁴⁾, 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽⁵⁾, 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁶⁾, 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen keskeyttämisestä ⁽⁷⁾, 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁸⁾, 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman TRIPS-sopimuksesta ja lääkkeiden saatavuudesta ⁽⁹⁾, 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽¹⁰⁾ sekä 5. kesäkuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden talouskumppanuussopimuksen,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2006, lokakuussa 2006, toukokuussa 2007, lokakuussa 2007, marraskuussa 2007 ja toukokuussa 2008 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon talouskumppanuussopimuksista (KOM(2007)0635),
- ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimus) ja erityisesti sen XXIV artiklan,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön neljännen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Dohassa 14. marraskuuta 2001,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen antaman julistuksen, joka hyväksyttiin Hongkongissa 18. joulukuuta 2005,

⁽¹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.⁽²⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.⁽⁴⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.⁽⁵⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.⁽⁶⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.⁽⁷⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 244.⁽⁸⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.⁽⁹⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 591.⁽¹⁰⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.⁽¹¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0252.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon "Aid for Trade" -työryhmän kertomuksen ja suositukset, jotka WTO:n yleisneuvosto hyväksyi 10. lokakuuta 2006,
 - ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhatosen julistuksen, jossa esitellään kansainvälisen yhteisön yhdessä laatimat vuosituhatosen kehitystavoitteet köyhyyden poistamiseksi,
 - ottaa huomioon Gleneaglesin julkilausuman, jonka G8-maat hyväksyivät 8. heinäkuuta 2005,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan ja 103 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että talouskumppanuussopimusten olisi oltava WTO:n sääntöjen mukaisia sopimuksia, joilla pyritään tukemaan AKT-maiden alueellista yhdentymistä ja edistämään niiden asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen, mikä edistää niiden yhteiskunnan ja talouden kestävästä kehitystä ja tukee yleisiä pyrkimyksiä poistaa köyhyyttä ja sairauksia AKT-maissa,
- B. katsoo, että WTO:n säännöissä ei vaadita talouskumppanuussopimusmaita sitoutumaan palvelujen vapauttamiseen,
- C. katsoo, että talouskumppanuussopimuksilla pitäisi pyrkiä rakentamaan pitkäaikaisia suhteita, joissa kaupalla tuetaan kehitystä,
- D. katsoo tämänhetkisen talous- ja rahoituskriisin tarkoittavan, että oikeudenmukaisilla kauppapoliittisilla suhteilla on kehitysmaille suurempi merkitys kuin koskaan ennen,
- E. ottaa huomioon, että väliaikainen talouskumppanuussopimus (IEPA) keskittyy tavaroiden kauppaan ja yhteensopivuuteen Maailman kauppajärjestön sääntöjen kanssa,
- F. ottaa huomioon, että väliaikaisella talouskumppanuussopimuksella on vastaisuudessa perustavanlaatuinen vaikutus Itä-Afrikan yhteisön (EAC) kumppanuusvaltioiden ja sen itäisen ja eteläisen Afrikan kauppakumppaneiden taloudelliseen, yhteiskunnalliseen ja ympäristöpoliittiseen kehitykseen ja toimintalinjoihin,
- G. ottaa huomioon, että Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltiot perustivat vuonna 2005 tulliliiton ja pyrkivät luomaan yhteismarkkinat vuoteen 2010 mennessä sekä rahaliiton vuoteen 2012 mennessä ja Itä-Afrikan valtioiden poliittisen liiton,
- H. katsoo, että väliaikainen talouskumppanuussopimus voi mahdollisesti vaikuttaa Itä-Afrikan yhteisön valtioiden ja muiden kauppakumppaneiden välisten tulevien sopimusten soveltamisalaan ja sisältöön sekä alueen kantaan neuvotteluissa,
- I. ottaa huomioon, että Euroopan unionin ja AKT-maiden välinen kilpailu on vähäistä, koska suurin osa EU:n viennistä koostuu pääasiassa tuotteista, joita AKT-maat eivät tuota mutta joita ne tarvitsevat joko suoraan kulutukseen tai kotimaisen teollisuuden raaka-aineeksi; katsoo, että tämä ei päde maataloustuotteiden kauppaan, jossa EU:n vientituet haittaavat AKT-maiden maatalous-, kotieläin- ja meijerituottajien toimintaa, häiritsevät paikallis- ja aluemarkkinoiden toimintaa ja usein tuhoavat ne, ja kehottaa siksi EU:ta lakkauttamaan asteittain kaikki vientituet,
- J. ottaa huomioon, että Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusmaat ovat ilmoittaneet haluavansa neuvotella uudelleen useista väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen sisällyvistä seikoista,
- K. ottaa huomioon, että yksikään vapauttamisaikatauluista ei edellytä näiltä mailta minkään positiivisten tullien poistamiseen ryhtymistä ennen vuotta 2015; ottaa huomioon, että Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusmailla on 24 vuotta aikaa saattaa päätökseen väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen edellyttämä vapauttamisprosessi,
- L. katsoo, että kaupan velvoitteiden yhteydessä on lisättävä kauppaan liittyvää apua,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- M. katsoo, että kaupan kehittämiseksi annettavaa apua koskevalla EU:n strategialla pyritään tukemaan kehitysmaiden valmiuksia hyötyä uusista kauppamahdollisuuksista ja kompensoimaan sopeuttamiskustannuksia sekä kaupan vapauttamisen mahdollisia kielteisiä vaikutuksia,
- N. katsoo, ettei mikään mahdollisessa täysimääräisessä talouskumppanuussopimuksessa saa rajoittaa Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusmaiden mahdollisuuksia edistää lääkkeiden saatavuutta,
1. uskoo, että väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen täytyy edistää AKT-maiden ja Euroopan unionin kaupan elvyttämistä, talouskasvua, alueellista yhdentymistä, talouden monipuolistumista ja köyhyyden vähentämistä sekä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista; kannustaa siksi joustavuuteen täytäntöönpanossa siten, että Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusmaiden kapasiteettirajoitukset otetaan täysin huomioon;
 2. korostaa, että sopimukset voivat olla tyydyttäviä ainoastaan, jos niillä saavutetaan kolme tavoitetta: annetaan AKT-maille keinot kestäväan kehitykseen, edistetään niiden yhdentymistä maailmankauppaan ja lujitetaan niiden alueellistumiskehitystä; korostaa, että Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusmaiden talouden avautumisen kielteisiltä vaikutuksilta suojautumiseksi Euroopan unionin on annettava tukea tarjotakseen todellisia hyötyjä etuuskohtelun sekä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kautta;
 3. toistaa näkemyksensä, että talouskumppanuussopimukset ovat oikein toteutettuina mahdollisuus elvyttää AKT:n ja EU:n kauppasuhteita, edistää AKT-maiden taloudellista monimuotoisuutta ja alueellista yhdentymistä sekä vähentää köyhyyttä AKT-maissa;
 4. kannustaa neuvotteluosapuolia saattamaan neuvottelut päätökseen suunnitelmien mukaan vuoden 2009 aikana; kannustaa osapuolia tekemään kaikkensa, jotta AKT-maiden ja Euroopan unionin välinen kattava talouskumppanuussopimus saataisiin tehtyä suunnitelmien mukaan ennen vuoden 2009 päättymistä;
 5. tunnustaa, että sen jälkeen, kun Cotonoun sopimuksen mukainen tullietuuskohtelu päättyi 31. joulukuuta 2007, viejät ovat hyötynet väliaikaisten talouskumppanuussopimusten allekirjoittamisesta, sillä sopimusten ansiosta vientimahdollisuudet Euroopan unioniin ovat laajentuneet ja AKT-maiden viejät ovat siten säästyneet vahingoilta, joita heille olisi voinut aiheutua, jos he olisivat joutuneet toimimaan vähemmän suotuisien kauppajärjestelyjen alaisina;
 6. suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan unioni tarjoaa suurimmalle osalle AKT-maiden tuotteista täysin tulli- ja kiintiövapaan pääsyn Euroopan unionin markkinoille;
 7. korostaa, että väliaikainen talouskumppanuussopimus on tavara kauppaa koskeva sopimus, jolla pyritään säilyttämään Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusmaiden vientimahdollisuudet Euroopan unioniin ja laajentamaan niitä merkittävästi sekä täydellisellä markkinoille pääsillä että parannetuilla alkuperäsäännöillä;
 8. korostaa, että väliaikaisten talouskumppanuussopimusten allekirjoittaminen on tarpeellinen askel pyrittäessä kestäväan kasvuun koko tällä alueella ja korostaa, että on tärkeää jatkaa neuvotteluja kattavasta sopimuksesta kaupan kasvun, investointien ja alueellisen yhdentymisen edistämiseksi;
 9. muistuttaa, että talouskumppanuussopimusten olisi vastattava WTO:n sääntöjä, joissa ei edellytetä tai kielletä palvelujen vapauttamissitoumuksia tai sääntelyä koskevia velvoitteita, teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa eikä niin kutsuttuja Singaporen kysymyksiä;
 10. kehottaa ottamaan käyttöön sääntelykehiksen siirtymäkauden aikana, jolloin siirrytään väliaikaisesta täysimittaiseen talouskumppanuussopimukseen; pyytää mahdollisuuksien mukaan varmistamaan, että yleis- palveluita koskevat säännökset ovat käytössä, välttämättömät yleishyödylliset palvelut mukaan luettuina; toistaa tässä yhteydessä 4. syyskuuta 2008 palvelukaupasta antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾;

(1) Hyväksytyt teksti, P6_TA(2008)0407.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

11. muistuttaa, että aidot alueelliset markkinat ovat väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen menestyksellisen täytäntöönpanon välttämätön perusta ja että alueellinen yhdentyminen ja yhteistyö ovat ensiarvoisen tärkeitä Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden yhteiskunnalliselle ja taloudelliselle kehitykselle;
12. vaatii, etteivät Euroopan unionin ja itäisen ja eteläisen Afrikan maiden väliset sopimukset saa olla keskenään ristiriidassa tai estää alueellista yhdentymistä tällä laajemmalla alueella;
13. pitää myönteisenä väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen sisällytettyä määräystä siirtymäkaudesta pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka voivat siirtymäkauden aikana sopeutua sopimuksen aiheuttamiin muutoksiin, ja kehottaa asianomaisten valtioiden viranomaisia ajamaan edelleen pienten ja keskisuurten yritysten etuja täysimääräisestä talouskumppanuussopimuksesta neuvoteltaessa;
14. kehottaa Euroopan unionia helpottamaan AKT-maiden talouksien siirtymävaihetta väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisen jälkeen tarjoamalla sekä niiden viranomaisille että yksityiselle sektorille riittävästi lisäapua;
15. kannattaa siksi tullinimikkeisiin sovittuja poikkeuksia, jotka kohdistuvat maataloustuotteisiin ja joihinkin jalostettuihin maataloustuotteisiin, koska ne perustuvat pääasiallisesti tarpeeseen suojella varhaisessa kehitysvaiheessa olevaa teollisuutta tai arkoja tuotteita näissä maissa;
16. kehottaa komissiota selvittämään, miten kasvatetun Aid for Trade -budjetin määrärahat tosiasiallisesti jakautuvat koko AKT-alueella, ottaen huomioon ensisijaiset menot, joihin on sitouduttu;
17. kehottaa asianomaisia maita antamaan selkeää ja läpinäkyvää tietoa maansa taloudellisesta ja poliittisesta tilanteesta sekä tapahtuneesta kehityksestä komission kanssa tehtävän yhteistyön helpottamiseksi;
18. hyväksyy sellaisen kehitysyhteistyötä koskevan luvun sisällyttämisen laajaan talouskumppanuussopimukseen, joka kattaa yhteistyön tavarakaupan alalla, tarjontapuolen kilpailukyyn, liiketoimintaa edistävän infrastruktuurin, palvelukaupan, kauppaan liittyvät asiat, institutionaalisten toimintavalmiuksien parantamisen ja julkisen talouden sopeuttamisen; kehottaa molempia osapuolia noudattamaan sitoumustaan saattaa kilpailua ja julkisia hankintoja koskevat neuvottelut päätökseen vasta, kun riittävät toimintavalmiudet on saavutettu;
19. muistuttaa, että talouskumppanuussopimuksen on paitsi rakenteeltaan ja sisällöltään myös täytäntöönpanotavaltaan ja -hengeltään oltava sellainen, että se tukee Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden kehitystavoitteita, -politiikkaa ja -painopisteitä;
20. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin EU:n "Aid for Trade" -strategia, jossa EU:n kollektiivista kauppaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon vuodessa (miljardi euroa yhteisöltä, miljardi euroa jäsenvaltioilta); korostaa, että Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden on saatava tästä sopiva ja kohtuudenmukainen osuus;
21. kehottaa määrittelemään ja myöntämään varhaisessa vaiheessa kauppaa tukevan avun (Aid for Trade) osuuden varoista; korostaa, että näiden varojen pitäisi olla lisävaroja eikä ainoastaan uuteen muotoon pakattua Euroopan kehitysrahaston rahoitusta, että niiden pitäisi vastata Itä-Afrikan unionin ensisijaisia tavoitteita ja että maksut pitäisi suorittaa oikeaan aikaan, ennakoitavalla tavalla sekä kansallisten ja alueellisten strategisten kehityssuunnitelmien täytäntöönpanoaikataulujen mukaisesti; vastustaa kaikkia talouskumppanuussopimuksiin liittyviä ehtoja, jotka koskevat yhteisön tuen saantia, ja kehottaa komissiota takaamaan, että mahdollisuus 10. Euroopan kehitysrahaston varojen saantiin erotetaan neuvottelujen tuloksista ja edistymisestä;
22. kehottaa komissiota selventämään sitä, miten varoja jaetaan koko alueella ja pyytää EU:n jäsenvaltioita suunnittelemaan lisärahoitusta vuosien 2008–2013 talousarviota koskevien sitoumusten jälkeen;

Keski viikko 25. maaliskuuta 2009

23. kehottaa komissiota – ottaen huomioon neuvoston syyskuussa 2007 antamat sitoumukset, jotka koskevat teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista (TRIPS) tehtyä sopimusta ja lääkkeiden saatavuutta – olemaan neuvottelematta täysimääräiseen talouskumppanuussopimukseen liittyvissä neuvotteluissa lääkkeisiin liittyvistä TRIPS+-määräyksistä, joilla on vaikutuksia kansanterveyteen ja lääkkeiden saatavuuteen, pidättäytymään vaatimasta patenttiyhteistyösopimuksen ja patenttilakisopimuksen velvoitteiden noudattamista tai hyväksymistä, pidättäytymään teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta annetun direktiivin 2004/48/EY säännösten sisällyttämisestä sopimuksiin ja olemaan ottamatta täysimääräiseen talouskumppanuussopimukseen ”muun kuin alkuperäisen tietokantasuojauksen” kaltaisia sääntöjä;
24. vaatii neuvottelijoita tähdentämään lopullisista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa luonnonvarojen avointa hallinnointia sekä tekemään selkoa tarvittavista parhaista käytännöistä, jotta AKT-maat voi hyöttyä mahdollisimman kyseisistä luonnonvaroista;
25. tähdentää, että kaikkiin kattaviin talouskumppanuussopimuksiin on sisällytettävä myös hyvää hallintotapaa, poliittisten virkojen avoimuutta ja ihmisoikeuksia koskevia määräyksiä;
26. korostaa alueiden välisen kaupan merkitystä ja tarvetta lisätä alueellisia kauppayhteyksiä kestäväen kasvun turvaamiseksi alueella; painottaa erilaisten alueellisten yksiköiden välisen yhteistyön ja yhdenmukaisuuden merkitystä;
27. kannustaa kehitysmaita ja alueellisia ryhmittymiä, joiden välisen kaupan osuus kaupan arvosta on tällä hetkellä 15–25 prosenttia, alentamaan edelleen tulleja eteläisten maiden keskinäisen kaupan, taloudellisen kasvun ja alueellisen yhdentymisen edistämiseksi edelleen;
28. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen uudelleen käynnistämiseksi ja varmistamaan, että kaupan vapauttamiseksi tehdyillä sopimuksilla edistetään edelleenkin köyhien maiden kehitystä;
29. on vakuuttunut siitä, että kattavien talouskumppanuussopimusten tulisi olla AKT-maille Dohan kehitysohjelmaan liittyvää sopimusta täydentäviä eikä sen vaihtoehtoja;
30. hyväksyy kaupan suojaamista kahdenvälisillä suojatoimenpiteillä koskevan luvun tarpeellisuuden ja merkityksen; kehottaa molempia osapuolia välttämään näiden suojatoimenpiteiden käyttöä; kehottaa komissiota hyväksymään kattavista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa väliaikaisten talouskumppanuussopimusten turvatakeiden tarkistamisen, jolla voidaan varmistaa asianmukainen, avoin ja nopea hyödyntäminen edellyttäen, että soveltamiskriteerit täyttyvät;
31. pyytää nopeaa ratifiointimenettelyä, jotta kumppanuusmaat pääsisivät hyötymään väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen eduista ilman tarpeettomia viivytyksiä;
32. muistuttaa, että vaikka väliaikainen sopimus voidaan katsoa sopimusprosessin ensimmäiseksi vaiheeksi, on se oikeudellisesti täysin erillinen kansainvälinen sopimus, joka ei välttämättä johda täysimittaiseen talouskumppanuussopimukseen;
33. korostaa, että vaikka parlamentti antaisi puoltavan lausunnon väliaikaisesta talouskumppanuussopimuksesta, tämä ei ratkaise ennakkoon parlamentin kantaa täysimääräisen talouskumppanuussopimuksen hyväksymiseen, koska menettelyssä on kyse kahdesta erillisestä kansainvälisestä sopimuksesta;
34. muistuttaa, että Itä-Afrikan yhteisö on ainoa alue, jonka kaikki jäsenet ovat liittyneet väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen ja tarjonneet samanlaisia vapauttamisaikatauluja; huomauttaa, että aikatauluja on tarpeen arvioida ja tarkistaa säännöllisin väliajoin, jos niiden täytäntöönpano osoittautuu liian raskaaksi;
35. korostaa, että väliaikainen talouskumppanuussopimus vaikuttaa alueen ja sen läheisimpien kauppa-kumppaneiden välisiin suhteisiin ja että on varmistettava, että nykyisillä sopimuksen määräyksillä autetaan helpottamaan tukevia kauppasopimuksia;
36. kehottaa komissiota harkitsemaan Itä-Afrikan yhteisön esittämiä pyyntöjä, että täysimittaisen talouskumppanuussopimuksen osalta neuvoteltaisiin uudelleen joistakin väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen kiistanalaisista kysymyksistä, joita se haluaa muuttaa tai jotka se haluaa poistaa;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

37. kehottaa AKT-maita edistämään liberalisointiprosessia ja kannustaa ulottamaan uudistukset tavara-kaupan ulkopuolelle ja edistämään palvelukaupan vapauttamista;
38. huomauttaa, että talouskumppanuussopimuksen olisi edistettävä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista;
39. panee merkille, että jotkin AKT-maat ovat pyytäneet suosituimmuustullilausekkeen soveltamista talouskumppanuussopimusneuvotteluissa ja pyrkivät näin varmistamaan sen, että kaikkia viejiä kohdellaan yhtä hyvin kuin suosituimmuusasemassa olevaa kauppakumppania, mikä merkitsee tavanomaisia, syrjimättömiä tuljia tavaroiden tuonnille;
40. suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan unioni ja AKT-maat ovat keskenään neuvotelleet uusista, paremmista ja joustavammista alkuperäsäännöistä, joista voisi oikein toteutettuina olla AKT-maille huomattavaa hyötyä, jos AKT-maiden alhaisempi suoritustaso otetaan asianmukaisesti huomioon;
41. korostaa, että kaivos- ja puutuotteiden viennin ei pitäisi häiritä herkkää ekosysteemiä, jolla on tärkeä rooli Afrikan mantereella, ja että talouskumppanuussopimuksissa olisi oltava mekanismit, joilla palkitaan Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden tarjoamia ympäristöpalveluita;
42. pitää tärkeänä, että talouskumppanuussopimuksia täytäntöön pantaessa perustettaisiin asianmukainen valvontajärjestelmä, jota koordinoi asianmukainen parlamentaarinen valiokunta, jossa on mukana kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan jäseniä, varmistaen tasapainon kansainvälisen kaupan valiokunnan johtavan aseman säilyttämisen ja kauppa- ja kehitysyhteistyöpolitiikan yleisen johdonmukaisuuden välillä; katsoo, että tämän parlamentaarisen valiokunnan olisi toimittava joustavasti ja aktiivisessa yhteistyössä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen kanssa; katsoo, että tällaisen seurannan olisi käynnistytävä jokaisen väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisen jälkeen;
43. korostaa erityisesti AKT-maiden parlamenttien ja valtiosta riippumattomien toimijoiden keskeistä roolia talouskumppanuussopimusten seurannassa ja hallinnoinnissa ja kehottaa komissiota varmistamaan niiden osallistumisen meneillään oleviin neuvotteluprosesseihin; tämä edellyttää selkeää EU:n ja AKT-maiden välistä osallistavaan lähestymistapaan perustuvaa esityslistaa;
44. vaatii luomaan asianmukaisia ja avoimia valvontamekanismeja – joilla on selkeä asema ja vaikutus – talouskumppanuussopimusten vaikutusten seuraamiseksi siten, että AKT:n osallistuminen kasvaa ja sidosryhmiä kuullaan laajasti;
45. pitää myönteisenä uudelleentarkastelulausekkeen sisällyttämistä väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen, jolla vahvistetaan, että sopimusta on tarkistettava kattavasti viimeistään viiden vuoden kuluttua sen allekirjoittamisesta ja tämän jälkeen viiden vuoden välein, mukaan lukien analyysi kauppasitoumusten täytäntöönpanosta aiheutuneista kustannuksista ja seurauksista; tarvittaessa on tehtävä muutoksia sopimuksen säännöksiin ja mukautuksia niiden soveltamiseen WTO:n sääntöjen ja menettelyiden mukaisesti;
46. kehottaa neuvostoa kuulemaan parlamenttia hyväksyntämenettelyn ollessa kyseessä ennen päätöksen tekemistä kansainvälisten sopimusten, kuten talouskumppanuussopimusten, väliaikaisesta soveltamisesta, ottaen huomioon, että parlamentti myöhemmin saattaa hylätä kansainvälisen sopimuksen, minkä seurauksena sen väliaikainen soveltaminen on lopetettava;
47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja AKT-maiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n ministerineuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

EY:n ja Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimus

P6_TA(2009)0182

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta

(2010/C 117 E/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 antamansa päätöslauselman Maailman kauppajärjestön viidennestä ministerikokouksesta Cancúnissa ⁽¹⁾, 12. toukokuuta 2005 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista WTO:n yleisneuvostossa 1. elokuuta 2004 tehdyn päätöksen jälkeen ⁽²⁾, 1. joulukuuta 2005 antamansa päätöslauselman Hongkongissa järjestettävän Maailman kauppajärjestön kuudennen ministerikokouksen valmisteluista ⁽³⁾, 23. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽⁴⁾, 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽⁵⁾, 1. kesäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myötävaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁶⁾, 7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen keskeyttämisestä ⁽⁷⁾, 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁸⁾, 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman talouskumppanuussopimuksista ⁽⁹⁾ ja 5. kesäkuuta 2008 esittämänsä kannan ehdotukseen neuvoston asetukseksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1. päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31. päivään joulukuuta 2011 sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 964/2007 ja (EY) N:o 1100/2006 muuttamisesta ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),
- ottaa huomioon huhtikuussa 2006, lokakuussa 2006, toukokuussa 2007, lokakuussa 2007, marraskuussa 2007 ja toukokuussa 2008 kokoontuneen yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2007 annetun komission tiedonannon talouskumppanuussopimuksista (KOM(2007)0635),
- ottaa huomioon tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimus) ja erityisesti sen XXIV artiklan,
- ottaa huomioon Dohassa 14. marraskuuta 2001 hyväksytyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen neljännen kokouksen julistuksen ja Hongkongissa 18. joulukuuta 2005 hyväksytyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen kuudennen kokouksen julistuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionin neuvoston 15. lokakuuta 2007 hyväksymän kauppaa tukevaa apua koskevan EU:n strategian (Aid for Trade),

⁽¹⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 393.⁽²⁾ EUVL C 92 E, 20.4.2006, s. 397.⁽³⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 126.⁽⁴⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.⁽⁵⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.⁽⁶⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, s. 261.⁽⁷⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 244.⁽⁸⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 301.⁽⁹⁾ EUVL C 323 E, 18.12.2008, s. 361.⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0252.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon WTO:n yleisneuvoston 10. lokakuuta 2006 hyväksymät kauppaa tukevan avun työryhmän kertomuksen ja suositukset,
 - ottaa huomioon 8. syyskuuta 2000 annetun Yhdistyneiden Kansakuntien vuosituhanen julistuksen, jossa esitellään kansainvälisen yhteisön yhdessä laatimat vuosituhanen kehitystavoitteet köyhyyden poistamiseksi,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien kansainvälisessä kehitysrahoituskonferenssissa 22. maaliskuuta 2002 hyväksytyyn Monterreyn konsensukseen, G8-maiden 8. heinäkuuta 2005 antamaan Gleneaglesin julkilausumaan, talouskumppanuussopimuksia käsitelleessä neuvostossa kokoontuneiden neuvoston ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 27. toukokuuta 2008 Addis-Abebassa hyväksymiin päätelmiin ja 2. joulukuuta 2008 Yhdistyneiden Kansakuntien kehitysyhteistyön rahoitusta koskevassa kansainvälisessä seurantakonferenssissa Monterreyn konsensuksen täytäntöönpanon tarkastelemiseksi hyväksytyyn Dohan julistukseen kehitysrahoituksesta sisältyvät yhteisön sitoumukset julkisen kehitysavun alalla,
 - ottaa huomioon kehitysavun tuloksellisuutta käsitelleeseen kolmanteen korkean tason yhdenmukaistamisfoorumiin osallistuneiden valtioiden 4. syyskuuta 2008 hyväksymän Accran toimintasuunnitelman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan ja 103 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että koska kaikkien Keski-Afrikan maiden kanssa ei päästy alueelliseen sopimukseen vuoden 2007 loppuun mennessä, Euroopan yhteisö ja Kamerun parafoivat 17. joulukuuta 2007 ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen; ottaa huomioon, että tämä sopimus allekirjoitettiin 15. tammikuuta 2009 Yaoundéssa,
- B. katsoo, että kaikkien talouskumppanuussopimusten tapaan tämän sopimuksen tärkeimpinä tavoitteina on oltava kestävä taloudellinen ja sosiaalinen kehitys ja köyhyyden poistaminen sekä alueellisen yhdenmukaisen tukeminen ja AKT-maiden talouksien tehokkaampi liittäminen maailmantalouteen,
- C. ottaa huomioon, että komissio neuvottelee samanaikaisesti sopimuksesta kaikkien Keski-Afrikan valtioiden kanssa,
- D. katsoo, että olisi otettava huomioon kahdeksan Keski-Afrikan valtion talouksien ja yhteiskuntien erilaiset ominaispiirteet, sillä kuusi niistä on sisämaavaltioita ja viisi niistä kuuluu vähiten kehittyneisiin maihin, joilla on vapaa pääsy Euroopan markkinoille kaikki paitsi aseet -järjestelyn puitteissa,
- E. katsoo, että näiden maiden avaamiseen Euroopan unionin viennille on yhdistettävä kehitysapu ja tuntuva tekninen tuki,
- F. ottaa huomioon, että komissio ja unionin jäsenvaltiot ovat lokakuussa 2007 sitoutuneet antamaan kukin vuosittain ylimääräiset miljardi euroa kauppaa tukevaa apua tukeakseen kehitysmaita niiden kauppamahdollisuuksien parantamisessa riippumatta siitä, ovatko ne allekirjoittaneet talouskumppanuussopimuksen vai eivät, ja katsoo, että Keski-Afrikan alueen olisi siksi saatava oikeudenmukainen osuus tästä määrästä,
- G. katsoo, että EU:n ja Kamerunin talouksien välinen kilpailu on toistaiseksi vähäistä, sillä EU:n vienti koostuu lähinnä tuotteista, joita Kamerun ei tuota mutta joita se tarvitsee suoraan kulutukseen tai kotimaisen teollisuutensa tuotantohyödykkeiksi; katsoo, että tämä ei päde maataloustuotteiden kauppaan, jossa EU:n vientituet haittaavat AKT-maiden maatalous-, kotieläin- ja meijerituottajien toimintaa, häiritsevät paikallis- ja aluemarkkinoiden toimintaa ja usein tuhoavat ne, ja kehottaa siksi EU:ta lakkauttamaan asteittain kaikki vientituet; katsoo, että väliaikaisesta talouskumppanuudesta mahdollisesti seuraavan EU:n Kamerunin-viennin lisääntymisen ei pitäisi estää paikallista tuotantoa ja varhaisessa kehitysvaiheessa olevaa teollisuutta, koska talouskumppanuussopimuksilla olisi edistettävä ATK-maiden talouksien monipuolistamista,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

1. korostaa, että näitä sopimuksia voidaan pitää tyydyttävänä vain, jos ne täyttävät seuraavat tavoitteet: AKT-maiden kestävä kehityksen tukeminen; niiden maailmankauppaan osallistumisen edistäminen; alueellistamisprosessin vahvistaminen; Euroopan unionin ja AKT-maiden kaupan elvyttäminen ja AKT-maiden talouksien monipuolistamisen edistäminen;
2. korostaa erityisesti näiden sopimusten alkuperäistä tarkoitusta: kehitys, köyhyyden vähentäminen ja vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttaminen;
3. katsoo, että nämä tavoitteet voidaan saavuttaa suojelemalla AKT-maita tietyiltä talouskumppanuussopimusten täytäntöönpanon mahdollisilta kielteisiltä vaikutuksilta, tukemalla niiden mahdollisuuksia saada todellista hyötyä etuuskohtelusta markkinoilla ja auttamalla niitä kehittymään taloudellisesti ja sosiaalisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan nykyistä enemmän ja sopivaa apua talouksien siirtymän helpottamiseksi väliaikaisten talouskumppanuussopimusten allekirjoittamisen jälkeen;
4. kannustaa neuvotteluosapuolia saattamaan neuvottelut päätökseen suunnitelmien mukaan vuoden 2009 aikana; kannustaa osapuolia tekemään kaikkensa, jotta AKT-maiden ja Euroopan unionin välinen kattava talouskumppanuussopimus saataisiin tehtyä suunnitelmien mukaan ennen vuoden 2009 päättymistä;
5. myöntää, että WTO:n määräyksissä edellytetään sopimuksen tekemistä 31. joulukuuta 2007 mennessä; korostaa kuitenkin, että komissio pyrki tekemään kattavat talouskumppanuussopimukset ennen mainittua ajankohtaa, kun taas sopimusten rajoittaminen pelkkiin tavaroihin olisi mahdollistanut Euroopan yhteisölle WTO-sitoumusten noudattamisen;
6. katsoo, että vaatimus kaupan vapauttamisesta 80 prosentilla on GATT-sopimuksen XXIV artiklan tulkinta, jossa ei oteta riittävästi huomioon sitä, että unionin neuvottelukumppanit ovat maailman köyhimpiä maita, joiden välillä on kehitystasoon ja herkkiin aloihin liittyviä eroja;
7. tunnustaa, että sen jälkeen, kun Cotonoun sopimuksen mukainen tullietuuskohtelu päättyi 31. joulukuuta 2007, viejät ovat hyötynet väliaikaisten talouskumppanuussopimusten allekirjoittamisesta, sillä sopimusten ansiosta vientimahdollisuudet Euroopan unioniin ovat laajentuneet ja AKT-maiden viejät ovat siten säästyneet vahingoilta, joita heille olisi voinut aiheutua, jos he olisivat joutuneet toimimaan vähemmän suotuisien kauppajärjestelyjen alaisina;
8. pitää tervetulleena Euroopan unionin AKT-maille tarjoamaa täysin tulleista ja kiintiöistä vapaata pääsyä Euroopan unionin markkinoille, mikä koskee valtaosaa tuotteista, tavoitteena edistää kaupan vapauttamista AKT-maiden ja Euroopan unionin välillä;
9. korostaa, että jos sopimus vahvistetaan, Kamerunin taloutta olisi ajanmukaistettava merkittävästi ja Euroopan unionin olisi tuettava sitä merkittävästi sekä taloudellisesti että teknisesti;
10. katsoo, että huolimatta Kamerunin maataloustuotteiden etuoikeutetusta pääsystä Euroopan markkinoille talouskumppanuussopimus ei johda Kamerunin maataloustuotannon kehittymiseen, ellei tuotantokapasiteettia vahvisteta ja nykyaikaisteta teknisillä ja taloudellisilla investoinneilla;
11. toteaa, että Euroopan unionin ja AKT-maiden talouksien maataloustukiin kohdentamien julkisten menojen erot asettavat AKT-maiden maataloustuottajat epäedulliseen asemaan sekä kotimaassa että ulkomailla, sillä heidän tuotteidensa reaali hinnat kallistuvat;
12. kannattaa siksi tullinimikkeisiin sovittuja poikkeuksia, jotka kohdistuvat maataloustuotteisiin ja joihinkin jalostettuihin maataloustuotteisiin, koska ne perustuvat pääasiallisesti tarpeeseen suojella varhaisessa kehitysvaiheessa olevaa teollisuutta tai arkoja tuotteita näissä maissa;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

13. katsoo, että Kamerunin ja alueen elintarviketurvan varmistamiseksi on käynnistettävä paikallista maataloutta pitkällä aikavälillä tukeva politiikka ja luotava kauppapolitiikan välineet, jotka mahdollistavat markkinoiden sääntelyn ja kestävien perheviljelmien sääntelemisen; katsoo, että valtion väliintulojen suomia mahdollisuuksia ei pitäisi rajoittaa tällä alalla; korostaa, että nämä asiat on otettava neuvottelujen keskipisteeksi, jotta voidaan turvata kauppapolitiikan ja EU:n kaikkien sellaisten politiikanalojen johdonmukaisuus, jotka koskevat omavaraisuutta ruoan suhteen sekä oikeutta ruokaan;
14. vaatii neuvottelijoita tähdentämään kattavista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa luonnonvarojen avointa hallinnointia sekä tekemään selkoa tarvittavista parhaista käytännöistä, jotta maat voivat hyötyä mahdollisimman paljon kyseisistä luonnonvaroista;
15. kehottaa komissiota selvittämään, miten kasvatetun kauppaa tukevan avun talousarvion määrärahat tosiasiallisesti jakautuvat koko AKT-alueella;
16. kehottaa määrittelemään ja varaamaan varhaisessa vaiheessa osan "Aid for Trade" -varoista; korostaa, että näiden varojen tulisi olla lisävaroja eikä ainoastaan uuteen muotoon pakattua Euroopan kehitysrahaston rahoitusta, että niiden tulisi vastata Keski-Afrikan alueen ensisijaisia tavoitteita ja että ne tulisi maksaa oikeaan aikaan, ennakoitavalla tavalla sekä kansallisten ja alueellisten strategisten kehityssuunnitelmien täytäntöönpanoaikataulujen mukaisesti; vastustaa kaikkia niitä ehtoja, joita talouskumppanuussopimusten allekirjoittamisissa on asetettu EU:n tuen myöntämiselle, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että varojen myöntäminen 10. Euroopan kehitysrahastosta pidetään erillään neuvottelutuloksesta ja -tahdistä;
17. katsoo, että alueellisissa ja kansallisissa viiteohjelmissa sovittua, Euroopan määrärahojen sitoumusten ja maksamisten aikataulua olisi noudatettava, koska nämä määrärahat ovat ratkaisevassa asemassa, kun AKT-maita tuetaan vapauttamisprosessissa;
18. muistuttaa, että Euroopan parlamentti on vaatinut toistuvasti Euroopan kehitysrahaston sisällyttämistä unionin talousarvioon; tuomitsee Euroopan kehitysrahaston käytön talouskumppanuussopimuksen aluerahaston ensisijaisena rahoituslähteenä, vaikka lisärahoitukseen oli varauduttu; korostaa, että Kamerunin alustavan kansallisen ohjelman mukaan varatut määrärahat eivät riitä Kamerunin talouden ajanmukaistamiseen, jota talouskumppanuussopimuksen allekirjoittaminen edellyttäisi;
19. korostaa, että Euroopan unionin rahoituksella on voitava sekä tukea AKT-maiden talouksien ajantasaistamista että korvata tullitulojen menetys; pyytää komissiota ilmoittamaan mahdollisimman pian talouskumppanuussopimusten nettovero vaikutuksen laskentamenetelmät;
20. vaatii, että tuen tehokkuutta koskevassa Pariisin julistuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti tuen on oltava muun muassa kysyntään perustuvaa, ja kehottaa siksi AKT-maita ilmoittamaan talouskumppanuussopimukseen liittyvän lisärahoituksen tarpeet erityisesti seuraavilla aloilla: sääntelykehykset, suojatoimenpiteet, kaupan edistäminen, tuki kansainvälisiä terveys- ja kasvinsuojelutoimia sekä teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien normien noudattamiseen sekä talouskumppanuussopimusten seurantamekanismin perustaminen;
21. kehottaa asianomaisia maita antamaan selkeää ja läpinäkyvää tietoa maansa taloudellisesta ja poliittisesta tilanteesta sekä tapahtuneesta kehityksestä komission kanssa tehtävän yhteistyön helpottamiseksi;
22. korostaa alueiden välisen kaupan merkitystä ja tarvetta lisätä alueellisia kauppayhteyksiä kestävä kasvun turvaamiseksi alueella; painottaa erilaisten alueellisten yksiköiden välisen yhteistyön ja yhdenmukaisuuden merkitystä;
23. kannustaa kehitysmaita ja alueellisia ryhmittymiä, joiden välisen kaupan osuus kaupan arvosta on tällä hetkellä 15–25 prosenttia, alentamaan edelleen tulleja eteläisten maiden keskinäisen kaupan, taloudellisen kasvun ja alueellisen yhdentymisen edistämiseksi edelleen;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

24. tukee sitä, että Keski-Afrikan kanssa tehtävä talouskumppanuussopimus ei saa missään tapauksessa vaarantaa näiden maiden yhteenkuuluvuutta eikä heikentää niiden alueellista yhdentymistä;
25. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen uudelleen käynnistämiseksi ja varmistamaan, että kaupan vapauttamiseksi tehdyillä sopimuksilla edistetään edelleenkin köyhien maiden kehitystä;
26. on vakuuttunut siitä, että kattavien talouskumppanuussopimusten tulisi olla AKT-maille Dohan kehitysohjelmaan liittyvää sopimusta täydentäviä eikä sen vaihtoehtoja;
27. katsoo, että epävarmuustekijät, jotka liittyvät Dohan kierroksen neuvottelutulokseen ja banaania alaa koskevan kiistan ratkaisemiseen WTO:ssa, edellyttävät Euroopan unionilta erityistä tarkkaavaisuutta ja ensisijaisia toimia banaania alan tulevaisuuden varmistamiseksi Kamerunissa ja koko Keski-Afrikan alueella;
28. panee tyytyväisenä merkille sopimukseen sisältyvät suoja-toimenpiteet, mutta korostaa, että mekanismit, joilla niihin voi turvautua, ovat monimutkaisia ja voivat heikentää mahdollisuuksia käyttää niitä; kehottaa molempia osapuolia välttämään näiden suoja-toimenpiteiden väärinkäyttöä; kehottaa komissiota hyväksymään kattavista talouskumppanuussopimuksista neuvoteltaessa väliaikaisten talouskumppanuussopimusten turvakeiden tarkistamisen, jolla voidaan varmistaa asianmukainen, avoin ja nopea hyödyntäminen edellyttäen, että soveltamiskriteerit täyttyvät;
29. korostaa talouskumppanuussopimuksen vaikutusten tarpeellista yleisarviointia, jonka tekevät kansalliset parlamentit, Euroopan parlamentti ja kansalaisyhteiskunta; vaatii, että vapauttamisaikataulua on tarvittaessa voitava tarkistaa;
30. pyytää, että lisäarvoltaan parempien jalostettujen tuotteiden tuotantoa ja vientiä tuetaan etenkin yksinkertaistamalla alkuperäsääntöjä ja tekemällä niistä joustavampia sekä ottamalla niissä huomioon unionin ja AKT-maiden väliset sekä AKT-maiden keskinäiset teollisen kehityksen erot;
31. pitää myönteisenä väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen sisällytettyä määräästä siirtymäkaudesta pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka voivat siirtymäkauden aikana sopeutua sopimuksen aiheuttamiin muutoksiin, ja kehottaa asianomaisten valtioiden viranomaisia ajamaan edelleen pienten ja keskisuurten yritysten etuja täysimääräisestä talouskumppanuussopimuksesta neuvoteltaessa;
32. kehottaa Euroopan unionia helpottamaan AKT-maiden talouksien siirtymävaihetta väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisen jälkeen tarjoamalla sekä niiden viranomaisille että yksityiselle sektorille riittävästi lisäapua;
33. korostaa, että alueellinen talouskumppanuussopimus ei saa olla pelkkä muunnelma Kamerunin kanssa tehdystä väliaikaisesta sopimuksesta; muistuttaa, että Kamerun ei edusta alueen kahdeksan maan monimuotoisuutta, vaan alueen maiden tavoitteet ja tarpeet vapauttamisaikataulun, siirtymäkauden ja herkkien tuotteiden luetteloiden suhteen vaihtelevat; pyytää, että alueellinen talouskumppanuussopimus olisi riittävän joustava näiden erityispiirteiden huomioonottamiseksi;
34. katsoo, että Keski-Afrikan alueen nykyinen tarjous, jonka mukaan se vapauttaisi 71 prosenttia kaupasta 20 vuoden aikana ja valmistelukausi kestäisi viisi vuotta, ei noudata WTO:n vaatimuksia, joiden mukaan 80 prosenttia kaupasta tulee vapauttaa 15 vuoden kuluessa;
35. suosittelee joustavaa, asymmetristä ja käytännöllistä lähestymistapaa käynnissä olevissa neuvotteluissa täysimääräisestä talouskumppanuussopimuksesta; vaatii komissiota ottamaan tässä kontekstissa erityisesti huomioon Keski-Afrikan alueen esittämän pyynnön, joka koskee sopimuksen kehityksellisiä näkökohtia; suhtautuu tässä mielessä myönteisesti toukokuussa 2008 annettuihin yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmiin;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

36. kehottaa komissiota vastaamaan ehdotta ja joustavasti AKT-maiden vaatimuksiin tarkistaa väliaikaisten talouskumppanuussopimusten kiistakysymykset, joihin kuuluu ”käytännössä kaiken kaupan” määritelmä, suosituimmuusasemassa olevaa valtiota koskeva lauseke, vientiverojen poistamista koskevat velvoitteet, valitsevan tilan säilyttämistä koskeva lauseke sekä kahdenväliset ja erityiset turvatakeet;
37. pyytää siinä tapauksessa, että Keski-Afrikan valtiot, jotka eivät kuulu vähiten kehittyneisiin maihin, eivät halua allekirjoittaa talouskumppanuussopimusta, että komissio tarkastelee kaikkia vaihtoehtoisia mahdollisuuksia luoda näitä maita varten uusi WTO:n sääntöjen mukainen kaupanalan kehys;
38. muistuttaa, että talouskumppanuussopimusten olisi vastattava WTO:n sääntöjä, joissa ei edellytetä tai kielletä palvelujen vapauttamissitoumuksia tai niin sanottuja Singaporen kysymyksiä;
39. pyytää, että komissio ei sisällytä talouskumppanuussopimuksiin teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia määräyksiä, jotka muodostaisivat esteitä keskeisten lääkkeiden saannille; kehottaa Euroopan unionia käyttämään talouskumppanuussopimuksia AKT-maiden auttamiseksi teollis- ja tekijänoikeuksien kaupan liittyvistä näkökohdista tehtyä sopimusta (TRIPS) ja kansanterveyttä koskevan Dohan julistuksen mukaisen joustavuuden toteuttamisessa;
40. vaatii, että talouskumppanuussopimukseen on sisällytettävä kehitystä käsitteleviä lukuja vuosituhannen tavoitteiden saavuttamiseksi ja perustavanlaatuisten sosiaalisten oikeuksien ja ihmisoikeuksien edistämiseksi ja lujittamiseksi;
41. tähdentää, että kaikkiin kattaviin talouskumppanuussopimukseen on sisällytettävä myös hyvää hallintotapaa, poliittisten virkojen avoimuutta ja ihmisoikeuksia koskevia määräyksiä;
42. vaatii, että parlamentille annetaan säännöllisesti tietoja ja että se otetaan aktiivisesti mukaan talouskumppanuussopimusten neuvotteluprosessiin; muistuttaa tässä yhteydessä parlamentin seuranta- ja tarkkailutehtävästä sekä parlamentin jäsenten tahdosta lisätä Euroopan unionin toimielinten, AKT-maiden edustajien ja kansalaisyhteiskunnan välistä vuoropuhelua;
43. suosittelee, että parlamentin aikataulussa säilytetään tietynasteinen jousto samalla kun otetaan huomioon AKT-maiden parlamenttien lausunnot talouskumppanuussopimuksista käytävien neuvottelujen tuloksista ennen puoltavan lausunnon antamista;
44. vaatii luomaan asianmukaisia ja avoimia valvontamekanismeja – joilla on selkeä asema ja vaikutus – talouskumppanuussopimusten vaikutusten seuraamiseksi siten, että AKT:n osallistuminen kasvaa ja sidosryhmiä kuullaan laajasti;
45. korostaa erityisesti AKT-maiden parlamenttien ja valtiosta riippumattomien toimijoiden keskeistä roolia talouskumppanuussopimusten seurannassa ja hallinnoinnissa ja kehottaa komissiota varmistamaan niiden osallistumisen meneillään oleviin neuvotteluprosesseihin; katsoo, että tämä edellyttää myöhempiä neuvotteluja varten selkeää esityslistaa, josta AKT-maat ja EU sopivat ja joka perustuu osallistavaan lähestymistapaan;
46. pitää tärkeänä, että talouskumppanuussopimusten täytäntöönpanossa perustettaisiin asianmukainen seurantajärjestelmä, jota koordinoi asiaa käsittelevä parlamentaarinen valiokunta, jossa on mukana kansainvälisen kaupan valiokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan jäseniä, varmistaen tasapainon kansainvälisen kaupan valiokunnan johtavan aseman säilyttämisen ja kauppaa- ja kehitysyhteistyöpolitiikan yleisen johdonmukaisuuden välillä; katsoo, että tämän parlamentaarisen valiokunnan olisi toimittava joustavasti ja aktiivisessa yhteistyössä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen kanssa; katsoo, että tällaisen seurannan olisi käynnistyttävä jokaisen väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisen jälkeen;
47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja AKT-maiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n ministerineuvostolle sekä AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle.

Keski viikko 25. maaliskuuta 2009

EIP:n ja EBRD:n vuosikertomukset 2007

P6_TA(2009)0185

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin vuosikertomuksista 2007 (2008/2155(INI))

(2010/C 117 E/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan investointipankin (EIP) vuosikertomuksen 2007,
- ottaa huomioon Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin (EBRD) vuosikertomuksen 2007,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 9, 266 ja 267 artiklan ja pöytäkirjan N:o 11 EIP:n perussäännöstä,
- ottaa huomioon 29. toukokuuta 1990 tehdyn sopimuksen EBRD:n perustamisesta,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 230 ja 232 artiklan tuomioistuimen tehtävistä,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 248 artiklan tilintarkastustuomioistuimen tehtävistä,
- ottaa huomioon 19. joulukuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/1016/EY yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yhteisöjen tuomioistuimen 6. marraskuuta 2008 antaman tuomion päätöksen 2006/1016/EY oikeusperustasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 4. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/847/EY Keski-Aasian maiden kelpoisuudesta saada rahoitusta yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta tehdyn päätöksen 2006/1016/EY nojalla ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/135/EY Euroopan yhteisön merkitsemien osakkeiden lisäämisestä Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin pääoman kaksinkeräisistä tehtyn päätöksen seurauksena ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2006 suoritettujen pääomaresurssien tarkastuksen 3 (CRR3), joka kattaa ajanjakson 2006–2010,
- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan yhteisöjen varainhankinnasta ja lainanannosta vuonna 2007 (KOM(2008)0590),
- ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan investointipankin (EIP) vuosikertomuksesta 2006 ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 414, 30.12.2006, s. 95.

⁽²⁾ Asia C-155/07, Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

⁽³⁾ EUVL L 301, 12.11.2008, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 15.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0132.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan investointipankin vuosikertomuksesta 2005 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2003 antamansa päätöslauselman Euroopan jälleerakennus- ja kehitys pankin (EBRD) toiminnasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen edustajakokouksen 24. kesäkuuta 2008 antaman päätöslauselman Euroopan jälleerakennus- ja kehitys pankista: keskeinen muutoskumppani siirtymäkauden maissa,
- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: ”Eurooppalainen konsensus” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 14. toukokuuta 2008 esittämät päätelmät Länsi-Balkanin investointikehyksestä: alueelle suunnattujen rahoitusvälineiden johdonmukaisuuden lisääminen kasvun ja vakauden tukemiseksi,
- ottaa huomioon komission 21. toukokuuta 2008 tekemän ehdotuksen asetukseksi eurooppalaista naapurisuuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24. lokakuuta 2006 annetun asetuksen (EY) N:o 1638/2006 muuttamisesta (KOM(2008)0308),
- ottaa huomioon yhteisöjen tuomioistuimen 10. heinäkuuta 2003 antaman tuomion Euroopan petostorjuntaviraston (OLAF) Euroopan investointipankkia koskevista tutkintavaltuuksista ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen, EIP:n ja komission heinäkuussa 2007 uusiman kolmi-kantasopimuksen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan muodoista EY:n perustamissopimuksen 248 artiklan 3 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon 15. joulukuuta 2006 päivätyn komission, EIP:n ja EBRD:n välisen yhteisymmärryspöytäkirjan yhteistyöstä Itä-Euroopassa ja Etelä-Kaukasiassa, Venäjällä ja Keski-Aasiassa,
- ottaa huomioon 27. toukokuuta 2008 päivätyn Euroopan komission ja Euroopan investointipankin välisen yhteisymmärryspöytäkirjan, jolla pyritään tiivistämään Euroopan unionin ulkoisen lainapolitiikan koordinointia,
- ottaa huomioon EIP:n, komission ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä 16. syyskuuta 2008 allekirjoitetun muistion osallistumisesta eurooppalaiseen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevaan asiantuntijakeskukseen,
- ottaa huomioon EIP:n hallintoneuvoston 20. marraskuuta 2007 hyväksymän EIP:n toimintasuunnitelman vuosiksi 2008–2010,
- ottaa huomioon EIP:n julkiset kuulemiset sen ympäristöön liittyvistä ja sosiaalisista periaatteista ja standardeista vuonna 2008,

⁽¹⁾ EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 544.

⁽²⁾ EUVL C 38 E, 12.2.2004, s. 313.

⁽³⁾ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Asia C-15/00, Euroopan yhteisöjen komissio v. Euroopan investointipankki, Kok. 2003, s. I-7281.

Keski­viikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon EBRD:n hallintoneuvoston 12. toukokuuta 2008 hyväksymät ympäristö- ja sosiaalialan toimintaperiaatteet,
 - ottaa huomioon EBRD:n hallintoneuvoston 11. heinäkuuta 2006 hyväksymät energia-alan toimintaperiaatteet,
 - ottaa huomioon EIP:n hallintoneuvoston 31. tammikuuta 2006 hyväksymän energia-alan tarkastelun,
 - ottaa huomioon EIP:n hallintoneuvoston kesäkuussa 2007 vahvistaman, 5. kesäkuuta 2007 päivätyn neuvottelumuistion tehostetusta osallistumisesta EU:n energiapolitiikkaan,
 - ottaa huomioon Brysselissä 11. ja 12. joulukuuta 2008 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen puheenjohtajan päätelmät taloudellisten ja rahoitukseen liittyvien kysymysten suhteen,
 - ottaa huomioon EIP:n toukokuussa 2008 julkistaman raportin pk-yritysten kuulemisista 2007/2008 saaduista tuloksista ja johtopäätöksistä sekä tämän seurauksena EIP-ryhmän EU:n pk-yrityksille antaman tuen modernisoinnin ja vahvistamisen,
 - ottaa huomioon EIP:n 18. maaliskuuta 2008 antaman lausunnon ympäristöä koskevista ja sosiaalisista periaatteista ja normeista,
 - ottaa huomioon Ecofin-neuvoston 7. lokakuuta 2008 ja 2. joulukuuta 2008 esittämät neuvoston päätelmät EIP:n roolista pk-yritysten tukijana,
 - ottaa huomioon komission 29. lokakuuta 2008 antaman tiedonannon ”Finanssikriisistä talouden elpymiseen: eurooppalainen toimintakehys” (KOM(2008)0706),
 - ottaa huomioon komission 26. marraskuuta 2008 antaman tiedonannon ”Euroopan talouden elvytys-suunnitelma” (KOM(2008)0800),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon (A6-0135/2009),
- A. ottaa huomioon, että EIP perustettiin Rooman sopimuksella vuonna 1957 ja että sen osakkaina olevien 27 jäsenvaltion merkitsemä pääoma on 165 miljardia euroa,
- B. ottaa huomioon, että EIP on vuodesta 1963 lähtien toiminut yhteisön ulkopuolella tukeakseen yhteisön ulkopoliittikkaa,
- C. ottaa huomioon, että EBRD perustettiin vuonna 1991 ja sen osakkaina on 61 yhteisön ulkopuolista valtiota, Euroopan yhteisö ja EIP, joiden merkitsemä kokonaispääoma on 20 miljardia euroa,
- D. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot, komissio ja EIP omistavat yhteensä 63 prosenttia EBRD:n osakkeista,
- E. ottaa huomioon, että EIP:n säädettynä tavoitteena on yhteisön edun mukaisesti myötävaikuttaa sisämarkkinoiden tasapainoiseen ja vakaaseen kehitykseen käyttäen sekä pääomamarkkinoita että omia varojaan,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- F. ottaa huomioon, että talouden nykyisessä kurimuksessa, jossa likviditeetistä ja yritysluotoista vallitsee suuri pula, EIP:llä olisi oltava keskeinen rooli Euroopan tason ja jäsenvaltioiden taloudellista elvytystä koskevissa suunnitelmissa,
- G. ottaa huomioon, että EBRD:n säädettynä tavoitteena on osaltaan tukea talouskasvua ja jälleenrakennustoimintaa ja pyrkiä huolehtimaan avoimeen markkinatalouteen siirtymisestä sekä edistämään yksityistä aloitteellisuutta ja yrittäjätoimintaa niissä Keski- ja Itä-Euroopan valtioissa, jotka sitoutuvat noudattamaan monipuoluedemokratian, moniarvoisuuden ja markkinatalouden periaatteita ja soveltavat niitä,
- H. katsoo, että olisi korostettava ja vahvistettava EIP:n roolia korkealle arvostettujen AAA-joukkolainojen liikkeeseenlaskijana kansainvälisillä pääomamarkkinoilla,
- I. ottaa huomioon, että EBRD:n perustamisesta tehdyn sopimuksen 11 artiklan mukaisesti EBRD:n edellytetään kohdistavan vähintään 60 prosenttia investoinneistaan yksityiselle sektorille,
- J. ottaa huomioon, että EBRD:n perustamisesta tehdyssä sopimuksessa täsmennetään, että hallintoneuvosto tarkastaa enintään viiden vuoden välein EBRD:n pääomaresurssit ja että seuraava tarkastus on suunniteltu vuodeksi 2010,
- K. ottaa huomioon, että yhdeksästä viisaasta koostuva ohjauskomitea perustettiin 1. lokakuuta 2008 valvomaan ja johtamaan päätöksen 2006/1016/EY mukaisesti EIP:n ulkoisia lainavaltuuksia koskevaa väli-aikatarkastelun arviointia,
- L. katsoo, että kyseinen puolivälin tarkastelu olisi tehtävä tiiviissä yhteistyössä parlamentin kanssa päätöksen 2006/1016/EY pohjalta,
- M. ottaa huomioon, että päätöksessä 2006/1016/EY EIP:n ulkoisista luototusvaltuuksista säädetään, että vuosina 2007–2013 on asetettava saataville 25,8 miljardin euron lainat, jotka jakautuvat alueittain seuraavasti: liittymistä valmistelevat maat, myös Kroatia ja Turkki, 8,7 miljardia euroa; Välimeren maat 8,7 miljardia euroa; Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasus ja Venäjän federaatio 3,7 miljardia euroa; Latinalainen Amerikka 2,8 miljardia euroa; Aasia 1 miljardi euroa sekä Etelä-Afrikan tasavalta 0,9 miljardia euroa,
- N. ottaa huomioon, että vuonna 2007 EIP myönsi lainoja EU:n politiikan tavoitteiden tukemiseen yhteensä 47,8 miljardin euroa, joista 41,4 miljardia Euroopan unionin ja EFTA:n alueelle ja 6,4 miljardia kumppanuus- ja ehdokasmaille,
- O. ottaa huomioon, että vuonna 2007 EIP:n lainaustoiminta EU:n ulkopuolella oli maantieteellisesti jaoteltuna seuraavanlainen: Aasia ja Latinalainen Amerikka 925 miljoonaa euroa, Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasus ja Venäjä 230 miljoonaa euroa, Välimeren maat 1 438 miljoonaa euroa, liittymistä valmistelevat maat 2 870 miljoonaa euroa, AKT-maat 756 miljoonaa euroa ja Etelä-Afrikka 113 miljoonaa euroa,
- P. ottaa huomioon, että EBRD:n vuotuinen liikevaihto vuonna 2007 oli 5,6 miljardia euroa, joka koostui 353 hankkeesta 29 eri maassa Keski-Euroopassa ja Baltian maissa ⁽¹⁾, Kaakkois-Euroopassa ⁽²⁾, Itsenäisten valtioiden yhteisön länsiosissa ja Kaukasiassa ⁽³⁾, Venäjällä ja Keski-Aasiassa ⁽⁴⁾,
- Q. ottaa huomioon, että vuonna 2007 EBRD:n investoinnit Venäjälle nousivat 2,3 miljardiin euroon (Venäjä-salkun yhteissumma 5,7 miljardia), ja ne kattavat 83 hanketta ja muodostavat 42 prosenttia pankin vuotuisista sitoumuksista (verrattuna 38 prosenttiin vuonna 2006),
- R. ottaa huomioon, että vuonna 2006 EBRD:n pääomasijoitukset olivat 1 miljardi euroa ja nousivat vuonna 2007 arvoltaan 1,7 miljardiin euroon ja että pääoman osuus pankin vuotuisesta liiketoimintavolyymistä oli 20 prosenttia vuonna 2006 ja nousi 30 prosenttiin vuonna 2007,

⁽¹⁾ Kroatia, Tšekin tasavalta, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola, Slovakia ja Slovenia.

⁽²⁾ Albania, Bosnia ja Herzegovina, Bulgaria, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Montenegro, Romania ja Serbia.

⁽³⁾ Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Moldova ja Ukraina.

⁽⁴⁾ Kazakstan, Kirgistanin tasavalta, Mongolia, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- S. ottaa huomioon, että EBRD:n hallintoneuvosto päätti 28. lokakuuta 2008 hyväksyä Turkin EBRD:n investointikohteeksi ja että EBRD arvioi investoivansa 450 miljoonaa euroa vuoden 2010 loppuun mennessä,
- T. ottaa huomioon, että EIP on rahoittanut hankkeita Turkissa vuodesta 1965 alkaen ja on investoinut noin 10 miljardia euroa Turkin talouden tärkeimmille sektoreille,
- U. ottaa huomioon, että Cotonoun sopimuksen mukaan EIP, sen lisäksi, että se lainaa omista varoistaan, rahoittaa myös toimintaa AKT-maissa riskit takaavan sijoituslaitoksen kautta, jonka varat ovat peräisin Euroopan kehitysrahastosta,
- V. ottaa huomioon, että EIP:n rahoitusstrategialla olisi osaltaan pyrittävä yleiseen tavoitteeseen, jonka mukaan on kehitettävä ja lujitettava demokratiaa ja oikeusperiaatetta ja noudatettava kansainvälisiä ympäristösopimuksia, joiden osapuolia Euroopan yhteisö tai sen jäsenvaltiot ovat,
- W. ottaa huomioon, että komissio, jäsenvaltiot, Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanuusvaltiot, kansainväliset rahoituslaitokset ja Euroopan alueelliset ja kahdenväliset rahoituslaitokset toimivat tällä hetkellä yhteistyössä naapuruuspolitiikan investointivälineen puitteissa lisärahoituksen saamiseksi infrastruktuurihankkeisiin pääasiassa energia-, liikenne- ja ympäristösektoreilla Euroopan naapuruuspolitiikan kattamalla alueella,
- X. ottaa huomioon, että EIP-ryhmä tukee edelleen aktiivisesti pk-yrityksiä lainoilla sekä riskipääomalla ja lainatakuilla, joista kahta viimeksi mainittua hoidetaan Euroopan investointirahaston kautta,

EIP:n tavoitteet ja toiminta

1. pitää myönteisenä EIP:n vuosikertomusta 2007 erityisesti siltä osin kuin kyse on sen rahoitustoiminnasta Euroopan unionin sisällä, jossa keskitytään kuuteen ensisijaiseen painopisteeseen: taloudellisen ja yhteiskunnallisen yhteenkuuluvuuden varmistaminen, Euroopan laajuisten liikenne- ja viestintäverkkojen kehittäminen, pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen, ympäristön tilan suojeleminen ja kohentaminen sekä kestävä, kilpailukykyisen ja turvallisen energian takaaminen, sekä EIP:n kolmansien maiden ulkoisten luototusvaluuttien täytäntöönpanon suhteen;
2. pitää tervetulleena EIP:n tavoitetta puuttua esimerkiksi ilmastonmuutoksen haasteisiin rahoitustoiminnossaan Euroopan unionin sisällä; muistuttaa, että tämän saavuttamiseksi on kehitettävä ympäristöystävällisiä rahoituskriteerejä tavalla, joka vastaa EU:n strategisia tavoitteita kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä; kehottaa EIP:tä keskittämään energialainauksensa yksinomaan energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energioihin sekä tutkimukseen ja kehitykseen näillä kahdella alalla; kehottaa EIP:tä lisäksi määrittämään ja julkistamaan menetelmät rahoitettujen hankkeiden ilmastovaikutusten arvioimiseksi sekä arviointikriteerit, jotka antavat pankille mahdollisuuden hylätä hankkeet, joiden ilmastovaikutukset ovat kielteiset;
3. panee merkille, että EIP on ainoa perustamissopimukseen perustuva rahoitusinstituutio ja että suurin osa sen toiminnoista on keskittynyt jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin, vaikka sillä on yhä tärkeämpi rooli myös kolmansissa maissa päätöksessä 2006/1016/EY säädetyllä tavalla;
4. toteaa, että kolmansissa maissa toimiessaan EIP on tähän mennessä toteuttanut neuvoston asettamia tavoitteita; katsoo, että EIP:n luototustoimien on sen toimivallan rajoissa oltava yhdenmukaisia maiden välillä; yksinkertaisuus EU:n eri toimijoiden ja välineiden välisissä suhteissa; joustavuus määriteltäessä miten Euroopan unioni kykenee vastaamaan eri maiden erilaisiin tilanteisiin; johdonmukaisuus vuosituhannen kehitystavoitteiden kanssa ja tilivelvollisuus julkisesti ja myös parlamentille EU:n varojen tehokkaan käytön suhteen;
5. toistaa, että investoinnit julkiseen liikenteeseen ovat merkittävä osa eurooppalaista elvytysuunnitelmaa; toistaa tässä yhteydessä myös, että EIP voisi olla avainasemassa Euroopan liikenteen uudistamisessa ympäristön osalta; vaatii siksi, että EIP lisää tukeaan raideliikenteeseen, kaupunkien julkiseen liikenteeseen, intermodaaliseen liikenteeseen ja liikenteen hallintaan;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

6. katsoo, että EIP:n toiminnan olisi heijasteltava myös Euroopan unionin Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa hyväksymiä tavoitteita ja sitoumuksia (kuten Kioton pöytäkirja); kehottaa siksi EIP:tä esittämään parlamentille vuosittain kertomuksen siitä, miten EU:n ja YK:n tavoitteet ovat täyttyneet sen kehityksessa toteuttamien toimien yhteydessä;
7. panee tyytyväisenä merkille, että EIP on viime vuosina järjestelmällisesti seurannut parlamentin esittämiä suosituksia; suosittelee, että tämä seuranta saatetaan yleisön saataville EIP:n vuosikertomuksen yhteydessä;
8. vaatii EIP:tä parantamaan pk-yrityksille tarjottavien globaalilainojen luonteen ja lopullisen kohteen valvontaa ja avoimuutta;
9. EIP:n valvonnan suhteen:
 - (a) palauttaa mieliin, että EIP:n tehtävät, jotka ovat poliittisesti määritellyjä, eivät kuulu perinteisen vakavaraisuuden valvonnan piiriin; katsoo, että EIP:n menetelmien valvonta on silti tarpeellista;
 - (b) ehdottaa EIP:n tarkastuskomitean (Audit Committee) vahvistamista siten, että komitean kolmen jäsenen ja kolmen varajäsenen kokoonpanoa täydennettäisiin kahdella jäsenellä, jotka työskentelevät kansallisten valvontaviranomaisten palveluksessa;
 - (c) pitää myönteisenä EIP:n ja Luxemburgin kansallisen valvontaviranomaisen välistä teknistä yhteistyötä, mutta pyytää kyseisen yhteistyön tehostamista;
 - (d) pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan mahdollisuuksia EIP:n rahoitustoiminnan valvontajärjestelyjen tarkastelemiseksi laajemmin vaikkapa Euroopan tulevan vakavaraisuusvalvontajärjestelmän puitteissa, jotta EIP:n rahoitustilanteen laatua valvottaisiin ja jotta varmistettaisiin, että sen tulokset on mitattu oikein ja alan käytäntöjä noudattaen;
10. pitää tervetulleena EIP:n energian, liikenteen ja veden alalla noudattamien operatiivisten alakohtaisten politiikkojen kehittämistä ja julkistamista vuonna 2007 ja pitää niitä tärkeänä askeleena kohti EIP:n lainausoperaatioiden avoimuuden lisäämistä;
11. pitää myönteisenä, että EIP on tarkistanut julkisuuspolitiikkaansa ottaakseen huomioon Århusin yleissopimusta koskevan asetuksen⁽¹⁾ asianmukaiset säännökset; pitää myönteisenä EIP:n toiminnan arvioinnin yleiskatsausta koskevan raportin 2007 julkistamista ja kehottaa EIP:tä kehittämään edelleen toiminnan arvioinnista vastaavan osastonsa toimintaa;
12. pitää myönteisenä ympäristöön liittyvien ja sosiaalisten periaatteiden normeja koskevan EIP:n julkilausuman uudelleentarkastelua; katsoo, että EIP:n olisi kohdennettava riittävästi resursseja tarkistetun julkilausuman täytäntöönpanoon ja esitettävä kertomus sen toiminnasta;
13. painottaa, että EIP:n olisi jatkettava nollatoleranssilinjaa väärinkäytösten ja korruption suhteen, ja pitää tässä yhteydessä myönteisenä sen väärinkäytösten vastaisen toimintalinjan ja korruption ja rahanpesun vastaisen sekä terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevan toimintalinjan tarkistamista; on kuitenkin huolissaan siitä, että tämä toiminta näyttää jäävän suurelta osin passiiviseksi; toistaa EIP:lle esittämänsä kehotukset, että hyväksyessään toimintalinjansa ja siihen liittyviä menettelyjä, se sisällyttää niihin toimia, joiden avulla
 - (a) luodaan hallinnollinen poissulkemismekanismi yrityksille, joiden EIP ja muut monenväliset kehityspankit ovat todenneet syyllistyneen korruption,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006, annettu 6. syyskuuta 2006, tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin (EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13).

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- (b) laaditaan toimintalinja väärinkäytöksistä ilmoittajien suojelemiseksi, sekä
- (c) lujitetaan sen tutkintatehtävää ja korostetaan tämän tehtävän ehkäisevää ja havaitsevaa luonnetta;

14. pitää myönteisenä väliaikaisen eettisen komitean (joka käsittelee enimmäkseen työsuhteen päättymisen jälkeisiä kysymyksiä) ja riippumattoman sääntöjen noudattamisesta vastaavan toimihenkilön olemassaoloa; pyytää kuitenkin saada tietoja viimeksi mainitun asemasta ja käytännön työstä;

15. onnittelee EIP:tä siitä, että se allekirjoitti lokakuussa 2007 Washingtonissa omistajaohjausta (corporate governance) kehittyvien markkinoiden talouksissa koskevan periaatejulistuksen, jonka allekirjoittivat myös kehitysrahoituslaitokset ja jossa nostettiin omistajaohjaus kestävästä kehityksen agendan kärkeen kehittyvillä markkinoilla;

16. on tyytyväinen siihen, että EIP:n johtokunta hyväksyi EIP:n valitusmekanismia koskevan toimintalinjan; toistaa kuitenkin kehotuksensa, että EIP tarkistaa sisäistä valitusmekanismiaan ja esittää valitusmekanismia koskevat uudet suuntaviivat, jotka ulotetaan koskemaan kaikkia EIP:n rahoittamia toimia;

17. ottaa huomioon ulkoisen tilintarkastuselimen myönteisen lausunnon ja tarkastuskomitean vuosikertomuksen päätelmät; toistaa nykyisen rahoitus- ja talouskriisin valossa kehotuksensa, että EIP:hen sovelletaisiin samoja vakavaraisuussääntöjä kuin luottolaitoksiin ja että sen vakavaraisuutta todella valvottaisiin;

EBRD:n tavoitteet ja toiminta

18. pitää myönteisenä EBRD:n vuosikertomusta 2007, ennen kaikkea EBRD:n investointitoimien keskittämistä varhaisen tai keskivaiheen siirtymäkautta eläviin maihin, ja pitää myönteisenä sen edistymistä rahoitettaessa kestävästä energiasta koskevan aloitteen mukaisia toimia, joille EU:n edun mukaisissa energiahankkeissa olisi annettava etusija;

19. toteaa, että EBRD toimii pääasiassa kolmansissa maissa, mutta eräät toiminnot ovat tärkeitä myös jäsenvaltioiden kannalta;

20. toteaa lisäksi, että EBRD:n roolin kansainvälinen ja alueellinen kehys on nyt hyvin erilainen kuin mitä se oli vuonna 1991 ja että EBRD:n toimivaltuuksia on sovellettava tässä uudessa ympäristössä, koska EBRD vastaa markkinatilanteeseen ja siirtyy toiminnassaan etelään ja itään;

21. tunnustaa, että toimintaympäristö on muuttumassa haastavammaksi, koska liiketoiminnan ehdot ovat vaikeutuneet sen vuoksi, että vastapuolella olevien paikallisten kokemus on vähäisempää ja luotettavuuskysymykset ovat tulleet useammin esiin;

22. katsoo, että EJKP:n on vahvistettava teknistä tukeaan ja konsultointitoimintojaan, jotta voidaan tukea hyvää hallintotapaa ja varmistaa hankkeiden asianmukainen johto paikallistasolla EU:n naapurimaissa;

23. pitää tervetulleena EBRD:n edistymistä tasa-arvonäkökohtien ottamisessa huomioon kaikessa toiminnassa vuonna 2008; kehottaa kumpaakin pankkia lujittamaan tasa-arvon valtavirtaistamista institutionaalisissa rakenteissaan ja ulkoisissa politiikoissaan;

EIP:n ja EBRD:n sekä muiden kansainvälisten, alueellisten ja kansallisten rahoituslaitosten välinen yhteistyö

24. toteaa, että EIP ja EBRD rahoittavat yhä useammin toimia samoilla maantieteellisillä alueilla Euroopan unionin ulkopuolella, kuten Itä-Euroopassa, Etelä-Kaukasiassa, Venäjällä, Länsi-Balkanilla ja lähitulevaisuudessa myös Turkissa;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

25. huomauttaa, että maissa, joissa EIP ja EBRD toimivat yhdessä, niillä on tällä hetkellä kolme yhteistoimintamenetelmää; Itä-Eurooppaa varten on yhteisymmärryspöytäkirja, joka asettaa EBRD:n johtoasemaan ja jossa säädetään yleensä yhteisistä investoinneista; Länsi-Balkania varten on siirrytty kauemmas kilpailevista tai rinnakkaisista toiminnoista ja päästy yhteistyöhön yhteisten varojen perusteella; lisäksi viime aikoina, kuten Turkin kanssa tehtävässä yhteistyössä, on määritelty tiettyjä yhteistoiminta-alueita, joissa johtava pankki määrittellään tapauskohtaisesti;

26. toteaa, että näiden kahden pankin tavoitteet, asiantuntemus ja toimintamalli ovat erilaiset eikä julkisen sektorin ja yksityisen sektorin lainaustoimintaa voida erottaa toisistaan; toteaa, että pankeilla on yhä useammin yhteisiä alueita, joilla molemmat kehittävät taitoja, kuten pk-yritysten rahoitus, energia ja ilmastomuutos sekä julkisen ja yksityisen sektorin yhteishankkeet; korostaa tässä yhteydessä yhteistyön tehostamisen tarvetta;

27. katsoo, että EIP:n ja EBRD:n ei pitäisi kilpailla yhteisen toiminnan maissa, vaan täydentää toisiaan perustuen kunkin pankin suhteellisiin etuihin ja välttämällä päällekkäisyydestä asiakkaalle aiheutuvia kustannuksia;

28. suosittelee siksi, että parantaakseen rakenteellista yhteistyötä yhteisen toiminnan maissa EIP ja EBRD toimisivat seuraavasti:

- (a) pankkien olisi parannettava toiminnallista työnjakoaan ja pyrittävä erikoistumaan, jotta ne voivat keskittyä omiin taitoihinsa ja vahvuuksiinsa;
- (b) EIP voisi erikoistua rahoittamaan suurempia yksityisiä ja julkisia infrastruktuureja ja hankkeita, myös julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyönä toteutettavia investointeja sekä EU:n alueen yritysten suoria investointeja ulkomaille, kun taas EBRD voisi erikoistua enemmän pienemmän mittakaavan investointeihin, instituutioiden kehittämiseen, yksityistämiseen, kaupan helpottamiseen, rahoitusmarkkinoihin ja suoriin pääomasijoituksiin omistajaohjausta koskevien normien edistämiseksi;
- (c) olisi määriteltävä hankkeita, aloja ja tuotteita, jotka voivat kiinnostaa molempia pankkeja ja joiden yhteydessä ne voivat yhdistää tietonsa ja resurssinsa, kuten pk-yritysten rahoitus, tai tehostaa investointeja ilmastomuutoksen torjuntaan, esimerkiksi kannustaminen uusiutuvia energialähteitä koskeviin investointeihin ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen; näillä yhteisillä kiinnostuksen aloilla olisi sovellettava käytännöllistä ja tapauskohtaista lähestymistapaa, jossa jokaisella yhteisrahoitushankkeella olisi vastuullinen instituutio, millä pyrittäisiin vähentämään päällekkäisyyksiä, ja lisäksi ennakohehtona olisi menettelyjen keskinäinen tunnustaminen; rahoitusta saavien hankkeiden kohdalla EU:n standardit on kuitenkin otettava huomioon esimerkiksi ilmastonsuojelun tai sosiaalisten oikeuksien alalla riippumatta siitä, kumpi instituutioista toimii vetäjänä;
- (d) molemmissa toimielimissä olisi otettava käyttöön selkeät yhteistyömekanismit sekä ylhäältä alaspäin että ruohonjuuritasolla;
- (e) molempien pankkien olisi esitettävä käytännön ehdotus yhdenmukaisemmasta yhteistyöstä, johon sisältyisi osakkaita, sidosryhmiä ja edunsaajavaltioita hyödyttävien yhteisten standardien käsittely;
- (f) molempien pankkien olisi raportoitava säännöllisesti yhteistyöstään komissiolle;
- (g) komission olisi raportoitava vuosittain parlamentille ja neuvostolle EIP:n ja EBRD:n rahoitustoiminnan vaikutusten ja tehokkuuden arvioinnista sekä pankkien osuudesta Euroopan unionin ulkopoliittikan tavoitteiden täyttämässä ja pankkien yhteistyöstä toistensa ja muiden rahalaitosten kanssa; sekä
- (h) Euroopan parlamentissa olisi vuosittain järjestettävä molempien pankkien pääjohtajien sekä talous- ja raha-asioista vastaavan komission jäsenen kuulemistilaisuudet;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

29. suosittelee, että pitemmällä tähtäimellä EIP:n osakkeenomistajat harkitsisivat kasvattavansa EIP:n omistusta EBRD:stä esimerkiksi pääoman korottamisen yhteydessä tai jos EBRD:n osakas harkitsee vetäytymistä; katsoo, että tällä voitaisiin pitkällä aikavälillä tukea näiden kahden pankin politiikkojen ja erikoistumisen parempaa johdonmukaisuutta toiminnalliselta ja maantieteelliseltä kannalta;

30. katsoo, että Euroopan unionin ulkoisen avun välineiden päällekkäisyyttä olisi vältettävä; kehottaa tehostamaan yhteistyötä kehitysalan alueellisten ja kansallisten laitosten tai Euroopan unionin virastojen kanssa tehokkaan rahoituksen järjestämiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi sekä yhtenäisen lähestymistavan ja EU:n toimien vaikutusten näkyvyyden parantamiseksi; tukee tässä suhteessa mahdollisuutta menetelyjen keskinäisestä jakamisesta ja tunnustamisesta;

31. muistuttaa pitävänsä tärkeänä ”eurooppalaisen konsensuksen” mukaista sopimusta, jonka mukaan olisi vahvistettava EIP:n ja muiden rahoituslaitosten tukemien ohjelmien ja yhteisön rahoittamien ohjelmien välisiä synergioita, jotta voidaan taata mahdollisimman suuri vaikutus edunsaajamaiden kannalta; korostaa, että näin toimittaessa on erityistä huomiota kiinnitettävä edunsaajien etuihin;

32. tunnustaa, että EIP:n ja EBRD:n on toimittava yhdessä Maailmanpankin, Aasian kehityspankin ja Afrikan kehityspankin kaltaisten kansainvälisten tai alueellisten rahoituslaitosten kanssa, jotta Euroopan unionista kauempana olevilla alueilla saataisiin aikaan suurempia vaikutuksia ja jotta vältetään ei-toivotut päällekkäisyydet toimintojen rahoittamisessa; katsoo kuitenkin, että EIP:n olisi oltava ratkaisevassa roolissa edistettäessä Euroopan unionin ympäristöön liittyviä, sosiaalisia ja kehitysyhteistyötavoitteita monenkeskisissä kehityspankeissa ja laitoksissa;

33. panee merkille, että monenkeskisillä kehityspankeilla ja laitoksilla on myönteinen vaikutus kehitysmaissa; pitää tarpeellisenä, että tätä vaikutusta analysoidaan tarkemmin ja että harkitaan lisätoimia Euroopan kehitysrahaston (EKR) tavoitteisiin ja toimintoihin liittyen; ehdottaa, että maanomistuksen rahoittaminen voisi ympäristöllisiin ja sosiaalisiin tavoitteisiin liittyvien ehtojen täytyessä olla EIP:n ulkoisten toimivaltuuksien mukainen investointikustannus, koska se on ratkaisu omaehtoiseen kehitykseen erityisesti Afrikan maissa;

Maailmanlaajuinen rahoituskriisi ja sen vaikutukset EIP:n ja EBRD:n kannalta

34. tähdentää komission eurooppalaisessa elvytyssuunnitelmassa EIP:lle varattua tärkeää roolia erityisesti suhteessa rahoituksen tehostamiseen pk-yrityksille, uusiutuviin energialähteisiin ja puhtaaseen liikenteeseen; pitää myönteisenä päätöstä lisätä EIP:n lainausta 30 prosentilla (15 miljardilla) vuosina 2009 ja 2010 ja päätöstä lisätä EIP:n merkitemääää pääomaa 67 miljardilla eurolla 232 miljardiin euroon Lissabonin strategian mukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään edelleen EIP:n pääomaa siten, että voidaan varmistaa, että sen luotonantokyky vastaa yritysten keskipitkän aikavälin rahoitustarpeita ympäristöystävällisten ja kestävien työpaikkojen tukemiseksi tarvittaessa; korostaa, että lisävaroilla olisi pyrittävä pitkän aikavälin vaikutuksiin; katsoo, että lisääntyneet velvoitteet edellyttävät henkilöresurssien ja rahoituksen lisäämistä ja EIP:n toiminnan avoimuuden ja vastuuvollisuuden parantamista;

35. kannustaa vahvistamaan liikepankkien ja EIP-ryhmän välisiä riskinjakojärjestelyjä tarjottaessa rahoitusta pk-yrityksille; kehottaa kuitenkin varovaisuuteen suhteessa siihen, miten liikepankit käyttävät EIP:n lainoja, ja toivoo, että laaditaan menettelysäännöt liikepankkien ja EIP:n välille; toteaa myös, että EIP:n välityspankkien luettelo on saatettava ajan tasalle;

36. katsoo, että EIP:n ja komission olisi nopeutettava hankkeiden toteuttamista kriisin eniten koettelemisissa jäsenvaltioissa ja eniten koettelemilla aloilla; pitää tähän liittyen tärkeänä ottaa käyttöön Jaspersin, Jeremien, Jessican ja Jasminen kaltaisten teknisen tuen ohjelmien asiantuntemus rakennetuen jakamisen nopeuttamiseksi;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

37. panee merkille, että Euroopan unioni pyysi EIP:tä lisäämään julkisten ja yksityisten kumppanuuksien piiriin kuuluvien hankkeiden tukemista vastauksena rahoituskriisiin; kehottaa EIP:tä ja EBRD:tä toteuttamaan tällaisia hankkeita vain silloin, kun ne ovat kohtuuhintaisia ja tarjoavat todellista hyötyä; katsoo tältä osin, että tarvitaan parannuksia tietojen julkistamiseen, rahalle saatavaan vastineeseen ja kohtuuhintaisuuden arviointikäytäntöihin;

38. kehottaa jäsenvaltioita täysin hyödyntämään riskipääomavälineitä, globaalilainoja sekä mikroluottoja, joita EIP:n ohjelmiin ja välineisiin kuuluu;

39. panee merkille, että EIP:n otto- ja antolainaustoiminta sekä EU:ssa että sen ulkopuolella on jatkuvasti lisääntynyt ja muodostaa tällä hetkellä EU:n tasolla pääasiallisen välineen ottolainausta ja antolainausta varten; toteaa lisäksi, että etenkin Aasiassa on ilmennyt suurta kysyntää EIP:n liikkeelle laskemille joukkolainoille; kehottaa EIP:tä ja sen johtokuntaa julkista politiikkaa noudattavana pankkina maksimoimaan ottolainauspotentiaalin laskemalla maailmanlaajuisille markkinoille erityisesti euromääräisiä joukkolainoja pitkän aikavälin tavoitteiden tukemiseksi ja talouden taantumien vaikutusten hillitsemiseksi Euroopan unionissa ja sen naapurivaltioissa;

40. kehottaa painokkaasti komissiota ja EIP:tä yhdessä tutkimaan, miten reaali talouden lainamarkkinoiden tyrehtyminen voidaan ratkaista uusien innovatiivisten rahoitusinstrumenttien avulla;

41. pitää tervetulleena EBRD:n päätöstä lisätä pankin vuotuista liiketoimintavolyymia vuonna 2009 noin 20 prosentilla noin 7 miljardiin euroon, jotta voidaan lievittää nykyistä rahoitus- ja talouskriisiä, ja toteaa, että puolet vuodelle 2009 varatuista miljardista lisäeurosta on tarkoitettu Keski- ja Itä-Eurooppaa varten;

42. painottaa, että nykyisinä tiukkojen luottoehtojen aikoina molempien pankkien rooli korostuu Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella; kehottaa molempia pankkeja pitämään kiinni niillä kolmansien maiden suhteen olevista sitoumuksista myös taloudellisesti vaikeina aikoina;

43. ehdottaa, että EIP:n olisi tutkittava rahoituskriisin vaikutuksia reaali talouteen ja sen jälkeen tehostettava uusille jäsenvaltioille antamaansa tukea; korostaa lisäksi, että on tärkeää saada yksityinen sektori mukaan näiden kansantalouksien uudelleen vakauttamiseen; pitää myönteisenä EBRD:n toiminnan tehostamista uusissa jäsenvaltioissa ja äskettäin EBRD:n, EIP:n, Euroopan investointirahaston ja Maailmanpankin ryhmän laatimaa kansainvälisten rahoituslaitosten yhteistä toimintasuunnitelmaa Keski- ja Itä-Euroopan maiden pankkijärjestelmien ja reaali talouden lainoittamisen tukemiseksi; suosittelee kuitenkin, että "siirtymäkauden maiden" määritelmää tarkasteltaisiin uudelleen ja EBRD:n vetäytymistä Euroopan unionin alueen toiminnasta arvioitaisiin hyvissä ajoin;

44. panee tyytyväisenä merkille, että rahoitusalan myllerrysten vaikutus EIP:n ja EBRD:n toimintaan on varsin vähäinen, vaikka pääomamarkkinoiden romahduksen johdosta EBRD ilmoittikin ensimmäisestä tappiollisesta tuloksestaan vuosikymmenen vuonna 2008;

Yhteisöjen tuomioistuimen EIP:n ulkoisia toimivaltuuksia koskevan päätöksen vaikutukset

45. pitää myönteisenä tuomioistuimen 6. marraskuuta 2008 antamaa tuomiota päätöksen 2006/1016/EY oikeusperustasta;

46. suosittelee, että kyseisen tuomion jälkeen parlamentti, neuvosto ja komissio pääsisivät pikaisesti sopimukseen, minkä avulla turvattaisiin toisaalta parlamentin etuoikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen ja toisaalta varmistettaisiin EIP:n ulkoisen rahoitustoiminnan jatkuminen; korostaa siksi, että tämä pikainen sopimus on tilapäinen ratkaisu, jonka täsmällinen määräaika on vuoden 2010 väliaikatarkastelu;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

47. pitää tärkeänä hyväksyä päätös, jolla tuomioistuimen päätöksen mukaisesti korvataan päätös 2006/1016/EY ja tunnustetaan, että EIP:n ulkoisen lainaustoiminnan ja yhteistyöjärjestelyjen nykyisen vuonna 2010 päätökseen saatavan väliaikatarkastelun puitteissa on käytävä kunnollinen laaja keskustelu unionin tavoitteista ja EIP:n käyttöön tarjottavista resursseista ja että tässä keskustelussa parlamentilla yhtenä lainsäätäjistä on täysimääräinen rooli; pyytää komissiota ottamaan huomioon tässä päätöslauselmassa esitetyt suositukset sen laatiessa väliaikatarkastelun jälkeen uutta ehdotusta päätökseksi EIP:n ulkoisista lainausvaltuuksista;

48. suosittelee, että ohjauskomitea saattaa työnsä valmiiksi vuoden 2010 alussa, ja pyytää komitean puheenjohtajaa ilmoittamaan komitean johtopäätöksistä parlamentille pian sen jälkeen; odottaa mielenkiinnolla ohjauskomitean johtopäätöksiä ja pyytää komiteaa ottamaan huomioon tässä päätöslauselmassa ja parlamentin aiemmissa päätöslauselmissa esitetyt suositukset; pyytää ohjauskomiteaa tiedottamaan parlamentille säännöllisesti asian edistymisestä;

*

* *

49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan investointipankille, Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Autoteollisuuden tulevaisuus

P6_TA(2009)0186

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 autoteollisuuden tulevaisuudesta

(2010/C 117 E/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon komission puheenjohtaja Barroson 2. helmikuuta 2005 antaman tiedonannon ”Kasvua ja työtä Euroopan tulevaisuuden hyväksi – Uusi alku Lissabonin strategialle” (KOM(2005)0024),
- ottaa huomioon korkean tason CARS 21 -työryhmän 12. joulukuuta 2005 päivättyyn kertomukseen sisältyvät päätelmät ja korkean tason CARS 21 -työryhmän väliarviointikokouksen 29. lokakuuta 2008 tekemät päätelmät,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”CARS 21: kilpailukykyisen auto-teollisuuden sääntelykehys” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. ja 16. lokakuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon komission 29. lokakuuta 2008 antaman tiedonannon ”Finanssikriisistä talouden elpymiseen: eurooppalainen toimintakehys” (KOM(2008)0706),

⁽¹⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 1.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon komission 26. marraskuuta 2008 päivätyn tiedonannon ”Euroopan talouden elvytys-suunnitelma” (KOM(2008)0800),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä 17. joulukuuta 2008 hyväksymänsä kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston ja komission 4. helmikuuta 2009 antamat lausumat rahoituskriisin vaikutuksesta autoteollisuuteen,
 - ottaa huomioon 5. ja 6. maaliskuuta 2009 kokoontuneen kilpailukykyneuvoston päätelmät autoteollisuudesta,
 - ottaa huomioon komission 25. helmikuuta 2009 päivätyn tiedonannon Euroopan autoteollisuuden kriisiin reagoimisesta (KOM(2009)0104),
 - ottaa huomioon Brysselissä 16. tammikuuta 2009 pidetyn Euroopan teollisuusministerien ja Euroopan komission varapuheenjohtajan Günter Verheugenin kokouksen päätelmät autoalan tilanteesta,
 - ottaa huomioon Euroopan autonvalmistajien liiton 29. tammikuuta 2009 julkaisemat tilastot vuonna 2008 toteutuneista ajoneuvojen myyntiluvuista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopassa on meneillään poikkeuksellisen syvä rahoitusta ja taloutta koskeva kriisi ja työttömyysaste on korkea ja että tuhansia työpaikkoja on menetetty kaikilla tärkeillä teollisuudenaloilla,
- B. katsoo, että Euroopan rahoitusmarkkinat eivät tällä hetkellä toimi asianmukaisesti, etenkin mitä tulee niiden lainanantotoimintaan,
- C. ottaa huomioon, että nykyisen kriisin vaikutus kohdistuu erityisesti Euroopan autoteollisuuteen ja sen hankintaketjuun, koska ne ovat Euroopan talouden avainaloja ja vaikuttavat koko talouden työllisyyteen, innovointiin ja kilpailukykyyn,
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unionin autoteollisuudessa on rakenteellista ylikapasiteettia ja että vuonna 2009 ajoneuvojen kysynnän odotetaan laskevan entisestään ja sen myötä tuotantokin laskee, mikä väistämättä lisää painetta Euroopan unionin työllistämisen- ja investointitasoihin,
- E. toteaa, että Euroopan autoala on laajin yksityinen taho, joka investoi tutkimukseen ja kehitykseen Euroopan unionissa, ja että Euroopan henkilö- ja hyötyajoneuvojen tuottajien on pidettävä yllä korkeita investointitasoja sääntely- ja markkinavaatimusten huomioon ottamiseksi, etenkin mitä tulee matala-päästöiseen ajoneuvokantaan siirtymisen varmistamiseen,
- F. katsoo, että joulukuussa 2008 hyväksytyt uusiutuvia energiamuotoja ja ilmastonmuutosta koskeva lainsäädäntöpaketti on ratkaisevan tärkeä energian säästämiseen tähtävien ympäristöystävällisten investointien rohkaisemisessa autoteollisuudessa,
- G. ottaa huomioon, että Euroopan autoala työllistää 12 miljoonaa työntekijää välittömästi ja välillisesti, toisin sanoen kuusi prosenttia Euroopan unionin työssäkäyvistä väestöstä, ja että heistä miljoonien työpaikat ovat nyt vaarassa, ja ottaa huomioon, että useat näistä työpaikoista ovat korkeaa koulutusta vaativia, joita ei pitäisi menettää,

(1) Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0614.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- H. katsoo, että ottamalla käyttöön vihreämpiä teknologioita voidaan luoda merkittävästi uusia työpaikkoja autoteollisuudessa,
- I. katsoo, että Euroopan autoteollisuus on avainasemassa EU:n taloudessa sen kerrannaisvaikutusten ansiosta muihin teollisuudenaloihin ja etenkin satoihin tuhansiin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin,
- J. ottaa huomioon, että eräät jäsenvaltiot ovat alkaneet toteuttaa kansallisia toimia autoteollisuuden tukemiseksi,
- K. katsoo, että autoala kantaa päävastuun kriisistä selviämisestä,
- L. ottaa huomioon, että komissio on parhaillaan neuvottelemassa lisää kaupan vapauttamista koskevia sopimuksia Dohan kierroksen puitteissa ja että se neuvottelee vapaakauppasopimuksesta Etelä-Korean kanssa,
1. myöntää, että autoteollisuus on joutunut valtavan paineen alaiseksi nykyisen talous- ja rahoituskriisin takia, ja se ilmenee erityisesti jyrkkänä autojen kysynnän vähenemisenä mutta myös tuotannon ylikapasiteettina, vaikeutena saada lainarahoitusta sekä rakenteellisia ongelmia, joita oli jo ennen nykyistä kriisiä;
 2. korostaa, että kriisi koskee koko Eurooppaa; kiinnittää näin ollen huomiota EU:n jäsenvaltioiden Euroopan autoteollisuutta koskevien yhtenäisten ja koordinoitujen aloitteiden merkitykseen ja kehottaa luomaan aidosti eurooppalaisen toimintakehyksen, jotta EU:n ja kansallisella tasolla voidaan ryhtyä konkreettisiin toimiin tarpeellisten ja ratkaisevien päätösten tekemiseksi;
 3. huomauttaa yhä huolestuneempana, että eräät jäsenvaltioiden kansallisella tasolla toteuttamat lyhyen aikavälin toimenpiteet voivat vääristää kilpailua yhtenäismarkkinoilla ja vahingoittaa pitkän aikavälin kilpailukykyä, ja kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita varmistamaan, että tulevat toimet ovat johdonmukaisia, tehokkaita ja yhteensovitettuja;
 4. on tältä osin tyytyväinen osana Euroopan talouden elvytyssuunnitelmaa luotuihin valtioneuvoston toimien arviointia koskeviin tilapäisiin puitteisiin;
 5. on tyytyväinen komission ponnistuksiin tarttua tehokkaalla politiikalla General Motors Europan ja sen alihankkijoiden ongelmiin koordinoimalla asianosaisten jäsenvaltioiden ponnistukset, myös järjestämällä ministerikokous 13. maaliskuuta 2009 ja pyrkimällä löytämään oikeudenmukainen ja reilu ratkaisu teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamista koskevaan kysymykseen;
 6. pyytää neuvostoa ja komissiota nopeuttamaan, yksinkertaistamaan ja lisäämään rahoitustukea autoteollisuudelle, etenkin Euroopan investointipankin (EIP) välityksellä, sekä sallimalla valtioneuvoston matalakorkoisille lainoille; kehottaa neuvostoa ja komissiota pyytämään lainahakemuksiin liittyvän hallinnollisen menettelyn selkeyttämistä; katsoo, että tällä etenkin lainojen muodossa annettavalla rahoitustuella pitäisi auttaa luomaan kysyntää uusille ajoneuvoille, mikä edesauttaisi taloudellista kasvua, ympäristöä ja tieturvallisuutta;
 7. vaatii, että EIP kiinnittää riittävästi huomiota autoalaan kytköksissä oleviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, jotta ne voisivat edelleen saada luottoa ja kehottaa jäsenvaltioita kasvattamaan EIP:n luotonantokapasiteettia, jotta se vastaa autoalan keskipitkän aikavälin rahoitustarpeita;
 8. vaatii, että kaikkien rahoitukseen tai verotukseen liittyvien aloitteiden, romutusjärjestelmät mukaan lukien, on tuettava ja nopeutettava alan teknologista muutosta erityisesti moottorien energiatehokkuuden ja päästöjen vähentämisen alalla noudattaen kaikilta osin äskettäin hyväksyttyä lainsäädäntöä;

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

9. vahvistaa, että sekä EU:n että kansallisen tason politiikoilla olisi tuettava rakenteellisten uudistusten ja tuotannon uudelleen suuntaamisen vaihetta, joka autoteollisuudella ja sen hankintaketjulla on edessään ja joka johtuu hyvin kilpailusta liiketoimintaympäristöstä, ja kannustaa tämän vuoksi alaa kehittämään johdonmukaisen liiketoimintastrategian ja toteuttamaan kyseiset mukautukset yhteiskunnallisesti vastuullisella tavalla tiiviissä yhteistyössä työmarkkinajärjestöjen kanssa;
10. korostaa tarvetta ottaa ammattiliitot kaikilta osin mukaan käynnissä oleviin keskusteluihin ja pyytää komissiota tukemaan aitoa eurooppalaista työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua tällä alalla erityisesti nykyiset kriisit huomioon ottaen;
11. pyytää komissiota varmistamaan työpaikkojen säilyttämisen tukemiseksi käytettävissä olevien EU:n varojen, kuten koheesiorahaston, rakennerahaston, sosiaalirahaston ja globalisaattiorahaston, parhaan mahdollisen käytön "Lissabonin painopisteiden" tasapuolisen täytäntöönpanon puitteissa sekä helpottamaan, parantamaan ja nopeuttamaan niiden saatavuutta; katsoo, että kyseisillä varoilla olisi edistettävä työntekijöiden koulutus- ja uudelleenkoulutus suunnitelmia varhaisessa vaiheessa missä ja milloin tahansa siinä tapauksessa, että työaikarajoituksia joudutaan soveltamaan;
12. toistaa, että autoteollisuus tarvitsee jatkuvia investointeja tutkimus- ja kehitysohjelmiin, joilla saavutetaan parhaat ratkaisut suorituskyvyn osalta niin laatu-, ympäristö- kuin turvallisuuskysymyksissä sekä kestävä kilpailukykyä koskevat kehukset, ja kehottaa tämän vuoksi komissiota helpottamaan, parantamaan ja nopeuttamaan tältä osin EU:n tukivälineiden saatavuutta tutkimukselle ja kehitykselle sekä innovoinnille, kuten tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemännelle tukiohjelmalle;
13. kehottaa komissiota laatimaan suuntaviivat ja suositukset toimenpiteistä, joilla kannustetaan ajoneuvokannan uudistamiseen koordinoitusti, kuten romutusohjelmat ja muut markkinakannustimet, joilla on myönteisiä ja lyhyellä aikavälillä toimivia vaikutuksia kuluttajien uusien autojen kysyntään ja joilla pyritään elvyttämään autojen leasing-markkinoita; kehottaa komissiota seuraamaan tältä osin jo toteutettuja kansallisia toimia sisämarkkinoiden vääristymien välttämiseksi;
14. vahvistaa, että on tarpeen syventää kolmansien maiden ja EU:n tärkeimpien kauppakumppaneiden kanssa meneillään olevia vuoropuhelua ja keskusteluja autoalan tulevaisuudesta, ja pyytää sen vuoksi komissiota seuraamaan tiiviisti kehitystä EU:n ulkopuolisissa maissa, etenkin Yhdysvalloissa ja Aasiassa, jotta voitaisiin taata kansainvälisesti tasapuoliset olosuhteet ja pidettyä protektionismilta ja syrjiviltä toimilta maailmanlaajuisilla automarkkinoilla;
15. kehottaa komissiota varmistamaan, että Euroopan unioni ja Etelä-Korea päätyvät tasapuoliseen ja oikeudenmukaiseen järjestelyyn ennen vapaakauppasopimuksen tekemistä;
16. on tyytyväinen CARS 21 -sääntelykehukseen, jossa otetaan käyttöön pitkän aikavälin Euroopan tason teollisuuspolitiikka; kehottaa komissiota jatkuvasti soveltamaan, valvomaan ja tarkastelemaan uudestaan tätä pitkän aikavälin strategiasuunnitelmaa Euroopan autoteollisuuden kilpailukyvyn ja kestävä työllisyyden turvaamiseksi tulevaisuudessa;
17. kehottaa komissiota noudattamaan täysipainoisesti paremman sääntelyn periaatteita ja suorittamaan siksi perusteellisen arvioinninyhteisön tulevan autolainsäädännön vaikutuksista CARS 21 -työryhmän suositusten mukaisesti antaen näin oikeusvarmuutta ja ennustettavuutta autoalalle;
18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 26. maaliskuuta 2009

Yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskeva valkoinen kirja

P6_TA(2009)0187

Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskevasta valkoisesta kirjasta (2008/2154(INI))

(2010/C 117 E/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2008 annetun komission valkoisen kirjan yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvista vahingonkorvauskanteista (KOM(2008)0165),
 - ottaa huomioon 25. huhtikuuta 2007 antamansa päätöslauselman vihreästä kirjasta yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvista vahingonkorvauskanteista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”EU:n kuluttajapolitiittinen strategia vuosiksi 2007–2013 – Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen, hyvinvoinnin parantaminen ja tehokas suojaaminen” (KOM(2007)0099),
 - ottaa huomioon perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽²⁾, EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7. huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 ⁽³⁾ ja yrityskeskittymien valvonnasta 20. tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (EY:n sulautuma-asetus) ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa ⁽⁵⁾ ja 30. kesäkuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 622/2008 ⁽⁶⁾ siltä osin kuin kyse on kartelliasioissa toteutettavista sovintomenettelyistä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuoja-valiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A6-0123/2009),
- A. katsoo, että kilpailupolitiikka lisää Euroopan unionin taloudellista suorituskykyä ja edistää ratkaisevalla tavalla Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamista,
- B. palauttaa mieliin, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että yksityiset ja yritykset voivat nostaa vahingonkorvauskanteen yhteisön kilpailusääntöjen rikkomisesta, jotta perustamissopimuksen 81 artiklan täysi tehokkuus voidaan turvata,
- C. katsoo, että vahingonkorvauskanteet ovat vain yksi tehokkaan siviilikanteisiin perustuvan noudattamisen valvonnan järjestelmän osa ja että vaihtoehtoiset riidanratkaisumenettelyt ovat asianmukaisissa olosuhteissa tehokas vaihtoehto ryhmäkanteisiin liittyville menettelyille ja tarjoavat oikeudenmukaisen ja nopean tuomioistuinten ulkopuolisen ratkaisun, joten niitä pitäisi edistää,

⁽¹⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 653.

⁽²⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 123, 27.4.2004, s. 18.

⁽⁴⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL C 298, 8.12.2006, s. 17.

⁽⁶⁾ EUVL L 171, 1.7.2008, s. 3.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- D. toteaa, että valkoisessa kirjassa käsitellyt asiat koskevat kaikentyyppisiä vahinkoa kärsineitä tahoja ja kaikentyyppisiä EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan rikkomisia kaikilla talouden aloilla,
- E. katsoo, että ryhmäkannemenettelyn käyttöönottoa EY:n kilpailusääntöjen rikkomistapauksissa koskevien ehdotusten pitäisi täydentää eikä korvata joissakin jäsenvaltioissa jo käytettäviä vaihtoehtoisia oikeussuojakeinoja (esimerkiksi edustukselliset kanteet ja pilottioikeudenkäynnit),
- F. katsoo, että yksityisoikeudellisten vahingonkorvauskanteiden tavoitteena on oltava kärsityn vahingon täysimääräinen korvaaminen ja että on kunnioitettava sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevia periaatteita, joissa kielletään perusteeton etu ja moninkertainen korvaus sekä vältetään rangaistusluonteinen vahingonkorvaus,
- G. toteaa, että komission ja jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisten toteuttama kilpailuoikeuden täytäntöönpano kuuluu julkisoikeuden alaan ja että kansallisissa tuomioistuimissa on nostettu varsin vähän yksityisiä vahingonkorvauskanteita, vaikka useat jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tai ovat toteuttamassa toimenpiteitä, joilla helpotetaan yksityisten nostamia vahingonkorvauskanteita tapauksissa, joissa EY:n kilpailusääntöjä on rikottu,
- H. katsoo, että yksityisten vahingonkorvauskanteiden nostamisen pitäisi täydentää ja tukea mutta se ei saisi korvata kilpailuviranomaisten toteuttamaa kilpailuoikeuden täytäntöönpanoa ja että kilpailuviranomaisten henkilöresursseja ja määrärahoja on lisättävä, jotta EY:n kilpailusääntöjen rikkomiseen voidaan puuttua entistä tehokkaammin,
- I. katsoo, että riidanratkaisutavasta riippumatta on välttämätöntä ottaa käyttöön menettelyjä ja suojakeinoja sen varmistamiseksi, että kaikkia osapuolia kohdellaan oikeudenmukaisesti ja myös ettei järjestelmää voida käyttää väärin, kuten muissa oikeusjärjestelmissä ja erityisesti Yhdysvalloissa on tapahtunut,
- J. katsoo, että komission on otettava toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet huomioon tehdessään ehdotuksia, jotka eivät kuulu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan,
1. suhtautuu myönteisesti valkoiseen kirjaan ja korostaa, että EY:n kilpailusäännöt ja erityisesti niiden tehokas täytäntöönpano edellyttävät, että EY:n kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi vahinkoa kärsineet voivat vaatia korvausta kärsitystä vahingosta;
 2. toteaa, ettei komissio ole toistaiseksi määrittänyt oikeusperustaa ehdottamilleen toimenpiteille ja että on edelleen pyrittävä löytämään oikeusperusta suunnitelluille toimille, joilla puututaan sopimussuhteen ulkopuolista vahingonkorvausta koskeviin kansallisiin menettelyihin ja kansalliseen prosessioikeuteen;
 3. katsoo, että EY:n kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi vahinkoa kärsineiden tehokkaille oikeussuojakeinoille on olemassa useita esteitä, kuten joukko- ja satunnaisvahingot, tietojen epäsymmetrinen jakautuminen ja muut ongelmat vahingonkorvauskanteiden käsittelyssä, paitsi yhteisön kilpailuoikeuteen liittyvissä menettelyissä myös muilla aloilla, esimerkiksi tuotevastuun alalla ja muissa kuluttajiin liittyvissä kysymyksissä;
 4. palauttaa mieliin, että yksittäiset kuluttajat ja pienet yritykset, erityisesti ne, joiden kärsimä vahinko on satunnaista ja arvoltaan verrattain vähäistä, luopuvat usein erillisistä vahingonkorvauskanteista niihin liittyvien kulujen, kulutetun ajan, epävarmuustekijöiden, riskien ja rasitteiden vuoksi; korostaa tässä yhteydessä, että ryhmäkanteen, jolla voidaan yhdistää EY:n kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi vahinkoa kärsineiden yksittäiset vahingonkorvaushakemukset ja parantaa vahinkoa kärsineiden oikeussuojakeinoja, on tärkeä pelote; pitää tältä osin myönteisinä komission ehdotuksia, joilla otetaan käyttöön menettelyjä ryhmäkanteiden parantamiseksi ja vältetään samalla turhia oikeudenkäyntejä;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

5. palauttaa mieliin, että komission terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto julkaisi vuoden 2008 lopussa tulokset kahdesta tutkimuksesta, jotka koskevat ryhmäkannemenettelyä jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden erilaisesta lainsäädännöstä mahdollisesti johtuvia sisämarkkinoiden esteitä; huomauttaa myös, että komissio julkaisi vihreän kirjan yhteisön mahdollisista toimintavaihtoehdoista kuluttajansuojalainsäädännön alalla ja että se on ilmoittanut julkaisevansa toisen toimintapolitiittisen asiakirjan vuonna 2009; korostaa, että yhteisön tasolla toteutettavat toimenpiteet eivät saa johtaa kansallisen prosessioikeuden mielivaltaiseen ja tarpeetomaan pirstoutumiseen ja että on sen vuoksi harkittava perusteellisesti, olisiko tuomioistuinten ulkopuolisen käsittelyn ja vahingonkorvauskanteiden nostamisen helpottamiseksi valittava horisontaalinen vai yhdennetty lähestymistapa ja missä määrin sitä olisi sovellettava; pyytää sen vuoksi, että komissio tutkii mahdollisia oikeusperustoja ja sitä, edetäänkö asiassa horisontaalisesti vai yhdennetysti, vaikkei välttämättä valittaisikaan yhtä horisontaalista välinettä, ja että se pidättyy toistaiseksi ehdottamasta ryhmäkannemenettelyä EY:n kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi vahinkoa kärsineille ilman, että parlamentti voi osallistua sen hyväksymiseen yhteispäätösmenettelyssä;

6. huomauttaa, että EY:n kilpailusääntöjen rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita pitäisi mahdollisuuksien mukaan kohdella johdonmukaisesti muiden sopimussuhteen ulkopuolisten kanteiden kanssa, katsoo, että horisontaalinen tai yhdennetty lähestymistapa voisi kattaa ryhmäkannemenettelyille eri lainkäyttöaloilla yhteiset prosessioikeudelliset säännöt, ja korostaa, ettei kyseinen lähestymistapa saa viivyttää tai estää yhteisön kilpailuoikeuden täysimääräisen täytäntöönpanon kannalta tarpeellisiksi katsottujen ehdotusten tai toimenpiteiden kehittämistä; panee lisäksi merkille kilpailuoikeutta koskevien yksityisoikeudellisten oikeussuojakeinojen lähemmän analyysin ja kilpailuviranomaisten edistyneen kehyksen, Euroopan kilpailuviranomaisten verkosto mukaan luettuna, ja katsoo, että ainakin tiettyjen kysymysten osalta on tämän vuoksi perusteltua edetä nopeasti, kun otetaan huomioon, että osa suunnitelluista toimenpiteistä voitaisiin ulottaa koskemaan muita aloja kuin kilpailuoikeutta; katsoo, että tällaisia alakohtaisia toimenpiteitä voitaisiin jo ehdottaa EY:n kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi vahinkoa kärsineiden tilanteeseen liittyvien tiettyjen erityispiirteiden ja vaikeuksien osalta;

7. toteaa, että on vastaajien kannalta toivottavaa saada aikaan ”kerralla lopullinen” ratkaisu, jotta voitaisiin vähentää epävarmuutta ja liiallisia taloudellisia vaikutuksia, jotka voivat kohdistua työntekijöihin, tavaran-toimittajiin, alihankkijoihin ja muihin syyttömiin osapuoliin; kehottaa ottamaan mahdollisesti käyttöön ryhmäkanteissa tuomioistuinten ulkopuolisen riitojenratkaisumenettelyn, joka voidaan panna vireille joko osapuolten toimesta ennen kanteen nostamista tai sen tuomioistuimen määräyksestä, jossa kanne nostetaan; katsoo, että tällaisella menettelyllä olisi pyrittävä ratkaisemaan riita tuomioistuimen ulkopuolella hakemalla oikeudellinen hyväksyntä sovittelulla aikaansaadulle sopimukselle, joka voidaan julistaa kaikkia riitojenratkaisumenettelyyn osallistuneita vahinkoa kärsineitä sitovaksi; korostaa, ettei tällainen menettely saa tarkoittaa käsittelyn tarpeetonta pitkittymistä tai edistää kanteiden epäoikeudenmukaista ratkaisua; pyytää komissiota selvittämään, miten voidaan lisätä varmuutta, esimerkiksi arvioimaan, pitäisikö mahdollisten myöhempien kantajien yleensä olettaa tyytyvän pelkästään tällaisen riitojenratkaisumenettelyn tulokseen;

8. katsoo, että suorien ja epäsuorien ostajien käytössä pitäisi olla erillis- tai jatkokanteiden nostamista varten yksittäiset, ryhmä- tai edustukselliset kanteet, jotka voidaan toteuttaa myös pilottioikeudenkäynnin muodossa, mutta että yhden osapuolen samasta kanneperusteesta nostamien päällekkäisten kanteiden välttämiseksi yhden kanteen valinnan pitäisi estää osapuolta käyttämästä toista joko samanaikaisesti tai myöhemmin; katsoo, että jos eri osapuolet panevat vireille erilliset kanteet, olisi pyrittävä yhdistämään ne tai käsittelemään ne peräkkäin;

9. katsoo, että oikeudenkäynteihin liittyvien väärinkäytösten välttämiseksi jäsenvaltioiden pitäisi antaa kanneoikeus edustuksellisissa kanteissa valtion elimille, kuten oikeusasiamiehelle, tai kanteen nostamiseen oikeutetuille yksiköille, kuten kuluttajajärjestöille, kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kielto-kanteista 19. toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/27/EY⁽¹⁾ 3 artiklan mukaisesti ja että tapauskohtaista valtuutusta tällaisten edustuksellisten kanteiden nostamiseen pitäisi ensisijaisesti harkita ammattijärjestöille, jotka järjestävät yritysten vahingonkorvausoikeudenkäyn-tejä;

(1) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 51.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

10. pyytää, että vain selkeästi rajatun henkilöryhmän on saatava osallistua ryhmäkanteisiin ja että kyseisen ryhmän jäsenet on nimettävä suostumukseen perustuvissa edustuksellisissa kanteissa ja etukäteen nimettyjen tai tapauskohtaisen valtuutuksen saaneiden oikeutettujen yksiköiden nostamissa edustuksellisissa kanteissa selkeässä määräajassa ilman tarpeetonta viivytystä, noudattaen kuitenkin olemassa olevaa lainsäädäntöä, jossa säädetään pidemmästä määräajasta; korostaa, että ainoastaan tosiasiallisesti kärsityt vahingot pitäisi korvata; huomauttaa, että jos kanne hyväksytään, haettu vahingonkorvaus on maksettava nimetyille henkilöryhmälle tai sen nimeämälle taholle ja että oikeutetulle yksikölle voidaan korvata ainoastaan sille kanteen nostamisesta aiheutuneet kulut eikä se saa suoraan tai epäsuorasti olla vahingonkorvauksen saajaksi nimetty taho;

11. korostaa, että jos erilliskanne hyväksytään, viranomaisten mahdollisuutta nostaa myöhempi kanne EY:n kilpailusääntöjen rikkomisesta ei suljeta pois; toistaa myös, että jotta yrityksiä kannustetaan mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti maksamaan korvaus laittomasta toiminnasta vahinkoa kärsineille, kilpailuviranomaisia pyydetään ottamaan huomioon maksettu tai maksettava korvaus, kun ne määrittävät vastaajana olevalle yritykselle määrättävän sakon; huomauttaa, ettei tämä saisi kuitenkaan vaikuttaa vahinkoa kärsineen oikeuteen saada täysimääräinen korvaus kärsimästään vahingosta tai tarpeeseen säilyttää sakkujen ennaltaehkäisevä tarkoitus eikä johtaa pitkälliseen epävarmuuteen ratkaisun lopullisuudesta yritysten kannalta; kehottaa neuvostoa ja komissiota nimenomaisesti sisällyttämään kyseiset sakotusperusteet asetukseen (EY) N:o 1/2003 sekä edelleen parantamaan ja täsmentämään kyseisiä perusteita, jotta voidaan noudattaa yleisten oikeusperiaatteiden vaatimuksia;

12. huomauttaa, että alkuvaiheessa olisi toteutettava jonkinlainen ryhmäkanteen perusteiden alustava arviointi, ja korostaa, etteivät ryhmäkanteiden kantajat saa olla paremmassa tai huonommassa asemassa kuin yksittäiset kantajat; pyytää, että ryhmäkannemenettelyssä noudatetaan periaatetta, jonka mukaan kantajan on näytettävä vaatimuksensa toteen edellyttäen, ettei sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetä todistustaakan keventämisestä tai helpoteta oikeutta tutustua vastaajan hallussa oleviin tietoihin ja todisteisiin;

13. pyytää komissiota takaamaan, että tutkinnan jatkotoimien yhteydessä EY:n kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi vahinkoa kärsineet saavat käyttöönsä vahingonkorvauskanteen nostamiseksi tarvittavat tiedot, ja korostaa, että EY:n perustamissopimuksen 255 artiklassa ja asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 säädetään oikeudesta tutustua toimielinten asiakirjoihin ja että toimielimet voivat evätä tämän oikeuden vain kyseisessä asetuksessa ja erityisesti sen 4 artiklassa säädetyn edellytyksin; katsoo sen vuoksi, että komission on tulkittava asetusta (EY) N:o 1049/2001 tämän mukaisesti tai ehdotettava asetuksen muuttamista; korostaa, että kun viranomaiset myöntävät oikeuden tutustua asiakirjoihin, erityistä huomiota on kiinnitettävä vastaajan tai kolmansien osapuolten liikesalaisuuden suojaamiseen, ja huomauttaa, että sakkojen määräämättä jättämistä tai lieventämistä koskevien hakemusten käsittelystä on tarpeen antaa ohjeita;

14. katsoo, ettei toisen jäsenvaltion kansallisen kilpailuviranomaisen päätöksen pitäisi sitoa kansallista tuomioistuinta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sääntöjä, joiden mukaan Euroopan kilpailuviranomaisten verkoston jäsenen perustamissopimuksen 81 tai 82 artiklaa soveltaen ja samasta asiasta tekemillä päätöksillä on sitova vaikutus; huomauttaa, että koulutus- ja vaihto-ohjelmien pitäisi johtaa päätösten lähentymiseen niin, että muiden kansallisten kilpailuviranomaisten päätösten hyväksymisestä tulee normi;

15. korostaa, että tarkoituksellisen teon on aina oltava vahingonkorvauskanteen edellytyksenä ja että EY:n kilpailusääntöjen rikkomisen on edellytettävä vähintään huolimattomuutta, paitsi jos kansallisessa lainsäädännössä on EY:n kilpailusääntöjen rikkomista koskeva oletama tai kumottavissa oleva oletama tuottamuksellisuudesta, jotta voidaan varmistaa kilpailuoikeuden johdonmukainen ja yhtenäinen täytäntöönpano;

16. suhtautuu myönteisesti siihen, että korvauksen tarkoituksena on hyvittää tappiot ja tulonmenetykset, ylihinta ja kertyneet korot mukaan luettuina, ja pyytää, että tämä vahingon määritelmä vahvistetaan ryhmäkannemenettelyjä varten yhteisön tasolla;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

17. suhtautuu myönteisesti komission työhön sellaisten ei-sitovien ohjeiden laatimiseksi vahingonkorvausten määrän laskentaa varten, jotka voisivat sisältää ohjeita laskennassa tarvittavista tiedoista ja mahdollisuuksien mukaan niiden soveltamisesta vaihtoehtoisissa riidanratkaisumenettelyissä;
18. huomauttaa, että ylihinnan edelleen välittämistä koskevan yhteisen yhteisön lähestymistavan kehittäminen on perusteltua, ja hyväksyy, että ylihinnan edelleen välittämistä voidaan käyttää puolustuksena, että vastaajan on aina annettava todisteet tällaisesta puolustuksesta ja että tuomioistuimet voivat soveltaa syy-yhteyttä ja vastuuta koskevia vakiintuneita kansallisia sääntöjä tehdessään yksittäistapauksissa oikeudenmukaisia ratkaisuja; ehdottaa ohjeiden laatimista siitä, missä määrin epäsuora ostaja ja erityisesti viimeinen epäsuora ostaja voivat vedota siihen kumottavissa olevaan oletamaan, että sääntöjenvastainen ylihintaa on siirretty kyseisen epäsuoran ostajan tasolle kokonaisuudessaan;
19. suhtautuu myönteisesti siihen, että jos kilpailusääntöjä rikotaan keskeytyksettä tai toistuvasti, vanhentumisaika alkaa vasta, kun rikkominen loppuu tai kun vahinkoa kärsineellä voidaan kohtuudella olettaa olevan tieto rikkomisesta sen mukaan, kumpi näistä toteutuu myöhemmin; korostaa, että vanhentumisaikaa koskevat säännöt lisäävät myös oikeusvarmuutta ja että sen vuoksi on sovellettava viiden vuoden vanhentumisaikaa tapauksissa, joissa ei nosteta julkisoikeudellista tai yksityisoikeudellista kannetta; suhtautuu myönteisesti myös siihen, että erilliskanteita koskeva vanhentumisaika määritetään kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja pyytää soveltamaan samaa periaatetta jatkokanteisiin; huomauttaa, ettei tämä saa vaikuttaa vanhentumisaajan keskeyttämistä koskevaan jäsenvaltioiden lainsäädäntöön;
20. suhtautuu myönteisesti siihen, että jäsenvaltiot päättävät kulujen jakamista koskevista säännöistään; katsoo, että on jäsenvaltioiden tehtävä arvioida, haluavatko ne varmistaa, etteivät kantajan ja vastaajan erilaiset resurssit oikeudenkäynnissä estä perusteltujen vahingonkorvauskanteiden nostamista, ja toteaa, että oikeussuojakeinoja on myös tasapainotettava voimakkailla toimilla, joilla estetään niiden väärinkäyttö esimerkiksi asiattomien tai kiusaamis- tai kiristystarkoituksessa nostettujen kanteiden avulla;
21. palauttaa mieliin, että sakkojen määräämättä jättämistä tai lieventämistä koskevan ohjelman soveltaminen edesauttaa ratkaisevasti kartellitapausten paljastumista, jolloin yksityisoikeudelliset kanteet ovat ylipäätään mahdollisia, ja pyytää selvittämään, miten sakkojen määräämättä jättämistä tai lieventämistä koskevan ohjelman soveltaminen voidaan edelleen pitää houkuttelevana; korostaa, että sakkojen määräämättä jättämistä tai lieventämistä koskevan ohjelman soveltamisen merkityksestä huolimatta oikeusviranomaisten kanssa yhteistyötä tekevän henkilön täysimääräinen vapauttaminen yhteisvastuusta on ristiriidassa järjestelmän kanssa, ja torjuu jyrkästi tällaisen vapauttamisen, sillä se on monien EY:n kilpailusääntöjen rikkomisen vuoksi vahinkoa kärsineiden etujen vastainen;
22. kehottaa komissiota ensisijaisesti välttämään kartelli- ja kilpailuoikeudenkäynneistä luopumista sekä päättämään kaikki merkittävät oikeudenkäynnit asianmukaisesti yksiselitteisellä päätöksellä, jotta vahinkoa kärsineiden oikeutta nostaa vahingonkorvauskanteita ei heikennettäisi vaan sitä helpotettaisiin;
23. korostaa, että Euroopan parlamentti on yhteispäätösmenettelyn puitteissa otettava mukaan kaikkiin lainsäädäntöaloitteisiin ryhmäkanteiden alalla;
24. vaatii, että ennen lainsäädäntöehdotusten tekemistä toteutetaan riippumaton kustannus-hyötyanalyysi;
25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä yhteisön tason työmarkkinaosapuolille.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

EU:n ja Intian vapaakauppasopimus

P6_TA(2009)0189

Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 EU:n ja Intian vapaakauppasopimuksesta (2008/2135(INI))

(2010/C 117 E/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 7. syyskuuta 2005 hyväksytyt Intian ja EU:n strategista kumppanuutta koskevan yhteisen toimintasuunnitelman, erityisesti sen kaupan ja investointien kehittämistä koskevan osan, sekä sen tarkistetun version,
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2003 annetun neljännen EU:n ja Intian liike-elämän huippukokouksen yhteisen julkilausuman sekä erityisesti EU:n ja Intian yhteisen aloitteen kaupan ja investointien lisäämisestä,
- ottaa huomioon 18.–20. syyskuuta 2005 Hyderabadissa pidetyn yhdeksännen Intian ja EU:n pyöreän pöydän kokouksen päätelmät,
- ottaa huomioon EU:n ja Intian korkean tason kaupparyhmän raportin 13. lokakuuta 2006 Helsingissä pidetylle seitsemännelle EU:n ja Intian huippukokoukselle,
- ottaa huomioon 29. syyskuuta 2008 Marseillessa pidetyn yhdeksännen EU:n ja Intian huippukokouksen yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon 30. syyskuuta 2008 Pariisissa pidetyn yhdeksännen EU:n ja Intian liike-elämän huippukokouksen yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2005 tehdyn Maailman kauppajärjestön (WTO) päätöksen sopimuksesta teollis- ja tekijäoikeuksien kauppaa koskevista näkökohdista (TRIPS) ja kansanterveydestä,
- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2005 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kansanterveysongelmista kärsiviin maihin vietävien lääkkeiden valmistusta koskeviin patenteihin liittyvästä pakkolisensoinnista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2006 allekirjoitetun yhteisymmärryspöytäkirjan Intian patenteja, malleja ja tavaramerkkejä valvovan viranomaisen (Office of the Controller General of Patents, Designs and Trade Marks) ja Euroopan patenttivaraston välillä,
- ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) toimintaohjeet monikansallisille yrityksille sekä Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kolmikantajulistuksen monikansallisista yrityksistä ja sosiaalipolitiikasta,
- ottaa huomioon 22. maaliskuuta 2006 päivätyn komission tiedonannon ”Kasvua ja työllisyyttä edistävän kumppanuuden toteuttaminen: Euroopasta esikuva yritysten yhteiskuntavastuun alalla” (KOM(2006)0136),
- ottaa huomioon OECD:n työllisyystilastot 2008/2007,
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Lapsille erikoisasema EU:n ulkoisissa toimissa” (KOM(2008)0055),

⁽¹⁾ EUVL C 285 E, 22.11.2006, s. 79.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon vuonna 2004 tehdyn Intian ja Yhdysvaltojen sopimuksen ”Seuraava askel kohti strategista kumppanuutta” sekä presidentti George W. Bushin Intiaan 2. maaliskuuta 2006 tekemän valtiovierailun aikana neuvotellun ydinteknologian siviilikäyttöä koskevan sopimuksen,
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Dohan kierroksen arvioinnista Hongkongissa järjestetyn Maailman kauppajärjestön ministerikokouksen jälkeen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon WTO:n ministerikokouksen neljännessä istunnossa Dohassa 14. marraskuuta 2001 annetun julistuksen sekä erityisesti sen 44 kohdan erityis- ja erilliskohtelusta,
- ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2006 New Delhissä pidetyn EU:n ja Intian energiahuippukokouksen,
- ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2007 pidetyn kolmannen EU:n ja Intian energiapaneelin,
- ottaa huomioon 29. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman EU:n ja Intian suhteista: strateginen kumppanuus ⁽²⁾,
- ottaa huomioon parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan aloitteesta tehdyn tutkimuksen ihmis- oikeus- ja demokratialausekkeista EU:n kansainvälisissä sopimuksissa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2006 päivätyin komission tiedonannon ”Globaali Eurooppa: kilpailijana maailmassa – EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiaan liittyvä tiedonanto” (KOM(2006)0567),
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2008 annetun komission kertomuksen tullin vuonna 2007 EU:n ulkorajoilla takavarikoimista tuotevääreännöksistä,
- ottaa huomioon Sussexin yliopiston Centre for the Analysis of Regional Integration -tutkimuskeskuksen tekemän laatuanalyysin mahdollisesta vapaakauppasopimuksesta,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2007 julkaistun CEPIIn (Centre d'études prospectives et d'informations internationales) ja CIREMin (Centre d'initiatives et de recherches européennes en Méditerranée) teettämän taloudellisen analyysin EU:n ja Intian mahdollisen vapaakauppasopimuksen vaikutuksista,
- ottaa huomioon ECORYSIn tekemän raportin yleisestä analyysistä ja väliraportin EU:n ja Intian tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kestävä kehityksen arvioinnista,
- ottaa huomioon 28. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talous- ja kauppasuhteista Euroopan unionin ja Intian välillä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman TRIPS-sopimuksesta ja lääkkeiden saatavuudesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman ihmisoikeus- ja demokratialausekkeista Euroopan unionin sopimuksissa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 1. helmikuuta 2007 antamansa päätöslauselman Intian kastittomien ihmisoikeustilan- teesta ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 155.

⁽²⁾ EUVL C 227 E, 21.9.2006, s. 589.

⁽³⁾ DGExP/B/PolDep/Study/2005/06.

⁽⁴⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 400.

⁽⁵⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 591.

⁽⁶⁾ EUVL C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁽⁷⁾ EUVL C 250 E, 25.10.2007, s. 87.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 22. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman globaalista Euroopasta – Kilpailukyvyn ulkoiset näkökohdat ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 4. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman palvelukaupasta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman joukkohautojen olemassaoloa koskevista epäilyistä Intian hallinnoimassa Kašmirin osassa ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 24. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n ja Intian huippukokouksen (Marseille, 29. syyskuuta 2008) valmistelusta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon Intian maakohtaisen strategia-asiakirjan (2007–2013),
 - ottaa huomioon (kansainvälisen kaupan valiokunnan jäsenistä koostuneen) Euroopan parlamentin valtuuskunnan marraskuussa 2008 tekemän vierailun New Delhiin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A6-0131/2009),
- A. katsoo, että Euroopan unionin olisi edelleen annettava etusija sääntöihin perustuvalla monenvälisellä kauppajärjestelmälle, jonka WTO on perustanut ja jossa tarjotaan parhaat puitteet oikeudenmukaiselle ja tasapuoliselle kansainväliselle kaupalle antamalla asianmukaiset säännöt ja varmistamalla niiden noudattaminen,
- B. katsoo, että Dohan kehitysohjelman onnistunut ja tasapainoinen toteuttaminen on ratkaisevan tärkeää Euroopan unionille ja Intialle ja että tällainen sopimus ei estä kahdenvälisiä WTO+-sopimuksia, joilla voidaan täydentää monenvälisiä sääntöjä,
- C. katsoo, että poliittiset suhteet Intian kanssa perustuvat vuoden 2004 strategiseen kumppanuuteen, EU:n ja Intian välisessä huippukokouksessa syyskuussa 2005 hyväksytyyn ja yhdeksännessä EU:n ja Intian välisessä huippukokouksessa Marseillessa tarkistettuun vuoden 2005 yhteiseen toimintasuunnitelmaan ja vuoden 1994 yhteistyösopimukseen; katsoo, että vapaakauppasopimuksessa olisi kehitettävä ja laajennettava yhteistyösopimuksen 24 kohdassa määrättyä yhteistyötä,
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on Intian suurin suorien ulkomaisten sijoitusten lähde ja se sijoitti Intiaan 10 900 miljoonaa euroa vuonna 2007; ottaa huomioon, että Euroopan unionin osuus Intiaan tehdyistä suorista ulkomaisista sijoituksista oli 65 prosenttia vuonna 2007; ottaa huomioon, että Intian suorat sijoitukset Euroopan unioniin kasvoivat 500 miljoonasta vuonna 2006 yhteensä 9 500 miljoonaan euroon vuonna 2007,
- E. ottaa huomioon, että Intia oli vuonna 2000 Euroopan unionin 17:nneksi suurin kauppakumppani ja vuonna 2007 se oli 9:nneksi suurin; ottaa huomioon, että vuosina 2000–2006 Euroopan unionin tavarakauppa Intian kanssa kasvoi noin 80 prosenttia,
- F. ottaa huomioon, että Intian kauppaja sääntely-ympäristö on edelleen verrattain rajoittava; ottaa huomioon, että vuonna 2008 Maailmanpankki sijoitti Intian sijalle 122 (178 taloudesta) liiketoiminnan helpoudessa,
- G. ottaa huomioon, että vuosien 2007/2008 UNDP:n inhimillisen kehityksen raportissa Intian sijoitus inhimillisen kehityksen indeksissä oli 128. (177 valtiosta) ja että 35 prosenttia Intian väestöstä elää alle yhdellä Yhdysvaltain dollarilla päivässä ja 80 prosenttia alle kahdella Yhdysvaltain dollarilla päivässä; ottaa huomioon, että Intia on 62. kehitysmaiden köyhyysindeksissä niiden 108 kehitysmaan joukossa, joiden osalta indeksi on laskettu ja että Intia kuuluu niihin maihin, joissa käytetään eniten lapsityövoimaa,

⁽¹⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 128.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0407.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0366.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0455.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- H. ottaa huomioon, että Intian osavaltioiden välinen taloudellinen epätasapaino ja siitä johtuva vaurauden ja kansantulon epätasainen jakautuminen edellyttävät, että noudatetaan järkevää täydentävää talouspolitiikkaa, joka sisältää verotuksen yhdenmukaistamisen ja vastaanottokyvyn kehittämisen köyhimmässä osavaltioissa, minkä ansiosta niissä voidaan käyttää varoja,
- I. ottaa huomioon, että Intia on suurin yksittäinen edunsaaja yleisessä tullietuusjärjestelmässä; ottaa huomioon, että Euroopan unionin etuuskohtelun alainen tuonti Intiasta oli suuruudeltaan 11 300 miljoonaa euroa vuonna 2007, kun se vuonna 2006 oli 9 700 miljoonaa euroa,
- J. ottaa huomioon, että kumpikin osapuoli vahvistaa sitoumuksensa tullien alentamiseen sekä järjestelmän ja palvelujen kaupan vapauttamisen jatkamiseen,
- K. katsoo, että markkinoille pääsyä on säädeltävä avoimilla ja tarkoituksenmukaisilla säännöillä ja normeilla, joilla varmistetaan kaupan vapauttamisesta saatava hyöty,
- L. katsoo, että markkinoille pääsyä haittaavat muut kuin tulleeihin liittyvät kaupan esteet, kuten terveys- ja turvallisuusvaatimukset tai tekniset esteet, määrälliset rajoitukset, vaatimustenmukaisuusmenettelyt, kaupankäynnin suojaimekanismit, tullimenettelyt, sisäiset verot ja kansainvälisten normien ja standardien laiminlyönti,
- M. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeuksien – kuten patenttien, tavara- tai palvelumerkkien, tekijänoikeuksien ja vastaavien oikeuksien, maantieteellisten merkintöjen (myös alkuperämerkintöjen), teollisten mallien ja integroitujen piirien piirimallien – tunnustamiseen, sopivaan ja tehokkaaseen suojeluun sekä täytäntöönpanoon ja valvontaan liittyvät osatekijät olisi otettava entistäkin paremmin huomioon,
- N. toteaa, että suurin osa jäsenvaltioiden tullilaitoksien takavarikoimista lääkevääreännöksistä on peräisin Intiasta (noin 30 prosenttia kokonaismäärästä); katsoo, että lääkevääreännökset, jotka eivät täytä normeja, lisäävät lääkeresistenssiä sekä sairastuvuutta ja kuolleisuutta,
- O. ottaa huomioon, että yhteistyösopimuksen 1 artiklan 1 kohdassa määrätään ihmisoikeuksien ja demokration periaatteiden kunnioittamisesta; katsoo, että se muodostaa keskeisen osan sopimusta,
- P. ottaa huomioon, että vuoden 2008 maailman nälkäindeksin mukaan Intia on 66. sijalla 88 valtion joukossa (kehitysmaita ja siirtymävaiheessa olevia maita); ottaa huomioon, että Intian nälkäindeksiä laadittaessa havaittiin, ettei yksikään Intian osavaltio kuulu "low hunger"(vähäistä nälkää) tai "moderate hunger" (kohtalaista nälkää) -luokkaan; toteaa, että kaksitoista osavaltiota kuuluu "alarming hunger" (hälyttävää nälkää) -luokkaan ja neljä osavaltiota – Punjab, Kerala, Haryana ja Assam – kuuluu "serious hunger" (vakavaa nälkää) -luokkaan,
- Q. katsoo, että vapaakauppasopimuksen olisi sisällettävä sitoumuksia, jotka koskevat sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja sekä kestävästä kehityksestä ja kansainvälisesti sovittujen sosiaali- ja ympäristöalan normien tehokasta täytäntöönpanoa, mikä on olennainen edellytys ihmisarvoisen työn edistämiseksi siten, että Kansainvälisen työjärjestön työtä koskevat perusnormit pannaan kotimaassa täytäntöön,
- R. ottaa huomioon, että Intia ei ole allekirjoittanut ydinsulkusopimusta; ottaa huomioon, että ydinalan viejämaitten ryhmä on lopettanut Intian ydinenergia-alan kaupan saarron ja että Yhdysvaltojen kongressi on hyväksynyt Yhdysvaltojen ja Intian ydinenergia-alan yhteistyösopimuksen,
- S. ottaa huomioon, että yhdeksännessä EU:n ja Intian huippukokouksessa Marseillessa allekirjoitettiin horisontaalinen ilmailusopimus ja että Intia sijoittui 11:nneksi Euroopan unionin ja muiden kuin EU-valtioiden välisessä matkustajaliikenteessä; ottaa huomioon, että EU ja Intia ovat hyväksyneet yhteisen toimintasuunnitelman, jossa vuoden 2005 strategista kumppanuutta laajennetaan uusille aloille, ja että Intiaan on perustettu Euroopan kaupan ja teknologiayhteistyön edistämiskeskus,

Torstai 26. maaliskuuta 2009

Yleisiä kysymyksiä

1. katsoo, että vapaakauppasopimuksen olisi oltava WTO:n sääntöjen ja velvoitteiden mukainen; katsoo, että tuloksellinen Dohan kehitysohjelma säilyy Euroopan unionin kaupan painopistealana ja että Intian kanssa käytävillä vapaakauppasopimusta koskevilla neuvotteluilla täydennetään siten monenvälisiä sääntöjä;
2. muistuttaa siitä, että EU:n ja Intian strateginen kumppanuus perustuu yhteisiin periaatteisiin ja arvoihin, mikä näkyy vuoden 1994 EY:n ja Intian yhteistyösopimuksessa ja vuoden 2005 yhteisessä toimintasuunnitelmassa; katsoo, että uuden kilpailuun suuntautuvan vapaakauppasopimuksen olisi täydennettävä vuoden 1994 yhteistyösopimusta, johon se olisi liitettävä oikeudellisesti ja institutionaalisesti;
3. on tyytyväinen yhdeksännen EU:n ja Intian huippukokouksen tuloksiin ja tarkistettuun yhteiseen toimintasuunnitelmaan; kannustaa neuvottelevia osapuolia jatkamaan tärkeimpien sidosryhmien kuulemista; muistuttaa Euroopan unionin ja Intian sitoumuksesta nopeuttaa vapaakauppasopimusta koskevia keskusteluja sekä edistää merkittävästi ja tehokkaasti kunnianhimoisen ja tasapainoisen, laaja-alaisen kauppaa ja investointisopimuksen pikaista tekemistä; on pettynyt neuvottelujen hitaaseen etenemiseen; kehottaa kumpaakin osapuolta tekemään laajan, kunnianhimoisen ja tasapainoisen vapaakauppasopimuksen vuoden 2010 loppuun mennessä;
4. kannustaa Intian liittovaltion hallitusta ja osavaltioiden hallituksia synkronoimaan politiikkansa ja menettelynsä, jotta mahdolliset edut voidaan maksimoida;
5. viittaa kummankin talouden toisiaan täydentäviin ominaisuuksiin perustuviin tulevaisuuden mahdollisuuksiin EU:n ja Intian kaupan ja investointien lisäämiseksi sekä vapaakauppasopimuksesta johtuviin liiketoimintamahdollisuuksiin; pitää EU:n ja Intian vapaakauppasopimusta kaikkiaan vaihtoehdona, josta molemmat hyötyvät, mutta suosittelee kuitenkin olemassa olevien alakohtaisten erityispiirteiden arvioimista; korostaa lisäksi, että vapaakauppasopimuksessa on varmistettava, että kahdenvälisen kaupan lisääminen hyödyttää mahdollisimman monia ihmisiä sekä mahdollistaa osaltaan Intian vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen, mukaan lukien ympäristön tilan heikkenemisen estäminen;
6. kannustaa osapuolia myös tarkastelemaan vapaakauppasopimuksen mahdollisia haittapuolia ja sitä, miten markkinoiden nopea avautuminen voi vaikuttaa epäsuotuisasti inhimilliseen kehitykseen ja sukupuolten tasa-arvoon;
7. kehottaa komissiota sisällyttämään sopimukseen kunnianhimoisen kestävästä kehityksestä koskevan luvun, joka olisi olennainen osa sopimusta ja johon sovellettaisiin vakioehtoista riitojenratkaisujärjestelmää;

Tavaroiden kauppa

8. on tyytyväinen lukuisiin vapaakauppasimulaatioihin, jotka osoittavat, että vapaakauppasopimus lisää sekä Euroopan unionin että Intian kokonaisvientä ja -tuontia; korostaa, että nykyisellä keskimääräisellä kasvunopeudella kahdenvälisen kaupan odotetaan ylittävän 70,7 miljardia euroa viimeistään vuonna 2010 ja 160,6 miljardia euroa viimeistään vuonna 2015;
9. panee merkille, että Intian soveltamat keskimääräiset tullit ovat alentuneet tasoille, jotka ovat nyt verrattavissa muissa Aasian maissa noudatettaviin tasoihin ja että Intiassa sovellettava keskimääräinen tulli on nyt 14,5 prosenttia, kun taas EU:n keskiarvo on 4,1 prosenttia;
10. pitää tärkeänä sitä, että vapaakauppasopimuksessa vahvistetaan kaupan teknisiä esteitä koskevan sopimuksen ja terveys- ja kasvinuojelutoimia koskevan sopimuksen määräykset; kehottaa komissiota tältä osin käsittelemään avoinna olevia kysymyksiä, kuten eläinten hyvinvointia;
11. panee merkille, että Intia on huolestunut mikrobiologisten normien yhdenmukaistamisen puutteesta Euroopan unionissa, REACH-järjestelmän vaikutuksista, EU:hun vietäville hedelmille tarkoitetuista kalliista sertifikaateista ja EY-merkkien kalliista vaatimustenmukaisuusmenettelyistä, sekä korostaa, että kyseiset asiat on ratkaistava vapaakauppasopimuksessa; kehottaa kumpaakin osapuolta varmistamaan, että sääntelyä ja muita kuin tulleihin liittyviä esteitä hallinnoidaan siten, että kauppaa ei kokonaisuutena vaikeuteta; kehottaa sekä EU:ta että Intiaa tekemään tiiviimpää yhteistyötä eri työryhmissä, jotta saavutetaan teknisiä säännöksiä ja normeja koskeva avoimempi kehys; kehottaa lisäksi komissiota antamaan teknistä tukea intialaisten tuottajien auttamiseksi heidän pyrkiessään saavuttamaan EU:n normit, erityisesti tuotannon terveydellisiin, ympäristöllisiin ja sosiaalisiin ulottuvuuksiin liittyen, millä edistetään molempia osapuolia hyödyttävien tilanteiden syntymistä;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

12. tunnustaa, että Intian normijärjestelmä on vielä kehitysvaiheessa; kehottaa Intian kansallista standardointijärjestöä (Bureau of Indian Standards) ja lääkealan normien valvonnasta vastaavaa keskusjärjestöä (Central Drugs Standard Control Organisation) nostamaan norminsa kansainvälisten normien tasolle ja lisäämään avoimuutta parantamalla testaus- ja sertifiointimenettelyjä; on huolestunut terveys- ja kasvinsuojelutoimia koskevien normien täytäntöönpanosta ja valvonnasta; kehottaa komissiota tukemaan ja edistämään asianmukaisesti valmiuksien ja koulutettujen työntekijöiden määrän lisäämistä intialaisissa sääntelyelimissä;

13. korostaa, että vapaakauppasopimus sisältää sitovan valtioiden välisen riitojenratkaisumekanismin, määräyksiä muiden kuin tulleeihin liittyvien esteiden sovittelusta, polkumyynnistä ja tasausmaksua koskevista toimista sekä yleisen poikkeuslausekkeen, joka perustuu tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XX ja XXI artiklaan;

Palvelujen kauppa, järjestelmä

14. toteaa, että palvelut ovat Intian talouden nopeimmin kasvava sektori; panee merkille, että Intialla on offensiivisia etuja palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) toimitusmuotojen 1 ja 4 vapauttamisessa; ottaa huomioon, että Euroopan unioni haluaisi vapauttaa markkinoillepääsyn ja kansallisen kohtelun toimitusmuodon 3 useimmissa palveluissa;

15. huomauttaa, että palvelujen vapauttamisen ei pidä missään tapauksessa haitata palvelujen, ei myöskään julkisten palvelujen, sääntelyoikeutta;

16. panee merkille, että Intian kauppaa- ja teollisuuskamarin mukaan kahdenvälisen palvelujen kaupan odotetaan ylittävän 246 800 miljoonaa euroa viimeistään vuonna 2015, siihen mennessä kun palvelujen vapaakauppasopimus on pantu täytäntöön;

17. panee merkille, että EU:n ja Intian välinen palvelukauppa on suhteellisen epätasapainoista; toteaa, että EU vie 1,5 prosenttia palveluistaan Intiaan, kun taas 9,2 prosenttia Intian kokonaisviennistä suuntautuu EU:hun;

18. kannustaa Intiaa kehittämään asianmukaisen tietosuojalainsäädännön, jolloin Intia saavuttaisi sellaista asianmukaista suojelutasoa noudattavan valtion statuksen, joka mahdollistaa henkilötietojen siirtämisen EU:sta yhteisön lainsäädännön nojalla ja sen mukaisesti;

19. panee merkille, että Intiassa on maailman viidenneksi suurimmat telealan palvelumarkkinat ja että televiestintäala on kasvanut vuosittain noin 25 prosenttia kuluneiden viiden vuoden aikana; suhtautuu myönteisesti televiestintäalan ulkomaisen omistuksen rajoitusten lievittämiseen mutta pahoittelee sitä, että kotimaiset rajoitustoimet ovat edelleen voimassa; kehottaa tästä syystä helpottamaan palveluntuottajien luparajoituksia ja poistamaan epävarmuustekijät, jotka liittyvät tulli- ja yhteysjärjestelyihin, sekä korostaa, että alaa sääntelevät vanhat lait on korvattava uudella, kaukonäköisellä lainsäädännöllä, joka kattaa tietoverkkoja koskevat lait ja uudet lupamenettelyt; katsoo, että tele- ja tietotekniikka-ala ovat Intian talouden tärkeitä moottoreita ja että Intiasta tulee telealan teollisuustuotannon keskus siten, että helpotetaan erityisesti telealan erityistalousalueiden luomista; korostaa, että teollisuustuotanto tarjoaa valtavia mahdollisuuksia;

20. kehottaa Intiaa käymään satelliittialalla vuoropuhelua yhteisön yritysten kanssa ja avaamaan niille markkinansa, jotta

a) tuetaan paremmin kansallisia kehitystavoitteita ja vastataan kasvavaan kotimaiseen kysyntään, joka kohdistuu Direct-To-Home-palveluihin eli satelliittitelevisio- ja laajakaistapalveluihin, ja

b) vastataan satelliittipalvelujen turvallisuuteen liittyviin huolenaiheisiin uusilla teknisillä ratkaisuilla, joiden myötä kansalliset viranomaiset voivat tarkoituksenmukaisemmin valvoa satelliittivälitteisiä matkaviestintäpalveluja;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

21. suhtautuu myönteisesti Intian sitoumukseen sallia ulkomaisten asianajotoimistojen toiminta Intiassa, koska tästä on merkittävää hyötyä Intian taloudelle ja oikeusalan ammattilaisille sekä eurooppalaisille laki-alan yrityksille, jotka ovat kansainvälisen oikeuden asiantuntijoita, sekä kyseisten tahojen asiakkaille; kehottaa komissiota tutkimaan Intian viranomaisten kanssa mahdollisuutta vapauttaa oikeudelliset palvelut vapaakauppasopimuksessa sekä kyseisen mahdollisuuden laajuutta;
22. panee merkille, että vapaakauppasopimuksen kaikkia tavoitteita ei voida saavuttaa ilman sitoumuksia toimitustavassa 4; painottaa, että ammatillisten pätevyyksien sekä vastavuoroista tunnustamista ja lupavaatimuksia koskevien sopimuksien hyväksymisestä valtakunnallisesti ja EU:n laajuisesti on runsaasti hyötyä ammatillisten palvelujen alalla sekä EU:ssa että Intiassa ja että ne voitaisiin helposti sisällyttää vapaakauppasopimukseen; pyytää kuitenkin perusteellista analyysia yksittäisten jäsenvaltioiden osalta;
23. kannustaa Intiaa vapauttamaan asteittain pankki- ja vakuutusalan;
24. kannustaa Intiaa varmistamaan, että tuleva postialaa koskeva lakialoite ei kavenna pikälähetyspalvelujen tuottajien tämänhetkisiä mahdollisuuksia päästä markkinoille, ja kehottaa komissiota pyrkimään saamaan Intialta täysimääräisiä sitoumuksia, jotka liittyvät pikälähetyspalveluihin sekä lentoasemien pikarhitekuljettajien omahuolintaan, jotta suojataan markkinoille pääsyä myös tulevaisuudessa;
25. edellyttää Intialta avoimempaa suhtautumista vähintään vuoden voimassa olevien monikertaviisumien myöntämiseen jäsenvaltioiden kansalaisille, liikealan ammattilaisille ja poliitikoille;

Investoinnit

26. kehottaa komissiota sisällyttämään vapaakauppasopimukseen investointeja koskevan luvun, jossa voitaisiin tarjota investoijille yhden pisteen tiedotusjärjestelmä;
27. on tyytyväinen Euroopan kaupan ja teknologiyhteistyön edistämiskeskuksen perustamiseen New Delhiin, millä pyritään lisäämään yritysten välistä ja teknologista yhteistyötä Intian ja jäsenvaltioiden välillä;
28. muistuttaa, että investointeihin on liitettävä hyvin laadittuja sääntöjä ja määräyksiä, jotta niistä saadaan hyötyä; ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman "Yritysten yhteiskuntavastuu: uusi kumppanuus" ⁽¹⁾; kehottaa tästä syystä komissiota kannattamaan vapaakauppasopimukseen sisällytettäviä monikansallisia yrityksiä koskevia sääntöjä, joilla varmistetaan, että investoijat noudattavat ILO:n perusnormeja ja yhteiskunnallisia ja ympäristökysymyksiä koskevia sitoumuksia ja kansainvälisiä sopimuksia maailmanlaajuisen tasapainon saavuttamiseksi taloudellisen kasvun ja korkeiden sosiaalisten ja ympäristönormien välillä;
29. muistuttaa, että vaikka vapaakauppasopimuksen investointeja koskeviin lukuihin on usein liitetty pääoman liikkuvuuden vapauttamista ja pääoman valvonnasta luopumista koskevia sitoumuksia, tällaisiin lausekkeisiin on suhtauduttava suurella varauksella, kun otetaan huomioon pääoman valvonnan merkitys – erityisesti kehitysmaille – torjuttaessa rahoituskriisin vaikutuksia; kehottaa Euroopan unionia edistämään kansainvälisillä foorumeilla Intiassa toimivien ulkomaisten yritysten vastuun lisäämistä, ja muistuttaa toisaalta, että EU:n on päästävä Intian hallituksen kanssa sopimukseen Intiassa toimivien kotimaisten ja ulkomaisten yritysten työntekijöiden oikeuksien seurantarjestelmän perustamisesta;
30. kehottaa komissiota sisällyttämään vapaakauppasopimukseen investointeja koskevan luvun, joka olisi olennainen osa sopimusta ja jonka ansiosta investoiminen kummankin osapuolen markkinoihin olisi paljon sujuvampaa, mikä edellyttää, että edistetään ja suojellaan investointisopimuksia ja selvitetään välittömästi tarjoutuvia tilaisuuksia; ehdottaa, että tällaisessa investointisopimuksessa voitaisiin määrätä kummankin talouden investoijille luotavasta yhden pisteen tiedotusjärjestelmästä, jossa heille selvitetään investointisääntöjen ja -käytäntöjen eroja ja tiedotetaan kaikista lainsäädännöllisistä näkökulmista;

⁽¹⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 45.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

Julkiset hankinnat

31. pahoittelee sitä, että Intia ei halua sisällyttää vapaakauppasopimukseen julkisia hankintoja; kehottaa komissiota neuvottelemaan tehokkaista ja avoimista julkisten hankintojen järjestelmistä; kehottaa Intiaa käyttämään läpinäkyvää ja oikeudenmukaista menetelmää julkisten sopimusten tekemisessä ja mahdollistamaan eurooppalaisille yrityksille pääsyn julkisiin hankintoihin;

Kauppa ja kilpailu

32. kannustaa panemaan täytäntöön Intian uuden kilpailulainsäädännön; katsoo, että Euroopan unionin olisi sisällytettävä EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artikla vapaakauppasopimukseen varmistaakseen sitoumukset kilpailupolitiikkaan;

Teollis- ja tekijänoikeus-, teollisuus- ja kauppapolitiikka

33. on tyytyväinen Intian lujaan sitoutumiseen vahvaan teollis- ja tekijänoikeusjärjestelmään sekä siihen, että Intia hyödyntää TRIPS-sopimuksen joustovaraa täyttääkseen kansanterveyttä koskevat velvoitteensa erityisesti lääkkeiden saatavuuteen liittyen; kannustaa järjestelmän tehokkaaseen täytäntöönpanoon ja valvontaan; kehottaa komissiota ja Intian toimivaltaisia viranomaisia koordinoimaan toimia, joilla pyritään tehokkaasti torjumaan väärennöksiä ja erityisesti lääkeväärennöksiä;

34. kehottaa Euroopan unionia ja Intiaa varmistamaan, että vapaakauppasopimuksen sitoumukset eivät estä tärkeimpien lääkkeiden saantia, samalla kun Intia kehittää valmiuksiaan geneerisestä teollisuudesta tutkimukseen perustuvaan teollisuuteen;

35. kehottaa Euroopan unionia ja Intiaa tukemaan toimia ja aloitteita, kuten palkintorahastoja, patenttipoleja ja muita vaihtoehtoisia järjestelyjä, jotta edistetään erityisesti vähälle huomiolle jääneiden tautien parantamiseksi tarvittavien lääkkeiden saatavuutta ja niihin liittyviä innovaatioita;

Kauppa ja kestävä kehitys

36. tunnustaa, että kattava kehitystä koskeva luku on kaikkien vapaakauppasopimusten olennainen osa ja kuuluu vakiomuotoisen riitojenratkaisumenettelyn kehukseen;

37. kehottaa Euroopan unionia ja Intiaa varmistamaan, että kauppaa ja suoria ulkomaisia sijoituksia ei tueta ympäristönormien tai keskeisten työ-, työterveys- ja turvallisuuslakien ja -normien kustannuksella ja että tällaisten normien noudattamista valvotaan asianmukaisesti;

38. kehottaa ratifioimaan Kansainvälisen työjärjestön keskeiset yleissopimukset ja panemaan ne tosiasiallisesti täytäntöön;

39. on huolestunut Intian lapsityövoimasta, jota käytetään hyväksi hyvin usein vaarallisissa ja epäterveellisissä oloissa; kehottaa komissiota ottamaan asian esille vapaakauppasopimusta koskevissa neuvotteluissa ja pyytää Intian hallitusta tekemään kaiken voitavansa poistaakseen ilmiön taustalla olevat syyt, jotta siitä päästään eroon;

40. panee merkille Intian uuden, vuonna 2006 täytäntöön pannun lapsityötä koskevan lain, joka kieltää alle 14-vuotiaita lapsia työskentelemästä palvelijoina kotitalouksissa tai ruokaköyryissä, ja kehottaa EU:ta edelleen kannustamaan Intiaa ratifioimaan ILO:n lapsityön pahimpia muotoja koskevan yleissopimuksen nro 182, työhön ottamisen vähimmäisikää koskevan yleissopimuksen nro 138 ja järjestäytymisen ja työehtosopimusneuvottelujen oikeutta koskevan yleissopimuksen nro 98, mikä merkitsisi edistysaskelta lapsityövoiman käytön lopettamisessa;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

41. korostaa, että Euroopan unionin olisi painostettava Intian hallitusta puuttumaan miljoonien inti-alaisten – jotka ovat suurelta osin kastittomien ja adivasiensien yhteisöstä (alkuperäisheimot ja -kansat) – elämään vaikuttavaan pakkotyöhön; toteaa, että tämän kysymyksen uskotaan jääneen vaille asianmukaista huomiota hallinnollisen ja poliittisen tahdon puuttuessa;
42. vaatii Euroopan unionia sisällyttämään Intian kanssa tekemänsä vapaakauppasopimukseen määräyksen, jolla taataan, että erityistalousalueita hyödyntäviä EU:n yrityksiä ei voida vapauttaa perustyoikeuksien ja Intian ratifioimiin ILO:n yleissopimuksiin perustuvien muiden työoikeuksien noudattamisesta;
43. korostaa, että ihmisoikeus- ja demokratialausekkeet muodostavat keskeisen osan vapaakauppasopimuksesta; on huolestunut uskonnollisten vähemmistöjen ja ihmisoikeuksien puolustajien jatkuvasta vainoamisesta Intiassa ja nykyisestä ihmisoikeus- ja turvallisuustilanteesta Intian hallitsemassa Kashmirissa;
44. kehottaa neuvostoa, komissiota ja Intiaa varmistamaan, että vapaakauppasopimuksella ei aiheuteta haittaa syrjäytyneille ryhmille, kuten kastittomille ja adivaseille, ja että kaikki yhteiskunnan jäsenet pääsevät nauttimaan vapaakauppasopimuksen mahdollisista eduista;
45. on tyytyväinen Euroopan unionin ja Intian sitoumukseen tehdä yhteistyötä ydinenergiatutkimuksessa; panee merkille, että Intia ei ole allekirjoittanut ydinsulkusopimusta ja että ydinalan viejämaiden ryhmä on antanut sille poikkeusluvan; kehottaa Intiaa allekirjoittamaan ydinsulkusopimuksen;

Euroopan parlamentin tehtävä

46. odottaa, että neuvosto ja komissio esittävät vapaakauppasopimuksen parlamentille puoltavaa lausuntoa varten EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
47. kehottaa neuvostoa ja komissiota vahvistamaan, että Intia on sitoutunut siihen, että Intian uusi hallitus neuvottelee EU:n kanssa tehtävästä vapaakauppasopimuksesta tulevien parlamenttivaalien jälkeen;

Muita näkökohtia

48. panee merkille inflaation nopean kasvun Intiassa; katsoo, että Intian on säilyttääkseen kilpailukykyänsä EU:n yhä tärkeämpänä kauppakumppanina tehtävä suuria investointeja infrastruktuuriin ja lisättävä valtavasti sähköntuotantokapasiteettiaan; pitää myönteisenä maan hallituksen suunnitelmaa käyttää 500 miljardia Yhdysvaltain dollaria näihin tavoitteisiin seuraavien viiden vuoden aikana ja kehottaa yksityisiä ja julkisia toimijoita tekemään täysimääräisesti yhteistyötä tässä valtavassa hankkeessa;
49. pitää myönteisenä Intian pääministerin virallisesti avaamaa uutta Srinagarin rataa Baramullan ja Qazigundin välillä, joka luo tuhansia uusia työpaikkoja paikallisväestölle; uskoo, että tämänkaltaiset talouden alan aloitteet lisäävät Kashmirin kansan mahdollisuuksia vauraampaan ja rauhaisampaan tulevaisuuteen;
50. on ilahtunut siitä, että Intia ei ole enää vain kehitysavun saaja, vaan että siitä on tullut myös sen antaja;
51. arvostaa sitä, että tutkimuksen ja kehityksen alalla tehtävässä yhteistyössä on edistytty muun muassa EU:n rahoittaman puiteohjelman ansiosta; pitää myönteisenä, että suuri määrä intialaisia opiskelijoita osallistuu Euroopan yliopistoissa Erasmus Mundus -ohjelmassa;
52. täsmentää, että jos EU:n ja Intian taloudellisen yhteistyön pohjana käytetään unionin edistämien yleismaailmallisten arvojen järjestelmää, sitä voidaan käyttää muiden maiden kanssa tehtävän yhteistyön esikuvana;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

53. pitää myönteisenä erityistoimien käynnistämistä EU:n ja Intian välisen kulttuuriyhteistyön edistämiseksi ajanjaksona 2007–2009 erityisesti koulutuksen, opiskelijavaihdon, harjoittelun ja kulttuurienvälisen vuoropuhelun aloilla;
54. on huolestunut hyödykkeiden yleisestä hinnannoususta ja sen vaikutuksesta köyhimpiin väestönsiin myös Intiassa, mikä vaikeuttaa kasvun vakautta ja lisää yleistä eriarvoisuutta; kehottaa EU:ta ja Intiaa kattavan strategian koordinointiin, jotta tähän kysymykseen voidaan puuttua integroidusti;
55. pitää myönteisenä, että Intia on saavuttanut merkittävää edistystä peruskoulutuksen järjestämisessä kaikille, köyhyyden poistamisessa ja puhtaan juomaveden saatavuuden lisäämisessä; toteaa, että Intia ei silti vielä ole saavuttamassa useimpia terveyteen liittyviä vuosituhannen kehitystavoitteita, jotka koskevat muun muassa lapsikuolleisuutta, odottavien äitien terveyttä, lasten aliravitsemusta ja malarian, tuberkuloosin ja hivin/aidsin vähentämistä; on huolestunut siitä, että vuosituhannen kehitystavoitteet edistyvät hitaimmin kastittomien ja adivasiens kohdalla ja he kohtaavat edelleen asumiseen, koulutukseen, työhön ja terveydenhoito- ja muiden palveluiden saantiin liittyvää syrjintää;
56. huomauttaa, että pysyvästä talouskasvusta huolimatta valtava epätasa-arvoisuus on edelleen todellisuutta yli 800 miljoonan ihmisen eläessä alle kahdella dollarilla päivässä; on erityisen huolestunut vähäosaisten väestöryhmien, erityisesti naisten ja lasten, marginaaliryhmien ja syrjinnän uhrien, kuten kastittomien ja adivasiens, ja maaseutuväestön tilanteesta; painottaa tarvetta varmistaa, että vapaakauppasopimus ei rajoita Intian hallituksen kykyä puuttua köyhyyteen ja epätasa-arvoon; kehottaa komissiota ja neuvostoa toimimaan yhteistyössä Intian hallituksen kanssa mainittujen ryhmien tilanteen parantamiseksi ja tutkimaan, miten ne voivat tulevaisuudessa tehdä yhteistyötä sukupuoleen ja kastiin perustuvan syrjinnän lopettamiseksi edellä mainitun Intian kastittomien ihmisoikeustilannetta koskevan parlamentin päätöslauselman mukaisesti;
57. korostaa, että ympäristön lisääntynyt tuhoutuminen Intiassa on kärjistyvä ongelma, jolla on käsittämättömiä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöllisiä seurauksia varsinkin monille köyhyydessä eläville intialaisille; vaatii siksi erityisesti, että EU jatkaa yhteistyötään Intian kanssa tällä alalla;
58. pitää joidenkin Intian alueiden talouskasvun kehitysvaikutuksia erinomaisina ja kehottaa komissiota tukemaan mainittujen vaikutusten tärkeimpiä muotoja ja niiden taustalla olevaa kansallista ja alueellista politiikkaa koskevaa tutkimusta, jotta osaamisen ja parhaiden käytäntöjen vaihtaminen alueiden välillä helpottuisi;
59. pitää myönteisenä Intian sitoutumista lisäämään terveydenhuollon julkisia menoja ja kannustaa tätä suuntausta tehokkaan terveydenhuollon takaamiseksi erityisesti maaseutualueilla;
60. katsoo, että Euroopan unionin on kiinnitettävä erityistä huomiota Intian pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yritykset), ja esittää siksi, että kaikissa EU:n ja Intian välisissä kehitysyhteistyöohjelmissa pk-yrityksiä voitaisiin vahvistaa toimilla, joilla helpotetaan kansalaisten ehdottamien markkinavetoisten paikallisten hankkeiden rahoitusta;
61. pitää myönteisenä mikroluottojen leviämistä koko Intiaan, mikä on tunnetusti tehokas tapa luoda ruohonjuuritasolta lähtevää kehitystä;

*

* *

62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Intian hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

Tuotantoketjujen alihankintayritysten sosiaalinen vastuu

P6_TA(2009)0190

Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 tuotantoketjujen alihankintayritysten sosiaalisesta vastuusta (2008/2249(INI))

(2010/C 117 E/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 39, 49, 50 ja 137 artiklan,
- ottaa huomioon eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22. syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä 11. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/14/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä (KOM(2007)0249),
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY soveltamisesta ⁽³⁾ ja 11. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuva työntekijöiden lähettäminen työhön toiseen jäsenvaltioon – mahdollisuuksista täysi hyöty ja työntekijöille taattu suoja” ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon monikansallisia yrityksiä koskevat OECD:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon ILO:n hyväksymän monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskevan kolmikantaisen periaatejulistuksen,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2005 antamansa päätöslauselman globalisaation sosiaalisesta ulottuvuudesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta: uusi kumppanuus ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ihmisarvoisesta työstä kaikille ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 9. lokakuuta 2008 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Tehokkaammin pimeää työtä vastaan” ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman työolainsäädännön uudistamisesta 2000-luvun haasteita vastaavaksi ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 254, 30.9.1994, s. 64.

⁽²⁾ EYVL L 80, 23.3.2002, s. 29.

⁽³⁾ EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 452.

⁽⁴⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 411.

⁽⁵⁾ EUVL C 280 E, 18.11.2006, s. 65.

⁽⁶⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 45.

⁽⁷⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0466.

⁽⁹⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 401.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 12. lokakuuta 2004 antaman tuomion asiassa C-60/03 Wolff & Müller ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön teettämän tutkimuksen ”Liability in subcontracting processes in the European construction sector”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0065/2009),
- A. katsoo, että alihankintaa voidaan pitää olennaisena osana taloudellista toimintaa,
- B. ottaa huomioon, että taloudellisella toiminnalla on viimeisten 25 vuoden aikana ollut merkittävä osuus työllisyyden lisäämisessä useimmissa Euroopan unionin talouksissa ja että tämä kehitys on hyödyttänyt suuria ja pieniä yrityksiä sekä edistänyt yrittäjyyttä,
- C. katsoo, että globalisaatio ja sen myötä lisääntynyt kilpailu tuovat muutoksia yritysten sisäiseen organisaatioon, muun muassa siten, että muut kuin strategiset toiminnot ulkoistetaan, luodaan verkostoja ja turvaututaan suuremmissa määrin alihankintaan,
- D. katsoo tästä seuraavan, että kytännät emoyhtiöiden ja niiden tytäryhtiöiden välillä sekä pääurakoitsijien ja niiden alihankkijoiden välillä vaikeuttavat entisestäänkin selkeän kuvan saamista tuotantoketjun eri rakenteista, toiminnoista ja politiikoista sekä sen eri toimijoiden velvollisuuksista ja vastuista,
- E. ottaa huomioon, että näillä muutoksilla on ollut kauaskantoisia seurauksia työmarkkinaosapuolten suhteisiin ja että toisinaan on vaikea määritellä selkeästi, mitä lakia sovelletaan tuotantoketjun eri toimijoiden välisiin suhteisiin, ja sen johdosta työn hinnoittelua ja työnjakoa ei enää säännellä teollisuusalan sääntelykehyksen avulla,
- F. ottaa huomioon, että useiden teollisuusalojen tuotantoprosessi on nykyisin hajanainen, pidennetty ja levennetty tuotantoketju, jonka muodostavat (horisontaalinen ja vertikaalinen) logistinen ketju sekä taloudellinen ja tuotannollinen arvoketju, jossa on yksittäisiä erikoistumis- tai tehtäväalueita, jotka usein on ”ulkoistettu” pienille yrityksille tai itsenäisille ammatinharjoittajille, ja että vaikutus yrityksen kirjanpitoon näkyy suorien työvoimakustannusten korvaamisena laskuihin ja ”kaupallisiin palvelusopimuksiin” perustuvilla alihankinta-, palvelu- tai tavarantoimituskustannuksilla,
- G. ottaa huomioon, että alihankkijoita kilpailutetaan usein toisiaan vastaan ja että siksi sekä toimeksiantajan että alihankkijoiden työntekijöitä painostetaan, kun on kyse heidän työehdoistaan,
- H. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on aikaisemmin kiinnittänyt huomiota näennäisesti itsenäisiin ammatinharjoittajiin liittyviin ongelmiin ja että näitä ongelmia liittyy myös alihankkijoihin,
- I. ottaa huomioon, että alihankinta ja ulkoistaminen oikeudellisesti itsenäisille yrityksille ei johda riippumattomuuteen, ja yritykset arvoketjun alemmalla tasolla, korkean teknologian alan tai muuta pitkälle kehittyneitä toimintaa harjoittavia alihankkijoita lukuun ottamatta, eivät useinkaan kykene toimimaan tasaveroisessa asemassa pääasiallisen sopimusosapuolen kanssa,
- J. katsoo, että vaikka alihankinnassa on monia myönteisiä puolia ja sen avulla on ollut mahdollista lisätä tuotantokapasiteettia, se on myös aiheuttanut tiettyä taloudellista ja sosiaalista epätasapainoa työntekijöiden keskuudessa ja voi johtaa työehtojen jyrkkään huonontumiseen, mikä on huolestuttavaa,

⁽¹⁾ Asia C-60/03 Wolf & Müller, Kok. 2004, s. I-9553.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- K. katsoo, että alihankinta voidaan myös toteuttaa pelkästään välittäjien, työvoimanvuokrausyritysten tai tilapäistyövoimaa välittävien yritysten välityksellä, jotka toimivat joskus niin sanottuina postilaatikkoyrityksinä, ja että toimeksi annetaan usein vain yksi yksittäinen tehtävä tai että työntekijöitä palkataan vain tätä tehtävää varten; katsoo, että tällaiset käytännöt kuvastavat rakennusalan ja muiden sellaisten alojen nopeasti muuttuvaa luonnetta, joilla työntekijöiden asema on usein epävarma,
- L. katsoo, että rajat ylittävissä yhteyksissä epävarmoihin työsuhteisiin liittyvät ongelmat pahenevat esimerkiksi silloin, kun työntekijät lähetetään kolmanteen jäsenvaltioon,
- M. ottaa huomioon, että rakennusalan työsuhteet on määritelty uudelleen ja että samalla "pääasiallisen sopimuspuolen" suora yhteiskunnallista vastuuta on alennettu, kun työ on ulkoistettu alihankkijoita ja työvoimanvuokraustoimistoja käyttämällä ja tekemällä siten halvasta ja usein ammattitaidottomasta työvoimasta olennainen osa alemman tason alihankintaa,
- N. katsoo, että eräät alat, varsinkin rakennusala, ovat olleet erityisen alttiita väärinkäytöksille niiden usein mutkikkaissa alihankintaketjuissa,
- O. katsoo, että periaatetta, jonka mukaan samasta työstä maksetaan sama palkka samassa paikassa, on sovellettava kaikkiin työntekijöihin, riippumatta heidän asemastaan tai työ sopimuksensa laadusta, ja että tämä periaate on pantava täytäntöön,
1. kehottaa viranomaisia ja kaikkia alan toimijoita tekemään parhaansa työntekijöiden tietoisuuden lisäämiseksi oikeuksistaan, jotka perustuvat moniin oikeusvälineisiin (kuten työlainsäädäntö, työehtosopimukset, käytännesäännöt), joilla säännellään heidän työsuhdettaan ja työolojaan yrityksissä, joissa he työskentelevät, sekä alihankintaketjujen sopimussuhteita;
 2. kehottaa komissiota lisäämään tietoisuutta hyvistä käytänneistä, olemassa olevista ohjeista ja standardeista sekä yritysten yhteiskuntavastuusta, olipa sitten kyse pääasiallisista sopimuspuolista tai alihankkijoista;
 3. kehottaa toistamiseen komissiota tekemään ehdotuksen ihmisarvoista työtä koskevan toimintaohjelman soveltamisesta alihankintayrityksissä erityisesti perustyönormien ja sosiaalisten oikeuksien noudattamisen, työntekijöiden kouluttamisen ja tasa-arvoisen kohtelun osalta;
 4. korostaa alihankintayritysten merkitystä uusien teknologioita käyttävissä tuotantoketjuissa sekä tuotannon että työpaikkojen laadun parantamiseksi;
 5. kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia antamaan tai laatimaan edelleen oikeudellisia säännöksiä, joiden nojalla työlainsäädäntöä, työehtosopimuksia tai käytännesääntöjä rikkoneet yritykset voidaan sulkea pois julkisista tarjouskilpailuista;
 6. on tyytyväinen ylikansallisen oikeudellisen kehityksen hyväksymiseen, joka perustuu yksittäisten monikansallisten yritysten ja maailmanlaajuisten ammattiliittojen väliseen sopimukseen ja jonka tarkoitus on valvoa työnormien noudattamista monikansallisissa yrityksissä ja niiden alihankinta- ja tytäryrityksissä eri maissa ja jossa määritellään taloudellisesti riippuvaisen työntekijän status ja mahdollistetaan työsuhteesta riippumaton sosiaaliturva;
 7. panee merkille yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Wolff & Müller antaman tuomion, jonka mukaan Saksan kansallinen vastuuvakuutusjärjestelmä ei ollut ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa vaan pyrki sen sijaan varmistamaan ulkomaille lähetettyjen työntekijöiden suojelun;
 8. panee merkille komission työlainsäädännön uudistamisesta 2000-luvun haasteita vastaavaksi antamaa vihreää kirjaa (KOM(2006)0708) koskevan julkisen kuulemisen tulokset; kannattaa tässä yhteydessä komission aikomusta toteuttaa tarvittavat toimenpiteet alihankintaketjuissa mukana olevien osapuolten oikeuksien ja velvollisuuksien selventämiseksi niin, että työntekijöiltä ei viedä mahdollisuuksia oikeuksiensa tehokkaaseen käyttöön;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

9. panee tyytyväisenä merkille, että kahdeksan jäsenvaltiota (Itävalta, Belgia, Suomi, Ranska, Saksa, Italia, Alankomaat ja Espanja) on vastannut alihankkijoiden työnantajavelvoitteita koskeviin ongelmiin perustamalla kansalliset vastuujärjestelmät; kehottaa muita jäsenvaltioita harkitsemaan samanlaisten järjestelmien perustamista; painottaa kuitenkin, että sääntöjen täytäntöönpano rajat ylittävissä alihankintaprosesseissa on erityisen vaikeaa silloin, kun jäsenvaltioilla on käytössään erilaiset järjestelmät;
10. korostaa, että vastuun kapea-alaisuus, esimerkiksi sen rajoittaminen koskemaan vain yhtä ketjun toimijaa, on mainittu Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön tutkimuksessa eräänä syynä järjestelyjen tehottomuudelle;
11. korostaa pienten yritysten kohtaamia erityisiä haasteita; kehottaa poliittisia päättäjiä luomaan asianmukaisia välineitä tietoisuuden lisäämiseksi pienissä yrityksissä;
12. muistuttaa kaikkia alan toimijoita, että työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 26. lokakuuta 2006 antamassaan päätöslauselmassa parlamentti kehotti komissiota säätämään urakoitsijoiden tai emoyritysten yhteisvastuusta väärinkäytösten käsittelemiseksi rajat ylittäviin alihankintasopimuksiin ja ulkoistamiseen liittyvissä asioissa avoimien ja kilpailukykyisien sisämarkkinoiden luomiseksi kaikille yrityksille;
13. toistaa viestinsä kehottamalla komissiota laatimaan selkeän yhteisön säädöksen yhteisön laajuisen yhteisvastuujärjestelmän käyttöönotosta siten, että kunnioitetaan jäsenvaltioiden erilaisia oikeusjärjestelmiä sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta;
14. kehottaa komissiota käynnistämään vaikutustenarvioinnin jaettua vastuuta koskevan yhteisön säädöksen lisäarvosta ja toteutettavuudesta keinona lisätä alihankintaprosessien avoimuutta ja turvata yhteisön ja kansallisen lainsäädännön parempi täytäntöönpano; korostaa, että tällaisen tutkimuksen olisi oltava monialainen;
15. on vakuuttunut siitä, että jaettua vastuuta koskeva yhteisön säädös hyödyttäisi paitsi työntekijöitä myös jäsenvaltioiden viranomaisia, työnantajia ja erityisesti pk-yrityksiä niiden harmaan talouden torjumispyrkimyksissä, koska selkeät ja avoimet yhteisön säännöt ajaisivat epäilyttävät toimijat pois markkinoilta ja parantaisivat siten sisämarkkinoiden toimivuutta;
16. toteaa, että kaikki toimet, joilla työntekijöille tiedotetaan heidän oikeuksistaan ja autetaan heitä käyttämään niitä, edistävät merkittävästi yritysten yhteiskunnallista vastuuta; kehottaa jäsenvaltioita järjestelmällisesti varmistamaan, että työntekijöille tiedotetaan heidän oikeuksistaan; katsoo, että työmarkkinaosa-puolilla on tästä erityinen vastuu;
17. kehottaa komissiota tehostamaan ponnisteluitaan kansallisten hallintoelinten, tarkastuselinten, hallitusten toimeenpanovirastojen, sosiaaliturvaviranomaisten ja veroviranomaisten yhteistyön ja niiden välisen koordinoinnin lisäämiseksi ja parantamiseksi; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tiukempia tarkastusmenettelyitä sekä edistämään kansallisten työsuojeluviranomaisten yhteyksien tiivistämistä ja mahdollistamaan siten niiden välisen yhteistyön ja koordinoinnin tehostamisen; kehottaa komissiota kehittämään laatunormeja työsuojeluviranomaisille ja tekemään toteutettavuustutkimuksen mahdollisista järjestelyistä yhteisön työsuojeluviranomaisten verkoston luomiseksi;
18. painottaa, että yrityksiä varten olisi luotava kannustimia, jotta ne toteuttaisivat vilpittömässä mielessä kaikki kohtuulliset toimet, joilla alihankkijat saadaan lopettamaan työläinsäädännön rikkomiset; tällaisia kannustimia voisivat olla sertifiointijärjestelmät ja käytännesäännöt, mukaan lukien ilmoittaminen viranomaisille ja sopimuksen purkamisen sellaisen alihankkijan kanssa, joka turvautuu laittomaan menettelyyn voidakseen välttää joutumisen yhteisvastuuseen kyseisestä rikkomuksesta;
19. kehottaa työmarkkinaosapuolia omaksumaan johtoaseman yhteistyönä tehtävän alihankinnan edistämässä toisaalta erityisissä kertaluontoisissa tehtävissä ja toisaalta alihankinnan lisääntymisen rajoittamisessa ja pitää ilahduttavana puitesopimusten kehittämistä, joissa määritellään sosiaalinen vastuu ketjussa täydennyksenä tarvittavaan sääntelyyn;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

20. varoittaa käytännesääntöjen, työlaainsäädännön säännösten, viranomaisten antamien standardien ja ohjeiden sekä voimassa olevien työehtosopimusten välisistä ristiriitaisuuksista ja päällekkäisyyksistä; painottaa siksi, että yritysten on tärkeää noudattaa ensisijaisesti ylikansallisten organisaatioiden (OECD, ILO) laatimia tai kansallisilla tai alakohtaisilla tasoilla laadittuja käytännesääntöjä, standardeja ja ohjeita;
21. muistuttaa kaikkia toimijoita ja erityisesti työnantajia niiden työntekijöille tiedottamista sekä työntekijöiden kuulemista ja osallistumista koskevista velvoitteista, etenkin yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisista velvoitteista;
22. ehdottaa, että kansallisessa lainsäädännössä varmistetaan tuotantoketjujen alihankintayritysten työntekijöille mahdollisuus sovittaa yhteen perhe- ja työelämä ja että äitiys- ja vanhempainlomaa koskevat direktiivit pannaan tehokkaasti täytäntöön;
23. kehottaa komissiota varmistamaan direktiivin 96/71/EY täysimääräisen noudattamisen ja käynnistämään tarvittaessa rikkomismenettelyt; kehottaa lisäksi sekä komissiota että jäsenvaltioita toteuttamaan toimia, joilla pyritään parantamaan lähetettyjen työntekijöiden tiedonsaantioikeuksia, vahvistamaan jäsenvaltioiden keskinäistä koordinaointia ja hallinnollista yhteistyötä sekä selkeyttämään jäsenvaltioiden yhteystoimistojen tehtäväjakoa ja ratkaisemaan sellaisia rajatylittäviä lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevia ongelmia, jotka estävät direktiivin 96/71/EY tehokkaan täytäntöönpanon;
24. korostaa, että alihankinnan mahdollisia kielteisiä vaikutuksia voidaan torjua paremmin kehittämällä tehokkaampaa yhteiskunnallista vuoropuhelua työntekijöiden ja ammattiliittojen välillä;
25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Elintarvikkeiden hinnat Euroopassa

P6_TA(2009)0191

Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa (2008/2175(INI))

(2010/C 117 E/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 33 artiklan,
- ottaa huomioon 9. joulukuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon "Elintarvikkeiden hinnat Euroopassa" (KOM(2008)0821),
- ottaa huomioon parlamentin 20. lokakuuta 2007 teettämän tutkimuksen tuottaja- ja kuluttajahintojen eroista,
- ottaa huomioon komission 28. marraskuuta 2006 teettämän tutkimuksen Euroopan elintarviketeollisuuden kilpailukyvyistä "Competitiveness of the European Food Industry. An economic and legal assessment",
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon "Nousevien elintarvikehintojen haasteeseen vastaaminen – suunta EU:n toimille" (KOM(2008)0321),

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 19. helmikuuta 2008 antamansa kannanoton Euroopan unionissa toimivilla suurilla supermarketilla olevan aseman väärinkäytön tutkimiseen ja tilanteen korjaamiseen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 7. huhtikuuta 2005 päivätyn lausunnon suuresta vähittäiskauppasektorista sekä sen suuntauksista ja vaikutuksista maanviljelijöihin ja kuluttajiin ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission 22. tammikuuta 1997 antaman vihreän kirjan Euroopan yhteisön kilpailupolitiikan vertikaalisista rajoituksista (KOM(1996)0721),
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2007 antamansa päätöslauselman rehujen ja elintarvikkeiden hintojen noususta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) meneillään olevan terveystarkastuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A6-0094/2009),
- A. ottaa huomioon, että elintarvikkeiden hinnat ovat viime aikoina heilahdelleet voimakkaasti Euroopan unionissa ja muualla maailmassa ja hinnat ovat nousseet osin voimakkaasti, millä on ollut monitahoisia vaikutuksia maatalousalaan, koska hintojen nousu on hyödyttänyt toisia, kun taas toiset – lähinnä karjatilat ja elintarvikkeiden jalostuksessa toimivat yritykset – ovat kohdanneet huomattavan kustannusten nousun,
- B. panee merkille, että huomattava osa maataloustuotannon kustannusten noususta on aiheutunut myös lannoitteiden ja torjunta-aineiden kaltaisten tuotantopanosten hintojen noususta ja että huolimatta siitä, että tuottajahinnat ovat vapaassa pudotuksessa, tällä hetkellä se ei aiheuta näiden tuotantokustannusten putoamista samassa määrin ja samassa ajassa,
- C. toteaa, että maataloustuotteiden hintojen lasku, joka ei johdu tuotantokustannusten pienenemisestä, johtaa siihen, että viljelijöiden rahoitustilanne muodostuu kestävämmäksi ja monet viljelijät joutuvat lopettamaan tuotannon kannattamattomana,
- D. panee merkille, että yksittäisissä jäsenvaltioissa on todettu, että suuret tuottajat tarjoavat samoja tuotteita voimakkaasti vaihtelevin hinnoin,
- E. ottaa huomioon, että kaikkialla Euroopan unionissa on havaittu huomattavia eroja kuluttaja- ja tuottajahintojen välillä ja ettei tätä kaikissa tapauksissa voida selittää tuotteiden jalostukseen, jakeluun ja myyntiin liittyvillä kustannuksilla,
- F. toteaa, että hintojen ja niiden kehityksen arvioimisessa on otettava huomioon koko tarjontaketju; toteaa, että ruokasektori on hajautunut ja tarjontaketju hyvin monimutkainen ja siinä on monia välittäjiä,
- G. panee merkille, että viime vuosina tietyt suuret jalostajat ovat lisänneet markkinaosuuttaan,
- H. panee merkille, että viime vuosina on tapahtunut suuria muutoksia elintarvikkeiden tarjontaketjun kilpailurakenteessa samalla, kun elintarviketuottajien sekä tukku- ja vähittäiskauppioiden keskittyminen on lisääntynyt,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ EUVL C 255, 14.10.2005, s. 44.

⁽³⁾ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 621.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- I. ottaa huomioon, että tiedot Euroopan unionin eri puolilta viittaavat siihen, että suuret supermarketit käyttävät ostovoimaansa ja painavat tavarantoimittajille maksettavat hinnat kestävämmän alhaiselle tasolle ja pakottavat ne näin toimimaan epäoikeudenmukaisissa olosuhteissa; katsoo, että suurista vähittäismyijistä on kaikkialla Euroopan unionissa nopeasti tulossa "portinvartijoita", jotka säätelevät viljelijöiden ja muiden toimittajien mahdollisuuksia tavoittaa kuluttajia,
- J. ottaa huomioon, että Euroopan unionin kuluttajahinnat ovat keskimäärin jopa viisinkertaisia viljelijöille maksettuihin hintoihin nähden; panee merkille, että eurooppalaiset maanviljelijät saivat 50 vuotta sitten noin puolet elintarvikkeiden vähittäismyyntihinnasta, kun nykyään osuus on huomattavasti pienempi, mikä on seurausta elintarvikkeiden selvästi nousseesta jalostusasteesta,
- K. toteaa, että yhteisen maatalouspolitiikan rahoitus on vuosien ajan mahdollistanut kuluttajille edullisemmat hinnat, mutta on kuitenkin pantava merkille, että kuluttajahinnat ovat maatalousalan hintojen laskusta huolimatta edelleen korkeita eikä niitä ole laskettu,
- L. toteaa, että EU:n korkea omavaraisuusaste on strategisesti tärkeä kysymys ja että tässä yhteydessä on pyrittävä EU:n alkutuottajien vahvaan asemaan elintarviketuotantomme kantavana voimana,
- M. toteaa, että neuvotteluvoimaa koskeva epätasapaino maataloustuottajien ja tarjontaketjun muiden osien välillä on aiheuttanut maatalousalan tuottajien voittomarginaaleihin kohdistuvan voimakkaan ja jatkuvan paineen,
1. pitää EY:n perustamissopimuksen nojalla EU: n yleisen edun mukaisena, että tuottaja- ja kuluttajahintojen taso pidetään riittävänä ja huolehditaan reilusta kilpailusta erityisesti maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden kaltaisten strategisesti tärkeiden kauppatarvikkeiden suhteen;
 2. katsoo, että jos kilpailijat tarjoavat kuluttajille elintarvikkeita kilpailukykyiseen hintaan, on taattava viljelijöille vakaat tulot hinnoilla, jotka käsittävät tuotantokustannukset ja oikeudenmukaisen korvauksen viljelijöiden työstä myös siksi, että voitaisiin taata hyvälaatuisten elintarvikkeiden toimitusvarmuus;
 3. katsoo, että hyvin monet eri tekijät vaikuttavat hintojen välittymismekanismiin ja tuottaja- ja kuluttajahintojen eroihin; näitä tekijöitä ovat muun muassa toimijoiden markkinointikäyttäytyminen koko tarjontaketjussa valmistajat, tukkumyyjät ja vähittäismyyjät mukaan lukien, muiden kuin maatalouskustannusten (kuten energia ja työvoima) osuus, lainsäädäntö- ja säätely-ympäristö, tuotteen herkkä pilaantuvuus, tuotteen jalostus-, markkinointi- ja käsittelyaste ja kuluttajien mieltymykset;
 4. katsoo, että hintojen välittymismekanismiin sekä tuottaja- ja kuluttajahintaeroihin eniten vaikuttavista tekijöistä tärkeimpiä ovat lisääntyvä keskittyminen elintarvikkeiden koko tarjontaketjussa, tuotteiden jalostusaste ja muiden ulkoisten kustannusten aiheuttama hintojen nousu ja myös maataloushyödykkeillä keinottelu; pitää siksi markkinoiden sääntelyvälineitä nykytilanteessa tärkeämpinä kuin koskaan;
 5. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että tarjontaan ja kysyntään liittyvä kehitys sekä elintarvikkeiden tarjontaketjun toiminnan puutteet ovat edistäneet elintarvikkeiden hintojen nousua merkittävästi; painottaa kuitenkin, että myös keinottelu rahoitusmarkkinoilla on lisännyt huomattavasti hinnanmuodotusmekanismiin vääristymiä;
 6. kehottaa komissiota teettämään mahdollisimman nopeasti tutkimuksen voittomarginaalien jakautumisesta tuotanto- ja tarjontaketjussa, kuten vuoden 2009 talousarviomenettelyn yhteydessä esitetyn maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan aiemman ehdotuksen pohjalta oli määrä tehdä; pitää tätä ensimmäisenä askeleena kyseisen ketjun avoimuuden tukemisessa;
 7. pahoittelee maatalousmarkkinoita koskevien EU:n tukitoimien asteittaista poistamista, koska se edistää merkittävästi hintojen suurta vaihtelua; katsoo, että on otettava käyttöön uusia markkinoiden ohjausvälineitä, jotta voitaisiin vakauttaa tuottajien tuloja ja jotta kuluttajille voitaisiin tarjota kohtuulliset hinnat;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

8. katsoo, että yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä tarvitaan markkinoiden ohjausvälineitä, jotta voidaan vakauttaa maatalousalaa ja maatalouselintarvikkeiden markkinoita ja jotta voidaan ylläpitää kestävää EU:n maataloustuotantoa kohtuullisin hinnoin ja näin välttää lopullisiin hintoihin ja tuotantotekijöihin liittyviä voimakkaita heilahteluja;

9. katsoo, että vertailu, jossa komissio tarkastelee Euroopan unionin ja USAn tuottavuutta, on täysin mielekäs, mutta se ei voi kuitenkaan olla absoluuttisena perustana elintarvikealan ideaalisen tuottavuuden määrittämiselle (etenkään maataloustuotannon ja jalostuksen suhteen) Euroopan unionissa; korostaa, että EU:n maatalous- ja elintarvikeala poikkeaa huomattavasti USA:sta lajikkeiden, kattamiensa alueiden sekä vallitsevien olosuhteiden ja noudatettavien sääntöjen suhteen;

10. katsoo, että maatalouden alkutuotannon kilpailu- ja innovointikyvyn vahvistamista on tuettava, koska se tarjoaa alkutuottajille lisämahdollisuuksia tilanhoidon monipuolistamiseen ja vähentää riippuvuutta tuotanto- ja tarjontaketjun muista osista;

11. katsoo, että maataloustuotannon tarjonnan keskittyminen tuottajajärjestöjen, osuuskuntien ja vastaavien kautta mahdollistaisi sen, että niiden painotus elintarvikeketjussa voitaisiin määrittää uudestaan tavalla, joka vahvistaisi viljelijöiden neuvotteluasemaa ja lisäisi heidän tuotteidensa lisäarvoa niin, että jakelukanavat saataisiin lähemmäksi kuluttajaa;

Elintarvikemarkkinoiden epätäydellisyys

12. kiinnittää huomiota siihen, että suuri markkinavoima on erityisen kannattavaa maa- ja elintarviketalouden alalla, mikä johtuu toisaalta maatalouden tarjonnan ja toisaalta kuluttajakäynnän olemattomasta hintajoustosta;

13. on huolestunut tavaroiden myynnistä omakustannushintaa halvemmalla ja muista vastaavista markkinointikäytännöistä, joiden tarkoituksena on lisätä supermarketissa käyntejä; kannattaa kieltoa myydä elintarvikkeita omakustannushintaa halvemmalla ja tukee jäsenvaltioita, jotka jo ovat ottaneet tällaiset toimet käyttöön; toivoo, että EU:ssa torjuttaisiin laajemmin tällaista aggressiivista hinnoittelua ja myös muita kilpailun vastaisia käytäntöjä kuten tuotteiden kytkemistä toisiinsa tai muunlaista määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä;

14. katsoo, että kustannuksia halvempia hintoja, jotka eivät enää ole kannattavia minkään yrityksen kannalta, voivat ylläpitää vain suuret (eriytyneet) yritykset lyhyen aikaa ja vain kilpailijoiden syrjäyttämiseksi markkinoilla; katsoo, että tällainen käytäntö ei pitkällä aikavälillä hyödytä kuluttajia eikä markkinoita kokonaisuudessaan;

15. on myös huolissaan muista tavoista, joilla kauppa käyttää markkina-asemaansa, kuten kohtuuttoman pitkät maksuajat, maksut myyntivalikoimaan ottamisesta, hyllytilamaksut, uhka myyntivalikoimasta poistamisesta, jo myydyille tuotteille takautuvasti myönnetty alennukset, epäoikeudenmukainen osallistuminen vähittäismyyjän myynninedistämiskustannuksiin tai pitäytyminen yksinomaiseen oikeuteen tarjota tuotetta;

16. korostaa, että joissakin jäsenvaltioissa sekä osto- että myyntimarkkinat ovat usein yhtä keskittyneitä, mikä osaltaan pahentaa markkinoita vääristävää vaikutusta;

17. korostaa, että kun otetaan huomioon yhteisen maatalouspolitiikan uudistus ja erityisesti tuen irrottamisen tuotantomääristä, viljelijät tekevät tuotantopäätökset yhä enemmän hyödyntäen markkinasignaaleja, joita vähittäiskaupan liiallinen keskittyminen ei saa huonontaa; katsoo, että EU:n lisääntynyt elintarviketuonti todennäköisesti laskee viljelijöille maksettavia hintoja;

18. kiinnittää huomiota siihen, että vähittäismyyjät voivat käyttää hyväkseen esimerkiksi reilun kaupan tuotemerkintöjä kasvattaakseen voittomarginaaliaan kuluttajien kustannuksella; kehottaa tästä syystä laatimaan tällaisen käytännön rajoittamiseksi ja tämän merkinnän käytön valvomiseksi reilulle kaupalle Euroopan unionin laajuisen kehys- ja kehitysstrategian;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

19. myöntää, että lyhyellä aikavälillä markkinoiden keskittyminen elintarvikkeiden toimitusketjun eri tasoilla voi johtaa elintarvikkeiden hintojen alenemiseen, mutta on keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä on kiinnitettävä huomiota siihen, ettei vahingoiteta vapaata kilpailua tavalla, joka pakottaa pienet tuottajat pois markkinoilta ja rajoittaa kuluttajien valinnanvapautta;

20. kiinnittää huomiota siihen, että monet elintarvikealan pienet ja keskiuuret yritykset ovat erittäin herkästi haavoittuvia erityisesti jos ne ovat pitkälle riippuvaisia yhdestä suuresta toimijasta; panee merkille, että elintarvikkeiden tarjontaketjun suuret toimijat usein panevat useat tavarantoimittajat kilpailemaan keskenään alhaisimmasta hinnasta, ja voidakseen jatkaa toimintaansa pienten yritysten on leikattava kustannuksia ja voittomarginaaleja, mikä puolestaan laskee viljelijöille maksettavia hintoja, heikentää pk-yritysten markkinoille pääsyä ja vähentää niiden jakelukanavia, aiheuttaa henkilöstövähennyksiä ja huonontaa kuluttajatuotteiden laatua;

21. on huolissaan lisääntyvästä keinottelusta elintarvikehyödykkeillä rahoitusmarkkinoilla; kehottaa komissiota käynnistämään tutkimusten tästä asiasta; odottaa elintarviketeollisuuden kilpailukykyä käsittelevän korkean tason työryhmän johtopäätöksiä ja kannustaa sitä ehdottamaan tehokkaita toimenpiteitä markkinoiden tasapainottamiseksi;

22. suhtautuu myös varauksellisesti komission johtopäätöksiin, joiden mukaan keinottelu rahoitusmarkkinoilla ei olisi vaikuttanut merkittävästi hinnanmuodostusprosessiin; katsoo, että komission tulee tehdä aloitteita maatalouden tärkeimpien raaka-aineiden termiinimarkkinoiden valvonnan tehostamiseksi;

23. panee merkille, että komissio rajoittuu tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen yksipuoliseen esittämiseen, koska se ei ota huomioon termiinimarkkinoilla keinottelutarkoituksessa tehtyjen investointien mahdollisia vaikutuksia, joita ovat esimerkiksi:

- loppukäyttäjien (tuottajien ja kuluttajien) maksamien hintojen nousu, joka johtuu siitä, että herätetään vääränlaisia hintakehitystä koskevia odotuksia,
- esteiden ja ylimääräisten epävarmuustekijöiden syntyminen vasta perustetuille ja pienille tuottajayrityksille liittyen maataloustuotteisiin, mikä johtaa siihen, että syntyy mahdollisia esteitä markkinoille pääsyyllä sekä menettelylle, jolla vahvistetaan kilpailua tietyillä markkinoilla,
- maataloustuotteiden myynnin ylijäämän epäoikeudenmukainen (sosiaalinen ja maantieteellinen) jakautuminen viljelijöiden/tuottajien vahingoksi ja välikäsien ja keinottelijoiden hyväksi;

24. korostaa, että toisin kuin komissio arvioi, on yhä kiireellisempää tarkastella uusia sääntöjä futuurimarkkinoiden hallitsemiseksi, koska on merkkejä siitä, että keinottelu aiheuttaa jo ongelmia, jotka koskevat peruselintarvikkeiden hintoja ja samalla myös niistä riippuvaisia markkinoita ja tuottajayrityksiä;

25. katsoo, että komissio on viimeisen viiden vuoden aikana tehostanut kartellivalvontaansa sekä parantamalla kilpailulainsäädäntöä että panemalla nykyisiä määräyksiä täytäntöön; katsoo, että erityisen merkittäviä ovat olleet sellaiset toimenpiteet kuin sakoista vapauttamista tai sakkojen lieventämistä koskevat hakemukset, riitojenratkaisumenettely ja rikostutinnan tietotekniikka; katsoo kuitenkin, että jäsenvaltioilla on vielä parantamisen varaa näiden toimien sisällön ja toteuttamisen osalta;

26. kiinnittää kilpailusta vastaavan komission jäsenen huomion edellä mainittuun parlamentin kirjalliseen kannanottoon, joka koskee tutkimusta Euroopan unionissa toimivien suurten supermarketketjujen harjoittamasta aseman väärinkäytöstä sekä vastaavia korjaavia toimia; on pettynyt koska, komissio ei ole noudattanut siihen sisältyviä kehotuksia; vaatii tässä yhteydessä tekemään tutkimuksen vähittäiskaupan markkinoiden keskittymisestä ja kartellien muodostamisesta sekä laittomista toimista määrättävistä seuraamuksista;

27. kehottaa komissiota analysoimaan vuotuisissa kertomuksissaan tuottaja- ja kuluttajahintojen välistä eroa, jäsenvaltioiden välisiä hintaeroja sekä erilaisten maataloustuotteiden välisiä hintaeroja;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

28. viittaa siihen, että merkittävän kokoisilla yrityksillä on yksiselitteisiä ja tunnettuja taloudellisia etuja (mittakaavaetuja), jotka johtavat kulujen ja samalla hintojen alenemiseen; korostaa kuitenkin, että elintarvikkeiden tarjontaketjun parantamiseen liittyvien toimien tulisi tukea sellaisten tehokkaiden järjestelmien luomista, joiden avulla maatalousala voi hyödyntää näitä etuja (yhteenliittymät, verkostot ja alakohtaiset järjestöt jne.) vähentääkseen voittomarginaaleihin kohdistuvaa painetta, jota yritykset käyttävät seuraavassa vaiheessa;

29. on hyvin huolissaan siitä, että kun komissio edellä mainitussa tiedonannossaan elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa käsittelee yleisimpiä elintarvikkeiden tarjontaketjun kilpailua vahingoittavia toimia, se ei mainitse määrävän markkina-aseman väärinkäyttöä, jota on havaittavissa vähittäiskaupassa ja jossakin määrin myös tukkukaupassa; toteaa, että kilpailun vastaiset menettelyt, joita suuren markkina-aseman omaavat yritykset harjoittavat, kuten yksinomaiset sopimukset tai tuotteiden pakollinen yhdistäminen toisiinsa, ovat merkittäviä elintarvikkeiden tarjontaketjun tervettä kilpailua haittaavia tekijöitä;

Euroopan unionin rooli

Markkinoiden epätasapainoon vastaaminen

30. tukee komission päätöstä ehdottaa tehokasta EU:n markkinaseurantajärjestelmää, joka pystyisi kirjaamaan hintakehityksen ja tuotantopanostuskustannukset koko tarjontaketjussa; uskoo, että tällainen järjestelmä varmistaisi avoimuuden sekä sallisi samanlaisten tuotteiden rajatylittävät vertailut; katsoo, että tällainen järjestelmä olisi luotava läheisessä yhteistyössä Eurostatin ja kansallisten tilastoviranomaisten kanssa ja sen pitäisi myös toimia tiiviissä yhteistyössä EU-kuluttajaneuvontakeskusten verkoston kanssa; viittaa periaatteen, jonka mukaan lisäkustannusten ja -rasituksen on pysyttävä kohtuullisina;

31. vaatii komissiota luomaan yhteisön oikeudellisen kehyksen, joka käsittää muun muassa kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 29. kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/35/EY⁽¹⁾ perusteellisen tarkistuksen ja tukee elintarvikkeiden eri toimijoiden välistä tasapainoista suhdetta, estää epäasianmukaiset käytännöt ja tukee myyntikatteiden entistä oikeudenmukaista jakautumista;

32. kehottaa kansallisia ja EU-tason kilpailuviranomaisia tutkimaan ja arvioimaan koko Euroopan unionin alueen kuluttajahintoja, jotta varmistetaan kilpailusääntöjen noudattaminen ja jotta voidaan määrittää arvoketjun muodostavien eri toimijoiden vastuualueet; korostaa, että hintojen lasku on lyhyellä aikavälillä ohjattava edelleen kuluttajille, kun taas hintojen nousu on hyvitetävä tuottajille entistä nopeammin;

33. toteaa, että kustannusrakenteen avoimuutta voidaan lisätä luomalla koko Euroopan kattava tietokanta, jossa tuotteiden ja tuotantopanosten vertailuhinnat sekä energiaan, palkkoihin, vuokriin, veroihin ja maksuihin liittyvät kustannukset eri puolilta Euroopan unionia ovat helposti kuluttajien saatavilla; kehottaa komissiota suunnittelemaan tällaista sähköistä järjestelmää, joka perustuisi nykyisille kansallisille malleille, kuten Ranskan hintaseurantajärjestelmät (observatoires des prix); on myös sitä mieltä, että on tarpeen luoda YK:n elintarvikkejärjestö FAO:n kanssa yhteistyössä kansainvälinen maataloustuotteiden, tuotantopanosten ja elintarvikkeiden hintojen seurantajärjestelmä, joka tehostaisi tällaisten tietojen seurantaa kansainvälisesti;

34. kehottaa tuotanto- ja tarjontaketjun yksittäisiä toimijoita laatimaan yhdessä suositeltavia käytäntöjä tai "tulostauluja" tukemaan maataloustuotteiden hintojen avoimuutta;

35. kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia ja komissiota tutkimaan ja analysoimaan yksityiskohtaisesti viljelijöille maksettavien hintojen ja lopullisten kuluttajahintojen välistä hintojen välittymistä ja voittomarginaaleja ja kehottaa analysoimaan supermarkettien sijaintia ja lukumäärää ja niiden liikevaihtoa sekä niille logistiikasta ja energiankäytöstä aiheutuvia erityisiä kustannuksia; kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia ja komissiota tutkimaan, ovatko määrävän markkina-aseman toteamisessa käytettävät perusteet edelleen asianmukaisia vähittäismarkkinoiden kehitys huomioon ottaen; kehottaa asettamaan uudelleen komissioon työryhmän, joka tarkastelee elintarvikkeiden tarjontaketjua yhteistyössä kansallisten kilpailuviranomaisten kanssa;

(1) EYVL L 200, 8.8.2000, s. 35.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

36. toteaa, että yksi syistä tuottaja- ja myyntihintojen välisiin eroihin on elintarvikeketjun epätasapaino ja että Euroopan unionilla ei siitä huolimatta ole riittäviä tukitoimia tuottajajärjestöille ja osuuskuntien ja muiden organisaatioiden kautta, jotta voitaisiin tukea tarjonnan keskittymistä; vaatii komissiota luomaan toimia sekä YMP:n yhteydessä että muilla EU:n politiikan alueilla näiden organisaatioiden tukemiseksi, mikä johtaa tuottajien neuvotteluaseman vahvistumiseen elintarvikeketjun muihin osiin nähden;

37. ehdottaa, että koska kansallisilla kilpailuviranomaisilla on yhteisön lainsäädännön nojalla merkittävä rooli kilpailun seurannassa elintarvikkeiden tarjontaketjun kaikissa vaiheissa, niiden olisi tehostettava yhteistyötään tuotantokustannusten ja kaupan seurannassa ja komission olisi toimittava tässä koordinaattorina käyttäen avointa koordinoitimenetelmää, jotta sisämarkkinat toimisivat asianmukaisesti;

38. katsoo, että koska vähittäiskauppaa leimaavat ensisijaisesti kansalliset oikeudelliset, taloudelliset, poliittiset ja kulttuuriset tekijät, on tarkoituksenmukaista harjoittaa Euroopan kilpailuverkon (ECN) yhteydessä entistä laajempaa tietojen vaihtoa ja tarvittaessa koordinoida jäsenvaltioiden toimia, kun tutkitaan EU:n laajuisesti toimivien yritysten kilpailun vastaista toimintaa;

39. vaatii, että Lissabonin strategian yhteydessä tuetaan kansallisia suunnitelmia sellaisen vähittäiskauppaa koskevan perusteettoman sääntelyn vähentämiseksi ja lopettamiseksi, joka rajoittaa kilpailua ja elintarvikkeiden tarjontaketjun kitkatonta toimintaa kuluttajien vahingoksi;

40. katsoo, että sakoista vapauttamista ja sakkojen lieventämistä koskevaa malliohjelmaa tulisi soveltaa sekä kansallisella että EU:n tasolla, jotta entistä enemmän elintarvikkeiden tarjontaketjuun liittyviä kilpailun vastaisia menettelyjä saataisiin toimivaltaisten kilpailuviranomaisten tietoon;

41. toteaa, että yhteisön kilpailusääntöjen ohella on monia muita EU:n tason toimia, jotka määrittävät vähittäiskaupan toimintaa, joista esimerkkejä ovat yhteisön sisämarkkinasäännökset sekä yhteisön kuluttaja-oikeus; korostaa, että kaikkien näiden toimien on oltava sopusoinnussa keskenään ja niitä on koordinoitava keskitetysti EU:n tasolla, jotta voidaan saavuttaa parhaat mahdolliset tulokset kuluttajahintojen suhteen;

42. korostaa, että nykyiseen elintarvikekriisiin olisi reagoitava myös kansainvälisesti; kehottaa luomaan kansainvälisen verkoston FAO:n puitteissa, jotta voidaan varmistaa maailman elintarvikevarantojen riittävyys;

43. vaatii komissiota neuvottelemaan Maailman kauppajärjestön puitteissa sopimuksen, joka antaa maataloudelle riittävästi liikkumavapautta, jotta se voi selviytyä jatkossakin kilpailusta kolmansien maiden kanssa katsoo, että muiden kuin kauppaan liittyvien kysymysten ottaminen mukaan edistää merkittävästi EU:n tuotantonormien ylläpitoa ja niiden noudattamista;

44. vaatii, että tietyille peruselintarvikkeille otetaan EU:n tasolla käyttöön kriisihuolto ja -varastointi, kuten raakaöljytuotteiden suhteen on tehty;

45. kehottaa ottamaan käyttöön mekanismeja, joiden avulla voidaan torjua rahoitusmarkkinoilla havaittua maataloushyödykkeillä ja niihin perustuvilla rahoitusinstrumenteilla keinottelua; tukee komission aietta tarkastella, millaisin toimin voitaisiin vähentää maataloushyödykkeiden hintavaihtelua;

46. kehottaa tukemaan pienten maataloustuottajien yhteistyötä, jotta he pystyvät kilpailemaan suurten tuottajien, jalostajien ja vähittäismyyjien kanssa; katsoo, että jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin on huolehdittava eri kaupan muotojen säilymisestä ja pyrittävä estämään elintarvikemarkkinoiden täydellinen vapautuminen, joka johtaisi entistä suurempaan keskittymiseen; kehottaa komissiota antamaan vihreän kirjan tuottajajärjestöjen vahvistamisesta, tehokkaasta koko ketjua koskevasta menettelystä sekä suurten vähittäismyyjien markkinavoimasta;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

47. vaatii komissiota valvomaan entistä tehokkaammin sitä, miten elintarvikkeiden tuonnissa noudetaan etenkin EU:n hygienia- ja ympäristönormeja, jotta tuontituotteet eivät aiheuta EU:n kuluttajille tavallista suurempaa riskiä;

48. pitää tarpeellisena, että maatalousalan tarjontaa pyritään keskittämään entistä voimakkaammin tuemalla erilaisia yhteenliittymien oikeudellisia muotoja, jotta paino elintarvikeketjussa voidaan määrittää uudelleen, viljelijöiden tuotteille saadaan lisäarvoa ja viljelijöiden neuvotteluasemaa kaupan muihin toimijoihin nähden voidaan vahvistaa;

49. kehottaa perustamaan uudelleen Euroopan elintarviketuottajien konsultointipalvelun, joka neuvoo viljelijöitä ja tuottajajärjestöjä asioissa, jotka liittyvät tuotteiden jakeluun, vähittäismyyntimarkkinoihin ja erityistuotteiden tuotantomahdollisuuksiin;

50. kehottaa perustamaan kuluttajien ja maataloustuottajien palvelupuhelimen, johon he voivat ilmoittaa väärinkäyttötapauksista ja josta he saavat tietoa vastaavista tuotteista ja niiden hinnoista eri puolilta Euroopan unionia; katsoo, että palvelupuhelin voitaisiin perustaa ja se voisi toimia EU:n kuluttajaneuvontakeskusten yhteydessä;

51. pitää myönteisenä kuluttajamarkkinoiden tulostaulun käyttöönottoa, koska sen avulla voidaan tehokkaammin seurata sisämarkkinoita ja antaa enemmän tietoa kuluttajille;

52. on huolestunut tavarantoimittajien vaikutuksesta lopullisiin kuluttajahintoihin; kehottaa komissiota käynnistämään tarjontaketjua koskevan tutkimuksen, jotta voitaisiin ymmärtää entistä paremmin kunkin toimijan rooli hinnanmuodostusketjussa;

Tuottajat ja kuluttajat lähemmäksi toisiaan

53. kehottaa ottamaan käyttöön sellaisia toimintatapoja, jotka tukevat laajempia ja suurempia yhteyksiä tuottajien ja kuluttajien välillä, mistä esimerkkinä on äskettäin hyväksytty, hedelmiä koulussa koskeva EU:n ohjelma, koska näin voitaisiin korostaa tuottajien roolia markkinoilla ja samalla tarjota kuluttajille paremmat ja laajemmat tuotevalikoimat; toteaa, että tällainen toimi on esimerkiksi valmistajan harjoittaman tuotteiden suoramarkkinoinnin mahdollisuuksien luominen ja tukeminen;

54. vaatii komissiota ryhtymään toimiin tuottajajärjestöjen, kuten osuuskuntien, yhteenliittymien ja yhteistyön yksinkertaistamiseksi byrokratiaa ja muita rajoituksia välttämällä, jotta tuottajajärjestöt voivat mukautua suurempina yksikköinä globalisoituneiden markkinoiden edellyttämiin toimitusehtoihin;

55. katsoo, että järjestelmää koskevan luottamuksen aikaansaamiseksi kuluttajille annettavan tiedon määrän ja laadun parantaminen on ensiarvoisen tärkeää ja kaikin tavoin olisi pyrittävä valistamaan kuluttajia ja antamaan heille asianmukaisesti puolueetonta tietoa;

56. kehottaa sisällyttämään kuluttajille annettaviin tietoihin nimenomaisen viittauksen siihen, että EU:n tuottajat pyrkivät erityisesti noudattamaan ympäristöä, elintarviketurvallisuutta ja eläinsuojelua koskevia yhteisön säännöksiä;

57. korostaa, että kuluttajansuojapolitiikka ei käsitä vain hintoja, vaan myös elintarvikkeiden monipuolisuuden ja laadun takaamisen; ehdottaa siksi, että komissio tutkii, millaisissa olosuhteissa tuotteiden laatu ja monipuolisuus kärsivät elintarvikkeiden tarjontaketjussa ja erityisesti vähittäiskaupassa;

58. panee merkille paikallisten vähittäiskauppojen tuoman lisäarvon, kun ne antavat tärkeän panoksen pyrittäessä ylittämään tuottajien ja kuluttajien välinen kuilu ja myös parantavat elämänlaatua maaseutualueilla luomalla työpaikkoja ja vahvistamalla olemassa olevia sosiaalisia yhteyksiä;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

59. katsoo, että uuden tekniikan ja internetin käyttöä olisi edistettävä laajasti; korostaa, että uutta tekniikkaa voidaan käyttää parantamaan tiedonsaantia eri tuotetyyppien tuotantopaikasta, hinnasta ja ominaisuuksista; katsoo, että näin voidaan paremmin vastata pienten niche-markkinoiden kysyntään ja tarjota kuluttajille laajemmat valinnanmahdollisuudet; tukee EU:n maaseudun kehittämiseen sekä kilpailukyvyyn ja koheesion parantamiseen tarkoitettujen varojen käyttöä siten, että helpotetaan tuottajien pääsyä markkinoille uuden tekniikan ja internetin avulla;

60. tukee toimia, jotka antavat uutta pontta käsitteelle ”lähiruoka”, ja erityisesti menekkiä lisääviä toimia ja kuluttajille tiedottamista asianomaisten tuotteiden erityisominaisuuksista ja niiden käytön tuomista terveydellisistä ja taloudellisista hyödyistä, sekä toimia, joilla tuetaan perinteisiä markkinoita ja perinteisiä markkinointimuotoja, joissa tuottaja ja kuluttajat kohtaavat ilman välikäsiä;

61. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita tukemaan entistä enemmän luonnonmukaista tuotantoa; kehottaa soveltamaan tämäläisyyppiseen maataloustuotantoon kunnianhimoista rahallista kannustuspolitiikkaa, jotta kuluttajat voisivat saada laadukkaita tuotteita kohtuulliseen hintaan;

62. kehottaa lujittamaan tuottajien keskinäistä yhteistyötä joko perinteisesti tuottajaorganisaatioiden puitteissa tai ottamalla käyttöön uusia yhteistyömuotoja viljelijöiden markkinointitoiminnassa;

63. kehottaa kannustamaan enemmän maataloustuotteiden eriytymistä markkinointikonseptina, mikä jättäisi enemmän tilaa laadun mukaisille hintaeroille;

64. on huolissaan siitä, että elintarvikkeiden tuottajien vahva neuvotteluasema, joka haittaa vähittäiskauppiaita ja joka on seurausta vahvasta tuotemerkistä tai tuotteen eriytymisestä, esitetään edellä mainitussa komission tiedonannossa elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa kohtuuttoman kielteisenä verrattuna moniin merkittävämpiin tekijöihin, kuten puuttuvaan kilpailuun, oligopoleihin ja monopoleihin; katsoo, että vahvan tuotemerkin luominen tai eriyttäminen ovat sallittuja menettelyjä ja että vain näin syntyvän aseman väärinkäyttö on kiellettyä;

65. kehottaa vahvistamaan ja tiukentamaan EU:n politiikkoja tuotteiden alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja muiden sertifikaatioiden suojaamiseksi, sillä ne tuovat esiin maataloustuotteiden erot; pitää tässä suhteessa tervetulleena keskustelua, joka käynnistyi, kun 15. lokakuuta 2008 julkaistiin vihreä kirja maataloustuotteiden laadusta: tuotestandardit, tuotantoedellytykset ja laatujärjestelmä (KOM(2008)0641);

66. pitää tarpeellisena, että tutkitaan tarkemmin, olisiko nykyisten mallien perusteella mahdollisuutta luoda erityinen merkintä EU:n maataloustuotteita varten; katsoo, että merkinnän tulisi taata EU:n tuottajien normien noudattaminen ja esimerkiksi markkinoille osallistuvien oikeudenmukainen kohtelu koko tuotanto- ja jakeluketjun pituudelta; katsoo lisäksi, että tällainen merkintä kannustaisi kuluttajia käyttämään entistä enemmän EU:n tuotteita ja tukisi näin EU:ssa toimivia tuottajia;

67. vaatii komissiota analysoimaan kustannuksia, joita tuottajille aiheutuu yhteisön ympäristösäännösten täyttämiseksi, sekä sitä, missä määrin tällaiset normit eroavat eri jäsenvaltioissa tai ovat mahdollisesti tiukempia kuin tuotuihin elintarvikkeisiin sovellettavat normit;

*

* *

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

Espanjan laajan kaupungistamisen vaikutus Euroopan kansalaisten oikeuksiin, ympäristöön sekä EU:n lainsäädännön soveltamiseen, saatuihin vetoomuksiin perustuen

P6_TA(2009)0192

Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 Espanjan laajan kaupunkirakentamisen vaikutuksesta Euroopan kansalaisten oikeuksiin, ympäristöön sekä EU:n lainsäädännön soveltamiseen, saatuihin vetoomuksiin perustuen (2008/2248(INI))

(2010/C 117 E/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon tämän päätöslauselman aiheeseen liittyvät vetoomukset, etenkin vetoomuksen nro 0609/03,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 194 artiklassa vahvistetun vetoomusoikeuden,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 192 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon vetoomusvaliokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0082/2009),
- A. ottaa huomioon, että vetoomusmenettely antaa Euroopan kansalaisille ja asukkaille mahdollisuuden oikeuslaitoksen ulkopuoliseen oikeussuojaan heidän ongelmissaan, jotka liittyvät Euroopan unionin toimialaan kuuluviin kysymyksiin,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa todetaan, että ”unioni perustuu jäsenvaltioille yhteisiin vapauden, kansanvallan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatteisiin”,
- C. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa unioni sitoutuu pitämään arvossa perusoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa (Euroopan ihmisoikeussopimus),
- D. katsoo, että kaikkien kansalaisten, jotka asuvat Euroopan ihmisoikeussopimuksen allekirjoittaneessa maassa ja katsovat, että heidän ihmisoikeuksiaan on rikottu, pitäisi kääntyä Strasbourgissa toimivan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen puoleen, mutta ennen kuin he nostavat kanteen tässä tuomioistuimessa, heidän on käytettävä ensin kyseisen sopimuksen 35 artiklan mukaisesti kaikki kansalliset muutoksenhakukeinot,
- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklassa määrätään menettelyistä, joiden mukaisesti unioni voi ryhtyä toimiin 6 artiklan 1 kohdassa mainittujen periaatteiden rikkomusten johdosta,
- F. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklassa annetaan lisäksi parlamentille oikeus esittää neuvostolle perusteltu ehdotus sen toteamiseksi, onko olemassa selvä vaara, että jokin jäsenvaltio rikkoo vakavasti unionin perustana olevia arvoja,
- G. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa taataan yksityis- ja perhe-elämän sekä kansalaisten kodin suoja ja että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa viitataan samoihin oikeuksiin ja selvennetään, että ”viranomaiset eivät saa puuttua tämän oikeuden käyttämiseen, paitsi silloin kun laki sen sallii ja se on demokraattisessa yhteiskunnassa välttämätöntä kansallisen ja yleisen turvallisuuden tai maan taloudellisen hyvinvoinnin vuoksi, tai epäjärjestyksen ja rikollisuuden estämiseksi, terveyden tai moraalien suojelemiseksi, tai muiden henkilöiden oikeuksien ja vapauksien turvaamiseksi”; ottaa huomioon, että parlamentti, neuvosto ja komissio ovat sitoutuneet noudattamaan perusoikeuskirjaa kaikissa toimitissaan,

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- H. ottaa huomioon, että omistusoikeus tunnustetaan Euroopan kansalaisten perusoikeudeksi perusoikeuskirjan 17 artiklassa, jossa vahvistetaan, että "jokaisella on oikeus nauttia laillisesti hankkimastaan omaisuudesta sekä käyttää, luovuttaa ja testamentata sitä" ja että "keneltäkään ei saa riistää hänen omaisuuttaan paitsi yleisen edun sitä vaatiessa laissa säädettyissä tapauksissa ja laissa säädettyjen ehtojen mukaisesti ja siten, että hänelle suoritetaan kohtuullisessa ajassa oikeudenmukainen korvaus omaisuuden menetyksestä", ja että "omaisuuden käyttöä voidaan säännellä lailla siinä määrin kuin se on yleisen edun mukaan välttämätöntä",
- I. ottaa huomioon, että EY:n perustamissopimuksen 18 artiklassa määrätään, että "jokaisella unionin kansalaisella on oikeus vapaasti liikkua ja oleskella jäsenvaltioiden alueella, jollei tässä sopimuksessa määrätyistä tai sen soveltamisesta annetuissa säännöksissä säädettyistä rajoituksista ja ehdoista muuta johdu",
- J. ottaa huomioon, että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 295 artiklassa todetaan, että "tällä sopimuksella ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin"; ottaa huomioon, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tässä määräyksessä ainoastaan tunnustetaan jäsenvaltioiden oikeus määrittää omistusoikeusjärjestelmänsä; ottaa huomioon, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on vahvistettu, että jäsenvaltioiden asiaa koskevaa toimivaltaa on sovellettava aina yhdessä yhteisön oikeuden peruseriaatteiden, kuten tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman vapaan liikkuvuuden, kanssa (ks. asia C-119/75, Terrapin v. Terranova, tuomio 22.6.1976, Kok. 1976, s. 1039),
- K. ottaa kuitenkin huomioon, että yhteisöjen tuomioistuin on katsonut johdonmukaisesti, että omistusoikeus on yksi yhteisön oikeuden yleisistä periaatteista, vaikka sitä ei pidetäkään ehdottomana oikeutena, koska se on otettava huomioon suhteessa sen yhteiskunnalliseen tehtävään, ja tästä syystä omistusoikeuden käyttämistä voidaan rajoittaa, kunhan rajoitukset tosiasiaa palvelevat yleisen edun mukaisia yhteisön tavoitteita eikä niillä puututa perusoikeuksiin tavoitellun päämäärän kannalta suhteettomasti ja tavalla, jota ei voida hyväksyä ja jolla loukattaisiin näin suojattujen oikeuksien keskeistä sisältöä (ks. asia C-491/01 British American Tobacco (Investments) ja Imperial Tobacco, tuomio 10.12.2002, Kok. 2002, s. I-11453),
- L. ottaa huomioon, että kyseisestä oikeuskäytännöstä huolimatta yhteisöjen tuomioistuin on katsonut johdonmukaisesti, että silloin, kun kansallinen lainsäädäntö ei kuulu yhteisön oikeuden soveltamisalaan, yhteisöllä ei ole tuomiovaltaa arvioida, onko kansallinen lainsäädäntö yhteensopiva perusoikeuksien kanssa, joiden noudattamista tuomioistuin valvoo (ks. esim. asia C-328/04, Vajnai, tuomio 6.10.2005, Kok. 2005, s. I-8577, 12 ja 13 kohta),
- M. ottaa huomioon, että ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklan ensimmäisessä kappaleessa todetaan, että "keneltäkään ei saa riistää hänen omaisuuttaan paitsi julkisen edun nimissä ja laissa määrättyjen ehtojen sekä kansainvälisen oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti"; ottaa huomioon, että kyseisen artiklan toisessa kappaleessa todetaan, että "edellä olevat määräykset eivät kuitenkaan saa millään tavoin heikentää valtioiden oikeutta saattaa voimaan lakeja, jotka ne katsovat välttämättömiksi omaisuuden käytön valvomiseksi yleisen edun nimissä tai taatakseen verojen tai muiden maksujen tai sakkojen maksamisen"; ottaa huomioon, että kyseisen lisäpöytäkirjan ratifioinnin yhteydessä Espanja esitti 1 artiklaa koskevan varauksen viitaten Espanjan perustuslain 33 artiklaan, jossa säädetään seuraavaa: "Omistusoikeus ja perintöoikeus tunnustetaan. 2. Näiden oikeuksien yhteiskunnallinen tehtävä ratkaisee niiden soveltamisalan siten kuin laissa säädetään. 3. Kenenkään omaisuutta tai oikeuksia ei voida riistää, ellei kyse ole yleishyödyllisestä asiasta tai yhteiskunnan edusta, joista maksetaan asianmukainen korvaus lain määräämällä tavalla.",
- N. ottaa huomioon, että parlamentti katsoo, että velvollisuus luovuttaa laillisesti hankittua yksityisomaisuutta ilman asianmukaista menettelyä ja korvausta sekä velvollisuus maksaa mielivaltaisia kustannuksia sellaisten infrastruktuurien kehittämisestä, joita ei ole pyydetty ja jotka ovat usein tarpeettomia, rikkoo Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön (ks. esim. asia Aka v. Turkki ⁽¹⁾) mukaan kansalaisten perusoikeuksia,

⁽¹⁾ Tuomio 23.9.1998; ks. myös 21. kesäkuuta 2007 annettu parlamentin päätöslauselma Andalusian, Valencian ja Madridin alueille vetoomusvaliokunnan puolesta tehdyn tietojenkeruumatkan tuloksista (EUVL C 146 E, 12.6.2008, s 340).

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- O. ottaa huomioon, että Espanjan viranomaiset antoivat vuonna 2008 ohjeita vuonna 1988 annetun rannikkolain soveltamisesta, jonka täytäntöönpanoa on laiminlyöty monia vuosia, ja tänä aikana Espanjan rannikkoalueet ovat kärsineet laajoja ympäristövahinkoja; ottaa huomioon, ettei edes nykyisissä ohjeissa määrätä selvistä täytäntöönpanotoimenpiteistä, joita asiaankuuluvien paikallis- ja alueviranomaisten on noudatettava, ja että monissa uusissa vetoomuksissa ilmoitetaan ohjeiden taannehtivasta sisällöstä, yksilöiden laillisesti hankkiman omaisuuden mielivaltaisesta tuhoamisesta ja purkamisesta sekä siitä, että heidän omistusoikeuttaan ja heidän mahdollisuuksiaan siirtää oikeuksiaan perintönä eteenpäin on rikottu,
- P. ottaa huomioon, että toimenpiteistä kärsimään joutuvat ovat vyöhykejaon toteuttamisen perusteella vahvasti sitä mieltä, että rajat on vedetty mielivaltaisesti, mikä on haitaksi ulkomaalaisille kiinteistönomistajille esimerkiksi Formenteran saarella,
- Q. katsoo, että rannikkolailla on suhteettomat vaikutukset yksittäisiin omistajiin, joiden oikeuksia pitäisi kunnioittaa täysin, ja samalla riittämättömät vaikutukset niihin, jotka ovat todella tuhonnettuja rannikkoa syyllistymällä rannikoilla monissa tapauksissa liialliseen kaupunkirakentamiseen, myös lomakohteiden rakentamiseen, ja joilla on ollut hyvät edellytykset tietää rikkovansa alati kyseisen lain säännöksiä,
- R. ottaa huomioon, että vetoomusvaliokunta on tehnyt kuluvan vaalikauden aikana lukuisten vastaanotettujen vetoomusten johdosta yksityiskohtaisia tutkimuksia ja esittänyt kolme selontekoa siitä, miten laajasti Espanjassa on rikottu Euroopan kansalaisten laillisia oikeuksia lainmukaisesti hankittuun omaisuuteen, ja esittänyt yksityiskohtaisesti huolensa, jotka koskevat kestäväää kehitystä, ympäristönsuojelua, veden saantia ja laatua sekä kaavoitussopimuksia koskevia julkisia hankintamenettelyjä ja paikallis- ja alueviranomaisten⁽¹⁾ harjoittamaa riittämätöntä kaavoitushankkeiden valvontaa, joista on parhaillaan vireillä oikeudenkäyntejä sekä Espanjassa että yhteisöjen tuomioistuimessa,
- S. katsoo, että on runsaasti esimerkkejä, että kaikki viranomaiset – niin keskusviranomaiset, itsehallintoalueen viranomaiset kuin paikallisviranomaisetkin – ovat vastuussa siitä, että ne ovat ottaneet käyttöön kestävämmän kehityksen mallin, jolla on ollut hyvin vakavat vaikutukset paitsi ympäristöön myös yhteiskuntaan ja talouteen,
- T. ottaa huomioon, että parlamentti on saanut yksityishenkilöiltä ja erilaisilta EU:n kansalaisia edustavilta yhdistyksiltä paljon vetoomuksia, joissa valitetaan erilaisista kaupunkirakentamiseen liittyvistä näkökohdista, ja toteaa, että monissa kaupunkialueiden laajentamista koskevissa ongelmatapauksissa, joita vetoomuksissa tuodaan esiin, ei ole havaittu, että yhteisön oikeutta olisi rikottu (mikä ilmenee jäsenvaltioille osoitetuista ilmoituksista), joten ne pitäisi ratkaista käyttämällä kyseisten jäsenvaltioiden kansallisia muutoksenhakukeinoja,
- U. ottaa huomioon, että on yhä enemmän todisteita siitä, että Espanjan oikeusviranomaiset ovat alkaneet vastata monilla rannikkoalueilla liiallisesta kaupunkirakentamisesta aiheutuneeseen haasteeseen etenkin käynnistämällä tutkimuksia ja nostamalla syytteitä korruptoituneita paikallisviranomaisia vastaan, jotka ovat helpottaneet toimillaan Euroopan kansalaisten oikeuksien kustannuksella tapahtunutta ennennäkemätöntä ja sääntelemätöntä kaupunkirakentamista ja aiheuttaneet siten peruuttamatonta vahinkoa monien Espanjan alueiden monimuotoisuudelle ja ympäristötavoitteille; ottaa huomioon, että parlamentti on kuitenkin vastauksena tällaisiin syytöksiin todennut, että menettelyt ovat edelleenkin kohtuuttoman hitaita ja että useissa tarkastelluissa tapauksissa annettuja tuomioita ei voida panna täytäntöön tällaisen väärinkäytöksen uhreja tyydyttävällä tavalla, ja että sen vuoksi monien ei-espanjalaisten Euroopan kansalaisten mielestä Espanjan oikeuslaitos laiminlyö tehtävänsä ja/tai on puolueellinen; katsoo, että eräs merkittävä tapa hakea muutosta asiaan on kääntyä ihmisoikeustuomioistuimen puoleen, kun kansalliset muutoksenhakumenettelyt on käytetty,

⁽¹⁾ Ks. edellä mainittu 21. kesäkuuta 2007 annettu päätöslauselma ja 13. joulukuuta 2005 annettu päätöslauselma Valencian itsehallintoalueen maankäyttöä sääntelevän lain "Ley Reguladora de la Actividad Urbanística" (LRAU) väitetystä virheellisestä soveltamisesta ja unionin kansalaisille siitä koituneista seuraamuksista (vetoomukset nro 609/2003, 732/2003, 985/2002, 1112/2002, 107/2004 ja muut) (EUVL C 286 E, 23.11.2006, s. 225).

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- V. ottaa huomioon, että tällainen laajalle levinnyt toiminta, jota vastuuttomat paikallis- ja alueviranomaiset ovat tukeneet riittämättömällä ja toisinaan perusteettomalla lainsäädännöllä, joka on monissa tapauksissa ristiriidassa useiden eurooppalaisten säädösten tavoitteiden kanssa, on vahingoittanut merkittävästi kuvaa Espanjasta ja sen laajempia taloudellisia ja poliittisia etuja Euroopassa, ja sama vaikutus on ollut myös voimassa olevan kaupunkisuunnittelu- ja ympäristölainsäädännön puutteellisella soveltamisella Espanjan autonomisilla alueilla joidenkin kaupunkirakennushankkeiden yhteydessä ja näihin hankkeisiin liittyvillä korruptiotapauksilla,
- W. ottaa huomioon, että alueelliset oikeusasiamiehet ovat puolustaneet usein erittäin vaikeissa olosuhteissa EU:n kansalaisten etuja kaupunkirakentamiseen liittyvissä väärinkäyttötapauksissa, vaikka tietyillä autonomisilla alueilla aluehallitukset ovat saattaneet toisinaan jättää heidän toimensa huomiotta,
- X. ottaa huomioon, että Espanjan perustuslain 33 pykälässä viitataan yksilöiden omistusoikeuteen ja että kyseisestä pykälästä on esitetty erilaisia tulkintoja, varsinkin omaisuuden hankinnasta yhteiskunnalliseen käyttöön suhteessa yksilöiden oikeuksiin heidän laillisesti hankkimiinsa koteihin ja asuntoihin; ottaa huomioon, että maankäyttöä sääntelevien lakien soveltamisesta Valencian alueella ei ole annettu tuomioita,
- Y. ottaa huomioon, että Espanjan perustuslain 47 artiklassa säädetään, että kaikilla espanjalaisilla on oikeus säälliseen ja tarkoituksenmukaiseen asuntoon ja että viranomaisten on pyrittävä luomaan tämän edellyttämät olosuhteet, sekä vahvistetaan asianmukaiset säännöt tämän oikeuden toteutumiseksi ja säädetään yleisen edun mukaisesta maankäytöstä keinottelun estämiseksi,
- Z. ottaa huomioon, että Espanjan hallituksen velvollisuutena on noudattaa EY:n perustamissopimusta ja tukea eurooppalaisen lainsäädännön täysimääräistä soveltamista sen alueella ja taata se Espanjan kuningaskunnan perustuslaissa vahvistetuista poliittisten viranomaisten sisäisistä järjestelyistä riippumatta,
- AA. ottaa huomioon, että komissio, joka toimii sille EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa annetun toimivallan rajoissa, on käynnistänyt yhteisöjen tuomioistuimessa rikkomusmenettelyn Espanjaa vastaan asiassa, joka liittyy Espanjassa liiallisen kaupunkirakentamisen yhteydessä tapahtuneisiin väärinkäytöksiin ja joka koskee välittömästi sitä, miten Valencian viranomaiset ovat panneet täytäntöön julkisista hankinnoista annetun direktiivin ⁽¹⁾,
- AB. ottaa huomioon, että komissio on käynnistänyt vetoamusvaliokunnan pyynnöstä tutkimuksen yli 250 kaupunkirakennushankkeesta, joista toimivaltaiset vesiviranomaiset ja vesipiiriviranomaiset ovat antaneet kielteisen lausunnon ja näin ollen hankkeet saattavat olla vesipolitiikan puitteista annetun direktiivin ⁽²⁾ vastaisia erityisesti Andalusiassa, Kastilia-La Manchassa, Murciassa ja Valenciassa,
- AC. ottaa huomioon, että monet näistä kaupunkirakennushankkeista ovat erillään vakiintuneista kaupunkialueista, joiden peruspalvelut, kuten sähkö-, vesi- ja tieinfrastruktuuri, ovat aiheuttaneet suuria kustannuksia; ottaa huomioon että näihin investointeihin käytetään usein EU:n rahoitusta,
- AD. ottaa huomioon, että useissa Espanjassa ilmenneissä kaupunkirakentamiseen liittyvissä dokumentoituissa ongelmissa komissio ei ole kuitenkaan toiminut riittävän voimallisesti, mikä koskee paitsi ympäristölain ennalta varautumisen periaatteen täytäntöönpanoa myös komission löyhää tulkintaa paikallis- tai alueviranomaisten säädöksistä, joilla on velvoittava oikeudellinen vaikutus, kuten paikallisviranomaisten antama kaupunkialueiden yhdenmetyt kehittämissankkeen ”alustava hyväksyntä”,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31. maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- AE. ottaa huomioon, että ympäristövaikutusten strategisesta arvioinnista annetussa direktiivissä ⁽¹⁾, jonka 3 artikla kattaa nimenomaisesti matkailun ja kaupunkirakentamisen, tavoitteeksi on asetettu korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristönäkökohtien huomioon ottamisen edistäminen suunnitelmien ja ohjelmien valmistelussa ja hyväksymisessä kestävä kehityksen edistämiseksi; ja ottaa huomioon, että yhteisön vesipolitiikan puitteista annetussa direktiivissä vaaditaan jäsenvaltioita estämään vesiensä tilan huononeminen edelleen ja edistämään juomavesivarojensa kestävä käyttöä,
- AF. ottaa huomioon, että vetoamusvaliokunnan toistuvat tiedonkeruumatkat ovat osoittaneet, että monet paikallis- ja alueviranomaiset (myös muualla kuin rannikkoalueilla) ymmärtävät nämä tavoitteet usein väärin ehdottaessaan kattavia kaupunkirakennusohjelmia tai sopiessaan niistä; ottaa huomioon, että useimmat vetoamuksen kohteena olevat kaupunkirakennussuunnitelmat liittyvät maaseutualueen luokituksen muuttamiseen kaupunkirakentamiseen kaavoitetuksi alueeksi – josta koituu merkittävää taloudellista etua kaupunkirakennushankkeen edustajalle ja toteuttajalle; ja ottaa huomioon, että on myös useita tapauksia, joissa suojeltu maa-alue tai maa-alue, jota olisi suojeltava sen herkin biologisen monimuotoisuuden takia, on poistettu suojelualueiden luettelosta tai on luokiteltu uudelleen tai on jätetty kokonaan merkittämättä luetteloon nimenomaan kaupunkirakentamisen mahdollistamiseksi kyseisellä alueella,
- AG. ottaa huomioon, että tällaiset näkökohdat ilmentävät väärinkäyttöä, jonka ovat saaneet kokea tuhannet Euroopan kansalaiset, jotka ovat kaupunkirakennushankkeen edustajan suunnitelmien seurauksena paitsi menettäneet laillisesti hankkimansa omaisuuden myös joutuneet maksamaan pakosta mielivaltaisia kustannuksia sellaisista infrastruktuurihankkeista, joita ei ole pyydetty, jotka ovat usein tarpeettomia ja joilla on suora vaikutus heidän omistusoikeuksiinsa, mikä on aiheuttanut taloudellista ja emotionaalista vahinkoa monille perheille,
- AH. ottaa huomioon, että monet tuhannet Euroopan kansalaiset ovat hankkineet eri tilanteissa hyvässä uskossa kiinteistön Espanjasta neuvoteltuaan ensin paikallisten juristien, kaupunkisuunnittelijoiden ja arkkitehtien kanssa ja havainneet myöhemmin joutuneensa häikäilemättömien paikallisviranomaisten harjoittaman kaupunkirakentamiseen liittyvän väärinkäytön uhreiksi ja että tämän seurauksena heidän kiinteistönsä tuhoataan, sillä heidän kotinsa on todettu laittomasti rakennetuksi, ja siksi niillä ei ole mitään arvoa eikä niitä voida myydä,
- AI. ottaa huomioon, että jäsenvaltioissa, kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa, kiinteistövälittäjät ja muut Espanjan kiinteistömarkkinoihin liittyviä palveluja tarjoavat tahot markkinoivat edelleen uusilla kaupunkialueilla sijaitsevia kiinteistöjä, vaikka he ovat varmasti tietoisia siitä, että on varsin mahdollista, ettei kyseistä rakennushanketta saateta päätökseen tai toteuteta,
- AJ. ottaa huomioon, että Välimerellä sijaitsevat Espanjan luonnonvaraiset saari- ja rannikkoalueet ovat kärsineet mittavasta tuhosta viime vuosikymmenen aikana sementin ja betonin kyllästyessä nämä alueet tavalla, jolla on ollut vaikutusta paitsi herkkään rannikkoympäristöön – josta suurta osaa suojellaan nimellisesti luontodirektiivillä/Natura 2000 -direktiivillä ⁽²⁾ ja lintudirektiivillä ⁽³⁾ – mistä esimerkkeinä mainittakoon Cabo de Gata (Almeriassa) sekä Murciaassa sijaitsevat kaupunkialueet – myös monien alojen sosiaaliseen ja kulttuuriseen toimintaan, mikä merkitsee traagista ja peruuttamatonta menetystä tällaisten alueiden kulttuuri-identiteetille ja -perinnölle sekä niiden ympäristöehdelle, ja tämä johtuu ensisijaisesti siitä, ettei kuntia ylemmällä tasolla ole laadittu kaavoitussuunnitelmia tai -ohjeita, joissa asetettaisiin kohtuulliset rajat kaupunkialueiden kasvulle ja kehitykselle ja jotka perustuisivat yksiselitteisiin ekologisiin kestävyystä koskeviin kriteereihin, ja tiettyjen paikallisviranomaisten ja rakennusteollisuuden edustajien ahneudesta ja keinottelusta, sillä he ovat onnistuneet saamaan tämän alan toimistaan valtavia voittoja, joista valtaosa on viety maasta ⁽⁴⁾,
- AK. katsoo tämän kasvumallin vaikuttavan haitallisesti myös matkailualaan: malli on laadukkaana matkailun kannalta tuhoisa, sillä se tuhoaa alueen arvot ja edistää kaupunkialueiden hallitsematonta kasvua,
- AL. katsoo, että kyseinen malli tuhoaa kulttuuriomaisuutta, Espanjan kulttuurisen monimuotoisuuden perusarvoja ja kulttuuri-identiteetin perusmerkkejä, arkeologisia esiintymiä, rakennuksia ja kulttuurisesti tärkeitä paikkoja sekä niitä ympäröivää luontoa ja maisemaa,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27. kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21. toukokuuta 1992, luontotyyppien ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2. huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1).

⁽⁴⁾ Ks. Espanjan keskuspankin, Greenpeace- ja Transparency International -järjestöjen hiljattain esittämät kertomukset.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

AM. ottaa huomioon, että rakennusala, joka sai valtavat voitot nopean taloudellisen kasvun vuosina ja joka on itse toiminut osittain asuntorakentamisen alan spekulatiivisten hankkeiden yllyttämänä, on saanut kärsiä eniten rahoitusmarkkinoiden nykyisestä romahduksesta, ja ottaa huomioon, että tämä koskee paitsi vararikon tehneitä yrityksiä myös kymmeniä tuhansia rakennusalan työntekijöitä, jotka ovat joutuneet työttömiksi kestävämmien kaupunkirakennuspolitiikkojen seurauksena, joiden uhriksi hekin ovat nyt joutuneet,

1. kehottaa Espanjan ja asianomaisten alueiden hallituksia toteuttamaan perusteellisen arvioinnin ja tarkistamaan kaikki säädökset, joilla on vaikutusta yksittäisten kiinteistön omistajien oikeuksiin laajamittaisen kaupunkirakentamisen tuloksena, jotta lopetetaan EY:n perustamissopimuksessa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja asiaa koskevissa EU:n direktiiveissä sekä muissa yleissopimuksissa, joissa EU on osapuolena, vahvistettujen oikeuksien ja velvollisuuksien rikkominen;

2. kehottaa Espanjan viranomaisia poistamaan käytöstä kaikki oikeudelliset muodollisuudet, jotka edistävät keinottelua, kuten kaupunkirakentamishankkeiden edustajat;

3. katsoo, että toimivaltaisten alueviranomaisten pitäisi keskeyttää ja tarkistaa kaikki uudet kaupunkirakentamissuunnitelmat, joissa ei noudateta ympäristön kestävyuden ja sosiaalisen vastuun tiukkoja kriteerejä ja joilla ei taata laillista omistajuutta lainmukaisesti hankittuun omaisuuteen, ja pysäyttää ja peruuttaa kaikki nykyiset hankkeet, joissa ei ole noudatettu tai sovellettu EU:n lainsäädännössä vahvistettuja perusteita, jotka liittyvät etenkin kaupunkirakentamissopimusten myöntämiseen ja vesistöön ja ympäristöön liittyvien säästöjen noudattamiseen;

4. kehottaa Espanjan viranomaisia varmistamaan, ettei yksikään hallintomääräys, joka velvoittaa kansalaisen luovuttamaan laillisesti hankkimaansa omaisuutta, perustu lakiin, joka on hyväksytty kyseisen omaisuuden rakentamisen jälkeen, sillä tämä rikkoisi hallintomääräysten takautumattomuuden periaatetta, joka on yhteisön oikeuden yleinen periaate (ks. yhteisöjen tuomioistuin asiassa 234/83, *Gesamthochschule Duisburg*, 29. tammikuuta 1985 antama tuomio, Kok. 1985, s. 327), ja heikentäisi kansalaisten takeita oikeusvarmuudesta ja siitä, että he voivat luottaa ja oikeutetusti odottaa saavansa EU:n oikeuden tarjoamaa suojaa;

5. pyytää Espanjan viranomaisia luomaan avoimuuden ilmapiirin ja tiedottamaan kansalaisille maankäytöstä ottamalla käyttöön tiedottamiseen ja kansalaisten osallistumiseen tarkoitettuja tehokkaita mekanismeja;

6. vaatii Espanjan hallitusta järjestämään julkisen keskustelun, johon osallistuvat kaikki hallintoelimet ja joka edellyttää tarkan tutkimuksen tekemistä ja Espanjan kaupunkirakentamista käsittelevän työvaliokunnan perustamista keinottelun ja kestävämmän rakentamisen torjumiseen tähtävien lainsäädäntötoimenpiteiden toteuttamiseksi;

7. kehottaa toimivaltaisia kansallisia ja alueellisia viranomaisia ottamaan käyttöön toimivat oikeudelliset ja hallinnolliset mekanismit, alueelliset oikeusasiamiehet mukaan luettuina, joille annetaan toimivaltuudet toteuttaa toimia, joilla nopeutetaan oikeudenkäyntejä ja korvauksen myöntämistä kaupunkirakentamiseen liittyvien väärinkäyttötapausten uhreille, joille on aiheutunut vahinkoa voimassa olevien lakien säännösten soveltamisen takia;

8. kehottaa rakennus- ja kaupunkirakentamisen alalla toimivia toimivaltaisia rahoitus- ja talousalan elimiä etsimään yhdessä poliittisten viranomaisten kanssa ratkaisuja ongelmiin, jotka johtuvat huomattavasta kaupunkirakentamisesta, jolla on ollut vaikutusta moniin Euroopan kansalaisiin, jotka ovat päättäneet turvautua EY:n perustamissopimuksen määräyksiin ja jotka ovat käyttäneet 44 artiklan mukaista sijoittautumisoikeuttaan sellaisessa EU:n jäsenvaltiossa, joka ei ole heidän kotimaansa;

9. vaatii toimivaltaisia kansallisia viranomaisia ja alue- ja paikallisviranomaisia varmistamaan, että vireillä olevat oikeudenkäynnit ratkaistaan oikeudenmukaisella tavalla niiden EU:n kansalaisten tapauksessa, joiden talot eivät ole valmistuneet huonon suunnittelun sekä toimielinten ja rakennusyhtiöiden keskinäisen koordinoinnin puutteiden vuoksi;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

10. huomauttaa, että ellei vahinkoa kärsinyt osapuoli saa tyydyttävää ratkaisua Espanjan tuomioistuinten, hän voi valittaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen, mikäli väitetyt omistusoikeutta koskevat perusoikeusrikkomukset eivät kuulu yhteisöjen tuomioistuimen soveltamisalaan;
11. pyytää EU:n toimielimiä antamaan Espanjan viranomaisille niiden pyynnöstä neuvoja ja tukea, jotta niille annetaan käyttöön keinot korjata tehokkaasti laajamittaisen kaupunkirakentamisen tuhoisat vaikutukset kansalaisten elämään suhteellisen lyhyessä mutta kuitenkin kohtuullisessa aikataulussa;
12. kehottaa komissiota varmistamaan samalla, että yhteisön oikeutta ja tämän päätöslauselman alaan kuuluvissa direktiiveissä vahvistettuja tavoitteita noudatetaan tarkasti, jotta direktiivien noudattaminen voitaisiin varmistaa;
13. on huolestunut siitä, että Espanjan oikeusviranomaiset ovat kohdanneet ongelmia käsitellessään laajamittaisen kaupunkirakentamisen vaikutuksia ihmisten elämään, mistä ovat todisteena parlamentin ja sen asiasta vastaavien valiokuntien vastaanottamat tätä aihetta koskevat tuhannet esitykset;
14. pitää hyvin huolestuttavana, että suuri osa vetoamusten esittäjistä näyttää epäilevän Espanjan oikeusjärjestelmän muutoksenhaku- ja oikeussuojakeinojen tehokkuutta;
15. on huolissaan siitä, ettei rahanpesusta annettuja direktiivejä⁽¹⁾ ole siirretty asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä – mistä on käynnistetty perustamissopimuksen rikkomista koskeva menettely – sillä tämä on vähentänyt avoimuutta ja heikentänyt mahdollisuuksia seurata pääoman, myös tiettyihin suuriin kaupunkirakentamishankkeisiin tehtyjen investointien, laittomia liikkeitä;
16. katsoo, että henkilöillä, jotka ovat ostaneet hyvässä uskossa Espanjasta kiinteistön havaitakseen myöhemmin, että kauppa on julistettu laittomaksi, pitäisi olla oikeus saada Espanjan tuomioistuinten kautta asianmukainen korvaus;
17. katsoo, että jos yksityishenkilöt, jotka ovat ostaneet Espanjasta kiinteistön tietoisina siitä, että kyseinen kauppa on todennäköisesti laitton, voidaan velvoittaa kantamaan riskinottonsa kustannukset, samana periaatetta on sovellettava vähintäänkin vastaavalla tavalla alan ammattilaisiin; siksi rakennuttajien, jotka ovat tehneet sopimuksia, joiden laittomuudesta niiden olisi pitänyt olla tietoisia, ei pitäisi saada korvausta suunnitelmista, jotka on hylätty siksi, etteivät ne olleet kansallisen ja EU:n lainsäädännön mukaisia, eikä niillä pitäisi olla oikeutta saada automaattisesti takaisin kunnille jo suorittamia maksuja, jos maksut on suoritettu tietoisena tehdyn sopimuksen todennäköisestä laittomuudesta;
18. uskoo kuitenkin, että nykyisen lainsäädännön henkilökohtaista omistusoikeutta koskeva selkeyden, tarkkuuden ja oikeusvarmuuden puute sekä ympäristöoikeuden asianmukaisen ja johdonmukaisen soveltamisen puute ovat kaupunkirakentamiseen liittyvien lukuisten ongelmien perimmäisiä syitä ja että tämä seikka yhdessä oikeudenkäyntimenettelyssä ilmenneen tietynlaisen piittaamattomuuden kanssa on paitsi aiheuttanut tämän ongelman myös johtanut endeemiseen korruptioon, josta kärsivät jälleen kerran etenkin EU:n kansalaiset mutta joka on aiheuttanut merkittävää vahinkoa myös Espanjan valtiolle;
19. tukee Valencian autonomisen alueen oikeusasiamiehen ("Síndica de Greuges") – jota pidetään perustellusti kansalaisten perusoikeuksia puolustavana elimenä – päätelmiä, joiden mukaan omistajien oikeuksia on saatettu loukata joko rakennuttajan aliarvostuksen seurauksena tai siten, että he ovat joutuneet vastaanamaan rakennuttajan yksipuolisesti asettamista, toisinaan liiallisista kustannuksista;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26. lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15). Komission direktiivi 2006/70/EY, annettu 1. elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön määritelmän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta (EUVL L 214, 4.8.2006, s. 29).

Torstai 26. maaliskuuta 2009

20. katsoo, että kansalaisten tiedonsaanti ja mahdollisuus osallistua kaupunkisuunnitteluprosessiin on turvattava prosessin alusta asti ja että kansalaisille on tarjottava selviä, yksinkertaisia ja ymmärrettäviä ympäristötietoja;

21. ottaa myös huomioon, ettei voimassa olevassa kaupunkisuunnittelulainsäädännössä määritellä eivätkä toimivaltaiset viranomaiset ole määritelleet ”yleisen edun” käsitettä, minkä vuoksi ekologisesti kestävämmien hankkeiden hyväksymisen yhteydessä tukeudutaan tähän käsitteeseen ja joissakin tapauksissa vältytään ympäristövaikutusten arvioinneilta ja vesivarojen käyttöä valvovien virastojen (Confederación Hidrográfica) kielteisiltä lausunnoilta;

22. antaa tunnustusta ja tukea Espanjan viranomaisten pyrkimyksille suojella rannikkoympäristöä ja palauttaa se mahdollisuuksien mukaan tilaan, joka mahdollistaa biologisen monimuotoisuuden ja kotoperäisten kasvi- ja eläinlajikantojen elpymisen; kehottaa tätä taustaa vasten Espanjan viranomaisia tarkastelemaan kiireesti ja tarvittaessa tarkistamaan rannikkolakia suojellakseen laillisen omistusoikeuden hankkineiden asunnonomistajien sekä niiden, jotka omistavat rannikkoalueilla pieniä maatilkkuja, jotka eivät vaikuta kielteisesti rannikkoympäristöön, oikeuksia; korostaa, ettei tällaista suojelua pitäisi antaa keinotteluyrityksiksi todetuille hankkeille, jotka eivät noudata EU:n ympäristödirektiivejä; sitoutuu tarkastelemaan tästä aiheesta esitettyjä vetoamuksia Espanjan toimivaltaisten viranomaisten vastausten valossa;

23. on huolestunut Andalusiassa sijaitsevan Marbellan kaupungin kaavoitustilanteesta, sillä Marbellassa on rakennettu laittomasti kymmeniä tuhansia asuntoja, jotka rikkovat todennäköisesti ympäristönsuojelusta ja yleisön osallistumisesta, vesipolitiikasta ja julkisista hankinnoista annettua EU:n lainsäädäntöä, ja niitä ollaan laillistamassa kaupungin uudella yleiskaavalla, mikä johtaa asunnonostajien, kiinteistönomistajien ja yleensä kansalaisten oikeusturvan ja oikeussuojakeinojen puuttumiseen;

24. kiittää alueellisia oikeusasiamiehiä (”síndics de greuges”) ja niiden henkilöstöä niiden toimista ja tukee niitä täysimääräisesti sekä kiittää myös väsymättömiä yleisiä syyttäjiä (”fiscales”), jotka ovat tehneet runsaasti työtä saadakseen asianosaiset laitokset soveltamaan taas oikeita menettelyjä näissä kysymyksissä;

25. kiittää myös niiden tahojen toimia, jotka ovat vetoamuksen esittäjiä, niiden järjestöjä ja paikallisyhteisöjen järjestöjä, joissa on mukana kymmeniä tuhansia Espanjan ja muiden maiden kansalaisia, jotka ovat tuoneet nämä kysymykset parlamentin tietoon ja jotka ovat myötävaikuttaneet naapuriensa ja kaikkien muiden sellaisten henkilöiden perusoikeuksien turvaamiseen, joita tämä monimutkainen ongelma koskee;

26. muistuttaa siitä, että ympäristövaikutusten arvioinnista annetussa direktiivissä ⁽¹⁾ ja ympäristövaikutusten strategisesta arvioinnista annetussa direktiivissä ⁽²⁾ säädetään veloitteesta kuulla yleisöä, jota hanke koskee, suunnitelmien arvioinnin ja laatimisen kuluessa eikä – kuten on usein tehty parlamentin vetoamusvaliokunnan käsiteltäväksi osoitetuissa tapauksissa – sen jälkeen kun paikallisviranomaiset ovat tosiasiallisesti hyväksyneet suunnitelmat; muistuttaa samassa yhteydessä siitä, että kaikissa voimassa oleviin suunnitelmiin tehdyissä muutoksissa on noudatettava tätä menettelyä ja että suunnitelmien on myös oltava ajankohtaisia ja tilastollisesti tarkkoja ja ajan tasalla;

27. muistuttaa myös siitä, että asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽³⁾ 91 artiklassa komissiolle annetaan valtuudet keskeyttää maksut rakennerahastosta ja 92 artiklan nojalla komissio voi keskeyttää tällaisen rahoituksen maksamisen kyseiselle jäsenvaltiolle tai alueelle ja tehdä rahoitusoikaisuja rahoitusta saavien hankkeiden osalta, jos myöhemmin todetaan, ettei hanke ole täyttänyt kaikilta osin asiaa koskevien EU:n säädösten soveltamista koskevia sääntöjä;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27. kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27. kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006, annettu 11. heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25).

Torstai 26. maaliskuuta 2009

28. muistuttaa myös siitä, että budjettivallan käyttäjänä parlamentti voi myös päättää siirtää varaukseen koheesiopolitiikkoja varten varatun rahoituksen, jos se katsoo sen olevan välttämätöntä saadakseen jäsenvaltion lopettamaan vakavat loukkaukset, jotka koskevat sääntöjä ja periaatteita, joita se on velvollinen noudattamaan joko perustamissopimuksen nojalla tai EU:n lainsäädännön soveltamisen tuloksena, kunnes ongelma on ratkaistu;
29. toistaa edellisissä päätöslauselmissaan esittämänsä päätelmät ja kyseenalaistaa kaupunkirakennushankkeiden edustajien nimeämisessä käytettävät menetelmät ja sen, että paikallisviranomaiset antavat kaupunkisuunnittelijoille ja rakennusurakoitsijoille usein liian suuret valtuudet, mikä tapahtuu paikallisyhteisöjen ja alueella asuvien kansalaisten kustannuksella;
30. pyytää jälleen paikallisia viranomaisia kuulemaan kansalaisia ja ottamaan nämä osallisiksi kaupunkialueiden rakentamishankkeisiin edistääkseen oikeudenmukaista, avointa ja kestävää kehitystä niissä tapauksissa, joissa rakentaminen on tarpeen ja paikallisyhteisöjen edun mukaista eikä vain rakennusurakoitsijoiden, kiinteistöväälittäjien ja muiden vastaavien oman edun tavoittelijoiden edun mukaista;
31. kehottaa kaupunkisuunnittelusta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia laajentamaan kaupunkisuunnitteluun liittyviä kuulemismenettelyjä omistajiin siten, että heiltä pyydetään vastaanottovahvistus aina, kun heidän omaisuutensa luokitukseen tehdään muutoksia; ehdottaa, että kunnat kutsuisivat omistajat suoraan henkilökohtaisesti kuultaviksi maankäyttösuunnitelmista tai maa-alueiden uudesta luokituksesta tehtyjen valitusten käsittelyihin;
32. tuomitsee jyrkästi joidenkin rakennusurakoitsijoiden laittoman käytännön, jolla vaarannetaan Euroopan kansalaisten laillinen omistusoikeus puuttumalla maarekisterien ja kiinteistörekisterin ilmoituksiin, ja kehottaa paikallishallintoja laatimaan sopivia oikeudellisia suojakeinoja tätä käytäntöä vastaan;
33. vahvistaa, että omaisuuden menetyksen johdosta maksettavat korvaukset olisi maksettava suuruudeltaan asianmukaisina lain sekä yhteisöjen tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti;
34. muistuttaa, että direktiivissä sopimattomista kaupallisista menettelyistä ⁽¹⁾ säädetään, että kaikkien jäsenvaltioiden on tarjottava tällaisten käytäntöjen uhreiksi joutuneille kuluttajille asianmukaiset oikeussuojakeinot ja muutoksenhakukeinot sekä varmistettava, että käytössä on asianmukaiset seuraamukset, joilla rangaistaan tällaisista menettelyistä;
35. kehottaa jälleen komissiota käynnistämään tiedotuskampanjan, joka suunnataan kiinteistön hankkimisesta toisesta jäsenvaltiosta suunnitteleville kansalaisille;
36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja neuvostolle, Espanjan kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille ja itsenäisille alueellisille hallituksille ja edustuselimille, Espanjan kansallisen ja alueellisen tason oikeusasiamiehille ja vetoomusten esittäjille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11. toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

Torstai 26. maaliskuuta 2009

Transatlanttisten suhteiden tila Yhdysvaltain vaalien jälkeen

P6_TA(2009)0193

Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 transatlanttisten suhteiden tilasta Yhdysvaltain vaalien jälkeen (2008/2199(INI))

(2010/C 117 E/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa transatlanttisista suhteista, erityisesti 1. kesäkuuta 2006 antamansa kaksi päätöslauselmaa EU:n ja Yhdysvaltojen välisten suhteiden parantamisesta transatlanttisen kumppanuussopimuksen yhteydessä ⁽¹⁾ ja transatlanttisista taloussuhteista EU:n ja USA:n välillä ⁽²⁾ ja 25. huhtikuuta 2007 antamansa päätöslauselman transatlanttisista suhteista ⁽³⁾ sekä viimeisimmän 5. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n ja Yhdysvaltain huippukokouksesta ⁽⁴⁾,
 - panee merkille EU:n ja Yhdysvaltain suhteita koskeneen vuonna 1990 esitetyn transatlanttisen julistuksen ja uuden transatlanttisen toimintaohjelman vuodelta 1995,
 - ottaa huomioon Brdossa 10. kesäkuuta 2008 pidetyn EU:n ja Yhdysvaltain huippukokouksen tulokset,
 - ottaa huomioon EU:n yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston 8. tammikuuta 2009 pitämän epävirallisen kokouksen johtopäätökset, jotka käsittelevät transatlanttisen yhteistyön ensisijaisia alueita Tšekin tasavallan puheenjohtajakauden aikana (taloudellinen ja rahoituksellinen yhteistyö, energiaturvallisuus, YK:n ilmastokonferenssi ja tiiviimpi vuoropuhelu Lähi-idän maiden ja Afganistanin sekä Iranin kanssa),
 - ottaa huomioon Ljubljanassa 64. transatlanttisessa lainsäätäjien vuoropuhelussa (TLD) toukokuussa 2008 ja Miamiassa 65. TLD:ssä joulukuussa 2008 annetut yhteiset julkilausumat,
 - ottaa huomioon 11. ja 12. joulukuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon Pohjois-Atlantin neuvoston Bukarestin huippukokouksessa 3. huhtikuuta 2008 antaman julistuksen,
 - ottaa huomioon päätöslauselmansa EU:n tavasta suhtautua muun muassa Lähi-itään, Afganistaniin, Iraniin ja Irakiin sekä YK:n ja vuosituhattavoitteisiin ja energiaturvallisuuteen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnot (A6-0114/2009),
- A. ottaa huomioon, että Yhdysvaltain uuden presidentin virkaanastumisen aloittama uusi aikakausi on herättänyt suuria odotuksia maailmalla ja voi antaa lisäpontta transatlanttiselle kumppanuudelle,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on yhä tärkeämpi toimija maailmanpolitiikassa ja että kun Lissabonin sopimus ulkopoliittisine välineineen tulee voimaan, EU pystyy olemaan yhä vahvemmin ja yhtenäisemmin esillä kansainvälisellä tasolla,

⁽¹⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, 226.

⁽²⁾ EUVL C 298 E, 8.12.2006, 235.

⁽³⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 670.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0256.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- C. ottaa huomioon, että tutkimusten mukaan suurin osa eurooppalaisista kannattaa ajatusta EU:n keskeisemmästä asemasta maailmanpolitiikassa; ottaa huomioon, että valtaosa eurooppalaisista ja amerikkalaisista on sitä mieltä, että EU:n ja Yhdysvaltain tulisi yhdessä ratkoa kansainvälisiä uhkia,
- D. ottaa huomioon, että monet eurooppalaiset odottavat Yhdysvaltain uuden hallinnon osoittavan yhteistyöhenkeä kansainvälisellä tasolla ja lujittavan EU:n ja Yhdysvaltain suhteita keskinäiselle kunnioitukselle ja kummankin kumppanin rajoitusten ja painopisteiden keskinäiselle ymmärtämykselle perustuen,
- E. katsoo, että transatlanttisen kumppanuuden on pysyttävä unionin ulkoisten toimien kulmakivenä,
- F. katsoo, että transatlanttinen kumppanuus perustuu yhteisiin perusarvoihin, kuten demokratiaan, ihmisoikeuksiin, oikeusvaltion ja monenvälisyyteen sekä yhteisiin tavoitteisiin, kuten avoimiin ja yhdentyneisiin kansantalouksiin ja kestäväan kehitykseen; katsoo, että tämä perusta on edelleen vankka huolimatta joistakin näkemyseroista viime vuosina,
- G. ottaa huomioon, että EU ja Yhdysvallat ovat tärkeitä toimijoita maailmanpolitiikassa ja -taloudessa ja ovat yhdessä vastuussa siitä, että edistetään rauhaa, ihmisoikeuksien kunnioitusta ja vakautta sekä torjutaan erilaisia globaaleja vaaroja ja haasteita kuten vakava talouskriisi, köyhyyden poistaminen ja muiden vuosituhattavoitteiden toteuttaminen, ilmastonmuutos, energian saannin turvaaminen, terrorismi ja ydinaseiden leviäminen,
- H. ottaa huomioon, että globaalissa, monimutkaisessa ja muuttuvassa maailmassa on molempien osapuolten, EU:n ja Yhdysvaltain, edun mukaista yhdessä muokata kansainvälistä ympäristöä ja vastata yhteisiin uhkiin ja haasteisiin tavalla, joka perustuu kansainväliseen oikeuteen ja monenvälisiin instituutioihin ja erityisesti YK:n järjestelmään, sekä kutsua muita kumppaneita yhteistyöhön näissä ponnistuksissa,
- I. ottaa huomioon, että on tärkeää ottaa kehittyvät maat mukaan jakamaan vastuu maailman järjestyksestä, kuten Barack Obama, tuolloin vielä presidenttiehdokas, sanoi Berliinissä heinäkuussa 2008: "ei yksikään valtio, oli se kuinka suuri tai voimakas" voi voittaa globaaleja haasteita yksin,
- J. katsoo, että koska EU:n ja Yhdysvaltain välinen suhde sekä niiden vastuu kansainvälisestä järjestyksestä ovat tärkeitä ja koska molemmat kumppanit ja maailma ovat muutoksen kourissa, on tärkeää, että niiden kumppanuus voidaan perustaa vankalle ja ajantasaistetulle pohjalle, kuten uudelle kumppanuussopimukselle,
- K. katsoo, että transatlanttinen kumppanuus ja NATO ovat yhteisen turvallisuuden kannalta välttämättömiä,
- L. katsoo, että transatlanttisen talousneuvoston (TTN) on jatkettava toimintaansa kohti tavoitetta luoda aidot ja integroituneet transatlanttiset markkinat; katsoo, että nykyisessä kriisissä tarvitaan yhteistä johtajuutta kansainvälisten taloudellisten instituutioiden ratkaisevaksi uudistamiseksi,
- M. ottaa huomioon, että EU:n ja Yhdysvaltain bruttokansantuote vastaa yli puolta maailmanlaajuisesta BKT:stä; ottaa huomioon, että näiden osapuolten välinen kahdenvälinen kauppa- ja investointikumppanuus on maailman suurin ja että komission mukaan lähes 14 miljoonaa työpaikkaa EU:ssa ja Yhdysvalloissa riippuu transatlanttisista kauppa- ja investointisiteistä,

Kahdenväliset institutionaaliset kysymykset

1. onnittelee Barack Obamaa hänen tultuaan valituksi Amerikan yhdysvaltojen presidentiksi; muistuttaa hänen heinäkuussa 2008 Berliinissä pitämästään puheesta, jossa hän sitoutui voimakkaasti transatlanttiseen kumppanuuteen ja sanoi, että "Amerikalla ei ole Eurooppaa parempaa kumppania" ja lisäsi, että on aika liittyä yhteen 2000-luvun haasteisiin vastaamiseksi; toistaa presidentti Obamalle esittämänsä pyynnön pitää puhe Euroopan parlamentin täysistunnossa tämän ensimmäisen virallisen Euroopan vierailun yhteydessä;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

2. kehottaa neuvostoa, EU:n jäsenvaltioita ja komissiota koordinoimaan paremmin politiikkaa, jota EU:n soveltaa Yhdysvaltain uuteen hallintoon nähden, ja lisäämään sen johdonmukaisuutta;
3. on vakuuttunut siitä, että EU:n ja Yhdysvaltain suhde on EU:n tärkein strateginen kumppanuus; katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltain koordinoitu toiminta maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseksi kansainvälistä oikeutta noudattaen ja monenvälisyyttä vahvistaen on äärettömän tärkeää kansainväliselle yhteisölle; kehoittaa neuvoston puheenjohtajavaltiota Tšekkiä ja komissiota kehittämään yhteistyössä Yhdysvaltain uuden hallinnon kanssa yhteisen toimintasuunnitelman, joka koskee lyhyen ja pitkän aikavälin tavoitteita sekä kahdenvälisissä asioissa että maailmanlaajuisissa ja alueellisissa asioissa ja konflikteissa;
4. suhtautuu hyvin myönteisesti Prahassa 5. huhtikuuta 2009 järjestettävään huippukokoukseen, johon osallistuvat presidentti Obama ja Euroopan unionin 27 valtion- ja hallituksen päämiestä, ja toivoo, että kokous antaa vahvan sysäyksen transatlanttisten suhteiden vahvistamiselle ja yhteisen toimintasuunnitelman laatimiselle;
5. korostaa, että tämänhetkistä edistystä tulisi käyttää myös transatlanttisten suhteiden puitteiden parantamiseen ja uudistamiseen; korostaa tarvetta korvata vuodelta 1995 oleva uusi transatlanttinen toiminta-ohjelma (NTA) uudella transatlanttisella kumppanuussopimuksella, joka tarjoaa suhteille vakaamman ja nykyaikaisemman pohjan;
6. pitää aiheellisena, että neuvottelut uudesta sopimuksesta aloitetaan Lissabonin sopimuksen tultua voimaan, jotta se voitaisiin saattaa valmiiksi ennen vuotta 2012;
7. on vakuuttunut siitä, että TTN olisi taloudellisesta integraatiosta ja sääntely-yhteistyöstä vastaavana elimenä sisällytettävä uuteen sopimukseen; suhtautuu myönteisesti siihen, että TTN:ää neuvovat eri sidosryhmät, joihin kuuluu myös liike-elämän edustajia, ja pyytää, että ammattiyhdistysliikkeen edustajille annettaisiin vastaava rooli Atlantin molemmin puolin;
8. suosittelee, että EU:n ja Yhdysvaltain huippukokous pidettäisiin kahdesti vuodessa, jotta kumppanuu-delle voidaan antaa strategista suuntaa ja pontta, ja että niissä sovittaisiin aikaisemmin määriteltyjen tavoitteiden riittävästä valvonnasta;
9. katsoo, että uudella sopimuksella olisi perustettava ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa käsittelevä elin, joka huolehtii järjestelmällisesti korkean tason neuvotteluista ja koordinoinnista; suosittelee, että tämän elimen puheenjohtajana toimii EU:n puolelta korkea edustaja / komission varapuheenjohtaja ja Yhdysvaltain puolelta ulkoministeri ja että se tapaa vähintään joka kolmas kuukausi sanotun rajoittamatta epävirallisia yhteyksiä; ehdottaa, että tätä mekanismia voitaisiin kutsua transatlanttiseksi poliittiseksi neuvostoksi (TPN);
10. vahvistaa, että uudella sopimuksella nykyinen TLD olisi muutettava transatlanttiseksi edustajakokoukseksi edustajakokous, joka toimisi parlamentaarisen vuoropuhelun, tavoitteiden määrittämisen ja sopimuksen täytäntöönpanon tarkastelun foorumina ja sekä Euroopan parlamentin että Yhdysvaltain kongressin työn koordinointifoorumina yhteistä etua koskevissa asioissa, joissa näiden molempien tahojen valiokuntien ja esittelijöiden olisi myös tehtävä tiivistä yhteistyötä; katsoo, että tämän edustajakokouksen olisi kokoonnuttava täysistuntoon kahdesti vuodessa ja että sen olisi koostuttava tasapuolisesti sekä Euroopan parlamentin että Yhdysvaltain kongressin ylä- ja alahuoneen jäsenistä; katsoo, että edustajakokous voisi perustaa työryhmiä valmistelemaan täysistunnon kokouksia; toistaa, että tämän edustajakokouksen yhteyteen olisi luotava vastavuoroinen lainsäädännöllinen varhaisvaroitussjärjestelmä; katsoo, että tarvittaisiin ohjauskomitea, jonka tehtävänä olisi edistää Euroopan parlamentin ja Yhdysvaltain kongressin lainsäädäntövaliokuntien ja esittelijöiden välistä yhteistyötä asioissa, jotka koskevat transatlanttisten markkinoiden tiiviimmän yhdyntymisen ja erityisesti TTN:n työn kannalta merkityksellistä lainsäädäntöä;
11. katsoo, että transatlanttisen edustajakokouksen olisi saatava TTN:ltä ja TPN:ltä tietoa niiden toiminnasta, mihin kuuluu myös oikeus kuulla niiden edustajia, sekä voitava esittää ehdotuksia molemmille neuvostoille sekä EU:n ja Yhdysvaltain huippukokouksille; vaatii parlamentaarikoilla TTN:ssä olevan aseman vahvistamisen lisäksi, että edustajakokouksen molemmat yhteispuheenjohtajat kutsutaan osallistumaan molempien neuvostojen kokousten sekä EU:n ja Yhdysvaltain huippukokousten avajaisistuntoihin;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

12. kehottaa Yhdysvaltain kongressia harkitsemaan mahdollisuutta perustaa Yhdysvaltain kongressin yhteystoimisto Brysseliin ja tekemään tältä osin täysimääräisesti yhteistyötä parlamentin kanssa;
13. kehottaa Euroopan parlamentin pääsihteerä etenemään äärimmäisen kiireellisesti puhemiehistön 11. joulukuuta 2006 virkailijan lähettämistä Washingtoniin yhteysvirkamieheksi tekemän päätöksen toimeenpanossa;
14. korostaa yhteisen henkilöstövaihto-ohjelman etuja ja kehottaa parlamentin pääsihteerä tutkimaan yhdessä Yhdysvaltain edustajainhuoneen ja senaatin virkailijoiden kanssa parlamentin ja YK:n sihteeristön keskenään sopimaa henkilöstövaihtoa koskevaa yhteistä muistiota vastaavan muistion toteutettavuutta;
15. korostaa, että tätä transatlanttista kumppanuutta on tuettava osapuolten kansalaisyhteiskuntien syvemmillä ymmärtämisellä ja tiiviimmillä yhteyksillä; korostaa tarvetta lisätä molempien osapuolten vaihto-ohjelmia opiskelijoille, tutkijoille ja muille kansalaisyhteiskunnan toimijoille sen varmistamiseksi, että nykyiset ja tulevat sukupolvet syventävät keskinäistä ymmärtämystä ja sitoutuvat tähän kumppanuuteen; katsoo, että tälle aloitteelle olisi annettava sen tehokkaan kehityksen varmistamiseksi taustatukea EU:n vuoden 2010 talousarviosta ja asianomaisten Yhdysvaltain toimielinten talousarvioista;
16. on erittäin tyytyväinen amerikkalaista alkuperää olevien järjestöjen kasvavasta määrästä Brysselissä ja erityisesti näiden järjestöjen sitoutumisesta Euroopan unioniin, sen toimielimiin ja vahvistettuun EU:n ja Yhdysvaltain kumppanuuteen; korostaa, että eurooppalaisten järjestöjen on sitouduttava vastaavalla tavalla toimimaan Washington DC:ssä EU:n profiilin nostamiseksi ja transatlanttisia ja maailmanlaajuisia kysymyksiä koskevien eurooppalaisten näkökantojen esille tuomiseksi Yhdysvaltain poliittisessa yhteisössä; tiedostaa, että eurooppalaisilla toimielimillä ei usein ole vastaavia voimavaroja kuin niiden amerikkalaisilla kumppaneilla; ehdottaa tämän vuoksi rahoituksen lisäämistä ja sen kohdentamista ensisijaisesti sellaisille eurooppalaisten järjestöjen järjestämille hankkeille, jotka parantavat Euroopalle tärkeiden kysymysten ja näkökantojen tunnettavuutta ja ymmärtämystä Yhdysvalloissa;
17. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja vahvistamaan yhteistyötään kulttuurin alalla ja jatkamaan kulttuurivaihdosta molemmille koituvien hyötyjen vaalimista ja edistämistä;
18. korostaa tiiviimmän yhteistyön tärkeyttä avaruushjelmissä erityisesti ESA:n (Euroopan avaruusjärjestö) ja NASA:n välillä;

Maailmanlaajuiset haasteet

19. kehottaa molempia kumppaneita sitoutumaan käytännön monenvälisyyteen, johon osallistuu kehittyviä maita ja jossa yhteisvastuun hengessä kannetaan vastuu maailmanjärjestyksestä, kansainvälisen lainsäädännön kunnioittamisesta ja yhteisistä ongelmista; vaatii EU:ta ja Yhdysvaltoja lisäämään ponnistelujaan YK:n uudistusten toteuttamiseksi, mukaan luettuna YK:n turvallisuusneuvoston ja muiden maailmanlaajuisen järjestelmään kuuluvien monenvälisen foorumien uudistaminen;
20. kehottaa molempia osapuolia edistämään ihmisoikeuksien kunnioittamista maailmassa yhtenä molempien osapuolten politiikan tärkeimmistä osa-alueista; korostaa tehokkaan koordinaation tarpeellisuutta ehkäisevässä diplomatiassa ja kriisidiplomatiassa sekä reagoitaessa pandemioihin ja humanitaarisiin katastrofeihin koordinoitulla ja tehokkaalla tavalla; kehottaa Yhdysvaltain uutta hallintoa ratifioimaan kansainvälistä rikostuomioistuinta koskevan Rooman peruskirjan ja liittymään siihen; toistaa vetoamuksensa kuolemantuomion poistamiseksi;
21. kehottaa molempia osapuolia toimimaan päättäväisesti vuosituhattavoitteiden saavuttamisen puolesta erityisesti Afrikassa, joka ei saa joutua vaaraan taloudellisen kriisin vuoksi, sekä tutkimaan mahdollisuuksia koordinoituihin toimiin noilla alueilla; kehottaa molempia osapuolia täyttämään lupauksensa käyttää 0,7 prosenttia BKT:stään kehitysyhteistyöhön;
22. kehottaa molempia osapuolia yhteisesti johtamaan Washingtonin konferenssissa 15. marraskuuta 2008 käynnistettyjä monenvälisiä ponnisteluja vallitsevan talous- ja rahoituskriisin ratkaisemiseksi ja kansainvälisen rahoitusjärjestelmän, Maailmanpankin ja IMF:n uudistamiseksi siten, että mukaan otetaan noussevan talouden maat ja samalla torjutaan protektionismia ja edistetään WTO:n Dohan kierroksen onnistunutta päätökseen saattamista;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

23. pitää tervetulleena Yhdysvaltain uuden presidentin voimakasta sitoutumista ilmastonmuutoksen ratkaisemiseen; kehottaa Euroopan unionia ja Yhdysvaltoja omaksumaan johtavan aseman ja pääsemään Kööpenhaminassa vuonna 2009 pidettävässä konferenssissa kunnianhimoiseen sopimukseen vuoden 2012 jälkeisistä tavoitteista siten, että mukaan tulevat kaikki keskeiset kaasupäästöjä aiheuttavat maat, jotka velvoitetaan sitoviin keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteisiin;

24. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja tiiviimpään yhteistyöhön energian alalla; vaatii, että etusijalle asetetaan niiden tuottajamaihin soveltamansa lähestymistavan tehokas koordinointi ja tarjonnan, lähteiden ja kuljetusten monipuolisuuden vahvistaminen; kannattaa tiiviimpää tieteellistä ja teknologista yhteistyötä energian ja energiatehokkuuden alalla;

25. kiinnittää huomiota NIC:n (National Intelligence Council) raporttiin "Global Trends 2025: A Transformed World", ja kehottaa vuoden 2009 tammikuusta kesäkuuhun puheenjohtajavaltiona toimivaa Tšekkiä ja vuoden 2009 heinäkuusta joulukuuhun puheenjohtajavaltiona toimivaa Ruotsia pyrkimään siihen, että luodaan NIC:n käyttämää analyysijärjestelmää vastaava järjestelmä, jotta voidaan yksilöidä tiiviissä yhteistyössä Euroopan unionin turvallisuustutkimusinstituutin (EUISS) kanssa pitkän aikavälin suuntauksia EU:n näkökulmasta, koska EU:n toimielimissä tarvitaan pitkän aikavälin strategista pohdintaa poliittisista kysymyksistä; on vakuuttunut siitä, että tämä askel mahdollistaa vuoropuhelun keskeisistä strategisista kysymyksistä, joita transatlanttinen kumppanuus kohtaa pitkällä aikavälillä;

Alueelliset kysymykset

26. korostaa, että Lähi-idän konfliktiin rauhanomainen ja oikeudenmukainen ratkaiseminen on välttämätöntä, ja pitää tervetulleena sitä, että se muodostaa yhden Yhdysvaltain uuden hallinnon kiireellisimmistä painopisteistä; pyytää Yhdysvaltain hallintoa koordinoimaan toimet tiiviisti EU:n kanssa ja osallistumaan kvartetttiin; pitää tervetulleena entisen senaattorin George Mitchellin varhaista nimitystä Yhdysvaltain Lähi-idän erityislähettilääksi; korostaa, että molempien osapuolten olisi pyrittävä "tiekartan" ja Annapolisin konferenssin saavutusten perusteella tehostamaan neuvotteluja, joiden tavoitteena on kahden valtion ratkaisu; kehottaa molempia osapuolia tekemään tiivistä yhteistyötä, jonka tarkoituksena on auttaa tekemään Gazan nykyisestä hauraasta tulitauosta vankka ja pysyvä ja saada mukaan alueelliset toimijat sekä auttaa saavuttamaan 8. tammikuuta 2009 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1860 (S/RES/1860(2009)) tavoitteet, kuten välittömän humanitäärisen hätäavun toimittaminen Gazan väestölle ja aseiden ja ammusten laittoman kaupan estäminen ja Gazan sulun purkamisen varmistaminen; vetoaa transatlanttisia kumppaneita tukemaan pyrkimyksiä saada aikaan Palestiinan sisäinen sovinto ja korostaa, että on tärkeää parantaa palestiinalaisten elinoloja sekä Länsirannalla että Gazassa ja huolehtia Gazan jälleenrakentamisesta;

27. vaatii EU:ta ja Yhdysvaltoja työskentelemään yhdessä uudistaakseen strategioitaan ihmisoikeuksien ja demokratian vahvistamiseksi Lähi-idässä perustaen toimintansa taloudelliseen valtaansa ja pehmeään vallankäyttöön alueella;

28. korostaa, että transatlanttisen yhteisön arvot, turvallisuus ja uskottavuus ovat panoksina Afganistanissa; kehottaa EU:ta, Yhdysvaltoja, Natoa ja YK:ta esittämään uuden yhteisen strategiakonseptin, jossa kattavasti integroidaan kansainvälisen osallistumisen komponentit, jotta voidaan lisätä turvallisuutta kaikilla alueilla, vahvistaa Afganistanin hallituksen instituutioita ja paikallisia instituutioita sekä tukea kansakunnan rakentamista ja hyvinvointia tiiviissä yhteistyössä naapurivaltioiden kanssa; katsoo, että lopullisena tavoitteena on oltava turvallisuutta ja vakautta koskevan vastuun vähittäinen luovuttaminen Afganistanin viranomaisille; palauttaa mieleen 22. syyskuuta 2008 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1833 (S/RES/1833(2008)), jossa kannustetaan kaikkia Afganistanin puolueita ja ryhmiä osallistumaan rakentavalla tavalla poliittiseen vuoropuheluun ja välttämään väkivaltaan turvautumista;

29. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja kehittämään yhteisen Pakistan-strategian, jolla pyritään vahvistamaan maan demokraattisia instituutioita, oikeusvaltiota ja sen kykyä torjua terrorismia samalla kun kannustetaan Pakistania ottamaan osavastuu alueen vakaudesta, mukaan luettuna Afganistanin vastaisen rajan turvallisuus ja hallituksen täysi valvonta Pakistanin rajamaakunnissa ja heimoalueilla; pitää myönteisenä Richard Holbrooken nimitystä Pakistanin ja Afganistanin alueen ainoaksi erityislähettilääksi;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

30. korostaa, että Iranin ydinohjelma vaarantaa ydinaseiden leviämättömyyttä koskevan järjestelmän ja alueen sekä maailman vakauden; panee tyytyväisenä merkille presidentti Obaman ilmoituksen, jonka mukaan suorien yhteyksien luomista Iraniin harkitaan, ja tukee molempien osapuolten yhteistä tavoitetta, jolla pyritään Iranin kanssa neuvotteluratkaisuun noudattaen kaksitahoista vuoropuhelun ja pakotteiden strategiaa yhdessä muiden turvallisuusneuvoston jäsenten ja kansainvälisen atomienergiajärjestön kanssa; katsoo, että kaikki aloitteet, joita toinen osapuoli saattaa käynnistää Iranin suhteen, on tiiviisti koordinoitava osapuolten välillä luottamuksen ja avoimuuden hengessä; kehottaa transatlanttisia kumppaneita määrittelemään yhteisen Irania koskevan kannan mahdollisimman nopeasti ja odottamatta, että asia muuttuu kiireelliseksi;

31. pitää tervetulleena, että Yhdysvallat ja Irak ovat ratifioineet sopimuksen Yhdysvaltain joukkojen läsnäolosta Irakissa; korostaa EU:n valmiutta edelleen auttaa Irakin jälleenrakennuksessa erityisesti keskittymällä oikeusvaltion, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja valtiollisten instituutioiden lujittamiseen sekä taloudellisen kehityksen auttamiseen ja Irakin integroimiseen takaisin maailmantalouteen; kehottaa osapuolia jatkamaan koordinoitujen ponnistelujen avulla työtä Irakin hallituksen ja YK:n kanssa, jotta voidaan tukea vakautta ja kansallista sovintoa sekä edistää Irakin yhtenäisyyttä ja riippumattomuutta;

32. kehottaa molempia osapuolia tiiviisti koordinoimaan Venäjää koskevat politiikkansa; on tietoinen Venäjän merkityksestä naapurimaana, Venäjän ja EU:n keskinäisestä riippuvuudesta ja Venäjän roolista merkittävänä alueellisena ja maailmanpoliittisena toimijana; korostaa että on tärkeää kehittää Venäjän kanssa rakentavaa yhteistyötä asioissa, jotka koskevat yhteisiä haasteita, uhkia ja mahdollisuuksia, kuten turvallisuutta, aseistariisun ja ydinaseiden leviämisen estämistä, noudattaen demokraattisia periaatteita, ihmisoikeusnormeja ja kansainvälistä oikeutta; korostaa tässä yhteydessä tarvetta lujittaa transatlanttisten kumppaneiden ja Venäjän keskinäistä luottamusta ja tehostaa yhteistyötä Nato-Venäjä-neuvostossa; kehottaa molempia transatlanttisia kumppaneita tiiviisti koordinoimaan tapansa suhtautua kaikkiin Euroopan turvallisuusarkkitehtuurin muutoksiin noudattaen samalla Etyjin periaatteita ja säilyttäen Naton yhtenäisyyden; katsoo, että tämän arkkitehtuurin, johon sisältyvät myös sellaiset järjestelyt kuin tavanomaisten aseiden rajoittamista Euroopassa koskeva sopimus, kehitystä on tarkasteltava keskustellen niin Venäjän kuin muiden EU:n ulkopuolisten Etyjin jäsenvaltioiden kanssa;

33. pitää myönteisinä Yhdysvaltain varapresidentin Joe Bidenin Euroopan turvallisuuskonferenssissa Münchenissä äskettäin antamia lausuntoja, joissa tämä ilmoitti Yhdysvaltain aikovan jatkaa neuvottelujaan Nato-liittolaistensa ja Venäjän kanssa Yhdysvaltain ohjuspuolustusjärjestelmästä ja totesi lisäksi, että uusi hallinto tarkastelisi järjestelmän kustannuksia ja tehokkuutta; panee merkille Venäjältä kantautuneen tietoja, että se keskeyttäisi suunnitelmansa sijoittaa lyhyen kantaman Iskander-ohjuksia Kaliningradiin;

34. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja kehittämään yhteisen strategian Euroopan naapurisuuspolitiikan piiriin kuuluville kuudelle Itä-Euroopan valtiolle (Moldova, Ukraina, Georgia, Armenia, Azerbaidžan ja Valko-Venäjä), jotta saataisiin tuntuja ja kestäviä tuloksia uuden itäisen kumppanuuden ja Mustanmeren synergian täytäntöönpanossa;

35. kehottaa molempia osapuolia kiinnittämään erityistä huomiota Latinalaiseen Amerikkaan ja erityisesti sen alueellisiin järjestöihin ja koordinoimaan ponnistelunsa, jotta voidaan lujittaa demokratiaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista, hyvää hallintoa, köyhyyden torjumista, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistamista, markkinataloutta, oikeusvaltiota, mukaan luettuna organisoidun rikollisuuden ja huumekaupan torjunta, sekä alueellisen integraation tukemista ja ilmastonmuutokseen liittyvää yhteistyötä;

36. suosittelee myös yhteistä tapaa suhtautua muihin tärkeisiin maailmanpoliittisiin toimijoihin, kuten Kiinaan, Intiaan tai Japaniin, sekä Saharan eteläpuolisen Afrikan erilaisiin kriiseihin ja ongelmiin;

Puolustus, asevalvonta ja turvallisuusasiat

37. korostaa Naton merkitystä transatlanttisen turvallisuuden kulmakivenä; pitää tervetulleena Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2008 tekemää päätöstä EU:n ja Naton strategisen kumppanuuden vahvistamisesta, ja kehottaa molempia osapuolia nopeuttamaan EU:n ja Naton korkean tason ryhmän muodostamista, jotta voidaan parantaa näiden kahden organisaation välistä yhteistyötä; ehdottaa, että euroatlanttisesta turvallisuusstrategiasta järjestetään keskusteluja, joissa voitaisiin määritellä yhteiset turvallisuutta koskevat huolenaiheet ja edut;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

38. korostaa Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kasvavaa merkitystä sekä tarvetta edelleen parantaa Euroopan siviili- ja sotilasvalmiuksia; pitää tervetulleena Bukarestissa huhtikuussa 2008 pidetyssä Nato-huippukokouksessa annettua tunnustusta Euroopan puolustuskyvyn parantamisen merkitykselle transatlanttisen turvallisuuden vahvistamisen kannalta;

39. kehottaa EU:ta ja Yhdysvaltoja omaksumaan kaikilla kansainvälisillä foorumeilla ja erityisesti YK:ssa yhteisen strategian, joka koskee joukkotuhoaseiden ja tavanomaisten aseiden vähentämistä; kehottaa Yhdysvaltain uutta hallitusta käynnistämään Venäjän kanssa mahdollisimman pian uudelleen neuvottelut asevalvonnasta ja aseistariisunnasta ja jatkamaan näiden kahden maan nykyisiä kahdenvälisiä sopimuksia; korostaa, että tarvitaan tiivistä yhteistyötä, jotta voidaan varmistaa edistyminen ennen vuonna 2010 pidettävää ydinaseiden leviämisen estämisestä tehdyn sopimuksen tarkistamiskonferenssia ja pitää tervetulleena Yhdysvaltain uuden presidentin sitoutumista kattavan ydinkoekieltosopimuksen ratifiointiin;

40. korostaa, että on tärkeää vahvistaa transatlanttista yhteistyötä pyrittäessä torjumaan terrorismia kansainvälistä oikeutta ja ihmisoikeuksia täydellisesti kunnioittaen sekä tukea YK:n roolia tämän uhan torjunnassa; korostaa tarvetta tehdä tiivistä yhteistyötä, kun panttivankien henki on vaarassa;

41. pitää myönteisenä Yhdysvaltain presidentin Barack Obaman päätöstä sulkea Guantánamon pidätyskeskus ja muita asiaan liittyviä toimeenpanomääräyksiä laillisista kuulusteluista ja CIA:n pidätyskeskuksista ja kehottaa Yhdysvaltain hallintoa sulkemaan kaikki mahdolliset Yhdysvaltain ulkopuolella sijaitsevat pidätyskeskukset, jotka eivät ole kansainvälisen oikeuden mukaisia, ja luopumaan yksiselitteisesti poikkeuksellista luovuttamista koskevasta politiikastaan; kehottaa jäsenvaltioita Yhdysvaltain hallinnon niin pyytäessä tekemään yhteistyötä tapauskohtaisten ratkaisujen aikaansaamiseksi asiassa, joka koskee myöntymistä joidenkin Guantánamon vankien sijoittamiseen EU:n alueelle, ja noudattamaan samalla jäsenvaltioiden lojalin yhteistyön velvollisuutta kuulla toisiaan asian mahdollisista vaikutuksista yleiseen turvallisuuteen koko EU:n alueella;

42. korostaa, että on tärkeää saattaa välittömästi voimaan EU:n ja Yhdysvaltain luovutus- ja oikeusapu-sopimukset, ja kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet niitä, tekemään sen mahdollisimman pian; korostaa, että näiden sopimusten tehokas täytäntöönpano edellyttää vahvaa molemminpuolista luottamusta, joka perustuu siihen, että kaikki osapuolet noudattavat kaikilta osin ihmisoikeusvelvoitteita, kunnioittavat oikeutta puolustukseen ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, noudattavat kansallisia ja kansainvälisiä oikeussääntöjä;

43. korostaa, että tietojen vaihto on arvokas väline terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden kansainvälisessä torjunnassa, mutta korostaa, että sen on tapahduttava asianmukaisessa oikeuskehelyksessä, jolla taataan kansalaisvapauksien riittävä suojelu, mukaan luettuna oikeus yksityisyyteen, ja että sen olisi perustuttava sitovaan kansainväliseen sopimukseen, kuten sovittiin EU:n ja Yhdysvaltain huippukokouksessa vuonna 2008;

44. suhtautuu myönteisesti siihen, että viisumivapausohjelmaa on äskettäin laajennettu koskemaan seitsemää uutta EU:n jäsenvaltiota; pyytää kuitenkin Yhdysvaltoja poistamaan viisumivaatimuksen lopuilta viideltä jäsenvaltiolta ja kohtelemaan kaikkia EU:n kansalaisia yhdenvertaisesti ja täyden vastavuoroisuuden pohjalta; kehottaa komissiota käsittelemään tätä asiaa kiireellisesti Yhdysvaltain uuden hallinnon kanssa;

45. katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltain tiivis yhteistyö oikeus- ja sisäasiain alalla on myös tarpeen, jotta voidaan vähitellen rakentaa transatlanttinen vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alue;

Taloudelliset ja kaupalliset kysymykset

46. kehottaa kumppaneita käyttämään hyväkseen TTN:n koko potentiaalia, jotta voidaan voittaa taloudellisen integraation nykyiset esteet ja saavuttaa yhdenmukaiset transatlanttiset markkinat vuoteen 2015 mennessä; vaatii komissiota Euroopan parlamentin vuoden 2007 talousarviossaan vahvistaman ja rahoittaman tutkimuksen perusteella laatimaan yksityiskohtaiset toimintaohjeet jäljellä olevista poistettavista esteistä taivoteajankohdan saavuttamiseksi;

47. korostaa, että on tärkeää käyttää TTN:ää myös osapuolten makrotaloudellisen yhteistyön kehiksenä, ja kannustaa toimivaltaisia rahapoliittisia instituutioita vahvistamaan keskinäistä koordinaatiotaan;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

48. pitää myönteisenä transatlanttisen taloudellisen yhdentymisen edistämisessä viime kuukausina tapahtunutta edistystä; katsoo erityisesti, että parantuneen yhteistyön ansiosta on jo saavutettu huomattavaa edistystä investointien, tilinpäätösstandardien, sääntelykysymysten, tuontituotteiden turvallisuuden ja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisen kaltaisilla aloilla ja että tätä yhteistyötä on jatkettava;

49. katsoo samanaikaisesti, että transatlanttisen talousyhteistyön vastuullisuutta, avoimuutta ja ennakoitavuutta on lisättävä; katsoo, että avaintoimijoiden olisi sovittava kokousten aikatauluista, esityslistoista, etenemissuunnitelmista ja edistymiskertomuksista mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja että ne olisi julkaistava Internetissä;

50. katsoo, että Yhdysvalloilla ja Euroopan unionilla on paljon potentiaalia esittää yhteisiä kannanottoja ja tehdä yhdessä aloitteita kansainvälisillä foorumeilla, koska niillä on monia yhteisiä kauppaaan liittyviä intressejä, kuten raaka-aineiden syrjimätön saanti maailmanmarkkinoilla, teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpano sekä maailmanlaajuinen patenttien yhdenmukaistaminen; katsoo, että olisi molempien osapuolten edun mukaista hyödyntää tätä potentiaalia paremmin;

51. oli huolissaan Yhdysvaltojen uudesta kauppaa estävästä elvytyspakettia koskevasta lakiehdotuksesta, mutta panee merkille, että sitä on muutettu WTO:n sääntöjen mukaiseksi, ja painottaa, että on ehdottoman välttämätöntä vastata nykyiseen kriisiin yhdessä eikä toteuttaa toimia, jotka johtavat EU:n ja Yhdysvaltain eristäytymiseen toisistaan;

52. vaatii rahoitusmarkkinoiden asteittaista yhdentämistä vastavuoroisen tunnustamisen sekä nykyisten sääntelyjärjestelmien tietynasteisen lähentämisen ja mahdollisuuksien mukaan satunnaisten erivapauksien käyttöönoton kautta; katsoo, että vapaa pääsy markkinoille, sääntöjen mukauttaminen maailmanlaajuisiin standardeihin, niiden yhdenmukainen soveltaminen ja jatkuva vuoropuhelu markkinatoimijoiden kanssa ovat onnistuneen yhdentymisen peruseriaatteita; kehottaa sekä Yhdysvaltain että Euroopan unionin viranomaisia olemaan asettamatta esteitä ulkomailta tuleville sijoituksille ja antamalla säännöksiä, joilla on eksteritoriaalinen vaikutus, ilman aiempaa kuulemistä ja sopimista asiasta;

53. kannattaa sijoituksia ja transatlanttisten rahoituspalvelujen tarjoamista vaikeuttavien esteiden poistamista sekä Yhdysvaltain ja Euroopan unionin markkinoiden entistä parempaa yhdentymistä, jotta ne voivat paremmin kilpailla kehittyvien markkinoiden kanssa edellyttäen, että käyttöön otetaan toiminnan vakautta koskevat tyydyttävät säännöt, jotta voidaan estää Atlantin toiselta puolelta tulevaa kriisiä leviämästä sen toiselle puolelle;

54. korostaa, että rahoituspalvelumarkkinoiden yhdentyminen ilman sääntelyjärjestelmän ja valvontasääntöjen samanaikaista tarkistamista vähentäisi viranomaisten mahdollisuuksia tehokkaaseen valvontaan; katsoo tästä syystä, että on otettava käyttöön sääntöjä, joiden avulla taataan kilpailu, lisätään rahoitustuotteiden, -laitosten ja -markkinoiden avoimuutta sekä luodaan yhteisiä riskienhallintastandardeja vuoden 2008 marraskuussa pidetyssä G20-maiden huippukokouksessa tehtyjen sopimusten mukaisesti;

55. tunnustaa, että Yhdysvaltain valvontaviranomaiset ovat edistyneet Basel II -sopimusten täytäntöönpanossa suurten pankkien osalta, mutta pitää valitettavana, että jäljellä on poikkeamia, jotka on korjattava, koska niistä aiheutuu lisävelvoitteita eurooppalaisten pankkien yhdysvaltalaisille tytäryrityksille, joiden kilpailuasema täten heikkenee, ja panee merkille, että jäljellä on edelleen eräitä kysymyksiä (rahoitusholdingyhtiöt ja pienet pankit), jotka on ratkaistava mahdollisimman pian; kannustaa Yhdysvaltain kongressia täten harkitsemaan entistä johdonmukaisempaa pankki- ja vakuutusalojen valvontarakennetta, jonka avulla voidaan helpottaa Euroopan unionin ja Yhdysvaltain välistä koordinoitua;

56. pyytää lisäämään yhteistyötä valvontaviranomaisten välillä, jotta voidaan valvoa rajatylittävien ryhmittymien toimintaa ja estää läpinäkymättömille ja yhteistyöhaluttomille lainkäyttöalueille sijoittautuneiden ryhmittymien toiminta, ja pyytää lakkauttamaan veroparatiisit;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

57. kehottaa Euroopan unionin ja Yhdysvaltain viranomaisia sääntelemään luottoluokituslaitoksia yhteisten periaatteiden ja menetelmien mukaisesti, jotta voidaan palauttaa luottamus luokituksiin ja varmistaa niiden luotettavuus; muistuttaa kuitenkin, että Euroopan unionin on kehitettävä oma sääntelyjärjestelmä, sillä Yhdysvaltain arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisen (Securities and Exchange Commission) hyväksymien sääntöjen ekstraterritoriaalista soveltamista Euroopan markkinoilla toimiviin yhdysvaltalaisiin laitoksiin ei voitaisi hyväksyä;

58. on komission kanssa samaa mieltä siitä, että alullepanevat luottolaitokset on velvoitettava pitämään hallussaan osa luotoista, jotta ne voidaan pakottaa kantamaan osa siirretyistä riskeistä; toivoo, että tätä kysymystä käsitellään transatlanttisen vuoropuhelun yhteydessä yhtäläisten edellytysten säilyttämiseksi kansainvälisellä tasolla ja systeemiriskien rajoittamiseksi maailmanlaajuisilla rahoitusmarkkinoilla; katsoo, että valtioiden omistamia sijoitusyhtiöitä varten olisi hyväksyttävä käytännesäännöt;

59. kehottaa uutta kongressia muuttamaan Yhdysvaltain lainsäädäntöä, jossa säädetään saapuvan rahdin 100-prosenttisesta läpivalaisusta, ja kehottaa sitä tekemään tiivistä yhteistyötä EU:n kanssa todellisiin riskeihin perustuvan monitasoisen lähestymistavan toteuttamisen varmistamiseksi; huomauttaa, että turvallinen kauppa on erityisen tärkeää yhä yhdentyneemmässä maailmantaloudessa, mutta katsoo, että tämä tehoton toimenpide muodostaa uuden mahdollisen kaupan esteen, josta aiheutuu huomattavia kustannuksia taloudellisille toimijoille ja joka ei lisää mitenkään toimitusketjun turvallisuutta;

60. katsoo, että TTN voisi auttaa järjestämällä rahdin 100-prosenttista läpivalaisua käsitteleviä seminaareja Brysselissä ja Washingtonissa, jotta lujitetaan EU:n ja Yhdysvaltain lainsäätäjien molemminpuolista ymmärtämystä ja edistetään sellaisen ratkaisun löytämistä ajoissa tähän ongelmaan, jonka molemmat osapuolet voivat hyväksyä;

61. suosittaa, että TTN:n seuraavassa kokouksessa keskusteltaisiin siitä, olisiko hyödyllistä käsitellä TTN:ssä enemmän teknisiä kysymyksiä ja onko EU:n ja Yhdysvaltojen tiiviimpi yhteistyö olennaisen tärkeää toimivan päästöraja- ja päästökauppajärjestelmän luomiseksi; suosittaa, että energiavaltaisiin teollisuuden aloihin sovellettavia olemassa olevia yhteisiä kansainvälisiä kriteerejä kehitettäisiin tai että ne integroitaisiin TTN-prosessiin;

*

* *

62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Amerikan Yhdysvaltain presidentille ja kongressille.

Turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistaminen internetissä

P6_TA(2009)0194

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 26. maaliskuuta 2009 turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta internetissä (2008/2160(INI))

(2010/C 117 E/33)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Stavros Lambrinidisin PSE-ryhmän puolesta laatiman ehdotuksen Euroopan parlamentin suositukseksi neuvostolle turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta internetissä (B6-0302/2008),

— ottaa huomioon kansalaisyhteiskunnan ja poliittisten oikeuksien koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä ”Euroopan ihmisoikeussopimus”, ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan, ja erityisesti niiden määräykset, jotka liittyvät henkilötietojen suojaan, sananvapauteen, yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen sekä vapautta ja turvallisuutta koskevaan oikeuteen,

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24. lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽¹⁾, rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta 27. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/977/YOS ⁽²⁾, julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17. marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/98/EY ⁽³⁾, komission 13. marraskuuta 2007 esittämän ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2007)0698), yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä 15. maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/24/EY ⁽⁴⁾ sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-301/06, Irlanti vastaan parlamentti ja neuvosto, 10. helmikuuta 2009 antaman tuomion,
 - ottaa huomioon tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä 24. helmikuuta 2005 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2005/222/YOS ⁽⁵⁾, muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten ja väärennysten torjunnasta 28. toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2001/413/YOS ⁽⁶⁾, terrorismin torjumisesta tehdyn puitepäätöksen 2002/475/YOS muuttamisesta 28. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/919/YOS ⁽⁷⁾, komission 22. toukokuuta 2007 päivätyn tiedonannon ”Tavoitteena yleinen toimintalinja tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi” (KOM(2007)0267) sekä äskettäiset aloitteet vakavan rikollisuuden ja terrorismin paljastamiseksi (esimerkiksi internetin sisällön valvontaa koskeva Check the Web -hanke),
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) ja Yhdistyneiden Kansakuntien tekemän työn niin rikollisuuden ja verkkorikollisuuden torjumisen kuin myös perusoikeuksien ja -vapauksien kunnioittamisen puolesta myös internetissä ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon eurooppalaisten tuomioistuinten ja kansallisten perustuslakituomioistuinten viimeaikaiset tuomiot ja erityisesti Saksan perustuslakituomioistuimen tuomion ⁽⁹⁾, jossa tunnustetaan erillisoikeus tietotekniikkajärjestelmien luottamuksellisuuden ja koskemattomuuden suojelemiselle,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan ja 94 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon (A6-0103/2009),
- A. katsoo, että internetin kehitys osoittaa, että siitä on tulossa korvaamaton väline demokraattisten aloitteiden edistämiseksi, uusi foorumi poliittiselle keskustelulle (esimerkiksi online-kampanjointi, sähköinen äänestäminen), keskeinen väline käytettäessä sananvapautta maailmanlaajuisesti (esimerkiksi verkkopäiväkirjan pito) ja kehitettäessä liiketoimintaa sekä mekanismeja, jolla edistetään digitaalista lukutaitoa ja levitetään tietoa (verkko-opetus); ottaa huomioon, että internet on tarjonnut kaikenikäisille ihmisille yhä paremmat mahdollisuudet esimerkiksi viestiä eri puolilla maailmaa olevien ihmisten kanssa, parantanut tällä tavoin ihmisten mahdollisuutta oppia tuntemaan muita kulttuureja ja lisännyt siten ymmärtämystä muita ihmisiä ja kulttuureja kohtaan; ottaa huomioon, että internet on myös monipuolistanut uutistarjoantaa, sillä ihmiset voivat nyt seurata uutisia eri puolilta maailmaa,

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EUVL L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ EUVL L 345, 31.12.2003, s. 90.

⁽⁴⁾ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 54.

⁽⁵⁾ EUVL L 69, 16.3.2005, s. 67.

⁽⁶⁾ EYVL L 149, 2.6.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 330, 9.12.2008, s. 21.

⁽⁸⁾ Esimerkiksi: Euroopan neuvoston tietoverkkorikollisuutta koskeva yleissopimus, tehty 23.11.2001; Euroopan neuvoston yleissopimus yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä, tehty 28.1.1981.

⁽⁹⁾ BVerfG, 1 BvR 370/07, 27.2.2008.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- B. katsoo, että hallitusten ja yleishyödyllisten organisaatioiden ja laitosten pitäisi ottaa käyttöön sopiva sääntelykehys ja asianmukaiset tekniset välineet, jotta kansalaiset voisivat osallistua aktiivisesti ja tehokkaasti hallintoprosesseihin käyttämällä sähköisen hallinnon sovelluksia,
- C. katsoo, että internet antaa täyden merkityksen sananvapauden määritelmälle, joka on kirjattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklaan, erityisesti sen "alueellisista rajoista riippumattomalle" ulottuvuudelle,
- D. katsoo, että avoimuutta, yksityisyyden kunnioittamista ja luottamuksen ilmapiiriä internetin sidosryhmien välillä pitäisi pitää korvaamattomina tekijöinä kehitettäessä kestävää näkemystä internet-turvallisuudesta,
- E. katsoo, että internet saattaa sekä lisätä sananvapautta ja yksityisyyttä että kasvattaa sitä vaaraa, että yksityiset ja julkiset toimijat loukkaavat ja rajoittavat niitä,
- F. ottaa huomioon, että vapautensa takia internetiä on myös käytetty väkivaltaisten viestien, kuten tahallisesti terrori-iskuihin yllyttävien viestien sekä viharikoksiin mahdollisesti yllyttävien sivustojen, levittämiseen, ja katsoo, että laajemmat tietoverkkorikollisuuden uhat ovat lisääntyneet maailmanlaajuisesti ja että ne ovat vaaraksi yksilöille (myös lapsille) ja verkoille,
- G. katsoo, että näihin rikoksiin on reagoitava tehokkaasti ja määrätietoisesti muuttamatta internetin pohjimmiltaan vapaata ja avointa luonnetta,
- H. katsoo, että demokraattisessa yhteiskunnassa nimenomaan kansalaisilla on oikeus tarkkailla ja arvioida päivittäin hallitustensa ja heille palveluja tuottavien yksityisten yritysten toimintaa ja mielipiteitä; katsoo, että teknisesti edistyskelliset valvontamenetelmät uhkaavat yhä enenevässä määrin tätä periaatetta, koska toisinaan laissa ei säädetä riittävän hyvin niiden käytön rajoittamisesta,
- I. katsoo, että yksilöillä on oikeus ilmaista itseään vapaasti internetissä (esimerkiksi käyttäjien luoma sisältö, verkkopäiväkirjat, sosiaaliset verkostot), ja ottaa huomioon, että internetin hakukoneet ja palveluntarjoajat ovat helpottaneet huomattavasti tietojen hankkimista esimerkiksi muista ihmisistä; ottaa huomioon, että joissakin tilanteissa yksittäiset henkilöt haluavat kuitenkin poistaa näissä tietokannoissa olevia tietoja; katsoo, että yritysten on voitava siksi varmistaa, että yksilöt saavat henkilökohtaiset tietonsa poistettua tietokannoista,
- J. katsoo, että teknologian kehitys yhä useammin mahdollistaa kansalaisten salaisen ja kansalaisten näkökulmasta hyvin vaikeasti havaittavan valvonnan heidän toimiessaan internetissä; katsoo, että valvontamenetelmien pelkkä olemassaolo ei saa automaattisesti oikeuttaa niiden käyttöä, vaan etusijalla olevan kansalaisten perusoikeuksien suojelun perusteella pitäisi määritellä rajat ja täsmälliset olosuhteet, joissa viranomaiset tai yritykset voivat käyttää näitä menetelmiä; ottaa huomioon, että verkkorikollisuuden ja avoimeen demokraattiseen yhteiskuntaan kohdistuvien uhkien taustalla on tiettyjä henkilöitä ja organisaatioita, jotka käyttävät internetiä loukatakseen kansalaisten oikeuksia, mutta katsoo, ettei tämän rikollisuuden ja näiden uhkien torjunta saa tarkoittaa sitä, että EU:n jäsenvaltiot ottavat oikeudekseen kuunnella ja valvoa kaikkea internetin tietoliikennettä omalla alueellaan, olipa kyse niiden omien kansalaisten tietoliikenteestä tai ulkomailta tulevasta tietoliikenteestä; katsoo, että rikosten torjuntatoimien on oltava oikeasuhtaisia rikoksen luonteeseen nähden,
- K. katsoo, että henkilöllisyysvarkaudet ja -petokset ovat kasvava ongelma, jonka viranomaiset, yksittäiset kansalaiset ja yhtiöt alkavat vasta vähitellen ymmärtää ja joka tuo mukanaan suuria turvallisuusongelmia, jotka liittyvät siihen, että internetiä käytetään enenevässä määrin monenlaisiin tarkoituksiin, muun muassa kaupankäyntiin ja luottamuksellisten tietojen vaihtamiseen,
- L. katsoo, että on palautettava mieleen, että kun on kyse sananvapauden tai yksityiselämän kunnioittamisen kaltaisista oikeuksista, viranomaiset saavat rajoittaa niiden käyttämistä, jos viranomaistoimet ovat lainmukaisia, välttämättömiä, oikeasuhtaisia ja tarkoituksenmukaisia demokraattisessa yhteiskunnassa,

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- M. katsoo, että internetissä on suuri valta- ja tietokuilu yhtäältä yhtiöiden ja hallitusten ja toisaalta yksittäisten käyttäjien välillä; katsoo siksi, että on käynnistettävä keskustelu "suostumuksen" tarpeellisista rajoituksista sekä siltä kannalta, mitä asioita yritykset ja hallitukset voivat vaatia käyttäjää paljastamaan, että siltä kannalta, missä määrin yksilöiden pitäisi suostua luopumaan yksityisyydestään ja muista perusoikeuksistaan saadakseen tiettyjä internetpalveluja tai muita etuoikeuksia,
- N. ottaa huomioon, että maailmanlaajuisen, avoimen ja osallistavan luonteensa takia internet on yleensä vapaa väline, mutta tämä ei sulje pois tarvetta harkita kansallisella ja kansainvälisellä tasolla sekä julkisella että yksityisellä sektorilla, miten internetin käyttäjien perusvapauksia sekä turvallisuutta kunnioitetaan ja suojellaan,
- O. ottaa huomioon, että perusoikeuksia, joihin internet-maailmassa kohdistuu vaikutuksia, ovat muun muassa yksityiselämän kunnioittaminen (myös oikeus poistaa pysyvästi oma digitaalinen jalanjälki), tietosuoja, mielipiteenvapaus, sananvapaus, yhdistymisvapaus, lehdistönvapaus, oikeus ilmaista poliittisia mielipiteitä, oikeus osallistua poliittiseen toimintaan, syrjäntäkielto ja oikeus koulutukseen; katsoo, että näiden oikeuksien sisältöä, myös niiden soveltamisalaa ja laajuutta, niiden tarjoaman suojelun tasoa sekä niiden väärinkäyttöä koskevia kieltoja pitäisi ohjata ihmis- ja perusoikeuksien suojelusta annetuilla säännöillä, jotka vahvistetaan jäsenvaltioiden perustuslaeissa, kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa, myös Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, yhteisön oikeuden ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan yleisperiaatteissa ja/tai muissa asiaankuuluvissa kansallisen, kansainvälisen ja yhteisön lainsäädännön säännöksissä niiden soveltamisalalla,
- P. katsoo, että kaikkien internetin alalla tai internetissä toimivien tahojen pitäisi kantaa vastuunsa ja osallistua foorumeihin, joissa keskustellaan kiireellisistä ja tärkeistä internettoimintaan liittyvistä asioista yhteisten ratkaisujen etsimiseksi ja edistämiseksi,
- Q. katsoo, että digitaalisesta lukutaidottomuudesta tulee 2000-luvun uusi lukutaidottomuuden muoto; katsoo, että internetin käyttömahdollisuuden varmistaminen kaikille kansalaisille on siksi yhtä tärkeää kuin kaikkien kansalaisten koulutuksen varmistaminen ja että hallitukset tai yksityiset yritykset eivät saisi evätä tätä mahdollisuutta rangaistuksena; katsoo, ettei tätä mahdollisuutta saa käyttää väärin laittoman toiminnan harjoittamiseen; katsoo, että on tärkeää käsitellä esille tulevia kysymyksiä, kuten verkon puolueettomuutta, yhteentoimivuutta, kaikkien internetin palvelinten maailmanlaajuisista tavoitetavuutta sekä avointen formaattien ja standardien käyttämistä,
- R. ottaa huomioon, että World Wide Webin tekninen infrastruktuuri ja protokollat eivät vielä tue täysin internetin kansainvälistä, monikulttuurista ja ennen kaikkea monikielistä luonnetta,
- S. katsoo, että meneillään olevassa prosessissa, joka koskee internetin perusoikeuskirjaa (Internet Bill of Rights), on tärkeää ottaa huomioon kaikki merkittävät tätä alaa koskevat tutkimukset ja hankkeet, mukaan lukien tuoreet EU-tutkimukset tästä aiheesta ⁽¹⁾,
- T. katsoo, että taloudellinen toiminta on tärkeää internetin tulevan dynaamisen kasvun kannalta ja että sen taloudellinen tehokkuus pitäisi turvata oikeudenmukaisella kilpailulla sekä teollis- ja tekijänoikeuksien suojelulla, jonka on oltava välttämätöntä, oikeasuhtaista ja tarkoituksenmukaista,
- U. katsoo, että oikea tasapaino pitäisi säilyttää luovan alan ja kulttuurialan kokeiluille ja vaihdolle ennennäkemättömiä mahdollisuuksia avaavan julkisen sektorin tiedon uudelleenkäytön sekä teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamisen välillä,

⁽¹⁾ Tuoreessa tutkimuksessa "Strengthening Security and Fundamental Freedoms on the Internet – an EU Policy on the Fight Against Cyber Crime" esitetään muun muassa ajatus hyväksyä ei-sitova internetin perusoikeuskirja.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- V. ottaa huomioon, että kaikkialla maailmassa hallitukset painostavat enenevässä määrin tieto- ja viestintäteknologia-alan (ICT-alan) yrityksiä noudattamaan kansallista lainsäädäntöä ja politiikkaa tavoilla, jotka saattavat loukata sananvapautta ja yksityisyydensuojaa, jotka ovat kansainvälisesti tunnustettuja ihmisoikeuksia; ottaa huomioon, että myönteisiä toimia on toteutettu, muun muassa monista sidosryhmistä muodostuva ryhmä, jossa on mukana yrityksiä, kansalaisjärjestöjä (myös ihmisoikeusjärjestöjä ja lehdistönvapautta edistäviä ryhmiä), sijoittajia ja tutkijoita, on kehittänyt yhteistyöhön perustuvan lähestymistavan suojellakseen ja lisätäkseen sananvapautta ja yksityisyyttä ICT-alalla ja on käynnistänyt Global Network Initiative (GNI) -aloitteen ⁽¹⁾,
- W. ottaa huomioon, että tiukat tietosuojasäännöt ovat EU:lle ja sen kansalaisille tärkeä asia ja että tietojen suojelua koskevan direktiivin 95/46/EY johdanto-osan 2 kappaleessa todetaan selvästi, että teknologia (eli tietojenkäsittelyjärjestelmät) on "tehty palvelemaan ihmistä" ja että niiden on kunnioitettava "yksilöiden perusoikeuksia ja -vapauksia [...] erityisesti oikeutta yksityisyyteen, ja osallistuttava taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen, kaupan kehittämiseen sekä yksilöiden hyvinvoinnin lisäämiseen",
1. suositaa neuvostolle, että

Kaikille täysimääräinen ja turvallinen pääsy internetiin

- a) osallistutaan ponnisteluihin, joilla pyritään luomaan internetistä tärkeä väline käyttäjien vaikutusvallan lisäämiseksi ja ympäristö, joka sallii alhaalta ylöspäin suuntautuvien lähestymistapojen ja sähköisen demokratian kehityksen varmistamalla asianmukaisten suojatoimien luomisen, koska alalla voi kehittyä uusia valvonnan ja sensuurin muotoja; otetaan huomioon, että käyttäjien internetissä nauttiman vapauden ja yksityiselämän suojan pitäisi olla todellista eikä näennäistä,
- b) tunnustetaan, että internet voi olla ainutlaatuinen mahdollisuus tehostaa osallistuvaa kansalaisuutta ja että tässä suhteessa pääsy verkkoihin ja sisältöihin on yksi keskeisistä tekijöistä; suositellaan, että kyseistä asiaa kehitetään edelleen siitä lähtökohdasta, että jokaisella on oikeus olla osallisena tietoyhteiskunnassa ja että instituutioilla ja sidosryhmillä kaikilla tasoilla on yleinen vastuu avustaa tämän kehityksen toteuttamisessa ja käydä siten käsiksi uuteen kaksitahoiseen haasteeseen, jonka digitaalinen lukutaidottomuus ja demokraattiseen vaikuttamiseen osallistumattomuus sähköisten viestintävälineiden aikakaudella muodostavat ⁽²⁾,
- c) kehoitetaan jäsenvaltioita reagoimaan tietoyhteiskunnan kasvuun ja etsimään keinoja päätöksentekoa koskevan avoimuuden lisäämiseksi helpottamalla kansalaistensa pääsyä hallitusten tallentamiin tietoihin, jotta kansalaiset voivat hyödyntää kyseisiä tietoja; ja neuvoston olisi sovellettava samaa periaatetta omiin tietoihinsa,
- d) varmistetaan yhdessä muiden toimijoiden kanssa, että turvallisuutta, sananvapautta ja yksityisyyden suojaa sekä avoimuutta internetissä ei pidetä kilpailevina tavoitteina vaan että niitä käsitellään samanaikaisesti ja kokonaisvaltaisesti tavalla, joka vastaa asianmukaisesti kaikkiin näihin vaatimuksiin,
- e) varmistetaan, että kaikissa asiaankuuluvissa toimissa, välineissä tai päätöksissä, jotka liittyvät internetin turvallisuuden ja vapauden vahvistamiseen, otetaan huomioon alaikäisten lakisääteiset oikeudet suojeluun, sellaisina kuin niistä määrätään lapsen oikeuksia koskevassa YK:n yleissopimuksessa ja sellaisina kuin ne heijastuvat EU:n lainsäädännössä,

Vahva sitoutuminen tietoverkkorikollisuuden torjuntaan

- f) kehoitetaan neuvoston puheenjohtajavaltiota ja komissiota harkitsemaan kokonaisvaltaista strategiaa tietoverkkorikollisuuden torjumiseksi muun muassa Euroopan neuvoston tietoverkkorikollisuutta koskevan yleissopimuksen mukaisesti, myös tapoja, joilla käsitellään väärän henkilöllisyyden käyttöä ja siihen liittyviä petoksia EU:n tasolla yhteistyössä internetpalvelujen tarjoajien, käyttäjäjärjestöjen ja IT-rikollisuutta käsittelevien poliisiviranomaisten kanssa, sekä ehdottamaan, kuinka voitaisiin järjestää tiedotuskampanjoita ja torjua tällaista rikollisuutta ja varmistaa samalla, että kaikki voivat käyttää internetiä turvallisesti ja vapaasti, kehoitetaan perustamaan EU:n palveluyksikkö, joka auttaa henkilöllisyysvarkauksien ja henkilöllisyyspetosten uhreja,

⁽¹⁾ <http://www.globalnetworkinitiative.org/index.php>.

⁽²⁾ Euroopan neuvoston 17.9.2008 julkaisemassa asiakirjassa "Internet – a critical resource for all" korostetaan myös, että oikeudenmukaisuuden ja osallistumisen varmistaminen ja edistäminen internetin osalta on merkittävä askel oikeudenmukaisuuden ja osallistumisen kehittymiselle koko yhteiskunnassa.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- g) kannustetaan pohtimaan julkisen ja yksityisen sektorin toimijoiden välistä välttämätöntä yhteistyötä tällä alalla ja lainvalvontaviranomaisten yhteistyön tehostamista sekä tarkoituksenmukaisen koulutuksen järjestämistä lainvalvonta- ja oikeusviranomaisille, mukaan lukien perusoikeuksiin liittyviä kysymyksiä koskeva koulutus; tunnustetaan jaetun vastuun tarve sekä yhteissäätelyyn ja itsesääntelyyn perustuvien välineiden edut, koska ne tarjoavat tehokkaan vaihtoehdon perinteiselle lainsäädännölle tai täydentävät sitä,
- h) varmistetaan, että Check the Web -hankkeen puitteissa tehty työ ja viimeaikaiset aloitteet, joiden avulla pyritään tehostamaan tietoverkkorikollisuutta koskevan tiedon levittämistä muun muassa perustamalla kansallisia hälytysjärjestelmiä ja eurooppalainen hälytysjärjestelmä internetissä tehtyjen rikosten ilmoittamista varten (Europol perustaa verkkorikollisuutta käsittelevän eurooppalaisen järjestelmän) ovat välttämättömiä, oikeasuhtaisia ja tarkoituksenmukaisia ja että niiden lisäksi käyttöön otetaan kaikki välttämättömät suojakeinot,
- i) kehoitetaan jäsenvaltioita ajantasaistamaan lainsäädäntöään, joka koskee internetiä käyttävien lasten suojelua, erityisesti siinä tarkoituksessa, että kriminalisoidaan "grooming" (tapaukset, joissa joku yrittää ystävystyä lapsen kanssa käyttäkseen häntä seksuaalisesti hyväkseen), sellaisena kuin se määritellään 25. lokakuuta 2007 tehdyssä Euroopan neuvoston yleissopimuksessa lasten suojelemisesta seksuaaliselta hyväksikäytöltä;
- j) kannustetaan lasten suojeluun tarkoitettuja ohjelmia ja koulutetaan heidän vanhempiaan EU:n lainsäädännön mukaisesti uusien verkossa esiintyvien vaarojen osalta ja laaditaan vaikutustenvaikutustenarviointi nykyisten ohjelmien tehokkuudesta tähän mennessä; kiinnitetään tässä yhteydessä erityistä huomiota online-pohjaisiin peleihin, jotka on suunnattu ensisijaisesti lapsille ja nuorille,
- k) kannustetaan kaikkia EU:n tietokonevalmistajia asentamaan koneisiin valmiiksi lastensuojeluohjelmia, jotka ovat helposti käynnistettävissä,
- l) annetaan teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen tähtääviä rikosoikeudellisia toimenpiteitä koskeva direktiivi sen jälkeen, kun nykyaikaisen innovaatiotutkimuksen valossa on arvioitu, miltä osin tämä on tarpeellista ja oikeasuhtaista, ja kielletään samalla kyseisessä tarkoituksessa kaikkien internetin käyttäjien toiminnan järjestelmällinen tarkkailu ja valvonta internetissä sekä varmistetaan, että rangaistukset ovat oikeassa suhteessa tehtyihin rikkomuksiin; kunnioitetaan myös yksittäisten käyttäjien sananvapautta ja yhdistymisvapautta ja torjutaan tietoverkoissa tehtävien teollis- ja tekijänoikeusrikkomusten kannustimia, myös eräitä liiallisia käyttöoikeusrajoituksia, joita teollis- ja tekijänoikeuksien haltijat itse ovat asettaneet,
- m) varmistetaan, että kiistanalaisten poliittisten mielipiteiden ilmaisemisesta internetissä ei panna vireille rikosoikeudenkäyntiä,
- n) varmistetaan, etteivät lait tai käytännöt rajoita tai kriminalisoi toimittajien ja tiedotusvälineiden oikeutta koota ja jakaa tietoa tiedotustarkoituksiin,

Perusoikeuksien ehdottoman suojelun ja tehostetun edistämisen jatkuva huomio ottaminen internetissä

- o) otetaan huomioon, että "sähköisestä henkilöllisyydestä" on enenevässä määrin tulossa olennainen osa minuuutta ja että tässä suhteessa sitä kannattaa suojella asianmukaisesti ja tehokkaasti sekä yksityisten että julkisten toimijoiden tunkeilulta – siksi pitäisi määritellä yksilön sähköiseen henkilöllisyyteen luonnostaan liittyvät tiedot ja suojella niitä, ja kaikkia näitä yksittäisiä tietoja pitäisi pitää luovuttamattomina henkilökohtaisina oikeuksina, jotka eivät ole luonteeltaan taloudellisia ja joilla ei voi käydä kauppaa; otetaan asianmukaisesti huomioon nimettömyyden, salanimien ja tietovirtojen hallinnan merkitys yksityisyydelle ja se, että käyttäjiä pitäisi opastaa ja heille pitäisi tarjota keinot yksityisyyden suojaamiseksi tehokkaasti esimerkiksi käyttämällä erilaisia saatavilla olevia yksityisyyden suojaa parantavia tekniikoita (PET),

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- p) varmistetaan, että jäsenvaltiot, jotka puuttuvat omalla alueellaan tietoliikenteeseen tai seuraavat sitä, olipa se niiden omien kansalaisten tietoliikennettä tai ulkomailta tulevaa tietoliikennettä, noudattavat tiukasti asianomaisia lakisääteisiä edellytyksiä ja varotoimenpiteitä; kehoitetaan jäsenvaltioita varmistamaan, että jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään ns. verkkoratsioista, ne edellyttävät toimivaltaisen oikeusviranomaisen myöntämää voimassa olevaa etsintälupaa; huomauttaa, ettei ole hyväksyttävää, että verkkoratsioiden tekemiseen sovellettaisiin vastaavia yksinkertaistettuja menettelyjä kuin tavanomaisiin suoriin etsintöihin, sillä ne rikkoisivat oikeusvaltioperiaatetta ja oikeutta yksityisyyteen,
- q) tunnustetaan vaarat internetin valvonnan ja hallinnan tietyissä muodoissa, joiden avulla pyritään myös seuraamaan yksilön jokaista liikettä verkossa ja joiden tarkoituksena on tehdä käyttäjästä profiili ja antaa "pisteitä"; tehdään selväksi, että tällaisia menetelmiä pitäisi aina arvioida niiden välttämättömyyden ja suhteellisuuden kannalta niiden tavoitteiden valossa, joihin niillä pyritään; korostetaan myös, että käyttäjiltä vaaditaan suurempaa tietoisuutta ja tietoon perustuvaa suostumusta heidän toimiessaan verkossa tavalla, johon liittyy henkilötietojen antamista, esimerkiksi verkkoyhteisöissä,
- r) kehoitetaan jäsenvaltioita yksilöimään kaikki verkkovalvontaa käyttävät tahot sekä laatimaan verkkovalvontaa käsittelevät vuosikertomukset, jotka ovat yleisön saatavilla, ja varmistamaan laillisuus-, suhteellisuus- ja avoimuusperiaatteen toteutumisen,
- s) tutkitaan ja määritetään rajat suostumukselle, jonka hallitukset tai yksityiset yritykset voivat pyytää ja saada käyttäjiltä ja jossa nämä luopuvat osittain yksityisyydestään, koska yksittäisten käyttäjien ja tällaisten instituutioiden välillä vallitsee selvä neuvotteluasemien ja tiedon epätasapaino,
- t) rajataan tiukasti, määritellään ja säännellään tapaukset, joissa yksityistä internetyritystä voidaan vaatia paljastamaan tietoja valtion viranomaisille, ja varmistetaan, että siihen, kuinka valtion viranomaiset käyttävät näitä tietoja, sovelletaan tiukimpia tietosuojavaatimuksia; luodaan kyseisen prosessin tehokas valvonta- ja arviointijärjestelmä,
- u) painotetaan sitä, että internetin käyttäjillä olisi oltava mahdollisuus käyttää oikeuttaan saada poistettua henkilökohtaiset tietonsa pysyvästi internetsivustoilta tai kolmannen osapuolen tiedontalennusvälineestä; varmistetaan, että jäsenvaltiot saattavat tehokkaasti voimaan kansalaisten oikeuden saada tutustua henkilökohtaisiin tietoihinsa, mukaan lukien heidän oikeutensa poistaa sellaiset tiedot verkkosivustoilta,
- v) tuomitaan hallituksen määräämä sensuuri, joka koskee verkkosivuilta etsittävässä olevaa sisältöä, erityisesti silloin, kun rajoituksilla voi olla tukahduttava vaikutus poliittiseen mielipiteenilmaisukseen,
- w) kehoitetaan jäsenvaltioita varmistamaan, että sananvapauteen ei kohdisteta mielivaltaisia rajoituksia julkiselta ja/tai yksityiseltä taholta, ja välttämään kaikkia oikeudellisia tai hallinnollisia toimenpiteitä, joilla voi olla tukahduttava vaikutus yksilöiden mielipiteenilmaisun kaikkiin näkökohtiin,
- x) muistutetaan, että henkilötietojen siirtämisessä kolmansiin maihin on noudatettava muun muassa direktiiviä 95/46/EY ja puitepääöstä 2008/977/YOS,
- y) kiinnitetään huomiota siihen, että "esineiden internetin" kehittymisen ja radiotaajuustunnistusjärjestelmien (RFID) käytön myötä tietosuojaa ja kansalaisten oikeuksien suojaamista ei pitäisi sivuuttaa,
- z) kehoitetaan jäsenvaltioita soveltamaan asianmukaisesti direktiiviä 95/46/EY, joka koskee henkilötietojen käsittelyä internetiin liittyvissä yhteyksissä; muistutetaan jäsenvaltioille, että tätä direktiiviä ja erityisesti sen 8 artiklaa on noudatettava riippumatta siitä, mitä tekniikkaa henkilötietojen käsittelyssä käytetään, ja että direktiivissä jäsenvaltioita vaaditaan säättämään henkilöiden oikeudesta muutoksenhakuun ja korvaukseen säännösten rikkomisesta (22, 23 ja 24 artikla),

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- aa) kannustetaan sisällyttämään peruseriaatteet, jotka vahvistetaan "internetin perusoikeuskirjassa", internetiin liittyvien välineiden ja sovellusten tutkimus- ja kehitysprosesseihin sekä edistämään sisäänrakennetun yksityisyyden suojan periaatetta, jonka mukaan yksityisyyttä koskevat vaatimukset ja tietosuojavaatimukset pitäisi ottaa käyttöön mahdollisimman pian uuden teknologian elinkaaren aikana, jolloin kansalaisille taataan käyttäjäystävällinen ympäristö,
- ab) kannatetaan ja pyydetään, että Euroopan tietosuojavaltuutettu ja 29 artiklan mukainen työryhmä osallistuisivat aktiivisesti tietosuojaan mahdollisesti vaikuttavaa internettoimintaa koskevan EU:n lainsäädännön kehittämiseen,

Kansainväliset tavoitteet

- ac) rohkaistaan kaikkia internetin toimijoita sitoutumaan jatkuvaan internetin perusoikeuksien kehittämiseen, joka perustuu nykyisiin perusoikeuksiin, edistää niiden toteutumista ja kannustaa uusien periaatteiden tunnustamista; otetaan huomioon, että tässä suhteessa aktiivinen internetin perusoikeuksia edistävä yhteenliittymä on johtavassa asemassa,
- ad) varmistetaan, että tässä yhteydessä harkitaan monitoimijaista ja -tasoista prosessilähtöistä aloitetta sekä maailmanlaajuisten ja paikallisten aloitteiden yhdistelmää internetin käyttäjien oikeuksien määrittämiseksi ja niiden suojelemiseksi, varmistaen samalla menettelyn oikeutus, vastuuvollisuus ja hyväksyntä,
- ae) tunnustetaan, että internetin maailmanlaajuinen ja avoin luonne edellyttää maailmanlaajuisia tietosuoja-, turvallisuus- ja sananvapaussääntöjä; kehoitetaan tässä yhteydessä jäsenvaltioita ja komissiota tekemään aloite tällaisten sääntöjen laatimista varten; pidetään myönteisenä henkilötietojen suojelusta Strasbourgissa 15.–17. lokakuuta 2008 pidetyn 30. kansainvälisen tietosuojavaltuutettujen konferenssin (International Conference of Data Protection and Privacy Commissioners) päätöslauselmaa, jonka mukaan on hyvin tärkeää suojella yksityisyyttä rajattomassa maailmassa sekä saada aikaan yhteinen ehdotus yksityisyyttä ja henkilötietojen suojelua koskevien kansainvälisten standardien asettamisesta; kehoitetaan kaikkia EU:n sidosryhmiä (niin julkisia kuin yksityisiäkin) osallistumaan tähän pohdintaan,
- af) korostetaan, kuinka tärkeää on kehittää verkkoon todellinen sähköinen foorumi, jossa EU:n kansalaiset voivat käydä interaktiivista keskustelua poliitikkojen ja muiden institutionaalisten sidosryhmien kanssa,
- ag) kannustetaan EU:ta osallistumaan aktiivisesti eri kansainvälisiin foorumeihin, joilla käsitellään internetin maailmanlaajuisia ja paikallisia näkökohtia, esimerkiksi Internetin hallintofoorumiin (IGF),
- ah) osallistutaan yhdessä kaikkien asiaankuuluvien EU:n toimijoiden kanssa eurooppalaisen internetin hallintofoorumin perustamiseen, joka arvioisi kansallisista internetin hallintofoorumeista kertynyttä kokemusta, toimisi alueellisena keskuksena ja välittäisi tehokkaammin Euroopan laajuisia kysymyksiä, kantoja ja huolia tulevilla kansainvälisillä internetin hallintofoorumeilla,

*

* *

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle ja tiedoksi komissiolle.
-

Torstai 26. maaliskuuta 2009

Turvallinen ja ympäristön kannalta järkevä alusten kierrätys

P6_TA(2009)0195

Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 EU:n strategiasta laivanromutustoiminnan parantamiseksi

(2010/C 117 E/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 22. toukokuuta 2007 antaman vihreän kirjan laivanromutustoiminnan parantamisesta (KOM(2007)0269),
 - ottaa huomioon 21. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman laivanromutustoiminnan parantamista koskevasta vihreästä kirjasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 19. marraskuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon EU:n strategiasta laivanromutustoiminnan parantamiseksi (KOM(2008)0767),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 2 ja 6 artiklan, joiden mukaisesti ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön politiikan eri aloihin taloudellisen toiminnan ympäristön kannalta kestäväen kehityksen edistämiseksi,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 175 artiklan,
 - ottaa huomioon vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevan Baselin yleissopimuksen, jonka Yhdistyneet Kansakunnat hyväksyi 22. maaliskuuta 1989 vaarallisten jätteiden kansainvälisiä kuljetuksia koskevan sääntelyn kehikseksi,
 - ottaa huomioon jätteiden siirrosta 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ⁽²⁾ (jätésiirtoasetus),
 - ottaa huomioon kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) diplomaattikokouksen, joka järjestetään toukokuukussa 2009, turvallista ja ympäristön kannalta järkevää alusten kierrätystä koskevasta yleissopimuksesta (alusten kierrätystä koskeva yleissopimus),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon vakavan huolen siitä, että ellei EU:n tasolla pikaisesti ryhdytä sääntelytoimiin, ympäristöä vahingoittavat ja ihmisarvoa alentavat laivojen romutusolosuhteet Etelä-Aasiassa heikkenevät entisestään,
- B. ottaa huomioon, että (Eurooppa-neuvoston kannattamassa) Baselin yleissopimuksessa myönnetään, että laivasta voi tulla jätettä; ottaa huomioon, että se voidaan kuitenkin samanaikaisesti määritellä muiden kansainvälisten sääntöjen mukaan laivaksi ja että laivanomistajien enemmistö ei tällä hetkellä ilmoita alustensa hävittämistä koskevasta aikomuksestaan; katsoo, että sen vuoksi laivanomistajien olisi toimittava sen edistämiseksi, että he antavat tietoja aikomuksistaan hävittää aluksiaan ja kaikista heidän laivoillaan olevista vaarallisista materiaaleista,
- C. ottaa huomioon, että jätésiirtoasetus jätetään edelleenkin järjestelmällisesti ottamatta huomioon, ja toteaa, että mukavuuslippuvaltioiden vastuuta ja roolia pidetään suurimpana esteenä myrkyllisten jätteiden laittoman viennin torjunnalle,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0222.

⁽²⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

- D. ottaa huomioon, että maailmanlaajuisesta yksirunkoisista säiliöaluksista luopumisesta johtuva käytöstä poistettujen alusten määrä ja osittain taantumana vuoksi nyt markkinoilta poistettavien vanhojen alusten määrä johtaa siihen, että eteläaasialaiset heikkotasoiset laitokset laajenevat hallitsemattomasti, ja että tämä ilmiö leviää myös Afrikan maihin, ellei EU ryhdy välittömiin ja konkreettisiin toimiin,
- E. ottaa huomioon, että laivojen romuttaminen käyttämällä niin kutsuttua rantaromutusmenetelmää, joka tarkoittaa sitä, että alukset ajetaan rannalle laskuveden aikaan, on tuomittu maailmanlaajuisesti, koska sitä ei pidetä turvallisena työntekijöille eikä sen katsota suojaavan riittävästi meriympäristöä laivoista peräisin olevilta saastuttavilta aineilta,
1. huomauttaa, että parlamentin yllä mainittu päätöslauselma ja sen siinä ilmaisema kanta ovat edelleen voimassa, ja korostaa, että tämän kannan olisi näytävä mahdollisimman paljon alusten kierrätystä koskevassa yleissopimuksessa, joka on määrä hyväksyä toukokuussa 2009;
 2. korostaa, että laivojen kierrättämistä on tarpeen käsitellä kiinteänä osana laivan elinkaarta, ja kierrättämistä koskevat vaatimukset on otettava huomioon laivan rakentamisen suunnittelua ja varustamista koskevassa vaiheessa;
 3. toteaa, että käytöstä poistettavia aluksia olisi pidettävä vaarallisena jätteenä, koska ne sisältävät monia vaarallisia aineita, ja että niiden olisi siksi kuuluttava Baselin yleissopimuksen soveltamisalaan;
 4. pitää myönteisenä EU:n strategiaa laivanromutustoiminnan parantamiseksi; painottaa kuitenkin, että komission on pikaisesti siirryttävä toteutettavuustutkimuksista eteenpäin ja sitouduttava toimintaan, jolla taataan jätesiiroasetuksen tehokas täytäntöönpano; kehottaa tässä suhteessa kansallisia viranomaisia harjoittamaan entistä ankarampaa valvontaa ja seurantaa ja kehottaa komissiota laatimaan alaa koskevat suuntaviivat;
 5. korostaa, että aikaa ei ole hukattavana, ja kehottaa ryhtymään EU:n tasolla kauaskantoisempiin konkreettisiin lainsäädäntötoimiin kuin IMO:n valitettavan tehottomat toimet;
 6. kehottaa selkeästi kieltämään käytöstä poistettavien laivojen "rantaromutuksen" ja katsoo, että EU:n Etelä-Aasian maille antamassa teknisessä avussa olisi pyrittävä edelleen asteittain lakkauttamaan tämä räikeän kestämaton ja vakavasti virheellinen romutusmenetelmä;
 7. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita sopimaan sellaisista voimaantuloehdoista, joilla taataan, että alusten kierrätystä koskeva yleissopimus voidaan todella panna täytäntöön hyvin pian;
 8. kehottaa jäsenvaltioita allekirjoittamaan alusten kierrätystä koskevan yleissopimuksen ja ratifioimaan sen mahdollisimman pian sen jälkeen kun IMO:n tasolla on saatu aikaan sopimus;
 9. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sekä laivojen omistajia ryhtymään viipymättä soveltamaan alusten kierrätystä koskevan yleissopimuksen pääkohtia varmistaakseen, että tulevana kuukausina ja vuosina romutettaviksi lähetettäviä laivoja todella käsitellään turvallisella ja ympäristöystävällisellä tavalla;
 10. korostaa, että Hong Kongissa toukokuussa 2009 hyväksyttävää alusten kierrätystä koskevaa yleissopimusta on arvioitava siltä kannalta, miten valvonnan taso vastaa vaarallisten jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvontaa koskevaa Baselin yleissopimusta, joka on sisällytetty yhteisön jätteesiirtoasetukseen;
 11. kannattaa komission ehdotusta toimista laivaromuttamojen riippumattoman sertifiointin ja valvonnan käyttöön ottamiseksi; katsoo, että sellaisia toimia tarvitaan pikaisesti, ja korostaa, että merenkulkualaa koskevan yhteisön rahoituksen ehtona olisi oltava se, että edunsaaja käyttää tällaisia sertifioituja laitoksia; pitää tässä suhteessa myönteisinä Euroopan meriturvallisuusviraston kehittämiä standardeja ja katsoo, että ne ovat askel oikeaan suuntaan, mutta toivoo, että lisäparannuksia tehdään lähitulevaisuudessa;

Torstai 26. maaliskuuta 2009

12. kehottaa komissiota ehdottamaan käytännön toimenpiteitä, kuten turvallisten ja puhteiden kierrätyslaitosten merkintäjärjestelmää, ja edistämään tietotaidon ja teknologian siirtoa, jotta Etelä-Aasian purkulaitoksia autetaan noudattamaan kansainvälisiä turvallisuus- ja ympäristöstandardeja ja erityisesti alusten kierrätystä koskevassa yleissopimuksessa vahvistettuja laivojen purkamista koskevia standardeja; katsoo, että tämä tavoite olisi otettava myös laajemmin huomioon laivoja purkamiseen osallistuvia maita koskevan EU:n kehitysapupolitiikan puitteissa;
 13. tukee voimakkaasti EU:n ja laivojen purkamiseen osallistuvien Etelä-Aasian maiden välistä vuoropuhelua laivojen purkulaitosten työoloihin liittyvistä kysymyksistä, lapsityövoimaan liittyvä kysymys mukaan luettuna;
 14. kehottaa ottamaan käyttöön rahoitusmekanismin, joka perustuu laivateollisuuden maksamiin pakollisiin maksuihin ja on tuottajan vastuuta koskevan periaatteen mukainen;
 15. kehottaa komissiota selkeästi vahvistamaan, että vastuussa on se valtio, jonka lainsäädäntöä jätteen omistajaan sovelletaan;
 16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Turkin, Bangladeshin, Kiinan, Pakistanin ja Intian hallituksille sekä IMO:lle.
-

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

III

(Valmistelevat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

EY:n ja Nepalin sopimus tietyistä lentoliikenteen näkökohdista *

P6_TA(2009)0146

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Nepalin hallituksen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (KOM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))

(2010/C 117 E/35)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0041),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 80 artiklan 2 kohdan ja 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0041/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan, 83 artiklan 7 kohdan ja 43 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A6-0071/2009),
1. hyväksyy sopimuksen tekemisen;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Nepalin hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Pyörillä varustetut maatalous- ja metsätraktorit (kodifioitu toisinto) *I**

P6_TA(2009)0147

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tietyistä osista ja ominaisuuksista (kodifioitu toisinto) (KOM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))

(2010/C 117 E/36)

(Yhteispäätösmenettely – kodifointi)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0690),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0414/2008),
 - ottaa huomioon nopeutetusta menetelmästä säädöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20. joulukuuta 1994 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0130/2009),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä olevassa ehdotuksessa ainoastaan kodifioidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositusten perusteella;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Yhteisön tullittomuusjärjestelmä (kodifioitu toisinto) *

P6_TA(2009)0148

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta (kodifioitu toisinto) (KOM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))

(2010/C 117 E/37)

(Kuulemismenettely – kodifointi)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0842),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 26, 37 ja 308 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0019/2009),
 - ottaa huomioon nopeutetusta menetelmästä säädöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20. joulukuuta 1994 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0129/2009),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä olevassa ehdotuksessa ainoastaan kodifoidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositusten perusteella;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Euroopan keskuspankin valtuudet kerätä tilastotietoja *

P6_TA(2009)0149

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 suosituksesta neuvoston asetukseksi Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja annetun asetuksen (EY) N:o 2533/98 muuttamisesta (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))

(2010/C 117 E/38)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin suosituksen neuvostolle (13411/2008) ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 107 artiklan 6 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0351/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0119/2009),
1. hyväksyy Euroopan keskuspankin suosituksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia Euroopan keskuspankin suositukseen;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja Euroopan keskuspankille.

EUROOPAN KESKUSPANKIN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

**Suositus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 7 a kappale (uusi)**

(7 a) Avoimuuden lisäämiseksi EKP:n rahoitusalan laitoksilta keräämät tilastotiedot olisi saatettava yleisön saataville, mutta tietosuojan korkea taso olisi turvattava.

Tarkistus 2

**Suositus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 7 b kappale (uusi)**

(7 b) Euroopan tilastojen kehittämisessä, tuottamisessa ja jakelussa olisi otettava huomioon parhaat käytännöt ja asiasta annetut kansainväliset suositukset.

⁽¹⁾ EUVL C 251, 3.10.2008, s. 1.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

EUROOPAN KESKUSPANKIN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 3**Suositus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 8 kappale**

(8) Kun otetaan huomioon perustamissopimuksen 285 artikla ja perussäännön 5 artikla, on lisäksi tärkeää varmistaa tiivis yhteistyö EKPJ:n ja Euroopan tilastojärjestelmän (European Statistical System, ESS) kesken erityisesti luottamuksellisten tietojen vaihtamisen edistämiseksi tilastointitarkoituksia varten näiden kahden järjestelmän välillä.

(8) Kun otetaan huomioon perustamissopimuksen 285 artikla ja perussäännön 5 artikla, on lisäksi tärkeää varmistaa tiivis yhteistyö EKPJ:n ja Euroopan tilastojärjestelmän (European Statistical System, ESS) kesken **päällekkäisen työn välttämiseksi tilastotietojen keräämisessä ja** erityisesti luottamuksellisten tietojen vaihtamisen edistämiseksi tilastointitarkoituksia varten näiden kahden järjestelmän välillä.

Tarkistus 4**Suositus asetukseksi – muutossäädös
1 artikla – 2 a kohta (uusi)
Asetus (EY) N:o 2533/98
2 a artikla (uusi)**

2 a. Lisätään artikla seuraavasti:

”2 a artikla

Yhteistyö Euroopan tilastojärjestelmän kanssa

Tietojen antamisesta koituvan rasitteen minimoimiseksi, päällekkäisen työn välttämiseksi ja Euroopan tilastojen tuottamista koskevan yhtenäisen lähestymistavan takaamiseksi EKPJ:n ja Euroopan tilastojärjestelmän on toimitettava tiiviissä yhteistyössä 3 artiklassa säädettyjä tilastointiperiaatteita noudattaen.”

Tarkistus 5**Suositus asetukseksi – muutossäädös
1 artikla – 4 kohta – g alakohta
Asetus (EY) N:o 2533/98
8 artikla – 11–13 kohta**

g) Lisätään 11–13 kohta seuraavasti:

Poistetaan.

”11. Luottamuksellisia tilastotietoja voidaan luovuttaa tiedot keränneen EKPJ:n jäsenen ja Euroopan tilastojärjestelmän viranomaisen kesken edellyttäen, että tällainen luovuttaminen on tarpeen Euroopan tilastojen kehittämiseksi, tuottamiseksi tai jakelemiseksi tehokkaalla tavalla taikka niiden laadun parantamiseksi Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n toimivaltaan kuuluvilla alueilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden tietojen kuin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien luottamuksellisten tilastotietojen vaihtamista koskevien kansallisten säännösten noudattamista. Jokaiseen ensimmäisen luovuttamisen jälkeiseen luovutukseen on oltava tiedot keränneen EKPJ:n jäsenen nimenomaisesti antama lupa.

12. Jos luottamuksellisia tietoja luovutetaan Euroopan tilastojärjestelmän viranomaisen ja EKPJ:n jäsenen kesken, näitä tietoja saa käyttää yksinomaan tilastointia varten ja niihin saa olla pääsy vain tilastotoiminnassa omilla erityisaloillaan työskentelevällä henkilöstöllä.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

EUROOPAN KESKUSPANKIN TEKSTI

TARKISTUS

13. Asetuksen (EY) N:o [XX] 19 artiklassa tarkoitettuja suojaamistoimenpiteitä sovelletaan kaikkiin luottamuksellisiin tietoihin, joita luovutetaan Euroopan tilastojärjestelmän viranomaisen ja EKPJ:n jäsenen välillä tämän artiklan 11 ja 12 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o [XX] 20 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla. EKP julkaisee vuosittain luottamuksellisuutta koskevan kertomuksen niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut tilastotietojen luottamuksellisuuden suojaamiseksi.”

Tarkistus 6

Suositus asetukseksi – muutossäädös

1 artikla – 4 a kohta (uusi)

Asetus (EY) N:o 2533/98

8 a artikla (uusi)

4 a. Lisätään artikla seuraavasti:

”8 a artikla

Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n yhteistyö

1. Luottamuksellisia tilastotietoja voidaan luovuttaa tiedot keränneen EKPJ:n jäsenen ja Euroopan tilastojärjestelmän viranomaisen kesken edellyttäen, että tällainen luovuttaminen on tarpeen Euroopan tilastojen, euroalueen tilastot mukaan luettuina, kehittämiseksi, tuottamiseksi tai jakelemiseksi tehokkaalla tavalla taikka niiden laadun parantamiseksi Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n toimivaltaan kuuluvilla alueilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden tietojen kuin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien luottamuksellisten tilastotietojen vaihtamista koskevien kansallisten säännösten noudattamista.

Tietojen luovuttamiseen edelleen ensimmäisen luovuttamisen jälkeen on oltava tiedot keränneen EKPJ:n jäsenen nimenomainen lupa.

2. Jos luottamuksellisia tietoja luovutetaan Euroopan tilastojärjestelmän viranomaisen ja EKPJ:n jäsenen kesken, näitä tietoja saa käyttää yksinomaan tilastointia varten ja niihin saa olla pääsy vain tilastotoiminnassa omilla erityisaloillaan työskentelevällä henkilöstöllä.

3. Euroopan tilastoista ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 (*) 20 artiklassa tarkoitettuja suojaamissääntöjä ja -toimenpiteitä sovelletaan kaikkiin luottamuksellisiin tietoihin, joita luovutetaan Euroopan tilastojärjestelmän viranomaisen ja EKPJ:n jäsenen välillä tämän artiklan 1 ja 2 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o .../2009 21 artiklan 2 kohdan nojalla. EKP julkaisee vuosittain kertomuksen niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut tilastotietojen luottamuksellisuuden turvaamiseksi.

(*) EUVL L ...”

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Kosmeettiset valmisteet (uudelleenlaatiminen) *I**

P6_TA(2009)0158

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kosmeettisista valmisteista (laaditaan uudelleen) (KOM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))

(2010/C 117 E/39)

(Yhteispäätösmenettely – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0049),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0053/2008),
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle työjärjestyksen 80 a artiklan 3 kohdan mukaisesti 21. marraskuuta 2008 osoittaman kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0484/2008),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission lausunnot;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0035

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kosmeettisista valmisteista (uudelleenlaadittu toisinto)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o)

LIITE

Komission lausumat

Komissio panee merkille jäsenvaltioiden huolen siitä, että direktiivejä uudelleenlaaditaan asetuksiksi.

Komissio katsoo, että niiltä osin kuin direktiivin säännökset ovat riittävän selkeät, täsmälliset ja tarkat, ne voidaan muuntaa suoraan sovellettaviksi asetuksen säännöksiksi uudelleenlaatomalla. Tämä koskee erityisesti tapauksia, joissa säännökset ovat luonteeltaan teknisiä ja ne on jo saatettu kokonaisuudessaan osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä.

Komissio hyväksyy kaikkien esitettyjen mielipiteiden valossa, että kosmetiikka-asetuksen nimenomaista tapausta ei käytetä ennakkotapauksena tätä aihetta koskevan toimielinten välisen sopimuksen tulkinnassa.

Komissio sitoutuu selvittämään kosmeettisten valmisteiden verkkokauppaa koskevaa tilannetta ennen asetuksen soveltamispäivää.

Kuten Euroopan parlamentti, myös komissio on huolestunut siitä, että väärentäminen saattaa vaikuttaa kosmetiikka-alaan ja täten lisätä vaaraa ihmisten terveydelle. Tästä syystä komissio ryhtyy toimiin yhteistyön tehostamiseksi kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä väärentämisen torjumiseksi.

Komissio laatii selventävän huomautuksen siirtymäsäännöksistä ja asetuksen soveltamispäivistä (erityisesti koskien 7, 8, ja 10 artiklaa sekä 12 artiklan a kohtaa).

Nanomateriaalien määritelmään liittyen komissio panee merkille, että nanomateriaalien yhteinen määritelmä on edelleen kehitteillä. Tästä syystä komissio vahvistaa, että tulevassa yhteisön lainsäädännössä yhteisen määritelmän kehitys on otettava huomioon, ja panee merkille, että ehdotuksen sisältämät komiteamenettelyt sallivat myös määritelmän päivittämisen ehdotuksessa.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Biosidituotteiden markkinoille saattaminen *I**

P6_TA(2009)0159

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamisesta tiettyjen määräaikojen pidentämisen osalta (KOM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))

(2010/C 117 E/40)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0618),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0346/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A6-0076/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0188

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamisesta tiettyjen määräaikojen pidentämisen osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/107/EY.)

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenne ja valmisteverokannat *

P6_TA(2009)0160

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivien 92/79/ETY, 92/80/ETY ja 95/59/EY muuttamisesta valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteen ja valmisteverokantojen osalta (KOM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))

(2010/C 117 E/41)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0459),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0311/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0121/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös Johdanto-osan 2 kappale

(2) Jotta sisämarkkinoiden toimivuus ja samalla korkeatasoinen terveydensuojelu voidaan EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan mukaisesti varmistaa ja kun otetaan huomioon se, että yhteisö on tupakoinnin torjuntaa koskevan Maailman terveysjärjestön (WHO) puitesopimuksen osapuoli, tarvitaan erilaisia muutoksia. Näissä muutoksissa olisi otettava huomioon vallitseva tilanne kunkin eri tupakkatuotteen kohdalla.

(2) Jotta sisämarkkinoiden toimivuus ja samalla korkeatasoinen terveydensuojelu voidaan EY:n perustamissopimuksen 152 artiklan mukaisesti varmistaa ja kun otetaan huomioon se, että yhteisö on tupakoinnin torjuntaa koskevan Maailman terveysjärjestön (WHO) puitesopimuksen osapuoli, tarvitaan erilaisia muutoksia. Näissä muutoksissa olisi otettava **tarvittaessa** huomioon **tupakointikielto sekä** vallitseva tilanne kunkin eri tupakkatuotteen kohdalla, **ja niillä olisi täydennettävä tupakkamainonnan kieltämiseen sekä valistuskampanjoiden käynnistämiseen liittyviä toimia. Lisäksi huomioon olisi otettava tarve torjua salakuljetusta kolmansista maista sekä järjestäytyntyyttä rikollisuutta ja vahvistaa ja laajentaa Schengen-alueita.**

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
Johdanto-osan 3 kappale

(3) Savukkeiden osalta järjestelyjä olisi yksinkertaistettava, jotta voidaan tarjota valmistajille tasavertaiset kilpailuolosuhteet, välttää tupakkamarkkinoiden jakautuminen ja korostaa terveystavoitteita. Tätä varten kysytyimmän hintaluokan käsite olisi korvattava siten, että **hintaan liittyvä vähimmäisvaatimus viittäsi vähittäismyyntihinnan painotettuun keskiarvoon kun taas rahamääräistä vähimmäisvaatimusta sovellettaisiin kaikkiin savukkeisiin. Vastaavista syistä vähittäismyyntihinnan painotettua keskiarvoa olisi käytettävä viitearvona myös silloin, kun määritellään erityisvalmisteveron osuutta kokonaisveromäärästä.**

(3) Savukkeiden osalta järjestelyjä olisi yksinkertaistettava, jotta voidaan tarjota valmistajille tasavertaiset kilpailuolosuhteet, välttää tupakkamarkkinoiden jakautuminen, **varmistaa kaikkien jäsenvaltioiden, EU:n tupakanviljelijöiden ja tupakkateollisuuden tasavertainen kohtelu**, korostaa terveystavoitteita ja täyttää makrotaloudelliset tavoitteet, kuten matalan inflaation tavoite, ottaen huomioon euroalueen laajentumisen sekä hintojen lähentymisen. Tätä varten kysytyimmän hintaluokan käsite olisi korvattava siten, että **kaikkien tupakkatuotteiden valmisteveroa koskevat vähimmäisvaatimukset kaikissa jäsenvaltioissa olisi 1 päivään tammikuuta 2012 mennessä ilmaistava ainoastaan kustakin tupakkayksiköstä kannettavana erityisosana.** Vähittäismyyntihinnan painotettua keskiarvoa olisi ainoastaan käytettävä viitearvona silloin, kun määritellään erityisvalmisteveron osuutta kokonaisveromäärästä. **Jäsenvaltioissa, joissa tupakan valmistevero on korkea, olisi noudatettava kohtuullisuutta veronkorotusten suhteen, koska veroasteiden lähentäminen toisiinsa on tärkeää sisämarkkinoilla.**

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös
Johdanto-osan 5 kappale

(5) Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan osalta yhteisön vähimmäismäärät olisi ilmaistava siten, että vaikutukset ovat samat kuin savukkeiden osalta. Tätä varten olisi säädettävä, että kansallisten verotasojen on oltava **sekä vähittäismyyntihinnan prosenttiosuutena ilmaistavien vähimmäismäärien että kiinteänä summana ilmaistavan vähimmäisveron mukaisia.**

(5) Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan osalta yhteisön vähimmäismäärät olisi ilmaistava siten, että vaikutukset ovat samat kuin savukkeiden osalta. Tätä varten olisi säädettävä, että kansallisten verotasojen on oltava **kustakin tupakkayksiköstä 1 päivään tammikuuta 2012 mennessä kannettavana kiinteänä summana ilmaistavan vähimmäisveron mukaisia.**

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 1 kohta

Direktiivi 92/79/ETY

2 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **savukkeiden valmisteveron (paljouden perusteella kannettava valmistevero sekä arvon perusteella kannettava valmistevero) osuus on vähintään 57 prosenttia myytyjen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta. Valmisteveron on oltava vähintään 64 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava **1 päivään tammikuuta 2012 mennessä**, että **kaikkien savuketyyppien** valmistevero on vähintään 64 euroa 1 000 savukkeelta.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 1 kohta

Direktiivi 92/79/ETY

2 artikla – 2 kohta

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen *savukkeiden valmisteveron (paljouden perusteella kannettava valmistevero sekä arvon perusteella kannettava valmistevero) osuus on vähintään 63 prosenttia myytyjen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta. Valmisteveron on oltava vähintään 90 euroa 1 000 savukkeelta riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.*

Jäsenvaltioiden, jotka kantavat valmisteveroa vähintään 122 euroa 1 000 savukkeelta vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella, ei kuitenkaan tarvitse noudattaa ensimmäisessä alakohdassa säädettyä 63 prosentin vaatimusta.

2. **Kaikkien** jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen **kaikkien savukeluokkien valmistevero** on vähintään 75 euroa 1 000 savukkeelta **tai 8 euroa enemmän kuin 1 päivänä tammikuuta 2010.**

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 1 kohta

Direktiivi 92/79/ETY

2 artikla – 3 kohta

3. Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo määritetään kunakin vuonna **1 päivänä tammikuuta kulutukseen luovutetun** kokonaismäärän ja kaikki verot sisältävien hintojen perusteella käyttäen viitearvona vuotta n-1.

3. Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo määritetään kunakin vuonna **1 päivänä maaliskuuta markkinoille saatetun** kokonaismäärän ja kaikki verot sisältävien hintojen perusteella käyttäen viitearvona vuotta n-1.

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 1 kohta

Direktiivi 92/79/ETY

2 artikla – 5 kohta

5. Jäsenvaltioiden on asteittain korotettava valmisteveroja niin, että **2 kohdassa** tarkoitettut vaatimukset täyttyvät **2 ja 4 kohdassa asetettuihin määräaikoihin mennessä.**

5. Jäsenvaltioiden on asteittain korotettava valmisteveroja niin, että **1 kohdassa** tarkoitettut vaatimukset täyttyvät **1 päivään tammikuuta 2012 mennessä.**

Jäsenvaltiot, joissa 1 päivänä tammikuuta 2009 vähittäismyyntihintoihin yleisesti sovellettava valmistevero oli korkeampi kuin 64 euroa 1 000 savukkeelta, eivät alenna valmisteverokantaa.

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 1 kohta

Direktiivi 92/79/ETY

2 artikla – 6 kohta – 1 a alakohta (uusi)

Komissio laskee ja julkaisee samassa yhteydessä tiedoksi euroina tai muuna kansallisena valuuttana ilmaistavan savukkeiden eurooppalaisen vähimmäishinnan laskemalla yhteen valmisteverokannan ja arvonlisäverokannan verottomalta arvoltaan 0 euroa olevan nimellisen savukeaskin perusteella.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

1 artikla – 2 kohta

Direktiivi 92/79/ETY

2 a artikla

Korvataan 2 a artikla seuraavasti:

”2 a artikla

1. Jos savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo muuttuu jossakin jäsenvaltiossa ja valmisteverotaso jää sen vuoksi 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa täsmennettyjä tasoja alhaisemmaksi, kyseinen jäsenvaltio voi enintään muutoksen tapahtumisvuotta seuraavan toisen vuoden tammikuun 1 päivään saakka olla mukauttamatta veroa.

2. Jos jäsenvaltio korottaa savukkeiden arvonlisäverokantaa, se voi alentaa valmisteveroa siihen määrään asti, joka vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosenttiosuutena ilmaistuna vastaa arvonlisäverokannan korotusta, joka myös ilmaistaan vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosenttiosuutena, vaikka kyseinen mukautus heikentää valmisteveroa 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä alhaisemmille tasoille, jotka ilmaistaan vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosenttiosuutena.

Jäsenvaltion on kuitenkin jälleen korotettava veroa vähintään kyseisille tasoille viimeistään alentumisvuotta seuraavan toisen vuoden 1 päivänä tammikuuta.”

Poistetaan.

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös

2 artikla – 1 kohta

Direktiivi 92/80/ETY

3 artikla – 1 kohta – 8 ja 9 alakohta

Jäsenvaltioiden on kannettava 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta **tupakasta valmisteveroa vähintään 38 prosenttia vähittäismyyntihinnasta, johon sisältyvät kaikki verot, ja vähintään 43 euroa kilogrammalta.**

Jäsenvaltioiden on kannettava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta piippu- ja savuketupakasta valmisteveroa vähintään **42 prosenttia vähittäismyyntihinnasta, johon sisältyvät kaikki verot, ja vähintään 60 euroa kilogrammalta.**

Jäsenvaltioiden on kannettava 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta **piippu- ja savuketupakasta valmisteveroa joko vähintään 50 euroa kilogrammalta tai 6 prosenttia enemmän kilogrammalta kuin 1 päivänä tammikuuta 2012.**

Jäsenvaltioiden on kannettava 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta piippu- ja savuketupakasta valmisteveroa **joko vähintään 43 euroa kilogrammalta tai 20 prosenttia enemmän kilogrammalta kuin 1 päivänä tammikuuta 2010.**

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 14**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Direktiivi 92/80/ETY

3 artikla – 1 kohta – 10 ja 11 alakohdat

Jäsenvaltioiden on korotettava valmisteveroa asteittain niin, että **yhdeksännessä alakohdassa tarkoitett** uudet vähimmäisvaatimukset saavutetaan **1 päivään tammikuuta 2014 mennessä**.

Valmisteveron, joka ilmaistaan **prosenttiosuutena tai** määränä kilogrammaa kohti **taikka** tiettyä kappalemäärää kohti, on 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavat:

- (a) sikarien tai pikkusikarien osalta **5 prosenttia vähittäismyyntihinnasta, johon sisältyvät kaikki verot, taikka** 12 euroa 1 000 kappaletta tai kilogrammaa kohti;
- (b) piippu- ja savuketupakan, muun kuin savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan, osalta **20 prosenttia vähittäismyyntihinnasta, johon sisältyvät kaikki verot, tai** 22 euroa kilogrammaa kohti.

Jäsenvaltioiden on korotettava valmisteveroa asteittain niin, että uudet vähimmäisvaatimukset saavutetaan.

Valmisteveron, joka ilmaistaan määränä kilogrammaa kohti **tai** tiettyä kappalemäärää kohti, on 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavat:

- (a) sikarien tai pikkusikarien osalta 12 euroa 1 000 kappaletta tai kilogrammaa kohti;
- (b) piippu- ja savuketupakan, muun kuin savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan, osalta 22 euroa kilogrammaa kohti.

Tarkistus 15**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****3 artikla – 4 a kohta (uusi)**

Direktiivi 95/59/EY

9 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

4 a) Korvataan 9 artiklan 1 kohdan 3 alakohta seuraavasti:

”Toisen alakohdan säännös ei kuitenkaan estä soveltamasta hintatason valvontaa tai vahvistettujen hintojen noudattamista koskevia kansallisia järjestelmiä *eikä jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista panemasta täytäntöön kyseisen jäsenvaltion kansanterveyspolitiikan mukaisia ja aiheellisia kaikkiin tupakkatuotteisiin sovellettavia kynnyshintatoimenpiteitä tupakan kulutuksen hillitsemiseksi erityisesti nuorten keskuudessa, jos se on yhteisön säännösten mukaista.*”

Tarkistus 16**Ehdotus direktiiviksi – muutossäädös****3 artikla – 5 kohta**

Direktiivi 95/59/EY

16 artikla – 1 kohta

1. Valmisteveron paljouden perusteella kannettava osa ei voi olla alle 10 prosenttia eikä yli **75 prosenttia** kokonaisveromäärästä, joka syntyy yhdistämällä seuraavat:

- (a) erityisvalmistevero;
- (b) suhteellinen valmistevero ja arvonlisävero, joka kannetaan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

1. Valmisteveron paljouden perusteella kannettava osa ei voi olla alle 10 prosenttia **1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen** eikä yli **55 prosenttia** kokonaisveromäärästä, joka syntyy yhdistämällä seuraavat:

- (a) erityisvalmistevero;
- (b) suhteellinen valmistevero ja arvonlisävero, joka kannetaan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo määritetään kunkin vuonna **1 päivänä tammikuuta** kulutukseen luovutetun kokonaismäärän ja kaikki verot sisältävien hintojen perusteella käyttäen viitearvona vuotta n-1.

TARKISTUS

Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo määritetään kunkin vuonna **1 päivänä maaliskuuta** kulutukseen luovutetun kokonaismäärän ja kaikki verot sisältävien hintojen perusteella käyttäen viitearvona vuotta n-1.

1a. Valmisteveron paljouden perusteella kannettava osa ei saa olla alle 10 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen eikä yli 60 prosenttia kokonaisveromäärästä, joka syntyy yhdistämällä seuraavat:

(a) erityisvalmistevero; ja

(b) suhteellinen valmistevero ja arvonlisävero, joka kannetaan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo määritetään kunkin vuonna **1 päivänä maaliskuuta** kulutukseen luovutetun kokonaismäärän ja kaikki verot sisältävien hintojen perusteella käyttäen viitearvona vuotta n-1.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Yhteinen konsuliohjeisto: biometriset tunnisteet ja viisumihakemukset ***II

P6_TA(2009)0167

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselema 25. maaliskuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi diplomaatti- ja konsuliedustustoille annetun yhteisen konsuliohjeiston muuttamisesta biometristen tunnisteiden käyttöönoton ja viisumihakemusten vastaanoton ja käsittelyn järjestämistä koskevien määräysten osalta (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))

(2010/C 117 E/42)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (5329/1/2009 – C6-0088/2009),
 - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽¹⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2006)0269),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 67 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0143/2009),
1. hyväksyy yhteisen kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan yhteisen kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa EY:n perustamissopimuksen 254 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit 10.7.2008, P6_TA(2008)0358.

Keskiyö 25. maaliskuuta 2009

Yhteisön takuu EIP:lle *I**

P6_TA(2009)0168

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta (KOM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))

(2010/C 117 E/43)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0910),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan, 179 artiklan ja 181 a artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0025/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A6-0109/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0268

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2009/EY tekemiseksi yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuvien tappioiden varalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 633/2009/EY.)

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyiden parantaminen *I**

P6_TA(2009)0169

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 muuttamisesta Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyiden parantamiseksi (KOM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))

(2010/C 117 E/44)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0388),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 80 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0250/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalio-
kunnan lausunnon (A6-0002/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0127

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi asetusten (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 muuttamisesta Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyiden parantamiseksi

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o ...)

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Lentopaikat, ilmaliikenteen hallinta ja lennonvarmistuspalvelut *I**

P6_TA(2009)0170

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 216/2008 muuttamisesta lentopaikkojen, ilmaliikenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen osalta sekä neuvoston direktiivin 2006/23/EY kumoamisesta (KOM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))

(2010/C 117 E/45)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0390),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 80 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0251/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A6-0515/2008),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0128

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi asetuksen (EY) N:o 216/2008 muuttamisesta lentopaikkojen, ilmaliikenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen osalta sekä direktiivin 2006/23/EY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o)

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Uuselintarvikkeet ***I

P6_TA(2009)0171

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi uuselintarvikkeista ja asetuksen (EY) N:o XXX/XXXX/ [yhätenäinen menettely] muuttamisesta (KOM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD))

(2010/C 117 E/46)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0872),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0027/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A6-0512/2008),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi uuselintarvikkeista, || asetuksen (EY) N:o 1331/2008 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 258/97 kumoamisesta

P6_TC1-COD(2008)0002

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen||,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) *Pantaessa täytäntöön yhteisön politiikkaa ja ottaen huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen olisi varmistettava ihmisten terveyden ja kuluttajien etujen korkeatasoinen suojeleminen sekä eläinten terveyden ja ympäristönsuojelun korkea taso. Lisäksi olisi sovellettava aina ennalta varautumisen periaatetta, sellaisena kuin se on vahvistettu elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ⁽³⁾.*
- (2) *Yhteisön politiikkojen toteuttamisessa olisi varmistettava ihmisten terveyden korkeatasoinen suojeleminen ja annettava sille sisämarkkinoiden toimintaan nähden etusija.*
- (3) *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklassa selvennetään, että unioni ja jäsenvaltiot ottavat eläinten, jotka ovat tuntevia olentoja, hyvinvoinnin vaatimukset täysimääräisesti huomioon laatiessaan ja pannaan täytäntöön politiikkaa.*
- (4) *Yhteisön lainsäädännössä määriteltyjä normeja on sovellettava kaikkiin yhteisön markkinoille tuleviin elintarvikkeisiin, mukaan lukien kolmansista maista peräisin olevat elintarvikkeet.*
- (5) *Euroopan parlamentti kehotti eläinten kloonauksesta elintarviketuotantoa varten 3 päivänä syyskuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁴⁾ komissiota laatimaan ehdotuksia, joilla kielletään elintarviketuotantoa varten i) eläinten kloonauksen elintarviketuotantoa varten, ii) kloonattujen eläinten ja niiden jälkeläisten kasvattaminen, iii) kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä saatavan lihan tai maitotuotteiden markkinoille saattaminen ja iv) kloonattujen eläinten ja niiden jälkeläisten, kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä saatavan siemennesteen ja alkuiden sekä kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä saatavan lihan ja maitotuotteiden tuonti.*
- (6) *Kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveystarpeita käsittelevä komission tiedekomitea (SCENIHR) antoi 28–29 päivänä syyskuuta 2005 lausunnon, jonka mukaan riskienarvioinnin kannalta tarvittavissa tiedoissa on suuria aukkoja. Niitä on muun muassa seuraavissa asioissa: nanohiukkasten karakterisointi, havaitseminen ja mittaaminen, annosvaste, ihmisen elimistössä ja luonnossa olevien nanohiukkasten biologinen hajoavuus ja sen kesto sekä kaikki nanohiukkasten toksikologiaan ja ympäristötoksikologiaan liittyvät näkökohdat. Lisäksi SCENIHRin lausunnossa todetaan, että nykyiset toksikologiset ja ympäristötoksikologiset menetelmät eivät välttämättä riitä kattamaan kaikkia nanohiukkasiin liittyviä kysymyksiä.*
- (7) *Uuselintarvikkeita koskevat yhteisön säännöt vahvistetaan uusielintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27 päivänä tammikuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 258/97 ⁽⁵⁾ ja yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti annettujen tietojen julkistamisesta ja suojaamisesta 20 päivänä syyskuuta 2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1852/2001 ⁽⁶⁾. Selkeyden vuoksi asetusta (EY) N:o 258/97 olisi kumottava ja korvattava tällä asetuksella. Käsillä olevaan asetukseen olisi sisällytettävä toimenpiteitä, jotka tällä hetkellä kuuluvat asetuksen (EY) N:o 1852/2001 soveltamisalaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 81.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. maaliskuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0400.

⁽⁵⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1 ||.

⁽⁶⁾ EYVL L 253, 21.9.2001, s. 17.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- (8) Uuselintarvikkeen määrittämisperusteena olisi jatkuvuuden varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 258/97 kanssa pidettävä edelleen sitä, että uuselintarviketta ei ole käytetty ihmisravintona yhteisössä merkittävässä määrin ennen asetuksen (EY) N:o 258/97 soveltamispäivää eli 15 päivää toukokuuta 1997. **Käyttö yhteisössä tarkoittaa käyttöä jäsenvaltiossa riippumatta siitä päivä määrästä, jona ne ovat liittyneet Euroopan unioniin.**
- (9) Nykyistä uuselintarvikkeen määritelmää olisi selkiytettävä **siten, että selitetään uutuuden kriteeri**, ja ajantasaistettava korvaamalla nykyiset luokat viittauksella elintarvikkeen yleiseen määritelmään, joka on annettu || asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ||.
- (10) **Elintarvikkeita, joilla on uusi tai tarkoituksellisesti muunnettu perusmolekyyli rakenne, mikro-organismeista, sienistä tai levistä koostuvia tai niistä peräisin olevia elintarvikkeita, uusia mikro-organismikantoja, joilla ei ole turvallista käyttöhistoriaa, sekä kasveissa luonnollisesti esiintyvien aineiden tiivisteitä olisi pidettävä tämän asetuksen määritelmän mukaisina uuselintarvikkeina.**
- (11) Lisäksi olisi selkiytettävä, että elintarviketta olisi pidettävä uuselintarvikkeena, jos siihen on sovellettu tuotantoteknologiaa, jota ei ole aikaisemmin käytetty. Tämän asetuksen soveltamisalaan olisi erityisesti sisällytettävä jalostukseen ja elintarvikkeen tuotantoprosesseihin liittyvät uudet teknologiat, joilla on vaikutusta elintarvikkeeseen ja näin ollen mahdollisesti elintarvikkeen turvallisuuteen. Uuselintarvikkeisiin olisi sen vuoksi sisällytettävä kasveja ja eläimistä johdetut elintarvikkeet, jotka on tuotettu muilla kuin perinteisillä jalostustekniikoilla, ja uusilla tuotantoprosesseilla, kuten nanotekniikalla ja nanotieteillä, joilla saattaa olla vaikutusta elintarvikkeeseen, muunnetut elintarvikkeet. Uuselintarvikkeina ei tulisi pitää uusista kasvilajikkeista johdettuja elintarvikkeita tai perinteisillä jalostustekniikoilla tuotettuja eläinrotuja.
- (12) **Eläinten kloonaminen on vastoin 20 päivänä heinäkuuta 1998 tuotantoeläinten suojelusta annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY⁽¹⁾ liitteen 20 kohtaa. Liitteen 20 kohdan mukaan sellaisia luonnonmukaisia tai keinotekoisia kasvatusmenetelmiä, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa kärsimystä tai vammoja kyseisille eläimille, ei saa käyttää. Tämän vuoksi ei yhteisön luetteloon saa sisällyttää kloonatuista eläimistä tai niiden jälkeläisistä peräisin olevia elintarvikkeita.**
- (13) **Tällä hetkellä käytössä olevat testausmenetelmät eivät ole sopivia nanomateriaaleihin liittyvien riskien arvioimiseksi. Olisi kehitettävä kiireellisesti sellaisia nanomateriaalien testausmenetelmiä, joissa ei käytetä eläimiä.**
- (14) **Luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevä eurooppalainen työryhmä totesi eläinten kloonauksen eettisistä näkökohdista elintarviketuotannon kannalta 16 päivänä tammikuuta 2008 antamassaan lausunnossa nro 23, ettei kloonauksesta ja niiden jälkeläisistä peräisin olevien elintarvikkeiden tuotanto ole puolustettavissa vakuuttavilla perusteilla. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) tiedekomitea totesi eläinten kloonauksesta 15 päivänä heinäkuuta 2008 antamassaan lausunnossa⁽²⁾, että merkittäväällä osalla kloonauksesta johtava terveys ja hyvinvointi on kärsinyt ja niillä on usein vakavia ja kuolemaan johtavia vaurioita.**
- (15) **Elintarvikkeiden pakkauksissa olisi oltava ainoastaan sellaisia nanomateriaaleja, jotka ovat hyväksytyjen nanomateriaalien luettelossa, ja niihin olisi liitettävä raja-arvo siirtymälle näissä pakkauksissa oleviin elintarvikkeisiin tai niiden pinnalle.**
- (16) **Kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä johdetut elintarvikkeet olisi kuitenkin jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tällaisista elintarvikkeista olisi säädettävä erityisellä asetuksella, joka perustuu yhteispäätös menettelyyn eikä yhtenäiseen hyväksymismenettelyyn. Komission olisi esitettävä tätä varten lainsäädäntöehdotus ennen tämän asetuksen voimaantuloa. Sellaisten elintarvikkeiden saattaminen markkinoille, jotka on valmistettu kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä, olisi keskeytettävä, kunnes kloonatuista eläimistä annettu asetus tulee voimaan.**

⁽¹⁾ EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23.

⁽²⁾ EFSA Journal (2008) 767, s. 32.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- (17) Olisi **■** annettava täytäntöönpanotoimenpiteet *sellaisten lisäperusteiden vahvistamiseksi*, joilla helpotetaan sen arvioimista, onko elintarviketta käytetty ihmisravinnoksi merkittävässä määrin yhteisössä ennen 15 päivää toukokuuta 1997. Jos elintarviketta on käytetty ennen tätä päivämäärää yksinomaan elintarvikkeen ravintolisänä tai ravintolisässä, sellaisena kuin se määritellään *ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/46/EY* ⁽¹⁾, se voidaan saattaa markkinoille samaa käyttötarkoitusta varten kyseisen päivämäärän jälkeen, eikä sitä pidetä uuselintarvikkeena. Käyttöä ravintolisänä tai ravintolisässä ei kuitenkaan pitäisi ottaa huomioon arvioitaessa, onko sitä käytetty ihmisravinnoksi merkittävässä määrin yhteisössä ennen 15 päivää toukokuuta 1997. Sen vuoksi kyseisen elintarvikkeen muu käyttö eli muu käyttö kuin käyttö ravintolisänä, on hyväksyttävä tämän asetuksen mukaisesti.
- (18) Uuselintarvikkeina ei tulisi pitää yhteisön markkinoilla saatavilla olevista nykyisistä elintarvikkeen ainesosista muokattuja elintarvikkeita, *eikä etenkin niitä*, jotka on muokattu **||** muuttamalla kyseisten ainesosien koostumusta ja määrää.
- (19) *Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY* ⁽²⁾ **säännöksiä olisi sovellettava tapauksissa, joissa tuote voi kaikki sen ominaisuudet huomioon ottaen vastata sekä "lääkkeen" määritelmää että yhteisön muun lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvan tuotteen määritelmää. Näin ollen jäsenvaltio saa rajoittaa kyseisen tuotteen markkinoille saattamista yhteisön lainsäädännön mukaisesti, jos se osoittaa direktiivin 2001/83/EY mukaisesti, että aine on lääke.**
- (20) Asetuksen (EY) N:o 258/97 nojalla hyväksytyt uuselintarvikkeiden olisi saatava säilyttää niiden uuselintarvike-asemansa, mutta ne olisi hyväksyttävä jokaista uutta käyttötarkoitusta varten.
- (21) Teknologiseen käyttöön tarkoitetut elintarvikkeet ja geneettisesti muunnetut elintarvikkeet eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, **jos nämä elintarvikkeet kuuluvat muun yhteisön lainsäädännön mukaisen turvallisuusarvioinnin ja hyväksynnän piiriin**. Sen vuoksi tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä *elintarvikelisiä aineista 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008* ⁽³⁾ soveltamisalaan kuuluvat pelkästään lisäaineina käytettävät elintarvikkeet, *elintarvikkeissa käytettävistä aromeista ja tietyistä ainesosista, joilla on aromaattisia ominaisuuksia, 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1334/2008* ⁽⁴⁾ soveltamisalaan kuuluvat aromiaineet, elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa käytettäviä uuttamisliuottimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 13 päivänä kesäkuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/344/ETY ⁽⁵⁾ soveltamisalaan kuuluvat uuttamisliuottimet, *elintarvike-entsyymeistä 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1332/2008* ⁽⁶⁾ soveltamisalaan kuuluvat entsyymit ja muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ⁽⁷⁾ soveltamisalaan kuuluvat muuntogeeniset elintarvikkeet.
- (22) Vitamiinien ja kivennäisaineiden käyttöä säännellään alakohtaisilla elintarvikesäädöksillä. Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi sen vuoksi jätettävä erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/398/ETY ⁽⁸⁾ ja **|| 2002/46/EY ||** ja vitamiinien, kivennäisaineiden ja eräiden muiden aineiden lisäämisestä elintarvikkeisiin 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1925/2006 ⁽⁹⁾ soveltamisalaan kuuluvat vitamiinit ja kivennäisaineet.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽³⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁴⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 34.

⁽⁵⁾ EYVL L 157, 24.6.1988, s. 28.

⁽⁶⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 7.

⁽⁷⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1 **||**.

⁽⁸⁾ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 27 **||**.

⁽⁹⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 26.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- (23) Uuselintarvikkeita, muita kuin vitamiineja ja kivennäisaineita, jotka on tarkoitettu erityisravinnoksi, elintarvikkeen täydentämiseksi tai ravintolisäksi, olisi arvioitava kaikkiin uusielintarvikkeisiin sovellettavien turvallisuusperusteiden ja vaatimusten mukaisesti. Niihin olisi samanaikaisesti sovellettava direktiivin 89/398/ETY ja sen 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I tarkoitettujen erityisdirektiivien, sekä direktiivissä 2002/46/EY ja asetuksessa (EY) N:o 1925/2006 olevia sääntöjä.
- (24) **Komission olisi luotava yksinkertainen ja avoin menettely niitä tapauksia varten, joissa sillä ei ole tietoja elintarvikkeen käytöstä ihmisravinnoksi ennen 15 päivää toukokuuta 1997; jäsenvaltioiden olisi oltava mukana kyseisessä menettelyssä. Menettely olisi hyväksyttävä viimeistään kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.**
- (25) Uuselintarvikkeet olisi saatettava yhteisön markkinoille ainoastaan, jos ne ovat turvallisia, eivätkä ne johda kuluttajaa harhaan. **Niiden turvallisuuden arvioinnin olisi perustuttava ennalta varautumisen periaatteelle, josta säädetään asetuksen (EY) N:o 178/2002 7 artiklassa.** Lisäksi ne eivät saisi poiketa elintarvikkeista, jotka niillä on tarkoitus korvata niin, että siitä olisi ravitsemuksellista haittaa kuluttajille.
- (26) On tarpeen soveltaa yhdenmukaistettua keskitettyä turvallisuusarviointi- ja hyväksymismenettelyä, joka on tehokas, määräaikaan perustuva ja avoin. Uuselintarvikkeiden turvallisuusarviointi ja sisällyttäminen yhteisön luetteloon olisi elintarvikkeiden eri hyväksymismenettelyjen yhdenmukaistamisen vuoksi toteutettava elintarvikelisiä aineiden, elintarvike-entsyymien ja elintarvikearomien yhtenäisestä hyväksymismenettelystä 16 päivänä joulukuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1331/2008 ⁽¹⁾ vahvistetun menettelyn mukaisesti. **Uuselintarvikkeiden hyväksymisessä olisi myös otettava huomioon käsiteltävään asiaan liittyvät muut tekijät kuten etniset seikat.**
- (27) **Eläinkokeiden välttämiseksi olisi selkärankaisilla tehtäviin kokeisiin ryhdyttävä tämän asetuksen soveltamiseksi ainoastaan viimeisenä keinona. Tässä asetuksessa olisi varmistettava, että selkärankaisilla tehdään mahdollisimman vähän kokeita ja että päällekkäisiä kokeita vältetään, sekä edistettävä eläinkokeita korvaavien testausmenetelmien ja älykkäiden testausstrategioiden käyttöä. Olemassa olevat tulokset selkärankaisilla tehtävistä kokeista olisi jaettava kehitettäessä uusielintarvikkeita. Lisäksi kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24 päivänä marraskuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/609/ETY ⁽²⁾ mukaisesti selkärankaisilla tehdyt eläinkokeet on korvattava taikka niitä on rajoitettava tai parannettava. Tämän asetuksen täytäntöönpanossa olisi mahdollisuuksien mukaan käytettävä asianmukaisia vaihtoehtoisia testausmenetelmiä. Komission olisi viimeistään seitsemän vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta tarkistettava selkärankaisilla tehtävien kokeiden tulosten tietosuoja säännöt ja tarvittaessa muutettava niitä.**
- (28) Olisi säädettävä uusielintarvikkeista mahdollisesti johtuvien riskien arviointiperusteet. Jotta uusielintarvikkeiden tieteellisen arvioinnin yhdenmukaisuus varmistetaan, tällaiset arvioinnit olisi annettava **jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa yhteistyössä toimivan** Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä "elintarviketurvallisuusviranomaisen", tehtäväksi.
- (29) **Hyväksymismenettelyyn kuuluvaan riskienarviointiin on sisällyttävä eettisiä ja ympäristönäkökohtia. Kyseisten näkökohtien arviointi olisi annettava tieteen ja uuden teknologian etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen ryhmän sekä Euroopan ympäristökeskuksen tehtäväksi.**
- (30) Hakijoiden olisi menettelyjen yksinkertaistamiseksi voitava esittää yksi ainoa hakemus elintarvikkeista, jotka kuuluvat usean eri alakohtaisen elintarvikesäädöksen soveltamisalaan. Asetusta (EY) N:o 1331/2008 olisi sen vuoksi muutettava.
- (31) Tarvittaessa olisi otettava käyttöön turvallisuusarvioinnin päätelmiin perustuvat, markkinoille saattamisen jälkeistä seuranta koskevat vaatimukset uusielintarvikkeiden käytöstä ihmisravinnoksi.

⁽¹⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 18.12.1986, s. 1.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- (32) Uuselintarvike sisällytetään uuselintarvikkeita koskevaan yhteisön luetteloon ilman, että rajoitetaan mahdollisuutta arvioida kyseiseen elintarvikkeeseen lisätyn tai sen valmistuksessa käytetyn aineen tai asetuksen (EY) N:o 1925/2006 8 artiklan mukaisen vastaavan tuotteen yleisestä kulutuksesta aiheutuvia vaikutuksia.
- (33) Erityisolosuhteissa maatalouselintarviketeollisuuden tutkimus- ja kehitystyön sekä innovaatiotoiminnan edistämiseksi **on tarkoituksenmukaista suojella investointeja, joita innovoijat ovat tehneet kerätes-**
sään tietoja hakemuksensa tueksi tämän asetuksen mukaisesti. Ututta tieteellistä näyttöä ja teollis- ja tekijänoikeuksien alaisia tietoja, jotka on toimitettu yhteisön luetteloon sisällyttämistä koskevan hake-
muksen tueksi, ei saisi rajattuna aikana käyttää toisen hakijan eduksi ilman ensimmäisen hakijan
suostumusta. Yhden hakijan toimittamien tieteellisten tietojen suojaaminen ei saisi estää muita hakijoita
jättämästä yhteisön uuselintarvikkeiden luetteloon sisällyttämistä koskevaa hakemusta, joka perustuu
niiden omaan tieteelliseen tietoon. **Lisäksi tieteellisten tietojen suojaaminen ei saisi estää avoimuutta**
ja sellaisten tietojen saantia, jotka liittyvät uuselintarvikkeiden turvallisuusarvioinnissa käytettäviin
tietoihin. Teollis- ja tekijänoikeuksia on tästä huolimatta kunnioitettava.
- (34) Uuselintarvikkeisiin sovelletaan myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja
mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 an-
netussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY ⁽¹⁾ säädettyjä merkintöjä koskevia
yleisiä vaatimuksia. Tietyissä tapauksissa saattaa olla tarpeen säätää, että merkinnöissä annetaan lisä-
tietoja, jotka liittyvät erityisesti elintarvikkeen kuvaukseen, sen lähteeseen tai sen käyttöedellytyksiin.
Uuselintarvikkeen yhteisön luetteloon sisällyttämisen yhteydessä voidaan sen vuoksi säätää erityisistä
käyttöedellytyksistä tai merkintävelvoitteista.
- (35) Elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä 20 päivänä joulukuuta 2006 annetulla Euroo-
pan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1924/2006 ⁽²⁾ yhdenmukaistetaan ravitsemukseen
ja terveysväitteisiin liittyvät jäsenvaltioiden säännökset. Uuselintarvikkeita koskevat väitteet olisi sen
vuoksi tehtävä ainoastaan edellä mainitun asetuksen mukaisesti. **Jos hakija haluaa lisätä uuselintar-**
vikkeeseen terveysväitteen, jolle on saatava hyväksyntä asetuksen (EY) N:o 1924/2006 17 tai
18 artiklan mukaisesti, ja jos sekä uuselintarvikkeen että terveysväitteen hyväksyntää koskeva
hakemus sisältää pyyntöjä teollis- ja tekijänoikeuksien alaisten tietojen suojelemisesta, kumppaakin
hakemusta koskevan tietosuoja-ajan olisi alettava ja päättyttävä samanaikaisesti hakijan pyynnöstä.
- (36) Kolmansista maista peräisin olevien perinteisten elintarvikkeiden turvallisuusarvioinnissa ja -hallinnoin-
nissa olisi otettava huomioon niiden turvallinen käyttöhistoria alkuperämaana olevassa kolmannessa
maassa. Turvalliseen käyttöhistoriaan ei pitäisi sisällyttää käyttöä muuhun kuin elintarviketarkoitukseen
tai muuta kuin osana tavanomaista ruokavalioita tapahtuvaa käyttöä. Elintarvikkeen saattaminen yh-
teisön markkinoille **on** sallittava sen jälkeen kun tällaista aikomusta koskeva ilmoitus on tehty, jos
jäsenvaltiot **ja/tai** elintarviketurvallisuusviranomaiset eivät ole esittäneet turvallisuutta koskevia, tie-
teelliseen näyttöön – esimerkiksi kielteisiä terveysvaikutuksia koskeviin tietoihin – perustuvia vastaväit-
teitä **ja ellei eettisiä huolenaiheita ei ole esitetty.**
- (37) Luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevää eurooppalaista työryhmää (EGE), joka
on perustettu 16 päivänä joulukuuta 1997 tehdyllä komission päätöksellä (SEK(97)2404), **olisi perus-**
telluissa tapauksissa kuultava neuvojen saamiseksi uusien teknologioiden käyttöön ja uuselintarvik-
keiden markkinoille saattamiseen liittyvistä eettisistä kysymyksistä **■**.
- (38) Asetuksen (EY) N:o 258/97 nojalla yhteisön markkinoille saatettuja uuselintarvikkeita olisi saatettava
edelleen markkinoille. Asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti hyväksytyt uuselintarvikkeet olisi sisäl-
lytettävä tällä asetuksella vahvistettuun uuselintarvikkeita koskevaan yhteisön luetteloon. Lisäksi **sellai-**
sissa tapauksissa, joissa asetuksessa (EY) N:o 258/97 olevan 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua
kertomusta ensiarviinnista ei ole vielä toimitettu komissiolle ja joissa kyseisen asetuksen (EY) N:o
258/97 6 artiklan 3 tai 4 kohdan mukaisesti vaaditaan täydentävää arviointikertomusta ennen
tämän asetuksen soveltamispäivää, asetuksen (EY) N:o 258/97 nojalla jätettyjä hakemuksia **■** olisi
pidettävä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvina hakemuksina. **Jos elintarvikeviranomaiselta tai**
jäsenvaltioilta pyydetään lausuntoa, niiden olisi otettava huomioon ensiarviinnin tulokset. Muut
asetuksen (EY) N:o 258/97 4 artiklan mukaisesti ennen tämän asetuksen soveltamispäivää tehdyt
hakemukset olisi käsiteltävä asetuksen (EY) N:o 258/97 säännösten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29 **■**.⁽²⁾ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9 **■**.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- (39) Koska toimen tavoitteita ei voida saavuttaa yhtä hyvin jäsenvaltioiden toimin kuin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa perustamissopimuksen 5 artiklassa säädetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisia toimia. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (40) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (41) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (42) Erityisesti olisi siirrettävä komissiolle täytäntöönpanovaltaa vahvistaa perusteet, joiden mukaan elintarvikkeita voidaan pitää sellaisina, joita on käytetty ihmisravintona Euroopan unionissa merkittävässä määrin ennen 15 päivään toukokuuta 1997. Koska kyseiset toimenpiteet ovat yleisluonteisia ja niillä pyritään täydentämään tätä asetusta lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitetun valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti.
- (43) Rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ⁽²⁾ vahvistetaan yleiset säännöt elintarvikelainsäädännön noudattamisen valvomiseen tarkoitettujen virallisten tarkastusten suorittamisesta. Jäsenvaltioiden on sen vuoksi suoritettava asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisia virallisia tarkastuksia tämän asetuksen noudattamisen valvomiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I luku

Johdantosäännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa annetaan uusielintarvikkeiden markkinoille saattamista yhteisössä koskevat yhdenmukaiset säännöt, joilla pyritään varmistamaan ihmisten **hengen ja** terveyden, **eläinten terveyden** ja **hyvinvoinnin, ympäristön ja** kuluttajien **etujen** suojelun korkea taso, **avoimuus** sekä sisämarkkinoiden tehokas toiminta **ja edistämään innovointia elintarviketeollisuudessa.**

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan uusielintarvikkeiden markkinoille saattamiseen yhteisössä.
2. **Jollei toisin säädetä**, tätä asetusta ei sovelleta
 - a) elintarvikkeisiin kun ja jos niitä käytetään seuraavina:
 - i) || asetuksen (EY) N:o **1333/2008** soveltamisalaan kuuluvat elintarvikelisiäaineet;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23 ||.

⁽²⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- ii) || asetuksen (EY) N:o **1334/2008** soveltamisalaan kuuluvat elintarvikearomit;
- iii) || direktiivin 88/344/ETY soveltamisalaan kuuluvat elintarvikkeiden valmistamisessa käytettävät uuttamisliuottimet;
- iv) || asetuksen (EY) N:o **1332/2008** soveltamisalaan kuuluvat elintarvike-entsyymit;
- v) direktiivin 89/398/ETY, direktiivin 2002/46/EY tai asetuksen (EY) N:o 1925/2006 soveltamisalaan kuuluvat vitamiinit ja kivennäisaineet, **lukuun ottamatta jo hyväksytyjä vitamiineja ja mineraaleja, jotka on saatu käyttämällä sellaisia tuotantomenetelmiä tai uusia lähteitä, joita ei ollut otettu huomioon, kun ne hyväksyttiin erityislainsäädännön nojalla, kun nämä tuotantomenetelmät ja uudet lähteet antavat aiheutta merkittäviin 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisiin muutoksiin;**
- b) asetuksen (EY) N:o 1829/2003 soveltamisalaan kuuluviin elintarvikkeisiin;
- c) **kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä tuotettuihin elintarvikkeisiin. Komissio antaa ennen ennen ... (*) ehdotuksen säädökseksi, jolla kielletään sellaisten elintarvikkeiden saattaminen yhteisön markkinoille, jotka on tuotettu kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä. Ehdotus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.**
3. **Sanotun rajoittamatta 2 kohdan soveltamista, tätä asetusta sovelletaan elintarvikelisiä aineisiin, elintarvike-entsyymeihin, aromeihin ja tiettyihin elintarvikkeiden ainesosiin, joilla on aromaattisia ominaisuuksia, joihin on sovellettu uutta tuotantomenetelmää, jota ei ole käytetty ennen 15 päivää toukokuuta 1997 ja joka aiheuttaa elintarvikkeen koostumuksessa tai rakenteessa merkittäviä muutoksia (esimerkiksi nanotekniikka).**
4. Elintarviketyypin kuulumisesta tämän asetuksen soveltamisalaan voidaan tarvittaessa päättää 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua **valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä** noudattaen. **Kun elintarvikkeella voi olla ihmiskehoon samanlainen vaikutus kuin lääkkeellä, komissio pyytää Euroopan lääkevirastolta (EMEA) lausunnon siitä, kuuluuko kyseinen elintarvike Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 (1) soveltamisalaan.**

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa on sovellettava asetuksen (EY) N:o 178/2002 määritelmiä.
2. Lisäksi käytetään seuraavia määritelmiä:
 - a) "uuselintarvikkeella" tarkoitetaan:
 - i) elintarviketta, jota ei ole yhteisössä käytetty merkittävässä määrin ihmisravinnoksi ennen 15 päivää toukokuuta 1997;
 - ii) kasvista johdettua tai eläimestä peräisin olevaa elintarviketta, kun kasviin ja eläimeen sovelletaan eiperinteisiä jalostustekniikoita, joita ei ole käytetty ennen 15 päivää toukokuuta 1997, **kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä peräisin olevia elintarvikkeita lukuun ottamatta;**

(*) Kuusi kuukautta tämän asetuksen julkaisupäivästä.

(1) EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- iii) elintarvikkeita, joihin on sovellettu uutta tuotantomenetelmää, jota ei ole käytetty ennen 15 päivää toukokuuta 1997, kun tämä menetelmä aiheuttaa elintarvikkeen koostumuksessa tai rakenteessa merkittäviä muutoksia, jotka vaikuttavat sen ravintoarvoon, aineenvaihduntaan tai ei-toivottujen aineiden pitoisuuksiin;
- iv) *elintarviketta, joka sisältää nanomateriaaleja tai koostuu nanomateriaaleista, joita ei ole käytetty yhteisössä elintarvikkeiden tuotantoon ennen 15 päivää toukokuuta 1997.*

Elintarvikkeen käyttöä yksinomaan ravintolisänä tai ravintolisässä ei kuitenkaan pidä katsoa riittäväksi osoitukseksi siitä, että elintarviketta on käytetty ihmisravinnoksi merkittävässä määrin yhteisössä ennen 15 päivää toukokuuta 1997. Jos elintarviketta on käytetty ennen tätä päivämäärää yksinomaan elintarvikkeen ravintolisänä tai ravintolisässä, se voidaan kuitenkin saattaa markkinoille samaa käyttötarkoitusta varten kyseisen päivämäärän jälkeen, eikä sitä pidetä uus-elintarvikkeena. Tämän asetuksen 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen voidaan antaa lisäperusteita, joilla arvioidaan, onko elintarviketta käytetty yhteisössä merkittävässä määrin ihmisravinnoksi ennen 15 päivää toukokuuta 1997 ja joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia muun muassa täydentämällä sitä;

- b) "kolmannesta maasta peräisin olevalla perinteisellä elintarvikkeella" tarkoitetaan **luonnollista käsittelemätöntä** usuelintarviketta, jolla on käyttöhistoria elintarvikkeena kolmannessa maassa, mikä tarkoittaa sitä, että kyseinen elintarvike on kuulunut vähintään **25 vuoden ajan ennen ... (*)** ja kuuluu edelleen suuren väestönosan tavanomaiseen ruokavalioon;
- c) "elintarvikkeen turvallisella käyttöhistorialla" tarkoitetaan kyseisen elintarvikkeen turvallisuuden vahvistamista sen koostumusta koskevien tietojen ja niiden kokemusten perusteella, joita sen **vähintään 30 vuotta kestäneestä** jatkuvasta käytöstä suuren väestönosan tavanomaisessa ruokavaliossa on saatu;
- d) "kloonatuilla eläimillä" eläimiä, jotka on tuotettu **sukupuolettomalla ja keinotekoisella jäljennösmenetelmällä yksittäisen eläimen geneettisesti identtisen tai melkein identtisen jäljennöksen tuottamiseksi**;
- e) "kloonattujen eläinten jälkeläisillä" eläimiä, jotka on tuotettu **sukupuolisen lisääntymisen kautta siten, että ainakin toinen edeltäjästä oli kloonattu eläin**;
- f) tuotetuilla "nanomateriaaleilla" tarkoituksellisesti tuotettuja materiaaleja, jonka yksi tai useampi ulottuvuus on 100 nm tai sen alle tai jonka sisäosa tai pinta koostuu erillisistä toimivista osista, joista monella on yksi tai useampi ulottuvuus, joka on 100 nm tai sen alle, mukaan lukien rakenteet, kasautumat tai kokonaisuudet, joiden koko voi olla yli 100 nm, mutta jolla on nanotekniikalle tyypillisiä ominaisuuksia.

Nanotekniikalle tyypillisiä ominaisuuksia ovat

- i) **kyseisten materiaalien laajaan erityispintaan liittyvät ominaisuudet ja/tai**
- ii) **erityiset fysikaalis-kemialliset ominaisuudet, jotka poikkeavat nanoteknisesti käsittelemättömän saman materiaalin ominaisuuksista.**

3. Koska eri kansainväliset elimet ovat julkaisseet erilaisia nanomateriaalien määritelmiä ja koska nanoteknologia kehittyy jatkuvasti teknisesti ja tieteellisesti, komissio tarkistaa ja mukauttaa 2 kohdan f alakohtaa tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen ja tarkistaa määritelmiä, joista sovitaan kansainvälisesti. Tästä toimenpiteestä, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, päätetään 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(*) Kuusi kuukautta tämän asetuksen julkaisupäivästä.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

4 artikla

Uuselintarvikkeiden luokittelua koskevien tietojen keruu

1. Komissio **kerää** tietoja jäsenvaltioista ja/tai elintarvikealan toimijoilta **tai muilta tahoilta, joita asia koskee**, määrittääkseen, **kuuluuko elintarvike tämän asetuksen soveltamisalaan. Jäsenvaltiot, elinkeinoelämän toimijat ja muut tahot, joita asia koskee, välittävät komissiolle tiedot siitä**, missä määrin elintarviketta on käytetty ihmisravinnoksi yhteisössä ennen 15 päivää toukokuuta 1997.
2. **Komissio julkistaa nämä tiedot ja niiden keruusta tehdyt päätelmät sekä sellaiset niiden perustana olevat tiedot, jotka eivät ole luottamuksellisia.**
3. **Täytäntöönpanotoimet, jotka koskevat tapauksia, joissa komissiolle ei ole tietoa elintarvikkeen käyttämisestä ihmisravinnoksi ennen 15 päivää toukokuuta 1997 ja joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, muun muassa täydentämällä sitä, on hyväksyttävä 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen viimeistään ... (*)**.
4. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, muun muassa täydentämällä sitä, voidaan antaa 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

II luku

Vaatimukset ja sisällyttäminen uusielintarvikkeita koskevaan yhteisön luetteloon

5 artikla

Uuselintarvikkeita koskeva yhteisön luettelo

Markkinoille saa saattaa ainoastaan uusielintarvikkeita, jotka on sisällytetty uusielintarvikkeita koskevaan yhteisön luetteloon, jäljempänä "yhteisön luettelo". **Komissio julkistaa yhteisön luettelon ja pitää sitä yllä komission verkkosivuston erityisellä, tätä varten tarkoitettulla julkisella sivulla.**

6 artikla

Sääntöjenvastaisten uusielintarvikkeiden kieltäminen

Uuselintarvikkeita ei saateta markkinoille, jos ne eivät ole tämän asetuksen säännösten mukaisia.

7 artikla

Sisällyttämistä yhteisön luetteloon koskevat edellytykset

1. Uuselintarvike voidaan sisällyttää yhteisön luetteloon ainoastaan, jos se täyttää seuraavat edellytykset:
 - a) se ei käytettävissä olevan tieteellisen näytön perusteella vaaranna kuluttajien **tai eläinten** terveyttä, **mikä sisältää myös sen, että kumulatiiviset vaikutukset, yhteisvaikutukset sekä mahdolliset kielteiset vaikutukset erityisiin väestöryhmiin otetaan huomioon riskinarvioinnissa;**
 - b) kuluttajaa ei johdeta harhaan **■**;

(*) **Kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.**

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- c) käytettäessä uuselintarviketta korvaamaan toista elintarviketta, se ei poikkea siitä **siten**, että sen tavanomainen käyttö aiheuttaisi ravitsemuksellista haittaa kuluttajalle.
- d) **Euroopan ympäristökeskuksen lausunto siitä, missä määrin tuotantoprosessi ja käyttö tavanomaisin edellytyksin aiheuttavat vahinkoa ympäristölle, on otettava arvioinnissa huomioon;**
- e) **luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän lausunto siitä, missä määrin eettinen tarkastelu aiheuttaa vastaväitteitä, on otettava arvioinnissa huomioon;**
- f) **uuselintarvike, jolla saattaa olla kielteisiä vaikutuksia erityisiin väestöryhmiin, hyväksytään ainoastaan, jos on toteutettu erityisiä toimenpiteitä tällaisten kielteisten vaikutusten estämiseksi;**
- g) **sellaisenaan taikka muun elintarvikkeen tai elintarvikeryhmän osana käytettävän uuselintarvikkeen saannille vahvistetaan enimmäistaso, jos turvallinen käyttö tätä edellyttää;**
- h) **eri elintarvikkeissa tai elintarvikeryhmissä käytettävien uuselintarvikkeiden kumulatiiviset vaikutukset on arvioitu.**
2. **Elintarvikkeita, joihin on sovellettu tuotantoprosesseja, jotka edellyttävät erityisiä riskienarviointimenetelmiä (esimerkiksi nanotekniikan käyttö elintarvikkeen tuottamisessa), ei voida sisällyttää yhteisön luetteloon, ennen kuin tällaiset erityiset menettelyt on hyväksytty käytettäviksi ja ennen kuin näiden menetelmien perusteella suoritettu asianmukainen turvallisuusarviointi on osoittanut, että kyseisten elintarvikkeiden käyttö on turvallista.**
3. **Uuselintarvike voidaan sisällyttää yhteisön luetteloon ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen on antanut lausunnon siitä, että kyseinen elintarvike ei vaaranna terveyttä.**

Yhteisön luetteloon ei saa sisällyttää kloonaatuista eläimistä tai niiden jälkeläisistä peräisin olevia elintarvikkeita.

4. **Jos asiassa on epäselvyyttä esimerkiksi siitä syystä, että tieteellinen varmuus ei ole riittävä tai tietoja puuttuu, on sovellettava ennalta varautumisen periaatetta, eikä kyseistä elintarviketta tulisi sisällyttää yhteisön luetteloon.**

8 artikla

Yhteisön luettelon sisältö

1. Yhteisön luetteloa päivitetään asetuksessa (EY) N:o 1331/2008 säädetyn menettelyn mukaisesti, **ja komissio julkaisee sen verkkosivuillaan tätä varten tarkoitettulla sivulla.**
2. Sisällytettäessä uuselintarvike yhteisön luetteloon on mainittava
 - a) elintarvikkeen ominaispiirteet;
 - b) **elintarvikkeen käyttötarkoitus;**
 - c) käyttöedellytykset;
 - d) **päivämäärä, jona uuselintarvike sisällytetään yhteisön luetteloon, ja päivämäärä, jona hakemus on vastaanotettu,**

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

- e) hakijan nimi ja osoite;
- f) jäljempänä 13 artiklassa vahvistettujen seuranta koskevien vaatimusten mukaisen viimeisimmän tarkastuksen päivämäärä ja tulokset;
- g) tieto siitä, että sisällyttäminen perustuu 15 artiklan mukaisesti suojattuun uuteen tieteelliseen näyttöön ja/tai teollis- ja tekijänoikeuksien alaiseen tietoon;
- h) tieto siitä, että vain e alakohdassa tarkoitettu hakija voi saattaa uuselinvarvikkeen markkinoille, paitsi jos seuraava hakija saa uuselinvarvikkeelle uuden hyväksynnän ilman sidonnaisuutta tietoihin, joihin alkuperäisellä hakijalla on teollis- tai tekijänoikeus.

3. Kaikkien uuselinvarvikkeiden osalta edellytetään markkinoille saattamisen jälkeistä seuranta. Kaikki markkinoille päästetyt uuselinvarvikkeet tarkastetaan uudelleen viiden vuoden kuluttua ja aina kun saadaan käyttöön lisää tieteellistä tietoa. Seurannan yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota väestöryhmiin, joiden ravinnon kautta tapahtuva saanti on suurin.

4. Edellä 2 artiklan 3 kohdassa mainituissa tapauksissa käytetään yhtenäistä menettelyä riippumatta sen aineen tähänastisesta käytöstä tai hyväksynnästä, jonka valmistukseen on käytetty tavanomaista tuotantomenetelmää.

5. Jos uuselinvarvike sisältää ainetta, jonka liikakäyttö saattaa muodostaa riskin ihmisten terveydelle, sen käyttö enimmäisrajojen mukaisesti edellyttää lupaa tietyissä elintarvikkeissa tai elintarvikeluokissa.

6. Kaikki nanomateriaalin muodossa olevat ainesosat on ilmoitettava selkeästi ainesosaluettelossa. Tällaisten ainesosien nimen jälkeen on merkittävä sulkuihin sana "nano".

7. Muuntogeenisillä rehuilla ruokituista eläimistä valmistetuissa tuotteissa on oltava merkintä "valmistettu muuntogeenisillä rehuilla ruokituista eläimistä".

8. Yhteisön luettelon päivittämisestä päätetään 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä noudattaen.

||

9. Yhteisön luetteloa on päivitettävä ennen 15 artiklassa tarkoitettujen ajan päättymistä tämän asetuksen muiden kuin keskeisten osien muuttamiseksi 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä noudattaen niin, että tämän artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen erityismerkinnät eivät enää sisälly luetteloon edellyttäen, että hyväksytyt elintarvike täyttää edelleen tässä asetuksessa säädetyn edellytyksen.

10. Päivitettäessä yhteisön luetteloa uuselinvarvikkeella, joka ei koostu elintarvikkeista, joihin sovelletaan 15 artiklan mukaista tietosuojaa, tai joka ei sisällä tällaisia elintarvikkeita ja

- a) uuselinvarvike koostumukseltaan, aineenvaihduntaan vaikuttavilta ominaisuuksiltaan ja ei-toivottujen aineiden pitoisuudeltaan vastaa olemassa olevia elintarvikkeita, tai
- b) uuselinvarvike sisältää elintarvikkeen, joka on aikaisemmin hyväksytty käytettäväksi elintarvikkeena yhteisössä, ja uuden käyttötarkoituksen perusteella voidaan olettaa, ettei käyttö kuluttajien keskuudessa lisääny merkittävästi, herkkiin väestöryhmiin kuuluvat kuluttajat mukaan lukien,

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua ilmoitusmenettelyä sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 1331/2008 7 artiklan 3 kohdasta poiketen.

9 artikla

Uuselintarvikkeiden ja elintarvikkeiden uusien ainesosien merkintä

Sanotun rajoittamatta direktiivin 2000/13/EY sisältämiä säännöksiä ja vaatimuksia, kaikki uuselintarvikkeiden erityistiedot on ilmoitettava ja merkittävä, jotta taataan kuluttajien moitteeton tiedonsaanti:

- a) *kaikissa markkinoille saatettavissa uuselintarvikkeissa on myytessä oltava selvästi erottuva, täsmällinen ja helposti luettava ja ymmärrettävä merkintä, josta käy ilmi, että kyseessä on uuselintarvike;*
- b) *kaikki uuselintarvikkeiden ominaispiirteet tai ominaisuudet, kuten niiden koostumus, ravintoarvo ja käyttötarkoitus, on esitettävä selkeästi, täsmällisesti sekä helposti luettavalla ja ymmärrettävällä tavalla tuotteen pakkauksessa;*
- c) *elintarvikkeen uusi materiaali tai uusi ainesosa, joka korvaa materiaalin tai ainesosan elintarvikkeessa, riippumatta siitä, onko elintarvike korvattu uuselintarvikkeella vai ei, on mainittava selkeästi, täsmällisesti sekä helposti luettavalla ja ymmärrettävällä tavalla merkinnässä.*

Jos uuselintarvike koostuu aineesta, joka saattaa aiheuttaa suuren riskin ihmisten terveydelle liiallisesti kulutettuna, kuluttajalle on ilmoitettava tästä selkeästi, täsmällisesti sekä helposti luettavalla ja ymmärrettävällä tavalla tuotteen pakkauksessa olevassa merkinnässä.

10 artikla

Kolmannesta maasta peräisin oleva perinteinen elintarvike

1. Elintarvikealan toimijan, joka aikoo saattaa kolmannesta maasta peräisin olevan perinteisen elintarvikkeen yhteisön markkinoille, on ilmoitettava tästä komissiolle ja mainittava elintarvikkeen nimi, sen koostumus ja alkuperämaa.

Ilmoitukseen on liitettävä kirjalliset tiedot, jotka osoittavat elintarvikkeen turvallisen käyttöhistorian **missä tahansa** kolmannessa maassa.

2. Komissio toimittaa ilmoituksen, johon sisältyy 1 kohdassa tarkoitettu osoitus elintarvikkeen turvallisuudesta käyttöhistoriasta, viipymättä jäsenvaltioille ja elintarviketurvallisuusviranomaiselle **ja asettaa sen saataville verkkosivuillaan.**

3. Neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona komissio on 2 kohdan mukaisesti toimittanut 1 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen, jäsenvaltio ja elintarviketurvallisuusviranomainen voivat ilmoittaa komissiolle, että niillä on turvallisuutta koskevia tieteelliseen näyttöön perustuvia vastaväitteitä kyseisen perinteisen elintarvikkeen markkinoille saattamiselle.

Elintarviketta ei tällöin saateta yhteisön markkinoille, ja edellä olevaa 5–8 artiklaa sovelletaan. Edellä tämän asetuksen 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta on pidettävä asetuksen (EY) N:o 1331/2008 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna hakemuksena. **Vaihtoehtoisesti hakija voi päättää peruuttaa ilmoituksensa.**

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle elintarvikealan toimijalle **ilman tarpeetonta viivästystä ja todistettavissa olevalla tavalla enintään** viiden kuukauden kuluessa päivästä, jona 1 kohdan mukainen ilmoitus tehtiin.

4. Jos turvallisuutta koskevia tieteelliseen näyttöön perustuvia vastaväitteitä ei ole esitetty, eikä kyseiselle elintarvikealan toimijalle ole tehty 3 kohdan mukaista ilmoitusta, perinteinen elintarvike voidaan saattaa markkinoille yhteisössä viiden kuukauden kuluttua päivästä, jona 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus tehtiin.

5. Komissio julkaisee asiaa koskevilla komission verkkosivuilla luettelon kolmansista maista peräisin olevista perinteisistä elintarvikkeista, jotka voidaan 4 kohdan mukaisesti saattaa markkinoille yhteisössä. **Sivu on käytettävissä 5 artiklassa tarkoitettusta uusielintarvikkeiden yhteisön luettelosta ja linkitettyinä siihen.**

6. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, muun muassa täydentämällä sitä, **on annettava ennen ... (*) 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.**

11 artikla

Tekniset ohjeet

Komissio järjestää **ennen ... (**)** tarvittaessa kiinteässä yhteistyössä elintarvikeeturvallisuusviranomaisen, **elintarvikealan toimijoiden ja pk-yritysten** kanssa elintarvikealan toimijoiden ja erityisesti pk-yritysten tai muiden sidosryhmien saataville teknisiä ohjeita ja välineitä tämän asetuksen mukaisten hakemusten ja ilmoitusten valmistelua ja jättämistä varten, **sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1331/2008 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamista. Uusielintarvikkeiden ja elintarvikkeiden uusien ainesosien tieteellisistä näkökohdista, niiden markkinoille saattamista koskevien hakemusten tueksi toimitettavien tietojen esittämistavasta sekä ensiarviointien laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ⁽¹⁾ mukaisesti 29 päivänä heinäkuuta 1997 annetun komission suosituksen 97/618/EY on oltava hakijoiden käytössä, kunnes se korvataan teknisillä ohjeilla, jotka annetaan tämän artiklan mukaisesti.**

Kyseiset tekniset ohjeet ja välineet julkistetaan viimeistään ... (*) tätä varten tarkoitetuilla komission verkkosivuilla.**

12 artikla

Elintarvikeeturvallisuusviranomaisen lausunto

Arvioidessaan uusielintarvikkeen turvallisuutta elintarvikeeturvallisuusviranomaisen on **6 artiklassa määriteltujen edellytysten mukaisesti**

a) verrattava, **aiheuttaako uusielintarvike, riippumatta siitä, onko se suunnattu korvaamaan jo markkinoilla oleva elintarvike vai ei, mahdollisesti vahinkoa ihmisten terveydelle tai onko se myrkyllinen, ottaen samalla huomioon mahdollisten uusien ominaisuuksien vaikutukset;**

b) otettava kolmannesta maasta peräisin olevan perinteisen elintarvikkeen osalta huomioon elintarvikkeen turvallinen käyttöhistoria.

(*) Kuusi kuukautta tämän asetuksen julkaisupäivästä.

(**) Kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisupäivästä.

(¹) EYVL L 253, 16.9.1997, s. 1.

(***) Kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Tapauksissa, joissa esiintyy eettistä epävarmuutta, on turvallisuusarvioinnin lisäksi pyydettävä lausunto luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevältä eurooppalaiselta työryhmältä (EGE).

13 artikla

Elintarvikealan toimijan velvoitteet

1. Saatuana elintarviketurvallisuusviranomaiselta lausunnon komissio **asettaa** elintarviketurvallisuuteen liittyvistä syistä markkinoille saattamisen jälkeistä seurantaan koskevan vaatimuksen. **Seuranta tapahtuu viiden vuoden kuluttua siitä, kun uuselintarvike sisällytettiin yhteisön luetteloon, ja siinä on otettava huomioon elintarviketurvallisuusnäkökohdat, eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevat näkökohdat sekä ympäristövaikutukset. Erityistä huomiota on kiinnitettävä väestöryhmiin, joiden ravinnon kautta tapahtuva saanti on suurin.**

Seurantavaatimuksia on sovellettava myös jo markkinoilla oleviin uuselintarvikkeisiin, mukaan lukien uuselintarvikkeet, jotka on hyväksytty asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti yksinkertaistetussa menettelyssä ("ilmoitus").

Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaisia viranomaisia, jotka vastaavat markkinoille saattamisen jälkeisestä seurannasta.

2. Tuottajan **ja elintarvikealan toimijan** on viipymättä ilmoitettava komissiolle

- a) kaikki uusi tieteellinen tai tekninen tieto, jolla saattaa olla vaikutusta uuselintarvikkeen käyttöturvallisuuden arviointiin;
- b) kaikkien kolmansien maiden, joissa uuselintarvike on saatettu markkinoille, toimivaltaisten viranomaisten määräämät kiellot ja rajoitukset.

Kukin elintarvikealan toimija ilmoittaa komissiolle ja sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa se harjoittaa toimintaansa, vuosittain kaikista terveysongelmista, joista kuluttajat tai kuluttajansuojajärjestöt ovat hänelle ilmoittaneet.

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa komissiolle selvityksen kolmen kuukauden kuluessa tarkastuksen saattamisesta päätökseen. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle raportin viimeistään vuoden kuluttua 1 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden päättymisestä.

3. Eläinkokeiden välttämiseksi on selkärankaisilla tehtäviin testeihin ryhdyttävä tämän asetuksen soveltamiseksi ainoastaan viimeisenä keinona. On edistettävä kokeita, joissa ei käytetä eläimiä, ja älykkäitä testausstrategioita.

14 artikla

Etiikkaa ja uusia teknologioita käsittelevä eurooppalainen työryhmä

Komission voi tarvittaessa, omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä, kuulla tieteesen ja uusiin teknologioihin liittyvissä, eettisesti erittäin tärkeissä tieteesen ja uusiin teknologioita koskevissa kysymyksissä etiikkaa ja uusia teknologioita käsittelevää eurooppalaista työryhmää lausunnon saamiseksi.

Komissio asettaa etiikkaa ja uusia teknologioita käsittelevän eurooppalaisen työryhmän lausunnon yleisön saataville.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

III luku

Yleiset säännökset

15 artikla

Tietosuoja

1. Hakijan pyynnöstä hakemukseen liitettyä ja hakemuksen tukena olevaa asianmukaista ja todennettavissa olevaa uutta tieteellistä näyttöä ja/tai teollis- ja tekijänoikeuksien alaista tieteellistä tietoa ei saa käyttää toisen hakemuksen hyväksi viiden vuoden aikana päivästä, jona uuselintarvike on sisällytetty uuselintarvikkeita koskevaan yhteisön luetteloon, **paitsi jos kyseinen hakija on sopinut aiemman hakijan kanssa tällaisen tiedon käytöstä ja silloin, kun**

a) **tieteelliset tutkimustiedot ja muut tiedot on merkitty aiemman hakijan teollisoikeuksiin kuuluviksi aiempaa hakemusta tehtäessä; sekä**

b) **aiemmalla hakijalla on ollut yksinomainen oikeus käyttää viittauksia teollisoikeuden alaiseen tietoon aiempaa hakemusta tehtäessä; sekä**

c) **uuselintarvikkeen hyväksyminen on edellyttänyt aiemmalta hakijalta teollisoikeuden alaisen tiedon esittämistä.**

2. **Tiedot Euroopan unionin ja/tai julkisten elinten osittain tai kokonaan maksamista tutkimushankkeista sekä riskianalyysit tai riskianalyysiin liittyvät tiedot, kuten ruokintatutkimukset, on julkaistava yhdessä hakemuksen kanssa, ja ne ovat vapaasti muiden hakijoiden käytössä.**

3. **Jotta vältetään tekemästä toistuvia tutkimuksia selkärankaisilla, on sallittava, että myöhempi hakija viittaa selkärankaisilla tehtyihin tutkimuksiin ja muihin tutkimuksiin, joilla voidaan estää eläinkokeet. Tietojen omistaja voi vaatia asianmukaista korvausta tietojen käytöstä.**

16 artikla

Mukautettu tietosuoja

Huolimatta asetuksen (EY) N:o 1331/2008 7 ja 14 artiklan mukaisesta uuselintarvikkeen hyväksynnästä ja asetuksessa (EY) N:o 1924/2006 olevan 17, 18 ja 25 artiklan mukaisesta terveystuotteen hyväksynnästä, hyväksymispäivämäärien ja/tai virallisessa lehdessä esitettävien hyväksynnän julkaisemispäivämäärien on – jos uuselintarvikkeelle ja tähän liittyvälle terveystuotteelle on tarkoitus myöntää hyväksyntä ja jos niillä on oikeus tietosuojaan kyseisten asetusten säännösten mukaisesti ja jos hakija tätä vaatii – oltava samat ja tietosuoja-aikojen on alettava ja päättyttävä samanaikaisesti.

17 artikla

Tarkastus- ja valvontatoimenpiteet

Noudattaakseen tämän asetuksen säännöksiä jäsenvaltioiden on suoritettava virallista valvontaa, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 882/2004.

18 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännökset tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään **12 kuukauden kuluessa** ja ilmoitettava viipymättä niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

19 artikla

Jäsenvaltioiden erioikeudet

1. Jos jollakin jäsenvaltiolla on uusien tietojen tai jo olemassa olevien tietojen uudelleen arvioinnin vuoksi yksityiskohtainen ja perusteltu syy katsoa, että tämän asetuksen mukaisen elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan käyttö aiheuttaa vaaraa ihmisten terveydelle tai ympäristölle, jäsenvaltio voi väliaikaisesti rajoittaa kyseisen elintarvikkeen tai elintarvikkeen ainesosan kauppaa ja käyttöä tai keskeyttää sen kaupan ja käytön alueellaan. Sen on ilmoitettava tästä viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle sekä perusteltava päätöksensä.

2. Komissio tutkii kiinteässä yhteistyössä elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa niin pian kuin mahdollista 1 kohdassa tarkoitetut perustelut ja toteuttaa aiheelliset toimenpiteet. Jäsenvaltio, joka on tehnyt 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen, voi pitää päätöksen voimassa kyseisten toimenpiteiden voimaantumiseen saakka.

20 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea ||.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

21 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio toimittaa saatujen kokemusten perusteella viimeistään ... (*) Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen ja erityisesti sen **10 ja 15 artiklan** soveltamisesta sekä tarvittaessa liittämällä siihen aiheellisia ehdotuksia.

2. Komissio toimittaa viimeistään ... (**) Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen kloonatuista eläimistä tai niiden jälkeläisistä tuotettuihin elintarvikkeisiin liittyvistä kaikista näkökohdista ja esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

Kertomus ja mahdollinen ehdotus saatetaan yleisön saataville.

IV luku

Siirtymä- ja loppusäännökset

22 artikla

Kumoaminen

Asetus (EY) N:o 258/97 on kumottava tämän asetuksen soveltamispäivästä.

(*) Kolmen vuoden ja kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

(**) Vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

23 artikla

Yhteisön luettelon laatiminen

Komissio laatii viimeistään ... (*) yhteisön luettelon sisällyttämällä **siihen sellaiset** asetuksen (EY) N:o 258/97 mukaisesti hyväksytyt uuselintrarvikkeet, **joita kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan 2 ja 3 artiklan nojalla**, sekä tarpeen mukaan kaikki mahdolliset hyväksyntää koskevat edellytykset.

24 artikla

Siirtymätoimenpiteet

||Kaikkia jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 258/97 4 artiklan mukaisesti saamia uuselintrarvikkeiden markkinoille saattamista koskevia hakemuksia, **joita koskevaa, mainitun asetuksen 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kertomusta ensiarvioinnista ei ole toimitettu komissiolle** ennen ... (**), on pidettävä tämän asetuksen mukaisina hakemuksina. **Muut asetuksen (EY) N:o 258/97 3 artiklan 4 kohdan sekä 4 ja 5 artiklan mukaisesti ennen ... (**)** tehdyt hakemukset on käsiteltävä asetuksen (EY) N:o 258/97 säännösten mukaisesti.

I

25 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1331/2008 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1331/2008 seuraavasti:

(1) Korvataan otsikko seuraavasti:

"Elintarvikelisiä aineiden, elintarvike-entsyymien, elintarvikearomien ja uuselintrarvikkeiden yhtenäisestä hyväksymismenettelystä 16 päivänä joulukuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1331/2008. "

(2) Korvataan 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen virke seuraavasti:

"1. Tässä asetuksessa vahvistetaan elintarvikkeissa ja uuselintrarvikkeissa tai niiden pinnalla käytettävien tai käytettäviksi tarkoitettujen elintarvikelisiä aineiden, elintarvike-entsyymien, elintarvikearomien ja elintarvikearomien raaka-aineiden, jäljempänä 'aineet' tai 'tuotteet' yhtenäinen arviointi- ja hyväksymismenettely, jäljempänä 'yhtenäinen menettely', jolla edistetään elintarvikkeiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä sekä ihmisten terveyden ja kuluttajien etujen suojelun korkeaa tasoa."

(3) Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Yhtenäinen menettely tarjoaa puitteet niiden aineiden ja tuotteiden luetteloiden päivytystä koskeville menettelyllisille yksityiskohdille, joiden markkinoille saattaminen hyväksytään yhteisössä asetusten (EY) N:o 1333/2008, (EY) N:o 1332/2008, (EY) N:o 1334/2008 ja uuselintrarvikkeista ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 nojalla, jäljempänä "alakohtaiset elintarvikesäädökset".

(*) Kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

(**) Kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisupäivästä.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

(4) Korvataan ilmaisu "aine " tai "aineet" ilmaisulla "aine tai tuote" tai "aineet tai tuotteet" 1 artiklan 3 kohdassa, 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, 12 artiklan 1 kohdassa ja 13 artiklassa.

(5) Korvataan 2 artiklan otsikko seuraavasti:

"Aineita tai tuotteita koskeva yhteisön luettelo".

(6) Lisätään 4 artiklaan || kohta seuraavasti:

"3. Erilaisten alakohtaisten elintarvikesäädösten soveltamisalaan kuuluvien yhteisön luetteloiden päivittämiseksi riittää yksi ainetta tai tuotetta koskeva hakemus, jos hakemus täyttää kunkin alakohtaisen elintarvikesäädöksen vaatimukset."

(7) Lisätään 6 artiklan 1 kohdan alkuun virke seuraavasti:

"Jos on olemassa tieteellisesti perustellut syyt epäillä turvallisuutta, hakijalta on pyydettyä yksilöityjä riskinarviointiin liittyviä täydentäviä tietoja."

26 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan ||kahdentenkymmenentenä|| päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ... (*).

Tämän asetuksen 23 artiklaa sovelletaan kuitenkin ... (**) *alkaen*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

(*) Kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen julkaisupäivästä.

(**) Tämän asetuksen voimaantulopäivä.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Otsonikerrosta heikentävät aineet (uudelleenlaatiminen) *I**

P6_TA(2009)0172

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi otsonikerrosta heikentävistä aineista (uudelleenlaadittu) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))

(2010/C 117 E/47)

(Yhteispäätösmenettely – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0505),
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan, 133 artiklan ja 175 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0297/2008),
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle työjärjestyksen 80 a artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 17. joulukuuta 2008 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a, 51 ja 35 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0045/2009),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0165

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi otsonikerrosta heikentävistä aineista (uudelleenlaadittu toisinto)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 1005/2009.)

EY:n ja CARIFORUM-valtioiden talouskumppanuussopimus ***

P6_TA(2009)0183

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi CARIFORUM-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (5211/2009 – KOM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))

(2010/C 117 E/48)

(Hyväksyntämenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi talouskumppanuussopimuksen tekemisestä CARIFORUM-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä (KOM(2008)0156),
 - ottaa huomioon CARIFORUM-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden talouskumppanuussopimuksen (5211/2009),
 - ottaa huomioon neuvoston EY:n perustamissopimuksen 57 artiklan 2 kohdan, 133 artiklan 1 ja 5 kohdan, 181 artiklan ja 300 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän pyynnön puoltavasta lausunnosta (C6-0054/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 75 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A6-0117/2009),
1. antaa puoltavan lausunnon sopimuksen tekemisestä;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja CARIFORUM-valtioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009

Norsunluurannikon sekä EY:n ensivaiheen talouskumppanuussopimus ***

P6_TA(2009)0184

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Norsunluurannikon sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (5535/2009 – KOM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))

(2010/C 117 E/49)

(Hyväksyntämenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (KOM(2008)0439),
 - ottaa huomioon Norsunluurannikon sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen (5535/2009),
 - ottaa huomioon neuvoston EY:n perustamissopimuksen 133 ja 181 artiklan sekä 300 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän pyynnön puoltavasta lausunnosta (C6-0064/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 75 artiklan ja 83 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen sekä kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon (A6-0144/2009),
1. antaa puoltavan lausunnon sopimuksen tekemisestä;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Norsunluurannikon hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

Elintarvikkeiden jakelu vähävaraisimmille (yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen muuttaminen) *

P6_TA(2009)0188

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 sekä maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyä koskeva asetus) annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta yhteisön vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakelun osalta (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS))

(2010/C 117 E/50)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0563),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 37 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0353/2008),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A6-0091/2009),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös Johdanto-osan 1 kappale

(1) Yleisistä säännöistä yhteisön vähävaraisimmille henkilöille jaettavaksi tarkoitettujen elintarvikkeiden luovuttamisesta interventiovarastoista tietyille järjestöille 10 päivänä joulukuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3730/87, joka on sittemmin kumottu ja sisällytetty neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007, on yli kahden vuosikymmenen ajan tarjonnut luotettavan perustan elintarvikkeiden jakamiseksi yhteisön vähävaraisimmille henkilöille.

(1) Yleisistä säännöistä yhteisön vähävaraisimmille henkilöille jaettavaksi tarkoitettujen elintarvikkeiden luovuttamisesta interventiovarastoista tietyille järjestöille 10 päivänä joulukuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3730/87, joka on sittemmin kumottu ja sisällytetty neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007, on yli kahden vuosikymmenen ajan tarjonnut luotettavan perustan elintarvikkeiden jakamiseksi yhteisön vähävaraisimmille henkilöille **ja vaikuttanut myönteisesti EU:n alueiden yhteenkuuluvuuteen vähentämällä eri kehitystasolla olevien alueiden välisiä taloudellisia ja sosiaalisia eroja.**

Torstai 26. maaliskuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 2 kappale**

(2) Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tavoitteena on perustamissopimuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaan markkinoiden vakauttaminen ja kohtuullisten kuluttajahintojen takaaminen. Kyseisen ohjelman osana toteutetut elintarvikkeiden jakelusuunnitelmat ovat vuosien mittaan tukeneet menestyksekkäästi näiden molempien tavoitteiden saavuttamista. Jakelusuunnitelmat ovat osoittautuneet olennaisen tärkeäksi välineeksi, sillä niiden avulla on voitu parantaa yhteisön vähävaraisimpien henkilöiden puutteellista elintarviketurvaa ja elintarvikkeiden laajamittaista saatavuutta yhteisössä sekä pienentää interventiovarastoja.

(2) Yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) tavoitteena on perustamissopimuksen 33 artiklan 1 kohdan mukaan markkinoiden vakauttaminen ja kohtuullisten kuluttajahintojen takaaminen. Kyseisen ohjelman osana toteutetut elintarvikkeiden jakelusuunnitelmat ovat vuosien mittaan tukeneet menestyksekkäästi näiden molempien tavoitteiden saavuttamista. Jakelusuunnitelmat ovat osoittautuneet olennaisen tärkeäksi välineeksi, sillä niiden avulla on voitu parantaa yhteisön vähävaraisimpien henkilöiden puutteellista elintarviketurvaa ja elintarvikkeiden laajamittaista saatavuutta yhteisössä sekä pienentää interventiovarastoja. **Vähävaraisimmille henkilöille suunnatussa uudessa yhteisön elintarvikeapujärjestelmässä olisi edelleen turvattava YMP:n tavoitteet ja edistettävä koheesiotavoitteiden saavuttamista varmistamalla tasapainoinen, sopusointuinen ja kestävä kehitys kaikilla alueilla.**

Tarkistus 3**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 5 kappale**

(5) Nykyinen elintarvikkeiden jakeluohjelma perustuu tuotteiden jakamiselle yhteisön interventiovarastoista, ja sitä täydennetään tilapäisesti markkinoilta tehtävillä hankinnoilla. YMP:n **perättäiset uudistukset ja tuottajahintojen suotuisa kehitys** ovat kuitenkin **saaneet aikaan interventiovarastojen ja käytettävissä olevan tuotevalikoiman asteittaisen pienentymisen**. Sen vuoksi olisi säädettävä, että myös markkinoilta tehtävät hankinnat ovat ohjelman pysyvä hankintalähde interventiovarastojen täydentämiseksi silloin, kun soveltuvia interventiovarastoja ei ole käytettävissä.

(5) Nykyinen elintarvikkeiden jakeluohjelma perustuu tuotteiden jakamiselle yhteisön interventiovarastoista, ja sitä täydennetään tilapäisesti markkinoilta tehtävillä hankinnoilla. **Kasvat jännitteet maatalouden raaka-aineiden maailmanmarkkinoilla sekä tuotannon ja varastoinnin ohjauksvälineiden asteittainen poistaminen** YMP:n **perättäisissä uudistuksissa** ovat kuitenkin **heikentäneet unionin elintarvikeomavaraisuutta käytettävissä olevien tuotteiden määrän ja valikoiman osalta sekä sen kykyä tyydyttää vähävaraisimpien ravinnonsaanti tai vastata elintarvikekriiseihin tai kansainväliseen keinotteluun. EU ei kuitenkaan voi yhtäkkiä lopettaa jo aloitettua tukiohjelmaa**. Sen vuoksi olisi säädettävä, että myös markkinoilta tehtävät hankinnat ovat ohjelman pysyvä hankintalähde interventiovarastojen täydentämiseksi silloin, kun soveltuvia interventiovarastoja ei ole käytettävissä. **Markkinoilta tehtävät hankinnat edellyttävät kilpailuttamista, mutta samalla on kannustettava hankintaan yhteisöstä peräisin olevia tuotteita.**

Tarkistus 4**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 6 kappale**

(6) Yhteisön ohjelma ei voi olla ainoa ratkaisu yhteisön elintarvikeapua koskeviin kasvaviin tarpeisiin. Viranomaisten täytäntöönpanemat kansalliset politiikat ja kansalaisyhteiskunnan aktivoituminen ovat yhtä lailla tarpeen elintarviketurvan takaamiseksi vähävaraisimmille. Yhteisön ohjelma, jossa koheesio on tärkeässä osassa, voisi kuitenkin toimia mallina vähävaraisimmille suunnattujen elintarvikkeiden jakamiselle, auttaa luomaan synergioita ja kannustaa julkisia ja yksityisiä aloitteita,

(6) Yhteisön ohjelma ei voi olla ainoa ratkaisu yhteisön elintarvikeapua koskeviin kasvaviin tarpeisiin. Viranomaisten täytäntöönpanemat kansalliset politiikat ja kansalaisyhteiskunnan aktivoituminen ovat yhtä lailla tarpeen elintarviketurvan takaamiseksi vähävaraisimmille. Yhteisön ohjelma, jossa koheesio on tärkeässä osassa, voisi kuitenkin toimia mallina vähävaraisimmille, **erityisesti vähiten kehittyneillä alueilla**, suunnattujen elintarvikkeiden jakamiselle, auttaa luomaan synergioita ja

Torstai 26. maaliskuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

joiden tavoitteena on parantaa apua tarvitsevien ihmisten elintarviketurvaa. Se voi lisäksi edistää käytettävissä olevien huuvenneiden interventiovarastojen parasta mahdollista käyttöä, ottaen huomioon niiden maantieteellinen hajanaisuus eri jäsenvaltioissa. Yhteisön ohjelma ei sen vuoksi saisi rajoittaa asiaan liittyvien kansallisten politiikkojen soveltamista.

kannustaa julkisia ja yksityisiä aloitteita, joiden tavoitteena on parantaa apua tarvitsevien ihmisten elintarviketurvaa. Se voi lisäksi edistää käytettävissä olevien huuvenneiden interventiovarastojen parasta mahdollista käyttöä, ottaen huomioon niiden maantieteellinen hajanaisuus eri jäsenvaltioissa. Yhteisön ohjelma ei sen vuoksi saisi rajoittaa asiaan liittyvien kansallisten politiikkojen soveltamista.

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 7 kappale

(7) Jotta yhteisön ohjelman koheesioulottuvuutta voitaisiin täysimääräisesti hyödyntää ja vahvistaa sen avulla luotuja synergioita sekä varmistaa asianmukainen suunnittelu, olisi säädettävä jäsenvaltioiden osallistumisesta elintarvikkeiden jakeluohjelman rahoitukseen. Yhteisön enimmäisrahoitusosuudet olisi vahvistettava, ja kyseinen yhteisön rahoitusosuus olisi lisättävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettuun luetteloon toimenpiteistä, joille voidaan myöntää Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) rahoitusta. Tarkistetun ohjelman ensimmäisinä toteuttamisvuosina olisi sovellettava suurempia yhteisrahoitusosuuksia, jotta voitaisiin varmistaa varojen jatkuvasti korkea käyttöaste ja yhteisrahoituksen asteittainen käyttöönotto sekä mahdollistaa joustava siirtyminen tarkistettuun ohjelmaan ja välttää sen soveltamisen keskeytyminen mahdollisen resurssien puutteen vuoksi.

Poistetaan.

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 9 kappale

(9) Kokemusten mukaan tämän ohjelman hallintoon on toivottavaa tehdä joitain parannuksia erityisesti sen vuoksi, että jäsenvaltioille ja nimetyille järjestöille voitaisiin monivuotisten suunnitelmien myötä tarjota pidemmän aikavälin näkymiä. Sen vuoksi komission olisi vahvistettava ohjelman täytäntöönpanemiseksi kolmivuotissuunnitelmia, jotka perustuvat jäsenvaltioiden komissiolle osoittamiin pyyntöihin ja muihin komission tarpeelliseksi katsomiin tietoihin. Jäsenvaltioiden olisi nojaututtava minkä tahansa kolmivuotissuunnitelman puitteissa jaettavia elintarvikkeita koskevissa pyynnöissään kansallisiin **elintarvikkeiden jakeluohjelmiin**, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden tavoitteet ja painopisteet vähävaraisimmille henkilöille suunnattavan elintarvikkeiden jakelun alalla. Komission olisi määriteltävä puolueeton menetelmä käytettävissä olevien varojen jakamiseksi.

(9) Kokemusten mukaan tämän ohjelman hallintoon on toivottavaa tehdä joitain parannuksia erityisesti sen vuoksi, että jäsenvaltioille ja nimetyille järjestöille voitaisiin monivuotisten suunnitelmien myötä tarjota pidemmän aikavälin näkymiä. Sen vuoksi komission olisi vahvistettava ohjelman täytäntöönpanemiseksi kolmivuotissuunnitelmia, jotka perustuvat jäsenvaltioiden komissiolle osoittamiin pyyntöihin ja muihin komission tarpeelliseksi katsomiin tietoihin. Jäsenvaltioiden olisi nojaututtava minkä tahansa kolmivuotissuunnitelman puitteissa jaettavia elintarvikkeita koskevissa pyynnöissään kansallisiin **elintarvikkeiden jakeluohjelmiin**, joissa vahvistetaan jäsenvaltioiden tavoitteet ja painopisteet vähävaraisimmille henkilöille suunnattavan elintarvikkeiden jakelun alalla. Komission olisi määriteltävä puolueeton menetelmä käytettävissä olevien varojen jakamiseksi. **Poikkeustilanteissa ja jos apua tarvitsevien henkilöiden määrä on kasvanut arvioitua voimakkaammin, jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota tarkistamaan suunnitelmia.**

Torstai 26. maaliskuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 8**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 1 kohta

1. Interventiovarastoissa olevia tuotteita on asetettava saataville tai elintarvikkeita on ostettava markkinoilta, jotta jäsenvaltioiden nimeämät järjestöt voivat jakaa elintarvikkeita yhteisön vähävaraisimmille henkilöille.

1. Interventiovarastoissa olevia tuotteita on asetettava saataville tai **yhteisöstä peräisin olevia** elintarvikkeita on ostettava markkinoilta **siten, että etusijalle asetetaan paikallisesti tuotetut tuoreet elintarvikkeet**, jotta jäsenvaltioiden nimeämät järjestöt voivat jakaa elintarvikkeita yhteisön vähävaraisimmille henkilöille.

Elintarvikkeita on ostettava markkinoilta ainoastaan, jos elintarvikkeiden jakeluohjelmaan soveltuvia interventiovarastoja ei ole käytettävissä.

Yhteisöstä peräisin olevia elintarvikkeita on ostettava markkinoilta ainoastaan, jos elintarvikkeiden jakeluohjelmaan soveltuvia interventiovarastoja ei ole käytettävissä.

Tarkistus 9**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 2 kohta

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua ohjelmaan, on toimitettava komissiolle kansalliset **elintarvikkeiden jakeluohjelmansa**, jotka sisältävät **pyyntöjä** kyseisen kolmivuotiskauden aikana jaettavien elintarvikkeiden **määristä** ja muita tarpeellisia tietoja.

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua ohjelmaan, on toimitettava komissiolle kansalliset **elintarvikeapuohjelmansa**, jotka sisältävät **yksityiskohtaiset tiedot ohjelman pääpiirteistä ja tavoitteista, osallistuvista järjestöistä sekä** kyseisen kolmivuotiskauden aikana jaettavien elintarvikkeiden **määriä koskevista pyynnöistä** ja muita tarpeellisia tietoja.

Tarkistus 10**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 3 kohta – 2 alakohta

Kolmivuotissuunnitelmassa on vahvistettava yhteisön vuotuiset jäsenvaltiokohtaiset määrärahat **ja jäsenvaltioiden vuotuiset vähimmäisrahoitusosuudet**, jotka komissio määrittää 43 artiklan g alakohdan mukaisesti annetuissa täytäntöönpanosäännöissä vahvistettavaa menetelmää noudattaen. Ohjelman toista ja kolmatta vuotta koskevat määrärahat ovat ohjeellisia. Ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden on vahvistettava 2 kohdassa tarkoitettut pyynnöt vuosittain. Vahvistusten jälkeen komissio päättää kunakin seuraavana vuonna lopullisista määrärahoista käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen rajoissa.

Kolmivuotissuunnitelmassa on vahvistettava yhteisön vuotuiset jäsenvaltiokohtaiset määrärahat, jotka komissio määrittää 43 artiklan g alakohdan mukaisesti annetuissa täytäntöönpanosäännöissä vahvistettavaa menetelmää noudattaen. Ohjelman toista ja kolmatta vuotta koskevat määrärahat ovat ohjeellisia. Ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden on vahvistettava 2 kohdassa tarkoitettut pyynnöt vuosittain. Vahvistusten jälkeen komissio päättää kunakin seuraavana vuonna lopullisista määrärahoista käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen rajoissa.

Torstai 26. maaliskuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 11**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 4 kohta – 3 a alakohta (uusi)

Järjestöjen on pidettävä jakelupaikoissa esillä tiedotuskyltti tai kiinnitettävä kiertäviin jakelupisteisiin itseliimautuva juliste, jossa ilmoitetaan niiden saavan tukea yhteisön elintarvikeapu-ohjelmasta. Näin edunsaajia informoidaan siitä, että he saavat yhteisön tukea.

Tarkistus 12**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 5 kohta – b alakohta

b) tiedotettava komissiolle **riittävän ajoissa** kehityksestä, joka vaikuttaa elintarvikkeiden jakeluohjelmien täytäntöönpanoon.

b) tiedotettava komissiolle kehityksestä, joka vaikuttaa elintarvikkeiden jakeluohjelmien täytäntöönpanoon.

Tarkistus 13**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 6 kohta – 1 alakohta – b alakohta

b) markkinoilta hankittujen elintarvikkeiden kustannukset.

b) markkinoilta **kilpailuttamalla** hankittujen elintarvikkeiden kustannukset.

Tarkistus 14**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 6 kohta – 2 alakohta – b alakohta

b) nimetyille järjestöille aiheutuvat, ohjelman täytäntöönpanoon suoraan liittyvät elintarvikkeiden **kuljetuskustannukset** ja hallinnolliset kustannukset.

b) nimetyille järjestöille aiheutuvat, ohjelman täytäntöönpanoon suoraan liittyvät elintarvikkeiden **kuljetus- ja varastointi-kustannukset** ja hallinnolliset kustannukset.

Tarkistus 15**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 6 a kohta (uusi)

6 a. *Jäsenvaltioiden on asetettava kaikille kuljetus-, varastointi- ja hallintokustannuksille (viestintäkulut mukaan luettuina) enimmäismäärä, joka vastaa hankittujen tai vaihdannalla saatujen tuotteiden prosenttiosuutta, ottaen tarvittaessa huomioon paikalliset erityispiirteet. Jäsenvaltiot jakavat kokonaismäärärahat näiden kolmen menoluokan välillä. Kaikki kokonaismäärärahoista käyttämättä jäävät määrärahat voidaan osoittaa uudelleen elintarvikkeiden hankintaan.*

Torstai 26. maaliskuuta 2009

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 16**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 7 kohta – 1 alakohta

7. Yhteisö **osallistuu** ohjelman **mukaisten tukikelpoisten kustannusten rahoitukseen.**

7. Yhteisö **rahoittaa** ohjelman **mukaiset tukikelpoiset kustannukset.**

Tarkistus 17**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 7 kohta – 2 alakohta – johdantokappale

Yhteisön rahoitusosuus on

Poistetaan.

Tarkistus 18**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 7 kohta – 2 alakohta – a alakohta

a) **tammikuuta 2010 alkavan kolmivuotissuunnitelman osalta enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, tai 85 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista koheesiorahoitukseen vuosina 2007–2013 oikeutetuissa jäsenvaltioissa, jotka luetellaan komission päätöksen 2006/596/EY liitteessä I;**

Poistetaan.

Tarkistus 19**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 1 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

27 artikla – 7 kohta – 2 alakohta – b alakohta

b) **seuraavien kolmivuotissuunnitelmien osalta enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, tai 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista koheesiorahoitukseen kulloisenaakin vuonna oikeutetuissa jäsenvaltioissa, jotka luetellaan komission päätöksen 2006/596/EY liitteessä I ja myöhemmissä päätöksissä.**

Poistetaan.

Tarkistus 20**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****2 artikla – 3 kohta**

Asetus (EY) N:o 1234/2007

184 artikla – 9 kohta

”(9) viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2012** Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 27 artiklassa säädetyn yhteisön vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakeluohjelman soveltamisesta, ja tarvittaessa asianmukaiset ehdotukset.”

”(9) viimeistään **31 päivänä joulukuuta 2011** Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen 27 artiklassa säädetyn yhteisön vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakeluohjelman soveltamisesta **sekä ehdotuksen päätökseksi ohjelman jatkamisesta meneillään olevan rahoituskauden jälkeen** ja tarvittaessa **muut** asianmukaiset ehdotukset.”

2010/C 117 E/17	Cariforum-valtioiden ja EY:n talouskumppanuussopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Cariforumin jäsenvaltioiden sekä Euroopan yhteisöjen ja sen jäsenvaltioiden välisestä talouskumppanuussopimuksesta	101
2010/C 117 E/18	EY:n ja Norsunluurannikon ensivaiheen talouskumppanuussopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Norsunluurannikon sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä	106
2010/C 117 E/19	EY:n ja Ghanan ensivaiheen talouskumppanuussopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Ghanan sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta	112
2010/C 117 E/20	Tyynenmeren valtioiden ja EY:n tilapäinen talouskumppanuussopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 väliaikaisesta kumppanuussopimuksesta Tyynenmeren valtioiden ja Euroopan yhteisön välillä	118
2010/C 117 E/21	EY:n ja SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden väliaikainen talouskumppanuussopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä SADC:n talouskumppanuussopimusvaltioiden väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä	124
2010/C 117 E/22	Itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden ja EY:n talouskumppanuussopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 itäisen ja eteläisen Afrikan valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden talouskumppanuussopimuksen puitteet muodostavan väliaikaisen sopimuksen tekemisestä	129
2010/C 117 E/23	EY:n ja Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden talouskumppanuussopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Itä-Afrikan yhteisön kumppanuusvaltioiden talouskumppanuussopimuksen puitteet muodostavan sopimuksen tekemisestä	135
2010/C 117 E/24	EY:n ja Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Keski-Afrikan ensivaiheen talouskumppanuussopimuksesta	141
2010/C 117 E/25	EIP:n ja EBRD:n vuosikertomukset 2007 Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin vuosikertomuksista 2007 (2008/2155(INI))	147
2010/C 117 E/26	Autoteollisuuden tulevaisuus Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 autoteollisuuden tulevaisuudesta	157
Torstai 26. maaliskuuta 2009		
2010/C 117 E/27	Yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskeva valkoinen kirja Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 yhteisön kilpailuoikeuden rikkomisesta johtuvia vahingonkorvauskanteita koskevasta valkoisesta kirjasta (2008/2154(INI))	161

2010/C 117 E/28	EU:n ja Intian vapaakauppasopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 EU:n ja Intian vapaakauppasopimuksesta (2008/2135(INI))	166
2010/C 117 E/29	Tuotantoketjujen alihankintayritysten sosiaalinen vastuu Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 tuotantoketjujen alihankintayritysten sosiaalisesta vastuusta (2008/2249(INI))	176
2010/C 117 E/30	Elintarvikkeiden hinnat Euroopassa Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 elintarvikkeiden hinnoista Euroopassa (2008/2175(INI))	180
2010/C 117 E/31	Espanjan laajan kaupungistamisen vaikutus Euroopan kansalaisten oikeuksiin, ympäristöön sekä EU:n lainsäädännön soveltamiseen, saatuihin vetoomuksiin perustuen Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 Espanjan laajan kaupunkirakentamisen vaikutuksesta Euroopan kansalaisten oikeuksiin, ympäristöön sekä EU:n lainsäädännön soveltamiseen, saatuihin vetoomuksiin perustuen (2008/2248(INI))	189
2010/C 117 E/32	Transatlanttisten suhteiden tila Yhdysvaltain vaalien jälkeen Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 transatlanttisten suhteiden tilasta Yhdysvaltain vaalien jälkeen (2008/2199(INI))	198
2010/C 117 E/33	Turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistaminen internetissä Euroopan parlamentin suositus neuvostolle 26. maaliskuuta 2009 turvallisuuden ja perusvapauksien vahvistamisesta internetissä (2008/2160(INI))	206
2010/C 117 E/34	Turvallinen ja ympäristön kannalta järkevä alusten kierrätys Euroopan parlamentin päätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 EU:n strategiasta laivanromutustoiminnan parantamiseksi	214

III Valmistelevat säädökset

Euroopan parlamentti

Tiistai 24. maaliskuuta 2009

2010/C 117 E/35	EY:n ja Nepalín sopimus tietyistä lentoliikenteen näkökohdista * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Nepalín hallituksen välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä (KOM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))	217
2010/C 117 E/36	Pyörillä varustetut maatalous- ja metsätraktorit (kodifioitu toisinto) ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden tietyistä osista ja ominaisuuksista (kodifioitu toisinto) (KOM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))	218
2010/C 117 E/37	Yhteisön tullittomuusjärjestelmä (kodifioitu toisinto) * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta (kodifioitu toisinto) (KOM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))	219

2010/C 117 E/38	Euroopan keskuspankin valtuudet kerätä tilastotietoja *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 suosituksesta neuvoston asetukseksi Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja annetun asetuksen (EY) N:o 2533/98 muuttamisesta (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))	220
2010/C 117 E/39	Kosmeettiset valmisteet (uudelleenlaatinen) ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kosmeettisista valmisteista (laaditaan uudelleen) (KOM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))	223
	P6_TC1-COD(2008)0035	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi kosmeettisista valmisteista (uudelleenlaadittu toisinto)	224
	LIITE	224
2010/C 117 E/40	Biosidituotteiden markkinoille saattaminen ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamisesta tiettyjen määräaikaisten pidentämisen osalta (KOM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))	225
	P6_TC1-COD(2008)0188	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun direktiivin 98/8/EY muuttamisesta tiettyjen määräaikaisten pidentämisen osalta	225
2010/C 117 E/41	Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenne ja valmisteverokannat *	
	Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivien 92/79/ETY, 92/80/ETY ja 95/59/EY muuttamisesta valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteen ja valmisteverokantojen osalta (KOM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))	226
Keskiviikko 25. maaliskuuta 2009		
2010/C 117 E/42	Yhteinen konsuliohjeisto: biometriset tunnisteet ja viisumihakemukset ***II	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi diplomaatti- ja konsuliedustustoille annetun yhteisen konsuliohjeiston muuttamisesta biometristen tunnisteiden käyttöönoton ja viisumihakemusten vastaanoton ja käsittelyn järjestämistä koskevien määräysten osalta (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))	232
2010/C 117 E/43	Yhteisön takuu EIP:lle ***I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta (KOM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))	233
	P6_TC1-COD(2008)0268	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2009/EY tekemiseksi yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuvien tappioiden varalta	233

2010/C 117 E/44

Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyiden parantaminen ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 muuttamisesta Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyiden parantamiseksi (KOM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD)) 234

P6_TC1-COD(2008)0127

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi asetusten (EY) N:o 549/2004, (EY) N:o 550/2004, (EY) N:o 551/2004 ja (EY) N:o 552/2004 muuttamisesta Euroopan ilmailujärjestelmän suorituskyvyn ja kestävyiden parantamiseksi 234

2010/C 117 E/45

Lentopaikat, ilmaliikenteen hallinta ja lennonvarmistuspalvelut ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 216/2008 muuttamisesta lentopaikkojen, ilmaliikenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen osalta sekä neuvoston direktiivin 2006/23/EY kumoamisesta (KOM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD)) 235

P6_TC1-COD(2008)0128

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi asetuksen (EY) N:o 216/2008 muuttamisesta lentopaikkojen, ilmaliikenteen hallinnan ja lennonvarmistuspalvelujen osalta sekä direktiivin 2006/23/EY kumoamisesta 235

2010/C 117 E/46

Uuselintarvikkeet ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi uusielintarvikkeista ja asetuksen (EY) N:o XXX/XXXX/ [yhtenäinen menettely] muuttamisesta (KOM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD)) 236

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi uusielintarvikkeista, asetuksen (EY) N:o 1331/2008 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 258/97 kumoamisesta 236

2010/C 117 E/47

Otsonikerrosta heikentävät aineet (uudelleenlaatiminen) ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi otsonikerrosta heikentävistä aineista (uudelleenlaadittu) (KOM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)) 255

P6_TC1-COD(2008)0165

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. maaliskuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2009 antamiseksi otsonikerrosta heikentävistä aineista (uudelleenlaadittu toisinto) 256

2010/C 117 E/48

EY:n ja CARIFORUM-valtioiden talouskumppanuussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi CARIFORUM-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (5211/2009 – KOM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC)) 256

2010/C 117 E/49

Norsunluurannikon sekä EY:n ensivaiheen talouskumppanuussopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Norsunluurannikon sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ensivaiheen talouskumppanuussopimuksen tekemisestä (5535/2009 – KOM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC)) 257

Torstai 26. maaliskuuta 2009

2010/C 117 E/50

Elintarvikkeiden jakelu vähävaraisimmille (yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen muuttaminen) *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 26. maaliskuuta 2009 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 sekä maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyä koskeva asetusta) annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta yhteisön vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakelun osalta (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)) 258

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- ** I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- ** II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- *** I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- *** II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- *** III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ¶ .

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursiivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI